B
9(L)28

ĪSTENĪBA UN ŠĶITUMS

01044902

A 6

21

B
9(L)28
51031

ĪSTENĪBA UN ŠĶITUMS

DĀVINĀJUMS
Guntra-Aisma
LNB
Čoko

IZDEVĒJA IRENA MIĶELSONS-ZVICEVIČ
1993

Latvijas Nacionālā
BIBLIOTĒKA

ĪSTENĪBA UN ŠĶITUMS

Hugo Miķelsona dzīve un sabiedriskās iesaistības līdzgaitnieku skatījumā.

Kad Hugo savā dzimtajā Lēdmanes pagastā uzsāka lauku zēna dzīves gaitas, skarbā ikdiena prasīja ciešu iekļaušanos dzimtā vidē. Ganu gaitas, rasotie vasaras rīti un no mātes iedzimtā dziedāšanas tieksme, ļāva bērna dzīves īstenībai laukos kļūt par dzimtenes mīlestību. Domas par tālām zemēm, lielām pilsētām un visu kas saistīts ar radošām mākslām, kā pūkaini mākoņu vāli klīda pa debesu loku un aizklīda tālē. Īstenība bija visa labā sargātāja zeme Latvija, pārējais bija sapņi - šķitums, tāls un nesasniedzams. Šķitums un sapnis palika ari laimīgā izglītošanās piensaimniecībā.

Laika ritumā mijās varas valstī. Mainījās vide un dzīves apstākļi. Zēna un jaunekļa dzīves gadi pārvērtās bargā īstenībā, dzimtā sēta un dzimtene pati - degošā sārtā. Pret paša gribu, karavīra mundierī, no lakstīgalu piedziedātiem Ogres krastiem, Hugo ceļš aizvijās uz kaujas laukiem Austrumu frontē. Ievainojums. Atveseļošanās Latvijā un Vācijā. Gūsts. Seko sapostītās dzīves atsākšanas mēģinājumi Anglijā līdz beidzot - Kanada. Piestāšanās dzīves ceļa malā lai izvērtētu kas īstenība kas šķitums!

Līdzgaitnieku vērtējumā, ko apstiprina arī pasša Hugo Miķelsona stāstījums viņa dzīves biedre Irena arvien mudinājusi un balstījusi pilnīgas dzīves mērķim, **nenogrimt sīkdienas īstenībās un nepazust šķitumu mulsumos.** Paralēli maizes darbam svešajā vidē, viņš arvien ir atradis laiku un veidus iesaistīties latviešu kultūras dzīvē.

Savam darbam atradis cienītājus, ar savu klātbūtni un iedvesmi rosinājis arī citus pulcēties, darboties, lai **trimdinieku** dzīve būtu tikai šķitums, bet zaudētā dzimtene **Latvija, neatkarīga** un **daiļa,** kļūtu svētākā īstenība! Kopā ar politisko modrību, latviešu valoda un tās kopšana ir bijis viņa spēcīgākais ierocis. Tās kopšanu caur drāmatisku sniegumu Toronto Latviešu ģimnazijā, Hugo uzskata par savas dzīves lielāko sniegumu.

Šajā sasaistībā Hugo ar cieņu un godbijību atceras Anglijā pavadīto laika posmu un iespēju mācīties skatuves mākslinieka - režisora Jāņa Zariņa teātra stūdijā un līdzdarboties viņa lugu izrādēs.

Minamas arī cita veida izpausmes, kad viņa sirdsdegsme, sabiedriskais darbs un cilvēkmīlestība ir atstājušas pēdas trimdas latviešu sabiedrībā. Lai minam teātri, dzeju un prozas skandējumus, rakstu rindas publikācijās, radio raidījumi, "burvju māksla", fotografēšana un palīdzīgas rokas sniegšana tiem, kam ikdienas solis kļuvis gurdens. Ir labi ka mūsu vidū darbojas cilvēki, kuŗi dzīvē iedami, aiz sevis atstāj labestības darbus un latviešu tautai gaišas un laimīgas nākotnes cerību dīgļus.

Ar skumjām Hugo atceras trimdas gadus, kad dzimtenē dzīvojošās tautas daļas acīs tikām raksturoti kā garīgi tukšinieki: bez skolām, grāmatām, laikrakstiem, māksliniekiem un rakstniekiem, bez koru un tautas deju vienībām, teātriem, koncertiem. Pat krāšņo trimdas Dziesmu svētku skaņas neaizkļuva līdz komūnisma verdzinātai tautai. Paldies Dievam, ka **mēs** zinam patiesību par dzīvi šajā krastā!

Lai Īstenība un Šķitums kā niecīgs liecinieks ar ievietotiem laikrakstu izgriezumiem, programmām un fotogrāfijām šajā krājumā īsumā iepazīstina līdzgaitniekus un draugus tuvumā un tālumā ar Hugo Miķelsona veikumiem un pienesumu latviešu trimdas dzīvē.

Šinī krājumā ievietoto rakstu, piezīmju un fotogrāfiju krāšana un kārtošana ir Hugo dzīves drauga Irenas nesavtīgs nopelns. Viņas darbs nav bijis šķitums bet nopietnākā īstenība. Lai paldies viņai par to!

Kā Hugo Miķelsons pats liecina, īstenība un šķitums dzīves gaitās ir daudzkārt bijis skaudrās pretrunās. Dzīves biedres balsts, draugu mudinājumi, sabiedrības atsaucība un latviešu trimdas locekļu ticība Latvijas nākotnei bez svešvarām ir palīdzējis rast un iet pareizo ceļu mulsuma un pretrunu laikos!

Par to viņš tencina visiem.

Modris Lorbergs

M A N A S S A K N E S

tēvs
Eduārds Miķelsons

tēva mājas
Lēdmanes pagasta Miķelsoni

māte
Lībe Miķelsons

Dzimtene

Nav dzimtene tik vieta vien,
Kur putni dzied, kur strauti skrien,
Kur smilgās akmens grimis,
Kur zari līgst pie loga rūts,
Kur aizskriedami vēji dūc
Ap māju, kur tu dzimis.

Nav dzimtene tik vārds, ko teic,
Kad senas miņas jāapsveic
Un seni labi draugi,
Kad dziedādams ej atpakaļ
Uz klajumu, kas gaiši zaļš,
Ap māju, kur tu augi.

Kas dzimtene, vai pateiks kāds?
Vai tikai vārds, kas izrunāts
Jau reizes simtu simtas?
Lūk, redzu visus novadus,
Kur latvju nākamība dus,
Un senu senču dzimtas.

Ai dzimtene, tu esi viss,
Kas ir, kas būs, kas pagājis,
Kas darāms un kas darīts.
Tu - manas tautas liktenis,
Tu manai tautai esi viss,
Tu - mūsu rīts un parīts.

Vilis Veldre.

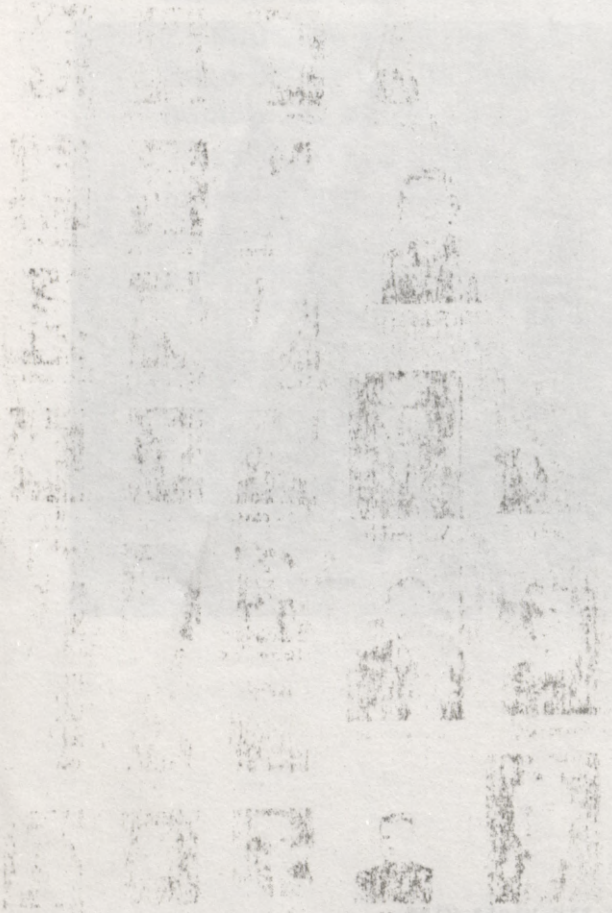

Piensaimniecības skolu beidzot!

1940. gadā Lēdmanes pamatskolu beidzot! Toreiz skolai bija tikai divi stāvi

Mākslinieks-Režisors
Jānis Z A R I Ņ Š

viņa audzēknis
Hugo M I Ķ E L S O N S

Visa skaista cienītāja
Irena M I Ķ E L S O N S

A K T I E R A M Ū Ž S

Aktiera mūžs ir kā nemiera liesma -
Lemts tai kvēlot un dzirksteles mest.
Aktiera mužs ir kā brīnišķa dziesma -
Lemts tai ir skanēt un atbalsis nest.

Teiksmainas paiet mums naktis un dienas -
Tajās gan skumjas, gan laime un prieks.
Gadi un mūžs mums kā virtenē sienas...
Pēkšņi tu ieraugi, matos jau sniegs.

Varbūt, ka tu kādreiz noguris raugies,
Ziemelis bargs, liekas, sejā tev pūš.
Bezgala skaists tomēr, mīļotie draugi,
Ir mūsu trauksmainais aktiera mužs.

A.Krūklis

Šis rakstu un fotogrāfiju krājums ir veltijums latviešu jauniešiem un viņu vecākiem, kā ari katram vienam šeit pieminētam, kuri stāvēja sardzē par latviešu valodu un mūsu tautu.

Hugo un Irena Miķelsons

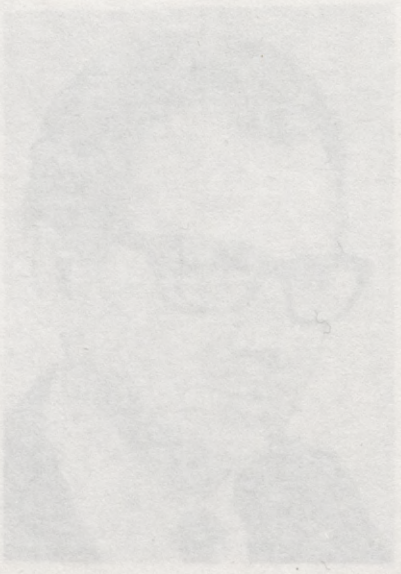

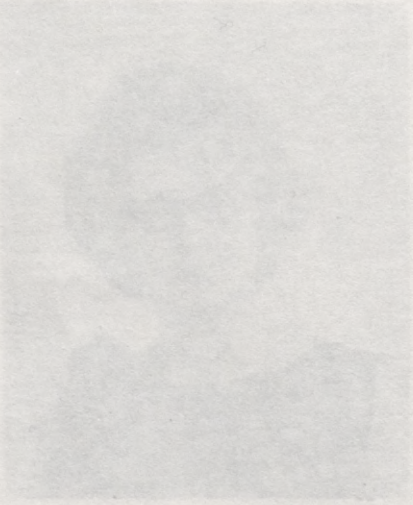

PIRMIE SOĻI KANADAS LATVIEŠU SAIMĒ !

TORONTO

1958. gads (apm.)

TLB rīkotajā jautrajā vakarā pagājušajā sestdienā bija pulcējušies ap 70 viesu, starp tiem arī liels skaits LNAK padomes sesijas dalībnieku, kas pēc nopietnajām debatēm ar prieku noklausījās atjautīgajos priekšnesumos, par kuriem rūpējās E. Krēmane, L. Vasariņa un H. Miķelsons. L. Krēmane un L. Vasariņa spraigi deklamēja Blaumaņa un Vulfa darbus, bet sevišķi visiem patika uzvedums no Janševska Dzimtenes, Pēterienes un Tēvinienes dialogs, kā arī Ķenča izdarības cietumā, ko tēloja H. Miķelsons, kaktā noklausoties "simboliskam" Pāvulam. Par atjautīgiem iespraudumiem rūpējās Ed. Ābele, pastāstīdams savus novērojumus par sabiedriskām "būšanām" un "nebūšanām", - īpaši pēdējām. Glītu un bagātīgu kafijas galdu bija klājušas dāmu komitejas locekles, bet par mūziku gādāja skaņu plates un pianiste I. Dombrovska.

***

1964. g. 21. februārī.

Tā kā svētku dienas ir retas, Toronto latvieši ļoti labprāt apmeklē arī pašu mājas teātra ļaužu izrādes. DV teātrim ir talantīgs režisors H. Miķelsona personā, kurš reiz spēlēja Londonā režisora J. Zariņa vadībā. Ikvienu, ar ko H. Miķelsons satiekas, skar viņa neizsīkstošā laipnība. Daudz izteiktā, bet reti ievērotā īpašība - apejoties ar katru cilvēku, it kā viņš jums būtu vissvarīgākā persona pasaulē - tai jāmājo cilvēka būtībā, jo to nevar uzburt kā skatuves tēlu ar talantu vien. H. Miķelsons bieži uzņemas tēlot negatīvus raksturus. Bet ar savu vārdu spēli, izjūtu un bagāto mīmiku viņš pārliecina skatītājus un iedzīvina līdzspēlētājus. Viņam ir jau vairāki labi izskoloti līdzgaitnieki, minot ar vairāk kā vienu talantu apbalvoto teātra vadītāju Intu Purvu. 22. februārī DV teātrim Toronto ir T. Zeltiņa lugas "Vīna raugs" atkārtojums un 4. aprīlī M. Zīverta "Kurrpurrū" jaunuzvedums.

Februāra sākumā notika preses balle, kur vakartērpi ir obligāti, svinīgs noskaņojums dabīgs iznākums un pēc runām un polonēzes paliek tikai pāris stundu dejai. Jāatzīmē mākslinieka A. Jaunzema teicamās dekorācijas un krāsainie rakstnieku portreti pie sienām.

J. Umbris.

***

TLTA ģimnazijas atklātajā audzēkņu vakarā pulcējās ap 200 apmeklētāju, lai iepazītos ar skolēnu pašdarbību, kā savā uzrunā norādīja ģimnazijas direktors prof. V. Burkevics. Labi sagatavotas vēstures studijas īsu referātu veidā sniedza II kl. audzēkņi - Lauma Kaļiņa par tematu "Labie gadi" Inta Kalniņa - "Cēsis vēsturiskā skatījumā" un Uldis Celmiņš - "Lietuva viduslaikos." No mūzikālā pulciņa, ko vada Aina Zemdega, klavieŗu solo sniedza Dace Zemdega, čella solo Turaids Zemdegs, bet ar četrrocīgu klavieŗspēli iepriecināja Ruta Kalniņa un Silvija Plīse. Interesants bija drāmatiskā pulciņa uzvedums "Privātsekretāre" H. Miķelsona iestudējumā. Uzvedumam atbilstošas dekorācijas bija gatavojuši Haralds Gaiķis un Guntis Siliņš, bet skatuves meistara pienākumus sekmīgi veica Dainis Ķivlenieks. Sarīkojums beidzās ar dejām un ro-taļām. Par cepumiem un atspirdzinājumiem bija gādājušas vecāku padomes dāmas.

TLTA Sestdienas Ģimnazijas atklātā vakara, 24. apr. 1965. gadā, izvērtējums - Latvija Amerikā.

* Režisors Hugo Miķelsons 15. maijā ievietots Western slimnīcā, kur viņam 24. maijā izdarīta operācija. Viņš ārstējās slimnīcā arī pagājušā gada augustā, kad jau vienu operāciju pārcieta. Slimības dēļ H. Miķelsons nevarēs tuvākā laikā piedalīties arī apsolītos sarīkojumos.

◊ DV teātris pošas sezonas atklāšanai 21. septembrī Royal Ontario mūzeja zālē ar T. Zeltiņa 3 cēlienu komēdiju Vīna raugs.

Teātŗa draugi būs iepriecināti par aspŗātībām lugā, par vidi un ļaužu dzīvi, kuŗā darbība noris un arī par aktieŗu spēli, jo mēģinājumi norit jau ilgu laiku, un aktieŗi J. Vilks, M. Gaiķe, A. Bencone, K.Pavasars, E. Kalniņš, M. Ķuze un D. Sūngale, ar H. Miķelsonu vadot režiju, ir daudz piestrādājuši, lai skatītāji saņemtu labāko, ko DV teātris var sniegt. Pēdējos gados teātris ir rādījis daudz labu sniegumu un tādēļ pamatoti cer uz latviesu teātŗa publikas atsaucību.

Lugas pirmizrāde notiks Ročestrā 14. septembrī.

◊

LAIKS
1963.g.

TORONTO

◊ Teodora Zeltiņa luģu "Vīna raugs" DV teātris pirmo reizi Toronto izrādīs 21. septembrī Royal Ontario Museum teātŗa zālē, klāt esot autoram. Iepriekš luga jau izrādīta Bafalo un Ročesterā. Lugas darbība risinās "miera laikos" Rīgas studentu vidē un tajā piedalās Maija Gaiķe, Kārlis Pavasars, Maija Ķuze, Hugo Miķelsons, Daina Sūngale, Edvīns Kalniņš un Anete Bencone. Režisors H. Miķelsons inscenējis bez dekorācijām, tikai drapērijās, skatuves meistars K. Pakrastiņš, apgaismotājs J. Purēns un V. Ķuze, sufliere I. Miķelsone. Šis Vīna raugam "globāli", ir jau sestais iestudējums. DV teātris ar Vīna raugu viesosies Montreālā (9. nov.), Hamiltonā uc. latviešu centros.

◊

LATVIJA AMERIKĀ
1963.g.10.aprilī

◊ DV teātris Kanadā pag. rudenī sācis iestudēt T. Zeltiņa lugu trīs cēlienos Vīna raugs. Tajā ir 8 tēlotāji — 4 dāmas un 4 kungi. Lugas saturs grozās ap palaidnīgu lauku saimnieces dēlu, ko māte sūta studēt par ārstu, bet kas pievēršas filoloģijas studijām un top par rakstnieku. Māte aizbrauc apciemot dēlu — un tad sādas sarežģījumi.

Luga savā laikā ar labām sekmēm izrādīta Anglijas latviešu centros.

DV teatris nodomājis sniegt dažas izrādes vēl šinī pavasarī. Zinot, ar kādu apņēmību un darba prieku katra luga tiek gatavota, jācer, ka skatītāju atsaucība gandarīs veikumu.

◊

1963.g.

◊ Toronto latviešu teātŗa ansambļi pēdējos gados atkāpušies no agrākās tradicijas, ka jauniestudētas lugas pirmizrādei jānotiek pašu pilsētā. To nule darīja arī DV teātris, H. Miķelsona iestudēto T. Zeltiņa komēdiju Vīna raugs pirmo reizi izrādot 26. maijā Bafalo un gūstot labu piekrišanu apm. 60 skatītājos. Toties 24. maijā Toronto Sv. Andreja baznīcas skatuvē notika ģenerālmēģinājums tik pilnīgā formā, kādus tos šeit nav parasts redzēt: ar kostīmiem, grimu, pilnu skatuves ietērpu un rekvizītēm un ar ierobežota skaita publiku — aktīvo dalībnieku piederīgiem un nedaudziem viesiem. Pa vasaru iestudējums "nolikts uz ledus," un torontieši lugu varēs skatīt 21. septembrī Karaliskā Ontario mūzeja teātŗa zālē.

◊

LAIKS
1963.g. 13.aprilī

◊ Tā kā mūsu dzīvo drāmas rakstnieku uzskaitīšanai pietiek gandrīz ar vienas, bet katra ziņā ar abu roku pirkstiem, tad nav

brīnums, ja teatŗu repertuāros atkal un atkal lasām tos pašus vārdus no dzīvajiem autoriem un "visās malās spēlē" Mārtiņu Zīvertu vai Anšlavu Eglīti. Pašreiz liekas "modē" nāk arī Teodors Zeltiņš. Vašingtonā režisors O. Uršteins patlaban iestudē viņa komēdiju Vilks Rīgā. DV teātris Kanadā jau četrās pilsētās devis 5 Lielās ilūzijas izrādes un tai pašā laikā H. Miķelsons, arī ar DV teātŗa ļaudīm iestudē trešo Teodora Zeltiņa komēdiju Vīna raugs. Toronto "galā" izrāde paredzēta 21. septembrī, kāpēc varbūt iespējamas arī kādas iepriekšējas viesizrādes citur.

H. Miķelsons apliecina nenokausējamu teātrinieka darba mīlestību. Pašlaik viņš iestudē un pats piedalās Vīna raugā, bez tam spēlē Lielā ilūzijā, un nesen debitēja ar jaunkanadiešu teātri. Pagājušā gada beigās pat bija posms, kad viņš vienā laikā piedalījās piecos skatuves darbos. Tas viss nāca klāt kārtējam 8 stundu darbam pienotavas laboratorijā. "Tai laikā es dzīvoju pa skatuvēm, ēdu restorānos un mājās — pārgulēju," atceras H. Miķelsons.

D. Derums

◊

LATVIJA
1963.g.

Uz Vīna raugu izrādi sagaida ierodamies autoru

Daugavas Vanagu teātris Kanadā jau labu laiku strāda, iestudējot Teodora Zeltiņa lugu Vīna raugs, ko Toronto izrādīs š.g. 21. septembrī. Kaut gan šī luga piedzīvojusi jau piecus iestudējumus (vispirms Londonā, Anglijā, režisora Jāņa Zariņa vadībā, tad Amerikā Milvokos, Sanfrancisko un Losandželosā un — Austrālijā), autors pats savu lugu uz skatuves vēl nav redzējis. Teodors Zeltiņs pašlaik gan ir ļoti aizņemts ar "Vilku Rīgā", kuŗa pirmizrāde ir Vašingtonā 14. septembrī ierasties Toronto, lai pats noskatītos savu "Vīna raugu" Hugo Miķelsona režijā.

Hugo Miķelsons Toronto latviešiem pazīstams vairāk kā aktieris, kaut gan viņš sagatavojis arī vairākas lugas, bet "Vīna raugs" būs viņa pirmā lielākā debija kā režisoram. Būdams Londonā, Anglijā, H. Miķelsonam bija retā izdevība trimdas apstākļos mācīties pie tik laba režisora, kāds bija Jānis Zariņš. H. Miķelsons ar visu sirdi ir nodevies teātrim, un lai man atļauts citēt režisora Jāņa Zariņa kādreiz teiktos vārdus par Hugo Miķelsonu: "Jauns, apbrīnojami talantīgs cilvēks, un deg ar degšanu!" Bet mēs visi zinām, ka viena pagale nedeg, un it sevišķi tas ir kollektīvā mākslā, kāds ir teātris. 21. septembrī "Vīna rauga" izrādē varēsim redzēt, par cik un kā Hugo Miķelsonam ir izdevies aizdedzināt pārējos grupas dalībniekus.

Indra Gubiņa

◊ ◊ ◊

1963.g.

ROČESTRA

◊ 14. septembris Ročestras Daugavas Vanagu saimei un arī pārējiem tautiešiem bija ievērības cienīgs.

Šajā dienā DV apvienības Ročestrā pr-ks K. Serdans saņēma atzinības rakstu līdz ar krūšu nozīmi zeltā. Apbalvojumus izsniedza ASV zemes valdes pr-ka V. Haznera pilnvarotais Ročestras DV apvienības sekretārs R.Pavasars.

Apbalvojumu izsniegšanas brīdī goda ierindā stāvēja apvienības vanadzes, un vanadžu pr-ce N. Krēsliņa, pasniedzot ziedus K. Serdanam, pateicās par pacietīgo un neatlaidīgo darbu, ilgus gadus vadot DV apvienību

Ročestrā.

Pēc tam sekoja ilgi gaidīta teātŗa izrāde "Vīna raugs" DV teātŗa Kanadā uzvedumā. Jau pats par sevi — saturs un senas studentu izdarības aizveda katru skatītāju neaizmirstamā pagātnē, brīvā Latvijā. Dabiski un nemāksloti tēlotāji parādīja vecos labos studentu laikus.

Lai pateicība DV teātrim Kanadā par jauko dāvanu, ar vēlējumu nepagurt un strādāt uz priekšu.

◊

LAIKS

1963.g. 5. jūnijā

Teodora Zeltiņa komēdijas Vīna raugs pirmizrāde

Lugas darbība risinās akadēmiskā vidē.

Bagāta saimniece — Marija Maldava grib, lai viņas dēls Nikolajs studētu medicīnu, bet dēls ir citādās domās. Mātei nekā nesakot, viņš iestājas filoloģijas fakultātē. Ar to tad sākas sarežģījumi. Gala iznākumā — trīs laimīgi pāŗi un apmierināta arī bagātā saimniece Marija Maldava.

Komēdija vispār prasa raitu tēlojumu, un saskaņotu kopspēli. Teodoram Zeltiņam raksturīgos atjautīgos dialogus, pārpilnam bārstot seno grieķu un romiešu filozofu gudrības un pamācības, visu astoņu lomu tēlotāji komēdijas pirmizrādē 26. maijā, Bafalo risināja ar tur pat profesionālu aktieŗu veiksmi teicamā kopspēlē. Par to būtu varējis nopriecāties arī pats čaklais un sekmīgi ražīgais komēdijas autors, kuŗš visām dzīves problēmām prot pieiet ne vien ar smaidu un veselīgu optimismu, bet arī ar pārliecinošiem apgalvojumiem.

Gods, kam gods pienākas! Tas pienākas arī čaklajam skatuves mākslas entuziastam — Daugavas Vanagu teātŗa Kanadā režisoram H Miķelsonam, šinī gadījumā arī galvenās lomas tēlotājam. Viņa tēlotais intriģejošu izdarību lielmeistars — students Alberts Dukurs bija ne vien "kustīgs un lustīgs," bet arī atjautīgs un izteiksmīgs, katrā situācijā izceļoties gan ar piemērotiem attiecīgiem žestiem un kustībām, gan ar apskaužamu mīmiku. Noskatoties Miķelsona spēlē, neviļus nāk atmiņā kādreizējā skatuves mākslinieka Ernesta Feldmaņa izteiksmīgie tēlojumi līdzīga žanra lugās. H. Miķelsona trīs studiju gadi skatuves mākslā, režisora J. Zariņa vadībā, nesuši svētību.

J. Vilks arī iepriecināja skatītājus ar savu smalki niansēto tēlojumu profesora Pāvela Pukstes lomā, sniedzot izteiksmīgu dekāna personificējumu, izturētu visos rakstura sīkumos.

Marijas Maldavas tēlotāja A. Bencone prata labi iedzīvoties bagātas un valdonīgas lauku saimnieces lomā. Viņa bija līdz galam izturēta savā mazliet ietiepīgas un bravūrīgas, bet visumā tomēr simpatiskas lauku māmuļas tēlojumā.

K. Pavasaram Marijas Maldavas dēla Nikolaja lomā skatuves drudzis, likās, drusku lika sevi manīt. Tur arī nebūtu daudz ko brīnīties, jo viņa uzdevums tēlot savrup ceļa gājēja tipu nebija nekāds vieglais.

Labi pārdomātus un atzinības cienīgus tēlojumus sniedza arī pārējie lomu tēlotāji. M. Gaiķe, dekāna Pukstes meitas lomā deva pāliecinošu un izturētu tēlojumu. Tas pats sakāms par E. Kalniņu, studenta — Teofila Irvis lomā, M. Ķuzi — studente, Maigas Sadraudzes un D. Sungali — studente Sarmīte Madara.

Sufliere I. Miķelsone savu darbu veica teicami. Tā nav pārāk zemu vērtējama māka, sevišķi aktieŗu — amatieŗu ansambļu izrādēs.

Vēl būtu jāpiemin, ka Vīna rauga pirmizrāde notika šoreiz ļoti neizdevīgos apstākļos; latviešu kolonijā Bafalo ir tikai mazliet pāri simtam tautiešu. Tāpēc arī koncertos un viesizrādēs apmeklētāju skaits reti kad sniedzies pāri 80. Šoreiz apstākļus vēl sarežģīja tas, ka izrāde bija nolikta tanī pašā dienā, kad Bafalo luterāņu draudzē notika jauniešu iesvētīšana. Tikai mazliet pāri pussimtam pieaugušo, bērnus neskaitot, noskatījās šo Teodora Zeltiņa komēdijas pirmizrādi. Skatītāji tomēr neskopojās ar atzinības aplausiem ir tēlotājiem par labu tēlojumu, ir autoram, gan klāt neesot, par labu, jautru komēdiju.

Eduards Tūbelis

◊ ◊ ◊

LAIKS

1963.g. oktobrī

"Priecīgā saimniece" apciemo dēlu

DV teātris Kanadā atklāj sezonu ar T. Zeltiņa komēdiju Vīna Raugs

Mūsu literatūrā labi pazīstama "priecīgā saimnieka" tēma, kas apstrādāta dažādās variācijās, bet savā komēdijā Vīna raugs T. Zeltiņš sadomājis rādīt arī "priecīgo saimnieci", kas ierodas pilsētā apciemot dēlu un tur gan ar bardzību, gan īstu dzīvotprieku un labu humoru iejaucas studentu izdarībās, pacilājot arī "spēka glāzīti".

Šo diezgan riskanto temu Zeltiņš izvada viscaur labas gaumes robežās, īsti skatuviski iedzirkstoties ar brangi trāpīgiem tautiskiem jokiem un pasulīgiem izteikumiem, bet citur pagarie dialogi, īpaši trešajā cēlienā, tāpat lugas intrīga, savarstīta diezgan baltiem diegiem. Ar Vīna raugu Zeltiņš radījis vieglu tautas lugu, liekas, arī jaunībā rakstītu ar vieglu roku, kas nesasniedz viņa labāko darbu briedumu.

Toronto izrādē ar Vīna raugu debitēja atkal jauns režisors Hugo Miķelsons, kuŗu pazīstam kā spējīgu komisku raksturlomu tēlotāju. Pēc pirmā iestudējuma gan vēl pagrūti spriest par Miķelsona režisora spējām, īpaši tādēļ, ka ansamblī bija iesaistīta laba tiesa jaunu tēlotāju, pat bez nopietnas amatieŗu skatuves rutīnas. Tā arī ansambļa saspēle veidojās ļoti nevienādi no itin veikli izstrādātām situācijām līdz nopietniem klupumiem un gaisa bedrēm. Visai izrādei būtu nācis par labu krietns īsinājums 3. cēlienā, radot spraigāku noslēgumu. Citādi ar veikli iespraustām dziesmām un deju fragmentiem, grupu uznākšanu un noiešanu, režisors pierādīja, ka domā par situāciju izkārtošanu un cenšas radīt uz skatuves tempu un dzīvību.

Izrādes "dzīvības nervu" noturēja A. Bencone Marijas Maldavas lomā, ar labsirdīgu humoru un dzirkstošu vitālitāti jauki noraksturodama bagātās saimniekmātes dabu un izdarības. Bencone pierādīja, ka spēj veikt arī krietni lielu un krāsainu raksturlomu. Kā būtu, ja mūsu režisori viņu atcerētos, domājot par kādu Blaumaņa lugu?

J. Vilks dekāna lomā turējās ar labu skatuvisku dzirksti, bet no viņa var prasīt rūpīgāku slīpējumu detaļās, lai tēlojums nezaudētu paviršību dēļ, arī teksta ziņā. Studentu trijotni spraigumā turēja pats režisors, ar savu tēlojumu Dukura lomā pierādīdams, ka ir talantīgs aktieris. K. Pavasars visumā rādīja īsti paticamu pagļēvā, glītā dzīves ķezās iestigušā mīlētāja un rakstnieka Nikolaja tēlu, kaut arī pietrūka pārliecinātāja spēka drāmatisko pārdzīvojumu brīžos. Pagrūti un kokaini ar daudzajiem filozofiskajiem citātiem cīnījās E. Kalniņš — Teofils, tekstu skaitīdams pārāk monotoni.

M. Gaiķe kuŗas talants slēpjas gluži citāda rakstura lomās,

Silviju tēloja pavēsu un rezignētu, viscaur ar pieņemamu rutīnu, bet bez īstas iedegšanās. M. Ķuzes Maiga bija dāmīga un iznesīga. Dažs labs īsti iejūtīgs tēlojuma brīdis pazibēja D. Sūngalei Sarmītes lomā, un viņa varbūt vistiešāk raksturoja latviešu studentes tipu.

Ingrīda Vīksna

◊ ◊ ◊

LATVIJA AMERIKĀ
1963.g. 2. oktobrī

Jaunais četrinieks

T. Zeltiņa komēdijas "Vīna raugs" izrādē
H. Miķelsona režijā

Š. g. 21. sept. DV teātris Kanadā sāk savu darbības gadu ar T. Zeltiņa komēdijas Vīna raugs izrādi. Komēdijas pirmizrāde notika š. g. pavasarī Bufalo. Latvija Amerikā pēc pirmizrādes lasījām Bufalo recenzenta cildinošas atsauksmes, ar kādām varētu lepoties pat spējās un pieredzē gados rūdīts ansamblis.

Tā kā luga, režija un tēlotāji jau apskatīti un vērtēti minētajā recenzijā, lieki būtu otrreiz pie tā apstāties.

Šis raksts veltīts kādam citam interesantam notikumam, kas saistās ar T. Zeltiņa komēdijas iestudējumu. Uzmanību un interesi pelnī tas apstāklis, ka pusi izrādes ansambļa sastāda pavisam jauni tēlotāji, no kuŗiem dažs pirmo reizi skatuvē ar lomu. Katrs nes sev līdzi skatuvei ko derīgu; ja ne atraisītas spējas un viņu iemiesojumu tēlā, tad spēju iezīmes un pašu galveno: jaunības centību un gribu.

Jaunais četrinieks ir: Maija Ķuze, Daina Sūngale, K. Pavasars un E. Kalniņš.

M. Ķuze tēlo studenti Maigu. Viņai ir neliela, bet patīkama balss un laba izruna. Tās M. Ķuzei ir dabas dotības. Viņas tēlotā Maiga bija pārliecinoša savā apsviedīgajā līgavaiņu mednieces tēlā.

Komēdijas risinājums balstās mazāk uz darbību, vairāk uz asprātību un domu graudu virknēm. Tas kopā ar gauso un smago spēles tempu aŗī ņiprajai Maigai atslābina raitumu. Vietām viņai jāpaliek pavisam pasīvai, ja arī raksturojums to nepieļautu. Ja ne minētie apstākļi, M. Ķuze iezīmētos daudz redzamāk.

D. Sūngales tēlotā lielā grāmatniece Sarmīte ir viņai pirmā loma. Tā nav viegla iesācējam. Maz, bet noteiktiem vilcieniem jāiezīmē raksturs un jātur attiecībā gaŗās, mēmās spēlēs ar notiekošo un pretspēlētāju. D. Sūngalei tas izdevās. Lomā viņa bija iekāpusi tikpat droši kā savas Sarmītes apavos.

K. Pavasara loma ir atbildīga un plaša. Tēlotājam piemīt liela vienkāršība. Nebūtu vēlams, ja viņš vai nu neapzinīgi vai meklējot spilgtāku izteiksmi savam tēlojumam, virzītos patosā, kas neiederas Nikolaja raksturojumā. Tēlotājam ir skatuves temperaments, kas spilgti izpaudās sašutumā par drauga un iecerētās rīcību. Liekas, ka šai lomas posmā K. Pavasars jūtas visdrošāk.

E. Kalniņa tēlotā Teofila loma ir tikpat grūta iesācējam kā Sarmīte. Komiski smagais filosofijas students ar saviem sengrieķu gudro grāmatu citējumiem prasa lielas raksturotāja spējas. Arī viņam bija jācīnās ar lugas gauso tempu. Labākais tēlojumā bija pārsteigums par Sarmītes pārvērtību un redzamā nepatika celties 4-os no rīta, kas to sagaida laukos.

Jāvēl jaunajiem tēlotājiem viss labākais. Lai tie arī turpmāk kalpotu latviešu teātrim. Labus palīgus viņu jau pieminēto neatraisīto spēju kopšanai un tikpat labus palīgus mēģinājumu skata krietna dubultojuma organizēšanā. Viņu jaunība un labā griba to pelnī.

E. Kalniņa

◊ ◊ ◊

1963.g.

◊ DV teātris Kanadā sestdien, 21. septembrī, sniedza T. Zeltiņa lugas Vīna raugs pirmuzvedumu Toronto. Režisora H. Miķelsona iestudētā komēdija skatītājiem patika.

Ar Vīna raugu teātris 26. oktobrī viesosies Kičenerā un 9. novembrī Montrealā.

◊

LATVIJA AMERIKĀ
1963.g. 20 novembrī

'Vīna raugs' Montreālā

Toronto Daugavas vanagu teātŗa ansamblis ar T. Zeltiņa 3 cēlienu komēdiju "Vīna raugs" iepriecina montreāliešus

...Trešā un ne mazāk nozīmīga sarīkojuma daļa bija DV Toronto nodaļas teātŗa viesizrāde ar T. Zeltiņa komēdiju Vīna raugs, kas iepriecināja skatītājus ne tikai ar saturu, bet arī ar kvalitāti. Būtu netaisni, ja mēs aktieŗus un viņu sniegumu vērtētu pēc profesionāļu mērauklas. Katrs viņi ir savā vietā un uz savas skatuves, savādākos apstākļos. Nebūdams teātŗa kritiķis, domāju, ka sevi no visām pusēm labi parādīja pats režisors H. Miķelsons — studenta Alberta Dūkursa lomā, parādīdams jau labi izkoptus un attīstītus aktieŗa dotumus. Maldu dekāns, konfrontējies ar Mariju Maldavu — bagāto un iznesīgo lauku saimnieci, sevī reizē parādīja veikli abus raksturus — īsto profesoru dekānu Pāvelu Puksti un arī personu, kas kļūdās, tēlojot īsto dekānu....

... Sarīkojumā vērtēja ap 200 teātŗa cienītāju. Paldies ciemiņiem par sniegumu, kā arī skatītājiem par atsaucību. Labi savu uzdevumu veica sufliere I. Miķelsone, kas nešaubīgi "prata piemēroties" Alberta pārdrošajai un piedzīvojumus meklētājai dabai. Par apgaismotājiem darbojās J. Purens un V. Ķuze, bet par skatuves meistaru K.Pakrastiņš...

I. Skrastiņš

◊ ◊ ◊

LAIKS
1963.g. 28. decembrī

Anna Brigadere vai Anšlavs Eglītis

Toronto Dziesmu svētkos būs apvienoto ansambļu teātra uzvedums

Toronto /M.D./ — 4. Latviešu dziesmu svētku Kanadā sarīkojumu programmā būs arī teātra uzvedums, to veiks apvienotie Toronto ansambļi, un uzvedumā luga būs vai nu Annas Brigaderes Maija Paija vai Lolitas brīnumputns, vai arī Anšlava Eglīša Par purna tiesu. Tā izlēma svētku rīcības komiteja, galīgo lugas izvēli vēl atliekot pēc tam, kad no teātrinieku nominētām 8 lugām dažādu motīvu dēļ piecas bija atzinusi par nepiemērotām.

Apspriedē abu ansambļu vadītāji un režisori ierosināja pavisam 8 lugas, izžķiršanos atstājot svētku rīcības komitejai. Atteicās no Raiņa Zelta zirgu (ierosinātāja I. Purva) un Kaudzīšu Mērnieku laiku drāmatizējuma (F. Lintiņš), atmet Aspāzijas Vaideloti (H. Mangale), Brigaderes Lielais loms (V. Pukats un H. Mangale) un M. Zīverta Naudu (E. Kalniņa-Znotiņa un V. Pukats). Anšl. Eglīša komēdiju Par purna tiesu proponēja H. Mangale un V. Pukats, kā arī E. Kalniņa-Znotiņa, bet abas lielās Brigaderes pasaku lugas bija I. Purvas ieteikumi.

Par Dziesmu svētku teātŗa komisijas priekšsēdi teātrinieki ieteikuši H. Miķelsonu, ko uzņēma par balstiesīgu rīcības komitejas dalībnieku.

◊ ◊ ◊

LAIKS 2.maijā 1963.

Dziesmu svētku biedrības Kanadā valdes un padomes sēdes dalībnieki. No kreisās: A. Andersone, A. Sterns, M. Gruzīte, J. Pālens, R. Bregžis, V. Andersons, H. Freimane, L. Albertiņa, I. Ķipis, J. Ādminis, T. Kronbergs, rīcības komitejas priekšsēža vietn. A. Purvs, padomes priekšsēdis J. Norvilis, rīcības komitejas priekšsēdis Z. Šmits, B. Senkēviča, A. Martinsone, J. Mežaks, V. Veitmanis, J. Cers, A. Vīksne, A. Gertmanis, H. Mangale, H. Miķelsons, S. Zaķe un E. Skujevskis.

J. Kreiļa uzņēmums

DV teātris Kanadā iestudē Teodora Zeltiņa lugu "Lielā illūzija". Irisa Vītola, Ziedonis Upīte, Hugo Miķelsons un Irene Kalviņa kostīmu mēģinājuma laikā. Režisors Ernests Jurševskis

Foto : JAK

1964.g.

◊ Latviešu ev. lut. draudzes bērnu eglītes vakars Sv. Andreja baznīcā. Pēc bērnu dievkalpojuma ko noturēja māc. A. Ċops, baznīcas zālē notika bērnu teātŗa izrāde H. Miķelsona iestudējumā ar J. Zuntaka dekorācijām. Ieradās arī svētku vecītis.

◊ Toronto DV nodaļas rīkotā Ziemsvētku eglīte bērniem bija pulcējusi 24 bērnus ar vecākiem. Svētrunu teica Austrumu ev.- lut. draudzes māc. A. Briedis. Bērnus sevišķi iejūsmināja Ziemsvētku vecīša (H. Miķelsons) ierašanās, jo viņš bija paņēmis līdz arī bagātīgu dāvanu saini. Inese Akmene ar akordeona mūziku jūsmināja mazos Ziemsvētku ciemiņus rotaļās un tautiskās dejās. Nodaļas vanadzes bija rūpējušās par eglītes sarīkojuma dalībnieku pacienāšanu.

◊ Pirmā ev. - lut. draudze bija veltījusi īpašu eglītes vakaru bērniem, vecākiem par 12 gadiem. Bija ieradušies ap 50 jauniešu ar saviem vecākiem un piederīgiem. Sarīkojumu ar svētbrīdi ievadīja māc. A. Ċops, kam sekoja bērnu priekšnesumi dziesmu, deklamāciju un klavieŗu solo veidā. Piemērotu īsludziņu "Vecmāmiņas Ziemsvētki dzimtenē" bija sacerējušas Solveiga Zirne, Māra Holandere, Margita Gulbe un Rita Kampara. Izrādi bija sagatavojusi aktrise D. Pūpēde. Ludziņas izrāde guva dzīvu skatītāju atsaucību. Bagātīgs bija arī Ziemsvētku vecīša (H. Miķelsona) dāvanu maiss. Pēc tam kopīgs tējas galds, rotaļas un tautiskas dejas, kā arī rotaļas sacensību veidā M. Lorberga vadībā.

◊ Pirmās ev. - lut. draudzes mazo bērnu Ziemsvētku sarīkojumu ievadīja māc. A. Ċopa vadītais bērniem domātais dievkalpojums baznīcā. Altāŗa priekšā draudzes svētdienas skolas bērni veidoja "dzīvo bildi" par Kristus piedzimšanu un bērnu korītis dziedāja Ziemsvētku dziesmas.

Sarīkojuma otrā daļa risinājās baznīcas zālē, kur režisora H. Miķelsona vadībā uzveda bērnu ludziņu: "Jūs, ticīgie, nāciet". Piemērotas dekorācijas bija gatavojis J. Zuntaks, bet baleta daļu sagatavojusi E. Ošiņa - Bērziņa un kostīmus B. Kūla un I. Plīse. Uzvedumā piedalījās 20 bērnu, tas guva dzīvu vecāku un skatītāju atsaucību.

Ziemsvētku vecītis (H. Miķelsons) neskopojās ar dāvanām, par ko bija rūpējusies draudzes dāmu komiteja I. Slaņķes vadībā. Dāmu komiteja bija organizējusi arī kopīgu tējas galdu groziņu vakara veidā. Sarīkojums beidzās omulīgās rotaļās un tautas dejās.

◊

◊ DV nodaļas rīkotai masku ballei 8. februārī, Igauņu nama jaunajā zālē dots moto "Vēlreiz būt ar tevi kopā." Ballē ieradīsies Vilibalds Drosmiņš (H. Miķelsons). Viņam uzticēti balles vadītāja pienākumi.

1964.g.

SVEIKI, KANAKI UN DRAUGI!

Daudz ūdeņu ir aiztecējis, daudz šķēpu lauzts šo divu gadu laikā, kopš neesam tikušies. Mums katram ir savi ieskati par dzīvi, un lai šos ieskatus varētu noslīpēt, tad lūdzu ierasties uz pieņemšanu, kas šoreiz rīkota par godu man — zaldātam, kuŗš nekad nav pazinis bailes no ienaidnieka un savas priekšniecības. Jo mana devīze ir bijusi: "Tikai uz priekšu", kaut vai vajadzības gadījumā apgriežoties par 180 grādiem apkārt, tad tomēr

uz priekšu. Tāpat šoreiz jūs, vecos kanakus, aicinu kopsolī uz priekšu un būt aculieciniekiem pie manām izdarībām šo sestdienu, 8. februārī, plkst. 8 vak., 958 Broadview Ave., Toronto, Daugavas Vanagu rīkotā karnevālā "Vēlreiz būt ar tevi kopā".

Par godalgām lūdzu nerūpēties, bet tikai par maskām, jo godalgas man būs līdz no Alkazāra, Melnās bumbas, Osvejas un Kurzemes. Kas attiecas uz "mīlas indi", tā būs dabūjama uz vietas, tāpēc lūdzu neapgrūtināt savas cienīgās rokas somu vai arī paša svārku kabatas. Viss pārējais nāks pats par sevi, un par to nekad nevajaga bēdāt, jo par to gādās mūsu talcinieces ar to pašu lielo mīlestību un rūpību kā iepriekšējās reizēs.

Tātad: MIERĀ un UZ PRIEKŠU!

Jūsu

Vilibalds Drosmiņš

◊ DV Toronto nodaļas karnevāls "Vēlreiz būt ar Tevi kopā" pag. sestdien Igauņu nama jaunajā deju zālē pulcināja tuvu pie 300 jautru karnevāla viesu, kas aizvadīja jaukas stundas, priecājoties pie vācu deju orķestra mūzikas. Vakara ceremonijmeistara uzdevumu sekmīgi veica veco zaldātu draugs Vilibalds Drosmiņš (H. Miķelsons), ar savu humoristisko valodu un latviešu kaŗavīra tērpu atgādinot laikus, kad līdzīgā garā mēdza papriecāties arī latviešu kaŗavīri. Balles viesiem patika mākslin. A. Brūveŗa zāles dekorējums, kas bija veidots pēc vakara moto vēlmēm.

◊

1964.g.

Septiņi eksperti meklēs lugu

Kā jau ziņots, no teātrinieku kopīgi izvēlei nominētām 8 lugām teātra izrādei dziesmu svētku laikā, rīcības komiteja bija šaurākai izvēlei atstājusi trīs: A. Brigaderes pasaku lugas Maiju un Paiju un Lolitas brīnumputnu un Anšlava Eglīša komēdiju Par purna tiesu. Tagad nolēma radīt komisiju lugas izvēlei, dodot tai mēnesi laika un brīvas rokas izvēlēties arī kādu citu no ieteiktām lugām. Komisijā izraudzīja no rīcības komitejas Veltu Tomu un H. Miķelsonu, ārpus komitejas Almu Maču, Emmu Znotiņu - Kalniņu un V. Pukatu, Ingridu Vīksnu un gleznotāju Ed. Dzeni. Vienīgais ieteikums komisijai: skatīties pēc svētkiem piemērotas vēsturiskas jeb kostīmu lugas.

1964.g. 15. janvārī

◊ **TLTA sestdienas ģimnazijas audzēkņiem drāmatiskās stundas, ko savā laikā pasniedza rež. Milda Bērziņa - Muižarāja, tagad atjaunotas, un tās pasniedz DV teātŗa aktieris un režisors H. Miķelsons. Nodarbības noris teorētiskā un praktiskā plāksnē, sagatavojot Osvalda Liepas viencēlienu Sakta.**

ATKAL TORONTO 1964.g.

KAS? — KOMEDIJA "VĪNA RAUGS"—

KAD? — 23. FEBRUĀRI, PLKST. 6.00 VAK.

KUR? — SV. ANDREJA BAZN.SARĪK. ZĀLE

1965-66.g.

TORONTO

◊ Toronto latv. tautas augstskolas sestdienas ģimnazijas Draudzīgā aicinājuma atcere 30. janvārī, pl. 7,30 Sv. Andreja baznīcā būs tas sarīkojums, kuŗā LNAK kultūras un izgl. nozares vad. J. Mežaks arī atklās Latviešu kultūras dienas Kanadā, kas ilgs līdz 28. febr. Sekos ģimnazijas drāmas pulciņa uzvedumi, ko iestudējis pulciņa vadītājs — aktieriẽs un rež. H. Miķelsons, piedaloties ap 20 audzēkņiem. Uzvedīs E. Vulfa viencēlienu Līnis murdā, kā arī dažas ainas no R. Blaumaņa Pazudušā dēla. Par režijas palīdzēm darbojas Valda Briede un Ilze Korolkēviča. Pēc izrādes dejas, rotaļas un atspirdzinājumu galds.

◊

LATVIJA AMERIKĀ
1965. g. 3. februārī

Kultūras dienu ievadījums Toronto

... Patīkami bija vērot ģimnazijas audzēkņu drāmatiskās kopas sniegumu R. Blaumaņa drāmas "Pazudušais dēls" skatā un Ed. Vulfa "Līnis murdā." Pēc izrādes radās pārliecība, ka ģimnazijā, pazīstamā aktieŗa H. Miķelsona vadībā aug jauni talanti, pat jauna teātrinieku saime. "Pazudušā dēla " izrādē piedalījās: Guntis Siliņš, Valda Briede, Nora Kļaviņa, Eduards Caune un arī pats režisors H. Miķelsons. Viencēliena komēdijā "Līnis murdā" piedalījās: Valdis Zāns, Dainis Šultmanis, Ilze Korolkēviča, Lauma Kaļiņa, Vija Zuntaka, Lolita Kalniņa, Inese Krastiņa un Māra Hollandere. Arī drāmatiskās kopas administrācijā minēti audzēkņu vārdi: režisora palīdze Valda Briede un Ilze Korolkēviča, inspiciente Lauma Kaļiņa, sufliere Ruta Čube, apgaismotājs Guntis Rozītis, kostīmu metu zīmētāja Lolita Kalniņa, bet skatuves meistari Alnis Bāliņš un Valdis Budrēvics.

Bagātīgas ziedu veltes un atzinību par lielisko veikumu saņēma jaunā ansambļa veidotājs un audzinātājs H. Miķelsons; ziedi tika arī izrādes dalībniekiem un ģimnazijas vadībai.

Nobeigumā direktors, prof. V. Burkevics pateicās drāmatiskās kopas dalībniekiem, sarīkojuma apmeklētājiem un visiem labvēļiem, kas sakarā ar Draudzīgo aicinājumu ģimnaziju atcerējušies ar veltēm....

◊

1965.g.

... TLTA Sestdienas ģimnazijas drāmatiskais pulciņš režisora H. Miķelsona vadībā uzveda fragmentus no R. Blaumanna lugas "Pazudušais dēls" un Ed Vulfa "Līnis murdā," kas guva nedalītu skatītāju atzinību. Ātri tika izpirktas arī visas mantu loterijas lozes un dzīva rosība valdīja pie dāmu komitejas klātajiem tējas galdiem. Sarīkojums deva draudzes dāmu komitejai $1122.- ienākumu....

◊

1965.g. 25.augustā

... Pēc neilga pārtraukuma ģimnazijas darbā atgriežas māc. A. Briedis un A. Svenne. No līdzšinējiem skolotājiem darbu ģimnazijā turpinās māc. A. Čops, E. Ezera, E. Zuntaka, A. Libere, H. Miķelsons un H. Mercs. Tāpat līdzšinējo darbu turpinās arī ģimnazijas direktors prof. V. Burkevics un inspektrise V. Slavieša.

◊

1965.g.

◊ Toronto latviešu tautas augstskolas sestdienas ģimnazijas drāmatiskais pulciņš šodien, 24.

aprilī viesojās Hamiltonā, izrādot E. Vulfa komēdiju "Līnis murdā" un fragmentus no R. Blaumaņa lugas "Pazudušais dēls" rež. H. Miķelsona vadībā. Uzņēmumā Lolita Kalniņa un Dainis Šultmanis gleznotāja darbnīcā.

Foto: J. Liģers

◊

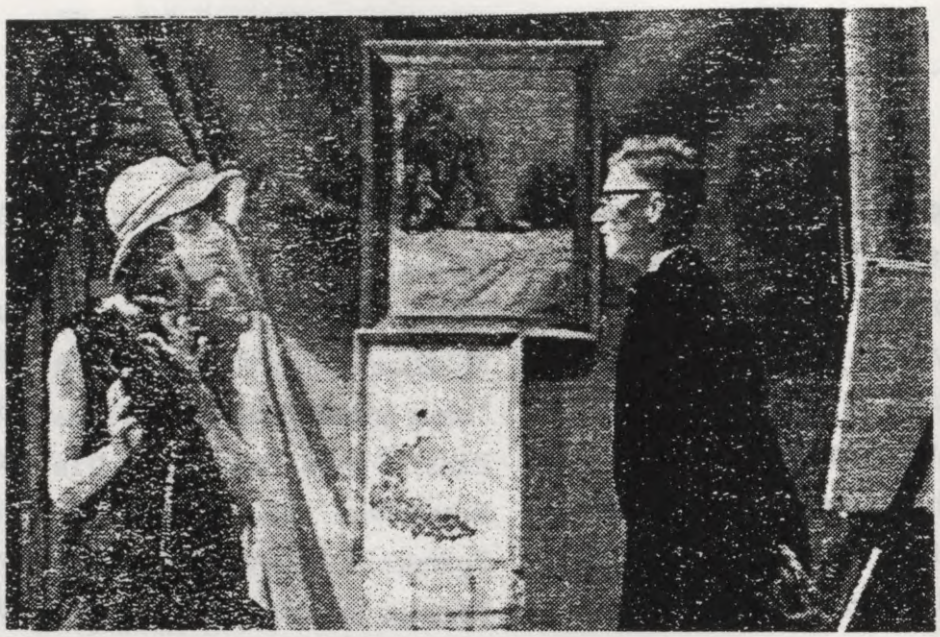

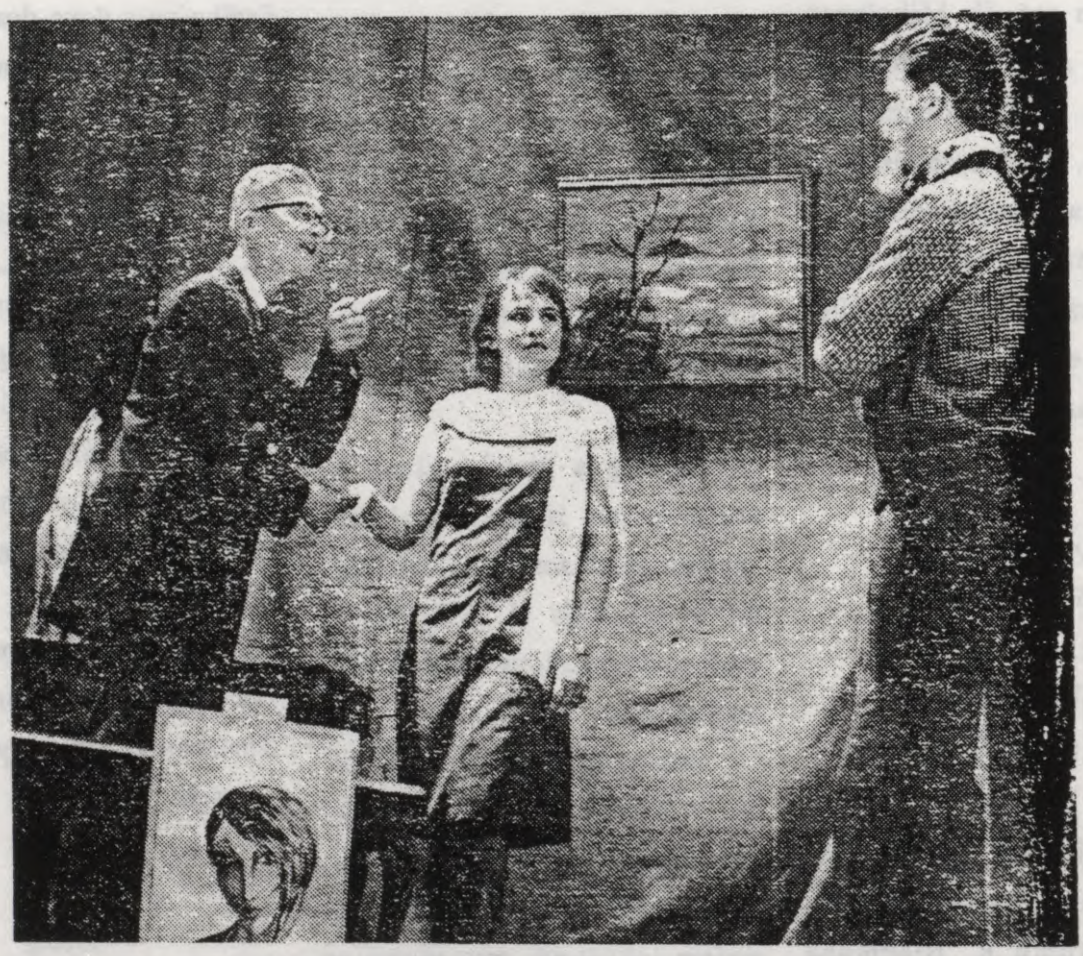

ĢIMNAZISTU VIESIZRĀDE LONDONĀ

Toronto latviešu tautas augstskolas ģimnazijas drāmatiskais pulciņš sestdien, 18. septembrī, viesosies Londonā, kur izrādīs E. Vulfa komēdiju „Līnis murdā". Izrādes ainā no kreisās — Dainis Šultmanis, Ilze Korolkevica un Valdis Zāns. Foto: J. Liģers

1966.g.

Toronto latviešu tautas augstskolas sestdienas ģimnazijas drāmatiskais pulciņš režisora Hugo Miķelsona vadībā, tapat kā pērnā gada, uzrāda rosīgu darbību. Pulciņa iestudētā J. Pētersona viencēliena "Ilgas" pirmizrāde notika 22. janvārī Toronto, bet lugas atkārtojumu ģimnazisti sniegs 26. februārī Hamiltonā. Izrādē piedalās 10 tēlotāju, no kuŗiem še uzņēmumos redzami 7:

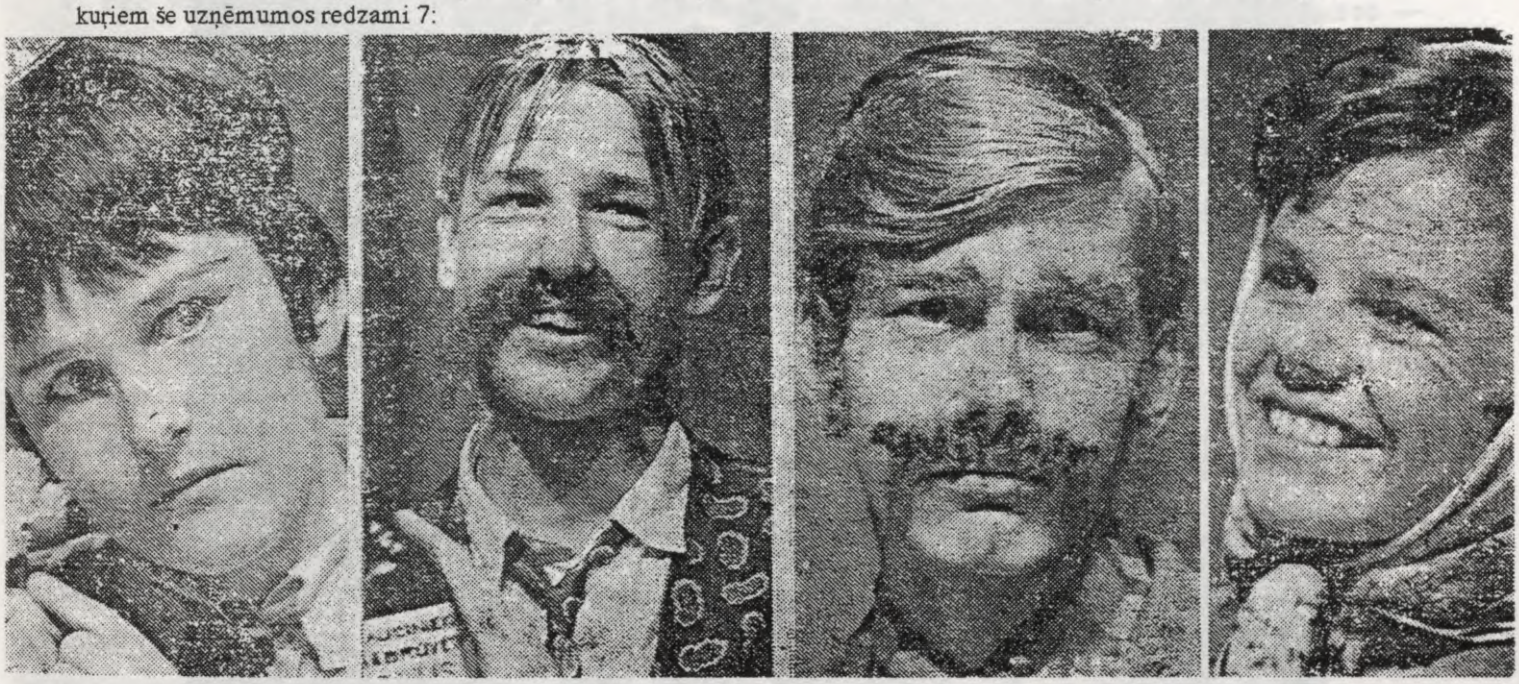

no kreisās — Skaidrīte Leja (viesnīcniece), Dzintars Pūpēdis (viesnīcnieks Līdums), Eduards Caune (lauksaimnieks Caune), Ingrida Boša (viņa sieva),

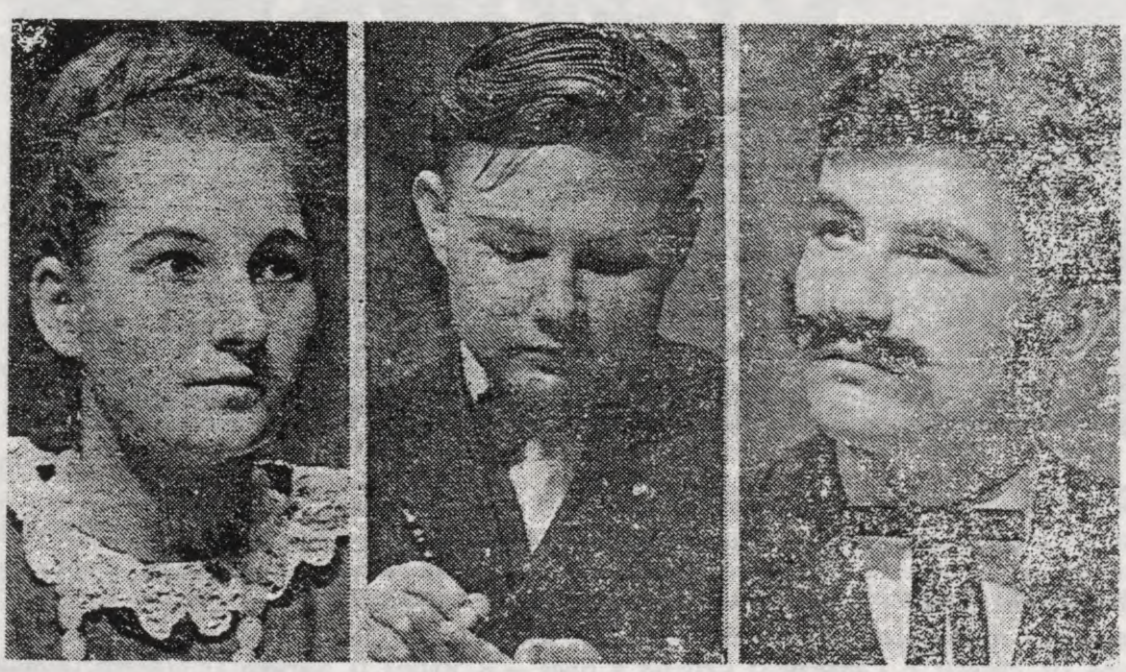

Rita Gribuste (abu meita Emīlija), Dāvis Maksiņš (skrīveris Mente) un Guntis Siliņs (ceļinieks).
Lugas interesantā darbība notiek kādā lauku viesnīcā.

J. Ligera studijas uzņēmumi

Toronto LTA ģimnazijas rīkotajā Draudzīgā aicinājuma atcerē ģimnazisti, pēc skolas direktora prof. V. Burkēvica un LNAK skolu daļas vadītāja J. Mežaka ievadījuma, pārējo programmu ar deklamācijām, īsiem referātiem un J. Pētersona viencēliena "Ilgas" izrādi H. Miķelsona režijā novadīja paši. Uzņēmumā programmas izpildītāji: 1. rindā no kreisās — L. Kaļiņa, V. Siksna, M. Maskoviča, R. Purva un D. Kivlenieks; 2. rinda — Sk. Leja, R. Gribuste, I. Boša un A. Auziņš; 3. rindā — režisors H. Miķelsons, I. Kalniņa, Dz. Pūbēdis, E. Caune un U. Celmiņš; 4. rindā — R. Rūtītis, D. Mārsons, D. Maksiņš, G. Siliņš un A. Ezers.

Foto: J. Liģers

LATVIJA AMERIKĀ
1966.g.

◊ Pēc viesošanās Londonā, TLTA ģimnazijas drāmatiskais pulciņš uzsācis rosīgu darbu, gatavojoties Draudzīgā aicinājuma sarīkojumam. H. Miķelsona vadībā iecerēts sagatavot Jūlija Pētersona viencēliena sadzīves lugu "Ilgas" un Annas Brigaderes viencēlienu komēdiju "Čaukstenes". Abās lugās piedalās 14 jauniešu. Kā izsakās pulciņa vadītājs H. Miķelsons, vissāpīgākais jautājums ir jaunatnei piemērotu lugu trūkums, kādēļ literāti aicināti padomāt arī par to. Lielākas lugas jaunatnes ansamblim nav iespējams sagatavot, bet atsevišķi fragmenti ne katrreiz dod pietiekošu kopsakarību.

◊

LATVIJA AMERIKĀ
1966.g. februārī

Jaunā maiņa rampas gaismā

Toronto ģimnastu drāmatiskais pulciņš

Par latviešu teātŗa nākotni runājot, mūsu vidū ir skeptiķi, kas paredz, ka reizē ar "vecās teātŗa gvardes" aiziešanu, soli pa solim tuvojas brīdis, kad priekškars latviešu izrādēm atvērsies pavisam reti vai, skatītāju un aktieŗu trūkuma dēļ, izrādes nemaz vairs nenotiks. Taču ir arī vēl daudz tādu entuziastu mūsu svešuma gaitās, kas tic latviešu teatŗa pastāvēšanai un dara iespējamo, lai rastu jaunus papildspēkus mūsu teātŗa saimei, aicinot un dodot iespēju jaunajiem tēlotājiem piedalīties izrādēs, gūt latviskās skatuves pieredzi un rutīnu.

Lielu un nozīmīgu, pat rēgulāru darbu latviešu teātŗa saglabāšānā veic latviešu ģimnazija Toronto režisora Hugo Miķelsona vadībā. Līdzšinējā pieredze rāda, ka daļa jauniešu, kas sākuši savas gaitas uz ģimnazijas skatuves, pēc skolas beigšanas tās turpina un piedalās citos teatŗa uzvedumos. Daži no viņiem pat cenšas papildināt zināšanas vietējās teātŗa skolās un kursos.

Līdztekus latviešu valodai, ģeografijai, vēsturei, dzīves mācībai un mākslas vēsturei, TLTA sestdienas ģimnazija Toronto ierādījusi redzamu vietu arī drāmatiskā pulciņa darbībai, sagatavojot savus audzēkņus, kas to vēlas, ne tikai latviskā vārda klausītājos, bet arī runātājos. Drāmatisko pulciņu kopš ģimnazijas nodibināšanās vadīja Rīgas Nacionālā teātŗa aktrise Milda Bērziņa, sagatavojot trimdas skolas šaurajos apstākļos atzīstami labus iestudējumus — R. Blaumaņa "Trīnes grēki", "Pamāte" un citus. Bet M. Bērziņai mainot dzīvesvietu ārpus Toronto, uz īsu brīdi it kā iestājās apsikums, kamēr 1964. gada ziemā ģimnazijas drāmatiskā pulciņa vadību uzņēmās Hugo Miķelsons. Kopš šī laika pulciņā valda atkal rosme.

Daramā ir daudz, un daudz arī varētu padarīt, ja vien nebūtu jācīnās ar laika trūkumu. Ar to H. Miķelsons domā jauniešu pārslogoto nedēļas programmu — kanadiešu skola, mācības, nodarbības skolā un ārpus tās. Un kad pienācis gaidītais piektdienas vakars ar drāmatiskā pulciņa stundu, tad iepriekšējā nedēļas nogalē uzkrātā enerģija jau sarāvusies kā sīka svecītes liesmiņa. Bet tomēr, — spītēdami nogurumam, jaunie censoņi tiecas iegūt to, pēc kā daudzi cenšas un sapņo, bet tikai nedaudziem izdodas aizsniegt — tēlošanas prasmi.

Pastav dažādas tēzes par to, kādēļ skatuve velk savus ļaudis atpakaļ pie sevis. Citi saka, ka nevarot aizmirst "smiņķa smaku"; cits klusībā domā parādīt savu

Latvijas Nacionālā BIBLIOTĒKA

tērpu un sevi pašu; atkal cits jūtas skatuvē kā mājās, tādēļ tajā tā arī uzvedas. Arī H. Miķelsons nenoraida šādu iegribu varu pār tēlotāju, bet šīs iegribas nedrīkst būt galvenās mudinātājas. Atceroties režĢ Jāņa Zariņa vadīto teātŗa studiju Londonā, Anglijā, H. Miķelsons min sava skolotāja vārdus par vienu no galvenajiem tēlotāja uzdevumiem, ja ne pašu galveno: tēlotājā — aktierī jābūt degoša vēlēšanās izpētīt un atklāt cilvēka — lugas varoņa dvēseliskos spēkus un tad ar sev piemītošajiem līdzekļiem — ar balsi, mīmiku un auguma kustībām šos atklājumus pasniegt skatītājiem. Arī ģimnazijas drāmatiskā pulciņa dalībnieku mērķis ir — ar savu darbu parādīt ne tikai iespējami pilnīgāko tēlojumu, bet arī pierādīt, ka ir dzīvotspējīga tautas daļa.

Tiesa, trūkst lugu ar "kodolīgu" saturu, tomēr arvien izdodas kaut ko atrast, un tie, kas ģimnazijas drāmatiskā pulciņa sagatovotos uzvedumus redzējuši, nav vīlušies jaunajos censoņos. Protams, ir daudzi trūkumi— klusas balsis, šaura modulācija, ķermeņa kustības dažreiz neatbilst valodai, pauzes neizturētas, bet gribas ticēt (un arī vēlēt), ka šie trūkumi ar laiku izzudīs.

Varētu arī vēlēties, lai skolēnu izrādēs apmeklētāju būtu vairāk,bet — lai vārds atkal Hugo Miķelsonam: "Mēs labprāt radām savu veiksmi tiem, kas ierodas sarīkojumā. Šaubīgos mājās palicējus mēs gaidīsim nākošajā reizē!"

J. Vairdotis

◊ ◊ ◊

LAIKS
1966.g.

◊ Tautas augstskolas sestdienas ģimnazijā darbojas drāmas pulciņs aktieŗa H. Miķelsona vadībā, un torontieši nesen dabūja noskatīties viņa iestudēto J. Pētersona viencēlienu Ilgas Toronto latviešu ģimnazistu sniegumā. 26. februarī viņi ar to viesojās Hamiltonā, turienes sestdienas skolas un ģimnazijas sarīkojumā. Arī Hamiltonas ģimnāzijā ir teātŗa entuziasti, kas patlaban iestudē vairāku lugu fragmentus, ar kuŗiem savukart "kultūras apmaiņas" ceļā ielūgti viesoties Toronto ģimnazijas atklātajā audzēkņu vakarā 23. apr. pl. 7,30 vak. Sv. Andreja baznīcā.

◊

Sekmēs arī pašdarbību

Gimnazijas drāmatiskā pulciņa vadītājs H. Miķelsons norādīja uz pašdarbības nozīmi un aicinaja audzēkņus līdztekus tiešajām mācībām izkopt arī savas speciālās intereses. Viens no aktīvākajiem līdz šim izrādījies drāmatiskais pulciņš, kas iepriekšēja gadā sagatavoja un sniedza vairākas teātra izrādes. Labas sekmes pašdarbība uzrāda arī mūzikas pulciņš dzejnieces un pianistes A. Zemdegas vadībā.

◊

LATVIJA AMERIKĀ
1966.g.

◊ TLTA ģimnazijas drāmatiskā kopa H. Miķelsona vadībā 26. februārī viesojās Hamiltonā, kur vietējās latviešu sestdienas skolas un ģimnazijas sarīkojumā sniedza J. Pētersona sadzīves lugas "Ilgas" izrādi. To noskatījās ap 100 apmeklētāju, apliecinot nedalītu atsaucību. Sarīkojums nostiprināja abu skolu draudzīgās attieksmes, to turpināšanai Hamiltonas latviešu ģimnazisti uzaicināti piedalīties ar savu iestudēto izrādi TLTA ģimnazijas atklātajā audzēkņu vakarā, kas notiks 23. aprīlī

plkst. 7,30 vakarā Sv. Andreja baznīcas telpās Visi ģimnazijas un jaunatnes darba atbalstītāji laipni lūgti apmeklēt šo sarīkojumu.

◊

1966.g.

◊ Ugunskura priekšnesumus vadīja Toronto režisors Hugo Miķelsons ar raksturīgo humora izjūtu. Savu prasmi ugunskura gaismā vēlreiz parādīja iepriekšējās dienas īsrunu sacensības uzvarētāji, šoreiz gan runājot par citiem tematiem. Dziedāja Hamiltonas jaunatne pulciņa Rota meiteņu kvintets. Atvadballē jaunieši priecājās līdz pusnaktij, bet tāla ceļa mērotāji devās mājup agrāk. Tālākā viešņa izrādījās Aina Teivēna no Gēteborgas Zviedrijā, kas uz jautājumu, vai trīs balles trīs dienās nebija par daudz, atbildēja, ka dejošanas nekad nevarot būt par daudz.

J. Vairdotis

◊

1966.g.

◊ Saviesīgajā vakarā viesus, kas pārrunās kavējās pie atspirdzinājumu galdiņiem un izmēģināja veiklību deju ritmos, iepriecināja Kanadas DV teātŗa dalībnieki, sniedzot Hugo Miķelsona skeču "Minka apmetnis," lomas tēlojot pašam autoram, Intai Purvai, Rūdolfam Purvam un Annai Briedei.

Vtr.

1967.g.

GIMNAZIJAS DRAMATISKĀ PULCIŅA DALIBNIEKI

◊ Toronto latviešu tautas augstskolas sestdienas ģimnazijas drāmatiskais pulciņš skolas rīkotaja Draudzīgā aicinājuma atceres vakarā 29. janvārī izrādīja T. Zeltiņa lugu "Rīgas ģimnazisti". Uzņēmumā izrādes dalībnieki: priekšā no kreisās — sufliere Valda Siksna, tēlotāji Ingrida Boša, Skaidrīte Leja, Guntis Siliņš, Rita Gribusta, Dainis Mārsons un Inese Krastiņa; aizmugurē — tēlotājs Tālivaldis Auziņš, režisors Hugo Miķelsons un monologu lasītāji Raimonds Rūtītis, Andrejs Stikuts un Pēteris Ancāns.

Foto: J. Ligers

LAIKS
1967.g. 18. janvārī

Toronto ģimnazisti tēlos Rīgas ģimnazistus

Toronto /M.D./ — Rīgas ģimnazistu vide kādreiz bija "pasaule par sevi", par kuŗu atmiņas līdzi trimdā paņēmusi ne tikai viena, bet pat divas paaudzes, un šai vidē vielu smēlušies arī vairāki latviešu rakstnieki. Toronto latviešu tautas augstskolas sestdienas ģimnazijas audzēkņi uzņēmušies ne pārāk vieglo uzdevumu — mēģināt iedzīvoties, pārdzīvot un parādīt to Rīgas ģimnazistu vidi pirms vairāk nekā diviem gadu desmitiem, ko attēlojis rakstnieks Teodors Zeltiņš lugā "Rīgas ģimnazisti". Izrāde notiks ģimnazijas Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojumā 29. janvārī, pl. 5 pp. Sv. Andreja baznīcas zālē. Lugu iestudējis H. Miķelsons, kas vada ģimnazijas drāmas pulciņu. Par skatuves ietērpu rūpējies Ž. Siliņš kas ir ģimnazijas vecāku padomes priekšsēdis, baletskolas vadītāja D. Jablokova-Vorpa devusi choreografiju izrādē iestarpinātai dejai.

◊

LAIKS
1967.g.

TORONTO

◊ Ar direktora prof. V. Burkevica uzrunu iesākās Tautas augstskolas sestdienas ģimnazijas Draudzīgā aicinājuma atcere 29. janvārī Sv. Andreja baznīcā. Direktors stāstīja par šī aicinājuma vēsturi un nozīmi un ziņoja par organizāciju un individuāliem ziedojumiem šogad gimnazijai. No 73 izsūtītām ziedojumu listēm atpakaļ atsūtītas 25, kopā ar 421dol. Viņš pateicās ģimnazijas labvēļiem, vecākiem, skolotājiem un pašiem ģimnazistiem, kas atcerei bija sagatavojuši teātŗa izrādi. Sacerējumu par Draudzīgo aicinajumu pašas skatījumā nolasīja 2. klases audzēkne Velta Kupere, bet Teodora Zeltiņa romāna "Rīgas ģimnazisti" rež. H. Miķelsona saīsinātu drāmatizējumu izrādīja audzēkņi Guntis Siliņš, Inese Krastiņa, Ingrida Boša, Rita Gribusta, Skaidrīte Leja, Tālivaldis Auziņš un Dainis Mārsons. Gunti Siliņu skatītāji atcerējās jau no sekmīgiem agrākiem tēlojumiem. D. Jablokovas- Vorpas baleta skolas audzēkne Ingrida Boša nodejoja savas skolotājas iestudētu deju. Pirms izrādes un ainu starpbrīžos rež H. Miķelsons un audzēkņi Pēteris Ancāns, Andrejs Stikuts un Raimonds Rūtītis lasīja piemērotus fragmentus no T. Zeltiņa romāna. Sekoja dejas un rotaļas, darbojās vecāku padomes sagādāta bufete.

◊

LATVIJA AMERIKĀ
1967.g. 22. februārī

Rīgas ģimnazisti Hamiltonā

Lai nerastos pārpratums, izlasot virsrakstu, tad jāpaskaidro, ka Hamiltonā nebija ieradušies okupētās Latvijas galvaspilsētas vidusskolnieki, bet gan Toronto latviešu tautas augstskolas sestdienas ģimnazijas drāmatiskais pulciņš, kas pēc lieliski nospēlētas T. Zeltiņa lugas "Rīgas ģimnazisti" pirmizrādes Toronto 11. februārī sniedza izrādes Hamiltonā. Kā Toronto, tā arī Hamiltonā tomēr izrādes pulcināja daudz skatītāju, kas liecina, ka sabiedrība pareizi novērtē un atbalsta mūsu jauno audzi, sevišķi Toronto izrādē varēja redzēt tikpat kuplu skatītāju pulku (ap 300), kā "lielo" teātŗu izrādēs.

Hamiltonas skatītāju priekšā Toronto ģimnazisti stājās ar "savādāku" izrādi, jo skolotājas Dzērves kundzes tēlotāja Inese

Krastiņa bija aizkavēta savā kanadiešu skolas izrādē Toronto, kādēļ Hamiltonā viņu aizstāja pats lugas režisors Hugo Miķelsons, tēlojot skolotāju Dzērves kungu. Šī maiņa jau nebija liela, tomēr izrādes norisē tā sagādāja pa jautram brīdim, jo sufliere vai tēlotāji, sekojot saviem iemācītajiem tekstiem, brīžiem aizmirsa, ka skolotājas vietā šoreiz stājies skolotājs, un tā skatītājiem par uzjautrinājumu pāris reižu paspruka uzruna "Dzērves kundze"... Taču jau nākošajā izrādē, 18. februārī Londonā, viss bija atkal "vecajās sliedēs", jo Dzērves kundze ar savām melnajām raga brillēm atkal sēdēja pie skolotājas galda.

Izrādi skatītāji Hamiltonā uzņēma ar lielāko atsaucību un aplausiem. Tēlotājiem bija ne vien ziedi, bet Hamiltonas latviešu ģimnazisti bija arī gādājuši par pienācīgu savu Toronto biedru uzņemšanu.

Pēc izrādes daudziem radās pārdomas, sevišķi tiem, kas paši sēdējuši Rīgas ģimnaziju solos. Tie atminā pārstaigāja vecos, labos laikus dzimtenē, bet mūsu jaunajai audzei, kas šos laikus nav redzējuši, TLTA drāmatiskais pulciņš deva tajos ieskatu, cenšoties atdarināt T. Zeltiņa radītos skatuves tēlus ar vislielāko sirsnību.

Apsveicama ir drāmatiskā pulciņa un režisora uzņēmība, ķerties klāt tik lielam darbam iepriekšējo gadu viencēlienu vietā. Kā mazs cinītis var apgāzt lielu vezumu, tā ģimnazists var nospēlēt arī lielu izrādi. Tiešām, vezumu viņi arī apgāza un divarpus stundas kaisīja skatītāju rindās kādreizējo Rīgas ģimnazistu asprātības un nerātnības. Bez ikdienas darba un pienākumiem klasē, lugā ievītas arī dziļākas dvēseles jūtas, kad zēns ieskatās klases biedrenē un savu sirds dziļumos slēpto izsaka dzejas rindās. Te nu sākās brīži, kad skatuvē bez norunātajiem tekstiem, soļiem vai darbības ar basketbola bumbu, tēlotājiem nācās rādīt kaut ko vairāk, sniegt jau patiesu tēlojumu, pie tam vēl tādu, kas apliecina iedzilināšanos lugas tēlos, aizrauj un pārliecina skatītājus. Lai to paveiktu, nepieciešamas jau skatuves zināšanas un zināma rutīna.

Šajās "kritiskajās" vietās, kad tēlotājiem bija jāapliecina visa sava tēlošanas māka un slīpējums, skatītāji zālē pārvērtās par atzīmju devējiem ģimnazistu darbam, šoreiz tēlošanas stundā. Jāsaka, ka šo pārbaudījumu vairāki ģimnazisti izturēja teicami. Gandrīz apaļu piecnieku varēja dot Skaidrītei Lejai par Līzītes Rikas tēlojumu. Vislabāk viņai padevās brīdis, kad tā atklāja savu sirdi, nervozi spēlējoties ar gredzenu pirkstā. No meitenēm viņa šķita labākā, pat ar izteiktām skatuves dotībām, kuras nākotnē var dot daudz, ja vien pašai būs interese turpināt mācīties teātŗa nozarē. No zēniem ļoti pateicīga loma sevi izcelt un paradīt ar "stiķiem un niķiem" klasē un mazu bravūras iekrāsu brīvajā laikā bija Guntim Siliņam, tēlojot nerātni, bet sirdī labdabīgo Reini Runci. G. Siliņš ir ne vien drāmatiskā pulciņa "mugurkauls", bet reizē arī "rekordists", jo ir vienīgais, kas visā ģimnazijas laikā, četrus gadus no vietas, ir atlicinājis laiku drāmatiskā pulciņa darbam. Nevienam nebūs noslēpums: lai iestudētu un iemācītos lugu, nepietiek ar piektdienu vakariem vien, bet jāziedo no sava brīvā laika arī citi vakari.

Teicamas dotības parādīja arī Ingrīda Boša — ne vien kā ģimnaziste, bet arī kā baletdejotāja. Tāpat pārējie izrādes dalībnieki centās sniegt labāko.

Ja nu jau aizvadītas trīs izrādes, kuŗām sekos vēl citas, tad gribas sevišķi sirsnīgu paldies

teikt arī nenogurstošajam režisoram H. Miķelsonam un vecākiem, kas šīs viesizrādes atbalsta un tēlotājus pavada ceļā, uzņemoties arī skatuves un gaismu meistaru pienākumus: Ž. Siliņam, A. Krastiņam, A. Lejam un citiem.

Pēc izrādes varēju īsā sarunā izmainīties domām ar jaunajiem tēlotājiem un lugas iestudētāju par dramatiskā pulciņa nākotnes iecerēm. Izrādās, ka piemērotu lugu trūkums jaunatnei vienmēr rada lielākas "galvas sāpes". Gimnazisti ir priecīgi, ka Toronto iegriežas un savas viesizrādes sniedz "lielie teātri, bieži vien ar lugām, kuŗas īpaši uzrakstītas šiem ansambļiem, pat piemērotas atsevišķiem tēlotājiem. Gimnazisti saprot, ka "lielajiem" ir vairāk problēmu, tās asāk iezīmējas, tādēļ arī vieglāk uz skatuves parādāmas. Gimnazisti neskumst, ja viņiem nav rakstītas īpašas lugas, un ir priecīgi spēlēt visu, kas piemērots viņu augumiem, laikam un pārdzīvojumiem. Tā, piemēram, Hamiltonas ģimnazija pērnā gadā sniedza lugu, kuŗu sameklēja grāmatā, kas bija rakstīta vēl vecajā ortografijā. To nācās pārstrādāt un pielaikot mūsdienu prasībām. Bet tāda ir patiesība: reti parādās kāds skatuves darbs ar "mazo" cilvēku problēmām, luga, kuŗu varētu spēlēt mūsu jaunatne. Vai šīs problēmas atrisinājumam talkā nevarētu nākt arī Kultūras fonds, izsludinot sacensību vai atlīdzību rakstniekiem, kas uzrakstītu lugas mūsu jaunajiem nākotnes aktieŗim?

J. Vairdotis

◊ ◊ ◊

LATVIJA AMERIKĀ
1967.g.

◊ TLTA ģimnazijas drāmatiskā kopa ar H. Miķelsona iestudēto T. Zeltiņa lugu "Rīgas ģimnazisti" pēc pirmizrādes skolas Draudzīgā aicinājuma sarīkojumā Toronto guvusi ne mazāk labus panākumus viesizrādēs Hamiltonā un Londonā. Tagad lugu vēlreiz noskatīties dota izdevība torontiešiem— 1. aprīlī, plkst. 7 vakarā Sv. Andreja baznīcas telpās. Par ģimnazistu viesizrādi interesējusies arī Bafalo latviešu draudze, aicinot viesos oktobrī. Kā izteicās kopas vadītājs H. Miķelsons, tad maz izredžu, ka laipno aicinājumu varēs pieņemt, jo pašreizējo tēlotāju vidū ir arī vairāki šāgada abitūrienti, kuŗus nākošā skolas gadā būs grūti piesaistīt izrādēm. Sabiedrības atsaucība un labie panākumi ģimnazijas drāmatiskajai kopai stiprinājusi sparu uzsāktā darba turpināšanai, un nākošā mācību gadā paredzēts iestudēt jaunu, lielāku apmēru lugu.

◊

LATVIJA AMERIKĀ
1967.g.

LONDONA, KANADA

◊ Londonas latviešu jaunatnes pulciņš 18. februārī bija rīkojis T. Zeltiņa "Rīgas ģimnazistu" izrādi, viesojoties Toronto latviešu ģimnazijas drāmatiskajam ansamblim. Zālē visas vietas bija aizņemtas, un ar prieku jākonstatē, ka tik daudz skatītāju — gan pieaugušo, gan jauniešu — nav bijis nevienā sarīkojumā pēdējā gada laikā. Izrāde visiem patika, radās arī iespēja sniegumu pārrunāt, jo jaunieši pulciņa priekšnieces Dz. Stirājas vadībā bija parūpējušies par kafiju un cepumiem visiem sarīkojuma dalībniekiem un Toronto viesiem. Tiešām jāvēlas, kaut būtu vairāk šādu sarīkojumu ar jauniešu aktīvu piedalīšanos. Toronto latviešu ģimnazija ar savām teātŗa izrādēm (Londonā viņi jau viesojušies divas reizes) atraduši labu veidu kā jaunās, tā arī vecās paaudzes ieinteresēšanai.

Ps.

◊

1967.g.

◊ Tautas augstskolas sestdienas ģimnazijas drāmas pulciņā, ko vada DV teātŗa dalībnieks H. Miķelsons, 1. aprīlī, pl. 7 vak. Sv. Andreja baznīcā Toronto otru un pēdējo reizi izrādīs H. Miķelsona iestudēto T. Zeltiņa lugu Rīgas ģimnazisti — šoreiz pašam pulciņam par labu. Lugas līdzšinējās izrādes Toronto, Hamiltonā un Londonā noskatījušies pāri par 500 tautiešu. Iespējama Toronto ģimnazistu viesošanās ar "Rīgas ģimnazistiem" vēl citās pilsētās.

◊

LATVIJA AMERIKĀ
1967.g.

Varbūtējā atslēga

Kopš Čikagas teātŗa viesošanās, nevienā sarīkojumā Londonā nav bijis tik daudz apmeklētāju kā T. Zeltiņa "Rīgas ģimnazistu" izrādē, ar kuŗu viesojās Toronto latviešu ģimnazijas teātŗa kopa. Skatītāju vidū bija gan kādreizējie skolotāji un ģimnazisti, kas tagad jau sirmi, gan pašreizējie skolēni. Katrs skatīja izrādi citām acīm, bet visiem tā patika! Londonas latv. jaunatnes pulciņš izrādes rīkotājs, bija tiešām labi darījis, dodot iespēju visiem pēc izrādes vēl pakavēties zālē pie kafijas, pārrunāt izrādi un Toronto un Londonas jauniešiem savā starpā iepazīties un padejot.

Bieži ir dzirdēta žēlošanās par sarīkojumu neapmeklēšanu, jauniešu nepiedalīšanos vai "veco" neinteresēšanos par "jauniem", par paaudžu pretešķībām, sarīkojumu piemaksām. No visa tā nebija ne vēsts šai vakarā. "Rīgas ģimnazisti" bija izviļinājuši lielāku pulku nekā cerēts un darba darītājos redzēja kā jauniešus, tā arī viņu vecākus. Te varbūt ir atslēga sarīkojumu atdzīvināšanai: ir jādod kas svaigs un jauns, ar jauniešu aktīvu līdzdalību, tad visas paaudzes būs ieinteresētas. Ir vajadzīgas jauniešu lugas, īpaši viencēlieni, kas vieglāk sagatavojamas, un arī citi izrāžu veidi, kur jaunieši var ar prieku un interesi darboties līdz! Tā nav sagadīšanās, ka pēdējos gados Londonā "Rīgas ģimnazistu" un Čikagas piecīšu izrādēm bijis lielākais apmeklētāju skaits. Tās bija svaigas, spraigas, bez pretenzijām, un tomēr nedeva tikai izklaidēšanos vien — bija daudz kas, ko pārdomāt, ieskaitot šo pārdomu skicējumu.

Prof. A. Dreimanis

◊ ◊ ◊

LATVIJA AMERIKĀ
1967.g.

Paldies ģimnazijai

Nevaru aizmirst Toronto latviešu ģimnazijas Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojumu 29. janvārī. Tas atdeva ticību jaunatnei, tās ideālismam un gribai turēties kopā ar visos vējos izkaisīto latviešu tautu. Mēs, vecie, bieži vien esam kā saskābis vīns. Ja jaunatne no mums novēršas, tad, laikam, tā būs arī mūsu pašu vaina.

Lai sirsnīgs paldies atceres sarīkojuma programmas izpildītājiem un ģimnazijas audzinātājiem.

Arnolds Lūsis
archibīskaps

◊ ◊ ◊

LONDONAS AVIZE
1967.g.

ANGLIJĀ

Bija skumji, kad Hugo Miķelsons pārtrauca spēlēt Kanadas DV teātrī. Viņa spēles māka, dziļā iejušanās lomā un neatdarināmi dzīvā mīmika bija tas, kādēļ viņu nekad neapnika redzēt. Bet viņš sev izraudzījis citu uzdevumu, vadīdams TLTA sestdienas ģimnazijas drāmatisko

pulciņu. Šogad, iestudēts liels darbs: T. Zeltiņa "Rīgas ģimnazisti" autora drāmatizējumā. Skolēnu uzvedumam tas saīsināts, bet cēlienu starpbrīžos gan režisors, gan skolēni nolasīja trūkstošā satura paskaidrojumus.

Galveno lomu tēloja Inese Krastiņa kā skolotāja Dzērves kundze. Viņai nenācās viegli valdīt jaunatnes nemiera, draiskulības un arī cildenuma pilnos jauniešus, piem. gājiens Ziemsvētkos aizdegtām svecītēm/ uz Esplanadi, "literāras balvas" piešķiršana trūcīgam skolas biedram, skumju, sirsnības, nākotnes jūsmu pārņemtā šķiršanās no skolas. Labi spēlēja Guntis Siliņš (viņam arī bija pateicīga loma), Skaidrīte Leja un Ingrīda Boša. Pēdējā kā Diānas Jablokovas -Vorpas baletskolas audzēkne nodejoja savam sapņu zēnam Arvim Selgam (Tālivaldis Auziņš) arī jauku deju kas uz nelielā brīvā skatuves laukumiņa nebija viegli. Drāmatiskais pulciņš ar izrādi brauca arī uz Hamiltonu un Londonu.

◊

DRAUDZIGĀ AICINĀJUMA ATCERE TORONTO

Toronto latviešu tautas augstskolas sestdienas ģimnazijas skolotāji un sarīkojumā aktīvie audzēkņi ar TLTA prezidija locekļiem pēc Draudzīgā aicinājuma vakara programmas nobeiguma: 1. rindā no kreisās — skolotāja V. Pilpe, I. Boša, māc.A.Briedis.inspektrise V. Slavieša, direktors prof. V. Burkēvics, R. Gribuste, S. Leja, V. Siksna un TLTA prezidija loceklis K. Priedītis; 2. rindā - skolotājs A. Svenne, I. Krastiņa, skolotāja E. Zuntaka, skolotāja E. Ezera, skolotāja A. Libere, skolas pianiste O. Upeniece, skolotājs A. Nulītis, V. Kupere, TLTA prezidija loceklis A. Sudmalis un skolas diriģents A. Purvs; aizmugurē — P. Ancāns, T. Auziņš, G. Siliņš, D. Mārsons, R. Rūtītis, A. Stikuts un režisors H. Miķelsons. Foto: J. Liģer

◊ Toronto latviešu tautas augstskolas sestdienas ģimnazijas drāmatiskais pulciņš atkal gatavojas stāties skatītāju priekšā, H. Miķelsona režijā iestudējot L. Auzānes-Vītoliņas komēdiju "Atbalsis". Uzņēmumā mēģinājuma laikā daļa no tēlotājiem: sēž no kreisās — Raimonds Rūtītis, Rita Gribuste un Arnis Rozītis; stāv — Skaidrīte Leja, Valda Siksna, Pēteris Ancāns un Zane Ezera. Iztrūkst Velta un Maija Kupere. Pirmizrāde notiks 28. janvārī Latviešu namā Toronto, bet 3. februārī ģimnazisti viesosies Montrealā.

Foto: J. Liģers

LAIKS
1968. g. 6. janvārī

Jaunatnes Luga Toronto

Pasākums, kas cenšas piegādāt "svaigas asinis" latviešu teātrim

Toronto /M.D./.- "Esmu nelabojams optimists un ticu, ka ar labu gribu iespējams latviešu teātrim vēl iegūt jaunaudzi un tā uzturēt to dzīvu ilgāk," allaž apliecinājis Hugo Miķelsons, kurš šo savu pārliecību vērtis arī darbos, jau piekto gadu vadīdams Toronto latviešu tautas augstskolas sestdienas ģimnazijas drāmas pulciņu, iestudēdams ar ģimnazistiem katru gadu pa lugai un piesaistīdams jauniešu interesi teātrim. Komēdija "Atbalsis", ko pulciņš izrādīs šī gada Draudzīgā aicinājuma atcerē 28.janvarī, pl. 8 vak. Latviešu namā, ir Lidijas Auzānes Vītoliņas jaunākais, īpaši pulciņam rakstīts darbs. Izrādē H. Miķelsona režijā piedalīsies 6 ģimnazistes un 4 ģimnazisti.

Autorei lugas ideja radusies, strādājot latviešu uzņēmumā, kur vasaras darbam pieņem izpalīgus - latviešu jauniešus. Tās darbība noris Toronto un ir pilna aktuālitātes. Komentējot lugas nosaukumu, rakstniece izteicās: "Jaunatne ir sava laikmeta atbalss, bet šo laikmetu tā pati nav radījusi - tas ir vecākās paaudzes domu un darbības rezultāts. Līdz tam brīdim, kamēr viņi paši atrod savu dzīves ceļu, jaunieši lielā mērā dzīvo vides ietekmē. Kā lai jaunietis atrod pareizo ceļu, dzīvodams vidē, kas visu noliedz, kas nerespektē neko, izņemot dolaru, un kur no kino un televīzijas visvairāk ņirdz pretim tukšs skaļums un pat noziegums? Kā atrisināt problēmas, kas rodas latviešu vecākiem, audzinot savus bērnus šai vidē? Tā ir lugas dziļākā problēmatika aiz komēdijas vieglā rituma."

Lugā tikai viena - istabas dekorācija, kas gatavota pēc ģimnazistes Daces Vares meta, bez audzēkņiem pašiem daudz darba ieguldot Ž. Siliņam, pašreizējam vecāku padomes priekšsēdim, kas šai ziņā drāmas pulciņam nācis talkā arvien.

Pulciņa vadītājs H. Miķelsons nepiekāpīgi cer ar šo regulāro darbu sekmēt "jaunu asiņu" pieplūdumu latviešu teātra dzīvei Toronto.

◊ ◊ ◊

LATVIJA AMERIKĀ
1968.g.

Atbalsis sāk ieskanēties

Toronto ģimnazisti gatavoja gadskārtējai teātŗa pirmizrādei

Devītajā vakara stundā mācības beidzas, un ģimnazijas audzēkņi ar lielāku vai mazāku steigu atstāj Latviešu namu. Tomēr ne visi. Mazs pulciņš dodas uz augšējā stāva zāli, kuŗā ir maza skatuve, lai labprātīgi "kristu" režisora Hugo Miķelsona varā un mēģinātu atsevišķus skatus un pat scēnas drāmatiskā pulciņa gadskārtējai teātŗa izrādei. Viņiem vakara stunda nav par vēlu, viņus nepievelk kā magnēts mājas vai jau gulta pēc dienas gaitām un otrreizējām skolas stundām vienā dienā, jo viņus spārno ideālisms un griba sabiedrībai parādīt, ko ģimnazisti spēj arī uz skatuves. Kamēr viņu biedri mājās vakariņo vai jau sēž televīzijas aparāta priekšā, šis mazais pulciņš turpina strādāt. Šis pēcskolas brīvprātīgais darbs nav viegls, bet viņi to atzīst par patīkamu un dara labprāt.

Ziņkārība arī avīžnieku aizvilina uz Latviešu namu kādā piektdienas vakarā, lai paraudzītos, kā norit ģimnazistu darbs uz skatuves, kaut

dekorāciju vēl nav un par rampas gaismu nevar runāt. Bet — vai redzēt kādu pasākumu attīstības stādijas pašā sākumā nav interesanti, pat nozīmīgi, lai vēlāk gatavo varētu salīdzināt ar tikko iesākto?

Augšējā zālē skatuves priekšā salikti krēsli, tajos vietas ieņēmuši visi tēlotāji, gaidot H. Miķelsona aicinājumu nākt uz skatuves. Ja izrādes laikā uz skatuves tieši nenodarbinātie tēlotāji atrodas aiz kulisēm, še, mēģinājumā, tie sēž "skatītāju" priekšā, savu kārtu gaidīdami. Tā ir netieša priekšā stādīšana, zināmā mērā mēģinājuma programma, jo parāda visus jauniešus, kuŗi lugā uzņēmušies lomas. No sastāva, kas šogad izrādīja T. Zeltiņa "Rīgas ģimnazisti", jaunajā iestudējumā piedalās vairs tikai divas meitenes — Skaidrīte Leja un Rita Gribusta, pārējie ir Maija un Velta Kupere, Valda Siksna, Zane Ezera, Pēteris Ancāns, Andrejs Stikuts, Arnis Rozītis un Raimonds Rūtītis.

Lielākā vai mazākā skaitā viņi atstāj krēslus un dodas uz skatuves, mēģina atsevišķas lugas scēnas. Režisors H. Miķelsons ir stingrs, prasīgs, kaut viņa balss nebūt tā neskan. Te viņš labo runas intonāciju, te kādu kustību, te atkal norāda pareizo vietu. Tēlotājiem nav viegli, jo tekstu vēl jālasa pēc "skripta". Lasīt un reizē domāt par balss pacēlumiem, kustībām un ieņemamo vietu, jā — arī ievērot dažādos režisora norādījumus: kā viņi to iespēj? Un vai nākošajā tās pašas scēnas mēģinājumā viss norādītais būs ievērots? Taču laikam, jo citādi izrāde netaptu gatava. Tēlotāji ir vērīgi, pa klausīgi.

"Šis ir tikai trešais mēģinājums," kādā atelpas brīdī paskaidro režisors. "Pirmajos pārrunājām atsevišķos skatus, iepazināmies ar personāža raksturiem, iedziļinājāmies lugas domā. Nu jāsāk tēlot."

Izrādās, ka paredzēti tikai 15 mēģinājumi, tad nāks pirmizrāde ģimnazijas Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojumā. Tas ir varens sniegums, jo profesionālajos teātŗos nevienu lugu 15 mēģinājumos neiestudē. Protams, profesionāļu sniegums jau arī pavisam citā kvalitātē, bet, kā līdzšinējās izrādes rādījušas, arī pavisam jauniņie amatieri kaunā nepaliek, kaut mēģinājumu skaits un lugas sagatavošanas darbs tik īss. Vai tas režisota nopelns? Vai tas tēlotāju panākums? Vai abu kopīgs veikums? Lai diplomātisku apsvērumu dēļ atbilde paliek nemeklēta. Skaidrs ir viens: katram skatītājam, kas pirmizrādē noraudzīsies ģimnazistu sniegumu, būtu bijis ieteicams redzēt vienu no pirmajiem mēģinājumiem, lai tad pašu acīm vērotu milzīgo starpību, t.i. saprastu lielo darbu, kas veikts, un vērtētu panākto varējumu, kas gūts tik bezgala īsā laikā.

Zāles vidū, attālāk no skatuves, novietots galdiņš ar pāris krēsliem. Pie tā nesēž tiesneši vai žūrija, jo vēl nav ko vērtēt, var tikai vērot. Še novietots mēģinājuma švešķermenis — avīžnieks. Te sēž arī lugas autore — L. Auzāne-Vītoliņa, kas ir "piederīga", jo iestudējumā lieti noder arī viņas norādījumi, lai rakstītā darba ieceres vēl labāk īstenotos. Viņa jau izrādāmo lugu tieši rakstījusi TLTA ģimnazijas drāmatiskajam pulciņam. Tā ir komēdija, saucas "Atbalsis". Tikko pabeigta. "Gribēju dot lugu, kuŗu jaunieši izprot," piezīmē autore.

Mēģinājuma norise rāda, ka tas viņai izdevies. Lugas darbība notiek Toronto, temats ļoti aktuāls, varētu teikt — šodiena. Lugā runā par Divreizdivi nometni, par Diždanci, sabiedrisko rosību un problēmām. Vecāku un bērnu atšķirīgā domāšana. Iestāšanās

par latviskumu un vienaldzība pret to. Pārticība un pieticība. Ak, vairāk nevar teikt, jo režisors avīžniekam paņēmis klusēšanas solījumu, lai nemazinātu interesi par lugu pirmizrādē. Tā teicams tikai viens: Atbalsis ieskanējušās, skan arvien labāk!

Vdg.

◊ ◊ ◊

1968.g. janvārī

Atbalsis sagatavotas skanēšanai

Atzīmējot Draudzīgo aicinājumu, TLTA ģimnazijas gadskārtējā sarīkojumā, kas notiks 28. janvārī pl. 5. p.p. Latviešu namā Toronto, skolas drāmatiskais pulciņš izrādīs H. Miķelsona režijā iestudēto Lidijas Auzānes-Vītoliņas 3 cēlienu komēdiju "Atbalsis", kuŗa rakstīta tieši šī jaunatnes ansambļa vajadzībām, kad atskanēja žēlošanās, ka trūkst jauniešu izrādēm piemērotu lugu. Viss nu ir sagatavots nākošās svētdienas pirmizrādei, tādēļ lieki vēl pakavēties pie lugas iestudēšanas gaitas, jo šis darba posms jau pieder pagātnei, pats grūtākais paveikts, vēl tikai jāpārvar pirmās izrādes "lampu drudzis". Mūsu laikrakstā tomēr vēl nekas nav rakstīts par pašu lugu, kaut arī par to daudz interesanta pastāstāms.

Lai to darītu, domās jāatgriežas pie kāda mēģinājuma janvāŗa sākumā, kuŗu vēroja arī autore. Jautāta par lugas rašanos, Lidija Auzāne -Vītoliņa paskaidroja: "Šo lugu iecerēju jau pirms diviem gadiem. Strādādama latviešu uzņēmumā, kuŗā vasarā nodarbina par izpalīgiem arī latviešu skolēnus un studentus, varēju viņus ne tikai labi novērot, bet arī iepazīties ar problēmām, kas rodas, latviešiem dzīvojot un audzinot bērnus svešā vidē, kuŗu viņi nespēj ietekmēt, kuŗā lielā mērā valda dolars, skolās nemāca respektu pret vecāko paaudzi, bet no televīzijas ekrāniem bieži ņirdz tukšs skaļums un pat noziegums. Tomēr latvieši vienmēr centušies saviem bērniem dot vislabāko, un šai ziņā nekas nav mainījies arī trimdā. Jautājums vienīgi, ko var apzīmēt par vislabāko. Vai vislabākais ir viss tas, kas ir turīgo kanadiešu bērniem, latviešu bērnu draugiem? Jeb vai tas ir kaut kas pavisam cits?"

Cenšanās rast atbildi uz šo jautājumu, ir lugas saturs, ja tā var teikt. Luga bez idejas ir kā rieksts bez kodola, tādēļ Lidija Auzāne-Vītoliņa savos darbos vienmēr centusies iestrādāt kādu noteiktu, dziļāku ideju. Paviršs skatītājs, par komēdijas dažādajām izdarībām izsmējies, var aiziet apmierināts mājās, tās dziļākos strāvojumus nemaz nepamanījis, jo tie nav uzbāzīgi skaļi. Režisoram šādu lugu iestudējot, ir grūts uzdevums — nenoslāpēt tās dziļāko ideju komisko situāciju un notikumu virknē. Autore to pateica vienā teikumā; "Šī komēdija nav rakstīta vienīgi tiem, kas grib pasmieties, bet arī tiem, kas visā cenšas ieskatīties dziļāk un pārdomāt!"

Pārdomāt? Ko tad īsti?

Lugas autore vispirms atbildēja ar pretjautājumu, tad pakavējās pie domas, kuŗu darbā iestrādājusi:

"Kas ir jaunatne? Vai jaunatne nav tā laikmeta atbalss, kuŗā tā aug? Laikmeta raksturojums, kuŗu jaunatne pati nav radījusi, kas radies vecākās paaudzes rīcības rezultātā? Latviešiem ir paruna: Kā mežā sauc, tā atskan. Tā arī mūsu bērni un jaunieši līdz brīdim, kad atrod paši sevi un savu dzīves ceļu, ir vecāku un vecākās paaudzes domu un darbu dzīvās atbalsis. Kā lai jaunietis atrod pareizo ceļu laikmetā, kuŗā valda nihilisms, noliedzot visu labo un skaisto? Kaut arī videi ir milzīgs

iespaids uz jauniešu attīstību, tomēr — tā pat kā atbalsis skan atšķirīgi mežā, kalnos un gravās — katru atsevišķo jaunieti vide ietekmē savādāk. Dažs sevī apzināti vai neapzināti uzsūc visu skaļo un neglīto, ko tam rāda ikdienas dzīve, televīzija un kinoteātri, cits turpretim, redzot negātīvo un ļaunumu, no tā steidzīgi novēršas. Latviešu jaunatnei atrast pareizo ceļu palīdz asiņu mantojums. Jaunietis var dzīvē attālināties un pat aiziet no savas tautas, taču nevar kā vecu drēbju kārtu nomest savu senču mantojumu — latviešu sīkstumu, darba mīlestību un garīgo spēku, kas viņu vienmēr uzvedīs uz pareizā ceļa."

Lidija Auzāne-Vītoliņa aizrautīgi risināja pārrunās skarto problēmu tik interesanti, ka avīžniekam mēģinājuma norise uz skatuves aizslīdēja gaŗām nepamanīta, acīm gan redzot jauniešus kustamies un režisoru H. Miķelsonu jaunos tēlotājus palaikam pabīdam, korriģējam, kaut ko žestiem aizrādām, bet runātajam paliekot ausīm nedzirdētam, visam kopā apziņā neuztvertam, Apziņa reģistrēja tikai autors problēmu risinājumu — jautājumus un pašas dotas atbildes. Arī piemērus. Pie visa dzirdētā pakavēties tuvāk nozīmētu daļēji atklāt lugas saturu. Un to nevar, lai pirmizrādes skatītājiem "nenosistu" interesi, nemazinātu viņos spraigumu, 28. janvārī sekojot norisei uz skatuves. Varbūt vajadzētu vēl vienīgi iegaumēt lugas autores atzinumu:

"Katru reizi, kad liekas, ka mūsu jaunatne maldās, ka tās rīcība ir nepareiza un slikta, mums, pirms kaut ko pārmetam, vajadzētu ielūkoties spogulī — paši savās sejās nesaudzīgajā dienas gaismā, jo mēs paši taču esam mūsu bērnu nākotnes un viņu jauno dvēseļu veidotāji"

Vtr.

◊ ◊ ◊

LAIKS
1968.g. 3. februārī

Pagaidām pusotra tūkstoša..

Toronto latviešu ģimnazisti jaunatnes lugā tēlo — Toronto latviešu ģimnazistus

Toronto /M.D./ — Pagaidām ap pusotra tūkstoša dolaru Toronto latviešu tautas augstsklolas sestdienas ģimnazijai devusi Draudzīgā aicinājuma atcere, pie kam divas trešdaļas saņemtas ziedojumos, bet viena trešdaļa būs atlikums no Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojuma 28. janvārī. Tas bija pulcinājis Latviešu namā vairāk nekā 300 apmeklētāju, ieskaitot pāri par 100 ģimnazijas audzēkņu un skolotāju. Sarīkojuma kodols bija Lidijas Auzānes-Vītoliņas komēdijas Atbalsis pirmizrāde ģimnazijas drāmas pulciņa sniegumā.

Pirms izrādes 4. klases audzēkne Ruta Kalniņa deva kodolīgu ieskatu K. Ulmaņa Draudzīgā aicinājuma vēsturē, rezultātos un nozīmē agrāk un tagad. Viņa savu sakāmo runāja no galvas. Gimnazijas inspektrise V. Slavieša, kas kopš direktora prof. V. Burkēvica nāves veic arī direktrises pienākumus, deva skaitlisku pārskatu par līdz šim saņemtiem organizāciju, draudžu, uzņēmumu un atsevišķu personu ziedojumiem naudā un mantās, iesākot ar Latviešu namu, kas bez maksas dod telpas.

Vakara galveno daļu aizņēma Atbalsu izrāde. Luga 1967.g. godalgota jauniešu lugu sacensībā Austrālijā, un autore to uzrakstījusi tieši Toronto latviešu sestdienas ģimnazijai, atbildot tās saucienam pēc jauniešu ansamblim piemērotām aktuālām

lugām. Aktuālitātes ziņā daudz vairāk nevarētu vēlēties, turklāt vairāk nekā puse tēlotāju — ģimnazistus. Izmantojot Toronto vidi, luga tēmēta pirmā kārtā izrādīšanai tieši šejienes latviešu ģimnazijā. Lugu izrādot citur, kur specifiski "torontiskais" vairs nevar skatītājus saistīt ar lokāli tuvo, paliks tikai tīri teātralās kvalitātes un tas cik efektīgi autorei izdevies pasniegt skatuviskā formā aktuālās jaunatnes un paaudžu problēmas.

Nebūtu arī pareizi analizēt atsevišķu jauniešu tēlotāju sniegumu, it īpaši reportāžā, bet nevar atstāt nepateiktu, ka no meitenēm Skaidrīte Leja un no

Lugas "Atbalsis" autore Lidija Auzāne-Vītoliņa, kuras luga "SOS" saņēmusi 2. godalgu arī Amerikas latv. apvienības lugu sacensībā.

zēniem Pēteris Ancāns parādīja nenoliedzamas skatuves dāvanas. P. Ancāns un īpaši S. Leja jau spēj tēlojumā dot vairāk nekā tikai "atspēlēt" iestudētāja iemācītos tekstus "ar izjūtu" un vajadzīgās kustības. Pārējās lomās piedalījās, vairākos gadījumos arī itin veiksmīgi, bet ne vienmēr gluži bez akcenta, Velta un Maija Kupere, Zane Ezera, Rita Gribusta, Valda Siksna, Arnis Rozītis, Andrejs Stikuts un Raimonds Rūtītis.

Lugu izrādei sagatavojis ģimnazijas drāmas pulciņa vadītājs, H. Miķelsons. Skatuvi (pēc Daces Vares meta) iekārtojis vecāku padomes priekšsēdis Ž. Siliņš. Par skatuves meistaru darbojās Dainis Kivlenieks, par suflēzi Dace Vare.

Pēc izrādes simbolisku baltu ziedu pateicībai saņēma lugas autore, tāpat pa baltam un sarkanam ziedam dabūja visi dalībnieki, bet iestudētājs H. Miķelsons arī H. Lapiņa darinātu koka intarsijas šķīvi. Tad vēl atlika laiks rotaļām un dejām pie O. Upenieces klaviermūzikas, kā arī A. Dreifeldes vadītās bufetes izmantošanai.

◊ ◊ ◊

LATVIJA AMERIKĀ
1968.g. februārī

Devīgs sabiedrības atbalsts ģimnazijai

Toronto Latviešu ģimnazijas draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojums

Sarīkojuma "nagla" bija režisora H. Miķelsona vadībā iestudētā Lidijas Auzānes-Vītoliņas luga "Atbalsis" skolas drāmatiskā pulciņa uzvedumā. Šī luga, kuŗu autore rakstījusi īpaši skolas drāmatiskā pulciņa vajadzībām, atsaucoties žēlabām par jaunatnei piemērotu lugu trūkumu, jaunatnes lugu sacensībā Austrālijā izpelnījusies 3. godalgu, ir ar laikmetīgu saturu un risina jauniešu problēmas. Lugas darbība notiek Toronto, tādēļ tās saturs ļoti aktuāls un tuvs tieši šejieniešiem.

Pēc izrādes, kas izpelnījās siltu skatītāju atsaucību, inspektrise V. Slavieša pateicās ansamblim un režisoram par veikto darbu. Bez jaunajiem tēlotājiem, kuŗu vidū arī šoreiz atmirdzēja par labam talantam, baltu ziedu par simbolisku pateicību saņēma arī lugas autore. Skolas vecāku padomes pr-dis Ž. Siliņš pasniedza režisoram H. Miķelsonam daiļamatnieka H.

Lapiņa koka intarsijas šķīvi, tā atzīstot viņa nesavtīgo darbu un panākumus. Netieši atbildot uz jautājumu, kā spējis savaldīt jauno talantu lielo pulku, H. Miķelsons vērsās tieši pie saviem tēlotājiem: "Esmu lepns uz jūsu sniegumu!"

Sarīkojuma izskaņa notika divās zālēs. Vienā skolēni un viesi papriecājās dejās un rotaļā, klavieŗmūziku spēlējot O. Upeniecei, bet pagraba stāvā atspirdzinājās ar kafiju, cepumiem un desiņām, par ko rūpējās bufetes pārzinātāja A. Dreifelde.

Vtr.

◊ ◊ ◊

LAIKS
1968.g.

◊ Tai pašā vakarā — 23. martā, kad Toronto latviešu sestdienas gimnazijas drāmas pulciņš viesojās Hamiltonā, kur Kristus draudzes baznīcas telpās ap 150 skatītājiem izrādīja L. Vītoliņas-Auzānes jaunatnes lugu Atbalsis, autore noskatījās šīs savas divos kontinentos godalgotās lugas izrādi Ņujorkā, kur tā figurē ar nosaukumu "SOS". Režisora H. Miķelsona vadītajam pulciņam šī bija lugas trešā izrāde pēc Toronto un Montreālas. Ceturtā sekoja 24. martā — atkārtojums Toronto, šoreiz ar kādiem 100 skatītājiem, bet 21. aprilī Atbalsis vēl izrādīs Londonā. Pulciņš sāks iestudēt lietuviešu rakstnieka Kaža Biņķa lugu Jaunaudze, kas savā laikā izrādīta arī Latvijā. H. Miķelsons vēl cer sagaidīt arī lūgtās lugas no Austrālijas, kur DV rīkoja lugu sacensību. Pēc Toronto 24. marta uzveduma dalībniekiem un skolotājiem bija pārrunas pie vecāku padomes klāta galda.

◊

LATVIJA AMERIKĀ
1968.g.

Toronto ģimnazistu viesizrādes

TLTA ģimnazijas drāmatiskais pulciņš ar režisora H. Miķelsona iestudēto L. Auzānes-Vītoliņas 3 cēlienu komēdiju "Atbalsis" (ar nosaukumu "Raidstacija" un "S.O.S." šī luga godalgota divās sacensībās) 23. martā viesosies Hamiltonā, bet 21. aprīlī Londonā. Lugas pirmizrāde Toronto notika ģimnazijas Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojumā, bet izrādes atkārtojums paredzēts 24. martā plkst. 5 pēcpusdienā Latviešu namā.

Lugu izrādei bija sagatavojis režisors H. Miķelsons, ar lielu prasmi un iecietību izveidodams saskanīgu ansambļa kopspēli. Izrādes beigās viņu sumināja kā klausītāji, tā spēlētāji. Latviešu nama ērtā trešā stāva zāle bija mazliet par šauru klātesošo skaitam. Vakariņu galds, mantu loterija, dejas, dziesmas, rotaļlas nobeidza vakara norisi.

◊

LATVIJA AMERIKĀ
1968.g.

◊ Vietējais latviešu jaunatnes pulciņš Sakta savu 14. gadasvētku atzīmēšanai 21. aprilī bija aicinājis viesoties Toronto latviešu ģimnazijas drāmatisko pulciņu ar L. Auzānes-Vītoliņas komēdiju "Atbalsis". Londonieši ar lielu interesi noskatījās laikmetīgo lugu, kuŗā jaunieši tēloja paši savu vidi — mūsdienu jauniešus, kādi viņi ir ar dažādajām interesēm un tieksmēm. Lugā tēlotas parastās jauniešu un vecāku uzskatu atšķirības, pagraizītas abu paaudžu vājības, kā jaunā paaudze atspoguļo vecāko un kā šajā atspulgā vērtīgais izraisās no nevērtīgā, tāpat kā graudi izlobās no pelavām. Londonieši, izklīstot pēc šīs izrādes, izjuta pateicību Toronto jauniešiem un viņu režisoram H. Miķelsonam, kuŗi katru gadu ciemojušies

Londonā ar spraigu un interesantu izrādi. Šoreiz īpaša pateicība pienākas arī torontietei L. Auzānei-Vītoliņai par jaunatnei īsti piemērotu lugu. Kaut mums tādu būtu vairāk!

◊

LAIKS
1968.g. septembrī

◊ Kas patlaban ir zīmīgākais mūsū teātra dzīvē? Kādas ir mūsu trimdas teātra nākotnes izredzes?

"Teātra darba pamats ir repertuārs. Dziļu domu piesātinātās lugas arī rūda un izraisa aktieru radītājas spējas. Tā kā lugu sacensības visumā nav devušas izcilus skatuves darbus, pagaidām jāsamierinās ar vērtīgāko no mūsu zelta pamatrepertuāra. Paliksim labā ticībā, ka mūsu spējīgākie dramatiķi, kas sacensībās nepiedalās, tomēr nākotnē pārsteigs ar augstvērtīgiem darbiem.- Patlaban tuvākais un svarīgākais uzdevums ir izaudzināt un iesaistīt aktīvā darbā jaunaudzi. Pesimisms par mūsu teātra rītdienu ir nevietā. Ka mums aug un veidojas arī jaunā maiņa, to spilgti apliecināja "Ugunī" izrāde Dziesmu svētkos, kurā vērojām vairākus jaunus skatuves talantus. Tāpat ALT Bostonas ansambļa "Vara" izrādē redzējām jaunus un spējīgus teātra entuziastus. Par jaunu spēku rūdīšanu rūpējas arī ALT Ņujorkas ansambļa Jaunatnes studija N. Melnbārdes vadībā, bet Toronto ģimnazijas audzekņi iestudē patstāvīgas izrādes sava enerģiskā skolotāja H. Miķelsona vadībā. Tāpat arī citās teātra kopās aug jauni spēki un radušies jauni režisori, kas skatuvisko izglītību smēlušies šejienes teātra skolās. Viss tas dod pārliecību, ka latviešu teātris trimdā būs dzīvot spējīgs vismaz vēl nākošā paaudzē."

◊

LATVIJA AMERIKĀ
1968. g. novembrī

Pēc 50 Gadiem atveidots vēsturisks notikums

... Akta dalībniekus saviļnoja šo priekšnesumu nobeigums, kad atvērās priekškars un uz skatuves bija redzama skolēnu veidotā "dzīvā bilde", atainojot Latvijas neatkarības proklamēšanas aktu 1918. gada 18. novembrī vēlākajā Nacionālajā teātrī Rīgā. Mazā uzveduma autore bija skolas pārzine A. Martinsone, bet tā sagatavotājs režisors H. Miķelsons.

◊ Šo oriģinālo ieceri skolas pārzine A. Martinsone gatavoja jau ilgi, kopā ar režisoru H Miķelsonu, kuŗa ziņā bija arī visa "aktieru" grimēšana. Kamēr skatuvē rādījās šī nekustīgā, bet dzīvā aina, visi akta dalībnieki dziedāja Latvijas himnu. Atainojums bija radījis lielu interesi kā skolēnos, tā arī skatītājos....

◊

... Kādā no šiem darba vakariem DV teātŗa aktierim Arvīdam Memenim un režisoram Hugo Miķelsonam studijas vadītājs lika improvizēt drāmu, komēdiju un opereti par tēmatu "Vai tu esi redzējis mana tēva cepuri?" Uzdevums šķita absdurds, nereāls un tādēļ nepaveicams, taču, sekojot Dr. A. Straumaņa norādījumiem, it sevišķi, ka "aktierim jābūt bērna ticībai, kas liek dzīvot, mīlēt un ciest arī nedzīviem priekšmetiem", tēlotāji dažās minūtēs radīja spēli, kuŗa smīdināja skatītājus gandrīz līdz asarām. Dr. A. Straumanis uzsvēra: "Aktierim jāpatur dzīves īstenības ilūzija. Ja viņš sāk domāt, tas spēlēs tikai teijāteri."

Šādā izjūtā devos mājup no Dr. A. Straumaņa vadītajiem

DV teātŗa Kanadā jaunās teātŗa studijas dalībnieku: 1. rindā no kreisās — R. Purva, A. Rozītis, A. Sauemagi, V. Briede, Sk. Leja, V. Kupere un M. Kupere; 2.rindā — I. Freija, A. Briede, M. Ķuze, studijas vadītājs prof. Dr. A. Straumanis, A. Bencone, H. Martinsone un I. Purva; 3. rindā — R. Miglāns, Sk. Pūpēde, J. Freijs, V. Martinsons, L. Kalviņa, H. Miķelsons, M. Gaiķe, R. Purvs un A. Memenis; aizmugurē — V. Vare un Z. Upīte. Uzņēmumā iztrūkst kursanti Dz. Pūpēdis, E. Jurševskis, E. Krēmane, R. Gribusta, I. Purvs, E. Kalviņš, V. Vare, E. Ābele un F. Vilmanis.

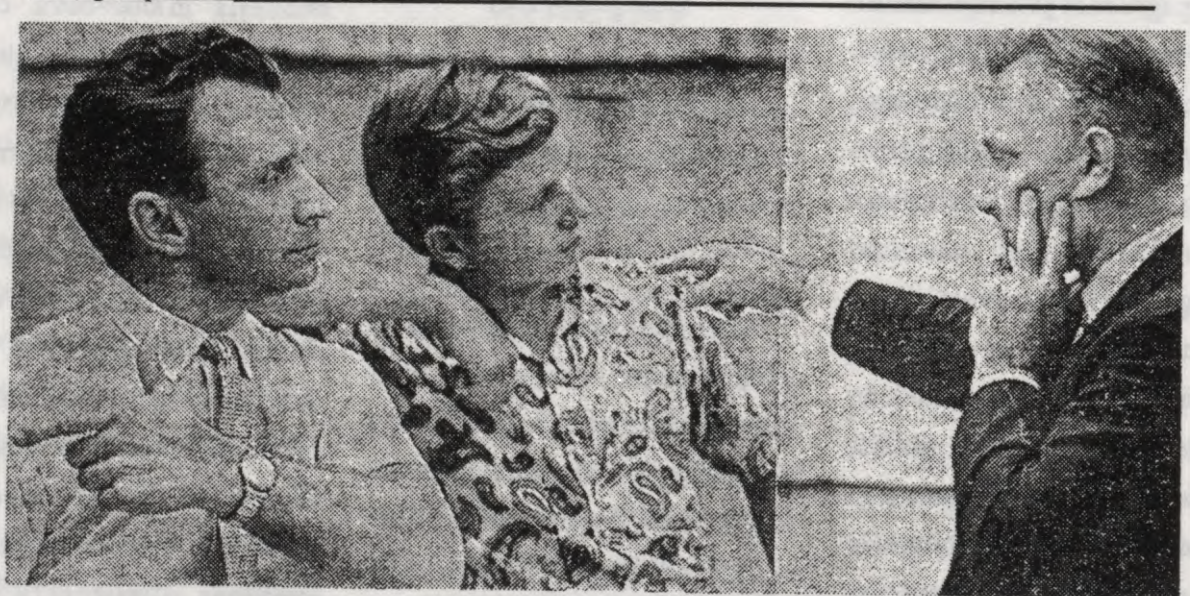

TEĀTRA STUDIJĀ TORONTO

◊ Kā jau ziņots, 15. septembrī beidzās DV teātŗa Kanadā noorganizētās teātŗa studijas darba pirmais posms, kas ilga divas nedēļas. Darbība turpināsies atsevišķās nedēļu nogalēs un vēl divos gaŗākos posmos decembrī un janvārī. Augšējā uzņēmumā pa kreisi: vienas minūtes laikā grāmatā skatītu vecmeistara gleznu atdarina Hugo Miķelsons (pa kreisi)un Arnis Rozītis. Norādījumus dod studijas vadītājs — Ņujorkas valsts universitātes ārkārtas profesors Dr. Alfreds Straumanis.

kursiem, kuŗos DV teātris Kanadā cītīgi gatavo vairākus viencēlienus, kuŗus būs iespējams arī skatīt un vērtēt tuvākajā nākotnē. Gribētos attiecināt dzejnieka Erika Ādamsona vārdus par savu tautu uz DV teātri Kanadā: "Es lepni saku: Maza gan, / bet krietna mana tauta."

T.K.

◊

LATVIJA AMERIKĀ
1968.g. 28. decembrī

Jaunā audze gatavo "Jaunaudzi"

Toronto ģimnazisti iestudē pazīstama lietuviešu autora lugu

Tomēr ne visi ģimnazisti priecīgi izspurdza no Latviešu nama tumsas klātajās ielās, kuŗās blāzmoja reklāmu un svētku spuldzīšu ugunis. Krietns bariņš skolēnu palika nama augšējā zālē, un tiem nebija cerību pirms vienpadsmitās stundas doties mājup — rāmāk, mierīgāk, pagurušāk. Šie laimīgi nelaimīgie jeb nelaimīgi laimīgie bija skolas drāmatiskā pulciņa dalībnieki, kas palika uz mēģinājumu, lai iestudētu gadskārtējo lugu ģimnazijas Draudzīgā aicinājuma sarīkojumam — vēlās vakara stundās pēc mācībām, kad biedri jau sēž siltās istabās un pētī televīzijas aparātus.

Torontiešiem jau sen zināms, ka ģimnazijas drāmatiskais pulciņš katru gadu sava skolotāja un režisora Hugo Miķelsona vadībā iestudē kādu lugu, kuŗas pirmizrādi sniedz Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojumā janvāŗa beigās. Tā ir skaista tradicija, kas iepriecina ne vien tautiešus, bet dod ģimnazistiem iespēju darboties latviešu valodā, iegūstot valodas izkopšanā vairāk nekā rēgulārajās mācību stundās. Šogad izrādei izvēlēta lietuviešu autora Kažas Biņkas 5 cēlienu luga "Jaunaudze". Daudziem latviešiem šis darbs jau ir pazīstams, jo Latvijas neatkarības laikā to izrādīja, ja atmiņa neviļ, Rīgas Dailes un Daugavpils, varbūt arī vēl kāds cits provinces teātris. Avīžniekam katrā ziņā šis mēģinājums bija un pirmizrāde būs patīkama atkalredzēšanās ar jaupazīstamiem tēliem, tikai šoreiz citu tēlotāju sniegtiem, profesionāļu vietā stājoties gados pavisam jauniem amatieŗiem. Ak tā, viens no tēlotājiem gan nebūs "īsts' amatieris, arī gados pārāk jauns vairs ne. Autors šai lugā liek darboties 27 personām. TLTA ģimnazijas drāmatiskajā pulciņā tomēr nav tik daudz dalībnieku, tādēļ režisors H. Miķelsons, dažas lomas svītrojot, citas apvienojot un pāris tēlotājiem uzdodot dubultlomas, praktisko "spēlētāju" skaitu samazinājis uz 21. Neesot arī tik daudz pulciņa dalībniekiem, režisors pats uzņēmies vecā klases audzinātāja lomu, bet skrodermeistara tēlošanai pieaicinājis skolas absolventu Gunti Siliņu, kas vēl pirms 2 gadiem pats bija šī drāmatiskā pulciņa dalībnieks un piedalījās T. Zeltiņa "Rīgas ģimnazisti" izrādē.

Pēdējos gados par tradiciju arī kļuvis, ka mēģinājuma posma vidū pulciņš aicina viesos preses pārstāvjus, lai tie iepazītos ar sagatavošanas darba ritumu. Tas tad arī bija iemesls, kas avīžnieku 13. decembŗa vakarā aizveda uz mēģinājumu, kuŗš jau bija 11. pēc skaita kopš iestudēšanas sākuma septembrī. Šis, liekas, bija pat sevišķs mēģinājums, jo tajā noskatījās arī lietuviešu laikraksta "Teviškes Ziburiai" līdzstrādnieks K. Kaknevičus. Izrādījās, ka viņš ieradies kā aicināts konsultants, jo pats savā laikā iestudējis šo lugu ar lietuviešu jauniešiem. Tā viņš varēja ne vien izteikt savas domas un pārrunās dalīties pieredzē ar

režisoru H. Miķelsonu, bet arī norādīt uz dažām raksturībām, kuŗas latviešu jauniešiem jāzina, lietuviešu jauniešus tēlojot, tāpat pārbaudīt, cik pareizi iestudēta dziesma, kuŗa izrādes laikā atskanēs lietuviešu valodā.

Režisors H. Miķelsons norādija, ka izrādei par vadmotīvu izraudzījis lugas nobeiguma vārdus: "Aug jaunaudze, aug skaista jauna audze!" Šai mēģinājumā viņš tad nu arī audzināja jauno latviešu audzi tēlot jauno un skaisto lietuviešu audzi. Viņš to darīja ļoti nopietni, vispirms jaunajiem tēlotājiem norādot, ka viņi ar šīs lugas iestudēšanu uzņēmušies ne vien lielu darbu un pienākumus, bet arī upuŗus, jo tagad domājot par izrādi, uz vienu mēnesi brīvajā laikā jāatsakās no visa. Tas patiešām jādara, jo mēģinājumu posms jau pavirzījies pāri pusei, līdz izrādei atlicis mazāk laika nekā jau ziedots sagatavošanās darbam, bet jaunie tēlotāji joprojām vēl nav iemācījušies tekstu, bet lasa to. Lasa pat ar zināmām grūtībām un grubuļiem. Un ir tikai dabīgi, ka koncentrējoties uz teksta lasīšanu, mazāk domā par pašu tēlojumu. Tā šajā mēģinājumā no skatuviskās spēles vēl pavisam maz varēja redzēt, vienīgi jaust, kāda tā būs. Protams, beigās labi vien būs, uzdevums būs pat teicami paveikts, bet lielāku čaklumu teksta ātrākā apgūšanā tomēr būtu patīkami redzēt. Jācer, ka nākošajā rudenī, jaunas lugas iestudēšanu uzsākot, stāvoklis sai ziņā būs pozitīvi mainījies. Šogad atliek vairs tikai pasteigties nosebotā atgūšanai, sevišķi piespiesties, lai pirmizrāde izdotos. Kaut avīžnieka kritiskais skatiens šoreiz redzēja šo to, kas varēja būt jau labāk, pārliecība tomēr palika nesatricināta, ka pirmizrāde iepriecinās, liekas pat vairāk nekā pērnajā gadā redzētā, kad jaunie tēlotāji pēdējā cēlienā īsti netika galā ar pašas lugas uzbūvē pielaistajiem grumbuļiem un samākslotībām.

Režisora nopietnība darbā visu mēģinājumu vakaru izvērta nopietnu, liekot atskanēt pat bargākam vārdam. Lasītā spēle pamazām vilkās uz priekšu, pēkšņi pārtrūka. Skatuvē neuznāca gaidītais. "Kur ir Indulis? sauca režisors. "Kur viņš paliek?" Induļa zālē nebija, jo tas tikai avīžnieka domāts vārds, lai neminētu īsto "vainīgo", bet telpā nebija arī tā puiša, kuŗam jau vajadzēja uz skatuves atrasties ... Beidzot iedomātais Indulis bija sameklēts, gandrīz pie rokas atvests, un režisora balss nodārdināja: "Ja katram būs jāziedo kaut vai tikai viena minūte sameklēšanai, tad paies 20 minūšu, kamēr kopā sadabūs visus!... Drusku taču jāpadomā par to, kas mums priekšā!" Teksta lasījums tikpat kā bez spēles turpināja. Tad atkal — stop: skatuvē nav iznākusi tāpat iedomāta Ārija. Viņu tomēr nenācās meklēt kāpņu telpās, jo izrādījās, ka atrodas pašā mēģinājuma telpā, tikai tā aizpļāpājusies, ka nav ievērojusi savu uznākšanas brīdi... Monotonā lasījumā aizskanēja teksta vieta par vasaru tēva lauku mājā. Kā tā skanēs, kad pirmizrādē to teiks uzjusti, mazliet sapņainām — tā, kā mēdz runāt skaistās atmiņās nedaudz aizsapņojies cilvēks?

Atmiņas? Jauniešiem? Jaunā audze daudz nekavējas pagātnē un atmiņās, nedomājot arī daudz par rītdienu, bet dzīvo šodienai. Tādēļ jau jaunības laiku atzīst par skaistāko dzīvē, ko saldsērīgi sāk atcerēties tad, kad vecums jau iesliecas mūža otrā pusē. Tādēļ arī šai mēģinājumā bija vismaz jācenšas piemiegt kritiskā acs un jāsaprot jaunība. Tomēr režisora ādā atrasties gan negribējās, jo viņam jātiek galā ne tikai ar lugas iestudēšanas uzdevumu, bet arī ar

bezrūpībā kūsājošo jaunību un jaunatni. Tomēr režisors var būt mierīgs: lai cik padrūmi sākumā izskatās, jaunatne ar doto uzdevumu parasti tiek galā. Ar to galā tiks arī TLTA ģimnazijas drāmatiskais pulciņš, par to avīžniekam, Latviešu namu atkal atstājot, šaubu nebija. Un arī lietuviešu konsultants, izklāstījis savas domas un izanalizējis savus vērojumus, atvadoties optimistiski teica: "Būs laba izrāde." Protams, kā gan citādi? Jo: aug jaunaudze, aug skaista jauna audze!

Atliek vēl tikai atzīmēt, ka lugas "Jaunaudze" pirmizrāde Toronto notiks ģimnazijas Draudzīgā aicinājuma sarīkojumā 26. janvārī. Pēc tam paredzētas izrādes Montrealā (1. februarī), Hamiltonā (15. februarī), Londonā (22. februārī) un, paredzams, atkārtojuma izrāde Toronto vēl nezināmā datumā.

Vdg.

1968.g.

◊ Rež. Hugo Miķelsons ar dzīves biedri Irenu pa kreisi un lugas Atbalsis autori Lidiju Auzāni-Vītoliņa aplūko koka intersijas šķīvi, saņemtu par nopelniem darbā ģimnazijas Drāmas pulciņā.

Foto: J. Ligers

1968.g.

◊ Labi tam, kas ticis Ziemsvētku vecīša klēpī, ticot, ka baltbārdainais vīriņš svētkos iespēj visu. Uzņēmumā (no kreisās) Anita Ābele un Māra Grāvīte Toronto latv. ev.-lut. Austrumu draudzes eglītes vakarā atklāj savas svētku velmes Ziemsvētku vecim (H. Miķelsons).

Foto: J. Ligers

ĢIMNAZISTI IZRĀDĪS LIETUVIEŠU LUGU

DRAUDZĪGĀ AICINĀJUMA ATCERĒ TORONTO SESTDIENAS ĢIMNAZIJA IESTUDĒ KAŽA BINKA LUGU JAUNAUDZE

***Toronto (M.D) - Pieticībā vai dažkārt pilnīgā klusībā veikts krietns darbs agri vai vēlu tomēr var cerēt uz pamanīšanu un atzīnīgu novērtēšanu. Tā novērtējot kluso darbu, ko veic Toronto latviešu tautas augstskolas sestdienas ģimnazijas drāmas pulciņš un tā vadītājs Hugo Miķelsons, jaunatnes rakstnieks K. Ķezbers vēstulē solījies pulciņam uzrakstīt jaunu lugu.**

Apsolījums jo tīkamāks laikā, kad ģimnazija gatavojas atzīmēt gadskārtējo Draudzīgā aicinājuma atceri 26. janvārī, pl. 5 pp. Latviešu namā, kur pēc 4. klases audzēknes Ligitas Kalniņas īsa izklāsta par Draudzīgo aicinājumu sekos lietuviešu rakstnieka Kaža Binka 5 cēlienu lugas Jaunkundze pirmizrāde. Tas ģimnazijas drāmas pulciņa gadskārtējais iestudējums, ko veicis H. Miķelsons. Lugas lomu skaitu režisors samazinājis no 27 līdz 24, un tās tēlo 20 personas. Luga sākta iestudēt pag. gada septembra sākumā un pēdējā laikā notiek trīs mēģinājumi nedēļā. Skatuves ietērpu gatavo dekorātors V. Vare, ar palīgu Ž. Siliņu. Par konsultanti tērpu lietās piedalījusies V. Jansone, un talkā pulciņam nācis arī preses fotogrāfs J. Liģers.

Luga izvēlēta tās simboliskas un Latvijas 50 gadiem piemērotas idejas dēļ. "Mēs bieži atceramies bijušo, priecājamies arī par esošo, bet par maz domāja par nākošo," domā H. Miķelsons. "Īstenībā tomēr arī mums pēc 25 trimdas gadiem vēl aug skaista jaunaudze, un tas gandarī pūliņus, kaut jauniešus iesildīt darbam nav tik viegli. Mēs esam bez pretenzijām un nereflektējam uz augstām lietām, bet pulciņa darbs vismaz cēlis un kopis 20 jauniešu latviešu valodas prasmi, ja ne vairāk."

Tālab ģimnazija īpaši aicina tautiešus apmeklēt Draudzīgā aicinājuma atceri ar Jaunaudzes pirmizrādi, kuŗai sekos rotaļas un dejas. Daļa tautiešu jau atcerējusies ģimnaziju ar ziedojumiem Draudzīgā aicinājuma zīmē. Ziedojumus mācības līdzekļu iegādei un citiem uzlabojumiem var nodot vai piesūtīt direktrisei V. Slaviešai, 161 Castlefield Ave., Toronto 12, Ont. Turpmākas jaunaudzes izrādes paredzētas 1. februārī Montrealā, 15. februārī Hamiltonā, bez tam vēl Londonā un otru reizi Toronto.

❋

LATVIJA AMERIKĀ
1969. gada janvārī

*TLTA sestdienas ģimnazijas rīkotā Draudzīgā aicinājuma atcere notiks 24. janvārī plkst. 5 pēcpusdienā Latviešu namā. Tās ietvaros skolas drāmatiskais pulciņš pirmizrādē sniegs režisora H. Miķelsona iestudēto lietuviešu rakstnieka K. Binkas lugu "Jaunaudze". Ieejas maksa 2 dol., skolēniem 50 centu. Pēc izrādes dejas, rotaļas un atspirdzinājumi.

❋

LATVIJA AMERIKĀ
1969. gada

*TLTA ģimnazijas drāmatiskais pulciņš, kuŗu vada režisors H. Miķelsons, jau pagājušā mācību gada beigās uzsāka lietuviešu rakstnieka K. Binkas sadzīves lugas "Jaunaudze" iestudēšanu. Pašreiz notiek spraigi mēģinājumi, bet lugas pirmizrāde paredzēta Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojumā 26. janvārī Latviešu namā. Šī luga ar labiem panākumiem jau izrādīta Latvijas neatkarības laikā, bet tā aktuāla arī pašreizējā laikmetā. Lugā pausta doma "Lūk, aug jauna jaunaudze" bija galvenais mudinājums H. Miķelsonam sākt tieši šī darba iestudēšanu, jo jaunas latviešu paaudzes veidošanās vērojama arī svešuma latviešu skolās, vasaras nometnēs un jaunatnes organizācijās. Par lugas īpatnībām H. Miķelsons vairākkārt sazinājies ar lietuviešiem.

❋

Lietuviešu laikraksts par latviešu ģimnazistu izrādi

❋Toronto lietuviešu laikraksts "Teviškes Žiburiai" 13. februāŗa numurā sniedzis vērtējumu par Toronto latviešu ģimnazijas drāmatiskā pulciņa izrādīto lietuviešа K. Binkas lugu "Jaunaudze". Interesanti lasīt, kā lietuviešu skatītājs vērtē mūsu jaunatnes izrādi. Kritikas autors, kas parakstījies ar burtiem K.K., raksta:

"Toronto latviešu ģimnazistu teātŗa grupa 26. janvārī izrādīja K. Binkas lugu "Jaunaudze". Lielākā daļa tēlotāju bija latviešu ģimnazijas jaunieši, kas jau vairākus gadus parādījušies skatuvē, bet bija arī tādi, kuŗi pirmo reizi izgāja uz tās. Viņu darbs un režisora pūles vainagojās ar panākumiem. Galvenie tēlotāji, kuŗi savas lomas pasniedza tiešām jauki, bija ģimnazijas direktors, Keraitiene, Žogas, Jasis un virkne citu, kuŗi kopīgiem spēkiem savija skaistu jaunatnes dzīves ainu "Jaunaudzes" logātos.

Galvenās Pēteŗa lomas tēlotāja (R. Rūtītis) sniegums bija pietiekami labs, varbūt viņš bija nedaudz par lēnu (lēns un sastindzis sarunā ar Keraitieni). Tijūnu, klases audzinātāju, tēloja pats režisors H. Miķelsons. Viņš izjusti un jauki veica savu uzdevumu, tikai, varbūt, viņa izvēlētais tips bija par daudz vecs, un skatītājs nevarēja iedomāties, kā šāda vecuma cilvēks vēl var būt aktīvs ģimnazijas skolotājs, pie tam vēl vecākās klases audzinātājs, bet ne pensionārs.

Pilnā zāle ļaužu nebija pievilta un jutās gandarīta par savas tautas jaunaudzi.

Pēc izrādes bija cienasts, kuŗā latvieši ielūdza arī lietuviešus, kas bija ieradušies noskatīties pirmizrādi. Cienasta laikā bija arī jaunatnes dejas, kuŗas saistīja mūsu uzmanību. Jaunieši bija dažāda vecuma, un visi dejoja. Dejošana mūs pārsteidza; visas dejas bija senatnīgas, ar ritenīšiem un tradicionāliem līkumiem. Aprunājoties ar latviešiem, noskaidrojās, ka Latviešu namā jaunatnei aizliegts dejot modernās dejas. Kad uzrunāju ģimnazijas direktrisi, viņa atbildēja: "Mēs cenšamies ne tikai iemācīt dzimto valodu saviem bērniem, bet gribam, lai arī dejās pieminētu Latviju. Latviešu nams ir vieta, kur tās iemācīties. Sākumā - gāja grūti. Jaunieši, kuŗus savā varā jau bija satvērušas modernās, izkropļotās dejas, sapīka un aizgāja, bet tagad ir citādi." Un tiešām, visa jaunatne dejoja ar lielāko patiku tikai latviešu dejas, pavadot tās bieži ar tautas dainām.

Beigās novēlu režisoram un latviešu jauniešiem ar šo lietuviešu lugu sekmīgi viesoties arī citur." Z.Z.

❋

LAIKS 1969. gada februārī

JAUNATNE TIEŠĀM AUG

Toronto (M.D.) - Lietuviešа Kaža Binkas lugas Jaunaudze pirmizrāde Toronto latviešu tautas augstskolas sestdienas ģimnazijas audzēkņu drāmas pulciņa sniegums Draudzīgā aicinājuma atcerē 26. janvārī Latviešu namā noteikti sniedzās pāri tam skolnieku jeb "bērnu teātrim" ko vecāki un citi pieaugušie mēdz noskatīties vēlīgā draudziibā, priecādamies, ka viņu bērni dabū "spēlēt teātri," visu laiku cerēdami, ka nevienam nesajuks, un priecādamies, ja viss "iziet pa godam."

❋Apm. 300 skatītāju, kas piepildīja visas brīvās krēslu rindas un stāvēja gar zāles malām, aizmugurē un pat ārā aiz durvīm, uzvedumu skatījās kā teātŗa izrādi, kur tēlotāji, ar vienu izņēmumu, gan jauni ģimnazisti, bet skatītājs tomēr var ar interesi sekot lugas darbībai un jauno tēlotāju sniegumam. Viens otrs ģimnazists jau spēja vairāk vai mazāk iezīmēt kādu lugas tēlu, dot zināmu raksturojumu. Turklāt to varēja teikt ne tikai par "vecajiem aktieriem," kas jau piedalījušies vairākos pulciņa iestudējumos, kā Skaidrīte Leja (Keraiša kundze) vai ģimnaziju jau beigušais Guntis Siliņš (drēbnieks), bet arī par vairākiem, kas izrādē piedalījās pirmo reizi, kā Andris

Grants (skolas direktors) vai Sandra Indzere (vēstures skolotāja,, bet ne čigānietes lomā), uc.

"Smagi" parasti ir vērot, kā padsmitgadniekiem jānopūlas, tēlojot pieaugušus vai vecus cilvēkus, bet arī tas dažiem jaunajiem izdevās gluži pieņemami, piemēram, vairākiem jau pieminētajiem, bet arī māsām Kuperēm, Ritai Gribustei, vēl citiem Aceņotais psiholoģijas skolotājs (Pēteris Jansons) ārējā tēlā un pat daļēji valodā ļoti atgādināja pazīstamu latviešu profesijas darbinieku-literātu.

Lai "ietaupītu" personālu, Maija Kupere, Pēteris Ancāns, R. Gribusta un S. Indzere pat tēloja katrs divējas lomas. Vienīgais neģimnazists bija režisors Hugo Miķelsons vecā klases audzinātāja Tijunas lomā. Bet godprātīgā, labsirdīgā, jaunatni izprotošā un tai draudzīgā skolotāja tēlu viņš būtu varējis tikpat labi un laikam vēl labāk parādīt, būdams mazāk nevarīgs un vecs. Lielākais viņa nopelns tomēr ir paveiktais lielais un grūtais iestudēšanas darbs, ne tikai saturot šos 19 jauniešus draudzīgā interešu kopā, bet arī panākdams zināmu ansambļa sadarbību.

H. Miķelsonam izdevās piepildīt savu ieceri un parādīt lugas beigu vārdos izteikto domu, ka "mums aug jauna, skaista jaunaudze." Tāda tiešam aug, un, arī tieši teātŗa plāksnē runājot, mūsu vecākās paaudzes teātrnieki un režisori noteikti var mest un droši vien jau metuši skatienus uz dažu labu no jaunajiem tēlotājiem, kuŗos viņi var cerēt un saskatīt savu "jaun-audzi."

Nekādi nedrīkst aizmirst svētīgo darbu, kas ar lugas iestudēšanu paveikts ģimnazistu latviešu valodas labā, un par vienas daļas tēlotāju labo izrunu tieši bija jāpriecājas. Dalībniekos nebija tikai pēdējās klases audzēkņi, bet bija pārstāvētas visas klases. Ģimnazisti veica arī citus uzdevumus - apgaismotāji bija Dāvis Maksiņš un Dainis Mārsons, inspicients Arnis Rozītis. Skatuves ietērpu bija gatavojuši dekorātors V. Vare un Ž. Siliņš, par konsultanti kostīmu lietās darbojās V. Jansone.

Pēc izrādes režisors un tēlotāji saņēma sumināJumus. Izrādi noskatījās arī vairāki lietuvieši, viņu vidū redaktors Dr. P. Gaida. Vēlāk saviesīgajā daļā pēc izrādes no viņu puses dzirdēja simpatisku izbrīnu, ka latviešu jaunieši tik dūšīgi nododas tautas dejām un rotaļām: viņiem to ar savējiem esot grūti panākt. Lietuviešu viesu atzinību dzirdēja arī par ģimnazistu, īpaši meiteņu glītajiem vienveida tērpiem. Piekrišanu guva arī ģimnazijas gadskārtējais žurnāls "Sīkumi," kur bez redaktoriem D. Maksiņa un R. Barušas īpaši piestrādājuši vēl vairāki citi pēdējšās klases audzēkņi.

M. Derums

Vairāk nekā tikai skolēnu izrāde

ATSKATS UZ TORONTO LATVIEŠU ĢIMNAZIJAS IESTUDĒTĀS "JAUNAUDZES" PIRMIZRĀDI

Toronto latviešu tautas augstskolas sestdienas ģimnazijas drāmatiskais pulciņš, kas darbojas režisora H. Miķelsona vadībā, šai mācību gadā iestudējis lietuviešu autora Kaža Binkas lugu "Jaunaudze", kuŗas pirmizrādi sniedza skolas rīkotajā Draudzīgā aicinājuma atceres vakarā 26. janvārī Toronto. Starplaikā ģimnazisti šo iestudējumu izrādījuši arī jau Montrealā un Londonā, bet 16 februārī sniegs Hamiltonā. Paredzēta arī atkārtojuma izrāde Toronto . . .

. . . Katrā ziņā šī "Jaunaudzes" izrāde apliecināja, ka ģimnazijas drāmatiskā pulciņā aug jauna latviešu teātrnieku audze. Vairākiem jaunajiem tēlotājiem ir labi dotumi. Paliekot skatuvei uzticīgiem un talantu nopietnā darbā izkopjot, dažs labs no "Jaunaudzē" redzētajiem drīz vien spēs jūtami papildināt mūsu trimdas teātŗa ansambļus, kuŗu vadītāji, liekas, būs rūpīgi sekojuši tam, ko ģimnazisti rādīja uz skatuves. Vērojuši un redzēto arī atziecīgi novērtējuši.

Vēl atzīmējams, ka izrādei dekorācijas bija gatavojuši V.

Vare un Ž. Siliņš, kostīmu konsultante bija V. Jansone, bet apgaismošanas uzdevumus paveica paši ģimnazisti D. Maksiņš un D. Mārsons, arī inspicienta pienākumus veicot ģimnazistam A. Rozītim. Arī tas bija teicami paveikts darbs.

Andris Vildogs

❋

LAIKS 1969. gada februārī

❋Latviešu skolas Draudzīgā aicinājuma atcerē Toronto latviešu ģimnazijas teātŗa kopa izrādīja K. Binkas lugu "Jaunaudze" H. Miķelsona režijā. Vakars bija puslīdz labi apmeklēts un cieminu priekšnesumu uzņēma ar atsaucību un atzinību. Noslēgumā skolas pārzinis inž. K. Deksnis pateicās ziedotājiem, kas Draudzīgā aicinājuma gadījumā skolai devuši pāri par $300 naudā un ap 20 grāmatu.

❋

LATVIJA AMERIKĀ
1969. gada februārī

❋Latviešu skolas rīkotajā Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojumā 1. februārī viesojās Toronto latviešu ģimnazijas drāmatiskais pulciņš ar lietuviešu rakstnieka K. Binkas lugu "Jaunaudze" H. Miķelsona režijā. Apmeklētāju varēja būt vairāk, bet tie, kas bija ieradušies, jauniešu sniegumu uzņēma ļoti sirsnīgi un atsaucīgi, vēlāk izteicot pārsteigumu gan par labo spēli, gan teicamo latviešu valodu. Neliela jauniešu grupa gan izteicās, ka gaidījusi kaut ko modernāku un dzīvāku, bet vecākā paaudze un jauniešu lielākā daļa bija iepriecināta. Pēc izrādes viesiem pateicās skolas pārzinis K. Deksnis, viņam atbildēja režisors H. Miķelsons. Skola ziedojumos saņēma pāri par 325 dol. un ap 20 grāmatu.

-ms

❋

Velšu un ziedojumu birums skolai

TORONTO LATVIEŠU ĢIMNAZIJAS DRAUDZĪGĀ AICINĀJUMA ATCERES AKTS

❋ Toronto latviešu tautas augstskolas sestdienas ģimnazijas rīkotais Deaudzīgā aicinājuma atceres vakars 26. janvārī izrādījās par tādu "publikas magnētu", ka Latviešu nama augšstāva zāle izrādījās par mazu, lai uzņemtu visus apmeklētājus, kuŗu kopskaits bija ap 300. Tie ātri aizņēma visas krēslu rindas, tāpat arī ģimnazistu ar skubu pienestos papildkrēslus, un galu galā laimīgi jutās pat tie, kas atrada stāvvietas gar zāles sienām, jo krietns skaits varēja norisi vērot tikai caur atvērtajām durvīm, pašiem stāvot priekštelpā. Nebūs aplams, liekas, pieņēmums, ka labs skaits apmeklētāju, neatrodot pat vairs stāvvietas, aizgāja atkal mājās, nožēlodami kalpošanu latviešu nelabajam paradumam - nekad neierasties laikā, bet vienmēr ar krietnu nokavēšanos. Šoreiz šis "niķis" rūgti atmaksājās, pareizāk - nepavisam neatmaksājās ...

Apmeklētāju vidū bija arī archibīskaps A. Lūsis, LNAK izglītības nozares vadītājs J. Mežaks ar dzīvesbiedri, labs skaits latviešu organizāciju un draudžu priekšnieku, sabiedriskie darbinieki un krietna lietuviešu delegācija - preses, skolas un teātra pārstāvji, kā norādīja ģimnazijas direktrise V. Slaviešа, kuŗi, protams, galvenokārt interesējās par lietuviešu rakstnieka K. Binkas lugas "Jaunaudze" izrādi, kuŗu sniedza ģimnazijas drāmatiskais pulciņš.

Pēc skolas drāmatiskā pulciņa sniegtās lietuviešu rakstnieka Kaža Binkas "Jaunaudze" izrādes, pie kuŗas arī pakavēsimies atsevišķā rakstā kādā no nākošajiem laikraksta numuriem, ģimnazisti ar vecākiem un viesiem "stiprinājās" ar maizītēm, desiņām, limonādi un kafiju, lai pēc tam vēl dažas stundas aizvadītu rotaļās un dejās.

❋

LAIKS
1969. gada februārī

❋Jaunatnes pulciņa Sakta sarīkojumā 8. februārī Londonā viesojās Toronto latviešu ģimnazijas drāmatiskais pulcinnš ar lietuviešu rakstnieka K. Binkas lugu "Jaunaudze". Izrāde, diemžēl bija vāji apmeklēta, kas izskaidrojams galvenokārt ar to, ka informāciju par šo sarīkojumu londonieši un apkārtnes tautieši saņēma ļoti vēlu. Skatītāji ar aplausiem pateicās jaunajiem tēlotājiem par labu latviešu valodu, skaidru izteiksmi un iedziļināšanos lugas saturā, par ko jāpateicas režisoram H. Miķelsonam.

Ps

❋

"AUG JAUNA SKAISTA AUDZE..."

Tādi bija noslēguma vārdi lietuviešu rakstnieka K. Binkas lugā "Jaunaudze", kuŗas pirmizrādi sniedza Toronto latviešu ģimnazijas drāmatiskais pulciņš, 26. janvārī, Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojumā. Izrādi noskatījās pāri par 300 skatītāju, piepildot zāli līdz pēdējai iespējai un daļai bija pat jāpaliek ārpusē. Augšējā attēlā: spraigas debates skolotāju istabā, ko darīt ar ģimnazistu, kas atzinies 100 litu paņemšanā - izslēgt no skolas vai atļaut mācīties citā ģimnazijā? Savas domas (piecēlusies pie galda) pastāsta vēsturniece: "Ja mēs ļausim viņam turpināt izglītību - viņš vēlāk zags miljonus!" No kreisās: Botāniķe (M. Kupere), skolotājs Tijunas (režisors H. Miķelsons), direktors (A. Grants), vingrošanas skolotāja (R. Gribusta), vēsturniece (S. Indzere), ģeogrāfe (V. Kupere), inspektors (P. Ancāns) un psihologs (I. Jansons). Apakšā pa labi: ģimnazists Jasis (A.Rozītis) sapņo kļūt par lidotāju, bet lugas varonis Pēteris (R. Rūtītis) cer cītīgi mācīties, iegūt augstāko izglītību. Stūrī pa kreisi: TLTA sestdienas ģimnazijas pēdējās klases audzēkne L. Kalniņa stāsta par Draudzīgā aicinājuma nozīmi un ieguvumu latviešu skolām. J. Liģera uzņēmumi

PĒC "JAUNAUDZES" PIRMIZRĀDES

Toronto latviešu tautas augstskolas sestdienas ģimnazijas drāmatiskā pulcņa dalībnieki pēc lietuviešu rakstnieka K. Binkas "Jaunaudze" pirmizrādes Toronto: priekšā no kreisās _ Zane Ezera, Pēteris Ancāns, Valdis Pālēns, Raimonds Rūtītis, Arnis Rozītis, Imants Kivlis, Velta Kupere un Sandra Leimane; 2. Rindā - Līga Mārsone, kostīmu konsultante V. Jansone, Sandra Indzere, Rita Gribusta, Andrejs Ezers, Skaidrīte Leja, Maija Kupere, apgaismotājs D. Maksiņš un Inese Ezerkalna; aizmugurē - Pēteris Jansons, Dainis Mārsons, Guntis Siliņš, Andris Grants un režisors H. Miķelsons. Foto: J. Liģers

LAIKS
1970. gada janvārī

❄ Četras teātra izrādes divu nedēļu laikā trīs pilsētās sniegs Toronto latviešu Tautas augstskolas sestdienas ģimnazijas drāmas pulciņš, kas H. Miķelsona vadībā iestudējis R. Blaumaņa komēdiju No saldenās pudeles. Pirmā izrāde, kas tomēr neesot uzskatāma par "pirmizrādi", būs lētā izrāde 24. janvārii, pl. 7.30 vak. Latviešu nama, kur biļetes maksās tikai puscenu resp. 1 dol. "īstā" pirmizrāde otrā dienā, skolas draudzīgā aicinājuma atcerē 25. janvārī, pl. 5 pp. turpat. Lugu, kurai dekorācijas gleznojis V. Vare, 31. janvārī izrādīs Montreālā un vēl pēc nedēļas - 7. februārī ansamblis ar to viesosies Hamiltonā.

❄

"Palīdziet, Svennes kungs!"

TORONTO ĢIMNAZIJAS DRĀMATISKAIS PULCIŅŠ IESTUDĒ "NO SALDENĀS PUDELES"

❄ TLTA sestdienas ģimnazijas teātrnieki, pašreizējie un kādreizējie audzēkņi, jau kopš septembra režisora Hugo Miķelsona vadībā cītīgi iestudē R. Blaumaņa komēdiju "No saldenās pudeles". Divas izrādes paredzētas Toronto, abas Latviešu namā: 24. janvārī plkst. 7.30 vakarā un 25. janvārī plkst. 5 pēcpusdienā, ģimnazijas Draudzīgā aicinājuma sarīkojuma ietvaros; pirmajā ieejas maksa 1 dol., bet otrā 2 dol. 31. janvārī izrādi atkārtos Montrealā, bet 7. februārī Hamiltonā. Toronto vēlāki atkārtojumi nav paredzēti.

Toronto ģimnazijas drāmatiskā pulciņa sniegumi sabiedrībai jau labi pazīstami no iepriekšējo gadu izrādēm, kuŗās jaunie teātrnieki izpelnījušies "gatavības apliecību". Gandrīz visi "vecie" spēlētāji piedalās arī "No saldenās pudeles" iestudējumā. Ezerlauku māti tēlos Velta Kupere, viņas meitu Mariju - Zane Ezera, krustmāti Lavīzi - Skaidrīte Leja, Mārtiņu - Arnis Rozītis, Krišu - Andrejs Pakrastiņš, Pičuku - Pīēteris Ancāns, Anci - Sandra Indzere, Rindēnu - Mārtiņš Zilvers, bet komisko Taukšķa lomu - pats režisors Hugo Miķelsons. Skatuves ietērps un dekorāciju gatavošana uzticēta Valdim Varem ar Žani Siliņu, tērpu inspicente ir Sarmīte Zubāne, tērpu konsultante - V. Jansona, bet apgaismotājs Dāvis Maksiņš. Tātad - viss tas pats, varētu teikt, kas kādreiz bija Nacionālajam un Dailes teātrim Rīgā ... Tērpus solījies aizdot DV teātris Kanadā. Minētajā tēlotāju sastāvā un skatuves "apbruņojumā" tad nu jaunās paaudzes teātrnieki, no kuŗiem veidojas latviešu skatuves mākslinieku jaunā maiņa, atkal stāsies latviešu teātŗa publikas priekšā, šoreiz atgriežoties pie R. Blaumaņa, kuŗa raksturīgie tautas tipi joprojām spēj smīdināt skatītājus.

Vienā no pēdējiem mēģinājumiem Latviešu namā jau bija vērojama visai raita saspēle. Jaunie tēlotāji tekstu veica gandrīz bez suflieres palīdzības, un tikai retumis priekšā teicējai Sarmītei Zubānei vajadzēja izčukstēt pa teikumam, ja kādam tēlotājam runājamais brīžam draudēja "aizķerties". Taču "samocītie" lugas teksta novilkumu eksemplāri skaidri rādīja, cik bieži tie turēti rokās, lai rakstīto iemācītos.

Zālē izveidotais krēslu loks bija iedomātā skatuve, kuŗā tad nu risinājās mēģinājums. Režisors H. Miķelsons visam uzmanīgi sekoja, bieži pārtraukdams, labodams izrunu, pozes un kustības. Piemēram:

"Tu zini kas ir ieskapēt?" režisors pēkšņi iejautājas Mārtiņa lomas tēlotājam Arnim Rozītim.

"Jā - iesmērēt," atbildēja Mārtiņš, kuŗam jāprec Lavīzes ieteiktā Marija.

"Tu dabūsi Ezerlaukus," brīdi vēlāk kārdināja Lavīze (Skaidrīte Leja).

"Neskaties viņai virsū!" tūlīt atkal atskanēja režisora aizrādījums Mārtiņam, tad pamācījums: "Ja tevi moka, tev nav vairs smaida ..."

Taču tēlotājam ne vien jārunā, jāskatās un jāstaigā, bet ari jāsēž, jāklepo, jālūdz.

"Jums jālūdz tā, itkā lielās grūtībās vēlētos aizņemties naudu vai dabūt palīdzību skolas uzdevumam, piemēram: "Palīdziet, Svennes kungs!" iespaidīgi pamācīja režisors un piemetināja: "Viņš sēdēs pirmajā rindā ..." Un H. Miķelsona balss tiešām skanēja ļoti izmisīgi ...

Nu ģimnazistes saprata, kā jālūdz, kā Lavīzei lūgt Mārtiņu precēt Mariju un apsaimniekot Ezerlaukus, iedomājoties, ka viņas priekšā stāv "Svennes kungs" ...

"Nāc iekšā - kaut uz lau-

kiem - mazākiem solīšiem!" režisors aizrādīja kādā citā skatā, tad atkal: "Stāvi uz abām kājām!" Vai: "Nenolaid acis!" Beidzot viņš pamācīja: "Kas norisinās Saldenajā pudelē, to zina visi, vecā un vidējā paaudze, bet svarīgi ir, kā mēs to parādam."

Tēlotāji to saprata. Viņi jau arī grib parādīt "Saldeno pudeli" tā, kā neviens cits teātris vēl nav rādījis.

"Ja tā veiksies arī turpmāk, tad trīs līdz četros gados mums būs jauni teātŗa spēlētāji, kuŗi pārsniegs amatieŗu līmeni," pēc mēģinājuma aizrautīgi teica režisors H. Miķelsons un turpināja: "Mums jādarbojas ar atraisītiem cilvēkiem, ko mēģinājumos un teātŗa spēlē cenšamies sasniegt." Režisors par ģimnazijas drāmatiskā pulciņa dalībniekiem izteicās ļoti atzinīgi, ne vien par viņu tēlošanas spēju, bet arī valodas izkopšanas ziņā. "Vai jūs esat ievērojuši, kā daļa pašreizējās jaunatnes runā latviski?" viņš jautāja. "Vārdiem nav izjūtu seguma. Teātris šo segumu dod, spēlē atraisas jūtas, kuŗas vēlāk ieviešas arī ikdienas sarunu valodā, tai kļūstot par 'dvēseles spoguli'. Valodai tādai jābūt!"

Īpašu prologu lugai uzrakstīja TLTA skolotāju semināŗta vadītājs L. Vīks, lai ievadītu skatītājus Blaumaņa laika pasaulē. To pirms izrādes nolasīs Sarmīte Zubāne.

K.S.

✽

TĪKAMS MALKS NO SALDENĀS PUDELES

TORONTO ĢIMNAZIJAS AUDZEKŅI RĀDA BLAUMAŅA LUGU

✽Atzīmējot Draudzīgā aicinājuma atceri un reizē ievadot arī Kultūras dienas Kanadā, Latviešu ģimnazijas audzekņu Drāmatiskais pulciņš, kas jau ilgus gadus cītīgi strādā Hugo Miķelsona vadībā, šogad rādīja savu veiksmi ar Blaumaņa klasisko komēdiju "No saldenās pudeles."

Paturot prātā, ka, atskaitot divus "papildspēkus", visi jaunie tēlotāji ir pusaudži, bija jāpierod pie jaunām, spirgtām sejām un augumiem arī "mātes" vai "krustmātes lomās, tāpat jānotic ģluži jauniņo mīlētāju "lielajām ciešanām", bet tas nenācās nemaz tik grūti. Jaunie aktieri ne tikai lieliski zināja savu tekstu / kas ne vienmēr ir tā ar mūsu pieaugušo amatieru ansambļiem?, bet mācēja to arī noskandēt labā latviešu valodā, gandrīz pilnīgi bez angļu akcenta, un arī bez liekiem drāmatiskiem pārspīlējumiem.

Īpaši gribas pieminēt kādu retu, teicamu parādību, kas parasti ir gandrīz neizbēgams piedauzības akmens visiem jauniem tēlotājiem, bet šoreiz brīnumainā kārtā izpalika: "liekas" rokas, kājas, un vispār kustības, kuras tik grūti apvaldīt un "iestūrēt" istā brīdī vai vietā!

Ģimnazisti šai ziņā grēkoja vismazāk - ne brīdi nemanīja niknu zveņģelēšanu ar rokām pa gaisu un nevajadzīgu plātīšanos - tai vietā drīzāk riskējot ar zināmu apvaldītu sastingumu, kā galveno izteiksmes līdzekli izmantojot valodu, arī mimiku. Šis panākums droši vien jāpieraksta uz režisora Hugo Miķelsona lēses, kas pats ar labu iejūtu un patīkamu detaļu izstrādājumu tēloja Taukšķi.

Bez viņa no "vecākās" paaudzes aktieriem bija aizņemta Skaidrīte Leja, kas savas spējas un talantu jau pierādījusi citu ansambļu uzvedumos. Viņas Krustmātes tēls arī visvairāk pārliecināja, un jau ar uznākšanu uz skatuves prata sasprindzināt skatītāju uzmanību. Neapšaubāmi, jaunajai skatuves gaitniecei ir drošа nākotne - liekas, īpaši raksturlomu ietvaros.

Spilgts, svaigs talants, kas sprēgāt sprēgāja dabīgā spēles priekā, bija vērojams S. Indzeres tēlojumā /Ance/. Izturēta, patīkama stāja bija I. Ezerai /Marija/, vareni izspēlējās Andrejs Pakrastiņš / Krišs/. Skatītāju simpatijas, protams, ieguva Mārtiņa pozitīvā stāja, kam piemērots tēlotājs bija A. Rozītis. Savas lomas ar labām sekmēm veica arī pārējie tēlotāji - P. Ancāns, M. Kupere, U. Zilvers.

Uzvedumam īpašu prologu bija uzrakstījis skolotājs A. Vīks, dekorācijas darinājis V. Vare - piemērotas skolas uzvedumam un tīkamas acij.

Jāpiezīmē, ka izpārdotas

bija divas izrādes, un neviens neaizgāja mājās vīlies, - ne centīgie ģimnazisti pēc labi paveikta darba, ne skatītāji, kas nepievīlās, jaunos talantus vērojot. Daudzi no viņiem ir ar krietnu solījumu nākotnei.

INGRIDA VĪKSNA

❋

Ģimnazistu sniegtā "Saldenā pudele" Toronto

❋"Ja tā veiksies arī turpmāk, tad trīs līdz četros gados mums būs jauni teātra spēlētāji, kuŗi pārsniegs amatieŗu līmeni," nesen teica režisors Hugo Miķelsons kādā TLTA sestdienas ģimnazijas drāmatiskā pulciņa mēģinājumā, iestudējot R. Blaumaņa komēdiju "No saldenās pudeles".

Kad drāmatiskais pulciņš ar šo iestudējumu 24. un 25. janvārī stājās skatītāju priekšā abās dienās pārpildītajā Latviešu nama zālē Toronto, tas apliecināja, ka, varbūt nebūs jāgaida ne tik ilgi, kad amatieru līmenis būs jau pārsniegts. Šaubas iemet vienīgi jautājums, vai drāmatiskā pulciņa dalībnieki savas teātrnieku gaitas varēs turpināt arī pēc ģimnazijas beigšanas, kad iestāsies universitātē vai izies "lielajā dzīvē". Taču dažu ģimnazijas absolventu palikšana pie skatuves vedina domāt, ka drāmatiskajā pulciņā ar laiku varētu izveidoties pastāvīgs tēlotāju kodols, kuŗš iestudējumos tēlotu galvenās lomas un reizē, varbūt, dotu "jaunas asinis" arī citiem latviešu teātra ansambļiem.

Ceļu uz cita ansambļa skatuvi jau atradusi Skaidrīte Leja, kuŗa šai sezonā debitēja Kanadas latviešu teātŗa Toronto ansambļa iestudētajā Māras Zaļāskalnes lugā "Gandarījums", tēlojot pusaudzi Ilgu Apsīti, taču nepameta arī ģimnazijas drāmatisko pulciņu, uzņemoties krustmātes Lavīzes lomu R. Blaumaņa komēdijā "No saldenās pudeles". Izrādē viņa deva ne vien tīkamu spēli, bet arī parādīja, ka ir spējīga tēlot arī vecāku sieviešu lomas ar izteikti iekrāsotu raksturu. Viņai ir visi skatuviskie dotumi - balss, mīmika, atraisītas kustības ķermeņa kontrole. Krustmāte Lavīze Skaidrītes Lejas traktējumā kļuva par tik dzīvu skatuves tēlu, ka liekas, viņas sniegumu nenāksies viegli pārspēt arī tēlotājiem ar ilgāku skatuves pieredzi un rutīnu.

Velta Kupere, arī jau ģimnazijas absolvente, labi iederējās Ezerlauku mātes lomā. Viņas valoda un kustības ir lēnas, izsvērtas, veidojot rāmas un simpatiskas lauku saimnieces tēlu, ar zemes smagumu solī, kam nav grūti atrodams arī psiholoģiskais izskaidrojums, jo visu lietu darītāja un kārtotāja ir enerģiskā un temperamentīgā krustmāte Lavīze. Šo abu māsu vidū izvirzās Ezerlauku mantiniece Marija - Zane Ezera, tēlojot lauku meiču ar lepnu un iznesīgu spītu, kas beidzot tomēr noslāpst ilgi apvaldītajās jūtās pret mājas puisi Mārtiņu. Zanes Ezeras kustībās izteikti manāma Ernas Ošiņas-Bērziņas baleta skolas ietekme, kas viņas skatuves tēlu fiziski pacēla pāri parastajai lauku meičai. Tādēļ kontrasti ar pretspēlētāja Arņa Rozīša tēloto rāmo un kustībās pagauso Mārtiņu bija lielāks, veidojot gandrīz vai nesaderīgu lauku jaunieši pāri un viešot mazas šaubas, vai Mārtiņš šādā traktējumā spētu izraisiit Marijā pietiekami stipras jūtas.

Ezerlauku puišu - vienīnieku trijotni bez Mārtiņa veidoja vēl Andreja Pakrastiņa tēlotais blēdīgais Kriš̌s un režisora Hugo Miķelsona iemiesotais labdabīgais bet panaīvais Taukšķis, kas vēlas "puisī nomirt". Kriša melnīgsnejā maska ar apmatotajiem deniņiem pāri pusvaigam un tumšajām ūsām arī ārēji iezīmēja psicholoģisko atšķirību šajā trijotnē, kuŗai no Ezerlauku gājējiem vēl pievienojams precētais kalpu pāris Pičuks ar Auci - Pēteris Ancāns un Sandra Indzere.

Hugo Miķelsons ar savu Taukšķi bija izvairījies karikēt, kādu to dažkārt nācies redzēt citās izrādēs. Būtu nekorrekti Miķelsona sniegumu salīdzināt ar citiem spēlētā-

jiem - viņa skolniekiem, jo viņš ir ar bagātu un rutinētu skatuves pieredzi, agrāk baudot labu skolu pie režisora Jāņa Zariņa, kad vēl dzīvoja Anglijā, kur uzstājās šai pašā lugā Mārtiņa lomā DV teātrī Londonā. Pats par sevi saprotams, ka bez slavējamās spēles savu audzēkņu vidū režisoru šai gadījumā var zināmā mērā pielīdzināt kora diriģentam, kas publikai pagriezis muguru, diriģēdams neuzkrītoši "piedod toni" visam korim un to ar savu balsi, ja vajadzīgs, iedrošina. Liekas, ka Miķelsona līdzspēlēšana savā ansamblī tādā kārtā stimulēja visu kopspēli, tēlotājiem redzot savu režisoru ne vien kā lomu iestudētāju ar lugas eksemplāru rokā, bet arī kā līdzspēlētāju uz skatuves publikas priekšā.

"NO SALDENĀS PUDELES" TORONTO

Ezerlauku mājas puiši (no kreisās), Pičuks (Pēteris Ancāns), Taukšķis (režisors Hugo Miķelsons), un Krišs (Andrejs Pakrastiņš) TLTA ģimnazijas drāmatiskā pulciņa iestudētajā R. Blaumaņa komēdijā "No saldenās pudeles"

Foto: J. Liģers

Sandra Indzere, Auces lomas tēlotāja, ar saviem dabiskajiem dotumiem var sekmīgi izvirzīties temperamentīgo un koķeto sieviešu lomās. Viņas Auce bija šķelmīgi - koķeta lauku kalpa sieva, ar izkoptu valodu un tīru dikciju, saspēlē ar Pētēri Ancānu (Pičuku) veidojot uz skatuves simpatisku greizsirdīgu jaunlaulāto pāri. Neatslābstot skatuviskajai interesei, Sandra Indzere var izvirzīties par Skaidrītes Lejas uzticīgu sekotāju. Pēterim Ancānam savukārt ir lēns un sulīgs balss tembrs, nosvērtas, pārdomātas kustības.

Mārtiņš Zilvers nelielajā Rindēna lomā bija izsvērti nopietns un veidoja korektu bagāta saimnieka un tiesas vīra tēlu.

Režisors un tēlotāji bija daudz piestrādājuši pie valodas tīrības un izrunas. Iepriecināja, ka šoreiz izrunā nejuta nekāda akcenta vai svešu pieskaņu, kāda bieži dzirdama latviešu jaunatnes sarunu valodā satiksmē ar vecākiem tautiešiem. Protams, še lieli nopelni arī ģimnazijas latviešu valodas stundām bet teātris vēl māca valodā izteikt arī jūtas, dodot profesionālu skatuvisku spodrinājumu. Tēlotāji tik labi bija iemācījušies savu lomu tekstu, ka suflieres Sarmas Zubānes čukstus nedzirdēja pat priekšējās krēslu rindās. Suflierei bija vēl kāds cits pienākums - nolasīt pirms izrādes TLTA skolotāja semināra vadītāja Leonīda Vīka īpašu lugai uzrakstītu prologu, ar to ievadot skatītājus Blaumaņa laika pasaulē.

Nevar nepieminēt arī daudzos "neredzamos" darbiniekus, bez kuŗu palīdzības neviena izrāde nevar notikt. Tādi bija dekorātori V. Vare un Ž. Siliņš, kostīmu konsultante V. Jansone, apgaismotājs D. Maksiņš. Hedviga un Eduards Pētersoni pat pāris reižu mērojuši ceļu uz Toronto no Gvelfas, lai palīdzētu tēlotājiem ar grimu, bet K. Pakrastiņš - skatuves izveidošanā.

Režisoram un tēlotājiem pēc izrādes neizpalika arī pelnītie ziedi, kuŗus pasniedza ģimnazijas direktrise V. Slaviešа.

Izrādi 31. janvārī atkārtos Montrealā, bet 7. februārī Hamiltonā.

K.S.

Aina no TLTA ģimnazijas iestudētās R. Blaumaņa komēdijas "No saldenās pudeles" pirmizrādes Toronto: lētticīgais puisis Taukšķis (režisors Hugo Miķelsons, uztraukumā atkritis krēslā, stāsta par savām nedienām ar naudas glabāšanu) ap viņu no kreisās - Ezerlauku saimniece (Velta Kupere), krustmāte Lavīze (Skaidrīte Leja), tiesas vīrs Rindens (Mārtiņš Zilvers), puisis Mārtiņš (Arnis Rozītis), puisis Pičuks (Pēteris Ancāns) un viņa sieva Auce (Sandra Indzera).

Foto: J. Liģeris

POST CARD

Milvokos, 1970. g. 19. V

Apsveicu!

Jūsu vadītai ģimnazijas drāmatiskai kopai Kultūras Fonds š. g. 17. maija sēdē piešķīra atzinības balvu ar $200 atbalstu. Sis ir neoficiāls paziņojums. Oficiāli par to tiks ziņots ALA 19. kongresā Indianāpolē š. g. 22. maijā.

Ar sveicieniem (P. Ozols)
KF valdes loceklis teātra mākslā.

Mr. Hugo Miķelsons
137 Lee Avenue
TORONTO 13 Ontario
CANADA

*. . . Īpašu sumināJumu guva visas skolas drāmatiskais pulciņš ar vadītāju Hugo Miķelsonu (kas bija arī šā gada abitūrientu klases audzinātājs), kad viņus apsveica Latviešu nacionālās apvienības Kanadā izglītības nozares vadītājs J. Mežaks un valdes priekšsēdis T. Kronbergs un pasniedza Ziemeļamerikas latviešu kultūras fonda pulciņam piešķirto atzinības balvu - 200 dol. čeku, bet skolas biedri - pa ziedam katram pulciņa dalībniekam. Apbalvotajiem vēl pievienojās vecāki A. Krastiņš un K. Kalniņa, kas saņēma ziedus par 4 gadu vai vēl ilgāku darbošanos skolas padomē.ī

Kad klases audzinātājs H. Miķelsons bija atvadījies no saviem audzēkņiem, sekoja apsveicēji no organizācijām, ieskaitot archibīskapu A. Lūsi un LNAK valdes priekšsēdi T. Kronbergu. Abitūrientus īpaši sveica skolotāja M. Miezīte, jo visi tie ir no viņas kād-

reizējās pamatskolas absolventu klases. Kad abitūrientu vārdā atvadrunu bija teicis A. Rozītis un skolotāji saņēmuši ziedus, akts izskanēja ar Tev mūžam dzīvot, Latvija. Sardze iznesa karogu, un varēja sākties saviesīgā daļa ar kafiju, deju un rotaļām.

❇

"SEŠIKA" - 1970

TĀ TIEK PIE KULTŪRAS FONDA BALVAS!

❇"Grūti ir, bet jāuzvar - citādi uz kapiem!" Šīs Miķelsona kunga domas dzirdējām divi mēģinājumos. Tomēr šis teiciens apmēram izsaka mūsu, tas ir, TLTA ģimnazijas drāmatiskā pulciņa dalībnieku izjūtas mēģinājumu laikā.

Dažiem tēlotājiem lomas tika apsolītas jau pērnpavasar. Izlaiduma aktā mums iedeva jaunos tekstus, lai mēs varētu pa vasaru lomas iemācīties. Tomēr līdz rudenim tikai viens tēlotājs bija puslīdz iemācījies savu tekstu. No skaistās ieceres nekas neiznāca. Rudenī visi tēlotāji bija apzināti. Sākām strādāt. Mēģinājumi notika piektdienas vakaros pēc ģimnazijas mācību stun-

Kultūras fonda atzinības balvu 200 dol. šogad piešķīra Toronto latviešu tautas augstskolas sestdienas ģimnazijas drāmatiskajam pulciņam par R. Blaumaņa komēdijas No saldenās pudeles izrādi. Uzņēmumā - režisoru H. Miķelsonu (pa kreisi) ar piešķirto balvu apsveic LNAK valdes priekšsēdis T. Kronbergs. Vidū L. Vīks, kas šai izrādei bija sarakstījis īpašu prologu.

Foto: J. Liģers

dām. Lasījām lugu un sākām izdarīt pirmās kustības.

Novembra beigās sākās trešdienas vakaru mēģinājumi. Tie turpinājās līdz mūsu pirmajai izrādei janvāŗa beigās. Labi, ka tik agri sākās - pa Ziemsvētku brīvlaiku nebija jānāk katru otro dienu kā pagājušā gadā!

Te nu sākās īstais darbs. Uz skatuves jāuznāk bez teksta eksemplāra rokās, jāno-

gludinā izteiksme un kustības jāsaskaņo ar tekstu. Dažiem no mums bija grūtības ar rokām - kur tās likt? Tomēr Miķelsona kungs mums visu atrisināja. Beidzamais uzdevums bija saskaņot visa ansambļa darbību.

Negaidot pienāca pirmā izrāde Toronto publikai, kā arī otrā, TLTA Draudzīgā aicinājuma atceres vakarā dienu vēlāk. Pēc nedēļas viesojāmies Montreālā, kur mūs tiešām jauki uzņēma. Nedēļu vēlāk devāmies uz Hamiltonu. Ģimnazisti atkal bija sagatavojuši mums garšīgas pusdienas. Pēc izrādes atgriezāmies Toronto. Kāda tēlotāja mājās pavadījām vēlas nakts un agrās rīta stundas. Uz rīta pusi mūsu vedēji pārveda mūs mājās, kaut gan vēl īsti negribējās šķirties. Šī bija mūsu pēdējā izrāde Kanadā.

Aprīlī sākām mēģinājumus ik pa divi nedēļām. Tūlīt pēc mūsu garās nedēļas no-

gales devāmies uz Bostonu 22. maijā. Kavējām piektdienu kanadiešu skolā. Bostonieši bija iepriecināti un daļēji pārsteigti - viņi bija gaidījuši mūs jaunākus, kā arī ne tik labi sagatavotus. Viņiem tikai divi ģimnazijas klases, salīdzinot ar mūsu četrām.

Viss šis lielais darbs bija tā vērts. Iepriecinājām teātŗa draugus četrās pilsētās, divās zemēs. Lielākā mūsu darba atzinība - proti, Kultūras fonda balva - attaisnoja kā Miķelsona kunga un viņa daudzo palīgu, tā arī mūsu darbu. Miķelsona kunga vārdiem izsakoties, "Grūti ir, bet jāuzvar - citādi uz kapiem!"

Velta Kupere

❋

LONDONAS AVĪZE
1970. g.

❋ Šā gada Draudzīgā aicinājuma dienu Toronto latviešu tautas augstskolas sestdienas ģimnazija atzīmēja ar divām teātŗa izrādēm 24. un 25. janvārī, izrādot R. Blaumaņa lugu No saldenās pudeles. Režisors H. Miķelsons spēlēja līdzi Taukšķa lomā. Kā režisors, tā 9 aktieru ansamblis ar lielu pacietību un mīlestību daudz strādājuši, un ziedotās pūles vainagojās ar divām skatītāju pārpilnām izrādēm, sajūsmu un ilgstošiem aplausiem. Gludi ritēja spēle, valoda bija bez akcenta. Iepriekš jaunas meitenes lomā skatītā Skaidrīte Leja ne mazāk teicami un ticami tēloja krustmāti Lavīzi, gatava cīnīties ar visām nepatikšanām, lai saglābtu Ezerlaukus. Ezerlauku māte Velta Kupere (bij. ģimnaziste, tagad jau skolotāja) ar savu labdabīgo māju saimnieces mieru līdzsvaroja spēlētāju temperamentus, labi iekļaujoties arī spēles ritmā. Marija - Zane Ezera un Auce - Sandra Indzere bija jauni sološi talanti. Arnim Rozītim Mārtiņa lomā gribētos mazliet dzīvāku vaibstu spēli un raitāku valodu. No vīriešu spēlētājiem tāda protams, visizteiktāk bija pašam režisoram H. Miķelsonam Taukšķa lomā. Visi cer un vēl, lai jaunā daudzsološā teātŗa vienība augtu un veidotos tālāk.

J. Umbris.

❋

LATVIJA AMERIKĀ
1970. g.

TORONTO

❋ Ļoti labvēlīga tautas augstskolas sestdienas ģimnazijai šogad izrādījās Draudzīgā aicinājuma atcere: labi apmeklēts bija un labi izdevās atceres sarīkojums ar divām teātra izrādēm, un krietna bija sabiedrības atsaucība arī ziedojumu un dāvinājumu ziņā. Ģimnazijas drāmas pulciņš H. Miķelsona vadībā bija iestudeejis R. Blaumaņa komēdiju No saldenās pudeles, ar L. Vīka prologu, ko izrādīja 24. un 25. janvārī, pēc īsa atceres akta, kurā par Draudzīgā aicinājuma nozīmi stāstīja abiturientu klases ģimnazists Uldis Siksna, bet ģimnazijas direktrise V. Slaviešа ziņoja par saņemtiem dāvinājumiem un ziedojumiem un pateicās visiem, kas ģimnaziju atbalstījuši. Apmeklētāju vidū bija archibīskaps A. Lūsis, Latviešu nacionālās apvienības Kanadā kultūras un izglītības nozaru vadītāji I. Vīksna un J. Mežaks, DV Kanadas valdes priekšsēdis E. Krūka udc. organizāciju un draudžu vadītāji. Izrādei sekoja viesīgs sarīkojums ar dejām, rotaļām un atspirdzinājumiem. Par abām izrādēm bija vairāka nekā 500 apmeklētāju.

❋

LAIKS 1970. g.

MONTREALA

❋ Latviešu skolas Draudzīgā aicinājuma atcerē, Sv. Luka skolas zālē, janvārī viesojās Toronto latviešu tautas augstskolas sestdienas ģimnazijas drāmas pulciņš ar R. Blaumaņa komēdiju "No saldenās pudeles". Izrādi ievadīja Sarmas Zubānes teiktais L. Vīka prologs un tēlotāju parāde. Viesi guva skatītāju sirsnīgu atsaucību. Pēc izrādes skolas pārzinis inž. K. Deksnis pateicās ciemiņiem un organizācijām un atsevišķām personām, kas skolai ziedojuši pāri par $ 500 naudā un mantas izlozei. Vecāku padomes rīkotajā izlozē pirmo laimestu, A. Agruma dāvāto tautisko spilvenu laimēja E. Vītiņa.

❋

LATVIJA AMERIKĀ
1970. gada februārī

MONTREALA

❋Latviešu skolas rīkotajā Draudzīgā aicinājuma atcerē 31. janvārī Sv. Lūka skolas zālē skolas saimi un viesus ar R. Blaumaņa lugas "No saldenās pudeles" izrādi ieprie-

cināja Toronto latviešu ģimnazijas drāmatiskais pulciņš režisora H. Miķelsona vadība, kas pats tēloja Taukšķi un guva nedalītu piekrišanu. Visi tēlotāji bija pielikuši pūles un krietni veica savas lomas, izceļoties ar tīro latviešu valodu un gūstot skatītāju atsaucību. Sevišķi patika ener-ģiskā krustmāte Lavīze, kuŗu tēloja Skaidrīte Leja, un acīgā Auce (Sandra Indzere). Toronto ģimnazisti Montrealā ciemojās jau trešo reizi, kļūstot par arvien gaidītiem ciemiņiem. Pēc izrādes skolas pārzinis K. Deksnis pateicās viesiem par devumu, tēlotājiem saņemot ziedus. Viņš pateicās arī vietējām organizācijām un atsevišķajiem ziedotājiem, kas skolai Draudzīgajā aicinājumā devuši pie 600 dol. naudā un vairākas mantas izlozei. Viesu vārdā atbildēja H. Miķelsons, bet K. Deksnis saņēma torontiešu ziedus un piedevām prologa teicējas un suflieres Sarmas Zubānes draudzības skūpstu.

❋

❋ TLTA drāmatiskais pulciņš ar šai mācību gadā režisora H. Miķelsona vadībā iestudētās R. Blaumaņa komēdijas "No saldenās pudeles" izrādi 31. janvārī viesojās Montreālā, kur uzvedumu bija rīkojusi vietējā latviešu pamatskola un ģimnazija resp. skolas pārzinis K. Deksnis, pulcinot ap 200 skatītāju. Nedēļu vēlāk, 7. februārī, Toronto ģimnazisti izrādi atkārtoja Hamiltonā, kur to vietējās latviešu Kristus draudzes baznīcas zālē noskatījās ap 150 interesentu. Arī šai gadījumā viesizrādi bija izkārtojusi E. Gulbes vadīta latviešu skola. Ar dekorāciju un citu skatuves materiālu nogādāšanu no Toronto uz Hamiltonu drāmatiskajam pulciņam izpalīdzēja keramiķe Velga Jansone.

❋

LAIKS
1970. gada maijā

BOSTONAS CHRONIKA

❋ Latviešu skolas padome 23. maijā pl. 10 rītā, reizē ar skolas izlaiduma aktu, atzīmēs arī skolas 20 gadu darbību, skolas telpās, 64 Sigourney St., Jamaica Plain. Pl. 4 pp. Toronto latviešu ģimnazijas drāmatiskā pulciņa viesizrāde ar R. Blaumaņa lugu No saldenās pudeles, rež. H. Miķelsona vadībā DV namā, 23 Kenilworth.

❋

Ar Toronto "Saldeno pudeli" uz Bostonu

SARUNA AR JAUNAJIEM TEĀTRNIEKIEM PAR VĒL IZRĀDĀMO UN JAU SAGATAVOJAMO LUGU

❋Pēc sekmīgām četrām izrādēm Toronto, Montrealā un Hamiltonā, kur Toronto latviešu tautas augstskolas drāmatiskais pulciņš janvāra beigās un februāra sākumā sniedza režisora Hugo Miķelsona vadībā iestudēto R. Blaumaņa komēdiju "No saldenās pudeles", jaunie teātrnieki 23. maijā ar šo lugu viesosies Bostonā, sniedzot izrādi turienes latviešu skolas zālē plkst. 4 pēcpusdienā. Izrāde būs apvienota ar vietējās skolas audzēkņu izlaiduma aktu, tai pašā dienā.

Toronto ģimnazijas drāmatiskais pulciņš izvēlējies arī jauno lugu nākošā mācību gada izrādei - Teodora Zeltiņa 3 cēlienu komēdiju "Vīna raugs". Arī lugas lasīšana un lomu sadale jau sākusies. Pagaidām izraudzīti četri tēlotāji, kuŗi piedalījās arī "Saldenajā pudelē" - Andrejs Pakrastiņš. Sarma Zubāne, Arnis Rozītis un Zane Ezera.

LATVIJA AMERIKĀ
1970. gadā

❋ TLTA ģimnazijas drāmatiskais pulciņš 23. maijā ciemojās ar "Saldeno pudeli" Bostonā, sniedzot izrādi turienes latviešu skolas 20 gadu darbības atceres gadījumā. Reizē notika arī skolas audzēkņu izlaiduma akts, kuŗā piedalījās režisors Hugo Miķelsons un skolotāja Elfrida Ezera, nesot sveicienus no Toronto latviešu ģimnazijas. Pēc četrām iepriekšējām izrādēm Toronto, Montrealā un Hamiltonā, Bostonā bija piektā un pēdējā "Saldenās pudeles" izrāde. Drāmatiskais pulciņš jau izvēlējies sagatavošanai jaunu lugu - Teodora Zeltiņa komēdiju "Vīna raugs", kuŗu iestudēs šoruden un izrādīs nākamā gada Draudzīgā aicinājuma dienā.

❋

T. Zeltiņa lugā pavisam ir 9 lomas - 5 vīriešu un 4 sieviešu.

Latviešu namā Toronto drāmatiskā pulciņa dalībnieki tieši lasīja jaunās lugas pirmo cēlienu, kad "cauri putekļiem un dūmiem", kuŗi radās nama pārbūves darbos, gadījās kādu vakaru tajā iegriezties. Lugas lasītāji ar teksta novilkuma eksemplāriem rokā vingrinājās izrunā, kurai sekoja režisors H. Miķelsons, brīžiem lasītāju pārtraucot un pārķerot tekstu pašam, lai atkal ar strauju rokas kustību norādītu, ka lasīšana turpināma lomas reflektantam. Brīžiem režisors, it kā sadzelts, uzslējās no krēsla un iesaucās: "Tev jāsvingo, tu būsi students!" Viņš tūlīt arī parādīja kā pareizi svingot, dejas ritmu pašam atdarinot: "Uz mežu, uz mežu, uz mežu malku zāģēt!" Brīdi vēlāk: "Un tagad visiem studentiem kopā jādzied!" mudināja režisors: "Uz alus mucas pagrabā ir mana vecā vieta!"

Jaunajiem tēlotājiem šādas lietas patīk, tādēļ nav brīnums, ka viņi lauztin laužas uz lugas mēģinājumiem. Daudzi no viņiem arī paši drīz būs studenti, ne tikai lugā vien. Vajadzēs dziedāt arī īstajā dzīvē. Studentu un studenšu "Vīna raugā" ir daudz, gandrīz tikpat, cik lomu. Būs jauka izspēlēšanās! Līdzās tam nāk kāda ļoti apsveicama lieta - pareiza latviešu valodas izrunas iemācīšanās. Tā galvā nav jādzen ar varu, bet ieviešas pati!

Ir, protams, arī vārdi, kuŗi liek palauzīt galvu par to nozīmi. Taču režisors uzmanīgi seko, lai tēlotāji arī paši saprastu, ko runā publikai. "Vai tu zini, kas ir čivināt?" Arnim Rozītim jautāja H. Miķelsons, kurš arī jaunajā lugā pats uzņemsies vienu no lomām. Arnis zināja: "Stāstīt meitenēm pasaciņas!" Viņam patīk mīlētāja loma, kāds ir Mārtiņš "Saldenājā pudelē" saspēlē ar Zanes tēloto Mariju. Viņš spēlējis arī citās lugās - "Atbalsīs", "jaunaudzē", taču Mārtiņa lomā juties vislabāk. Arnim Rozītim patīk arī dejot Diždancī. Latviešu ģimnazijā viņu interesē latviešu valodas stundas, bet garļaiko nepraktiskās rakstnieku biografijas. Viņš šai pavasarī ģimnaziju beigs, bet no teātŗa nevēlas šķirties. Turpinās Marijai pagriezt muguru arī Bostonā.

Arī Pēteris Ancāns jau agrāk spēlējis latviešu lugas un kā Blaumaņa precētais kalpa vīrs brauks uz Bostonu, lai ķīvētos ar savu Auci. Ģimnazijā, kuŗu arī viņš pavasdarī beigs, patīk tautas tradicijas. No izbraukumiem uz citām pilsētām viņam vislabāk atmiņā palikusi Montreala, kur, tiekoties ar vietējiem jauniešiem, guvis jaunus iespaidus. Arī uz skatuves Pēteris Ancāns juties visdrošāk Montrealā, jo - skatītājos zālē nav bijis neviena paziņas. Tikai suflierei Sarmai Zubānei ir vienalga, kas sēž zālē. Suflēšana grūtības nesagādā, lugas tekstu viņa zina no galvas.

Ņiprā un koķetā Auces lomas tēlotāja Sandra Indzere, kuŗa apmeklē ģimnazijas 3. klasi, iecerējusi studēt angļu valodu. Viņai patīk žurnalistika, cītīgi piedaloties arī skolas žurnāla veidošanā. Ģimnazijas nesen rīkotajā jauno talantu vakarā viņa ar savu tēlojumu "Divas Sidrabenes" izpelnījās vislielāko klausītāju piekrišanu. Tas jaunās rakstītājas interesi vēl vairāk pievērsis iespiestajam vārdam. "Ierakstiet par mani kaut ko sevišķu, kaut ko tādu, par ko visi interesētos!" viņa, acīm dzirkstot piebilda. Ak jaunība, jaunība!

Andrejs Pakrastiņš apmeklē ģimnazijas 2. klasi. Viņš ir drošs, ka iespējas darboties skolas drāmatiskajā pulciņa būs vēl vismaz divus gadus. Viņš brauks savas Krīša blēdīgās izdarības rādīt arī bostoniešiem. Kā jūtas uz skatuves? "Pirmo reiz publikas zālē neredzēju," viņš sacīja. Krīša loma un maska vislabāk patīk. Vēlākajās izrādēs A. Pakrastiņš jau jutis zālē arī publiku. Arī viņš visbrīvāk juties uz skatuves, ja zāles krēslos nav neviena paziņas. Tie dažkārt neiedziļinās skatuves tēlā, bet uzjautrinās it kā par lomas tēlotāja personīgajām izdarībām. Tas spēli traucē. Blaumaņa Krišam taisnība: tad jau labāk spēlēt svešai publikai.

Režisoram bija savs atzinums: skaļāki publikas izpaudumi zālē liecina, ka tai nodibinājies kontakts ar skatuvi. Slikta pazīme, ja kāds nenoteikts, kluss troksnis zālē nepārstājas un dzirdams visu izrādes laiku. -rs

TLTA ģimnazijas drāmatiskā pulciņa kostīmu konsultante V. Jansone pirms Blaumaņa komēdijas „No saldenās pudeles" izrādes piegriež Kriša lomas tēlotāja Andreja Pakrastiņa pielipinātās ūsas vajadzīgā veidā un kuplumā. Foto: J. Liģers

Ar „Saldeno pudeli" uz Bostonu dosies TLTA sestdienas ģimnazijas drāmatiskā kopa. Izrāde notiks 23. maijā. Uzņēmumā Auce (Sandra Indzere) pa labi izklāsta savus sirds noslēpumus Marijai (Zane Ezera) „... bet pie tam sirds lec kā zirgs, un šis tik ņem aiz bizes un bučo nost"... *-1970-* Foto: J. Liģers

Daugavas Vanagu Drāma Londonā, Anglijā.

Blaumaņa komēdijas „No saldenās pudeles" tēlotāji. Pirmā rindā, no kreisās: M. Mellupe, M. Svenne, L. Apine, V. Pelše. Otrā rindā: J. Akmets, A. Abiks, R. Lazdiņš, A. Krauze, H. Miķelsons, V. Folkmanis un rež. J. Zariņš.

Toronto latviešu tautas augstskolas sestdienas ģimnazijas 14. izlaidums 30. maijā Sv. Jāņa baznīcas telpās. 1. rindā no kreisās audzinātāji: I. Pilpe, J. Ozols, J. Mežaks (LNAK izglītības noz. vad.) absolventu klases audzinātājs H. Miķelsons, direktrise V. Slavieša, audzinātāji L. Vīks, E. Ezera, TLTA vadītājs A. Sudmalis, skolotāja A. Cēbere, māc. A. Čops un mākslinieks J. Zuntaks.
2. rindā no kreisās absolventi: Jānis Čube, Ivars Krastiņš, Arnis Gubiņš, Ingrida Putniņa, Maija Baruša, Arnis Rozītis, skolotāji O. Sils, O. Upeniece un Ed. Kalviņš. Aizmugurē absolventi - Ēriks Laugenfelds, Pēteris Ancāns, Edgars Šmits un Uldis Siksna. Foto: J. Liģers

TLTA SESTDIENAS ĢIMNAZIJAS 14. IZLAIDUMS

Direktrisei asistējot izlaiduma klases audzinātājam H. Miķelsonam un latviešu valodas semināra vadītājam L. Vīkam, gatavības apliecības un pa grāmatai saņēma absolventi.

Izlaiduma akta dalībnieku priekšā aicināja visus ģimnazijas drāmatiskā pulciņa tēlotājus un techniskos darbiniekus, kuŗus sakarā ar kultūras fonda atzinības balvas piešķīrumu uzrunāja LNAK izglītības nozares vadītājs J. Mežaks, cildinot viņu veikumus ar R. Blaumaņa lugas "No saldenās pudeles" iestudējumu, bet naudas balvu pulciņa vadītājam un režisoram H. Miķelsonam - domātu pulciņa turpmākai darbībai - pasniedza LNAK valdes pr-dis T. Kronbergs. Visi pulciņa dalībnieki saņēma pa ziedam kā pateicību no skolas, bet H. Miķelsons pateicās vecākiem un latviešu sabiedrībai par pulciņa darba sekmēšanu un atbalstīšanu.ī

Vēl pateicību ar ziediem saņēma A. Krastiņš un A. Kalniņa kā vecāki, kas 4 un vairāk gadus darbojušies skolas padomē, tad absolventu klases audzinātājs H. Miķelsons atvadījās no saviem audzēkņiem, atzīstot, ka ir daudz skaistu vārdu, bet šim brīdim īsti piemērotu trūkst, tādēļ viņam tādus grūti atrast. Taču viņš šādus vārdus tomēr atrada, uzrunas nobeigumā nešauboties, ka "mēs vēl nešķiramies, jo tiksimies šai pašā pilsētā, pārbaudīsim viens otru, vai darām to, uz ko esam aicināti un mudināti". H. Miķelsons pavēstīja, ka jau sarunājis tikšanos ar visiem saviem audzēkņiem pēc 5 gadiem, lai tad pārrunātu, kā katram gājis.

Tad bija pienācis īstais "atvadu brīdis", absolventu

vārdā runājot Arnim Rozītim. "Rudenī piektdienu vakaros mums būs žēl, ka nebūs vairs jāiet uz latviešu skolu," viņš cita vidū teica, "bet tagad mēs zinām, kas mēs esam: jaunā latviešu paaudze!" Runātājs pateicās skolotājiem, kas mācījuši visu, ko viņi paši Latvijā nekad nav redzējuši. "Paldies par pūlēm, pacietību un iecietību mūsu skolotājiem, paldies arī latviešu organizācijām par atbalstu, un paldies vecākiem, kas mums devuši iespēju gūt latvisko izglītību," uzrunu pabeidza A. Rozītis, lūdzot visus skolotājus auditorijas priekšā. Absolventi viņiem pateicās ar ziediem, bet klases audzinātājam H. Miķelsonam vēl ar speciālām veltēm.

❇

TOP TORONTO DZIESMU SVĒTKU TEĀTRA IZRĀDE

J. Raiņa "Pūt vējiņi" sagatavošanas priekšdarbi izrādēm dziesmu svētkos Toronto nobeigti un rež. O. Uršteina vadībā sākti mēģinājumi. Uzņēmumā izrādes personāls dekorātora Valža Vares vadība apspriež skatuves iekārtojumu. No kreisās: E. Kalviņš (administrātors), H. Štromberga (horeografe), A. Briede, I. Purva, V. Vare, A. Plampe (mūzikālā vadītāja, S. Pūpēde, I. Freija un H. Miķelsons.

Foto J. Liģers

LATVIJA AMERIKĀ 1970. g. 4. martā

Dziesmu svētkiem jau izdotas 130 istabas

❇ Kanadas latviešu 5. dziesmu svētku rīcības komiteja 19. februāra sēdē papildināja Raiņa lugas "Pūt vējiņi" izrādes sagatavošanai paredzētos līdzekļus no 4500 uz 5700 dol. Šis grandiozais svētku uzvedums režisora Osvalda Uršteina un palīgrežisora Hugo Miķelsona iestudējumā notiks 1. jūlijā plkst. 6 vakarā Raiersona politechniskajā institūtā, bet atkārtojums 4. jūlijā plkst. 11 priekšpusdienā. Zālē ir vietas 1400 skatītājiem.

❇

❇Kanadas latviešu 5. dziesmu svētku teātŗa izrādei "Pūt , vējiņi" dienas uzvedumam 4. jūlijā visas 4 dol. ieejas kartes jau pārdotas, arī citu brīvu vietu vairs nav daudz. Svētku rīcības komiteja tādēļ mudina teātŗa draugus pasteigties un ieteic ieejas kartes iegādāties lugas pirmizrādei 1. jūlijā. Šajās dienās Toronto ieradās režisors Osvalds Uršteins, lai ar savu palīgu Hugo Miķelsonu turpinātu lugas iestudeešanas darbu ar DV teātŗa Kanadā dalībniekiem.

❇

RŪGST VĪNS

TORONTO LATVIEŠU ĢIMNAZIJAS DRĀMATISKĀ PULCIŅA MĒĢINĀJUMĀ

Pēc daudz gadiem Toronto ir īsti balti Ziemsvētki. Vairāk vai mazāk snidzis visu pēdējo nedēļu, un tā pilsēta pārklāta ar biezu un mīkstu sniega villaini, kuŗa Ziemsvētku vakarā dzīvākas satiksmes vietās gan bija ar prāviem rūsganiem traipiem vai kaisītās sāls iedarbībā pārvērsta brūnganā masā, ūdeņainos sniega dubļos. Taču zālāji māju priekšā bija balti, kaut nelaistījās gaudenajā ziemas saulē un nežilbināja acis. Bet - sniga arī pēc tam, un otras Ziemsvētku dienas, 26. decembŗa, paagrā rīta stundā balta ir visa pilsēta, arī dzelzs kumeļu vēl nesabradātās ielas. Sniegs ir svaigs, dziļš un mīksts, brīžiem pat iegurkstas zem gājēju dubļenēm bruņotajām kājām. Un tagad tas savā svaigumā arī laistās: īsti balti Ziemassvētki.

Ielās gājēju maz, automašīnas kļuvušas par retumu. Vēl jau paagra rīta stunda - pulksteņa rādītājs tuvojas tikai ciparam 10. Tā ir pat ļoti agra stunda, ja ievēro, ka iepriekšējā diena bijusi pirmie Ziemsvētki un prasījusi visai lielu piepūli, lai tiktu galā ar ciemiņu uzņemšanu, viesošanās pienākumiem, daudzajiem un dažādajiem svētku gardumiem. Tamdēļ ir patīkami siltajā gultā, kaut miegs no acīm, varbūt, arī jau aizbēdzis. Bet - var jau pastaipīties bez domām, varbūt arī šo to pārdomāt, atcerēties jau aizvadītā svētku laika jaukos brīžus un izspiest no atmiņas mazāk patīkamo, ja tāds vispār bijis; var arī palasīties latviešu laikrakstu Ziemsvētku numurus, kuŗos skatienu iemest vēl nav atlicis laika, vai pašķirstīt Teodora Zeltiņa pērn, bet Anšlava Eglīša tagad izdotos Ziemsvētku stāstu krājumus. Ir taču Ziemsvētki, ko gan citu tad palasīties? Un gultā ir silti un patīkami, daudz patīkamāk nekā laukā brist pa dziļo svaigo sniegu, kuŗam cauri lauzties šai agrajā rīta stundā netīkas pat automašīnā, jo tās riteņi vairāk maltos pa balto masu nekā ripotu uz priekšu.

Salīdzinot ar klusumu un gandrīz vai vientulību apkārtējās ielās, Latviešu nams Toronto atgādina gandrīz vai bišu stropu saulainā vasaras dienā, kad plaukst un smaržo koši ziedi. Bet ziema, un bites izguļ savu garo ziemas miegu. Dažas pārdrošnieces tomēr kūņojas pa sniegu un pa laikam ielien Latviešu nama stropā, tikai to kājas nav aplipušas ziedputeķšņiem, bet visfantastiskākā veidojuma sniega pārslām. Maz ir šo bišu, tikai nedaudz vairāk par 10, tomēr tas ir liels skaits šai brīdī, kad ielas tikpat kā tukšas.

Tās arī nav nekādas brīnumainas bites, kas ievāc saldo ziedu nektāru ziemas sniegā, bet gan bariņš TLTA sestdienas ģimnazijas audzēkņu - drāmatiskā pulciņa dalībnieku ar režisoru Hugo Miķelsonu. Viņi pārvarējuši tīkamo svētku gurdumu kaulos, atstājuši siltās gultas un apņēmīgi kāpuši sniegā. To mu-

LONDONAS AVĪZE

1970. gada 21. augustā

REZISORS H. MIĶELSONS VIESOSIES ANGLIJĀ

Toronto latviešu tautas augstskolas sestdienas ģimnazijas skolotājs un drāmatiskā pulciņa režisors Hugo Miķelsons savu šā gada atvaļinājumu pavadīs Eiropā. Augusta mēneša pirmajā un otrā nedēļā viņš ar savu dzīves biedri apceļos Eiropas kontinentu, bet trešajā nedēļā iegriezīsies Anglijā, lai satiktos ar draugiem, paziņām un pavērotu turienes tautiešu dzīvi un notikušās pārmaiņas. H. Miķelsons ilgus gadus bija Londonā Daugavas vanagu drāmas aktīvs dalībnieks un vēlāk režisors. Savu skatuves māku viņš apguva pie režisora Jāņa Zariņa.

Toronto kā ģimnazijas drāmatiskā pulciņa režisors viņš katru gadu sagatavojis kādu skolnieku uzvedumu, iepriecinot nevien Toronto latviešus, bet viesojoties arī citos latviešu centros, gūstot skatītāju atzinību. Pamazām izskolots visai labs drāmatiskā pulciņa kodols.

Daudzo gadu darbs un neatlaidība vainagojusies ar izcilu atzinību. Ziemeļamerikas latviešu kultūras fonds šogad piešķīra režisoram H. Miķelsonam 200 dolāru lielu balvu par pulciņa pēdējo iestudējumu - R. Blaumaņa No saldenās pudeles. Ar šo iestudējumu H. Miķelsona vadītā teātrnieku saime viesojās vairākos latviešu centros Kanadā un Savienotās valstīs. J.U.

dinājis darīt bitēm raksturīgais čaklums, tādēļ viņi paši arī liekas it kā bites. Latviešu nams šai stundā arī nav strops, kurā bites veido vaska šūnas un pilda tās ar medu, bet drīzak liels stikla balons, jo tajā pašreiz - rūgst vīns...

Ģimnazijas drāmatiskais pulciņš iestudē Teodora Zeltiņa komēdiju "Vīna raugs". Bez suflieres tēlotājos ir 7 ģimnazijas audzēkņi, skolu jau beigušais Raimonds Rūtītis, pats tagad palīgskolotājs, un režisors Hugo Miķelsons. Sis skatuves bišu pulciņš lielo darbu uzsāka jau septembrī, kad notika pirmie četri mēģinājumi, tikpat daudz oktobrī, bet šai balto Ziemsvētku dienā sapulcējušies jau 13, mēģinājumā. Pirmo reizi visi, jo līdz šim mēģinātas tikai atsevišķas scēnas ar dalībnieku daļu, taču šoreiz - arī pirmo reizi - "izspēlējama cauri" visa luga, trīs cēlieni. Protams, vēl bez kostīmiem un grima, bez skatuves, dekorācijām un rekvizītēm.

Skatuve tomēr ir. Arī rekvizītes. Vīna rūgšanas vietā iezadzies vērotājs gan redz tikai krēslus, teksta grāmatas un dažas neeksistējošu korporāciju krāsu cepures, jo Toronto ģimnazistiem šai lugā jāpārvēršas Rīgas studentos. Taču tēlotāji ir redzīgāki, saskata un rīkojas pat ar izfantazētiem priekšmetiem. Viņi ir uz skatuves, kuŗas nav. Viņi tur rokās sainīšus un ietvarotas fotografijas, kuras nav. Viņi rīkojas ap grāmatu plauktiem un skapīšiem, izvelk atvilktnes, iztukšo to saturu uz grīdas, kaut visa tā nav, ir tikai krēsli. Viņi pieiet pie loga un virina durvis, kuŗu nav. Un viņi pārsteigumā un apbrīnā vēro Brigitu Jomu košā un modernā tērpā, kaut Sarmītes Madaras lomas tēlotāja to priekšā stāv ikdienišķās gaŗās biksēs un vilnas jaciņā. Un brīnums - pēkšņi arī vērotājs visu šo neeksistējošo redz: itkā no pasaku valstības izniršā skatuvē dzīvo četri Rīgas studenti un trīs studentes, šķetina mīlestības pavedienus un iekrīt greizsirdības skaujās, bārsta lielu garu domu graudus, ir nopietni gudri, bet arī romantiski naivi, perina viltības un risina problēmas, kuŗas sakomplicē priecīgā lauku saimniece, atbraukusi apciemot dēlu, kas studē medicīnu, kaut faktiski imatrikulējies filoloģijas un filozofijas fakultātē, tāpat cienīgs fakultātes dekāns, kas savā laikā Tērbatā pats tomēr bijis bezbēdīgs stiķu pilns students. Jā, lugas darbība šķetinās - uz skatuves, ar visām rekvizītēm, ar dekorācijām un tērpos, kuŗu nav ...

Kā jau pirmajā kopspēlē, mijoties ainai pēc ainas, visi dialogi vienīgajam skatītājam jādzird divreiz. Vispirms suflieres Dzintras Krēsliņas skaļi teikti, pēc tam tēlotāju atkārtoti. Vēl teksti jūk, jo runājamais jāsāk saskaņot ar kustībām, balss modulāciju un mimiku. Rodas arī problēmas, situācijas pārpratumi, kāda jēdziena neizpratne. Problēmas atrisināmas, neskaidrības noskaidrojamas. "Kam tu to saki?" režisors jautā Andrejam Pakrastiņam. "Taču viņai, ne tiem tur! Tādēļ skaties uz viņu!" Bet jau brīdi vēlāk viņš pamāca Brigitu Jomu: "Neskaties grāmatā! Tev dzīves laime karājas mata galā, skaties viņā! Grāmatā šis laimes nav." Tā ir otra izrāde, parallēla, lugas tekstā nerakstīta, taču ne mazāk interesanta. Piedevām vienreizēja, jo neatkārtosies, ne pirmizrādi piedzīvos.

"Iznes to zvēru laukā!" pēkšņi bargi nosaka režisora balss. Zvēru? Spēle pārtrūkst, visu acis raugās apkārt un meklē briesmoni. Izrādās, ka uz mirstīgajiem neredzamas skatuves uznākusi nama pārvaldnieka baltā kaķene Miša, mīlīgs dzīvnieciņš, kas vienmēr meklē cilvēku sabiedrību. Arī ļoti ziņkārīgs, jo cenšas visur būt klāt, visu redzēt un izpētīt. Ziņkāre to mudinājusi arī pavērot, kādi ir Toronto ģimnazisti Rīgas studentu lomās, kā ģimnaziste Vizma Maksiņa iemieso priecīgo lauku saimnieci, kuŗai pazudis dēls. Ir Ziemsvētki, arī mīlīgā un sabiedriskā kaķene dzirdējusi, ka miers virs zemes un cilvēkiem labs prāts, tādēļ paļāvusies uz cilvēku humanitāti un uzticējusies viņiem, bet - saņem nodēvējumu par zvēru... Toronto īstenībā spēji atgrieztā Rīgas studente bezbailīgi paņem zvēru rokā un iznes no zāles. Lielisks epizods, diemžēl tikai-parallelizrādē, kuŗai premjēras nebūs.

Zvērs neviena vairs neapdraud, briesmas lugas iestudējumam, pateicoties režisora uzmanībai un jaunas tēlotājas bezbailībai, novērstas. Jauni

VĪNA RAUDZĒTĀJI

Zane Ezera | Andris Liepiņš | Sarma Zubāne | Andrejs Pakrastiņš | Hugo Miķelsons

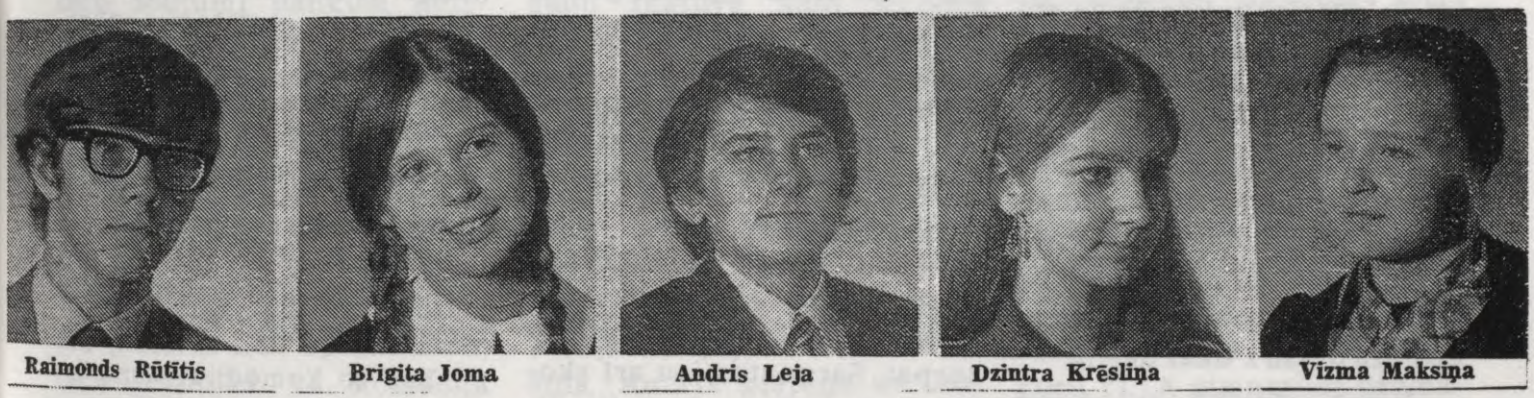

Raimonds Rūtītis | Brigita Joma | Andris Leja | Dzintra Krēsliņa | Vizma Maksiņa

Ko katrs tēlotājs ar lugas autora vārdiem saka:

Zane Ezera:
Tu vari cerēt, tu tiešām vari!

Andris Liepiņš:
Pareizi, students es esmu, bet kāds!

Sarma Zubāne:
Tu esi glaimotājs!

Andrejs Pakrastiņš:
Pasaule ir komēdija tiem, kas domā un traģēdija tiem, kas jūt.

Hugo Miķelsons:
Silvija, es gaidu tavas atbildes, es gaidu!

Raimonds Rūtītis:
Es esmu noguris savu gudrību kā bite, kas sakrājusi medu par daudz.

Brigita Joma:
...un tik neomulīgā pastaigā ir to mēr labāk divatā.

Andris Leja:
Jūs laikam to nemācēsit, kundze. Tas mūsu vienaldzīgo dancis.

Dzintra Krēsliņa:
Labam aktierim ir nepieciešama liela paškritika.

Vizma Maksiņa:
Bet man nu tā lieta ir skaidrāka par skaidru.

nerakstīti dialogi, situācijas skaidrojot, turpinas. "Visu laiku man bija jādara tā, simts reižu esmu tā darījis, nu vajaga citādi!" neapmierināts saka Andrejs Pakrastiņš par kādu režisora norādījumu. "Simt reižu jau vēl nemaz nav," režisors ar smaidu atbild. Jā, nekas nav pastāvīgs. Situācijas mainās, arī lugas iestudējumā rodas jaunas domas un idejas, labākas par sāktajām. Kādā situācijā rodas jautājums: tēlotājam smīnot vai ne? Tas izraisa citu jautājumu: ko nozīmē - smīnēt? Rodas jautājums: tēlotājam smīnēt. Kas ir - smīnēt? Beidzot tas skaidrs, bet tad: ko tu kūko kā... Kas ir - kūkot? Dzeguze kūko, bet cilvēks? Izrādas tomēr, ka arī cilvēks var kūkot, piemēram, kā sēņotāja neievērota beka zem kuplas egles. Ne jau ziemsvētku egles. Nē zem parastas egles mežā, kad lietainās rudens dienās no sūnām izrāvušās sēņu galvas.

Pulksteņa rādītājs uzņem itkā ātrāku gaitu. Mēģinājums rit jau pāris stundu. Un ir Ziemsvētki. Tā arī tēlotāju runas neviļus paātrina tempu, bet režisoram pulkstenis apstājies: "Runā lēnāk! Brauc it kā ar manu mašīnu, ne savu!" viņš norāda un reizē paskaidro.

Taču uz priekšu steidzas ne tikai pulksteņa rādītājs, bet arī dienas. Nav vairs tālu

TLTA ģimnazijas Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojums, kad skolas drāmatiskā pulciņa pēc Teodora Zeltiņa raudzētajam vīnam jābūt norūgušam un gatavam galdā likšanai. Tādēļ darbs tagad jāforsē, jo tik daudz vēl darāmā. "Rīt atkal pulksten vienos," gaŗā mēģinājuma nobeigumā pavēstī režisors, ka arī vairākas trešo Ziemsvētku stundas jāupurē vīna rūgšanai. Pēc vēl ik pārdienu, kamēr to atļauj brīvdienas kanadiešu skolās. "Vai pagūsim? bažīgi vienīgajam skatītājam jautā Andrejs Pakrastiņš, vilkdams mēteli mugurā. "Nav šaubu, arī pērn paguvāt, nebūdami ap šo laiku nemaz tālāk," ir atbilde, bet to, liekas, vaicātājs dzird vairs tikai daļēji.

Vienā rāvienā, it kā uz burvja mājienu, zāle ir tukša. Tās vidū vairs tikai vientuļš režisors. Nav vairs bišu, nav arī vīna balona. Nav skatuves, nav rekvizīšu un Rīgas studentu. Nav pat vairs Toronto ģimnazistu. Dzīves reālitāte ir vairs tikai Latviešu nama zāle ar krēsliem, dažām krāsainām cepurēm uz galda un Hugo Miķelsons ar teksta grāmatu rokā. Bet - ir vēl Ziemsvētki.

Andris Vildogs

LATVIJA AMERIKĀ
1971. g. 23. janvāris

❄Toronto latviešu ģimnazijas drāmatiskā pulciņa režisora H. Miķelsona vadībā iestudētās Teodora Zeltiņa komēdijas "Vīna raugs" pirmizrāde Toronto notiks 23. janvārī. Pēc tam notiks viesizrādes Montrealā, Hamiltonā, Londonā, Bostonā un Ņujorkā.

❄

Vīns norūdzis

TORONTO ĢIMNAZIJAS TEĀTRIS VIESOSIES 5 PILSĒTĀS

❄Kopš pirmā septembra Latviešu namā rūdzis vīns, TLTA sestdienas ģimnazijas drāmatiskajam pulciņam režisora Hugo Miķelsona vadībā iestudējot Teodora Zeltiņa komēdiju "Vīna raugs". Tagad tas norūdzis pasniegšanai baudītājiem: pirmizrāde notiks skolas Draudzīgā aicinājuma ieskaņas sarīkojumā 23. janvārī plkst. 6 vakarā Latviešu namā, bet atkārtojums šī Latvijas pēdējā valsts prezidenta K. Ulmaņa nozīmīgā aicinājuma atceres aktā 24. janvārī plkst. 5 pēcpusdienā turpat. Sarunātas jau arī skolēnu viesizrādes 5 citās pilsētās: 30 janvārī Montrealā, 6. februārī Hamiltonā, 21. februārī Londonā, 17 aprīlī Bostonā un 18. aprīlī Ņujorkā.

Kas ir "Vīna raugs"? Teātra draugiem šī Zeltiņa 3 cēlienu komēdija nav svešа, jo tā piedzīvojusi jau sešus iestudējumus, Toronto ģimnazistu sniegums būs septītais. Komēdija pirmo reiz Jāņa Zariņa režijā izrādīta Anglijas galvaspilsētā Londonā, pēc tam ASV pilsētās Milvokos, Sanfrancisko un Losandželosā, tāpat Austrālijā. 1963. gadā tā redzēta arī Toronto - DV teātŗa Kanadā iestudējumā. Toreiz Indra Gubiņa par šo lugu "Latvijas Amerikā" slejās rakstīja, ka T. Zeltiņam ierosmi "Vīna rauga" rakstīšanai devis kāds patiess notikums. Viktors Eglītis savā romānā "Domājošā Rīga" bija tēlojis arī Latvijas universitātes mācībspēkus, kuŗi jutās stipri aizkārti un izraisīja traci, kā rezultātā romānu izņēma no apgrozības. Tas T. Zeltiņu mudināja iedomāties, kāda būtu situācija, ja pazīstama rakstnieka vietā romāna autors būtu pabailīgs students, kam studiju beigšana atkarīga no profesoru labvēlības. Tā radās "Vīna raugs", rādot Rīgas studentus, netieši arī korporāciju dzīvi. To krāsas, protams, izdomātas.

Tad šo komēdiju jaunā iestudējumā sniegs Toronto ģimnazisti, līdzspēlējot arī režisoram un vienam skolas absolventam pirms diviem gadiem. Fakts, ka luga Toronto un arī citur jau redzēta, nevar mazināt teātra draugu interesi, jo tie labākajā gadījumā atcerēsies vienīgi komēdijas saturu, turpretim tā apvalks būs citāds. Skolēnu izrādes ka pašdarbības augļi vienmēr citādas - kā iejušanās ziņā, tā arī lomu uztverē un sniegumā, reizē ar to arī allaž interesantas, jo rāda, ka uz skatuves veidojas jauni tēlotāji, no kuŗiem nākotnē nāks dažs labs papildinājums mūsu teātŗa ansambļiem. Tā arī šis vīns būs cita rūgtuma nekā 1963. gadā baudītais. Varbūt ne tik dzirkstīgs izskatā, bet tādēļ ne mazāk reibinošs skatuves atmosfairā.

Vietā varbūt tomēr jautājums, kādēļ TLTA ģimnazijas drāmatiskā pulciņa izrādei izraudzīta luga, kura Toronto jau redzēta. Atbilde var būt tikai viena: mums ir maz lugu, kuŗas piemērotas skolēnu izrādēm. Tādas arvien nākas grūti sameklēt. Runājot konkrēti par Toronto ģimnaziju, daži autori tās drāmatiskajam pulciņam solījuši uzrakstīt jaunas un piemērotas lugas, taču solījumi palikuši neizpildīti. Piedevām - vai arī mūsu profesionālie, pusprofesionālie un tīru amatieŗu teātŗu ansambļi parasti neiestudē lugas, kuŗas jau redzētas? Ģimnazistu iepriekšējais iestudējums - R. Blaumaņa "no saldenās pudeles" redzēts jau gandrīz līdz apnikumam, taču izrādījās, ka komēdija nebūt nav apnikusi un skolēnu sniegumā priecināja visur, kur to izrādīja. Varbūt mazs blakus iemesls "Vīna rauga" izvēlei bijis arī katrā cilvēkā nenoslēpjams sentiments: režisors H. Miķelsons bija viens no tēlotājiem lugas pirmizrādē Anglijā, daudz mācoties no piedzīvojušā režisora Jāņa Zariņa, kas vēlāk atgriezās okupētajā Latvijā, un "Vīna rauga" izrāde DV teātŗa Kanadā sastāvā 1963. gadā Toronto, bija Hugo Miķelsona pirmā lielākā paša režija.

Kā visas līdzīgas vienības, arī TLTA ģimnazijas drāmatiskais pulciņš nav konstants ansamblis. Audzēkņiem skolu beidzot, arvien mainās tā sastāvs. Daži absolventi kādu laiku pulciņā gan vēl darbojas, taču drīz vien tomēr aiziet pavisam. Tieši abu pēdējo gadu izlaidumos pulciņš zaudējis labu skaitu jau it rūdītu tēlotāju, tādēļ "Vīna raugs", izņemot pašu režisoru, būs gandrīz tikai jaunas sejas. Uzsvars tomēr liekams uz vārdiņa "gandrīz", jo izņēmums ir arī Zane Ezera, kuŗa piedalās jau 4. skolas iestudējumā, un absolvents Raimonds Rūtītis, kas tāpat skatuvē redzēts jau vairāk reižu. Otru gadu skatuvē kāpj Andrejs Pakrastiņs un daļēji Sarma Zubāne, kuŗa lomu pārņēma "Saldenās pudeles" izrāžu beigu posmā. Brigita Joma savukārt jau redzēta Paijas lomā pirms pāris gadiem Toronto latviešu pamatskolas iestudētajā Brigaderes pasaku lugā. Pārējie tēlotāji - Vizma Maksiņa, Andris Liepiņš un Andris Leja vismaz lielākās lomās skatāmi pirmoreiz.

Toronto ģimnazistiem jāiejūtas ne vien studentu lomās, kas nevarētu būt parāk grūti, jo liekas, ka studijas pēc skolas beigšanas ir katra mērķis, bet puišiem jābūt arī korporeļiem, parādot attiecīgu stāju un prasmi rīkoties kaut vai tikai ar krāsu cepurēm. Kā tas izdosies? Latvijas ģimnazisti, varētu teikt, sapņoja par vēlāku iesaistīšanos korporāciju dzīvē, tādēļ to tradicijas vairāk vai mazāk jau labi pazīna. Svešumā tā nav. Vai šis fakts neapgrūtinās iejušanos lomās? Lugā arī tēloti notikumi neatkarīgās Latvijas universitātes laikā, tātad - it tālā pagātnē. Tagad daudz kas ir citādi, varbūt arī daudz kas nesaprotams. Taču Zane Ezera tā nedomā. Viņa domā, ka luga ir pat īsti laikmetīga, jo iedomājoties Latvijas universitātes vietā kādu citu, viss tēlotais varētu norisināties arī tagad. Tādēļ temats aktuāls, iejušanās studentes lomā grūtības nerada. Andrejs Pakrastiņš priecājas par ko citu: "Labāk students ar neierastu krāsu cepuri nekā blēdis iepriekšējā lugā! Pērn pat bērni uz mani rādīja ar pirkstu un sauca par blēdi..."

Piezīmējams, ka "Vīna raugs" ir jau septītā luga, kuŗu TLTA ģimnazijas drāmatiskais pulciņš iestudējis pēdējo 7 gadu laikā. Visus līdzšinējos iestudējumus veicis režisors Hugo Miķelsons, visu pirmizrādes notikušas skolas Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojumā Toronto. Šo veikumu novērtējot, Ziemeļamerikas latviešu kultūras fonds Toronto ģimnazistu drāmatiskajam pulciņam pērn piešķīra 200 dol. atzinības balvu par iestudēto Blaumaņa komēdiju "No saldenās pudeles". Tā bija neapšaubāmi pelnīta atzinība.

Andris Vildogs

❄

LAIKS 1971. g. janvārī

7 lugas 7 gados

TORONTO LATVIEŠU ĢIMNAZISTI AR T. ZELTIŅA VĪNU RAUGU VIESOSIES VĒL PIECĀS PILSĒTĀS

❄Toronto /M.D./. - No klasiķa Rūdolfa Blaumaņa līdz Teodoram Zeltiņam un citiem šā laika autoriem, sniedzas lugu repertuārs, ko pēdējos 7 gados katru gadu pa vienai,

iestudējis Toronto latviešu tautas augstskolas sestdienas ģimnazijas drāmatiskais pulciņš. Laikam jau ari darba neatlaidība un pastāvība būs bijusi viens no vērtējamiem faktoriem, kad Ziemeļameri-

Vīna rauga tēlotāji: sēd Vizma Maksiņa, stāv no kreisās: Andris Leja, Zane Ezera, Andris Liepiņš, Sarma Zubāne, Andrejs Pakrastiņš, Brigita Joma, Raimonds Rūtītis, Dzintra Krēsliņa un Hugo Miķelsons.
J. Liģera uzņēmums

kas latviešu kultūras fonds pērn piešķīra pulciņam 200 dol. atzinības balvu par R. Blaumaņa komēdijas No saldenās pudeles iestudeejumu.

To, tāpat kā visus pārējos, veicis pulciņa vadītājs Hugo Miķelsons, viens no DV teātra Kanadā režisoriem. Katru gadu pirmizrāde notiek ģimnazijas Draudzīgā aicinājuma atcerē, un tā arī šogad iestudēto T. Zeltiņa komēdiju Vīna raugs no Rīgas studentu dzīves izrādīs Draudzīgā aicinājuma zīmē 23. un 24, janvārī. Parasto atceres aktu aizstās īsas abiturientu klases pārstāvja uzrunas pirms izrādēm.

Vīna raugā, kur pats režisors tēlo profesoru, pārējās lomās ir visu četru klašu ģimnazisti un abiturients Raimonds Rūtītis, kas ģimnaziju beidza pirms 2 gadiem un tagad tajā strādā par skolotāju. Jau ceturto gadu iestudējumos piedalās Zane Ezera, kamēr Brigita Joma nāk no pirmās klases, bet pārējie - Sarma Zubāna, Andrejs Pakrastiņš, Andris Liepiņš, Andris Leja un Vizma Maksiņa, kā arī sufliere un inspiciente Dzintra Krēsliņa pārstāv pārējās klases.

Skatuves iekārtojumam izmantos Ž. Siliņa agrākiem iestudējumiem gatavotas dekorācijas, bet tērpu un frizūru laukā atkal talkā būs pulciņa labvēle Velga Jansone.

Pitrmajā lugas izradē 23. janvārī, pl. 6 vak. Latviešu namā skolēniem un pensionāriem ieeja maksās tikai puscenu resp. 1 dol., kamēr "galvenajā" izrādē 24. janvārī pl. 5 pp. turpat visas biļletes maksās 2 dol. Pēc tam paredzētas viesizrādes: 30 janvārī Montrealā un 14. februārī Hamiltonā, 21. februārī Londonā, bet 17. un 18. aprīlī ģimnazisti ar Vīna raugu viesosies Bostonā un Ņujorkā.

"Cik daudz šis darbs dod jauniešiem labākai latviešu valodas apgūšanai, to var īsti redzēt tikai tieši darbā," liecina H. Miķelsons. "Ja kārtējā klases darbā vai izlasot kādu darbu, daudzi vārdi un izteicieni, kā vēlāk pierādās, paliek nesaprasti, tad iestudēšanas darbā tiem nav iespējams paiet garāam bez pilnīgas iztirzes un izprašanas. Dabiski - kā varētu sagaidīt "izjustu tēlojumu", ja jaunietis runā par "meitenes labvēlību", bet nezina, ko nozīmē vārds "labvēlība", vai arī domā, ka "smaržojošs priežu sils" ir "lopu dzerams trauks no priedes koka"...

❄

LAIKS 1971. g. 6. februārii

Vīnam vēl jāparūgst

TORONTO LATVIEŠU ĢIMNAZISTI RĀDA T. T. ZELTIŅA VĪNA RAUGU

❄Jau vairākus gadus pie Toronto latviešu ģimnazijas darbojas drāmas pulciņš, ko vada režisors Hugo Miķelsons. Kā atssaucība, tā panākumi viņam bijuši teicami, īpaši pagājušā gadā ar "No saldenās pudeles" iestudējumu. Tādēļ jo

interesanti bija vērot, ko jaunie aktieri būs veikuši šogad, izvēloties T. Zeltiņa komēdiju "Vīna raugs."

Strādājot ar daļu jau "rūdītiem", ar daļu jauniem aktieriem, H. Miķelsons tagad tomēr nebija spējis panākt tādu sniegumu kā pagājušā gadā. Šķita, ka jaunie teātra mākslas entuziasti bija apslimuši ar tādu kā stinguma kaiti, bailēm no kustēšanās, bailēm būt dabīgiem - jauniem, jautriem, bezbēdīgiem. Ja atmiņa neviļ, pag. gadā minēju, ka režisoram pienākas atzinība par prasmi apvaldīt jauno tēlotāju kustības, galvenokārt rokas, kas parasti amatieru izrādēs kuļas kā vējdzirnavu spārni. Šoreiz sasniegta bija otra galējība - jautrie nebēdīgie studenti (kādiem tiem būtu jābūt, spriežot no teksta), atskaitot dažus tēlotājus dažos brīžos, šķita ka sasietām rokām un piekalti pie grīdas. Dažas dziesmas un deju soļi vien nespēj pārliecināt, ja dzīvīgums nestrāvo cauri visam cēlienam...

...Līdzīgas kļūmes varētu pieminēt vēl, bet lai nenoskumst tēlotāji, - ne vienmēr viss izdodas tik labi, kā iecerēts, un pēc lieliem panākumiem ļoti bieži mazs kritiens atpakaļ var būt tikai labs mudinājums censties vairāk un neatgulties uz lauriem...

Iepriekšējos gados H. Miķelsons ar savu ansambli jau ir pierādījis, kādi lietas koki aug viņa birzī, un tie tur ir joprojām! Zane Ezera, Brigita Joma, Dzintra Krēsliņa, Vizma Maksiņa, Sarmīte Zubāne, Andris Leja, Andrejs Pakrastiņš, Andris Liepiņš, Raimonds Rūtītis - visi ir pelnījuši uzslavu par labo latviešu valodu, savām pūlēm un vietumis it jauku sniegumu. Jādomā, ka mazas pārmaiņas režijā un kāda jauna ideja var noraudzēt Vīna raugu līdz nākošām izrādēm par dzirkstīgu dziru!

INGRIDA VĪKSNA

❄

LATVIJA AMERIKĀ 1971. gada 10. februāris

Kad sudrabs "pārvēršas" dzintarā

TEODORA ZELTIŅA "VĪNA RAUGS" TORONTO ĢIMNAZISTU IZPILDĪJUMĀ

❄Pēc TLTA ģimnazijas drāmatiskā pulciņa šai mācību gadā iestudētās Teodora Zeltiņa komēdijas "Vīna raugs" izrādes kāda skatītāja atzina ka šis sniegums bijis vājāks par gadu iepriekš izrādīto R. Blaumaņa komēdiju "No saldenās pudeles". Tam nevar piekrist, jo trūkst jebkādas mērauklas snieguma salīdzināšanai. Pirmkārt, gandrīz pilnīgi ir mainījies tēlotāju sastāvs; otrkārt, Blaumaņa komēdijas darbība norisinās lauku dzīves vidē, turpretim Zetiņa lugā tēloti pilsētnieki, galvenokārt studenti. Varbūt daudziem vecās paaudzes skatītājiem lauku vide liekas tuvāka un tādēļ pērnā gada iestudējums it kā labāks, taču Toronto ģimnazistiem, liekas, iejušanās studentu lomās ir vieglāka, arī pilsētas gaisotne pierastāka. Šī iemesla dēļ, ja salīdzinājums vispār iespējams, "Vīna raugs" šķiet vismaz līdzvērtīgs, ja pat ne labāks iestudējums.

Pakavējoties pie pašas izrādes, lieki uzsvērt, ka tēlotāju sniegums nav vērtējams pēc parastās mērauklas, bet gan ievērojot, ka jaunie skatuvnieki ir skolēni un izrādi sagatavojuši pašdarbības rezultātā. Šī iemesla dēļ no ansambļa izdalāms režisors Hugo Miķelsons, kas spēlēja dekāna Pāvila Puksta lomu, jo viņa sniegums vērtējams pēc citas mērauklas, ar lielākām prasībām. Lai tādēļ viņu "apejam" un pakavējamies tikai pie jaunajiem tēlotājiem.

Ir mazliet dīvaini, ka viņi īsti nespēj iejusties teksta saturā, tam atbilstot, modulējot balsi, ļaujot nepārprotami izskanēt jautājumam, izsaucienam u.t.t. Tā garākas teksta daļas, it sevišķi monologi, izskan visai monotoni, zaudē krāsainību, kļūst pelēki. Pamaz šai ziņā grēkoja meitenes, bet vairāk vai mazāk zēni, izņemot Andri Leju, kas reizē ar to studenta Anša Amša lomā bija dzīvākais tēls. Varbūt tādēļ, ka viņam garu tekstu nebija, bet bieži pateicīgas replikas, kuŗas Leja arī labi izmantoja. Sevišķi viņš patika "vienaldzīgo dancī" ar

viesos iebraukušo lauku saimnieci.

Andris Liepiņš studenta Niķolaja Moldava lomai prata piešķirt vajadzīgo kautrību un pabailīgumu, neuzņēmību un svārstīšanos, tēloto papildinot ar teicamu mīmiku, bet režisors, neparedzot viņam vairāk aktivitātes un vairākkārt liekot ilgāku laiku bezdarbīgi stāvēt vienā vietā, padarīja šo vienu no galveno lomu tēlotājiem palaikam par statistu. Liepiņa sniegtais tēls vairāk atdzīvojās lugas otrā pusē, kad arī viņa balsī jau jūtamāk iesprakšķējās izjustas - greizsirdība un dusmas.

Andrejs Pakrastiņš attapīgā, izdarīgā un uzņēmīgā studenta Alberta Dūkura lomā visvairāk atbilda priekšstatam, kāds pastāv par Rīgas studentu - korporeli, veiksmīgi pavedinot skatītāju uz domu, ka ir blēdis, kaut tikai vēlas draugam Maldavam palīdzēt ķibelē ar māti, reizē arī modinot viņā pašapziņu un uzņēmību kautrības un bailīguma vietā. Pārvēršoties dekānā, Pakrastiņš arī piemēroti mainīja balsi, stāju un gaitu, vienīgi pēc ņokrituša cigāra (vai tā bija nejaušība?) pieliecoties pārāk vingri. Še mazs pārmetums tomēr masku veidotājam: īstais un "imitētais" dekāns izskatā tomēr pārāk atšķirās, ko jāievēro pat enerģiskai, bet panaivai lauku saimniecei.

Pateicīga loma bija Raimondam Rūtītim, kā prātvēderīgajam Teofilam Irvim, bārstoties ar lielu garu citātiem. Uzdevumu viņš paveica labi un pārliecināja, vienīgi balsī varēja būt krāsaināks. Ja " cilvēcīgajā dzīves teātrī vienīgie skatītāji ir Dievs un enģeļi", tad ģimnazijas teātrī to bija daudz vairāk, visiem stingri pasmejoties, kad Irvis ar citātu "Mūžīgi sievišķais augšup mūs ceļ" uzgrūdās studentei Madarai un paklupa.

Zane Ezera studentes Silvijas Pukstes lomā atkārtoti apliecināja, ka viņas lielākais dotums ir "mēmā spēle" - sejas vaibsti, acu skatiens. Apkaŗojot Nikolaja Maldava mazdūšību, viņa lieliski koķetēja ar Dūkuru, acīm dzirkstot, bet paslepen vienmēr pievēršoties Maldavam, lai vērotu viņa reakciju. Kad viņai beidzot izdodas likt neuzņēmīgajam draugam pielēkt kājās grizsirdībā un iekvēloties dusmās, viņas apmierinātības smaids nepārprotami parāda, ka nodoms izdevies. Ezeras teicamā "mēmā spēle" vienmēr lika skatītājam noprast, ko viņa domā un sekmē. Tas jau ir liels sasniegums.

Sarma Zubāne kā studente Maiga Sadraudze atbilda šīs lomas vietai lugā un sniegumu apmierināja, tikai varēja būt temperamentīgāka, ar dziļāku izjūtu greizsirdības ainā. Studentes Sarmītes Madaras tēlotāja Brigita Joma, liekas, ir cerīgs atklājums, vienādi pārliecinot gan kā pelēcīgā zinību kalēja un "pelnrušķīte" lugas sākuma posmā, tā spēji pārvēršoties "princesē" beigu cēlienā, tā īstenojot pieteikumu: "Ja es domāšu, tad arī kaut ko izdomāšu!"

Liekas, ka visgrūtākā loma bija Vizmai Maksiņai, tēlojot dzīvespriecīgo "pagasta lielako saimnieci, kuŗa dēlam devusi ķeizara vārdu", Mariju Maldavu ar raksturīgu zemnieces dzīves filozofiju. Jaunai pilsētas meitenei nav viegli iejusties vecākas sievas, pie tam vēl laucinieces tēlā, bet Maksiņa to paveica slavējami, kā runā, tā kustībās, stājā un gaitā. Arī piemēroti apaļīgajā izskatā. Ja lauku saimniece 1. cēliena beigās pēkšņi kļuva eleganta un slaida pilsētniece, no vecākas sievas atkrītot atpakaļ jaunībā, tā nebija tēlotājas, bet gan kostīmu konsultantes vaina, liekot viņai uzvilkt nevis lauku saimnieces labāko izejas kleitu, bet izteiktu galvaspilsētas vakartērpu, kādu lauku saimniece ne iedomāties spēj, nedz arī atzītu un mugurā vilktu. Nepiemērota kleita 1. cēlienā bija dota arī Silvijai Pukstei (Z. Ezerai), jo tā būtu vairāk piemērota Rīgā iebraukušajai saimniecei, ne augstprātīgai uzņēmīgai studentei. Piemērotību varētu apšaubīt arī dažam citam tērpam, sevišķi meiteņu, tomēr abi minētie gadījumi bija krasākie. Tie mazināja labo iespaidu bez mazākās tēlotāju vainas.

Katrā teātŗa izrādē avīžu cilvēks meklē kādu pērlīti, kuŗu varētu "piešūt" režisoram, jo ir tikai saprotami, ka parasti paliek nepamanīts kāds sīkums, kas "nesaskan". Arī šai izrādē dažas šādas pērlītes atradās. Priecīgā saimniece, saposusies Rīgas naktslokālu apciemojumam, lepni

noteica: "Cik sudraba paņemts, tik, viss kaklā sakārts!" Bet - kaklā bija tikai dzintara rotas... Saimniece dēlam, kā gan citādi atveda arī ciema kukuli - pasmagu lauku māju gardumu, cik varēja spriest pēc nešanas un celšanas. Tas apjukušajam dēlam ar paša ķeizara vārdu izkrita no rokas un nolidinājās uz grīdas kā pūka bez mazākās skāņas... Vai sainītī nevarēja iesiet vismaz kādu grāmatu, lai krītot būtu arī skaņa? Trīs studenti - korporeļi nēsāja izdomātu trīskrāsu cepures, bet pār krūtīm divkrāsu lentes, no kuŗām viena, kā pirmajā rindā varēja saskatīt, bija sarkanmelna rakstāmmašīnas lente... Protams, izrādes vērtību un jauno tēlotāju atzīstamo sniegumu šie sīkumi neietekmēja, taču uzmanīgu vērotāju šie mazie miseklīši uzjautrināja.

Andris Vildogs

❄

AR "VĪNA RAUGU" PA KANADU UN ASV

Toronto latviešu tautas augstskolas drāmatiskā pulciņa izrādes vēl notiks Montrealā, Hamiltonā, Londonā, Bostonā un Ņujorkā. Uzņēmumā: Teodora Zeltiņa lugas "Vīna raugs" tēlotāji pēc pirmizrādes Toronto. Pirmajā rindā no kreisas - Dz. Krēsliņa, V. Maksiņa, Z. Ezera, rež. H. Miķelsons, S. Zubāne un B. Joma; otrā rindā - P. Smuciņš, A. Leja, A. Pakrastiņš, R. Rūtītis, A. Liepiņš un A. Butkēvics.

Foto: J. Liģers

LAIKS 1971. g. 20. martā

NOVADĒŠANĀS BRIESMAS

LAIKA REDAKCIJAI: Izlasot 6. febr. Laikā Ingridas Vīksnas stingro kritiku par Toronto latviešu ģimnazijas audzēkņu spēlēto T. Zeltiņa lugu Vīna raugs, būtu jāpatur prātā, ka režisors nestrādā ar profesionāliem aktieriem. Mēs varētu būt pateicīgi, ka ir jaunieši, kas spēlē un režisors, kas māca. Citādi var iznākt, ka vīns vis nepārrūgst, bet novadējas.

Paldies H. Miķelsonam un tēlotājiem kaut arī par "pastīvo", tomēr it labi baudāmo izrādi"

V.G., Toronto, Kanadā

❄

LAIKS 1971.g.

MONTREALA

Latviešu skolas Draudzīgā aicinājuma atceri atzīmēja 30. janv. Sv. Luka skolā ar Toronto jauniešu viesizrādi - T. Zeltiņa 3 cēlienu komēdiju "Vīna raugs". Šī ciemošanās jau kļu-vusi par tradiciju un vienmēr ir gaidīta, lai gan dibinātu pārmetumu šoreiz pelnījusi Montrealas latviešu saime - skatītāju bija tikai ap 200, ie-skaitot skolas saimi. Vai mums tiešām nav vairs nekādas intereses par šādiem jauniešu sarīkojumiem? Mēs tomēr, šķiet, vēl neesam pietiekami novērtējuši darbu, ko veic režisors H. Miķelsons ar saviem jauniešiem. Šai grupā nav ne paaudžu plaisas, ne jauno-veco domstarpību, par kuŗām tik daudz mēdzam spriedelēt. Paskatīsimies viņos un papētīsim, kā viiņi veic savu darbu un kādi ir panākumi. Mēs daudz ko mācī-simies. Paldies TLTA ģimnaz-ijas drāmatiskam pulciņam. Jūs esat priekšpulkos, kam vērts sekot.

❋

LAIKS 1971.g.

CITA MĒRAUKLA

LAIKA REDAKCIJAI: Par Toronto latviešu ģimnazijas teātra izrādi, spēlējot T. Zeltiņa lugu "Vīna raugs", ko skolēniem iestudējis H. Miķelsons, lasītas kritikas atsauksmes. Es domāju, ka iestudējumu nevar vērtēt ar to mērauklu, ko lieto runājot par profesionāliem spēkiem. H. Miķelsons nav baidījies un pūlējies, uzupurējies lai mūsu jaunatni vecumā no 15 - 18 gadiem piesaistītu un ieinteresētu par latviešu teātri. Pagājušā gadā strādājot latviešu skolā, es piedzīvoju, cik grūti ir ieinteresēt jaunatni mācīties latviešu valodu, mācīties kaut ko no galvas, stāties publikas priekšā. Esmu pārliecināta, ka jauno tēlotāju vidū aug viens otrs jauns talants

E. Alka, Bafalo, N.Y.

❋

LAIKS 1971.g. 15.maijā

TLTA sestdienas ģimnazijas drāmatiskais pulciņš T. Zeltiņa komēdijas Vīna raugs pēdējo izrādi sniedza 8. maijā Bufalo, pulcinot ap 100 apmeklētāju. Ar šo rež. Hugo Miķelsona iestudēto lugu drāmatiskais pulciņs, pēc Toronto sniegtām divām izrādēm, apceļoja arī citus Kanadas un ASV latviešu centrus, sniedzot pavisam 8 izrādes un ceļojumos nobraucot pa zemesceļiem apm. 3000 jūdzes. Ražisors lēš, ka visas izrādes kopā noskatījušies ap 1700 apmeklētāju. Drāmatiskais pulciņš nākakamajai sezonai gatavojas iestudēt Lidijas Auzānes-Tīcmanes lugu Mēs prasam brīvību, ko iecerēts izrādīt nākamā gada Draudzīgā aicinājuma sarīkojumā Toronto. Arī šo lugu iestudēs rež. H. Miķelsons.

❋

LAIKS 1971.g. 10. aprīlī

Toronto ģimnazistu ansamblis izrādīs Teodora Zeltiņa lugu "Vīna raugs" svētdien, 18. aprīlī pl. 3 dienā Charles Hudge vidusskolā, 351 W 18th St. Manhatenā, DV sarīkojumā.

❋

1971. g. 29. janvārī

T, Zeltiņa luga vīna raugs!

Mīļš paldies visiem jaunajiem tēlotājiem par darbu, kas bija veikts ar sirds prieku un tamdēļ deva un vēl dos prieku daudziem - veciem un jauniem.

Tāpat paldies visiem techniskiem darbiniekiem par daudzajām lugas uzvedumam ziedotām darba stundām.

Lidija Auzāne - Tīcmane

manas lugas "Mēs Prasām Brīvību" pirmizrādē TLTA sestdienas ģimnazijas drāmatiskā pulciņa izpildījumā.

TORONTO LATVIEŠU SESTDIENAS ĢIMNAZIJAS TEĀTRA GRUPAI!

Sirsnīgs paldies rež. H. Miķelsona kungam un visai teātra grupai par teicami iestudēto un brīnišķīgi uzvesto Teodora Zeltiņa "Vīna raugs" teātra izrādi.

Vislabākie vēlējumi Jūsu tālākajam darbam un neapšaubāmi jauniem sasniegumiem!

Fraternitas Latviensis
Korporācijas saime Montralā.

Montrealā, 30. janvārī, 1971. gadā

Montrealā,
1971. gada 31. janv.

A. God.

H. Miķelsona kungam
TLTA sestdienas ģimnazijas
Drāmatiskā Ansmbļa režisoram.

God. H. Miķelsona kungs!

Gribētu izmantot šo izdevību, lai vēlreiz Jums un ikvienam Jūsu ansambļa dalībniekam izteiktu mūsu sirsnīgu pateicību par jauko T. Zeltiņa lugas Vīna raugs viesizrādi mūsu skolas Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojumā 1947. gada 30. janvārī. Novēlam Jums vislabākās sekmes turpmākajās izrādēs un uz redzēšanos Montrealā nākamajā reizē.

Jūsu K Dekanis
Montralas latviešu
skolas pārzinis.

TLTA Ģimnazijas 15. izlaiduma vakarā, ģimnazijas drāmatiskā pulciņa dalībnieki pateicās savam režisoram H. Miķelsonam, pasniedzot sudrabotu vīna kausu, ar sekošiem vārdiem:

". . . . šogad, kā vienmēr darbojās drāmatiskais pulciņs. Bet šogad mūsu teātŗa grupiņa panāca to, kas vēl jebkad nebija sasniegts. Mēs uzstājāmies uz skatuves, bet šī bija izcila skatuve, jo šī bija Ņujorkā! Kam mums par šo jāpateicas? Tikai mūsu režisoram Miķelsona kungam.

Viņš mūs tramdīja un dīdīja piektdienas vakaros, un itkā nepietiktu ar to, - arī nedēļas vidū. No šīs tramdīšanas un dīdīšanas izveidojās teātra uzvedums "Vīna raugs".

Miķelsona kungs nav tikai teātra režisors. Viņš ir arī aktieris. Šai lugā viņš spēlēja lomu Profesors-Dekāns Pāvels Pukstis, bet loma kas viņam vislabāk padevās, bija ārpus teātra. Šī bija "mātes" loma, kurai visu laiku jāuzrauga savi mazie bērniņi, jo mēs kā maza miestiņa iedzīvotāji, iebraukuši lielā pilsētā, uzdzīvojām kā pienākās!.... Un tādēļ par tām pūlēm mūs mēģināt nobremzēt, šī gada drāmatiskais pulciņs vēlētos Jums, Miķelsona kungs pasniegt vienu piemiņu. Mēs ceram, ar šo piemiņu Jūs varēsit aizskalot projām Jūsu sāpes un pūles!"

Režisors pateicās par skaisto uzmanību vīna kausa veidā, kuŗā bija iegravēti vārdi: "MŪSU MĪĻAJAM VĪNDARIM VĪNA RAUDZĒTĀJI 1971. G."

TORONTO, 1971. GADA 28. MAIJĀ.

1971. g. 13. maijā

Mīļais režisor!

Nosūtu Tev atpakaļ avīžu izgriezumus, kuŗus nebiju līdz šim sūtījis, jo domāju pats būt izrādē. Taču ap to laiku biju saslimis un kādas pāris nedēļas negāju laukā no mājās. Liekas, ka izrāde vispār iekritusi nelabā reizē, kopā ar daudziem citiem sarīkojumiem. Taču tie, kas bija aizgājuši, atsaucās par spēli labvēlīgi. Pēc avīzēm spriežot, Bostonā laikam bija visvairāk skatītāju, jo tanī laika tur esot notikusi kaut kāda jaunatnes sanākšana. Tad nu ar jaunu sparu strādājat tālāk! Tas darbs ko Tu ar

jaunatni dari, ir visādā ziņā slavējams. Žēl tikai, ka mums ir ļoti maz jaunatnei piemērotu lugu. Esmu vienu otru rakstītāju kūdījis, lai dod kādu drāmatisku darbu arī jaunatnei, bet bez sekmēm. Piemēram, Nikolajam Kalniņam ir bijušas vairākas raidāmlugas Latvijas radiofonā. Liekas gan, ka no tām kādu viņš varētu pārstrādāt jaunatnes ansamblim.

Domāju, ka arī jaunieši ar panākumiem var būt apmierināti. Redzēja pasauli un satikās ar citiem jauniešiem, dzirdēja viņu domas. Ceru, ka tas būs devis jaunas ierosmes un atziņas. Kritiķus pārāk nopietni pie sirds neņem, jo kritiķiem ir izdevīgāk būt bargiem nekā sapratnīgiem. Visā visumā jau īstu teātŗa kritiķu ir ļoti maz. No aktīvām rakstītājām palikusi gandrīz vai vienīgi Rasma Birzgale.

Tad nu pagaidām visu labu vēlēdams,

Tavs Teodors Z.

(Vīna rauga autors)

Dzejnieks-rakstnieks-drāmaturgs, Teodors ZELTIŅŠ

*Toronto latviešu ģimnazijas audzēkņi ar H. Miķelsona iestudēto Teodora Zeltiņa lugu "Vīna raugs" ārpus Toronto viesojušies Montrealā, Hamiltonā, Londonā, Bostonā, Ņujorkā un Bafalo, nobraukdami šajā "turnejā" 3000 jūdžu. Ģimnazistu izrādes noskatījušies 1500 apmeklētāju. Tā tad izrādes dalībnieki katrs braucis divas jūdzes lai iegūtu vienu skatītāju. Mākslas ceļi joprojām nav rozēm klāti...

PERESKOPS

Atrisinājums - fiziķis

MOLNĀRS PĀRVĒRŠ LATVIEŠU NAMU VECĀ ITALIJAS GRĀFU PILĪ

*DV teātris Kanadā jau labu laiku iestudē Molnāra lugu "Spēle pilī", mēģinājumiem režisora Hugo Miķelsona vadībā notiekot gan DV namā, gan Latviešu namā Toronto. Kādā sestdienas rītā februāŗa beigu posmā avīžnieks un preses fotogrāfs pagodināti ar ielūgumu būt vienīgajiem skatītājiem mēģinājumā, reizē ar to praktiski pirmajiem šī DV teātŗa jauniestudējuma redzētājiem. Protams, nav ne skatuves, ne dekorāciju, pie kuŗām vēl strādā Valdis Vare, bet ir jau visas nozīmīgākās rekvizītes, varētu teikt - arī jau tērpi, jo režisors vienkāršības labad, lai par īpašiem tērpiem nebūtu jādomā, lugas darbu pārcēlis tagadnē. Tā kā "Spēle pilī" patiešām redzama spēle pilī, jo komēdijas pamatā ir luga lugā, tad chaoss visai liels, pat režisoram tēlojot un jaucot prātu suflierei. Šai chaosā labi tad arī iederas krēsli kā dekorāciju aizstājēji, un Latviešu nama zāle it efektīvi pārvērsta vecā Italijas grāfu pilī, jo vecos īpašumos netrūkst arī dažādu vecu grabažu. Tā chaotiski zālē izvietotie krēsli, tikai mazliet fantaziju piepūlot, kļūst par vecu grāfu pili, un vainīgs šai pārvērtībā ir Molnārs, jo Hugo Miķelsons, pārceļot viņa lugu no pagātnes tagadnē, itkā licis arī pašam Molnāram augšāmcelties no kapa un ierasties Latviešu namā.

Komēdija sākas ar to, ka divi lugu rakstnieki debatē par to, kā lugai īsti būtu jāsākas. Publikas priekšā stājas aktieri, kuŗus tēlo personas, par kuŗām publika nekā nezina, tikai vēlākajā norisē ar tām iepazīstas. Tādēļ viens rakstnieks domā, ka lugai vajadzētu sākties ar priekšā stādīšanos, kas tad arī notiek. No trīs vīriem uz skatuves viens (Hugo Miķelsons) panāk trīs soļus uz priekšu, viegli paklanās un pavēstī: "Es esmu lugu rakstnieks Korts!" Tad otrs (Alberts Butāns): "Arī es esmu lugu rakstnieks - Manskis!" Beidzot trešais (Dainis Marsons): "Un es esmu komponists Adams!"

Tā ķā luga pārcelta tagadnē, aiz šiem trim uz priekšu panāk arī vēl ceturtais - neredzams, tikai iedomājams, iestudējamās lugas no kapa augšāmceltais autors, kas tāpat pavēstī: "Es esmu Ferenčs Molnārs, ungāru rakstnieks, komēdiju autors un žurnālists, dzimis 1878. gada 12. janvārī Budapeštā, miris 1952. gada 1. aprīlii Ņujorkā. Literātūras gudrie atzinuši, ka no maniem prozas darbiem lielāko ievērību guvis skolēnu romāns 'Pāvila ielas zēni' un 1916. g. kaŗa dienasgrāmata, bet no lugām - 1909. gadā sarakstītais 'Lidojums', kuŗā humoristiski savīta romantika ar dzīves skarbo īstenību. Esmu sarakstījis arī šo spēli pilī, tādēļ trīs runātāji pirms manis un pārējie pēc manis ir tikai manas fantazijas tēli, kuŗus nu iemieso latviešu teātrnieki trimdā."

Molnāra vizijai atkal izgaistot, spēle pilī atkal rit tālāk. Lugu rakstnieks Korts

LATVIJA AMERIKĀ
1970. gada 5. augustā

*DV teātrim Kanadā nākamajā sezonā būs divi jauni iestudējumi. Ar vienu teātris atzīmēs 20 gadu darbības atceri, bet luga un iestudētājs vēl nav izraudzīts. Ar septembri Hugo Miķelsona režijā sāks iestudēt Franča Molnāra "Spēle pilī". Režisors pats veicis jaunu lugas tulkojumu, gan no angļu teksta, piedaloties baltologei Elfridai Ezerai. Lomu sadalīšana un dalībnieku iepazīstināšana ar lugu notika sanāksmē pie H. Miķelsona 29. jūlijā, pirms viņa un dzīves biedres Irenas došanās atvaļinājumā uz Eiropu. Rakstniekus Kortu un Manski tēlos Hugo Miķelsons un Valdis Martinsons, komponistu Adamu Dainis Marsons, aktrisi Ilonu Vija Vare, aktieri Almeliju Juris Freijs, sulaini Dvorņiček u Roberts Miglāns un sekretāru Mellu Pēteris Ancāns. D. Marsons un P. Ancāns pārstāv jaunāko tēlotāju paaudzi un nāk no sestdienas ģimnazijas drāmatiskā pulciņa. Latvijā "Spēli pilī" pirmo reizi izrādīja Nacionālā teātrī Rīgā 1927. g. 19. novembrī. DV teātra iestudējuma pirmizrāde paredzama ap sezonas vidu. -T

*

alias Miķelsons kļūst režisors un sāk iestudēt ar teātŗa primadonnu Ilonu (Vija Vare) un aktieri Almediju (Valdis Martinsons) lugu lugā, kuŗas centrā izvirzas - firziķis, kas kļūst par nepatīkami sarežģītās situācijas atrisinājumu un apliecinājumu, ka piektdiena nav nedēļas nelaimīgā diena, jo arī neveiksmes, skatot tās no citas puses, kļūst par veiksmēm. Kādēļ firziķis tik nozīmīgs, zina visi, kas šo Molnāra lugu jau redzējuši, bet "Spēli pilī" vēl neredzējušajiem šo noslēpumu un ģeniālo sarežģījumu atklās DV teātŗa pirmizrāde un sekojošās izrādes.

To apmeklētāji gan neredzēs ainu, kuŗa skatāma vienīgi mēģinājumos, kad vēl nav dekorāciju. Izrādē uz skatuves būs redzama vecās grāfu pils istasba un kāda siena, aiz kuŗas skan divu bijušo mīlnieku balsis. Par grāfu pili pārvērstā Latviešu nama zālē šīs sienas vietā ir tikai krēslu rinda, tādēļ "siena" caurredzama. Mēģinājumā interesanti vērot, ka abi neredzamie, tikai dzirdamie - Vija Vare un Valdis Martinsons - arī "aiz sienas" patiešām tēlo, nevis tikai savu tekstu norunā. Viņi tekstu arī notēlo! Kādēļ, ja izrādē paliks neredzami? Atbildi uz šo jautājumu atļauts rast vēlākās izrādes apmeklētājiem un šī raksta lasītājiem... Un tieši šī aina lugā izvirza firziķi galvenajā lomā, kļūstot par šķietama samezglojuma atšķetinājumu, vēršot nelaimi laimē, liekot gaidāmās drāmas vietā atskanēt mīlestības augstajai dziesmai, kaut ar apmānīšanas palīdzību, ar ģeniālu Korta izdomu. Ne jau veltīgi mēdz teikt, ka mīlestība ir akla!

Parasti neredzamā sufliere ir redzama - Liene Martinsone, reizē arī izrādes vadītāja. Viņa vēl suflē skaļi un bieži. Režisoram Miķelsonam un par režisoru kļuvušajam lugu rakstniekam Kortam esot vienai personai, vērotājam brīžiem gandrīz vai sajūk, kad runā Miķelsons, Latviešu namā ar DV teātŗa aktieŗiem lugu iestudējot, un kad Korts, iestudējot lugu Italijas grāfa pilī ar diviem Molnāra radītiem aktieŗiem. Likās, ka šis stāvoklis nedaudz mulsina arī suflieri (Lieni Martinsoni), jo arī notikumā grāfa pilī ir suflieris. Kad atskan aizrādījums, ka "suflierim vienmēr jādod priekšroka", patiešām grūti zināt, vai to saka režisors, vai arī Korts, un tā tikai pēc laba brīža Liene Martinsone attopas un atbild: "Jūs jau tekstu tik labi zināt, ka..." Spēle rit tālāk. Valdis Martinsons jau "izkāpis" no aktieŗa Almedija tēla un ir jau grāfs kas grāfs, kaut visai nožēlojams un smieklīgs, kādu Korts cita rakstnieka vārdā to radījis. Tāpat Roberts Miglāns vairs nav slīpējams, jo Dvorņičeka lomā ir izteikts grāfu pils pazemīgi pieklājīgais sulainis. Primadonna Ilona gan pēkšņi paiet dažus soļus citā virzienā nekā režisors norādījis un kļūst atkal par Viju Vari ar paskaidrojumu: "Lai nebūtu mīcīšanās uz vietas!" - "Jā, tā labi." piekrīt Miķelsons un ir jau atkal Korts, tāpat kā Vare jau atkal Ilona.

Ir interesanti vērot, ka Valdis Martinsons resp. Almedijs grāfa lomā ar neizrunājami gaŗu franču vārdu ar visnopietnāko sejas izteiksmi pēkšņi sāk raudāt. Kā viņš viņš to iespēj bez sīpola palīdzības? Taču vērotāja lielāko interesi saista Vija Vare alias Ilona - kā jau daiļā dzimuma pārstāve, pie tam vienīgā lugā. Vērotājam viņa rādās kā divu sieviešu mistrojums - ne Vare, ne Ilona. Gara acis skata Ilonu, Dieva dotās - Viju. Te Ilona-Vija ir visai kaprīza un iedomīga primadonna, te dzīves īstenība, pat ne vairs aktrise, tikai sieviete. Viņu vērojot, varētu filozofēt par to, kas ir tikai spēle, kas realitāte. Taču ir patiikami viņu tādu redzēt - tieši tuvumā, reizē cilvēku un fantazijas tēlu; ir interesanti vērot tēloto un īstenības vaibstu spēli, apbrīnot, kā viņas lūpās mirst smaids, vēršoties sastingumā. Nav šaubu, lugas mēģinājums, ar tikai mazu fantazijas porciju skatīts, var būt daudz interesantāks un spraigāks par lugu labi sagatavotā izrādē!

Nav arī vairs šaubu, ka TLTA ģimnazijas drāmatiskais pulciņš pamazām arvien vairāk kļūst par rezervuāru ar košām ūdens rozēm, no kuŗa pasmelt kādu talantu Toronto teātŗu ansambļiem, kad ievajagās kādu jaunu tēlotāju. Nesen no šī rezervuāra izsmēla Skaidrīti Leju, dodot viņai lomu lugā "Gandarījums" un nedaudz vēlāk režisoram O. Uršteinam viņu izraugot par Baibas tēlotāju "Pūt vējiņi" izrādei pērnā gada dziesmu

svētkos Toronto. Tagad DV teātris Kanadā atkal pasmēlies šai rezervuārā, lai lugā "Spēle pilī" laistu uz "lielās skatuves" Daini Marsonu kā komponistu Ādamu un Pēteri Ancānu kā sekretāru Mellu.

DV teātris Kanadā komēdiju "Spēle pilī", kuŗu pats Molnārs gan apzīmējis par trīscēlienu anekdotu, pirmizrādē sniegs 21. martā plkst. 6 vakarā Bickford Park vidusskolas auditorijā Toronto (777 Bloor St. W.; pie Christie pazemja pieturas), bet atkārtojumu DV 2. globālo dienu laikā 3. jūlijā. Ieejas kartes pirmizrādei iepriekšpārdošanā iegādājamas DV grāmatnīcā, Latviešu namā, bet DV globālo dienu izrādei pasūtināmas pie E. Pulciņa - 18 Parkside Dr., Hamilton 16., Ont., Canada.

Vtr.

LAIKS 1971. gada 17. martā

F. Molnāra 3 cēlienu komēdijas "Spēle pilī", kuŗu režisora Hugo Miķelsona vadībā iestudējis DV teātris Kanadā, pirmizrāde notiks 21. martā plkst. 6 vakarā Bikforda ģimnazijas zālē Toronto. Uzņēmumā - lomu tēlotāji kādā no pēdējiem mēģinājumiem, no kreisās: Alberts Butāns, režisors Hugo Miķelsons, Pēteris Ancāns, dekorātors Valdis Vare, Roberts Miglāns, Vija Vare un Valdis Martinsons. Priekšā - Dainis Marsons un Sufliere Liene Martinsone. Foto: J. Liģers

LAIKS 1971. gada 14. aprīlī

Kad nelaimējas

"SPĒLE PILĪ" DAUGAVAS VANAGU TEĀTRA IESTUDĒJUMĀ TORONTO

*Daugavas Vanagu teātrim Toronto dažreiz laimējas, citreiz - nē. Šoreiz, ar F. Molnāra "Spēli pilī" izrādi nav laimējies.

F. Molnāra "Spēle pilī" lai gan sarakstīta jau starp abiem pasaules kariem no drāmatiskās uzbūves viedokļa vēl tīri "pasvaiga". Aktieriem tajā pateicīgas, kaut ne vieglas lomas. Tematiski, turpretim luga novecojusi, idejiski tā nedod skatītājiem nekā.

Tā ir konversācijas luga, kas režisoram uzliek pienākumu izvēlēties piemērotu skatuvisko interpretējumu. Bet izvēle šoreiz nav bijusi laimīga. Hugo Miķelsons, liekas, pārāk ilgi darbojies ar jauniešu-iesācēju ansambļiem, kļuvis skatuves ābeces mācītājs, it kā apslāpējis mākslinieciskо jaunrades dzirksti, kāda viņam, bez šaubām, ir. Izvēlējies reālpsicholoģisko interpretējumu, viņš izvairījies no katras stilizācijas. Reālpsicholoģiskais interpretējums nav tikai realitātes atdarināšana, tā ir skatītāja pārliecināšana, ka tēlotais ir realitāte, veikta ar skatuviskās izteiksmes līdzekļiem. Tas, liekas, aizmirsts. Izrādei tāpēc trūkst viengabalainības. Iezīmējas vairāki "lūzumi", sevišķi pirmajā un trešajā cēlienā. Iemesls šādās lūzumu "bedrēs", skatītājs vairs lāgā nenotic arī pārējam. "Spēle pilī" ar "spēli skatuvē" gan savienojas autora tekstā, bet nesaliedējas tēlojumu kopsakarība.

Gatavākais tēls skatuvē liekas paša režisora Hugo Miķelsona veidotais rakstnieks Korts. Tā ir arī lielākā, dominējošā, darbību virzītāja loma. Diemžēl, kā vienmēr, kad lugas režisors ir arī galvenās lomas tēlotājs, tā vietām režijas nekontrolēta. Ļoti labs Hu-

go Miķelsona teksta pasniegšanas veids.

Otrs gatavākais tēls skatuvē liekas Valža Mārtinsona veidotais aktieris Almēdijs: ļoti labs maskā, pietiekami labs izrunā, varbūt, vienīgi mazliet par smagnēju kustībās. Pietrūkst spēles tempa un izteiksmes kāpinājuma trešajā cēlienā.

Vijai Varei /operešu primadonna Ilona/ un Robertam Miglānam /pils sulainis Dvorņičeks/ lomas samērā mazākas, bet abi tās veido ar parasto veiksmi. Vare ļoti laba maskā, laba ārējā izskatā, tēlojumā, varbūt par maz "primadonniskā" rakstura. Miglāns ļoti labs izrunā un tēlojumā, tikai viņa sulainiskajai padevībai, šķiet, bija pievienojama arī kāda druska "pils" sulaiņa augstprātības, sevišķi divspēlēs ar Korstu.

Otru rakstnieku Manski tēlo Alberts Butāns, jauno komponistu Albertu Ādamu - Dainis Mārsons, bet pils sekretāru Melli - Pēteris Ancāns. Visi trīs savas lomas veic apmierinoši. Butānam pamaz pieredzes, abiem jauniešiem, Mārsonam un Ancānam, tās vēl mazāk. Bet apsveicama viņu centība un uzņēmība. Mārsons un Ancāns nāk no H. Miķelsona vadītā Toronto latviešu ģimnazijas drāmatiskā ansambļa. Viņu latviešu valodas izruna laba.

Dekorātors Valdis Vare ar maz līdzekļiem panāk pietiekamu vecas itaļu pils ilūziju. Apgaismotāja Evalda Kalviņa panākumus, liekas, ierobežo skatuves techniskās ierīces vai - režisora nodomi. Citādi grūti saprast, kā apgaismojums pl. divos no rīta, sešos no rīta un pusastoņos vakarā varētu palikt nemainīgs.

O. Liepa

*

Emma Kalniņa-Znotiņa

FERENCA MOLNĀRA "SPĒLE PILĪ"

DAUGAVAS VANAGU TEĀTRA IZRĀDE TORONTO

"Ja sirds kam pieķeras, tā nemeklē sava labuma".
(Mārtiņš Zīverts)

*Ungārijas rakstnieks Ferencs Molnārs (1878 - 1952) latviešu teātriem nav svešnieks. Garajā mūžā viņš ievērojams ar saviem drāmatiķa sasniegumiem gan skatuvē, gan filmā, Eiropā un citur. Viņa darbos fantastiskais ir galvenais dominējošais elements drāmās, komēdijās - uz farsu nosliecīgs spēles un tēlu iezīmējums. Latviešu skatuvē, gan tālākā pagātnē, Rīgas teātri iestudējuši Liljoms. (Ar nosaukumu Karuselis luga ar speciāli rakstītu mūziku vairākās versijās un sastāvos guvusi ievērību un panākumus šai kontinenta filmās). Divu pasauļu cīņa (tumsas un gaismas) lielos skarbos kontrastos parādīta lugā Mima, kas Dailes teātrī Rīga uzvesta ar nosaukumu Sarkanās dzirnavas. Spēle pilī, ko skatīja 21. martā pirmuzvedumā Daugavas Vanagu teātŗa iestudējumā Toronto, Hugo Miķelsona sagatavojumā, arī kādeiz iestudēta Latvijas nacionālā teātrī Rīga.

H. Miķelsons, kas galvenokārt darbojas ar Toronto latviešu ģimnazijas drāmatisko pulciņu, liekas, komēdiju Spēle pilī sevišķi iemīļojis. "Ja sirds kam pieķeras, tā nemeklē sava labuma," kā tas lasāms minētā Zīverta komēdijā ar Minhauzena vārdiem; to varētu arī apšaubīt, ja labi padomātu par visām sirdīm. Ka Hugo Miķelsona sirds pieder teātrim un ka tā tam pieķērusies, tas zināms. Bet zinot, ka latviešu teātrniekiem komēdijas vieglums nav visai parasta un viegla lieta, tad jādomā, ka lugas sagatavotājs savai sirdij nav daudz klausījis, aprunādamies ar to ar prāta starpniecību. Viņš tikai pieķēries savai iedomai un - varbūt arī galvenai lomai - Korstam (lomu kādā citā tulkojumā sauc arī par Sandoru Turiju). Iestudēdams un paralēli tēlodams lielo lomu, viņš daudz atrāvis un neizlietojis no savas režijai paredzētās un vajadzīgās palīdzības tēlotājiem. Tas izrādē bija redzams. Korsta loma par atbildīgu, lai tai kaut drusku pieietu ar paviršu darbu. Tēlotāju pulciņš nav liels, bet tas sastādās no pāris maz skatuvē bijušiem tēlotājiem, un divi no personāža darbojušies tikai skolēnu uzvedumos. Tiem komēdijas frazes veidojums un ķermeņa nepieciešama atbrīvotība ir vēl tālas un svešas lietas. Dalītos pienākumus veicot, režisoram pašam Korsta lomai pietrūka

apsviedības, kas autora devumā, vadot un sarežģījot lugas intrigu un personāža attieksmes, ir visai komplicēti. Miķelsonam netrūkst raksturotāja spēju un viņš tās arī respektējami pierādījis dažās lomās. Bet lai veiktu divus tik atbildīgus uzdevumus vienlaicīgi, rezultāts var būt tikai - labums, kas, kaut meklēts vai nemeklēts, pazīts vai nepazīts, nav gūts ne šā, ne tā. Pieķērības siltais rezultāts un guvums Korstam parādās divrunās ar Dvorņiček u (Roberts Miglāns).

Dvorņiček a tēlotājs ir labs, vienmēr atbalsta un palīdzības pilns tēlotājs. Abu dialogi tā izvērtušies arī par labākiem, komēdijai atbilstošākajiem skatiem. Traucēja kaut kādu apstākļu radītā vājā dzirdamība Korsta un Dvorņiček a dialogos. Korsta vieglā izklaidība, ar ko tēlotājs straujā izrāvienā raksturīgi metās pie piezīmju grāmatiņas, arī tēlotājam deva savu atzīstamu avansu raksturojumā. Komēdijas smagums izvērtās daudz smagāks dialogos ar Manski (Alberts Butāns), ko abiem apgrūtināja vēl daudzie žesti. - Katra fraze un uzsvars kā Manskim, tā Korstam ilustrēts ar roku kustībām, kā takti rādot, kā apstiprinot teicamo. Manska loma tēlotājam ar ērto, mazliet flegmatisko noslieci citādi bija piemērota.

Abi jaunās paaudzes tēlotāji. Pēteris Ancāns un Valdis Mārsons, bija atstāti bez nopietnākas uzmanības un palīdzības jau minētās režisora lielās lomas dēļ. P. Ancāns sekretāra, rekvizitora, skaņu eksperta u.c. uzdevumu svarīga ierēdņa lomai ārēji bija kā radīts. Ar spraigo, iekšējo koncentrējumu, kaut neveikli, bet noteikti parādīja savu vajadzību un arī pelnītu uzmanību no režisora - paidagoga rokas... Labā atmiņā tas ar savu mūziķa - entuziasta lomu kādā skolnieku uzvedumā. V. Marsons kā parādība interesants lutinātā, koptā mūziķa Adama lomā. Bet režija nebija tam palīdzējusi atrast izteiksmi, kas pārliecinātu, ka jauneklis varētu pavadīt bezmiega nakti greizsirdīgās mokās kādas primadonnas dēļ.

Primadonna Ilona Vijas Vares tēlojumā bija viegli dzirkstīga tajos skatos, kur autors to bija ievedis tā sauktajā "spēlē, kas spēlējas spēlē". Bet pirmajā ainā, uznākdama kā grēcīgās dēkās piekļerta negantniece, tēlotāja nevarēja saslieties un sadarboties ar Korstu, ne arī ar vieglo atmosfairu savus primadonnas grēciņus stāstot. Intriģējošajai sarunai aiz sienas abiem tēlotājiem arī nebija komēdijas vieglās gaisotnes, pie tam saulainās Italijas romantiskās pils viesnīcas elpojumā.

Lai veikla vai neveikla būtu Almadija komiskā spēle (Valdis Martinsons), bet tēlotājam raksturotāja - komiķa dotības tek līdzi kā divi pieradināti un paklausīgi sunīši. Tā reta dāvana, un tēlotājs rīkojas kā māk ar savu lomu, bet nekad un nevienā vietā neliek skatiitājam manīt, ka tas apzinās savus dotumus... V. Martinsona sirds nemeklē "sava labuma", vismaz ar savu atturīgo stāju pret skatītāju un lomu.

Dekorācijas darinājis Valdis Vare. Tā ir nepretencioza telpa, bet tajā ir sava gaisotne, kas palīdz aiziet ar tēlotājiem vieglajā dienvidu zemju dzīvības pulsējumā, kur mazās lietiņas kļūst lielas un dažādie pārkāpumi - sīki un niecīgi, ja ieiet kādā pilī, kur katru dienu neiegriežas.

Visas kļūmes, ko karstās sirdis ar meklējumu, vai nekā nemeklēdamas, bija atradušas, vai zaudējušas, dažu labu skatītāju varēja vest uz domām, ka tas nemaz nav tik noteikts apgalvojums, ka latviešiem nav komēdijas aktieŗu ar komēdijas vieglumu un varēšanu šo vieglumu rādīt.

*

LATVIJA AMERIKĀ
1971. gada 10 jūlijā

---

*DV teātŗa izrādē F. Molnāra lugas "Spēle pilī" trešais atkārtojums 3. jūlijā "Bickford Park High School" auditorijā bija pulcinājis 500 apmeklētāju.

*

Jauna luga ar jauniem tēlotājiem

TORONTO LATVIEŠU TAUTAS AUGSTSKOLAS SESTDIENAS ĢIMNAZIJAS JAUNAIS IESTUDĒJUMS- LIDIJAS AUZĀNES-TĪCMANES LUGA "MĒS PRASĀM BRĪVĪBU"

*Ģimnazijas drāmatiskais pulciņš, režisora Hugo Miķelsona vadībā, jau astoto gadu Draudzīgā aicinājuma dienā, janvāŗa beigās, dod kādu jauniestudējumu. Līdz šim drāmatiskais pulciņš iestudējis O. Liepas lugas Sakta un R. Blaumaņa Pazudušais dēls fragmentus, E. Vulfa Līnis murdā. L. Pētersona Ilgas, T. Zeltiņa Rīgas ģimnazisti, K. Binkas Jaunaudze, R. Blaumaņa No saldenās pudeles. T. Zeltiņa Vīna raugs un L. Auzānes-Tīcmanes Atbalss.

Pulciņa kodolu veido ģimnazijas audzēkņi, reizēm palīgā aicinot pulciņa bijušos dalībniekus - ģimnazijas absolventus. Arī pats režisors katrā iestudējumā tēlojis kādu lomu. Par iestudējumu No saldenās pudeles pulciņš saņēmis Ziemeļamerikas latviešu kultūras fonda balvu. Ar daţiem iestudējumiem jaunie teātrnieki viesojušies Montrealā, Bostonā, Hamiltonā, Londonā, Bafalo un Ņujorkā.

Šogad režisors H. Miķelsons šāgada Draudzīgā aicinājuma izrādei izvēlējies Lidijas Auzānes-Tīcmanes jaunāko komēdiju Mēs prasām brīvību. Režisors bija aicinājis autori uz ģimnaziju, lai viņa jaunajiem tēlotājiem varētu pastāstīt par savas lugas tapšanu un idejām. Mēs prasām brīvību ir aktuāla luga, kas pieskaras mūsdienu jauniešu "brīvības" meklēšanas idejām un nereti izpaužas demonstrācijās ar izsaucieniem: "Nost ar katru varu" (Down with the establishment). Autore savā lugā dziļāk tvērusi šo "brīvības" ideju norādot, ka īstā brīvība ir cilvēka iekšējā brīvība.

Izrādē piedalīsies Pēteris Snuciņš, Alvis Butkēvics, Jūlija Pakalne, Daina Brūmele, Egils Matīss, Ilze Morgenšteina, Brigita Joma, Silvija Rūtīte, Arnis Budrēvics, Astra Vītola, Rolands Joma, Hugo Miķelsons un - Džimijs. Brigita Joma un Hugo Miķelsons skatītāju atmiņa būs palikuši no pagājušā gada izrādes Vīna raugs, bet pārējie tēlotāji, ieskaitot lugas galveno varoni Džimiju, skatītāju priekšā kā ģimnazijas drāmatiskā pulciņa dalībnieki stāsies pirmo reizi.

Pārrunāja arī dekorāciju un kostīmu jautājumu, jo lugā bez būvuzņēmēja Roberta Granta dzīvokļa tiek rādīta arī kafejnīca "Silver Coin", kur risinās lugas komiskākie, bet arī drāmatiskākie notikumi. Autore nosaukusi lugu par komēdiju, jo tajā ir daudz komisku situāciju.

Dekorācijas pēc CBC televīzijas raidītāja dekorāciju daļas vadītāja Edgara Krūmiņa norādījumiem gatavos Žanis Siliņš kopīgi ar ansambļa dalībniekiem. Kostīmu sagādi uzņēmusies keramiķe Velga Jansone. Arī dekorātors Valdis Vare nav atteicies pielikt roku un dot padomu. Par gaismošanu un skatuves iekārtošanu rūpēsies ģimnazisti Pēteris Snuciņš un Alvis Butkēvics, bet gaismošanai nepieciešamos piederumus apsolījis DV teātris.

Mēs prasām brīvību pirmuzvedums notiks sestdien 29 janvārī. Šī kā parasti būs izrāde par pazemināt ām cenām, skolēniem, studentiem un pensionāriem, bet svētdien, 30. janvārī būs izrāde pārējiem par pilnu ieejas maksu.

- m -

✱

Autore un viņas jaunā luga

INTERVIJA AR JAUNIEŠU LUGAS MĒS PRASĀM BRĪVĪBU AUTORI LIDIJU TĪCMANI-AUZĀNI

*Toronto latviešu sestdienas ģimnazijas drāmatiskais pulciņš reţ. Hugo Miķelsona vadībā iestudē Lidijas Auzānes-

Tīcmanes jaunāko lugu - Mēs prasām brīvību. Mūsu laikraksta līdzstrādnieks satika autori pēc tam, kad viņa kādu piektdienas vakaru bija ieradusies ģimnazijā, lai jaunajiem lomu tēlotājiem pastāstītu par savas lugas tapšanu un idejām.

Uz kautājumu - kā jums patīk rakstīt lugas jauniešiem - autore atbildēja:

Rakstīt jauniešiem man ir prieks. Tas ir darba lauks, ko mūsu lugu rakstnieki atstājuši novārtā. Nezinu - kamdēļ? Negribētos ticēt, ka iemesls būtu tas, ka jaunieši, parasti atrodoties uz skatuves pirmo reizi, bieži vien lugu un līdz ar to autoru nespēj izcelt, kā to varētu piedzīvojuši aktieri. Kur tad paliek mūsu ideālisms? Teātris latviešiem ir vienmēr bijis tuvs, tas ir arī viens no svarīgākiem faktoriem jaunatnes latviskā audzināšanā. Mans vislielākais gandarījums un prieks, jauniešu lugas rakstot, ir pašu jauniešu atsaucība. Kā mazu piemēru varu minēt to, ka pagājušā ziemā neliels Filadelfijas jauniešu pulciņš nolēma noorganizēt drāmatisko kopu. Kā pirmo viņi uzveda jauniešu lugu SOS (godalgota 1968. gadā ALAs Kultūras fonda sacensībā - red.) Šeit ir mazs citāts no lugas jaunā režisora Viļa Gulbja un viņa dzīves biedres Daces vēstules: "Mēs ļoti daudz ieguvām sagatavojot SOS. Pirmkārt, mēs saistījām jauniešu teātri ar modernu lugu. Otrkārt, SOS uzvedums arī pievilka citus jauniešus. Tagad nebija problēmu dabūt jaunos, lai spēlētu mūsu nākošā lugā." Arī Toronto latviešu ģimnazijai dodu savas lugas ar lielu prieku kā režisora Hugo Miķelsona, tā jauno tēlotāju entuziasma un teātŗa mīlestības dēļ," - piezīmēja L. Auzāne-Tīcmane.

Lugas autore
Lidija Auzāne-Tīcmane

Vai atzīstat, ka lugai, arī komēdijai, ir jāpauž kāda ideja?

- Neapšaubāmi! Ipaši tas attiecas uz jauniešiem domātām lugām. Luga bez idejas ir kā tukšs rieksts. Domāju, ka mēs paši un arī mūsu jaunieši ir pietiekami "pieauguši", lai saprastu lugas dziļāko ideju arī komēdijā, kaut arī tā paslēpta komisko notikumu virknē.

Kādas problēmas šai lugā risinātas?

- Mūslaiku jauniešu problēmas skaŗ arī vecāko paaudzi. Mūsu laikmeta galvenās iezīmes ir "brīvības" un "sevis" meklēšana. Šo "brīvību" un "sevi" tad arī meklē lugas varonis Aivars - zēns, kas audzis materiālā labklājībā, jo viņa tēvs cītīgi strādādams ir kļuvis ļoti turīgs. Savu dēlu viņš ir centies stingri audzināt par krietnu latvieti. Aivars tomēr saceļas pret sava tēva stingro audzināšanu un tā kā tēvam nav laika ar dēlu parrunāt viņa problēmas, bet māte zēnam mirusi jau agrā bērnībā, viņš meklēdams "brīvību" nomaldās austrumu mācībās, t. s. Zen budismā. Viņš cenšas atdarināt to, ko viņš būtībā nemaz nesaprot.

Kas īsti ir šis Zen budisms par ko tagad bieži dzird runājam?

- Zen mācība ir gadu tūkstošu ķīniešu (Taoisma) un indiešu (hinduisma) rezultāts. To pilnībā izprast nav iespējams pat rietumu zinātniekiem - filozofiem. Protams, lugā Zen budisma idejai es pieskāros tikai gaŗāmejot, runājot par Aivara idejām un grāmatu, ko viņš lasa. Šo grāmatu "The way of Zen", ko sarakstījis Alans V. Vats, esmu pati lasījusi un atzīstu, ka šo mācību nespēju izprast. Par to arī nekaunos, jo pats A. Vats pēc tam, kad viņš 20 gadus bija centies iedziļināties Zen mācībā, šai grāmatā saka: "Ja es teiktu, ka man ir tiesības runāt par Zen mācību, tas būtu tas pats, kas teikt, ka esmu iemācījies lakstīgalas dziesmu no izbāztām lakstīgalām."

Kādēļ jūs pieskaraties šai mācībai lugā?

- Tamdēļ, ka es domāju ka daudzi jaunieši nomaldās austrumu mācībās, ka no to pārprašanas ir radusies t. s.

"hipiju kultūra", zināmā mērā pat narkotisku vielu lietošana, ko austrumos lielākā vai mazākā mērā lieto, lai sasniegtu transam līdzīgu stāvokli. Bet nedrīkst aizmirst, ka austrumu un rietumu kultūras ir divas pilnīgi dažādas dzīves ziņas un kaut arī apsveicams ņemt no citām kultūrām labo, mums saprotamo un pieņemamo, ir muļķīgi un pat bīstami kā mērkaķiem atdarināt mums nesaprotamo.

Kas ir šīs jaunās lugas pamatideja?

- Lugas pamatideja ir brīvības meklēšana, kas būtībā ir cilvēka iekšēja brīvība. To parāda Aivara iekšējā pārvērtība, kas sākas, kad viņš satiek Elgu - meiteni, kuŗai nav jāmeklē sevi, jo viņa dzīvo pēc savas nelaiķa mātes padoma, kas viņai mācīja nedomāt par sevi, bet gan citiem, dzīvot pēc Kristus mācības un pēc latviešu dzīves ziņas. Tai brīdī, kad Aivars aizmirst sevi un sāk domāt par Elgu, jo pēc viņa ieskatiem viņa atrodas "briesmās", sākas Aivara garīgā augšana.

Tā tad šai Elgas mātes padomā ir ietverta lugas ideja?

- Jā, jo cilvēks iekšējo brīvību var panākt tikai garīgi augot, tikai tad, ja viņš spēj būt patiess pret sevi un citiem. Visas lugas pārējās personas, vairāk vai mazāk to parāda. Tas parādīts Ralfa un Esteres tēlos, kas būtībā, kaut ir jau studenti, ir vēl tīrie bērni un pilnīgi apmaldījušies "hipiju kultūrā". Arī Elgas māsas Laumas mīlestības sarežģījumi izriet no tā, ka viņa neprot vai negrib būt patiesa pret sevi un citiem. Tas parādās arī Aivara tēva Roberta Granta un viņa jaunības draudzenes Hildas likteņos, kas tādi veidojušies, Granta jaunības patmīlības un neīsta lepnuma dēļ. Arī Hildas bērni Dainis, kas zina, kas viņš ir, un mazā meitene Rita ar savu mīļo mērkaķi Džimiju ir šīs idejas nesēji. Džimijs zināmā mērā ir lugas simbols. Viņš lugas beigās paliek vienīgais protestētājs, nesot plakātu "Mēs prasām brīvību - Down with establishment!" Aivars tad ir jau izpratis, kur jāmeklē dzīves jēga un piepildījums, izpratis, ka darbs ir latviešu dzīves ziņa.

✸

LAIKS 1972. gada 26. janvārī

Jaunieši meklē "brīvību un sevi"

TORONTO LATVIEŠU ĢIMNAZISTI SNIEDZ JAUNAS LUGAS PIRMUZVEDUMU

✸No 23 lugām, ko līdz šim uzrakstījusi Lidija Auzāne-Tīcmane, divas veltītas jaunatnei, un jaunāko no tām pirmo reizi izrādīs Toronto latviešu tautas augstskolas sestdienas ģimnazijas Draudzīgā aicinājuma atcerē 29. un 30. janvārī. Tā ir trīs cēlienu komēdija "Mēs prasām brīvību", un to ar ģimnazijas drāmas pulciņa dalībniekiem iestudējis pulciņa vadītājs - režisors Hugo Miķelsons.

Pulciņš ar savu jauniestudējumu šajā dienā nāk klajā jau astoto gadu. Agrāk izrādīti fragmenti no O. Liepas lugas "Sakta" un R. Blaumaņa "Pazudušā dēla", Vulfa luga "Līnis murdās", L. Pētersona lugas "Ilgas", T. Zeltiņa "Rīgas ģimnazisti" un "Vīna raugs", lietuvieša K. Binkas "Jaunaudze", R. Blaumaņa "No saldenās pudeles" un L. Auzānes-Tīcmanes otra jaunatnes luga "Atbalss".

Iestudējumos bez pašreizējiem ģimnazijas audzēkņiem reizēm talkā aicina arī abiturientus, un pa piemērotai lomai sev katrā iestudējumā iedalījies arī pats režisors. Pulciņš ar iestudējumiem viesojies arī Hamiltonā, Londonā, Montrealā, Bafalo, Bostonā un Ņujorkā. Par "Saldenās pudeles" iestudējumu pulciņš pat saņēma Ziemeļamerikas latviešu kultūras fonda balvu.

Komēdijā "Mēs prasām brīvību" autore skar aktuālas jaunatnes problēmas, meklēšanos pēc "brīvības", kas reizēm izpaužas dumpīgās demonstrācijās un "pastāvošās varas" gāšanas tieksmēs. Ar "Brīvības" un "sevis" meklēšanu nodarbojas arī lugas varonis Aivars - zēns, kura tēvs ar smagu darbu un izdevīgiem naudas ieguldījumiem kļuvis bagātnieks un mēģinājis ar stingru roku no Aivara "iztaisīt krietnu latvieti". Bet Aivaram pietrūcis vi-

ņa agrā bērnībā mirušās mātes, viņš saceļas pret tēva stingrību un nomaldas austrumu "Zen" budisma mācībās, tām gan mēģinot sekot, bet neizprotot to būtību, kā tas tagad ir ar daudziem jauniešiem.

Bet varoņa pārvērtība nāk pēc saskares ar meiteni Elgu, kurai nav "sevi jāmeklē". Arī pārējās lugas personās autore vēlas rādīt, ka īsto iekšēju brīvību var sasniegt ar garīgu augšanu, bet nepalīdz neizprastu un svešu ideju imitēšana. Lugā darbojas arī Aivara tēva Roberta Granta jaunības draudzene Hilda un viņas bērni, Elgas māsa un vēl vairāki jaunieši, bez tam mērkaķītis Džimijs, kam autore piešķīrusi zināmā mērā simbolisku nozīmi, jo lugas beigās viņš paliek vienīgais "pro-testētājs" un "brīvības prasītājs".

Džimijs, kas lugas beigās paliek vienīgais "protestētājs"

No tēlotājiem ģimnazistiem pirmo reizi skatuvē stāsies Daina Brumele, Egils Matīss, Ilze Morgenšterna, Silvija Rūtīte, Arnis Budrēvics, Astra Vītola un Rolands Joma, bet Brigita Joma pērn jau piedalījās "Vīna rauga" iestudējumā. Darbība risinās būvuzņēmēja Granta dzīvoklī un kafejnīcā "Silver Coin", un tajā daudz komisku situāciju.

Dekorācijas gatavo Ž. Siliņš, norādījumus dodot CBC televīzijas dekorātoram E. Krūmiņam un darbā piedaloties ansambļa dalībniekiem. Par kostīmu sagādi, saziņā ar lugas autori, rūpējas V. Jansone. Par skatuves iekārtošanu un gaismošanu, izmantojot DV teātra Kanadā iekārtu, gāda ģimnazisti Pēteris Šnuciņš un Alvis Butkēvics.

Pirmā izrāde notiks 29. janvārī, pl. 7 vak. Latviešu namā, un tajā skolēniem, studentiem un pensionāriem ieeja maksās tikai 1 dol., bet otrā izrādē 30. janvārī pl. 5 pp. turpat visiem ieejas maksa būs vienāda - 2 dol. M.D.

✸

Jaunais aicinājums

LDIJAS AUZĀNES-TĪCMANES LUGA, MĒS PRASĀM BRĪVĪBU TLTA SESTDIENAS ĢIMNAZIJAS AUDZĒKŅU UZVEDUMĀ

Toronto latviešu tautas augstskolas sestdienas ģimnazijas drāmatiskais pulciņš Draudzīgā aicinājuma atcerē 29. un 30. janvārī Latviešu namā Toronto sniedza Lidijas Auzānes-Tīcmanes jaunās lugas Mēs prasām brīvību, divas izrādes režisora Hugo Miķelsona iestudējumā. Autore varbūt ar nodomu nosaukusi lugu par komēdiju, un tā lugas iestudētājs darbu arī vadījis - jauno tēlotāju izrādes veikumam un gatavībai atbilstoši.

Šogad tradicionālā Draudzīgā aicinājuma izrāde bija ar savdabīgām iezīmēm divu apstākļu dēļ: Mēs prasām brīvību autorei ir - pirmuzvedums. Luga, kā liekas, nav "gulējusi atvilktnē", kā tas bieži dzirdams un lasāms arī laikrakstos par latviešu autoru darbiem, sevišķi drāmatiķu darbu likteņiem. Iemesli šiem likteņiem saprotami katram teātriniekam. Izkaisītie un ne visās latviešu kolonijās darbīgie teātrnieki nesagatavo lugas rēgulāri un visai bieži, lai pieminētās drāmatiķu atvilktnes tukšotos; ir arī ansambļi, par ko autors, pazīdams iestudējumu varbūtējos rezultātus, labprāt atstāj savu darbu savai atvilktnei ... Ir arī tādi latviešu drāmas autori, kas minami ar cieņu un godbījību to lielās paškritikas dēļ. Viens tāds ir Alfrēds Dziļums, kas teicis tādus vārdus: "Esmu atstājis uz istabas augšas kilogramiem apraks-

tīta papīra, bet neviens manuskriptus nav redzējis. Un paldies Dievam..." Cik tādu vārdu teicēju latviešu drāmatiķu vidū, nav zināms.

Par Lidijas Auzānes-Tīcmanes komēdiju Mēs prasām brīvību varam priecāties, ka tā nav palikusi atvilktnē. Iedziļinoties lugas raksturos un to attieksmē pret laikmetīgo, saskatāmas iespējas, kas lugu respektāblu skatuves darbinieku uzvedumā var pacelt daudz augstāk un iezīmīgāk nekā jauniešu veikumā. Tikai temats jauniešus, pašiem ar to mēģinājumos un savstarpējā kontaktā vienam ar otru esot ievirza pozitīvā, veselīgā polemikā un tikpat veselīgos secinājumos par tādu vai citu problēmu.

Autorei ir viegli ritoša valoda, nekomplicēta teikumu uzbūve, kas liels atvieglinājums jaunajiem vidusskolniekiem, kas valodā kā tenisa bumbiņas lido no angliskās izteiksmes uz latvisko, tāpat no vienas pašdarbības grupas uz otru, kas katra prasa savu tiesu koncentreešanās. Latviešu valodas dziļumi, individuālā teikumu un vārdu savdabīgā intonācija, tie pat pavisam izglītotam latvietim dažkārt nav ar spožiem runas rezultātiem. Latviešu skolnieki labi, ja veic savādo (salīdzinājumā ar citām valodām) garumzīmju problēmu. Tā izrādē bija, ar maziem izņēmumiem, pavisam iepriecinoša.

Sagadīšanās, ka Mēs prasām brīvību pirmizrādē visi tēlotāji ir - pirmoreiz ar lomu skatuvē. Tas ir sava veida draudzīgs aicinājums latviešu skolas draugiem - izrādes skatītājiem, ne tikai skolas kases grāmatām vien. Jaunas sejas, jauni spēki, jauns aicinājums latviešiem: 'Mēs esam, mēs kaut ko prasām, redziet un nepiemirstiet mūs!"

Kā galveno lugas ideju autore min - darbs ir latviešu dzīves ziņa. Iestudējumā bija saskatāms respektējams darbs. Meitene Elga (Ilze Morgenšterna), atcerēdamās savas mirušās mātes vārdus, min vēl kādu dzīves ziņu: "Nedomā tik daudz par sevi, bet gan par citiem. Kristus mācībā cilvēks var atrast visu, ko viņš meklē." Vai neskaitāmās runās un rakstos, tāpat cienījamu garīdznieku vārdos nav teikta un atkārtota tā pati ziņa? Bet pašreizējais laikmets sasaistījis cilvēku tā, ka tas to, ko saka šī ziņa, vairs nedzird. Viņam tāpat kā lugas galvenai personai studentam Aivaram pazudusi dzīves ziņas vārdu izpratne. Tam nav brīvības, jo tēvs nedod - automašīnu! Tam nav brīvības, jo tam liek mazgāties un sakopt savas izmētātās lietas! Kas tā par brīvību, ja jāiet uz augstskolu mācīties, kas tā par savdabību domām, ja jāklausās, ka par izglītību maksā darbīgais, pašaizliedzīgais tēvs. Aivars ir izmisumā, neziņā un bezpalīdzībā bez savas - "brīvības" . . . Viņš meklē atbrīvotību pašam pilnīgi neizprotamā austrumu mācībā, kas gadu tūkstošiem veca un tāpat gadu tūkstošiem, vēl līdz šai dienai, neizskaidrota.. Kā komiska parodija ap Aivara rokas locītavu mētājas novazāta lente, - laikam kā simbols, ka viņš tas īstais austrumu "Zen" mācības un kustības "gudrais tulks" . . . Tādi sludinātāji un gudrie izrādes iespaidīgākajā ainā kafejnīcā "Silver coin" kā rēgi kustējās vairāki stāvi palēninātām, svarīgām kustībām, bezpersoniskām sejām. Gaismas šai ainai bija sevišķi iespaidīgas.

Nav viegls uzdevums skolas drāmatiskā pulciņa vadītājam Hugo Miķelsonam katru gadu strādāt ar citiem tēloētājiem, jo skolnieki, beidzot vidusskolu, beidz darbību arī drāmatiskā pulciņā . . . Šāgada Draudzīgā aicinājuma izrāde ir laimes gadījums ansambļa ziņā. Ja kādam skatuves paidagogam skatītāju pulks jautātu: "Vai jūs varat atrast vienu no lugas tēlotājiem, ar ko nebūtu vērts strādāt un sagatavot to tālākam skatuves atīstības un izglītības darbam?" Drošio tas atbildētu un varbūt pat ar priecīgu smaidu: "Visi - lietas koki. Visiem sava vieta!"

Lugas iestudētājs Hugo Miķelsons savā būvuzņēmēja - gādīgā cilvēka, komiski traģiskā tēlā bija ar vairākām līdz šim savās lomās neredzētām spilgtām krāsām. Viena no tām un visspilgtākā - mēmais bijīgums pie kafejnīcas galdiņa, vērojot biedējošo un nekustīgo galda biedru - "jaunekli" platmalē . . .

Lasot programmai pievienotās intervijas ar tēlotājiem, kas pateiktas dažos teikumos, varam paiet tām garām kā standartizētām, varbūt noklausītām vai kāda pieauguša

pateiktām, bet pazīstot ne vienu vien no jaunajiem tēlotājiem, sirds saka un prāts piekrīt, ka jaunajiem teicējiem ir jau tagad sava dzīves ziņa, kas pašoiem nemanot ierakstās viņu prātos, ja ne tagad, tad vēlāk un ar daudz lielāku jaudu un izpratni nekā tie tagad to saka.

Tēlotāju personāžs ir: Ilze Morgenšterna, Astra Vītola, Silvija Rūtīte, Daina Brumele, Brigita Joma, Alvis Butkēvics, Arnis Budrēvics, Pēteris Snuciņš un Egils Matīss.

Jau minētajās intervijās, kas pievienotas programmai, lasām kādu teikumu: "Slavena aktrise es nekļūšu." To saka kāda tēlotāja, Jūlija Pakalne, 1. vidusskolas klases audzēkne. Viņa tēlo lomu, kas programmā apzīmēta: "Jauneklis" Tā ir nekustīga, zem lielas platmales paslēpta būtne, hipijs bez teksta un tikpat kā bez kustības. Dzīvības zīmes saskatāmas tikai automātam līdzīgā sēkliņu spļaušanā pēc to kožļāšanas. Tēlotāja to dara ar transcendentālu mieru un tik koncentrēti, ka novērš uzmanību no pārējiem tēlotājiem. Lasot viņas pazemīgo sevis "priekšā stādījumu" - "Slavena aktrise es nekad nekļūšu", gribētos tikai teikt: "Jūlija Pakalne, kaut tu zinātu, cik tava bezvārdu loma ir grūta, un kaut tu zinātu, cik labi tu to veici. Es gribēt tevi satikt."

Emma Kalniņa-Znotiņa

Vai viņi izklīdīs ?

LIDIJAS AUZĀNES-TĪCMANES LUGA "MĒS PRASĀM BRĪVĪBU" TORONTO SKOLĒNU IZRĀDĒ

Skaista un iemīļota tradicija Draudzīgā aicinājuma atcere ir torontiešu latviešu ģimnazijas drāmatiskās kopas gadskārtējās izrādes, ar kurām skolnieki tad vēlāk apciemo kaimiņus. Šogad izvēlēta L. Auzānes-Tīcmanes komēdija "Mēs prasām brīvību". Lugas ideja un kodols ir - darbs. Tas daudzkārt minēts kā dzīves ziņa. Daudz cilātas un dažādos aspektos polemiski apskatītas jauniešu problēmas, saskarē ar vecākiem vai sabiedrībai pieņemtām, arī likumos paredzētām un deklarētām normām, atkārtojoties gandrīz vai katrā literārā, arī skatuves darbā, var nogurdināt ar laiku kā skatītāju, tā lasītāju. Autorei par labu runā apstāklis, ka viņa šīs problēmas ietvērusi komēdijā. Tas drāmatiskā pulciņa jauniešiem viņu mazajai skatuves pieredzei un gadiem arī vieglāk veicams.

Autore savā jaunajā, jauniešiem rakstītajā darbā atkāpusies no savas citās lugās bieži pielietotās didaktikas. Te L. Auzāne-Tīcmane vienkārši liek notikumiem un raksturiem katram attiecīgi darboties, reaģēt uz situācijām un sarežģījumiem. Beigās, lai tiktu līdz "laimīgām beigām", ievirzītas ar noslieci uz melodrāmu.

Lugas jauniešu raksturi visi padoti laikmetīgajiem sevis un savas "brīvības" meklējumiem, dažam pat līdz komiskam absurdam "dziļinoties kādā vairāku tūkstošu gadu vecā, nekad neiztulkotā 'zen' mācībā un izskaidrošanā." Tālāk par brīvību, šo mācību tulkot pēc sava prāta neviens nav ticis, robežas ir ārēji simboli - pieres lente ap nemazgātu matu spurām, un austrumnieku vaļējais krekls, - tas viss austrumu mācību juceklī un jauno prātu galējību izvirdumos ... Tur ir arī sevi iemīlējusies meitene, kurai vienaldzīgs viss, ja tikai viņai spogulis, un iznesīgs glaimotājs tai pievērš savu uzmanību ... Kafejnīca "Silver coin" ir ar savas "dzīves ziņas" devēja, ar pusgaismās kā palēninātā filmā slīdošiem stāviem un zem galdautiem slēptiem "dzīves ziņas" sniedzējiem. Tā mainās un grozās dažādie raksturi diezgan veikli sarežģītos notikumos. Starp ekstrēmiem egocentriķiem ir spirgti bērni - pusaudži, kas bez problēmām zina savu brīvību: nedomāīt tik daudz par sevi.

Par tēlotājiem būtu sakāms daudz labu vārdu, ja viņi visi nebūtu tik jauni un nezinoši skatuves darbā. /Vienīgais aktieris ar pieredzi - lugas sagatavotājs Hugo Miķelsons/. Tagad var runāt tikai par pašu galveno: spējām. Un tās šajā uzvedumā nemaldīgi un nenoliedzami saskatāmas visos tēlotājos. Šīs spējas Draudzīgajā aicinājuma dienās ir

dāvana izrādes skatītājiem un pašiem tēlotājiem. Ar plaši pielietoto vārdu - entuziasms - amatieru darbā rīkojas gan kā ar kopējo saucēju aritmetikā, gan kā ar vairogu, aiz kā tik bieži paslēpt to pašu spēju trūkumu. Dažkārt tas der arī kā pieres lenta "brīvības" sludinātājam hipijam. Pēc izrādes bija jādomā par kādas nerakstītas lugas virsrakstu: "Mēs prasām iespējas..." Tā būtu viela par jaunajiem, apdāvinātajiem padsmitniekiem, ko redzējām L. Auzānes-Tīcmanes lugā. Skolu beidzot, tie izklīdīs augstskolu gaiteņos, laborātorijās, likumu skolās, vidusskolu katēdros...

Kur paliks Ralfa tēlotājs Egils Matīss, kas nupat ļodzās viszinīgā hipija lomā un pēc dažiem gadiem var būt īstais, meklētais un gaidītais "Silmaču" Rūdis. Tur ir Hildas tēlotāja Astra Vītola, kuras kluso teikumu mīļotam Aleksim Silmaču pagalma Jāņu naktī dzirdam jau tagad: "Nav jau viņa ni slikta, ni neglīta..." Ilze Morgenšterna ar apaļām acīm, kas tēlo Elgu, var skatīt Blaumaņa Mades lomā rubuli, pēc rubuļa, kas tai apsolīti par bargās Mazbērzu mātes dunkām... /I. Morgenšterna divrunās bija labākā no visām/. Ar izbaztu mērkaķēnu Džimiju rokās pa skatuvi skrien mazā Rita /Silvija Rūtīte/, un garā mēs redzam viņu Sniedzes lomā skrienam pa Brigaderes pasaku mežu ar kazlēnu klēpi...

Kāda būtu luga, ko rakstīt jaunajiem tēlotājiem ar iedomāto virsrakstu: "Mēs prasām iespējas"? Vai pēc gadiem būs vēl kāda vieta, kā piem. Sanfrancisko Mazais teātris, kur sieva un vīrs - teātrnieki var divi vien dot izrādi publikai? Vai pēc gadiem būs vieta Vašingtonas latviešu ansamblī, kur vīrs-sieva-meita var sagatavot mazpersonu lugu? Un tālāk domājot par L. Auzānes-Tīcmanes lugas tēlotājiem - jaunajiem latviešiem, tik vajadzīgajiem teātrniekiem, rodas jauns lugas virsraksts: "Kas notiks ar mums?"

Bet pa Annas Brigaderes Princeses Gundegas pasaku mežu skrien Sniedze ar kazlēnu priekšautā satītu un sauc: "To, ko es mīlu, lai tur plīst vai lūzt, es neiešu tak velnam rīklē grūst!"

Toronto vidusskolas latviešu jaunieši pagaidām savu kazlēnu mīļo un sarga.

Emma Znotiņa-Kalniņa

✸

LATVIJA AMERIKĀ 1972. gada 1. martā

Autore par savas lugas izrādi

Pēc lugas Mēs prasām brīvību divām izrādēm Toronto, TLTA sestdienas ģimnazijas drāmatiskā pulciņa iestudējumā, lugas autore Lidija Auzāne-Tīcmane izteicās:

Skolu jaunatnei un vispār jauniešiem rakstu ar prieku. Nevaru tomēr noliegt, ka uz pirmizrādi gāju ar bažām, jo zinu, ka tēlotāji bez pieredzes var lugu sabojāt vai pat pilnīgi nogremdēt. Manuprāt jaunieši tik labi iejutušies lomās un deva tik pārliecinošu tipu tēlojumus, ka šoreiz manas bažas izrādījās veltas.

Daudz nopelnu ir režisoram Hugo Miķelsonam. Izrādē nebija "tukšu vietu", uz skatuves visi dzīvoja un darbojās, ieskaitot pašu režisoru, kas tēloja Roberta Granta lomu. Visi bija savām lomām piegājuši ar lielu rūpību un mīlestību. Tā Rolands Joma Aivara lomā izraisīja publikas aplausus tikai pārejot skatuvi savos "hipija" svārkos. Savu garo un grūto lomu, kas faktiski lugā ir galvenā, viņš bija iemācījies nevainojami, to papildinot žestiem, mimiku un pareizām kustībām. Ko varētu teikt par Egilu Matīsu "hipija" Ralfa lomā? Šis zēns uz skatuves dzīvoja savā mēmā vaibstu spēlē. To pašu var teikt par Dainu Brumeli Ralfa māsas Esteres lomā. Brigita Joma savukārt parādīja pilnīgu pretstatu, eleganto, ārēji lepno un auksto meiteni Laumu, kas tomēr ir lepna un auksta tikai ārēji. Biju pārsteigta, ka jauna tēlotāja spēja šo lomu tik labi veikt. Ilzes Morgenšternas Elgas lomā ir daudz zemteksta, kas ir ciets rieksts katram iesācējam, bet arī šīs lomas interpretācija mani vairāk kā apmierināja. Silvija Rūtīte, mazās Ritas lomā, manuprāt, bija tiešām vienreizēja, parādīdama reizē it kā ļoti pārgudru, bet arī vēl ļoti bērnišķīgu meiteni. Arnis Budrēvics kā sekmīgs, tikko universitāti beidzis inženieris, kas "neprot" runāt ar meitenēm, ar savu labi pārdomāto tēlojumu izraisīja

publikas smieklus un aplausus. Astra Vītola bija nopietna un nosvērta saimniecības vadītāja, īpaši izceļoties pankūku skatā, saspēlē ar Aivaru, Ralfu un Esteri. Alvis Butkēvics un Pēteris Snuciņš tēloja nelielas policistu lomas, toties gribas pieminēt, ka viņi uz saviem pleciem iznesa visu lugas apgaismošanas un skatuves iekārtas darbu. Īpaši efektīvs apgaismojums bija kafejnīcas skatā. Suflierei Jūlijai Pakalnei bija divi uzdevumi - suflieres pienākums un gandrīz mēmā "jaunekļa" loma kafejnīcas skatā. Abus pienākumus viņa veica nevainojami. V. Jansona daudz pūļu bija veltījusi kā kostīmu konsultante. Aivara lomas tēlotājs Ronalds Joma bija rūpējies ne tikai par saviem kostīmiem, bet arī daudz darba, šķiet, pat daļu savas kabatas naudas ziedojis, lai sagādātu lugai vajadzīgos mūzikālos efektus.

Vislielākais pārsteigums bija tas, ka dekorācijas uz Ž. Siliņa pagatavotiem ietvariem bija gleznojis pats režisors Hugo Miķelsons savas mājas pagrabā ar savas dzīvesbiedres palīdzību. Kā gan viņš šīs dekorācijas būtu varējis nogādāt uz Latviešu namu, vai tālāk - uz nākošām viesizrādēm, ja šo darbu bez atlīdzības nebūtu uzņēmusies S. Vasarāja transportfirma.

Lugas atkārtojums 12. martā plkst. 4.30 Latviešu namā Toronto.

✸

LATVIJA AMERIKA
1972. g. 16. februārī

✸Toronto latviešu tautas augstskolas sestdienas ģimnazijas drāmatiskais pulciņš 5. februārī sniedza viesizradi Montrealā ar Lidijas Auzānes-Tīcmanes jauno lugu Mēs prasām brīvību, kuŗas divas pirmās izrades Draudzīgā aicinājuma ietvaros bija notikušas jau Toronto. Nedēļu pirms paredzētā brauciena Montrealā izdega viesizrādei sarunātā skatuve St. Lūka skolas telpās. Rīkotāji, Montrealas latviešu skolas padome ar priekssēdi K. Deksni izšķīrās noīrēt citu zāli, šoreiz Montrealas skolotāju institūtā. Piektdien, dienu pirms izrādes, plosījās sniegputenis, kas paralizēja visu pilsētas satiksmi; ieputinātie montrealieši tikai sestdienas rītā sāka novākt sniegu. Arī ģimnazijas drāmatiskā pulciņa ierašanās pa dzelzceļu aizkavējas, ierodoties tikai divas stundas pirms izrādes sākuma. Šajā īsajā laikā līdz izrades vietai bija jānogādā dekorācijas, jāuzstāda un tēlotājiem jānogrimējas, lai varētu stāties skatītāju priekšā. Taču visu paveica laikā, un 130 apmeklētāju ar interesi vēroja izrādi, kas ierosināja daudz nopietnu pārdomu. Otrā dienā rīkotāji bija noorganizējuši tēlotājiem pilsētas apskati. Ģimnazijas drāmatiskais pulciņš viesojās Montreālā jau piekto reizi. Nākošās izrādes paredzētas 20 februārī Hamiltonā, 8. aprīlī Otavā, pēc tam ansamblis dosies pāri robežai uz ASV, sniedzot 29. aprīlī izrādi Bostonā un 6. maijā Bafalo. Izrādi atkārtos vēl Toronto 12. martā plkst. 4.30 Latviešu namā.

✸

LAIKS
1972. g. 16. februārī

MONTREALA

✸ Montrealu 5. februārī apciemoja Toronto latviešu tautas augstskolas sestdienas ģimnazijas teātra kopa ar L. Auzānes-Tīcmanes komēdiju "Mēs prasām brīvību". Sarīkojumu rīkoja Montrealas latviešu skola Draudzīgā aicinājuma atcerei, un jau pirms sarīkojuma dienas nonāca grūtībās, jo nedēļu iepriekš nodega sarīkojumam plānotās telpas un tikai ar grūtībām izdevās sadabūt jaunu zāli Paidagoģiskā institūta telpās. Dienu pirms sarīkojuma Montrealu piemeklēja šīs ziemas lielākā sniega vētra, kas apstādināja visu kustību un aizsnigušie ceļi jūtami atsaucās uz apmeklētāju skaitu. Arī pati viesu ierašanās no Toronto nokavējās vilcienu satiksmes traucējumu dēļ, un uzveduma dalībnieki ieradās tikai īsu brīdi pirms izrādes sākuma.

Visu nelabvēlīgo apstākļu dēļ, izrāde sākās ar nokavēšanos pie pustukšas zāles, un pamatots bija kāda aktiera jautājums "Bet zāle tak ir tukša, kur ir tie cilvēki?" TLTA ģimnazijas teātra uzvedums Montrealā ir gaidīts gadskārtējs notikums, un jauniešu režisors H. Miķelsons iecienīts viesis, tāpēc neizprotama ir tautiešu neatsaucība un dažādie aizbildināšanās iemesli, jo teātra izrādes taču gaidīt

gaida un tās Montrealā notiek tik reti.

Pati izrāde bija nevainojama un atzinība pienākās visiem uzveduma dalībniekiem, kā aktieriem, tā režisoram un technisko darbu darītājiem. Kā vienmēr, latviešu valoda tēlotājiem bija tīra un skaidra, un montrealiešu jaunieši atzina, ka "mēs tik labi latviski nerunājam kā jaunieši no Toronto."Sirsnīgs paldies visiem.

Pirms izrādes skolas pārzinim inž. K. Deksnim, kas nesen aizvadīja 50 gadu jubileju, Montrealas organizāciju vārdā A. Spūrmanis pasniedza jubilejas dāvānu pateicībā par skolas labā veikto darbu.

✸

LATVIJA AMERIKĀ
1972. g. 15. martā

✸ TLTA sestdienas ģimnazijas drāmatiskā pulciņa atkārtotā Lidijas Auzānes-Tīcmanes komēdijas "Mēs prasām brīvību" izrāde 12. martā Latviešu namā Toronto pulcināja ap 200 skatītāju. Jauno teātrnieku spēle un tagadējā laika jauniešu valodas stils, ko tik labi raksturojusi autore šai komēdijā, izraisīja smieklus un aplausus. Pieminams režisora Hugo Miķelsona lielais darbs komēdijas sagatavošanā, pašam tēlojot līdzi. Komēdijas nobeigumā skatītāji sveica jaunos teātŗa entuziastus sirsnīgiem aplausiem un sumināja lugas autori. Ģimnazijas direktrise V. Slaviešа pateicās autorei un jaunajiem tēlotājiem, tāpat skatītājiem par atsaucību. Sestdienas ģimnazijas drāmatiskais pulciņš veicis lielu darbu, kā to zīmīgi izrādes nobeigumā pateica Elga (Ilze Morgenšterna): "Darbs ir latviešu dzīves ziņa." Drāmatiskais pulciņš ar izrādi viesosies 8. aprīlī Otavā, 29. aprīlī Bostonā, bet 6. maijā Bafalo.

✸

LATVIJA AMERIKĀ 1972. g. 1. martā

Montrealas skatītāju atsauksmes

✸Toronto latviešu tautas augstskolas sestdienas ģimnazijas drāmatiskais pulciņš Montrealā viesojies jau vairākus gadus, šogad iepriecinot ar Lidijas Auzānes-Tīcmanes jauno lugu Mēs prasām brīvību, kuŗu tas bija sagatavojis Draudzīgā aicinājuma ietvaros un sniedza viesizrādē 6. frbruārī.

Ar pirmo parādīšanos uz skatuves sevi parādīja Aivars, ko tēloja Ronalds Joma. Viņa tēlojums labi veikts. Tāpat savā vietā bija Ralfs Egila Matīsa tēlojumā un Ralfa māsa Estere, ko sekmīgi tēloja Daina Brumele. Kad parādījās mazā Rita, ko lietiski tēloja Silvija Rūtīte, skatītāju uzmanība bija veltīta viņai. Silvija bija viena no lauru guvējām; viņai ir tēlotājas dotumi. Ar savu mērkaķīti Džimiju viņa ieguva visu simpatijas. Ritas māti Kļaviņu tēloja Astra Vītola. Šī bija grūta loma, kad jaunajai skolniecei jātēlo vecāka dāma, kas pasaulē daudz piedzīvojusi. Astra tomēr darīja labāko.

"Labo zēnu" grupu pārstāvēja Dainis - Arnis Budrēvics, kas bija savā vietā un vidē.

"Labo meiteņu" grupā Laumu tēloja Brigita Joma, gan gluži neatgādināja siržu lauzēju, bet vairāk daiļu lauku meiču. Varbūt tur bija vainojams arī viņas tērps. Viņas māsa Elga, ko ļoti veiksmīgi tēloja Ilze Morgenšterna, bija brīva kustībās un valodā. Gribētos viņai paredzēt nākotni skatuves gaitās. Ilze un Silvija, šķiet, iemantoja vislabāko atzinību, neskaitot, protams, pašu režisoru H. Miķelsonu, kas tēloja bagāto Grantu.

Pateicība pienākās visiem izrādes dalībniekiem, ieskaitot čukstētāju J. Pakalni un skatuves gaismotajus A. Butkēvicu un P. Snuciņu.

Elga - Ilze Morgenšterna saka: "Teātra spēle ir viens veids, kā latviešu kultu/ru varam celt." Paldies!

Agrumu Pēteris

✸

LAIKS
1972. g. 19. aprīlī

OTAVA

✸ Ap pusotra simta personu, lielākā daļa no visiem Otavas latviešiem, apmeklēja Toronto latviešu tautas augstskolas piektdienas ģimnazijas drāmas pulciņa izrādi, uzvedot L. Auzānes-Tīcmanes jaunatnes lugu Mēs prasām brīvību H. Miķelsona režijā. Izrāde 8. aprīlii Skolotāju institūta zālē guva lielu publikas atsaucību, un režisors un jaunie tēlotāji dzirdējs daudz atzinīgu vārdu. Viesizrādi no-

organizēja vietējā DV nodaļa, un tās vanadžu kopa gādāja par cienastu viesu ducim, kas ieradās no Toronto skolēnu autobusā ar visām dekorācijām un rekvizītēm sestdien, tika izguldīti viesmīlīgās Otavas latviešu mājās un ļoti viesmīlīgi uzņemti. Vakarā pēc izrādes Toronto un Otavas jaunieši vēl vairākas stundas pavadīja kopā, ievadot jaunas draudzības.

✸

Lūdzu skatīt grāmatas fotogrāfiju nodaļā Nr. 5 uzņēmumu par Drāmas pulciņa dalībnieku nodarbībām.

TLTA sestdienas ģimnazijas pulciņa dalībnieki pēc viesizrādes Bufalo, izbraukumā Niagaras parkā.
Foto: R. Rūtītis

Priekškaram aizveļoties

SARUNA AR LUGAS MĒS PRASĀM BRĪVĪBU REŽISORU HUGO MIĶELSONU

✸ Krišjāņa Barona prēmija, kā zināms, piešķirta rakstniecei Lidijai Auzānei-Tīcmanei Toronto par jaunatnes lugu Mēs prasām brīvību. Laureātei šo prēmiju pasniedza Toronto latviešu tautas augstskolas sestdienas ģimnazijas 16. izlaiduma aktā 27. maijā Latviešu namā. Atzīto jaunatnes lugu bija iestudējis šīs ģimnazijas drāmas pulciņš Hugo Miķelsona režijā, rīkojot trīs izrādes Toronto un viesizrādes Hamiltonā, Montrealā, Bostonā, Otavā un pēdīgi Bafalo, ar ko beidzās drāmas pulciņa sezona.

Par šīm izrādēm rež. H. Miķelsons izteicās: "Pulciņa dalībnieki kopā pavadījuši vairāk nekā astoņus mēnešus,daloties bēdās un priekos, zaudējumos un panākumos. Ar Lidijas Auzānes-Tīcmanes komēdiju Mēs prasām brīvību esam snieguši 8 izrādes sešās dažādās pilsētās, nobraukuši vairāk nekā 2000 jūdžu un tās noskatījušies ap 1500 apmeklētāju. Tā būtu īsa uzskaite par to, kas veikts un pieder pagātnei.

Bet var droši teikt, ka no visa padarītā un redzētā ikviens būs kaut ko guvis arī nākotnei: skatītājs - apziņu, ka starp latviešu jauniešiem ir daudzi kas ne tikai labi runā savu tēvu valodu, bet arī domā latviski. Neviens latvisks iestādījums nevar darboties, ja tā dalībnieki nedomātu latviski, arī ģimnazijas drāmas pulciņš ne. Neapšaubāmi var teikt, ka arī jaunie tēlotāji ir ieguvēji. Jaunieši blakus kārtējām mācību stundām latviešu ģimnazijā bija uzņēmušies sniegt vēl ko vairāk. Drāmas pulciņa dalībnieki vēlējās apliecināt, ka kopīgi ar domu par latviešu valodas kopšanu viņi

mīl arī teātri. Vai viņi kļūs par profesionāliem teātrniekiem, neņemos spriest. To izšķirs katra talants un interese skatuvei. Bieži kāds sevišķs notikums, dažkārt pat sīkums, pievērš cilvēku skatuvei un saista ar to uz mūžu. Vai Mēs prasām brīvību būs kādam šis notikums?

Par drāmas pulciņa turnejas nobeigumu Bafalo E. Alka no turienes raksta: "Vai mēs varam vēlēties skaistāku apliecinājumu piederēt savai tautai, vēlēšanos runāt latviski, palikt latvietim kā to pateicis jaunais teātŗa galvenās lomas tēlotājs Ronalds Joma (Aivars). Jaunatne ar tadu entuziasmu un izteiksmes veidu nekur citur nevar tik labi piesavināties pareizu izrunu kā teātrii. Režisors Hugo Miķelsons ar to ir paradījis lielas audzinātaja spējas. Varam priecaties, ka turnejas nobeigumā ansamblis varēja parādīt tik viengabalainu tēlojumu, labu latviešu valodu."

Izrāde Bafalo DV izkārtojumā notika ukraiņu zālē. Režisors saņēma aplausus un sarkanas rozes, ko pasniedza mazā Viktorija Kudiņa. Sirsnīgus pateicības vārdus teica DV Bafalo apvienības priekšnieks A. Mikulis. Par cienastu bija rūpējušās vietējās vanadzes. Notika arī izloze ar vairākiem vērtīgiem laimestiem.

rd.

✸

LATVIJA AMERIKĀ

LAIKS

TORONTO

❄Toronto latviešu tautas augstskolas ģimnazijas drāmatiskais pulciņš gatavo R. Blaumaņa "Trīnes grēkus". Draudzīgā aicinājuma izrādei 27. un 28. janvārī Latviešu namā. Lugā piedalās 15 ģimnazistu, pašam režisoram H. Miķelsonam tēlojot Mazbērzu tēvu. Līdzīgi iepriekšējiem gadiem, pulciņš ar izrādi iecerējis viesoties arī Hamiltonā, Montrealā, Otavā un Londonā.

❄

❄Tautas augstskolas piektdienas ģimnazijas drāmas pulciņa vadītājs režisors H. Miķelsons ar pulciņa dalībniekiem ģimnazistiem iestudē Blaumaņa Trīnes grēkus, ar šā iestudējuma divām izrādēm atzīmējot Draudzīgā aicinājuma gadadienu. Pirmajā izrādē 27. janvārī, pl. 7 vak. Latviešu namā pensionāriem un skolēniem ieejas maksa būs tikai 1 dol., pārējiem 2 dol., bet svētdienas izrādē 28. janvārī, pl. 5 pp. turpat visas biļetes maksās 2 dol. Mēģinājumi notiek piektdienas vakaros, pēc mācību beigām. Ģimnazijas teātrnieki jau lūgti un apsolījuši viesoties arī Montrealā, Londonā, Hamiltonā un Otavā.

❄

LAIKS

VAI TRĪNE GRĒKOJA?

TORONTO ĢIMNAZIJAS DRĀMATISKĀ PULCIŅA NĀKOŠAIS UZVEDUMS

❄Toronto latviešu nama vestibilā klusums. Ir kārtējā ģimnazijas mācību stunda, tas tādēļ. Bet klusums nav ilgs. Ceturtai stundai beidzoties, sākas pastiprināta rosība, sāksies piektā stunda, kuŗā ir ģimnazistu nodarbības pēc pašu izvēles. Tomēr šī stunda ir obligāta. Drāmatiskam pulciņam šī stunda nav sveša nu jau vairākus gadus: četros mēnešos jāsagatavo jauns iestudējums Draudzīgā aicinājuma sarīkojumam janvāŗa mēneša beigās.

Šajā gadā režisors H. Miķelsons pulciņa darbam izvēlējies Rūdolfa Blaumaņa komēdiju Trīnes grēki. Par "grēku" tiek uzskatīts katrs nedarbs. Skatot lugas mēģinājumu no sākuma līdz beigām, rodas jautājums vai Trīne (Anita Vaivare) lugā ir vienīgā "grēkotāja" un vai tādēļ būtu īsti pareizi visu lugu novēlēt tikai viņai vien.

"Grēkotāju" ir daudz: Mazbērzu tēvs (Hugo Miķelsons) slepeni pīpē un māna saimnieci. Mazbērzu māte (Jūlija Pakalne) viena vada saimniecību un netaisni valda ģimenes dzīvē. Juris (Edgars Legzdiņš) krāpj māti ar nepatiesu mīlestību pret savu māju kalponi. Vilis (Egils Stiebriņš) saplēstās krūzes vainu uzveļ citiem. Made (Šilvija Rūtīte) slepeni ņem no saimnieku mantas. Brencis (Juris Brammanis) taisa neiedomājamas muļķības mīlestības dēļ. Emilija (Sandra Klepere), kaut Juŗa aicināta, nāk slepeni uz Mazbērziem. Annule (Daina Brūmele) ada cimdus vienam, bet runā par citu. Januks (Atis Freimanis) mānās. Mārcis (Jānis Miķelsons) darbu labprāt apmaina pret ubadzes gūstīšanu. Atis (Jānis Liepiņš draud. Ābrams (Ronalds Joma) taisa apšaubāmus veikalus. Joske (Guntis Brūmelis) nestrādā. Rembēniete (Aida Putniņa) mulst pati un mulsina citus. Dāvis (Ēriks Eglīte) izdzer precību šņabi.

Šie ir tikai daži no pieminēto grēkotāju grēkiem. Tomēr būtu netaisni šeit uzskaitīt vēl citus viņu nodarījumus, tā Trīnes grēkus padarot par bāliem iekrāsojumiem šajā Rūdolfa Blaumaņa klasiskajā komēdijā. Bet Blaumanis ir redzējis vairāk. Aiz pārējo personāžu citreiz neattaisnojamās rīcības slēpjas īslaicīgs ļaunums, sevis aizsargāšana. Trīnes grēkojums, turpretī, ir pārlaicīgs, pilns egoisma. Ja pārējo "grēki" skatītājā izraisa līdzjūtību, citreiz dusmas, tad Trīne noved līdz smaidam vai sirsnīgiem smiekliem. "Šie autora skatījumi ir jācenšas parādīt skatītājiem iespējami pilnīgi," saka režisors.

Vēl pieminams, ka arī pats

režisors nav bez grēkiem", atmezdams vienu personu. Bet citādi viņa darbā grēku saskatīt nevar. Lugas teksts nav saīsināts, piemērots jaunatnei. Tēlotājos ir tikai ģimnazisti, izņemot Mazbērzu tēva lomu, kuŗu režisors uzņēmies pats.

Un kur tad vēl citi "grēkotāji"! Velga Jansone - ar domām par piemērotiem tēlotāju tērpiem, Žanis Siliņš - gādājot mēbeles, Vitauts Kurzemnieks, izgaismojot izrādi un Žane Ezera, apzinot maigākos un ietekmīgākos grimus jauno tēlotāju jūtīgajām sejām.

Bet gaidīsim izrādi, lai ikviens pats pārliecinātos par "grēkotāju" vainas lielumu Rūdolfa Blaumaņa Trīnes grēki izrādē janvāŗa pēdējās nedēļas nogalē Latviešu namā, Toronto. Tiem, kam minētā nedēļas nogale būs aizņemta citiem pienākumiem, aizvien vēl paliks iespēja redzēt rosīgo ģimnazistu pulciņu Hamiltonā, Montrealā, Otavā vai Londonā, uz kurieni viņus aicina viesoties vietējās latviešu skolas vai citas organizācijas. os

❄

LATVIJA AMERIKĀ 1973. gada 3. janvāris

Lielako lomu tēlotāji R. Blaumaņa lugā Trīnes grēki, ko Toronto latviešu ģimnazijas drāmatiskais pulciņš izrādīs Kultūras dienu ietvaros Toronto. Augšējā attēlā no kreisās: Rembeniete (Aida Putniņa), Dāvis (Ēriks Eglīte), Juris (Edgars Legzdiņš) un Emilija (Sandra Klepere) R. Rūtiša uzņēmumi

LATVIJA AMERIKĀ Trešdiena, 1973. gada 10. janvāris

Kaut kas labs gatavojas

DAŽAS KULTŪRAS DIENU ROSMES

. . . Pa to laiku pie Latviešu nama kāpnēm parādījies uzraksts "Trīnes grēki otrā stāvā". Pēkšņi atjēdzos: zemapziņā visu rītu bija gulējis vēl kāds dzenulis, vēl kāds iemesls, kāpēc jāceļas. Tas tikai nebija izlauzies virsapziņā. Bija it kā jānoskatās arī Trīnes grēkošanā. Bet režisors H. Miķelsons nebija otrreiz atgādinājis, kā solījies, nebija piezvanījis. Bija varbūt mainījis domas. Vainīgs kautrīgi kāpu pa grīdsegotajām ejām augšā.

Ģimnazijas drāmatiskais ansamblis draudzīgā aicinājuma un Kultūras dienām gatavojis izrādes katru gadu. Pagājušā gadā bija cita, moderna luga. Šogad R. Blaumaņa "Trīnes grēki".

Atcerējos daudzus pagājušā gada tēlotājus. Atcerējos tos kā talantīgus, sološus papil-

Katru gadu Toronto latviešu tautas augstskolas ģimnazijas drāmas pulciņš rež. Hugo Miķelsona vadība pēc pirmizrādes Toronto viesojās lielākos latviešu centros. Pēc izrādes 3. februārī Hamiltonā, turpmākās izrādes vēl paredzētas: 10 febr. Montrealā, 31. martā Londonā un 7. aprīlī Otavā. Augšējā attēlā: Trīne (A. Vaivare), Annule (D. Brūmele) un Jaņuks (A. Freimanis); apakšā no kreisās: Rembēniete (A. Putniņa), Dāvis (E. Eglīte) un Emīlija(S.Klepere).

Foto: Verners Cinis

dinājumus trimdas teātrim. Domāju - tagad tos redzēšu atkal, citās lomās. Bet kad iegāju Latviešu nama augšējā zālē - izrādījās, visi sveši. Vienīgais, kovēl pazinu, bija pats režisors Miķelsons.

Tas, varbūt, tāpēc, ka viņš vienīgais ģimnazijas drāmatiskajā pulciņā, kas vairs neaug, pirmajā brīdī iešāvās prātā. Bet tad atjēdzos, ka, tā domādams, nodaru viņam netaisnību. Ja jau šogad, ar jauniem tēlotājiem, viņš ķēries pie latviešu teātŗa klasiķa "Trīnes grēkiem", kas skatītājiem atmiņā no labu labajām iestudējumiem pagājušos 70 gados, tad tas taču liecina, ka viņš aug, kļūst arvien uzņēmīgāks, ķeŗas klāt arvien smagākiem uzdevumiem. Tad tas taču liecina, ka arī viņa drāmatiskais pulciņš aug.

Bija jau vēla pēcpusdiena un mēģinājums beidzās. Režisors deva vēl pēdējos aizrādījumus saviem audzēkņiem un pēc tam stingri noteica: "Rītvakar piecos atkal!"

"Tā Trīne mums jādabū gatava un mēs dabūsim!" viņš, kaut noguris, saslējās, kad tēlotāji bija jau aizgājuši. "Bet šodien četras stundas nomēģinātas - jāpameklē ko uzkost."

Te nekas nebija sakāms. Viss, likās, ejam stingru, iepriekš nospraustu gaitu. Biruta Senkēviča no Miķelsona izkaulēja atbildi - savai vakarēšanai. Būšot tāds - ar nevairāk kā diviem izlūzušiem zariem. Arī man bija jāapsola atdošana. Bija jāaapsola arī, ka vakarētāji gan liks, bet neieliks tos divus izlūzušos zarus. Pārrunājām vēl jautājumu, kur dabūt vērpjamo ratiņu. Tad gājām katrs savu ceļu.

❄

LATVIJA AMERIKĀ 1973. gada 10. janvāris

Latviešu sēta Toronto

SARUNA AR HUGO MIĶELSONU PAR TRĪNES GRĒKIEU IESTUDĒJUMU

❄ Toronto latviešu tautas augstskolas sestdienas ģimnazija katru gadu janvārī, Kultūras dienu ietvaros, sagatavo kādu jauniestudējumu. Šogad ģimnazijas drāmatiskais pulciņš izvēlējies Rūdolfa Blaumaņa komēdiju Trīnes grēki, kuŗas izrāde notiks 27. un 28. janvārī Latviešu namā.

Jautāts, kādēļ režisors drāmatiskajam pulciņam izvēlējies tieši šo Blaumaņa klasisko komēdiju, H. Miķelsons paskaidroja, ka iemesls vispirms tam bijis lielais personāžs, kas lugā darbojas, lai iesaistītu skatuvē vairākus tēlotājus no ģimnazistu vidus un dotu viņiem latviešu valodu un tajā vingrināties. Svarīga arī latviskā vide, kuŗā lugas darbība risinās, ar lauku sētu un tās ļaudīm. Tie bijuši galvenie iemesli lugas izvēlei.

"Nav daudz latviešu oriģināllugu ar tik lielu tēlotāju skaitu, kur visas lomas piemērotas jaunatnei, kā tas ir šajā Blaumaņa lugā, sākot ar Mazbērzu Vili un beidzot ar atraitni Rembēnieti," saka H. Miķelsons. "Daudz runā un latviešu periodikā raksta par jaunu ceļu meklēšanu lugu iestudēšanai. Viens no šiem jaunajiem ceļiem ir atrast latviešu lugām tēlotājus jaunatnes vidū, atmetot pieņemtās klišejas varoņlomu un mīlētāju meklēšanā."

Tālāk lugas iestudētājs paskaidro: "Valoda, kādu lieto Rūdolfs Blaumanis savās lugāsī, teikumu uzbūve, darbības risinājumiem, ir nenoliedzams ieguvums jaunatnes ansambļiem. Ja ne vienmēr jaunajiem tēlotājiem teksts ir pilnīgi izprotams, tad reži-sora piezīme pirms un pēc vārda vai teikuma izrunas tajos nostiprina ticību savas valodas spējām un varēšanai."

Tālāk režisors pastāsta, ka, strādājot ar jauniešu ansambli, svarīga ir iejušanās katra tēlā. Mēģinājumiem sākoties, katras lomas iezīmes ir jāparāda, lai vēlāk paši tēlotāji dotu tām savu iedomāto pārdzīvojumu. Tēlu raksturošana tikai mutvārdiem ne katrreiz jaunajiem tēlotājiem psīchiski izprotama, sevišķi, ja vecumu atšķirība starp tēlotāju un tēlu ir liela, pat gadu trīsdesmit.

Lugas darbība noris lauku sētā. Šeit tēlotāji tiek nostādīti riskantas situācijas priekšā: ar savām iztēles spējām tiem jāpierāda, ka viņi ir tiešām tie, ko viņi tēlo. Tēlotājiem jāapzinās, ka tikai tam, kam viēņš pats tic, ticēs arī skatītājs zālē.

"Pirms diviem gadiem jaunatnes audzinātāja Eleonora Upatniece laikrakstā Latvija Amerikā kādā vietā rakstīja par latviešu klasiķu iestudēšanu jaunatnes teātŗu ansambļos, norādot uz šāda darba svētību. Kāds gan varētu būt vēl pareizāks un īstāks veids, ja ne iepazīstināt jauniešus, kas paši šo dzīvi nepazīst, ar Blaumaņa laikmetu daudzajos teatŗa mēģinājumos un pēc tam pašiem likt to tēlot uz skatuves?" jautāja lugas iestudētājs, atkārtojot lugas izvēles trīs galvenos iemeslus - jaunatnei piemērotu personāžu, latviešu valodas skaidro izteiksmi un iespēju iepazīstināt tēlotājus ar latviešu lauku sētu. "Nebūs maz teātŗu mīļotāju, kuŗi nezinātu, kas notiek Trīnes grēkos. Šajā izrādē būs dota iespēja pārliecināties - kā tas notiek!" uzsver režisors.

❄

LATVIJA AMERIKĀ
1973. gada 10. janvāris

❄ Toronto latviešu tautas augstskolas ģimnazija, kā ik gadus, arī šogad atzīmēja Draudzīgā aicinājuma atceri ar ģimnazijas drāmas pulciņa jauniestudējumu, šoreiz izvēloties Rūdolfa Blaumaņa Trīnes grēkus režisora Hugo Miķelsona vadība. Abas izrādes 27. un 28. janvārī Latviešu nama zālē noskatījās kopā 660 apmeklētāju.

❄

Trīnes grēku trīs mērķi

TORONTO LATVIEŠU SESTDIENAS ĢIMNAZIJAS DRĀMATISKĀ PULCIŅA IZRĀDI VĒROJOT

❄ Kāpēc Trīne grēko, kāpēc viņu sauc par grēcinieci, kāpēc R. Blaumanis devis savai komēdijai nosaukumu Trīnes grēki?

Lai uz šiem jautājumiem atbildētu, būtu jāiedziļinās latviešu lauku vidē pirms 100 gadiem un jāanalizē Trīnes raksturs, kas daļēji varētu izrādīties iedzimts, daļēji šīs vides un sabiedriski sociālo apstākļu produkts, bet vēl vairāk būtu jāiedziļinās komēdijas autora Rūdolfa Blaumaņa nodomos, mērķos un situācijā, kas šo komēdiju radījuši vai, vismaz, veicinājuši tās rašanos. Šodien tāda vairs nerastos, tai nebūtu pieprasījuma. Bet to iztirzāt nav šī raksta nolūks.

Kāpēc Toronto latviešu sestdienas ģimnazijas drāmatiskais ansamblis tagad izvēlējies, iestudējis un izrāda Trīnes grēkus?

Uz to jau daudz vieglāk atbildēt. Pa daļai to jau deklarējusi ģimnazija un ansambļa vadība: 1) lai blakus parastajām mācību stundām dotu ģimnazistiem iespēju aktīvi piedalīties kādā no latviešu sabiedriski kulturālajām nodarbībām; 2) lai koptu, vingrinātu un kuplinātu ģimnazistu latviešu valodu, tās izrunu, izjūtu un jēgu un 3) lai rastu jaunus talantus novecojušam latviešu trimdas teātrim. Bez šaubām, to var izteikt arī citiem vārdiem - nozīme daudz nemainītos, mērķi paliktu tie paši. Un tiem šī ansambļa - jāpasvītro: sastāvā vienmēr mainīgā ansambļa - vadība sekojusi jau ilgus gadus.

Par cik šiem mērķiem atbilst Trīnes grēki? - varētu būt nākamais jautājums. Ansambļa vadītājam režisoram Hugo Miķelsonam uz to bija jāatbild jau pirms gada - sev pašam. Skatītāji to jautā šodien, pēc izrādes. Jautā un vērtē. Varbūt to dara arī jaunie aktieŗi un citi ģimnazisti - cits citam.

Atbildes varētu būt dažādas. Gan apliecinātājas, gan noliedzējas, gan "par tik, par cik". Nepievienojoties ne vienam, ne otram, tomēr jāsaka, ka 70 gadus veca luga jauniem Amerikas kontinentā dzimušiem tēlotājiem, liekas, bijis ciets rieksts. Tas saprotams. Vēsturisku lugu, vēsturisku lomu un vēsturiskas vides tēlojumiem jāmācās ne tikai skatuves māksla un valoda - tiem jāmācās arī vēsture. Šī vēstures mācīšanās ir papildus pienākums. Tēlot tagadnīgu vidi, tagadnīgus raksturus, runāt tagadnīgā latviešu valodā būtu daudz vieglāk. To visu arī vieglāk būtu saprast - pārējiem ģimnazistiem un jauniešiem, skatītājiem. Un varbūt dažā ziņā tā būtu sasniegts vairāk.

Bet režisors nav meklējis vieglumu. Viņš licis saviem audzēkņiem strādāt. Un tie nav taupījušies. Cieto riekstu viņi pārkoduši. Gan visi kopā veco Blaumani un tā tēloto vidi, gan katrs atsevišķi savu veidojamo raksturu, savu lomu. Izrāde liecināja, ka viņi to veikuši. Gan smagi strādādami, varbūt, arī ar atšķirīgiem panākumiem, varbūt pat vairāk vecākajai skatītāju paaudzei par prieku, bet veikuši. Vissmagāk, pie tam, liekas, bija strādājis pats audzinātājs, skolotājs skatuves mākslā un režisors Hugo Miķelsons. Bet jāsaka, ka arī viņš savu bija veicis.

Jauno skatuvnieku latviešu valodas izjūta un izruna vienmēr bijis skatītāju piezīmju iemesls. Šīs piezīmes vienmēr svārstījušās starp prieka pilniem cildinājumiem un mazcerīgiem noliegumiem, bet to pamatā ne vienmēr bijusi viena un tā pati mēraukla. Grūti iedomāties, ka kādreiz tas varētu būt citādi. Bet bija patīkami klausīties daudzās pareizās skaņu intonācijās un šo intonāciju modulācijās un laist nepareizās "gar ausīm". Ausis pie skaņām pierod. Un pieradušas, tās vairs tik asi neatšķiŗ pareizās no nepareizām. Šī atšķiršana tāpēc jāatstāj citu zemju varbūt, dzimtenes latviešiem. Jauniešiem jādzird un jāklausās savai izcelsmei piederīgo valoda, jauztver tās īpatnības no pirmavotiem. No tādiem pirmavotiem, ko nav saduļķojušas svešas pietekas.

Par labāko tēlotāju publi-

kai bija jānobalso aizklāti ar zīmītēm. Rezultāti vēl nav zināmi. Profesionālais vērtējums tāpēc jaatstāj aktieņu profesijas speciālistiem. Tāds nāks. Tas, vismaz, esot solīts.

Ģimnazijas drāmatiskā ansambļa divas Trīnes grēku izrādes 27. un 28. janvārī bija vērtīgs pienesums kultūras dienu programmai Toronto - arī salīdzinājumā ar citiem, profesionālāka rakstura sarīkojumiem. Cerams, ka par vērtīgu pienesumu savām sabiedriski kulturālajām nodarbībām tās atzīs arī skatītāji Hamiltonā 3. februārī, Montrealā 10. februārī, Londonā 31. martā un Otavā 7. aprīlī, kur paredzētas ansambļa viesizrādes.

Osvalds Liepa

❄

"Stipra, stipra ir mana tauta"

R. BLAUMAŅA TRĪNES GRĒKI TLTA ĢIMNAZIJAS DRĀMAS PULCIŅA IZRĀDĒ

❄ Kā katru gadu, tā arī šogad Draudzīga aicinājuma dienā Toronto latviešu tautas augstskolas ģimnazijas drāmas pulciņa izrāde pulcināja jauniešu vecākus, draugus un skolas labvēļus lielā skaitā. Šogad R. Blaumaņa lugas uzvedumam ir vēl sevišķa nozīme. Mūsu tautas lielais drāmatiķis Rūdolfs Blaumanis jau sešdesmit piecus gadus staigā aizmūža ceļus. (Miris 1908. g.) Dzīvs un tautai neatņemams tas ir arī svešumā dzimušajiem un augušajiem latviešu jauniešiem. Ka tas tā, to liecina skolas drāmatiskais pulciņš, pats izvēlēdamies pirms dažiem gadiem iestudēt Blaumaņa No saldenās pudeles. Tālos laikos dzīvojošais drāmatiķis jauniešiem nemaz nav bijis tāls. No saldenās pudeles bijusi labākā izrāde skolas drāmatiskā pulciņa pastāvēšanas laikā.

Šā gada luga ir ar savu atceres dienu nozīmību. Tai arī tēlotāju skaits kupls. Daudzie teātŗa mīļotāji var izspēlēties un plašā lomu pulkā iespēja saskatīt tos, kam ne tikai laba griba vien, bet vērojamas arī spējas, ja arī tikai pašā visniecīgākā iedīglī. Un dažam labam saskatīšana vajadzīga turpmākam darbam. Prieks bija skatīties. Spējas bija vairākiem tēlotājiem, dažiem pat pavisam mazās lomās.

Izturētākais tēls, kaut kautrs izteiksmes līdzekļos, bija Brenča tēlotājam J. Brammanim. Viņš ticēja tam, ko skatuvē darīja un juta. Tas ir jau sasniegums, kas vienam otram piedzīvojušam skatuvniekam negadas garā darba posmā un strādājot katru dienu teātrī. Brammanim arī laimīga sagadīšanās ar partneri. Silvija Rūtīte bija mīlīga Brenča iecerētā Made. Ar savu raksturīgo gauso runu, kas gandrīz visos teikumos paliek vienmuļi uz tā pašu toņa, tēlotāja ir mainīga sarunās sajūtās. Labi veiktas ir viņas valšķīgās, slinkās izdarības saimnieces pērienu gaidot un straujā maiņā tā ar siltu čukstu saņem Brenča doto skapja atslēgu. Negaidīti droši tā tēlo "sajukušo" sevišķi izteiksmigi sniegdama roku Dāvim.

No redzamākiem tēlotājiem jāmin arī Jaņuks (A. Freimanis). Tēlotāja skatuves drosme un apsviedīgums būtu labi iederējis arī Juŗa lomā, ko tēloja E. Legzdiņs. Tas vēl prātā no nesen redzētā Brigaderes Sprīdītis pasaku valsts puišeļa. Grūti ticēt, ka "laimīgās zemes" braucējs no gulbīša spārnu vēdam tik ātri jau gatavs doties pie altara . Jaņuka partnere Annule (Daina Brumele) ir ar iezīmīgām raksturotājas spējām un komiski kontrastē ar Jaņuka izrīcību, rāmā pusaudzes nopietnībā prātodama par precībām. Emilija (S. Klepere) ar savu mīlīgo un izteikti latvisko ārieni dzēsa savu nedrošību tēlojumā. Pāris teikumos un pāris gājienos skatuvē raksturotāja varēšanu līdzīgos tēlos paradīja arī E. Eglīte Dāvja lomā. R. Jomas tēlotais paunu žīds Ābrams stājā un izskatā varētu būt katra gleznotāja otas vērts. Grūtāk tēlotājam bija lomā iezīmēt tirgotāja īpašības. Drošā skaļā runā un platos soļos bija Rumbeniete (A. Putniņa) Jaunā un glītā meitene likās nobijusies no padzīvojušas, precību kāras atraitnes tēla. Bet bailes pārvarēja tēlotājas centība - cīnīties ar sev tik nepiemērotu tēlu. Centība bija arī kalpam Mārcim (J. Miķelsons), kam valgs "trako" sasiešanai bija varenāks nekā tēlotāja drosme kādam ķerties klāt . . .

Mazbērzu māte ir loma, ar ko tālos laikos ievērojamas skatuvnieces ierakstījušas savu vārdu teātŗa vēsturē nedzēšamiem burtiem. Būtu neprātīgi gaidīt no jaunās, rāmās meitenes valdonīgas saimnieces krāsaināku tēlojumu kā J. Pakalne to varēja veikt. Partners tai lugas sagatavotājs Hugo Miķelsons, kas tēloja Mazbērzu saimnieku. Tas lomu veica siltās jaukās krāsās, bet ar to Mazbērzu mātei nepalīdzēja. . . J. Pakalne pelnījusi sev gandarījumu: kādu citu, sev piemērotāku tēlu - ar citu, arī piemērotu partneri.

Nebūs gan neviena šīs lugas iestudējuma, kur galvenās lomas Trīnes tēls nebūtu liekams zem lielas jautājuma zīmes gan pirms, gan pēc izrādes.

Mūsu ievērojamā teātra kritiķe Paula Jēgere-Freimane par komēdiju Trīnes grēki saka: "Drastiski joki un blēņošanās vien jau tur ir, īsti apriecināt tajā var tikai visādām ēverģēlībām pa vidu izbārstītie atjautīgie dialogi." Blaumanis ar šo savu lugu tautā nācis tikko pāri trīsdesmit gadiem, pats joku, drastiska humora un sava spēka prieku pilns. . .

Kas meistara - jokotāja Blaumaņa jokiem Trīnes tēlu veidojot bijis prātā, to laikam neviena Trīnes tēlotāja īsti nav uzzinājusi ar lomu strādājot. Kur sarežģītajā tēlā saskatāmas autora ēverģēlības, kur komika, to nevarēja paradīt arī jaunā (1. vidusskolas klases audzēkne!) A. Vaivare. Viņas patiesi mīlīgo smaidu nevarēja apsegt ne grims, ne mīlestība lomas tekstā. Nākošajās drāmatiskā pulciņa izrādēs tēlotājas mīļajam smaidam būs kāda iederīgāka loma. Abi zēni - Vilis (E. Stiebriņš) un Joske (G. Brumelis) savām lomām bija atbilstoši bērni, ar bērnu izdarību. Ati, jauno medicīnas studentu, tēloja J. Liepiņš.

Klausoties skolas direktrises V. Slaviešas uzrunā svētku viesiem, paliek prātā kāds teikums: "Jo bargāka kritika mūsu skolas darbam, jo labāk mēs turpmāk varēsim darbu veikt." - Ar to un savu rāmo, bet vienmēr izlīdzināto stāju un runu tā, gadiem dzīvodama savam skolas darbam, pati nemanīdama palikusi kā simbols. . .

No kāda R. Blaumaņa uzņēmuma uz mums skatās lielais tautas rakstnieks. Ar viņa rakstītajām rindām pirms trim paaudzēm tagad uz mums runā jaunie latvieši. Arī viņi ir simbols kaut kam par ko sen mirušais rakstnieks izbrīnā un pārsteigumā tagad teiktu: "Stipra, stipra ir mana tauta."

Emma Kalniņa-Znotiņa

❄

LAIKS
1973. g. 3. februārī

TORONTO

❄ Piektdienas ģimnazija Draudzīgā aicinājuma atcerē sniedza sava drāmatiskā pulciņa gadskārtējā jauniestudējuma divas izrādes. Šogad režisors H. Miķelsons bija iestudējis R. Blaumaņa Trīnes grēkus, ko izrādīja Latviešu namā 27. un 28. janvārī, par abām dienām to noskatoties ap 600 personām.

❄

LAIKS
1973. g. 14. februārī

"Trīnes grēki" Toronto

❄ Toronto latviešu sestdienas ģimnazijas drāmatiskais ansamblis atkal sagatavojis savu gadskārtējo iestudējumu, ar ko tas, kā parasts, drīzumā ciemosies arī citos centros Kanadā un ASV. Šoreiz tie ir R. Blaumaņa joki 4 cēlienos "Trīnes grēki".

Nav viegli gatavot izrādes ar mainīgu, katru gadu cita sastāva ansambli. Vēl vairāk tāpēc, ka tā dalībniekiem bieži trūkst jebkādas skatuviskās pieredzes. Visam jāpaliek labas gribas, spēles prieka un vingrināšanās iespēju robežās. Arī šogad tēlotāji, ar pāris izņēmumiem, visi jauni, tikpat kā pirmo reizi uz skatuves.

Režisors un ilggadējais ansambļa vadītājs Hugo Miķelsons izrādes sagatavošanai tāpēc piegājis ar studiju darba pamatīgumu, iepazīstinādams savus audzēkņus ar uzveduma sīkdaļām gan no vēsturiskā, gan literārā, gan no drāmaturģijas viedokļa. Darbs bija grūts, bet tas vainagojies panākumiem. Par to liecināja divas publikas pārpildītas izrādes Toronto.

Arī jaunie aktieri nebija sevi taupījuši. Nekur nemanīja amatieru izrādēs tik parasto teksta nezināšanu, skatuvisko situāciju improvizēšanu, uznācienu kavēšanos u.t.t. Spēle ritēja raiti. Un ja arī Blaumaņa joki dažreiz

neizraisījās ar maksimali iespējamo efektu, publikai bija jaatceras, ka tā tikai ģimnazistu izrāde. Atsevišķo tēlotāju spējas vēl pāragri izvērtēt. Daži parādīja teicamas skatuviskās dotības, citi, labu latviešu valodas izjūtu un izrunu, vēl citi - centību un darbu. Bija arī tādi, kam atzinība pienākās visu trīs īpašību izpausmēs.

Izrādē bez režisora H. Miķelsona, šogad piedalās un lielākas vai mazākas lomas tēlo, alfabētiskā kārtībā: J. Brammanis, D. Brumele, G. Brumelis, E. Eglīte, A. Freimanis, R. Joma, S. Klepere, E. Legzdiņš, J. Liepiņš, J. Miķelsons, J. Pakalne, A. Putniņa, S. Rūtiņe, E. Stiebriņš un A. Vaivare. Aizskatuves pienākumus veic Z. Ezera, V. Jansone, V. Kurzemnieks un Ž. Siliņš.

OSVALDS LIEPA

❄

LAIKS
1973. g. 21. februārī

MONTREALĀ

❄ 10. februārī latviešu skolas paspārnē ar Blaumaņa Trīnes grēkiem viesojās Toronto latviešu tautas augstskolas ģimnazijas audzēkņi, izpelnoties tuvu pie 200 apmeklētāju atzinību. Režisors H. Miķelsons saņēma ziedu velti un pats pasniedza atzinības talismanu skolas pārzinim K. Deksnim par regulāru viesizrāžu izkārtošanu Montrealā. Bez tam sarīkojumā varēja skatīt Montrealas skolas 3. klases ģimnazistu gatavotos laikrakstus un iegādāties skolas žurnālu Montrealas jaunietis. Skola Draudzīgā aicinājuma zīmē saņēmusi turpat 400 dol. no organizācijām un atsevišķiem labvēļiem.

❄

LATVIJA AMERIKĀ
1973. g. 17. martā

❄ Toronto latviešu tautas augstskolas ģimnazijas drāmas pulciņa dalībnieki, pēc R. Blaumaņa lugas Trīnes grēki divām izrādēm draudzīgā aicinājuma ietvaros Toronto un lugas atkārtojuma 3. februārī Hamiltonā, 10. februārī izbrauca uz Montrealu, kur vietējās latviešu skolas izkārtojumā deva izrādi. To noskatījās 200 apmeklētāju. Režisors H. Miķelsons pasniedza piemiņas velti skolas pārzinim K. Deksnim, kas Toronto latviešu ģimnazistu viesizrādes izkārtojis arī citus gadus. Ģimnazisti ar Trīnes grēkiem vēl viesosies 1. aprīlī Londonā, plkst. 3. pēc pusd. Poļu leģiona zālē (80 Anne St.) un 7. aprīlī, plkst. 7 vak. Skolotāju kolledžā (195 Elgin St.) Otavā. Izrādi Londonā kārto Londonas latviešu kopa, bet Otavā DV nodaļa.

❄

LATVIJA AMERIKĀ
1973. g. 9. jūnijs

❄ Toronto latviešu tautas augstskolas ģimnazijas drāmas pulciņa dalībnieki 30. maijā bija pulcējušies atvadu vakaram un šāgada darbības izbeigšanai Aidas Putniņas mājā. Pulciņa izrādītās R. Blaumaņa lugas Trīnes grēki režisoram H. Miķelsonam tā dalībnieki pasniedza velti - puloveru ar uzrakstu "Režisors" un grāmatu turētājus Trīnes grēki divreiz izrādīti Toronto un pa vienai reizei Hamiltonā, Montrealā, Londonā un Otavā. Izrāžu sarīkošanu atbalstījušas vietējās latviešu skolas, bet Otavā - vietējā DV nodaļa. Viesizrāžu turnejā pulciņa dalībnieki veikuši pavisam 1400 jūdzes un lugu noskatījušās kopskaitā 1200 personas. Nākamgad drāmas pulciņš paredzējis iestudēt Mārtiņa Zīverta 4 cēlienu lugu Cilvēks grib dzīvot. H. Miķelsons iepazīstināja atvadu vakara dalībniekus ar lugas saturu, kas ir nopietns, dziļš un reizē arī komisks. Režisors iecerējis piesaistīt dažus tēlotājus arī no iepriekšējā gada ansambļa. Lomas sadalīs rudenī. Lugā pavisam 11 tēlotāji - 3 sieviešu un 8 vīriešu lomām. Pēc 23 jūnija Jāņu sarīkojuma Sidrabenē, ar uzvedumu "Līgo vakars",. Režisors H. Miķelsons ar dzīvesbiedri Ireni 7. jūlijā dosies Eiropas ceļojumā, apmeklējot Angliju, Beļģiju, Holandi, Dāniju, Zviedriju un Norvēģiju.

❄

LATVIJA AMERIKĀ
1973. g. 16. jūnijs

❄ Ministrs Stenlijs Haidašs, kas kārto Kanadas daudzkultūru politiku, piešķīris Toronto latviešu tautas augstskolas latviešu sestdienas ģimnazijas drāmas pulciņam, kuŗu vada Hugo Miķelsons, 900 dol. atbalstu daudzkultūru programmas ietvaros. Ministrs S. Haidašs režisoram H. Miķelsonam adresētā vēstulē apsveicis pulciņa rosību un pievienojis savus vislabākos novēlēju-

Toronto Sestdienas ģimnazijas audzēkņi, absolventi un skolotāji skolas 20. mācību gada noslēgumā. Pirmā rindā no kreisās: absolventes Inese Balšēvica, Vizma Maksiņa, Vija Luce, Māra Strazdiņa, Benita Kalna, Laila Mārsone, Ausma Zvirgzdiņa, Dzintra Krēsliņa, Sandra Cicurska, Ilze Andžāne un Silvija Rūtīte, otrā rindā skolotāji: R. Rūtītis, O. Sils, kasieris K. Priedītis, L. Vīks, A. Cēbere, A. Sudmalis, J. Ozols, direktrise V. Slavieša, archibīskaps A. Lūsis, LNAK izgl. nozares vad. J. Mežaks, O. Upeniece, I. Pilpe, E. Ezera, E. Kalviņš un H. Miķelsons, trešā rindā piektais no kreisās skol. J. Zuntaks, i. Černavska un absolventi Alvis Butkēvics, Pēteris Dzintars, Pēteris Snuciņš Andris Leja, Arnis Pelūde un Māris Kārkliņš, ceturtā rindā ceturtais no kreisās absolvents Ģirts Jansons, Visvaldis Freimanis, Imants Kārkliņš, skol. E. Bērziņš un K. Jansons. J. Liģera uzņēmums

mus. Ministrs uzsvēra, ka valdība gādā lai ikviens Kanadā, kas to vēlas, varētu uzturēt savu kultūras mantojumu un tajā dalīties ar pārējiem.

❄

LAIKS
1973. g. 4. jūlijā

❄ Latviešu teātra ļaudīm ar Kanadas iestāžu atbalstu paveicies arī vēl citā plāksnē. Kanadas daudzkultūru ministrijas pabalstu programmas ietvaros 900 dol. piešķirti Toronto latviešu tautas augstskolas piektdienas ģimnazijas drāmas pulciņam, ko jau gadiem vada režisors Hugo Miķelsons. Pabalsts novēlēts "Latviešu skolēnu drāmas klubam" - latviešu jaunatnes teātra veidošanai. Piešķīrumā pavadrakstā vēl minēti daži sīkāki norādījumi par līdzekļu izlietošanu.

Toronto latviešu ģimnazijas drāmas pulciņs 1970. g. jau izpelnījās Ziemeļamerikas latviešu fonda Krišjāņa Barona prēmiju 200 dol. apmērā. Tagad tas guvis atzīšanu un atbalstu arī no kanadiešu puses, par ko sevišķi iepriecināts H. Miķelsons, kas ar pulciņu strādā jau 8 gadus.

Pēc R. Blaumaņa Trīnes grēku izrāžu sezonas beigšanas nākošajam mācību gadam izraudzīta M. Zīverta luga Cilvēks grib dzīvot. Iestudēšanu sāks rudenī, un pirmizrāde, kā ik gadus, būs ģimnazijas Draudzīgā aicinājuma atcerē. Pēc sekmīgi beigtas sezonas H. Miķelsons ar dzīves biedri Ireni devies 3 nedēļu Eiropas celojumā.

❄

RUDZU PUĶU BALLE MEŽCIEMĀ

❄ Jaukais laiks veicināja gadskārtējās Rudzu puķu balles izdošanos 4. augustā Toronto latviešu katoļu vienības lauku īpašumā Mežciemā, ko organizēja Mežciema pārvalde ar priekšsēdi V. Miklašēvicu. Dāmu komiteja ar priekšnieci M. Gabrāni bija rūpējusies par bagātīgu cienastu. Sabiedriskās mājas zāle bija greznota ar zaļumiem un ziediem, kas deva balles norisei īpašu skaistumu. Par latvisko skaņu plašu mūziku rūpējās Pēteris un Anastasija Broki. Bija vairāk nekā 100 apmeklētāju. Balles ievadījumā režisors H. Miķelsons uzstājās ar īpašu prologu, pēc tam uzjautrinot ar dažādiem veiklības demonstrējumiem.

LATVIJA AMERIKĀ
1973. g. augustā

❄ Režisors Hugo Miķelsons ievietots Vesterna slimnīcā, kur viņam izdarīta operācija, lai ārstētu kaŗa laikā gūtā ievainojuma sekas. Turpmākās nedēļās slimnieks labprāt gaidīs draugu apciemojumus.

❄

Svētdienas priekšpusdienā notika dievkalpojums Mežciema brīvdabas baznīcā pie krusta, tēva Jāņa no Montrealas vadībā. Pēcpusdienā rakstniece Biruta Senkēviča dalījās iespaidos par savu apciemojumu okupētajā Latvijā. Viņas stāstījums izraisīja diskusijas, kuŗās piedalījās Anastasija un Pēteris Broki, LNAK valdes priekšsēdis T. Kronbergs, Anna Mukta, O Liepa u.c. No diskusiju dalībniekiem izskanēja arī pa kritiskam vārdam par notikušo apciemojumu. Pārrunas vadīja Dr. V. Mileiko. **O.K.**

❄

LATVIJA AMERIKĀ
1973. g. decembrī

❄ Sv. Andreja draudzes bērnu eglītes sarīkojumam 16. decembrī pl. 3 pēc dievkalpojuma svētdienas skolas audzēkņi gatavo režisora H. Miķelsona vadībā viņa sacerēto bērnu ludziņu "Rūķu nelaime"; dejas iestudējusi I. Ķeniņa-Kajaka. Pēctam kopīgs cienasts un Ziemsvētku vecīša mantu izdalīšana.

❄

LONDONAS AVĪZE 1973. gada 3. augustā

KULTŪRAS ❄ apskats

PAGODINĀJUMS REŽISORAM

Kanadas federālās valdības kultūras ministrs Dr. Stenlijs Haidašs personīgā vēstulē paziņojis režisoram Hugo Miķelsonam, ka latviešu jaunatnes teātrim Toronto piešķirti 900 dolāri. Hugo Miķelsons šo teātri vada jau vairākus gadus. Ministrs apsveic režisoru un novēl panākumus viņa darbā. Hugo Miķelsons ir arī skolotājs Toronto latviešu ģimnazijā.

Anglijas latvieši Hugo Miķelsonu atceras no piecdesmitajiem gadiem, kad viņš darbojās DVF drāmas ansamblī Londonā. Kopš tā laika H. Miķelsons daudz mācījies un izveidojies par izcilu latviešu režisoru Kanadā. Pirms trim gadiem viņš saņēma Ziemeļamerikas Kultūras fonda balvu par nopelniem teātra laukā.

Trešo Ziemeļamerikas latviešu teātŗa dienu rīcības komiteja Toronto, pirmā rindā no kreisās: Anna Briede, Inta Purva (priekšsēde) un Skaidrīte Pūpēde (sekretāre); aizmugurē no kreisās - Hugo Miķelsons, Roberts Miglāns, Arvīds Memenis un Osvalds Liepa (kasieris). Nav klāt Vija Vare un Stanis Butkēvics. Foto" Verners Cinis

Toronto sestdienas ģimnazijas saime skolas 20. gada svētkos. Otrā rindā no kreisās O. Sils, H. Miķelsons, O. Upatniece, A. Semenovs, I. Semrnova, K. Priedītis R. Kurzemnieks, A. Sudmalis, skolas direktrise V. Slavieša L. Vīks, E. Ezera, I. Pilpe, J. Ozols, L. Brūvere, A. Cēbere, I. Černavska J. Zuntaks un R. Rūtītis. Pirmajā rindā absolventu klases meitenes.

J. Liģera uzņēmums

Top atkal jauna izrāde

ĢIMNAZIJAS DRĀMATISKAIS PULCIŅŠ IESTUDĒ M. ZĪVERTA CILVĒKS GRIB DZĪVOT

Apmeklējot Latviešu namu Toronto un iepazīstoties ar ģimnazistu nodarbībām, atklājas tīkama aina. Bez kārtējām mācībām piektdienu vakaros ģimnazisti spēj izkārtot arī savus sarīkojumus. Tāds bija 4. klases audzēkņu vadītais ģimnazisjas izbraukums rudenī, pēc tam eglītes vakars 21. decembrī, bet 26. un 27. janvārī Larviešu namā risināsies Draudzīgā aicinājuma sarīkojums. Šais dienās sava darba rezultātus rādīs ģimnazijas drāmatiskais pulciņš, kas režisora H. Miķelsona vadībā šogad sagatavojis M. Zīverta lugu četrās ainās - Cilvēks grib dzīvot.

Jautāts, vai lugas ideja pulciņam nav par smagu un nesaprotamu, režisors atbild: "ikviena visniecīgākā radība virs zemes grib dzīvot, un kādēļ gan šī iekāre - griba dzīvot - būtu par grūtu vai svešu mūsu ģimnazijas jaunatnei? Ir cits jautājums, kā to pārliecinoši parādīt skatītājiem. Vai tas izdevies, varat pārliecināties paši, ja vien apsolāt nesarunāties mēģinājumu laikā," smaidot nobeidz režisors. Viņa smaids norāda, ka viņš savam ansamblim tic.

Dzird atsvaidzinām tekstu, meklējam zemtekstu, redz nostiprinām situācijas un attaisnojam kustības. Var priecāties par lomu tēlotājiem. - Egils Stiebriņš ir krietns mājas un īpašuma sargs. Viņš ar mieru aizstāvēt savu saimnieku katrā laikā. Dzīvā valoda un pareizie uzsvari liek no viņa sagaidīt daudz. - Guntis Brumelis noteikti ir pastnieks; zīlēšana par vēstuļu saturu un tās rakstītājiem ir šī pastnieka apslēpta "nodarbošanās". Bet citādi viņš ir korekts. - Andrejs Dzintars ir ne tikai viesnīcnieks, bet arī veikalnieks. Skatītāju patiesi sadusmo viņa tēlotais Mantrausis. Ka viss dzīvē mainās, arī Andreja tēlojums lugā veidojas līdzi notikumiem, un beigās skatītājs priecājas par viņa pārdzīvojumiem. Jānis Liepiņš tēlo Andreja brāli, zāģētavas īpašnieku. Viņš iet vairākas jūdzes kājām, lai bez maksas brāļa veikalā salabotu savu kurpi. Ar balss intonāciju un stāju tas vīpsnā par brāļa uzpūtību. Mazliet komisks, bet patiess savos lomas veidojumos.

Anita Vaivare, šī slaidā, ņiprā ģimnaziste, vai tiešām viņai uzticēta nelaimīgas sievas loma? Ar savu gaitu un valodu viņa vēl neparāda to, ko vēlējies autors, bet kad svaiņu apsūdzēta neaizstāvas un netaisnojas, ir jātic viņas tēlojumam. Ja salīdzinātu ģimnazistes "toreiz" un "tagad", kāda gan varētu būt ģimnaziste "toreiz", tēlojot avīžu reportieri? Daina Brumele to veiks ar teicamu rutīnu. Vai nu tas ir gadu darbs pulciņā vai mīlestība pret teātri, bet žurnālistes lomu viņa veic tiešām labi. Viņa pat ir ar mieru atdot savu sirdi, jo šoreiz avīzei ziņojamais notikums ir iepinis cilvēku, kas grib dzīvot! Un kas gan vismaz reizi dzīvē neiemīlas?

Andris Briedis ir ārsts. To pierāda viņa stāja un apliecina tumšās acenes. Savam bērnības draugam pastāstīt par nāvējošo slimību nav nieka lieta. Nav arī nieka lieta noskatīties jaunus cilvēkus mirstam, lai kādā veidā, it sevišķi, ja kāds ir ārsts arī savā dvēselē ne tikai pēc profesijas. No Andŗa Brieža skatītājs sagaida daudz, tāpēc jācer, ka viņš skatītājus nepievils. Pagaidām - jāstrādā! - Reiz Hugo Miķelsons tēloja apmēram 90 gadu vecu ģimnazijas skolotāju. Tēlojums nebija slikts. Kollēgas, skolotāji, pēc izrādes gan saudzīgi aizrādījuši, ka tik vecam jau vajadzētu iet pensijā, kaut arī tēlotais laiks bijis tā ap pirmā pasaules kaŗa beigām, kad katra darbīga roka jaunatnes audzināšanā bija nepieciešama. Šinī lugā Miķelsons novecojis līdz 70. Ja viņam izdevies pirmais vecis, jātic, ka izdosies arī tagadējais.

Mēdz teikt, ka īsta mīlestība ejot pāri laikam. Par Ērika Eglītes tēlojamo lomu jāsaka, tā iet pāri telpai. Reiz

dzimtenē iecerētu un iemīlētu meiteni nevar aizmirst, kaut vai tā varbūt uz nāvi slima un atrodas Šveicē. Loma ir īsa, tādēļ sevišķi prasa iedzīvošanos tēlojumā. Ērikam ir klausīga balss un temperaments, kas jāvalda. Kā rādīja mēģinājums, viņam ir izpratne par teātri un skatuvi.

Ikviens vēl atcerēsies no pagājuša gada izrādes Lielbērzu saimnieci Sandru Klaperi. Toreiz viņa tēloja mīlestību un tās dēļ cieta. Tagad viņa tēlo ciešanas un to dēļ mīl. Teikt ka sāp, un to parādīt, nav gluži tas pats. Viņa necieš savas nāvīgās slimības dēļ, tikai jaunības tai mazliet žēl.

Pagājušā gadā Brenča lomas tēlotājs apliecināja varēšanu, kad it kā gribējās vai iet uz skatuves un teikt: "Made taču tevi mīl, nedzer nāves zāles!" Tas bija Juris Brammanis. Šogad viņš ansamblī ir daudz sarežģītākā lomā - slims, brāļu izmantots un sievas neievērots. Un tomēr viņš grib dzīvot. Viņš tēlo iemīlēšanos un pārvēršanos. Izārstēšanos un vērtību pārvērtēšanu. Tēlo atzīšanos un samierināšanos. Šādus pienākumus nevar palīdzēt veikt sufliere Aida Putniņa, bet būs jādara viņam pašam.

Dekorācijas visiem cēlieniem gatavo jaunais mākslinieks Aleksis Kovariks, tādējādi pārnesot skatītāju trīs dažādās vietās Sveices kalnos. Mēbeles un skatuves piederumus gatavo ilggadējais pulciņa labvēlis Žanis Siliņš. Zinot Velgas Jansones bagātīgo pieredzi teātŗu kostīmu gatavošanā un krāšņo izdomu, nav šaubu, ka būs pareizās vietās pareiziem tēlotājiem. Savu vieglo roku tēlotāju masku uzlikšanai apsolījusi Zane Ezera, un viņa solījumu tur.

Ar gandarījumu jāpiebilst, ka drāmatiskā pulciņa mērķu sekmēšanai līdzekļus piešķīrusi valsts pavalstniecības nodaļa. Gribas ticēt, ka uz Draudzīgā aicinājuma sarīkojumu liktās cerības attaisnosies, vai nu tas būtu 26. janvārī pl. 6 vakarā vai arī 27. janvārī pl. 5 vak. Latviešu namā toronto. .o.s.

✵

LAIKS
Sestdien, 1974. g. 12. janvārī

ĢIMNAZISTI IZRĀDĪS "CILVĒKS GRIB DZĪVOT"

ŠOREIZ AR KANADAS VALDĪBAS ATBALSTU

TORONTO (M.D.). - Toronto latviešu tautas augstskolas piektdienas ģimnazijas drāmas pulciņš, ko jau ilgus gadus vadījis Hugo Miķelsons, ik gadu iestudējis pa lugai, kas parasti izrādītas Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojumos. Tā notiks arī šogad, un izrādāmā luga būs Mārtiņa Zīverta "Cilvēks grib dzīvot". Pirmo reizi šādam pasākumam izdevies iegūt arī Kanadas valdības pabalstu iekšlietu ministrijas pavalstniecības nozares piešķīrumu 900 dol.

Iestudēšana sākta pēc vasaras brīvlaika, režiju vadot H. Miķelsonam, kas arī tēlo kazu gana lomu, būdams vienīgais "neģimnazists" visā 11 personu ansamblī. Pārējie 10 visi ir pašreizējie ģimnazijas audzēkņi: Daina Brumele, Moriss Mersjē, Anita Vaivare, Andrejs Dzintars, Jānis Liepiņš, Egils Stiebriņš, Sandra Klepere, Ēriks Eglīte, Andris Briedis un Guntis Brumelis. Dekorācijas gatavo ungāru gleznotājs Šandors Kovariks, kas, apņēmdams par sievu Rudīti Purvu, "ieprecējies latviešos". Drāmas pulciņa rīcībā esošo skatuves iekārtu labvēlis Žanis Siliņš papildinājis ar vairākām mēbelēm. Par tērpiem rūpējas Velga Jansone, par gaismām R. Kurzemnieks, par grimiem Zane Ezera.

Lugu izrādīs ģimnazijas Draudzīgā aicinājuma atcerē 26. janvārī, pl. 6 vak. Latviešu namā, ar atkārtojumu 27. janvārī, pl. 5 pp. Ieejas maksa sestdien 2 dol., skolēniem un pensionāriem puscena, bet svētdien visiem 2 dol. "Cilvēks grib dzīvot" pirmizrāde būs viens no notikumiem, ar kuriem 26. janvārī sāksies šā gada Latviešu kultūras dienas Kanadā. Otrs būs mākslinieku vienības Latvis tēlotājas mākslas izstādes atklāšana tai pašā dienā Sv. Jāņa baznīcā.

✵

... ziņojumā par latviešu ģimnazijas drāmas pulciņa H. Miķelsona režijā sagatavojamo M. Zīverta lugu "Cilvēks grib dzīvot" savukārt tēlotāju uzskaitē "izkritis" Jura Brammaņa vārds, kas tēlos Morisa Mersjē lomu.

Latviešu Gimnazijas lielais sniegums

Pēc Latvja gleznu izstādes atklāšanas 26. janvārī Sv. Jāņa baznīcas telpās, daļa tās apmeklētāju steidzās uz Latviešu namu, kur divas stundas vēlāk sākās TLTA ģimnazijas pirmais Draudzīgā aicinājuma sarīkojums - M. Zīverta lugas Cilvēks grib dzīvot izrāde, ko bija iestudējis ģimnazijas drāmatiskais ansamblis Hugo Miķelsona režijā, ar atkārtojumu nākošās dienas pēcpusdienā. Abas izrādes bija pulcinājušas ap 600 apmeklētāju. Svētdienas izrādē bija ieradies arī archibīskaps A. Lūsis, konsuls Dr. E. Upenieks, vairāki LNAK valdes locekļi un citi viesi.

Pirms izrādes 4. klases audzēkne Nora Gubiņa labā latviešu valodā sniedza īsu pārskatu par draudzīgā aicinājuma ideju un tās ierosinātāju, pēdējo Latvijas valsts prezidentu Kārli Ulmani. Draudzīgais aicinājums atradis dzīvu atsaucību vēl pēc gandrīz 40 gadiem svešumā. Runātāja aicināja ģimnazijas audzēkņus neaizmirst savu skolu arī pēc tās beigšanas un sekot Draudzīgajam aicinājumam, atceroties ar veltēm. Ģimnazijas direktrise V. Slaviešа savukārt pateicās visiem daudzajiem ģimnazijas atbalstītājiem, aicinot apmeklētājus pēc izrādes vēl brīdi pakavēties pie vecāku padomes sarūpētā kafijas un atspirdzinājumu galda. Izrādes starpbrīžos notika arī saziedoto mantu izloze, kuŗā laimests krita arī konsulam Dr. E. Upeniekam - trauks ar St. Vasarāja ziedoto medu no paša bišu dravas.

Pēc izrādes apmeklētāji ilgi sumināja aplausiem teātriniekus, kas par labo spēli saņēma arī ziedus. Ģimnazijas drāmatiskais pulciņš vēl sniegs viesizrādes Montrealā, Hamiltonā, Otavā, Londonā un Bafalo, kā to darījis arī citus gadus ar savām gadskārtas izrādēm. Publika tās vienmēr uzņēmusi ļoti atsaucīgi. Par M. Zīverta lugas Cilvēks grib dzīvot izvēli bija dzirdamas šaubas, vai ģimnazistiem tā nebūs par smagu. Drāmatiskais pulciņš arī šoreiz skatītājus nepievīla un sniedza saviem spēkiem atbilstoši labu spēli. Iepriecināja tēlotāju labā latviešu valodas prasme, kas tiešām bija izcila. Tas režisora un skolotāja H. Miķelsona nopelns. Ja būtu tikai šis ieguvums vien, arī tad drāmatiskais pulciņš sevi pilnīgi attaisnotu. Tēlotājiem guvums bija arī pats Zīverta lugas dziļais saturs, kas tiem deva vairāk nekā kāda skatuvei sagatavota viegla komēdija. Un arī skatītāji pārnesa kaut ko mājās no šīm abām izrādēm - atziņu, ka "pasaule ir par plašu, lai to varētu iemīlēt." Īsto laimi un apmierinājumu dzīvē spēj dot tikai tā vieta no kurienes dzīve sākta, kaut arī pasaule piedāvātu daudz ko vairāk.

Ģimnazija arī šogad bija sagatavojusi un izdevusi audzēkņu žurnālu "Sīkumi anno 74", šoreiz ar daudziem foto attēliem un glītā techniskā apdarē, ar šī izdevuma redaktora un fotografa Arņa Budrēvica ievadu, kuŗa nobeigumā viņš saka: "Beidzot varam no sirds novērtēt to lielo darbu, ko vecāki un skolotāji mūsu labā darījuši, lai audzinātu mūs latviskā garā. Paldies!" Pārējie žurnāla līdzdalībnieki: literārā redaktrise Ilze Morgenšterna, dažādu uzdevumu veicēja Daina Brumele un mākslas un techniskais redaktors Egils Matīss. Pēc teātŗa izrādes beigām viņus sumināja līdz ar teātriniekiem.

❋

LAIKS Trešdien, 1974. g. 6. februārī

VAIRĀK NEKĀ GAIDĪTS

ZĪVERTA CILVĒKS GRIB DZĪVOT - TORONTO ĢIMNAZISTU IESTUDĒJUMĀ

Jau gadiem ilgi Toronto latviešu tautas augstskolas piektdienas ģimnazija atzīmē Draudzīgo aicinājumu ar skolēnu teātŗa izrādi. Šie sarīkojumi allaž labi apmeklēti, un šogad 26. janv. Toronto Latviešu namā to ievadīja abiturijas klases audzēknes Noras Gubiņas labi sagatavotā uzruna, kuŗā viņa klātesošos iepazīstināja ar Draudzīgā ai-

cinājuma vēsturi. Sekoja izrāde - Mārtiņa Zīverta luga Cilvēks grib dzīvot, kuru, kā nu jau daudzus gadus, ar skolēniem iestudējis Hugo Miķelēsons. Par Hugo Miķelsonu varam teikt - ka viņš ir nesavtīgs devējs, un ieguvēji esam visi - gan jaunie, gan vecie. Jau sen H. Miķelsons atskārtis, ka teātris ir viens no veiksmīgākajiem latviešu valodas mācīšanas veidiem. Jauniešiem patīk teātri spēlēt, un - to darot - viņi iemācās literāri un gramatiski pareizu valodu, izprot rādītās lugas latvisko mantalitāti un ienāk mūsu kultūrā daudz pilnīgāk nekā attiecīgo lugu tikai skatoties.

Ir jau tiesa, svešajā vidē dzīvodami, mūsu jaunieši, arī latviski runājot, lieto eksplozīvo t un p, vai nevajadzīgi stiepj galotnes, un dažam tas bija arī šajā izrādē, bet mēs tomēr priecājamies par jauniešu labo latviešu valodu, jo šī labā valoda ir tekstā, un to visi tēlotāji bija tiešām samācījušies. Cilvēks grib dzīvot ir samērā smaga luga gan drāmatiskā, gan satura ziņā, un varēja domāt, ka ģimnazistiem šī luga būs - cietsrieksts. Tomēr redzētais pierādīja, ka jaunieši, H. Miķelsona vadīti un mācīti, lugu patiešām labi izpratuši un spēja to parādīt tā, ka skatītāji viņiem ticēja un dzīvoja līdz.

Droši, apzinīgi un mērķtiecīgi savas lomas veica Egils Stiebriņš - māceklis Pols, Morisa brāļi Žans - Andrejs Dzintars un Žaks - Jānis Liepiņš, pastnieks - Guntis Brumelis. Ļoti atbilstošs savai lomai bija ārsts Andris Briedis, un, viņa tēlu skatoties, patiešām varēja aizmirst, ka to tēlo ģimnazists. Ne tik labi veicās Ērikam Eglītim, Jāņa Auzerāja lomā, kas, varbūt, prasa rutinētāku tēlotāju, un katrā ziņā cilvēku, kas ir iemīlējies. Tāpat īsti nepārliecināja Anitas Vaivares rādītā Lulu, jo palaidnīgās sievas lomā viņa bija par daudz godīga, un skatītājs ticēja viņas godīgumam - ne tekstam. Krietnus skatuviskus dotumus parādīja Daina Brumele kā Miss Nikerbokere un pelnīti ieguva publikas nedalītu atsaucību. Grūto Māras lomu tēloja Sandra Klepere. Būtu paticis redzēt vairāk izjūtas, ne tikai korrekti norunātu tekstu, kaut varēja arī pieņemt rādīto atturīgo Māru, kas pārdzīvojuma ziņā nespēja atbalsot savu partneri - Juri Brammani Morisa lomā, kurā viņš sevi parādīja kā ļoti iejūtīgu tēlotāju, krāsaini parādīdams iekšējos pārdzīvojumus un lūzumus. Jācer, ka vietējie režisori ievēros šo patiešām talantīgo ģimnazistu, un arī turpmāk mēs viņu redzēsim uz Toronto skatuvēm. Kā dažkārt, pats lugas sagatavotājs H. Miķelsons tēloja veča lomu, šoreiz būdams kazu gans un labi iekļaudamies.

Izteiksmīgas dekorācijas bija gatavojis S. Kovariks, un tēlotājiem palīdzēja suflēze Aīda Putniņa.

Protams - skolnieku izrādēs mēs nemeklējam to maksliniecisko sniegumu, ko sagaidam no pieaugušo izrādēm, tadēļ esam, jo priecīgāki tomēr esošajās izrādees saņemt ne tikai skolniecisku uzvedumu, bet krietni vairāk. Skatītāji, un droši vien arī paši tēlotāji, ar pateicību novērtē H. Miķelsona darbu un gaida nākamo izrādi.

INDRA GUBIŅA

❁

Cilvēks grib dzīvot

TLTA ĢIMNAZIJAS DRĀMATISKĀ PULCIŅA IZRĀDE TORONTO

❁Izrādi skatoties, nejauši atcerējos pirms daudziem gadiem Šveices pierobežas kalnu pakājes pļavās dzirdētu zemnieka stāstu: viņam barometra nevajagot, jo laika maiņas zinot, kalnus vērojot. Nav vairs prātā stāsts par miglas un mākoņu biezumu un kalnu galotņu krāsu maiņu saulei lecot un rietot. Prātā palikusi saruna par viņa ganāmpulku, kas egļu meža biezoknī, pakalnos un ielejās neredzams skandināja savus kakla saišu zvaniņus. Uz jautājumu vai viņa zvaniņu skandinātāji nenozūd plašajās ganībās, kā šodien prātā palikusi sirmā kalnu vīra atbilde: "Nē. Tie vienmēr atgriežas mājās, cits agrāk, cits vēlāk."

Gadskārtējās Draudzīgā aicinājuma dienās, ko Toronto tautas augstskolas saime atzīmē ar apsveikumiem, dāva-

nām un plašu apmeklētāju pulku, galvenokārt uzmanības centrā ievirzās skolas drāmatiskā pulciņa izrāde. Šogad bija izvēlēta grūtā M. Zīverta luga Cilvēks grib dzīvot. Drāmatiskā pulciņa dalībnieki režisora Hugo Miķelsona vadībā pierādīja un no jauna atgādināja kalnu zemnieka vārdus: "Tie vienmēr pārnāk mājās."

Skolas saime nāk un iet katru gadu. Ar maz izņēmumiem gadskārtējiem iestudējumiem mainās tēlotāji. Kāds plašs, gan redzams, gan neredzams zvanu skandinātāju pulks - vienmēr atgriežas mājās. Tā ir mūsu valoda, kas saved Draudzīgā aicinājuma sauktos atkal zem viena jumta. Prieks bija klausīties izrādes dalībnieku valodā. Ar pavisam maziem "negadījumiem" valoda plūda tā, ka pusaudži, kas savu dienu galvenokārt pavada svešvalodā runājot, varēja būt piemērs ne vienam vien pieaugušam latviešu sapulču runātājam. Skolēnu patskaņi bija noapaļoti, neviens "a" neizklausījās kā platais "e", kas tik raksturīgs īpaši "runu" teicējām ... Ne velti Toronto ģimnazijai ir ne viens vien skolotājs ar baltu filoloģijas fakultātes gradu. Iepriecināja arī tas, ka ne viens vien tēlotājs, kaut arī neatraisītā skatuves technikā grūtajās lomās, bija iezīmīgs ar raksturotāja spējām. Raksturotāji pamanīti jau iepriekšējo gadu drāmatiskā pulciņa izrādēs. Mazāk parādās liriskas dabas tēlotāji. Atceroties vairākos gados redzēto tēlotāju diezgan prāvo pulku, gandrīz pavisam droši var teikt, ka viņu vidū redzēti vismaz četri vai pieci skolēni, kas ar skatuves dotumiem varētu ieinteresēt respektējamus drāmas paidagogus. Arī lugā Cilvēks grib dzīvot tāds bija viens - Morisa Mersjē tēlotājs Juris Brammanis. Pirms gada viņu redzējām R. Blaumaņa Trīnes grēkos tēlojam Brenci tik lielā vienkāršībā un ticībā savai lomai, ka tas bija pārsteigums, ņemot vērā, ka Brencis ir tikai skolēna - pusaudža veikums. Lielo un grūto Morisa lomu J. Brammanis veica ar tikpat nesalaužamu ticību tēlam, pie tam nevienā vietā neieslīkdams ne patētikā, ne sentimentā. Netraucēja viņa skatuviski neizkoptā ķermeņa stāja, ne arī tūristu pilsētiņas veikala pārdevējam neveiklais un neatbilstošais tērps. Daina Brumele žurnālistes Miss Nikerbokeres lomā arī deva kādu zīmi, ka tā var tēlot ne tikai "pati sevi". Loma ir grūta, jo tajā tēlotājai jāapvieno gan zibenīgi ātrās orientēšanās spējas, meklējot savdabīgam gadījumam atrisinājumu "amerikāniskā" tempā, gan jāpierāda, ka viņai piemīt slepenpolicista spējas. - Mazo kalnu pilsētiņu iedzīvotāji ir atturīgi, svešnieku satiekot un tiem izziņu sniedzot. Ka režija meklējusi žurnālistes lomai katrā ziņā vietā un nevietā komikas izpausmi, par to liecināja arī Nikerbokeres uzkrītošie tērpi. Tēlotājas labākā daļa ir viņas siltums, kas vienkāršībā un patiesā izjūtā bija saskatāma Morisa liktenīgajos dzīves gadījumos.

Māras Baltiņas tēlotāja pirmajā cēlienā bija tik īsta garu gadu sanatorijas iemītniece un ar savu slimību savienojusies, ka tēlotāja Sandra Klepere ieinteresēja ar lomas tālāko veikumu. Bet tas palika uz vienmuļības līnijas. Viņas jūtām nevarēja noticēt ne pret iecerēto līgavaini Auzarāju (Ēriks Eglīte), ko tā mīl, tomēr satiek ļoti reti, ne pret Morisu, kas Mārai īsajā kalnos pavadītajā laikā kļūst par īsto un vienīgo draugu.

Andris Briedis ārsta lomā bija inteliģents gan runā, gan stājā, ņemot vērā tā jaunos gadus. Abi Morisa brāļi Andrejs Dzintars un Jānis Liepiņš savās lomās parādīja jau pieminēto latviešu skolēnu drāmatiskā pulciņa dalībnieku vidū redzēto raksturlomu tēlotāju spēju pazīmes. Morisa draugs Pols (Egiols Stiebriņš) puiciskā mīļumā bija siltākais tēls skatuvē. Morisa sieva Lulu ar savu patiesi glīto izskatu nepārliecināja, ka tā būtu tāda sava vīra krāpēja, kādu to raksturo autors. Anitai Vaivarei vēl būs iespēja sevi parādīt kādā citā piemērotākā lomā, jo tā tikai vidusskolas otrā klasē ... Ziņkāro pastnieku tēloja Guntis Brumelis.

Visi tēlotāji šajā izrādē bija bez liekām pauzēm tekstā, bez nevajadzīgas teksta steidzināšanas partnera runas laikā. Tā ir diezgan reta parādība pat pieaugušo amatieru izrādēs.

Mūsu tautai raksturīgā centība pieminēt dažādas ju-

bilejas, darbības sakumu un beigumu Draudzīgā aicinājuma sarīkojumā nebija manāma. M. Zīverta lugas izrāde skolas drāmatiskam pulciņam bija pēc skaita desmitā Hugo Miķelsona režijā. Kazu gana Žila lomā pāris teikumos Hugo Miķelsons silti un vientiesīgi deva dvēseli savam kazu ganam. Tā bija vieta, kur Žils stāsta par nekustīgo kalnu vientulību ziemas bargumā un savu kazu siltumu, par dzīvības elpojumu akmeņainās vientulības burvībā.

Savā darbības laikā skolas drāmatiskais pulciņš skatiitājiem devis kādu zīmi: viņu vidū ir kaut daži jaunieši, kuŗus teātra mākslas "kalns" ar savu galotni mākoņos aicinājis: "Tev vajadzēt kāpt pie manis ..."

Emma Kalniņa-Znotiņa

❁

LATVIJA AMERIKĀ
1974. g. februārī

Desmit gadu ar ģimnazistu teātri

TOS AIZVADĪJIS TLTA ĢIMNAZIJAS DRĀMATIŠKĀ PULCIŅA REŽISORS HUGO MIĶELSONS

Desmit gadi var būt reizē ļoti īss, reizē arī garš laika posms. Cilvēkam spēka gados desmit gadi, pielikti pie mūža rituma, būs bez lielas nozīmes. Desmit gados bērns izaug par jaunieti vai par pie-augušu cilvēku. Un ja kāds desmit gadus no sava brīvā laika veltī savas sirdsdegsmes piepildīšanai, cik gan tas neprasa spēka un enerģijas.

TLTA ģimnazijas drāmatiskais pulciņš radās pie skolas jau pirmajos gados. Kā padevīgu mālu to veidoja dažādi režisori, ar labām sekmēm izrādot latviešu klasiķu darbus. Režisoram strādāt ar pieaugušiem nav gluži tas pats kas ar jauniešiem. Mīlestību pret skatuvi var apēnot citkārt pavisam sīkas lietas - teātrnieku simpatijas vai antipatijas vienam pret otru, brīvās stundas pēc mācībām tiktos pavadīt starp draugiem vai vēl citi iemesli. Režisoram jābūt ar īpašu spēju prast saturēt jauniešus, iedvest mīlestību pret skatuvi.

Tāda spēja ir pašreizējam drāmatiskā pulciņa režisoram Hugo Miķelsonam, kas ar pēdējo TLTA ģimnazijas izrādi - Mārtiņa Zīverta lugu Cilvēks grib dzīvot atskatās uz 10 gadiem, veltītiem skolas režijas darbam. Ik gadus darbodamies gandrīz ar jaunu teātrnieku sastāvu, viņš savu mīlestību pret tēloto vārdu mēģinājis iedzīvināt arī jauniešos, aprādot, ka dažādu lomu tēlošana nozīmē izdzīvot dažādas dzīves, ko īstenā dzīve ne vienmēr dod. H. Miķelsons vienmēr pasvītro, ka piedalīšanās teātŗa spēlē attīsta arī audzēkņiem latviešu valodas prasmi. Vairojas ne tikai vārdu krājums, jo režisors jaunajiem teātrniekiem izskaidro katru šķiertamu svešu latviešu vārdu, bet arī laba izruna.

Desmit gadu gājumā izrādīti 10, lielāko tiesu latviešu klasiķu, cittautu un jauno autoru darbi. Par R. Blaumaņa Saldenās pudeles iestudējumu ģimnazijas drāmatiskais pulciņš 1969./70. māc. gadā saņēma ZAKF atzinības balvu 200 dol. apmērā.

Cik pilsētu ar izrādēm šais gados nav apciemots! Kanadā Hamiltona, Londona Otava, Montreala, bet ASV - Bafalo, Ņujorka, Bostona. Šais braucienos pašam režisoram bijis jāparedz pats sīkākais nieks - jāorganizē transports, naktsmājas, dažu stundu laikā jāiekārto skatuve ar dekorācijām un apgaismošanu. Darbs nebūtu veicies tik viegli, ja jaunieši nejustu ciešu kontaktu ar savu režisoru. Un režisors prot parādīt uzmanību saviem audzēkņiem, neliegt prieku, kur var, atzinību un uzslavu par izdevušos tēlojumu.

Pēc skolas gadskārtējām izrādēm Hugo Miķelsons vienmēr pieminējis savu lielo balstu - sapratēju dzīves draugu Irēni. Režisoram daudz ieceŗu. Viņš pats izsakās, ka desmit gadi esot aizskrējuši kā viens vienīgs gads un norūpējies, vai izdosies "laiku apturēt" un visas vēlmes padarīt.

-es-

❁

Téviškés Žiburiai

1974. 1. 31.

Toronto latviu gimnazijos mokini sausio 26 ir 27 d.d. Latviu Namouse suvaidino M. Ziverts 4 v. veikala "Žmogus no ri gyventi" Šios grupes ilgametis režisorius yra H. Mikelsons, kurio sugebejimai režisūroje tikrai matyti scenoje. Vaidinimus jie stato kas metai. Prieš dvejus metus buvo pastate latviu kalbon išversta "Atžalyna". Latviu gimnazija lanko 120 savo uniformomis pasipuošusiu mokiniu. Vaidinimo metu juos stebeti turejo progos "Carling arts Foundation" atstove J. Kaknevičiene.

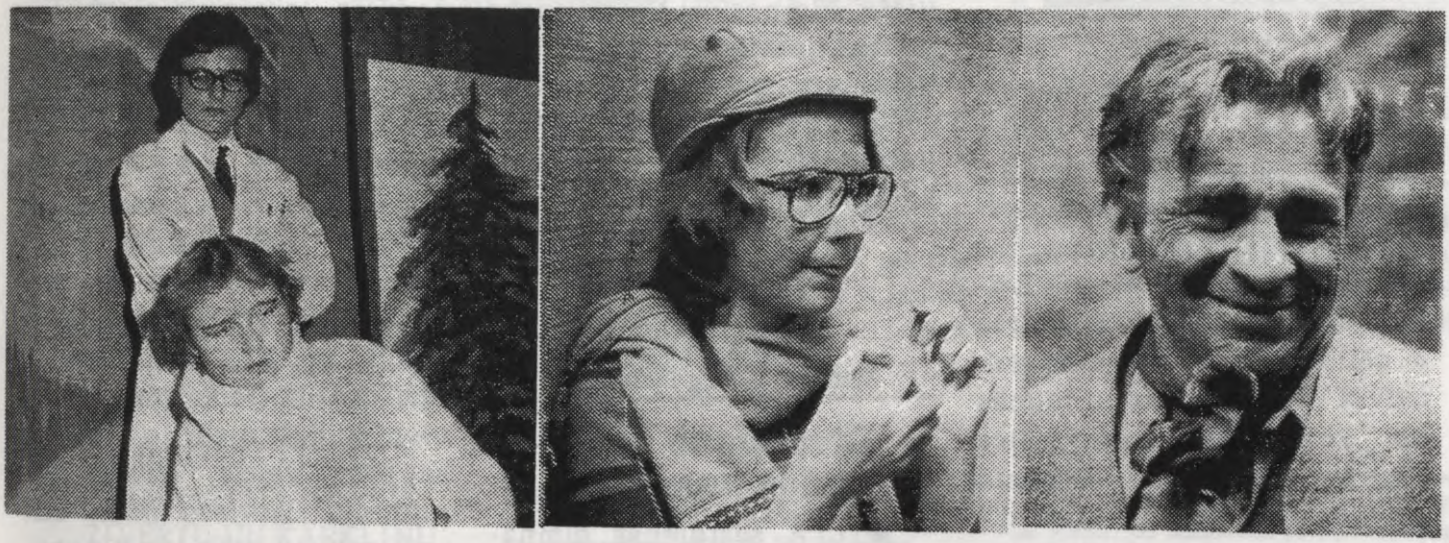

TLTA ģimnazijas drāmatiskā pulciņa raksturīgāko lomu tēlotāji M. Zīverta lugā Cilvēks grib dzīvot, no kreisās (stāv) Andris Briedis - Arsts, Juris Brammanis - Moriss, Daina Brumele - Miss Nikerbokere un režisors Hugo Miķelsons - kazu gans. Šī bija H. Miķelsona desmitā sagatavotā izrāde ar ģimnazijas audzēkņiem.

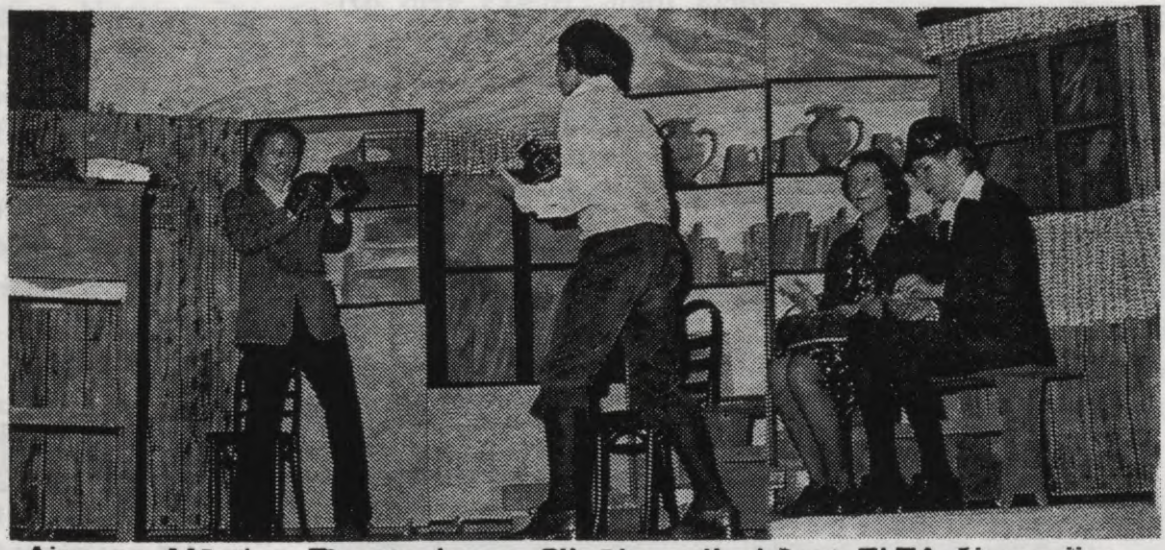

Aina no Mārtiņa Zīverta lugas Cilvēks grib dzīvot TLTA ģimnazijas drāmatiskā pulciņa iestudējumā, no kreisās: Moriss Mersjē (Juris Brammanis), Pols (Egils Stiebriņš), Lulu (Anita Vaivare) un Zaks (Jānis Liepiņš)

Foto: Raimonds Rūtītis

TLTA sestdienas ģimnazijas drāmatiskais pulciņš izrādīs Mārtiņa Zīverta lugu Cilvēks grib dzīvot. Attēlā sieviešu lomu tēlotājas, no kreisās: Daina Brūmele, Anita Vaivare, Sandra Klepere un sufliere Aida Putniņa

LAIKS
Trešdien, 1974. g.13. februārī

MONTREALA

*Draudzīgā aicinājuma atcerē latviešu skolas vadība bija aicinājusi 2. februārī ciemos Toronto tautas augstskolas drāmatisko pulciņu, kas režisora Hugo Miķelsona vadībā izrādīja Mārtiņa Zīverta 4 cēlienu lugu "Cilvēks grib dzīvot". Pāri par simtu jaunās un vecās paaudzes teātra draugu noskatījās Toronto jauniešu uzvedumu, kurā 12 jauno torontiešu pierādīja montreāliešiem, ka ar gribu un uzņēmību visu ko var sasniegt, ja skolotāja amatā ir tāds vīrs kā Hugo Miķelsons. Sarkani rožu ziedi, skolas pārziņa K. Dekšņa pateicības runa un ilgie skatītāju aplausi bija atzinība šai latviešu jaunatnes drāmatiskā pulciņa grupai. Tā pierādīja, ka Draudzīgais aicinājums ir vēl dzīvs un to sadzird arī daļa latviešu jaunatnes, dodama no savas puses to, ko viņi spēja.

❋

LAIKS
Trešdien, 1974. g.13. februārī

MONTREALA

*Ik gadus Montrealas latviešu skola atceras Draudzīgo aicinājumu, un ik gadus Montrealu apciemo viesi - Toronto latviešu tautas augstskolas ģimnazijas drāmatiskais pulciņš H. Miķelsona vadībā. Sariikojums notika 2. februārī Sv. Lūka skolā ar Mārtiņa Zīverta lugu Cilvēks grib dzīvot. Sevišķi būtu jāatzīmē šo jauniešu pūles un veikums, kas lugu sagatavojuši brīvajā laikā ārpus savām skolas gaitām Kanadas skolās un latviešu ģimnazijā. Lai latvisks paldies jauniešiem un H. Miķelsonam, kuŗu pūles vainagojās sekmēm. Izrādes vēl būs Hamiltonā, Otavā, Londonā, Bafalo un citur.

Agrumu Pēteris

❋

LAIKS
Trešdien, 1974. g.13. februārī

Cilvēks grib dzīvot izrāde Hamiltonā

*TLTA sestdienas ģimnazijas drāmatiskais pulciņš 9. februārī viesojās ar režisora H. Miķelsona iestudēto M. Zīverta lugu Cilvēks grib dzīvot, Hamiltonā. Lai gan tajā pašā vakarā bija arī DV karnevāls, tomēr netrūka teātŗa cienītāju un 100 skatītāju piepildīja Hamiltonas latviešu Kristus draudzes zāli. Nobeigumā ziedi un aplausi tēlotājiem. Izrādi bija izkārtojusi Hamiltonas latviešu skola pārzines E. Gulbes vadībā, bet ģimnazisti sagaidīja viesus un tos arī pacienāja. Nākamā viesizrāde 21. aprilī Londonā.

❋

LATVIJA AMERIKĀ
Sestdien, 1974. g.16. februārī

SKAISTS SNIEGUMS - BAFALO

*Grūti pilnībā novērtēt lielo darbu, ko Toronto veic režisors Hugo Miķelsons ar saviem ģimnazijas audzēkņiem, pievēršot viņu interesi latviešu teātrim. No viņu vidus jau agrāk nācis ne viens vien spilgts talants mūsu skatuvei, un tādus varēsim sagaidīt arī turpmāk. Blakus skolas darbam, ģimnazisti atraduši laiku iestudēt arī Mārtiņa Zīverta lugu Cilvēks grib dzīvot, kuŗu redzējām latviešu kultūras dienu ievadījumā, 26. un 27. janvārī Toronto. Kas iedziļinājies Zīverta darbos, zinās, kādas sarežģītas situācijas jāpārvar tēlotājiem grūtajās raksturlomās un ko tas prasa no režisora. H. Miķelsons ar saviem audzēkņiem to visu bija sekmīgi veicis. Izrādi pārpildītajā Latviešu nama zālē atzinīgi novērtēja arī publika, sirsnīgi aplaudējot jaunajiem teātrniekiem, kas ar režisoru saņēma pelnītos ziedus. Lugu kādreiz bija izdevība redzēt profesionālu aktieŗu sniegumā. Varu priecīgi apliecināt, ka latviešu teātrim aug jauni talanti. Sirsnīga pateicība režisoram un tēlotājiem par skaisto izrādi. Uz redzēšanos viesizrādē Bafalo!

E. Alka Bafalo

❋

LATVIJA AMERIKĀ
Sestdien, 1974. g. 13. aprilis

* TLTA sestdienas ģimnazijas drāmatiskais pulciņš ar M. Zīverta lugu Cilvēks grib dzīvot 21. aprīlī pl. 3 pēc pusd. viesosies Londonā (80 Ann St.) Izrādi rīko Londonas latviešu kopa. Šī būs drāmatiskā pulciņa šīs sezonas pēdējā izrāde. Divas minētās lugas izrādes jau notikušas Toronto un pa vienai Montrealā un Hamiltonā. Drāmatiskais pulciņs ar režisoru Hugo Miķelsonu gatavo jau divus jaunus iestudējumus nākošai sezonai - Voldemāra Kārkliņa 3 cēlienu komēdiju Sarkanvīns,

kuŗu izrādīs 9. novembrī Sv. Andreja baznīcas zālē, bet otrs iestudeejums būs Mārtiņa Zīverta Ķīnas vāze. To izrādīs Draudzīgā aicinājuma dienā nākošā gada janvārī. Tēlotāji abām lugām jau apzināti.

❋

LAIKS
Trešdien, 1974. g. 17. aprīlī

Jau divas lugas sezonā

TORONTO LATVIEŠU ĢIMNAZISTI IZRĀDĪS ZĪVERTU UN KĀRKLIŅU

✸ TORONTO (M.D.). Toronto latviešu tautas augstskolas piektdienas ģimnazijas drāmas pulciņa Mārtiņa Zīverta lugas "Cilvēks grib dzīvot" izrāde Londonā 21. aprīlī, pl 3 pp. (80 Ann St.), ko rīko Londonas latviešu kopa, būs šī iestudējuma piektā un pēdējā izrāde šai sezonā.

Nākamais mācību gads būs pirmais, kurā ģimnazijas teātrnieki ies soli tālāk un ķersies pie diviem iestudējumiem vienā gadā. No šiem pulciņa dalībniekiem sastādīts ansamblis, piedaloties režisoram H. Miķelsonam pašam, iestudēs Voldemāra Kārkliņa "Sarkanvīnu", pirmo izrādi sniedzot jau 9. novembrī Sv. Andreja baznīcas zālē. Otrs iestudējums būs Mārtiņa Zīverta "Ķīnas vāze", ko pirmo reizi izrādīs Draudzīgā aicinājuma atcerē. Šai lugā visi ansambļa dalībnieki būs pašreizējie ģimnazisti, izņemot Leksītes lomu, ko tēlos kāda sestdienas skolas audzēkne. Jau apzināti tēlotāji visām abu lugu lomām.

❋

LATVIJA AMERIKĀ
Sestdien, 1974. g. 28. decembrī

✸ TLTA sestdienas ģimnazijas drāmatiskais pulciņš režisora Hugo Miķelsona vadībā iestudē Mārtiņa Zīverta Ķīnas vāzi. To izrādīs 25. un 26. janvārī Latviešu namā, Draudzīgā aicinājuma sarīkojumā. Lugā piedalās 7 tēlotāji: Juris Brammanis, Jānis Liepiņš, Aīda Putniņa, Edgars Liepiņš, Inese Briede, Sarma Eglīte un Zinta Briede.

❋

LAIKS
Sestdien, 1974. g. 23. decembrī

✸ Sv. Andreja draudzes eglītes dievkalpojumā 15. dec. piedalījās svētdienas skolas koris ar dziesmām un jaunieši ar evaņģelija lasījumiem.

LATVIJA AMERIKĀ

Laicīgajā sarīkojumā izrādīja H. Miķelsona sastādītu un ar svētdienas skolas bērniem iestudētu uzvedumu "Ziemsvētki Sidrabenē", kam dejas mūzikālo daļu gādāja Irma Ķeniņa, bet skatuves iekārtojumu - Leonora Klepere, izmantojot J. Bērziņa dāvinātus greznojumus. Kostīmus bija gatavojušas skolotājas un bērnu vecāki. Eglītē ieradās arī Ziemsvētku vecītis (H. Miķelsons).

❋

LATVIJA AMERIKĀ 1974. g.

✸ ...Toronto lastviešu tautas augstskolas ģimnazijas drāmatiskā pulciņa audzēkņu un režisora Hugo Miķelsona Plūdoņa dzejas skandējumiem un lasījumu no Mazā Anduļa bērnības atmiņām, klavierpavadījumus atzinīgi veicot Pēterim Zariņam - Klausītāji guva ne vien mūzikāli literāru baudījumu, bet arī dziļāku ieskatu Plūdoņa gara pasaulē.

❋

LATVIJA AMERIKĀ Sestdiena, 1974. g. 16. marts

Dzejnieka Viļa Plūdoņa 100. dzimšanas dienas atceres vakarā DV namā Toronto, pirmā rindā no kreisās: dzejnieka mazmeita Anita Plūdone, dēls Varimants Plūdons, tagadējais DV Toronto nodaļas priekšsēdis, ar dzīvesbiedri Ausmu un rakstniece Tonoja Krūka; aizmugurē no kreisās: režisors H. Miķelsons, Edgars Liepiņš, Jānis Liepiņš, Inese Briede, Juris Brammanis, Sarma Eglīte, Ēriks Eglīte, Daina Brumele, dziedoņi Alberts un Ženija Vītoli, klavieŗnieks Pēteris Zariņš un rakstnieks Arnolds Rasa. Foto: Verners Cinis

Atraitnes dēla un Rekviēma autoru atceroties

LATVIJA AMERIKĀ
Sestdien, 1974. gada 16 marts

VIĻA PLŪDOŅA 100. DZIMŠANAS DIENAS ATCERES VAKARS TORONTO

Dzejnieka Viļa Plūdoņa 100. dzimšanas dienas atcerē, ko dzejnieka dzimšanas dienā 9. martā rīkoja Daugavas vanadzes, Kanadas vanadžu priekšnieces Monikas Jonānes tiešā vadībā, DV nama zālē pie vanadžu gaumīgi klātajiem galdiem svecīšu gaismā bija novietojušies ap 150 dzejnieka Viļa Plūdoņa darbu cienītāju. Šis notikums īpaši nozīmīgs vēl bija ar to, ka apmeklētāju vidū atradās arī dzejnieka jaunākais dēls, DV Toronto nodaļas priekšsēdis Varimants Plūdons ar ģimeni — dzīvesbiedri Ausmu un meitu Anitu, kas saņēma īpašus sumināJumus un ziedus. Tos bija sūtījis arī Toronto latv. b-bas priekšnieks Imants Alksnis, nevarēdams vakarā ierasties. Vakara norises vadītāja Tonija Krūka ziņoja, ka sava nelaika dzīvesbiedra 100. dzimšanas dienas atcerē nav varējusi būt klāt arī Elfrida Plūdone, kas sasniegusi jau 90 dzīves gadus un dzīvo Filadelfijā. Viņas sūtīto vēstuli nolasīja atceres vakarā.

Vakara ievadījumā Tonija Krūka raksturoja dzejnieku Vili Plūdoni kā savas tautas sapņu, cerību un ciešanu tulku, kura mīļākais dzejnieks bijis Auseklis, kas dziļi izjutis tautas nebrīvības jūgu. Rakstnieces rūpīgi izplānotā un raitā vadībā — mijoties Viļa Plūdoņa dzīves gājuma un darba raksturojuma iestarpinājumiem, dziedoņu Eiženijas un Alberta Vītolu solo dziesmām ar Plūdoņa tekstiem (Alfreda Kalniņa Dies irae, Bērni zemenēs un Vēl vītušā zāle) ar Toronto latviešu tautas augstskolas ģimnazijas drāmatiskā pulciņa audzēkņu un režisora Hugo Miķelsona Plūdoņa dzejas skandējumiem un lasījumu no Mazā Anduļa bērnības atmiņām, klavierpavadījumus atzinīgi veicot Pēterim Zariņam — klausītāji guva ne vien mūzikāli literāru baudījumu, bet arī dziļāku ieskatu Plūdoņa gara pasaulē.

Labi sagatavotā un pārdomātā referātā rakstnieks Arnolds Rasa iepazīstināja klausītājus ar Viļa Plūdoņa izglītības un darba gaitām, darbojoties par skolotaju sākumā uz laukiem, bet ar 1919. gadu Rīgas vidusskolās līdz laikam, kad no dzīves aizgājis 1940. gada 15. janvāri. Divus gadus pirms savas nāves Plūdons saņēmis Tēvzemes balvu. Guldīts dzimtā pagasta kapsētā pie Lejnieku mājām Zemgalē, kur rakstnieks dzimis, piedzīvojot tikai nepilnus 66 dzīves gadus. Dzejnieka vecmāmuļa nodzīvojusi vairāk nekā 100 gadu. A. Rasa referāta otrā daļā plašāk raksturoja dzejnieka darbus. Ja Vilis Plūdons būtu sarakstījis tikai Rekviēmu un Atraitnes dēlu, arī tad viņa vieta būtu nodrošināta latviešu literatūrā.

Tālākā vakara norisēs gaitā Tonija Krūka minēja, ka dzejniekam bezgala tuva un dārga bijusi tēva sēta. Mīlestību pret to viņš centies ieaudzināt arī savos bērnos, ko liecina dzejolis Mana tēva sēta, kurā dzejnieks aicina: Dēls, dod zvērestu man svētu, / Un lai Dievs ir liecinieks, / Ka šo tēvutēvu sētu / Kopt un strādāt būs tev prieks.

„Ja arī dzejnieka jaunākajam dēlam Varimantam, tāpat kā daudziem no mums, Dievs nebija lēmis palikt savā tēva sētā, viņš tomēr simboliski izpildījis tēva vēlēšanos, strādājot savas tautas labā svešumā un vadot Daugavas Vanagu Toronto nodaļu. Viļa Plūdoņa dziļi nacionālais gars vienmēr mitis mūsu vidū, par ko liecina viņa rakstītie vārdi Daugavas Vanagu organizācijas himnā — Še kopā mēs biedri," teica Tonija Krūka, pēc kam visi pieceļoties nodziedāja DV himnu, Varimantam Plūdonim saņemot Kanadas vanadžu priekšnieces Monikas Jonānes pasniegtās puķes.

Interesantas atmiņas par Vili Plūdoni pastāstīja Biruta Senkēviča. Klausītāji dzirdēja vairākus epizodus no dzejnieka dzīves, kas viņa biografiskajās ziņās nav atrodami un zināmi tikai tuvāko līdzgaitnieku pulkā, literātu aprindās, it sevišķi satiksmē ar dzejnieku Edvartu Virzu, ar kuŗu Plūdonim bijušas daudzas kopīgas gaitas un kas šķīrās no dzīves tikai pāris mēnešus vēlāk. Tā likteņa abiem lielajiem dzejniekiem bija aiztaupījis baigo krievu okupācijas gadu, kuŗā tie varbūt būtu aizgājuši bojā čekas cietumos vai izsūtījumā.

Atmiņās par savu tēvu ar klausītājiem vēl dalījās Varimants Plūdons, papildinot jau Daugavas Vanagu Mēnešraksta jaunākajā izdevumā iespiesto stāstījumu un pateicoties visiem vakara rīkotājiem un apmeklētājiem. Vakara norises vadītāja Tonija Krūka savukārt izsauca visus programmas līdzdarbiniekus — referentus, solistus, deklamētājus un prozas lasītājus, TLTA ģimnazijas drāmatiskā pulciņa dalībniekus: Dainu Brumeli, Edgaru Liepiņu, Jāni Liepiņu, Ēriku Eglīti, Inesi Briedi, Sarmu Eglīti un Juri Brammani līdz ar režisoru Hugo Miķelsonu, kuŗiem klausītāji pateicās ar ilgiem aplausiem.

Uz īpaša galda bija novietoti Viļa Plūdoņa foto attēli, goda zīmes, kā arī dzejnieka raksturīgā platā kakla saite, kuŗu viņš vienmēr valkāja ziemu un vasaru. Vakara norisi filmā uzņēma Verners Cinis.

—ls

Jauno teātrnieku velte savam režisoram

Kas gan nebūs priecājies par Toronto latviešu tautas augstskolas Sestdienas ģimnazijas drāmatiskā pulciņa teātŗa izrādēm, ar kuŗām tas ik gadu Draudzīgā aicinājuma sarīkojumu sērijā ievijis skaistu ziedu. Šogad jaunie teātrnieki sagatavojuši īpašu izrādi, kas veltīta viņu ilggadējam režisoram Hugo Miķelsonam sakarā ar viņa piecdesmitajiem dzīves gadiem, reizē atskatoties arī uz 25 gadiem skatuves gaitās un 10 gadiem, kopš viņš vada režiju ģimnazijas drāmatiskajā pulciņā. Jubilāram veltītajā izrādē, kuŗai izraudzīta Valdemāra Kārkliņa 3 cēlienu komēdija Sarkanvīns, ko varētu nosaukt arī par "jautru nopietnību", visi tēlotāji, atskaitot vienu, ir ģimnazijas absolventi. Lomas tēlos Velta Kupere, Daina Brūmele, Juris Brammanis, Andris Liepiņš un pats jubilārs Hugo Miķelsons. Dekorācijas gatavojis A. Kovariks, tērpu meistare V. Jansone, bet skatuves gaismotājs V. Kurzemnieks.

Izrāde notiks Sv. Andreja draudzes sarīkojumu zālē sestdien, 9. novembrī, pl. 7 vakarā, kas ir režisora 50. dzimšanas diena. H. Miķelsons tēlojis un vadījis režiju arī daudzos latviešu teātros Toronto. Jau vairāk nekā desmit gadu viņš bijis gadskārtējo Jāņu uzveduma gatavotājs Sidrabenē, tāpat arī Sv. Andreja draudzes svētdienas skolas Ziemsvētku izrāžu iestudētājs. Jubilārs apveltīts ar labu humora izjūtu, kas sevišķi asprātīgi izpaudušies viņa Ķenča lūgšanas parodijā, labsirdīgi pasmejoties par vietējās latviešu sabiedriskās dzīves aktualitātēm. Viņš vienmēr bijis gaidīts daudzos citos latviešu sarīkojumos dziedot, lasot, stāstot un rādot dažādus veiklības trikus, pārvērzdamies par "burvju mākslinieku". Tāpat bijis bērnu iemīļotais Ziemassvētku vecītis. Ilgus gadus darbojas par latviešu ģimnazijas skolotāju, tā cieši saaugot ar mūsu skolu jaunatni, kas savu audzinātāju iemīļojuši.

Hugo Miķelsons

Hugo Miķelsona dzimtā vieta ir Lēdmane, kur lakstīgalas pavasaros piedzied ievām apaugušos Ogres krastus. Te jubilārs, liekas, arī mantojis savu piemīlīgo dabu. Latviešu leģiona cīņās guvis vairākus ievainojumus, kuŗu sekas izjūt vēl tagad. Savu darījis arī pārciestais gūsta laiks. No angļu zonas Rietumvācijā izceļojis uz Angliju, kur sāku-

šas risināties viņa teātrnieka gaitas. Teātŗa mākslā apguvis zināšanas pie toreizējā populārā režisora Jāņa Zariņa Londonā. Kanadā ieradies 1956. gadā kopā ar dzīvesbiedri Irēni. Atelpu no savas darbīgās ikdienas viņi rod, bieži vasarās dodoties kopējos ārzemju ceļojumos.

O.K.

***

LAIKS
Trešdien, 1974. g. 6. novembrī

Abiturienti un Sarkanvīns

ĢIMNAZIJA "TEĀTRA SKOLOTĀJA" H. MIĶELSONA TRĪS JUBILEJAS

TORONTO (M. D.) Latviešu teātra izrāžu rudens sezonas "uzvirpuļojums", kurā Toronto 8 nedēļu laikā pieci ansambļi no Melburnas, Bostonas un Toronto būs izrādījuši sešas lugas, pagaidām beigsies ar Valdemāra Kārkliņa "Sarkanvīna" izrādi 9. novembrī, pl. 7 vak. Sv. Andreja baznīcas zālē. Tā būs divejādi iezīmīga izrāde: atskaitot pašu režisoru Hugo Miķelsonu, visi tēlotāji ir Toronto latviešu tautas augstskolas piektdienas ģimnazijas agrāko gadu vai šā gada abiturienti, un ģimnazijas drāmas pulciņa vadītājam H. Miķelsonam, kam šis jau ir 11. gads pulciņa priekšgalā, ar to atzīmēs 50 mūža gadu piepildīšanos.

"Sarkanvīns" būs 11. luga, ko ģimnazijas jaunie teātrnieki šais 10 gados uzveduši, visas tās iestudējis režisors Hugo Miķelsons, un visās viņš arī pats tēlojis kādu vecākās paaudzes lomu, tā arī šoreiz. Pārējie tēlotāji ir ģimnazijas abiturienti Maija Kupere, Andrejs Liepiņš, Daina Brūmele un šā gada abiturientu klases audzēknis Juris Brammanis. Dekorātors Aleksis Kovariks gan nav no ģimnazijas saimes, bet tajā, tā sakot, "iepreceējies", apņemot par sievu abiturienti Rudīti Purvu.

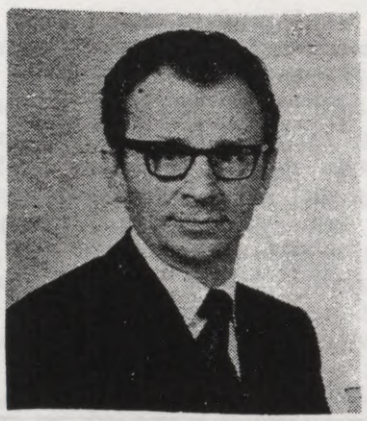

Hugo Miķelsons

Foto A. Jānītis

H. Miķelsonam faktiski saskaitāmas trīs"jubilejas": 50 mūža gadu, 10 gadu ģimnazijas "teātra skolas" priekšgalā un 25 gadi skatuves gaitās vispār. Dzimis 1924. g. 9. novembrī Ogres krastos, Lēdmanē, un izmācījies par piensaimnieku, viņš, pēc leģionāra un kara gūstekņa gaitām nonācis 1947. g. no Vācijas Anglijā, 1949. g. Londonā sāka darboties režisora Elmāra Šķobes vadībā, pirmajā lomā tēlojot Blaumaņa Jaņuku. Tālākais darba posms ir pēc režisora Kārļa Zariņa ierašanās DV drāmā Londonā līdz 1956. g.

Ar Anglijā iegūto dzīves biedri ieradies Kanadā 1956. g., darbojies M. Bērziņas vadītajā Nacionālajā teātrī un Toronto latviešu biedrības drāmas ansamblī, kas abi jau kopš gadiem vairs nedarbojas, kā arī DV teātrī un ģimnazijas drāmas pulciņā līdz šim laikam. Iestudējis pavisam 13 lugu, pats tēlojis vismaz 20 lugās, neskaitot vairāk nekā 10 SidrabenesJāņu uzvedumu režiju un ļoti daudz sarīkojumu "kuplināšanu" ar skatuviskiem priekšnesumiem. Viņš darbojies arī agrāk pastāvējušā Jaunkanadiešu teātrī. H. Miķelsons atceras laikus, kad bijis aizņemts teātra gaitās 7 dienas nedēļā un mājās tikai "ieskrējis pārģērbties" starp maizes darbu un teātri.

Atsevišķa nozīmība ir jubilāra darbam ar ģimnazistiem, ievērojami palīdzot labas latviešu valodas stiprināšanā jauniešos un vienlaicīgi audzinot jaunus latviešu teātra tēlotājus un cienītājus. Šo darbu savā laikā atzinīgi novērtējis Ziemeļamerikas latviešu kultūras fonds, piešķirot apbalvojumu. Patlaban H. Miķelsons darbojas par vienu no teātra referentiem Pasaules brīvo latviešu apvienības kultūras fondā.

Pēc "Sarkanvīna" izrādes 9. novembrī, latviešu ģimnazijas abiturienti rīko turpat Sv. Andreja baznīcā jubilāra godināšanu. Bez "Sarkanvīna" ģimnazijas pulciņš H. Miķelsona vadībā šai sezonā iestudē vēl otru lugu - Mārtiņa Ziverta "Ķīnas vāzi". Tas būs jau divpadsmitais iestudējums, un ar tā izrādēm 25. un 26. janvārī ģimnazija atkal atzīmēs Draudzīgā aicinājuma gadadienu.

Pēc Toronto latv. ģimnazijas dramatiskā pulciņa V. Kārkliņa lugas "Sarkanvīns" izrādes Toronto, atzīmēja režisora Hugo Miķelsona 50 mūža gadus un viņš saņēma arī L. Auzānes-Tīcmanes piemiņas fonda balvu (200 dol.) Attēlā H. Miķelsons (pa labi) no fonda priekšsēža A. Tīcmaņa saņem balvu. Pa kreisi fonda valdes loceklis B. Rubess un Preses biedrības Kanadas kopas priekšsēdis O. Liepa. J. Liģera uzņēmums

REŽISORAM HUGO MIĶELSONAM. MŪŽA GADSIMTA OTRĀ PUSĒ IEEJOT

Jauna Tev vēl sirds un seja.
Brīnos - klāt jau jubileja.
Sava mūža pussimts gados
Nonāci ar ākstiem rados,
Lai nu simta otro pusi
Tu uz lauriem nenodusi.
Liec mums raudāt, liec mums smaidīt
Daudzas izrādes vēl gaidīt

Draudzībā

Teodors Zeltiņš

... abitūrienti tēlo...

V. Kārkliņa

SARKANVĪNS

Jautra nopietnība (komēdija) 3 cēlienos.

Režisors H. Miķelsons.

Dekorātīvais ietērps A. Kovarika.

ĢIMNAZIJAS DRAMATISKĀ PULCIŅA (ABITŪRIENTU) TĒLOJUMS.

Sestdien, 9. novembrī, plkst. 7.00.

Sv. Andreja baznīcas sarīkojumu telpās.

Ieeja $3.00, skolniekiem un pensionāriem $1.50. Ieejas kartes rezervējamas pa tālruni 425-5118 un dabūjamas izrādes dienā pie kases. Vietas numurētas. Kara invalīdiem ieeja brīva.

PATEICĪBA

Daugavas vanagiem, vanadzēm, tautiešiem Bafalo. Krāšņie ziedi, bagātīgais dzimšanas dienas kliņģeris un un sudrabotais trauks, ar kuŗiem Jūs iepriecinājāt mani, un sirsnīgie aplausi, ko Jūs veltījāt Sarkanvīna tēlotājiem, deva gandarījumu par paveikto un aicina dzīvot cerību pilnai nākotnei! Maza, bet bezgala stipra ir Jūsu vienība.

Sirsnīgā pateicībā

Jūsu Hugo Miķelsons

Pēc Toronto latviešu ģimnazijas abitūrientu drāmatiskā pulciņa V. Kārkliņa lugas Sarkanvīns izrādes 9. novembrī Sv. Andreja baznīcas zālē Toronto, rakstnieces Lidijas Auzānes Tīcmanes piemiņas fonda valdes priekšsēdis A. Tīcmanis nolasīja fonda valdes lēmumu, ar kuŗu 200 dol. piemiņas balva piešķirta režisoram Hugo Miķelsonam par 25 nokalpotiem gadiem teātra mākslā. Attēlā no kreisās: LPB Kanadas kopas priekšsēdis O. Liepa, Biruta Rubesa, fonda valdes loceklis B. Rubess, rež. H. Miķelsons un fonda valdes priekšsēdis A. Tīcmanis. Foto J. Liģers

Balva rež. H. Miķelsonam

Valdemāra Kārkliņa lugas Sarkanvīns izrāde 9. novembrī Sv Andreja baznīcas sarīkojumu zālē Toronto bija nozīmīga ar to, ka tā bija Toronto latviešu ģimnazijas agrāko gadu abitūrientu - drāmatiskā pulciņa dalībnieku dāvana savam režisoram Hugo Miķelsonam viņa 50 dzīves gadu atcerei. Tā bija arī vienpadsmitā luga, ko ģimnazijas jaunie teātrnieki viņa vadībā aizvadītajos desmit gados iestudējuši.

Izrādi noskatījās 280 apmeklētāju , no kuŗiem ap 160 vēlāk pulcējās baznīcas lejas zālē, lai pie klātiem galdiem sumināt režisoru H. Miķelsonu, kas reizē atskatījās arī uz 25 nokalpotiem gadiem teātra mākslā. Viņš bija pirmais Lidijas Auzānes-Tīcmanes 200 dol. piemiņas balvas saņēmējs, ko šajā atcerē paziņoja LPB Kanadas kopas valdes priekšsēdis Osvalds Liepa. Gen Auzāna piemiņas fonds pastāv no privātiem līdzekļiem jau 4 vai 5 gadus, kas pēc viņa meitas Lidijas Auzānes-Tīcmanes nāves paplašināts, fonda valdē par priekšsēdi darbojoties A. Tīcmanim un locekļiem K. Priedītim un B. Rubesam.

Par Hugo Miķelsona dzīves un darba gaitām īsu atskatu sniedza V. Kaļiņš, raksturodams jubilāru kā klusu darba darītāju. Dzimis 1924. gada 9. novembrī Ogres krastos, Lēdmanē, izmācījies par piensaimnieku, cīnījies 2. pasaules karā, pēc gūsta no Vācijas devies darbā uz Angliju, kur viņa talantu atradis Elmārs Šķobe. Savu talantu teātŗa mākslā izkopis pie Jāņa Zariņa. Ar dzīvesbiedri Irēnu Kanadā ieradies 1956. gadā, kur līdztekus eksistences darbam ar lielu mīlestību visus gadus

pievērsies teātrim un jau desmit gadu vada ģimnazijas drāmatisko pulciņu, tā veicinot latviešu valodas izkopšanu jaunatnē. Suminātāji, kuŗu vidū bija liels skaits jauniešsu, nodziedāja Nevis slinkojot.

No Sv. Andreja draudzes jubilāru sveica māc. Ā. Čops un māc. J. Cālītis, pasniedzot dāvanu aploksni, bet ar velti un puķēm - TLTA ģimnazijas direktrise V. Slaviešа. No drāmatiskā pulciņa absolventiem ar velti sveicināja Zane Ezera, no LNAK - Kultūras nozares vadītāja Inta Purva, no DV teātŗa Kanadā - Anna Briede, no LNJAK - Imants Purvs, kas sveicināja arī no Toronto latviešu studentu teātŗa. No Sidrabenes pārvaldes ar dāvanu un ziediem sveicināja A. Plīsis. Ar rakstu Bostonas latviešu skolas vārdā bija sveicinājis A. Abermanis un Liepkans.

Jubilārs sarīkojumos latviešu dzīves notikumus bieži bija pagraizījis savā Ķenča lūgšanā. Šādu asprātīgu lūgšanu tagad viņam bija jānoklausās arī pašam par sevi, ko visus uzjautrinot ,nolasīja Raimonds Rūtītis.

Jubilārs beigās pateicās visiem ģimnazijas drāmatiskā pulciņa atbalstītājiem un šī vakara dalībniekiem par jauko spēli. Vakaru veikli vadīja Andris Leja. Pirms šķiršanās daudzie viesi vēl noskatījās jauno teātrnieku gaitas krāsainos attēlos uz ekrāna.

-is-

***

Sarkanvīns ģimnazijas abitūrientu glāzēs

Latviešu autoriem maz lugu, kuŗās iztiek bez ēšanas un dzeršanas. Varbūt tā ir kāda tautas rakstura iezīme: visas svarīgākās dzīves problēmas pārrunāt un izšķirt pie pusdienu, brokastu vai vakariņu galda - starplaikos pie glāzītes. Bet tikpat labi tas var būt tikai rakstītāju slinkums vai niķis: ar ēšanu un dzeršanu viegli aizpildīt laiku, "ievest lugā darbību", to palēnināt un radīt "spriegumu", "Pēc klasiskiem paraugiem," kā saka.

Šiem "klasiskajiem paraugiem" sekojis arī Voldemārs Kārkliņš, rakstīdams "jautro nopietnību" jeb komēdiju "Sarkanvīns". Komēdijā gan nedarbojas latvieši - varbūt tāpēc tajā trūkst ēšanas - tie ir Londonas angļi latvieša skatījumā. Bet arī šim skatījumam bijuši paraugi. Un šķiet, ka tikai pretstatā "rūgtajām pilēm" un "saldenai pudelei" luga nosaukta par "Sarkanvīnu".

Latviešu ģimnazistiem sarkanvīnu gan tieši neieteic, bet tas nav arī aizliegts. To drīkst pirkt un lietot - vismaz vecāku uzraudzībā. Abitūrientiem, turpretim, nereti jātiek ar to pašiem galā: uzraudzība zūd un likums "palaiž grožus vaļīgāk". Tomēr "galā" viņi vienmēr ar to tiek. Un - tikuši. Protams, kā kuro reizi. To var apliecināt katrs, kas apmeklējis ģimnaziju. Arī - pārnestā Valdemāra Kārkliņa "sarkanvīna" nozīmē. Sevišķi tagad, "modernajos laikos", kā saka. Bet jāatgādina - nedrīkst aizmirst, ka abiturientu laikos visām paaudzēm bijis un būs "moderns". Atsevišķos gadījumos pat - "tas trakais kavalieŗu gads" jeb laiks, kad problēmas risinātas un atrisinātas visam mūžam. Un - ne pie pusdienu vai vakariņu galda. Arī ne pie "glāzītes", kur visbiežāk tās atrisina tikai vienam "tumsas brīdim". Moderns, bet - nopietns laiks.

Režisora Hugo Miķelsona TLTA ģimnazijas abiturientu ansamblim izvēlētā luga tomēr tikai formas ziņā ir "sarkanvīns". Saturā tā risina kāda veca, bagāta bijušā aktieŗa un viņa jaunās, dīkdienīgās, "bālasinīgās" sievas laulības problēmu. Abu materiālā nodrošinājumā un mierā bazēto saskaņu izjauc kāds vitāls pasažieris vilcienā - mazliet "avantūrists", bet citādi "normāls" jauns cilvēks. Vecajam pret sievas "izklaidēšanās romānu" nav iebildumu, viņš to pat veicina, bet citādi no savām "vīra priekšrocībām" atteikties negrib. "Saskaņā ar labākajām ģimenes tradicijām", viņš "ar to pašu pistoli, kas palīdzējusi dzīvi izbeigt kādam citam cienījamam žultsakmeņu mocītam sencim", svinīgi gatavojas pašnāvībai. Rodas īpatnēja, sākumā, pēc jaunā cil-

vēka uzskatiem, "antimorāla" situācija. Vēlāk, kad izredzes uz avantūru zūd, viņam "pietiek". Parallēli šiem "notikumiem" veidojas vecīga profesionāla angļu sulaiņa un vieglprātīgas franču apteksnes attieksmes - tāpat, "nodrošinātības" virzienā. Sarkanvīna "pudelē" paslēptas tātad drīzāk jau angļu konservātīvās pilsonības caur "klasiski latviskām" acenēm skatītas un, iespējams, arī nepareizi saskatītas "aristokrātiskās salona vaimanas" - vai kāda cita, no sapelējušiem importētiem graudiem vai pussapuvušiem kartupeļiem gatavota "ļerga".

Šis diskutējamais ģimnazijas abitūrintiem varbūt ne visai piemērotais lugas saturs tomēr risināts atzīstamā, it kā "akadēmiski literārā" formā un režisoram - arī drāmas studijas otrā kursa skolotājiem - dod daudz iespēju. Pirmkārt, pats uzņemdamies galvenās lomas tēlošanu, viņš var nepārtraukti savus audzēkņus vadīt, netieši virzīt un "pacelt" augstākā skatuviskās izteikšanās līmenī, atraisīt to emocijas, drosmi un gribu. Otrkārt, drāmas studijas "otra kursa" audzēkņiem, pirms tie sāk paši iecerēt un veidot tēlojamos raksturus, tieši jāvingrinās "standarttipu" atdarināšanā - un vairāk vai mazāk pēc paraugiem iezīmēti standarttipi lugā visi. Un treškārt - ne jau izdarību "bagātībā" slēpjas tēlošanas māksla, gluži otrādi: visbiežāk tā izteicas izteiksmes līdzekļu skopumā, un to visizdevīgāk attīstīt "mazkustīgā" konversācijas lugā. Neapšaubāmi, piedzīvojušu aktieru izpildījumā izrāde izskatītos citāda, un citādi tā būtu arī vērtējama. Iespējams, no tās pat pazustu viss "standartizētais". Bet kā "studijas otra kursa" vingrinājums tā iepriecināja.

Visi četri jaunie aktieŗi parādīja tiklab dotumus, kā gribu un mērķtiecīgu darbu. Jā - arī to, kā vēl trūkst. Dainai Brūmelei ir "dzirksts", Jurim Brammanim un Andrim Liepiņam pietiek citu, kaut vēl attīstāmu izteiksmes līdzekļu, pietiek arī latvisko skaņu. Velta Kupere nekur "neizlēca" no lomas. Visi kopā sniedza "noapaļotu" izrādi. Hugo Miķelsonam, protams, "jāpiebremzē" tiklab sava personīgā varēšana, kā prasības no pārējiem - "noapaļotības" labā. Bet likās, ka savu "bremzi" viņš varētu lietot arī taupīgāk - jaunie ietu līdz. Publikai izrāde patika - katrs tēlotājs atsevišķi un viss ansamblis. Ar slavinājumiem tomēr negribas "svaidīties", tie var nodarīt daudz ļaunuma. Labāk lai tie nāk no skatītājiem - nākamajās izrādēs.

Arī lugas režijā bija ielikts daudz darba. Tāpat skatuves iekārtā - skopākā par skopu. "Atrisināmi" vēl dažu tēlotāju soļi. Visumā - ja garlaicīgo ēšanu no lugas jau bija izņēmis autors, dzeršanu līdz iespējamai robežai bija samazinājis režisors. Un kas tur vēl "tradicionāli" bija palicis - nebija vairs ne "salona vaimanas", ne "ļerga" - tas visādā nozīmē bija tīrs, dzidrs, ar Rīgas balzama piegaršu mazliet bagātināts sarkanvīns. Tāds, ko var dzert tiklab abitūriju gadā, kā visu mūžu.

Osvalds Liepa

***

LONDONAS AVĪZE,
1974. gada 22. novembrī

JAUNATNES TEĀTRA VADĪTĀJS

Hugo Miķelsons

Toronto astoņu nedēļu laikā pieci ansambļi no Melburnas, Bostonas un Toronto deva sešas izrādes. Pēdējā no tām notika Sv. Andreja baznīcas zālē, 9. novembrī, kad jaunatnes ansamblis režisora Hugo Miķelsona vadībā izrādīja Valdemāra Kārkliņa lugu Sarkanvīns. Ar šo izrādi atzīmēja arī Hugo Miķelsona 50 mūža gadus.

Hugo Miķelsons skatuves gaitas sāka pirms 25 gadiem Londonā Elmāra Šķobes vadītajā ansamblī un turpināja tās režisora Jāņa Zariņa vadībā Daugavas vanagu drāmā. Iz-ceļojis uz Kanadu, Hugo Mi-ķelsons jau 11 gadus vada latviešu ģimnazijas drāmas pulciņu. Pirms dažiem gadiem šo darbu atzinīgi novērtēja Zie-meļamerikas latviešu Kultūras fonds, piešķirot Hugo Miķelsonam un viņa vadītajam jaunatnes ansamblim apbalvojumu.

***

LAIKS
Sestdien, 1974. g. 30. novembrī

Apbalvojums par nopelniem

TORONTO (M.D.). Ar Valdemāra Kārkliņa komēdijas "Sarkanvīns" izrādi Toronto

latviešu tautas augstskolas ģimnazijas drāmas pulciņš 9. novembrī atzīmēja pulciņa vadītāja "trīs jubilejas" - 50 mūža gadu piepildīšanos, 10 gadu pulciņa priekšgalā un 25 gadus kopš jubilārs Hugo Miķelsons Anglijā nonāca "teātra valgos". Tēlotāji izrādē, ar vienu izņēmumu, visi bija pulciņa agrākie dalībnieki, kas savā laikā piedalījušies dažādās citās H. Miķelsona iestudētās lugās, bet starplaikā no ģimnazistiem kļuvuši par abiturientiem. "Izņēmums' bija Juris Brammanis, kas šobrīd vēl ir abiturientu klases audzēknis, tomēr bija viens no labākajiem ansamblī. Viņa tēlojums "labi audzināta kalpotāja" lomā, sēra Kevendiša mājā nebija tikai "lomas nospēlēšana", bet arī veidoja tēlu. Grūtāk pateikt, cik sulaiņa Džozifa tēlā bija režisora prasme, cik pašа Jura spējas. Sēru Kevendišu tēloja pats režisors un tas šķita skaitāms pie, viņa labākajiem tēlojumiem. "Slikti audzinātā istabmeita" Anete labi paveicās Dainai Brūmelei. Mīlestības rotaļa ar "pagriezieniem" bija Veltas Kuperes - Kevendiša jaunās sievas un Andra Liepiņa uzdevums, kurš tēloja viņas pielūdzēju.

Par skatuves iekārtojumu bija gādājis Aleksis Kovariks, par apgaismojumu Vitauts Kurzemnieks, par kostīmiem Velga Jansone. Labi apmeklētā izrāde Sv. Andreja baznīcas zālē jo bieži sagādāja skatītājiem īstu patikšanu. Bet - tā bija jubilejas izrāde, un jubilēšana pati sekoja pie klātiem galdiem baznīcas lejas zālē, programmas vadību veicot Andrim Lejam. Par Hugo Miķelsona dzīves un teātra gaitām stāstīja skol. V. Kaļiņš. Sekoja mācītāja A. Čopa un J. Cālīša apsveikumi un viņam pasniedza "Ģenerāļa Auzāna - Lidijas Auzānes - Tīcmanes piemiņas fonda" balvu 200 dol. Paskaidrojumus par fondu un balvu deva Latviešu preses biedrības Kanadas kopas priekšnieks O. Liepa un fonda valdes priekšsēdis A. Tīcmanis.

Vēl bija sveicieni, ziedi un veltes no tautas augstskolas prezidija, ģimnazijas, drāmas pulciņa dalībniekiem, Bostonas latviešu skolas, LNAK kultūras nozares, DV teātra Kanadā, LNJAK un latviešu studentu teātra. Sidrabenes pārvaldes uc., bet Raimonds Rūtītis lasīja garāku, Ķenča lūgšanas garā sacerētu anonīma autora apsveikumu. Jubilejas cienastā piedalījās ap 100 personu, bet izrādi noskatījās vairāk nekā divtik.

□ H. Miķelsona jubilejā apsveikumu un velti (aploksni) nodeva arī TLTA vadītājs A. Sudmals.

***

L A I K S Sestdien, 1974. g. 7. decembrī

L A I K S
Treštdien, 1974. g. 4. decembrī

BAFALO /N.Y./

Valsts svētku piemiņas akts ar sekojošu teātra izrādi un saviesīgu vakaru, ko rīkoja DV apvienība, bija kopā pulcinājis apmēram trešo daļu no visiem šeit dzīvojošiem tautiešiem. Jauniešu karoga sardze tautas tērpos - R. Mikule, E. Pušmucāns un J. Zilgme, degošās sveces un nacionālais dekorējums piešķīra vakaram svinīgu svētku noskaņu.

Tā kā Toronto latviešu ģimnazijas teātris un tā režisors Hugo Miķelsons šeit jau labi pazīstams no citām izrādēm, tad viņu 50 gadu jubilejas zīmē sumināja arī DV apvienība. Velti - sudraba trauku pasniedza apvienības priekšnieks Ā. Mikulis, bet jubilejas tradicionālo kliņģeri un rozes - vanadzes. Izlozēja daudz vērtīgu laimestu, no kuriem H. Miķelsons laimēja spilvenu .

***

PATEICĪBA

Daugavas Vanagiem, vanadzēm, tautiešiem Bafalo. Krāšņie ziedi, bagātīgais dzimšanas dienas kliņģeris un sidrabotais trauks, ar kuriem jūs iepriecinājāt mani un sirsnīgie aplausi, kurus veltījāt "Sarkanvīna" tēlo-tājiem deva gandarījumu par paveikto un aicina dzīvot cerību pilnai nākotnei! Maza, bet bezgala stipra ir jūsu vienība!

HUGO MIĶELSONS

eglītes gaismā

Pēc Sv. Andreja draudzes dievkalpojuma ap 250 dalībnieku pulcējās baznīcas zālē, kur rež. H. Miķelsons bija sacerējis un iestudējis uzvedumu Ziemassvētki Sidrabenē, dekorācijas gatavojot L. Klepe-rei, bet mūzikālo daļu un dejas iemācījusi Irma Kajaka-Ķeniņa. Kostimus bija gatavojuši bērnu vecāki un skolotāji. Uzveduma izkārtotāja bija svētdienas skolas pārzine A. Cēbere. Pēc izrādes ieradās Ziemsvētku vecītis (H. Miķel-sons) ar dāvanām.

Kā 11. decembŗa LNAK valdes sēdē ziņoja kultūras nozares vadītāja Inta Purva.

Valde apstiprinājā arī Kanadas latviešu pārstāvjus globālā kultūras fonda valdē: priekšsēža vietnieks J. Mežaks, kultūras nozares viceprieksšsēde Inta Purva, humanitārās un sociālās zinātnēs referenti M. Ekšteins (vēsturē un polītiskās zinātnēs) un Elfrida Ezera (baltu filoloģijā), techniskās un dabas zinātnēs valdes loceklis prof. A. Dreimanis, rakstniecībā referente Guna Blūma, presē O. Liepa un A. Kundrāts, mākslā J. Zuntaks, daiļamatniecībā A. Gugāns, mūzikā Marta Kundrāte, teātrī Inta Purva un Hugo Miķelsons.

***

TORONTO

Sv. Andreja draudzes eglītes dievkalpojumā 15. dec. piedalījās svētdienas skolas koris ar dziesmām un jaunieši ar evanģelija lasījumiem.

Laicīgajā sarīkojumā izrādīja H. Miķelsona sastādītu un un ar svētdienas skolas bērniem iestudētu uzvedumu "Ziemsvētki Sidrsabenē", kam dejas mūzikālo daļu gādāja Irma Ķeniņa, bet skatuves iekārtojumu - Eleonora Klepere, izmantojot J. Bērziņa dāvinātus greznojumus, Kostīmus bija gatavojušas skolotājas un bērnu vecāki. Eglītē ieradās arī Ziemsvētku vecītis /H. Miķelsons/.

***

TLTA sestdienas ģimnazijas drāmatiskais pulciņš režisora Hugo Miķelsona vadībā iestudē Mārtiņa Zīverta Ķīnas vāzi. To izrādīs 25. un 26. janvārī Latviešu namā, Draudzīgā aicinājuma sarīkojumā. Lugā piedalās 7 skolnirki: Juris Brammanis, Jānis Liepiņš, Aīda Putniņa, Edgars Liepiņš, Inese Briede, Sarma Eglīte un Zinta Briede.

***

☐ H. Miķelsona jubilejā apsveikumu un velti (aploksni) nodeva arī TLTA vadītājs A. Sudmals.

☐ Valsts svētku akts Bafalo ar sekojošu teātŗa izrādi un saviesīgu vakaru risinājās Ukraiņu namā. Īsu uzrunu teica DV apvienības priekšnieks A. Mikulis. Toronto latviešu tautas augstskolas ģimnazijas absolventi izrādīja V. Kārkliņa komēdiju Sarkanvīns, kuŗu savā 50 gadu jubilejā un 25 gadu skatuves gaitu atcerē sagatavojis režisors Hugo Miķelsons, 10 gadus darbodamies ar ģimnazijas drāmatisko pulciņu. DV apvienības priekšnieks viņam pasniedza sudraba velti, bet vanadzes kliņģeri un sarkanas rozes. Juris Dreifelds veltei saņēma Latvijas atbrīvošanas kaŗa vēsturi greznā izdevumā.

E. Alka

*
* *

LATVIJA AMERIKĀ Sestdien 23.nov.1974

50 gadi dzīvē....

25 gadi teatrī....

10 gadi Toronto ģimnazijas Drāmas pulciņā.

V. Kārkliņa S a r k a n v ī n s ģimnazijas abiturientu izrādē Toronto. Tēlotāji, no kreisās:- V.Kupere, D.Brūmele, H.Miķelsons (rež.), J.Brammanis, A.Liepiņš.

Ar Krišjāņa Barona premiju apbalvotā Toronto latviešu tautas augstskolas piektdienas ģimnazijas drāmas pulciņa dalībnieki pēc M. Zīverta "Ķīnas vāzes" izrādes: no kreisās — Daina Brumele, Velga Jansone (kostīmi), Edgars Liepiņš, Inese Briede, Juris Brammanis, Zinta Briede, Aīda Putniņa, Jānis Liepiņš, Sarma Eglīte, Zane Ezera, Aleksis Kovariks (dekorācijas) un pulciņa vadītājs režisors Hugo Miķelsons.

Foto: J. Ligeris

1 9 7 5.

GADA

KULTŪRAS

DARBA

LAUREĀTI

Montreālas Latviešu Biedrības

ZIŅOTĀJS

1975. gada februāris MONTREALA 2. (311.)

MĀRTIŅŠ ZĪVERTS MONTREĀLĀ

Latviešu skola Montreālā, Draudzīgā aicinājuma iezīmē, šā gada 1. februāra vakarā rīkoja mūsu lugu vecmeistara - Mārtiņa Zīverta darba "Ķīnas vāze" uzvedumu, šo 3 cēlienu komēdiju izrādīja Toronto latviešu tautas augstskolas drāmatiskā pulciņa dalībnieki, kur Cērpa kundzi tēloja Aīda Putniņa, viņas dēlu Jāni - Jānis Liepiņjš, meitu Liliju - Inese Briede, Ellu, Jāņa sievu - Sarma Eglīte, Leksīti - Zinta Briede, Valdi, mechāniķi - Edgars Liepiņš un notāru - Juris Brammanis. Režisors Hugo Miķelsons lugā bija tikai par padomnieku un visu šīs lugas darbību uz saviem pleciem iznesa Toronto jaunieši.

Nevar paiet garām neuzsverot neticami patīkamo pārsteigumu - mazās meitenes Zintas Briedes izcilās aktrises dotības, kas bija šīs lugas galvenā persona. Ļoti labu tēlojumu rādīja arī Juris Brammanis Notārā, Sarma Eglīte, Inese Briede, Janis Liepiņš, Aida Putniņa un Edgars Liepiņš.

Vislabākās atsauksmes bija dzirdamas no klausītāju puses, kas neskopojās ar skaļiem pateicības aplausiem kā jaunajiem aktieriem tā arī pašam režisoram H. Miķelsonam.

Izrādi noskatījās ap 150 montreāliešu, kuru vidū bija laba daļa arī jaunās paaudzes.

Noslēgumā skolas pārzinis K. Deksnis, pēc rožu ziedu pasniegšanas aktieriem un režisoram, sirsnīgi pateicās šīs izrādes izpildītājiem un sveica ilggadīgo režisoru Miķelsonu 25 gadu skatuves darbā un 50 gadu jubilejs gadījumā.

Par aizvadīto izrādi var teikt tikai vislabāko un pārdzīvojumu, kādu ar šo izrādi bija iecerējuši dot montreāliešiem torontieši, tie arī paguva. Var droši teikt, ka tik patīkami apmierinātu skatītāju saimi nebiju ilgi redzējis. Ķīnas vāzē mēs redzējām paši sevi un sirsnīgi arī smējāmies paši par sevi - latvju zemnieka un pilsētnieka pozitīvām īpašībām, savu iedomāto godkārību, ieņemto spītību, bet spēju arī visu piedot un aizmirst. Torontieši un Mārtiņš Zīverts būs vienmēr mīļi gaidīti viesi montreāliešu - teātrnieku saimē.

Sk.-

Draudzīgā aicinājuma atcere
ar
M. Zīverta komēdijas
Ķīnas vāze
izrādi
sestdien, 25. janvārī, plkst. 6.00,
svētdien, 26. janvārī, plkst. 5.00
Latviešu namā, Toronto.
Ģimnazijas drāmas pulciņa iestudējumā.
Režisors H. Miķelsons. Dekorātors A. Kovariks.
Ieeja $2.50, skolniekiem un pensionāriem $1.25,
karā invalīdiem bez maksas.
Apmeklēt lūdz Toronto latviešu ģimnazija

DRAUDZĪGĀ AICINĀJUMA ATCERE AR
M. ZĪVERTA KOMĒDIJAS
ĶĪNAS VĀZE
izrādi sestdien, 25. janvārī, plkst. 6.00 vak un svētdien,
26. janvārī, plkst. 5.00 p.p. Latviešu namā, TORONTO.
Ģimnazijas drāmas pulciņa iestudējumā.
Režisors - H. MIĶELSONS, dekorātors A. KOVARIKS.
Ieeja $2.50, skolniekiem un pensionāriem $1.25, karā
invalīdiem bez maksas.
Apmeklēt lūdz LATVIEŠU ĢIMNAZIJA

Ķīnas vāze Toronto latviešu skolā

Vai tādēļ, ka šoruden Toronto notika slavenā ķīniešu mākslas izstāde, arī latviešu skolas pievērsušās ķīniešiem? Tā varētu jautāt, ja Ķīnas vāze nebūtu Mārtiņa Zīverta luga ar tīri latvisku pamatu un ievirzi. Šī M. Zīverta Ķīnas vāze pašlaik top TLTA ģimnazijas drāmatiskā pulciņa neatlaidīgā, pacietīgā un iemīļotā Hugo Miķelsona vadībā.

Nu jau 11 gadus no vietas TLTA ģimnazisti atzīmē Draudzīgo aicinājumu ar teātŗa izrādi, tā apliecinādami savu devumu skolai, sabiedrībai un tautai. Skolai no šiem sarīkojumiem tiek ienākumi, kas tik ļoti nepieciešami skolas

***

LATVIJA AMERIKĀ
1975. gada 18. janvāris

☐ Pēc draudzīgā aicinājuma dienas divām izrādēm 25. un 26. janvārī Totonto, LTA sestdienas ģimnazijas drāmatiskais pulciņš ar M Zīverta lugu Ķīīnas vāze 1. februārī viesosies Sv. Lukas skolā Montrealā un 8. februārī Kristus draudzes zālē Hamiltonā. Režisors H. Miķelsons saņēmis federālās valdības ministra Džona Manro paziņojumu par 900 dol. piešķīrumu pulciņa darbības sekmēšanai.

***

turpināšanā un veidošanā, sabiedrībai tiek teātŗa izrāde, iziešanas reize un latviešiem teātŗi nu reiz patīk, tas ir pierādīts tik daudzkārt, ka šaubīties būtu lieki; un tautai - tautai jaunie teātrinieki apliecina savu uzticību latviešu valodai un drāmai. Visi šie trīs devumi ir svarīgi. Pats vadītājs Hugo Miķelsons neuzskata savu darbu par jaunu aktieŗu audzināšanu, bet par latviešu valodas mācīšanu, latviešu valodas pilnīgākas izpratnes iedēstīšanu jaunajos ar lugas palīdzību. Parastajās latviešu valodas stundās jaunie jau arī iemācās uzdoto, atstāsta prasīto, bet viņi var iztikt ar samērā nabadzīgu valodu, kā teikt - var izlocīties ar "Basic Latvian". Turpretim iemācoties kādu lugu, viņi ir spiesti lietot literāru, bagātu valodu, vārdus, kuŗus teicis autors, un te nu vairs nekāda locīšanās nav, te jārunā un jāsaprot valoda tās smalkākajās niansēs, kuŗas H. Miķelsons paskaidro un izskaidro līdz ar skatuvisko māku.

Mārtiņa Zīverta Ķīnas vāze bieži pārstaigāja skatuves gan Latvijā, gan Vācijā, un daudziem vidējās un vecākās paaudzes skatītājiem būs vēl tīri labā atmiņā, kamēr šeit uzaugušai paaudzei tā ir sveša. TLTA drāmatiskā pulciņa dalībnieki sevi ir apliecinājuši par spējīgiem M. Zīverta sapratējiem pagājušā gadā, un vairākiem tēlotājiem šī būs jau otrā M. Zīverta luga.

Tēlotāju saimē būs redzami šādi vidusskolnieki: Aīda Putniņa, kas Toronto skatītājiem būs prātā kā izcili talantīga Rembenietes lomas tēlotāja agrāk rādītajos R. Blaumaņa Trīnas grēkos; Juris Brammanis - viens no tiem, kuŗu gribētos jau apzīmēt par topošu aktieri, savas spējas pierādīja grūtajā Morisa lomā pagājušā gadā M. Zīverta lugā Cilvēks grib dzīvot, kā arī Trīnes grēkos atjautīgi rādot Brenci. Arī Jānis Liepiņš Toronto skatītājiem pazīstams no Trīnes grēkiem kā students, un no Cilvēks grib dzīvot kā Morisa brālis Žaks; bet pirmo reizi uz skatuves redzēsim Inesi Briedi, Sarmu Eglīti, Edgaru Liepiņu, kā arī no pamatskolas patapināto Leksīti - Zintu Briedi.

Neviena izrāde netop tikai no tēlotājiem vien, jo skatuve apvieno vairākas mākslas, un ja šoreiz izrādē tiešām piedalās tikai skolnieki (parasti kāda vecāka loma tomēr bija jātēlo pašam sagatavotājam), tad techniskajā laukā palīgā tomēr nāks arī vecāki, par kuŗu līdzdalību jāpriecājas tikpat sirsnīgi kā par jauno sniegumu. Ir labi, ja atrodam sadarbošanos, un šīs teātra izrādes saved kopā gan esošos skolniekus, gan bijušos, un vecākus, un arī tas mūsu apstākļos ir ļoti svarīgs faktors. No bijušiem skolniekiem allaž izpalīdzīga grimētāja ir Zane Ezera, un to viņa darīšot arī šoreiz. Arī pārējie techniskie darbinieki palīdz jau gadiem.

Par tērpiem atkal gādās Velga Jansone, par skatuves iekārtojumu - Ž. Siliņš, par apgaismojumu - V. Kurzemnieks, un dekorācijas gatavos A. Kovariks. Pagājušā gadā lugai Cilvēks grib dzīvot A. Kovariks bijs devis tiešām iespaidīgas un izteiksmīgas dekorācijas, tādēļ ar patiesu interesi varam atkal gaidīt priekškara pavēršanās mirkli.

Iestudēt lugu ir liels darbs, un to rādīt tikai vienu reizi dažkārt, liekas, neattaisno ieguldītās pūles. Varbūt ceļošanas iespējas dažam labam jaunajam tēlotājam liek centīgi strādāt, bet katrā ziņa tās ir kā tādas mazas dzirkstelītes, kas darbam piešķir plašāku vērtību, liek tam degt pilnīgāk. Un lai ģimnazistu darba kvēle neapdzistu, ar Ķīnas vāzi viņi viesosies vairākās vietās; jau sarunātas izrādes Hamiltonā, Otavā, Montrealā un Vinipegā. Kas par pamatīgu nobraukšanos!

No visas sirds varam tomēr vēlēt grupas dalībniekiem labu ceļa vēju, jo darbs, ko viņi jau ir padarījuši, ir liels un svētīgs.

Sie jaunieši, kas savā brīvajā laikā pulcējas Latviešu namā, kas ārpus parastajām mācībām iemācās savus tekstus, patiešām ieaug latviskā domāšanā un valodā pilnīgāk, un varbūt tieši no viņu vidus varam sagaidīt nākamos latviešu valodas skolotājus, kuŗu mums tā trūkst! Nav jau teikts, ka tikai šāds veids padziļina latviešu valodas izpratni, bet katrā ziņā, mācoties lugas, ir viens veids kā to darīt. Tādēļ jau tagad paldies darba vadītājam un darītājiem.

Toronto Kīnas vāze pirmo reizi parādīsies 25. janvārī Latviešu namā.

Indra Gubiņa

TLTA sestdienas ģimnazijas drāmas ansamblis - tēlotāji un tehniskais personāls M. Zīverta lugā Ķīnas vāze Kultūras dienu ievadījumā Toronto. Pirmajā rindā no kreisās: V. Jansone (kostīmu un frizūru konsultante), Inese Briede, Aīda Putniņa, Sarma Eglīte un Daina Brumele (sufliere); aizmugurē no kreisās - Zane Ezera (grimētāja), Juris Brammanis, Edgars Liepiņš, Jānis Liepiņš, A. Kovariks (dekorācijas), V. Kurzemnieks (gaismas) un režisors Hugo Miķelsons. Priekšā Zinta Briede (Leksīte).

Foto J. Ligers

LAIKS
Trešdien, 1975. g. 22. janvārī

Sākušies Kultūras dienu sarīkojumi

DRAUDZĪGĀ AICINĀJUIMA VELTES TORONTO LATVIEŠU ĢIMNAZIJAI

Kultūras dienas oficiāli atklās 25. janv. pl. 6 vak. Toronto latviešu namā, kur Tautas augstskolas piektdienas ģimnazija, atzīmējot Draudzīgā aicinājuma gadadienu, sniegs sava drāmas pulciņa iestudējumā un H. Miķelsona režijā M. Zīverta komēdijas "Ķīnas vāze" izrādi. Pirms izrādes kultūras dienu atklāšanas uzrunu teiks LNAK valdes vice priekšsēdis J. Mežaks. Izrādes atkārtojums turpat 26. janv. pl.6.

pp.

Latviešu tautas augstskolas sestdienas ģimnazijas drāmas pulciņš Draudzīgā aicinājuma atcerē sniedza režisora H. Miķelsona iestudēto Mārtiņa Zīverta Ķīnas vāzi. Izrāde notika 25. un 26. janvārī Latviešu namā; par abām dienām to noskatījās ap 700 apmeklētāju. Bija ieradies arī archibīskaps A. Lūsis, ko publika godinaja ar aplausiem, pieminot viņa 40 gadu atceri, kā arī Latvijas goda konsuls Dr. E. Upenieks un Kanadas iekšlietu ministrijas pavalstniecības nodaļas pārstāvji Ričards Fitzdžeralds (Fitzgerald) un Šeine Goldsteina. Abitūrijas klases audzēknis Andris Briedis pirms izrādes runāja par Draudzīgā aicinājuma tradiciju un izglītības nozīmi.

Ar Ķīnas vāzi uz Vinipegu

Ar Kanadas federālās val-dības atbalstu izdevies iekār/tot Toronto latviešu ģimnazi/jas drāmas ansambļa viesošanos Vinipegā. 7. un 8. martā to apciemos 13 jaunieši režisora H. Miķelsona vadībā, to skaitā arī DV Kanadas valdes jaunatnes nozares vadītāja Baiba Šmita-Kalēja. DV Manitobas nodaļa 7. martā rīko Toronto un Vinipegas latviešu jauniešu satikšanos A. un L. Kēleru mājā (342 Whitegate Cres.) pl. 7 vak. DV Manitobas nodaļa lūdz Vinipegas latviešu jauniešus rezervēt šo vakaru saviem viesiem no Toronto.

Nākošā dienā, 8. martā, notiks divas teātŗa izrādes un koncerts. Visiem sarīkojumiem telpas rezervētas mūzejā - Man and Nature. Auditorija un klases nodotas latviešu rīcībā visu dienu. Par šo labvēlību lielākā pateicība pienākas mūzeja darbiniecei Elzai Sniķerei. Pirmā teātŗa izrāde - V. Kārkliņa komēdija trijos cēlienos Sarkanvīns - sāksies pl. 12 dienā. Pēc teātŗa izrādes pusdienas aktieriem un viesiem. Tajās kopā ar jauniešiem pret atlīdzību varēs piedalīties arī pārējie tautieši.

Koncerta sākums 8. martā pl. 6 vak., ko sniegs P. Zariņš (klavieres), kopā ar savu brāli A. Zariņu (vijole). Programmā latviešu komponistu darbi. Pēc koncerta tūdaļ sekos Ķīnas vāzes izrāde. Viesu pārnakšņošana paredzēta privātās mājās. DV Manitobas nodaļa būtu pateicīga tautiešiem, ja tie jaunos cieminnus pāris naktis pieņemtu savās māajās, pieteicoties pie K. Smolinska vai T. Puisāna.

Ieejas zīmes būs dabūjamas pie kases - 1,75 dol. par katru izrādi. Šis ir visu Manitobas latviešu atbalstīts pasākums, bet tehnisko izkārtojumu veic DV Manitobas nodaļa.

T.P.

***

Ķīnas vāze Toronto

Šo Mārtiņa Zīverta lugu Draudzīgā aicinājuma atceres dienā Hugo Miķelsona režijā izrādīja Toronto latviešu ģimnazijas drāmas ansamblis. Ķīnas vāze laikam gan ir viena no M. Zīverta visvairāk skatuves gaismu redzējušām lugām. Tā tas bijis dzimtenē, tā arī citās zemēs, kur vien latvieši pulcējušies teātŗa spēlei. Lugu pirmo reizi izrādīja 1940. Rīgas Nacionālā teātrī. Tas bija īsi pirms laika, kad teātŗos mainījās repertuāra gars un saturs. Tas bija tad, kad latviešu tautu sāka kost dažādi pūķi, viens briesmīgāks par otru. Bet tas nebija tas pūķis, kas, kozdams savā astē un rēgodamies dārgās vāzes zīmējumā, M. Zīverta lugā sarežģī kādas ģimenes attieksmes, atklāj katra īsto dabu, kad gadījums ievirza personāžu sava labuma meklēšanā un mantkārībā. Bet domājot par lugas pūķi un skatot jauniešu izrādi, jādomā par citu pūķi. Tas ir latviešu pasakās un teikās minētais pūķis. Ja tam nests un ziedots tas, ko viņš gaidījis no sava kopēja, kuŗa mājas tas izraudzījis sev par apmešanās vietu, pūķis vairojis tā mantu un labklājību; ja ne, tas varējis būt ļauns un bīstams.

Latviešu ģimnazijas drāmatiskā pulciņa pūķis ir labi apgādāts. Jaunieši savu gara mantu vairotāju ar mīlestību pret teātri un cenšanos kopt savu valodu - apgādājuši ilgu laiku. Latviešu pasaku pūķis par to arī tiem atmaksā ar labvēlību. No skolēnu izrāžu dalībniekiem izvirzījies ne viens vien sološs teātrnieks. Tie redzēti vēlāk pieaugušo ansambļos. Luga rakstīta kā komēdija, bet ar maz vilcieniem autors, ja vien būtu vēlējies, to varēja pārvērst psīcholoģiskā drāmā. Lugā ir vairākas vietas, ko tikai meistariem-skatuvniekiem iespējams noturēt komēdijas garā.

Šī gada draudzīgā aicinājuma izrāde skolas drāmatiskā puilciņa darbā bija viena no gludākām tempa un teksta precīzitātes ziņā, atšķirībā no daudzām redzētām skolnieku izrādēm. Tēlotājiem maz jū/tams svešvalodas akcents. Da/žam nemaz. Izrādes personā/lam pievienota arī kāda latviešu pamatskolas tēlotāja. Tā ir 12 gadu vecā Zinta Briede Leksītes lomā. Pēc vairākām redzētām lugas izrādēm, tāpat vairākām Leksītes tēlotājām, jau ar pirmo cēlienu varēja teikt: Lūk, vienreiz un varbūt arī pirmo reizi - tā ir īstā Leksīte...

Reti sastopams bērns, kas skatuvē tā dzīvo lomā, kā to dara Zinta Briede. Viņa ir tā, kas rada un ierosina attieksmes ar notiekošo, tāpat uzņem un - arī rada atmosfairu, lai kā un vai vispār partneŗi to jūt. Bērniem Zintas vecumā reti mainās intonācijas balsī. Zintai tās mainās negaidīti strauji, - vietā un laikā, atbilstoši pašas sajūtām, reaģējot pret notie-

košo. Bērnam viss lomas dzīvojums ir nepiespiests, neiemācīts un brīvs, un katra fraze gandrīz nāk ar jaunu krāsu. Ja izrāde būtu filmēta, to varētu nosūtīt lugas autoram, kas ar prieku par redzēto varbūt atzītu: Vienreiz luga Ķīnas vāze - ar īsto Leksīti. Iespējams, ka bērnā aug patiess skatuves talants. To rādīs meitenes augšana un nākošās lomas, bez kuŗām Zinta Briede gan nav domājama pēc pārstei dzošā lomas veikuma, pie tam tik jaunos gados.

Cērpa kundzes lomā ir Aīda Putniņa, kas labā atmiņā no redzētās Rembenietes Blaumaņa Trīnes grēku izrādē. Lomas ir atšķirīgas un liecina par tēlotājas varēšanu lēkt pilnīgi citā lomas būtībā. Tēlotāja šajā lomā ir atturīga. Gribētos viņas pārdzīvojumos, kas lomā mainās negaidīti strauji, vairāk krāsu runā un arī vairāk kustību iejūtīgās sievietes-mātes tēlojumā. Tas pats sakāms par Lilijas tēlotāju Inesi Briedi. I. Briedei daudz maiguma, bet tas paliek uz vienas līnijas, tāpat sašutuma un neziņas momenti. Sevišķi tas sakāms attieksmē pret viņas līgavaini.

Sarma Eglīte Ellas tēlojumā apliecina spēcīgu temperamentu. Skats ar vīru Jāni (Jāni Liepiņu) tempā un krāsainībā bija viens no labāk veiktiem izrādē. S. Eglīte prot arī parādīt, ka kopā ar pārējiem ģimenes locekļiem tā slēpj un un valda savu temperamentu. Jāņa Liepiņa tēlojumā redzama daudz lielāka brīvība skatuvē kā iepriekš redzētajā tēlojumā pirms gada M. Zīverta lugā Cilvēks grib dzīvot. Viņa tēlā ir spraigums, kas vietām jau virzās zināmā egoistiskā robustumā kā runā, tā vēl skopajā kustību pārvaldīšanā. Jāņa loma ir liels solis uz priekšu tēlotāja skatuves darbā.

Juris Brammanis jau sevi parādījis pāris lomās pavisam labā gaismā; pie tam viņa notārs atkal pilnīgi citāda rakstura. Tēlotāja lielā vienkāršība tam palīdz arī notāra tēlā, kaut gan grūti tam noticēt, skatot pārāk jauneklīgo lomas veicēju. Kas bijis aizmāršīgais - režisors, grimētāja (Zane Ezera), pats tēlotājs vai viss jauniešu ansamblis - piemirstot, ka notārs ir gados vecāks par Jāni Cērpu, ka tas 25 gadus nēsā sevī slēptas jūtas pret Jāņa māti. Kā Jānis, tā notārs ārēji savā jaunekļībā - neatšķirās viens no otra.

Lilijas līgavaini Valdi tēloja Edgars Liepiņš. Sirsnīgs, atklāts mechaniķis - izgudrotājs ārienē un kustībās dod kādu mājienu, ka tas nākotnē sava izskata un gludo, skopo kustību dēļ vien varētu iederēties kāda galminieka lomā. E. Liepiņš atšķirīgs pārējo smagnējo tēlotāju vidū. Piezīmēs par savu dzērāju-kausli tēvu, tāpat runā par pūķi, kas dzīvo katrā cilvēkā, Valdis bija ar savdabīgi siltu un vienkāršu izteiksmi.

Dekorācijas - vienkāršas, bet iezīmīgas, mājīgās Cērpa kundzes dzīvoklim bija gatavojis A. Kovariks. Gaismotājs: V. Kurzemnieks. Par kostīmiem gādājusi V. Jansone. Varētu vēlēties, lai tērpi un matu sakārtojumi būtu katram raksturam atbilstoši savdabīgāki. Nebūtu jāņem vērā laikmeta un noteiktā gada tērpu stili, jo notikums var būt līdzīgs katrā gadu desmitā vai pat gadu simtā. Būtu vēlams, lai sieviešu raksturotājas atšķirtos viena no otras ar savam tēlam atbilstošām krāsām apģērbos un arī matu sakārtojumā. Ir zināms, ka lomas ārējais ietērps "palīdz lomu nest..."

Izrāde deva drošu liecību, ka jauniešu centība devusi daudz veltes savas tautas pasaku pūķim, lai tas viņiem būtu labvēlīgs. Par izrādi skatītāji priecājās. Bija daudz lietu, kas izraisīja prieku par drāmatiskā pulciņa nenogurstošo centību.

Emma Znotiņa-Kalniņa

***

LATVIJA AMERIKĀ
1975. gada 22. februāris

MONTREALA

Montrealas Latviešu skola Draudzīgā aicinājuma atceri rīkoja 1. februārī Sv. Lūka skolā, Viesojās Toronto latviešu tautas augstskolas ģim-nazijas drāmatiskais pulciņš ar M. Zīverta komēdiju Ķīnas vāze režisora H. Miķelsona vadībā. Visi tēlotāji veica tēlojumu ar nevainojamu latviešu valodu un raitu gaitu. Kā visu skatītāju mīlule izvirzījās Leksītes lomas tēlotāja Zinta Briede. Viņa pati ir vēl "knīpas" gados un vienīgā, kas vēl neiet ģimnazijā. Mazās skatuvnieces tēlojums bija brīvs un saistošs. Pateicība pienākas visiem tēlotājiem, režisoram un techniskiem darbiniekiem par atzīstamo darbu un pūlēm.

P.A.

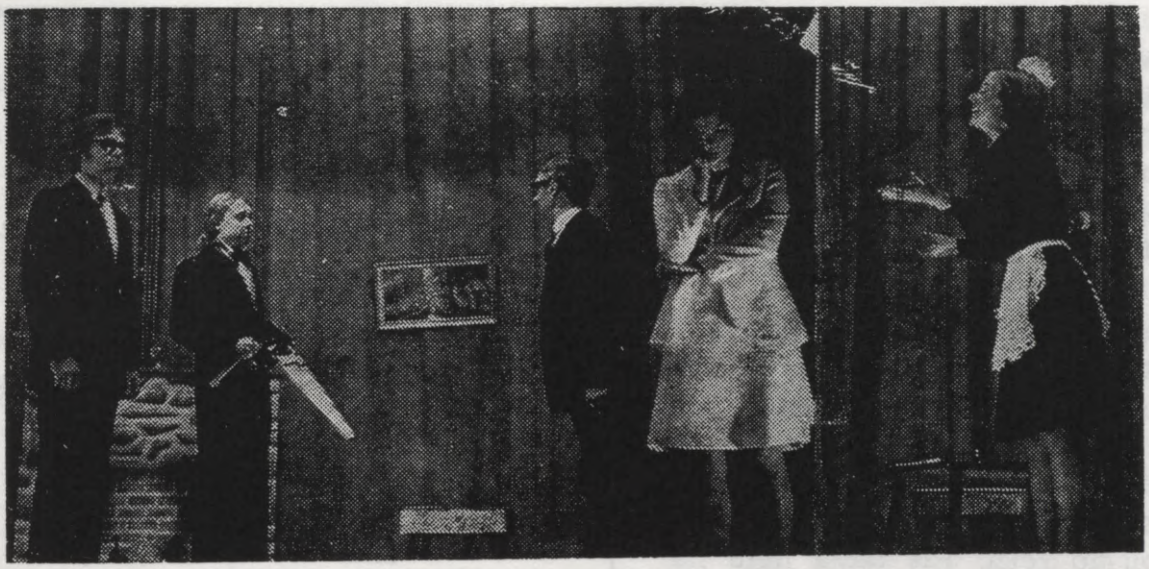

Toronto latviešu tautas augstskolas ģimnazijas drāmas pulciņš viesosies Vinipegā ar divām izrādēm - 7. martā ar Ķīnas vāzi un 8. martā ar Sarkanvīnu. Augšējā attēlā aina no Sarkanvīna, no kreisās: A. Liepiņš, J. Brammanis, režisors H. Miķelsons, V. Kupere un D. Brūmele.

Foto J. Liģers

LAIKS Sestdien, 1975. g. 8. martā

TORONTO LATVIEŠU JAUNATNE

8. MARTĀ VIESOJAS VINIPEGĀ

TEĀTRA IZRĀDE - TLTA ģimnazijas abiturienti tēlo V. Kārkliņa 3 cēlienu komēdiju SARKANVĪNS.
Sākums pl. 12.00 dienā.
Ieeja $1.75 no personas

TEĀTRA IZRĀDE - TLTA ģimnazijas drāmas pulciņš tēlo M. Zīverta 3 cēlienu komēdiju ĶĪNAS VĀZE.
Izrādes sākums pēc koncerta.
Ieeja koncertā un izrādē $1.75 no personas.

Režisors - Hugo Miķelsons, dekorātors - Aleksis Kovariks.
Sarīkojumi notiek "Man and Nature" mūzeja auditorijā Vinipegā,

LAIKS
Trešdien, 1975. g.19. martā

VINIPEGĀ

Ar Kanadas federālās valdības pabalstu, DV Manitobas nodaļas izkārtojumā Vinipegā 8. martā viesojās Toronto ģimnazijas drāmatiskais pulciņš un koncertēja jaunās paaudzes mūziķi - brāļi P. un A. Zariņi. Drāmatiskais pulciņš uzveda M. Zīverta Ķīnas vāzi un V. Kārkliņa Sarkanvīnu. Vinipegiešus pārsteidza jauno aktieru labā spēle un režisora H. Miķelsona rūpīgais darbs. Īpaši iepriecināja jauniešu labā latviešu valoda, kas dod cerību, ka Toronto aug jauna maiņa - mūsu kultūras un valodas turpinātāji. Apbrīnoja-

LATVIJA AMERIKĀ
1975. gada 15. marts

HAMILTONA

Ar latv. skolas Hamiltonā gādību šeit viesojās Toronto latviešu ģimnazijas drāmatiskais pulciņš ar M. Zīverta lugas Ķīnas vāze izrādi. Toronto ģimnazisti katru gadu ar savām izrādēm Hamiltonā ir gaidīti viesi. Skatītāji priecājās par skaisto izrādi un Leksītes lomas tēlotājas labo latviešu valodu. Pēc izrādes viesi un mājnieki pavadīja pāris stundas pie tējas galda.

***

ma bija jauniešu enerģija un izturība, kad pēc nogurdinošā, tālā ceļojuma viņi bez atpūtas varēja dot tik spraigas divas izrādes, vienu pēc otras. Toronto lidlauka darbinieku streika dēļ viņiem pie tam bija jābrauc caur Montrealu. Koncerta daļā pianists Pēteris Zariņš labā technikā atskaņoja arī Vītola Viļņu dziesmu, paša tautas dziesmu parafrazes un Ernesta Ūdra Maziņš biju, neredzēju.

Jaunais vijolnieks Andris Zariņš P. Zariņa klavieru pa-vadījumā no latviešu autoriem atskaņoja J. Graubiņa, Jāņa Mediņa, Jāzepa Mediņa un Jāņa Kalniņa darbus. Šāds latviešu jauniešu - aktieru un mākslinieku apciemojums Vinipegā notika pirmo reizi. Tas deva lielu nacionālu pārdzīvojumu ne tikai vecākai paaudzei, bet arī jauniešiem. Sarīkojums bija viens no labākiem, kāds Vinipegā bijis. Koncertu noklausījās 70, bet teātra abas izrādes vairāk ne kā 100. Vinipegieši pateicās ar ilgiem aplausiem un ziediem.

(A.V.)

TORONTO LATVIEŠU JAUNATNE 8. MARTĀ VIESOJAS VINIPEGĀ

Teātra izrāde-

TLTA ĢIMNAZIJAS ABITURIENTI TĒLO...

V. Kārkliņa 3 cēlienu komēdijā

"SARKANVĪNS"

Sākums plkst. 12.00 Ieeja $1.75 no personas

Teātra izrāde

TLTA ĢIMNAZIJAS DRĀMAS PULCIŅŠ TĒLO...

M. Zīverta 3 cēlienu komēdijā

"ĶĪNAS VĀZE"

Izrāde sekos koncertam. Ieeja koncertā un izrādē $1.75 no personas.

Režisors Hugo Miķelsons Dekorātors Aleksis Kovariks

Sarīkojums notiek Man and Nature mūzeja auditorijā Vinipegā.

✱✱✱

L ATVIJA AMERIKĀ
1975. gada 22. marts

Toronto jaunieši Vinipegā

Jau labu laiku atpakaļ lasījām mūsu laikrakstos par Toronto latviešu tautas augstskolas ģimnazijas drāmas pulciņa panākumiem, pianista Pēteŗa Zariņa un vijolnieka Andŗa Zariņa koncertiem. 8. martā DV Manitobas nodaļas izkārtojumā Vinipegā viesojās Toronto ģimnazijas drāmas pulciņš, koncertu deva arī brāļi P. un A. Zariņi. Pārsteidza jauno teātrnieku labā spēle un režisora H. Miķelsona rūpīgais darbs, kā arī tēlotāju labā latviešu valoda. Apbrīnojama bija drāmas pulciņa jauniešu izturība, pēc nogurdinošā ceļojuma dot vēl divas izrādes. Izrādes noskatījās airāk nekā 100 personu.

Pianists Pēteris Zariņš labā technikā atskaņoja septiņus dažādu komponistu darbus klavierēm. Patīkami bija dzirdēt Jāzepa Vītola Viļņu dziesmu, Pēteŗa Zariņa tautas dziesmu sabalsojumu un Ernesta Ūdra Maziņš biju, neredzēju.

Andris Zariņš atskaņoja dažādu komponistu sešus darbus vijolei P. Zariņa klavieŗu pavadījumā.

Koncertu noklausījās ap 70, bet abas teātŗa izrādes, kas notika vēlāk vakarā, apmeklēja vairāk nekā 100 personu.

A.V.

✱✱✱

L A I K S
Sestdien, 1975. g. 29. martā

DV Otavas nodaļa rīko Toronto latviešu ģimnazijas drāmas pulciņa viesizrādi 5. aprīlī plkst. 7.30 vak. Skolotāju institūta zālē (195 Elgin St.) ar M. Zīverta komēdiju "Ķīnas vāze".

✱✱✱

... ģimnazisti tēlo Londonā ...

Toronto latviešu ģimnazijas drāmas pulciņa tēlojums

M. ZĪVERTA

"ĶĪNAS VĀZE"

KOMRDIJA 3 CĒLIENOS

Režisors H. Miķelsons, dekorātors A. Kovariks.

Svētdien, 20. aprīlī, pl. 3.00 pēcpd.

Polish Combat. Assoc. telpās, -
- 80 Ann Str., Londonā

LONDONAS LATVIEŠU KOPAS SARĪKOJUMS

*TLTA sestdienas ģimnazijas drāmas pulciņš 6. apr. viesojās Otavā ar M. Zīverta Ķīnas vāzi. Izrādi Skolotāju institūta telpās noskatījās 90 apmeklētāju un to bija izkārtojusi DV Otavas nodaļa. Publika bija atsaucīga, tēlotāju spēle veikla, nobeigumā ziedi un cienasts tēlotājiem; vēlāk bija satikšanās ar Otavas jauniešiem agronoma Dr. E. Pārupa mājās. Otavas brauciens notika sniegputenī. Pie Kingstonas drāmatiskais ansamblis satikās ar viesturiešiem, kas devās uz apvienoto vīru koŗa koncertu Montrealā. Atceļš uz Toronto arī bija sniegputenī. Ģimnazijas drāmatiskais pulciņš ar savu režisoru H. Miķelsonu ir ieplānojis vēl viesizrādi 20. aprīlī Londonā, kur Londonas latviešu kopas izkārtojumā pl. 3 pēcp. poļu zālē notiks Ķīnas vāzes pēdējā, 7. izrāde. 27. aprīlī ģimnazijas abitūrienti brauks uz Hamiltonu ar V. Kārkliņa Sarkanvīnu. Izrāde notiks Kristus baznīcas zālē, 18 Victoria Avenue.

***

LAIKS
Sestdien, 1975. g. 12. aprīlī

... ģimnazisti tēlo Londonā...

Toronto latviešu ģimnazijas drāmas pulciņa tēlojums

M.Zīverta

ĶĪNAS VĀZE

Komedija 3 cēlienos.
Režisors H. Miķelsons.
Dekorātors A. Kovariks.

Svētdien, 20. aprīlī, pl. 3.00 p.p.
"Polish Combat. Assoc." telpās,
80 Ann St., London.

Londonas latviešu kopas sarīkojums.

* TLTA ģimnazijas drāmas pulciņš rež. H. Miķelsona vadībā ar M. Zīverta Ķīnas vāzes izrādi 20. aprīlī viesojās Londonā. Izrādi bija izkārtojusi Londonas latviešu kopa K. Atara vadībā un to noskatījās 60 apmeklētāju. Kopas dāmas paēdināja teātrniekus ar siltām vakariņām, iedodot arī ceļa maizi atceļā uz Toronto. Īrēto autobusu vadīja pulciņa dalībnieks Andris Liepiņš. Publika izrādi uzņēma atsaucīgi.

***

OTAVA

Toronto tautas augstskolas ģimnazijas drāmas pulciņš režisora H. Miķelsona vadībā ar M. Zīverta Ķīnas vāzi iepriecināja ap 100 Otavas tautiešu. Toronto jaunieši ieradās jau agrā pēcpusdienā un ar savu labo spēli saistīja apmeklētāju uzmanību. Visu iemīļota bija mazā Leksīte. Pēc izrādes apmeklētāji izteicās: "Tā bija visu mīļais bērns. Kas to varēja domāt, ka jaunieši tik raiti un labi prot spēlēt teātri. Nekādas valodas kļūdas. Prieks redzēt, ka mums aug tik labi latvieši!" Rīkotāji varēja būt gandarīti par apmeklētāju atsauksmi. Liels paldiers režisoram H. Miķelsonam un visiem drāmas pulciņa dalībniekiem. Gaidīsim atkal ciemos. Pirms un pēc izrādes jaunos teātrniekus pacienāja DV nodaļas vanadžu kopas vadītāja Irma Bērziņa un palīdzes. Ciemiņi pārnakšņoja pie vairākām šejienes latviešu ģimenēm.

Otavietis.

Ar "Ģimnazistu teātri" četrās provincēs

TORONTO LATVIEŠU ĢIMNAZIJAS DIVU LUGU IESTUDĒJUMUS NOSKATĪJUŠĀS 1900 PERSONU

TORONTO (M.D.). - Toronto latviešu tautas augstskolas piektdienas ģimnazijas drāmas pulciņš, ko jau ilgus gadus vada režisors Hugo Miķelsons, šajā mācības gadā parastā viena iestudējuma vietā veicis divus: Mārtiņa Zīverta "Ķīnas vāzi" un Voldemāra Kārkliņa "Sarkanvīnu", abus H. Miķelsona režijā.

Abiturientu ansamblis ar "Sarkanvīnu", kura pirmizrāde notiks 9. nov. Toronto vēl viesojies Bafalo, Vinipegā un nule 26. aprīlī sniedza pēdējo izrādi Hamiltonā. Šīs četras izrādes kopā noskatījušies 600 apmeklētāšju. "Ķīnas vāze" bez divām izrādēm Toronton vēl izrādīta Montrealā, Hamiltonā, Vinipegā, Otavā un pirms dažām nedēļām Londonā. Šīs lugas 7 izrādes noskatījušās ap 1300 personu.

Kopā abas ģimnazistu un tās abiturientu iestudētās lugas izrādītas 11 reizes 7 pilsētās trijās Kanadas provincēs un vienā ASV valstī, kopā ar turpat 2000 apmeklētājiem. Tas ir atzīmēšanas vērts veikums. Pirmo reizi Toronto jaunie teātrnieki viesojās Vinipegā, kur izrādīja abas lugas, ceļojums ar lidmašīnu kļuva iespējams vienīgi pateicoties Kanadsas valdības un Molsona alus darītavas diviem pabalstu piešķīrumiem, kopā 1900 dol. apmērā.

Savu "divkāršo turneju" ģimnazisti un abiturienti tagad beiguši tieši uz pārbaudījumu un iesvētību periodu. Abu ansambļu tēlotāju vidū ir veseli četri šogad iesvētāmie jaunieši: Sarma Eglīte, Aīda Putniņa, Juris Brammanis un Jānis Liepiņš.

"Ģimnazistu teātra" tālākie nodomi? Par tiem H. Miķelsons izteicās tik daudz, ka nākamajam iestudējumam, kura pirmizrāde atkal notiks 1976. g. Draudzīgā aicinājuma atcerē, izraudzīts Rūdolfa Blaumaņa "Pazudušais dēls", kura sagatavošanai jau ievadīti daži priekšdarbi. "Zinu, ka tas ir ciets rieksts," saka režisors, "bet man ir pārliecība, ka mēs to tomēr spēsim pārkost."

***

LATVIJA AMERIKĀ
1975. gada 7. jūnijs

* Ģimnazijas drāmatiskā pulciņa vadītājs H. Miķelsons ar ziedu apveltīja skolotājus - L. Vīku, O. Upenieci, E. Ezeru, I. Pilpi un tēlotājus, kā arī nodeva 100 dol. stipendiju savā un savas dzīvesbiedres vārdā drāmatiskā pulciņa tēlotājam Jurim Brammanim tālākas izglītības turpināšanai.

***

LATVIJA AMERIKĀ 1975. gada 7. jūnijs

Pirmā mīlestība

T. ZELTIŅA RĪGAS ĢIMNAZISTI MONTREALAS LATVIEŠU SKOLAS ABITURIENTU UZVEDUMĀ

Kā rodas pirmās mīlestības dzirkstis, kas uzliesmo un gaiši deg visu mūžu, varēja skatīt Montrealas latviešu skolas abitūrientu izrādē, kuŗu bija sagatavojis skolas pārzinis Kazimirs Deksnis, atzīmējot skolas 25 gadu jubileju. Gados vecāki skatītāji gan atceras savu pirmo lielo mīlestību un par to jūsmo līdz mūža galam, bet bieži aizmirst izteiksmes veidu, kādā šī mīlestība parādījusies. Profesionālie mīlētāji filmās un teātŗos šo mīlestību stilizējuši līdz pēdējai iespējai, viņu tālākais progress - nežēlība, kā fiziska, tā garīga. Montrealas abiturientiem šāda veida progress vēl nav jāmeklē. Labā latviešu valoda un jaunības svaigums, kas ne reti ir klupšanas akmens ansambļos, kur jaunība jāaizstāj ar rutīnu, bija izrādes kopējais ieguvums. Varēja vēlēties, kaut režisors dažus monologus būtu saīsinājis, bet tā var būt tikai skatītāja personiska vēlēšanās.

Par Annas Miglones tēloto Agitu Īvi gribas teikt - viņa savu tēlu izturēja no izrādes sākuma līdz beigām. Droša, brīva, ar daudz dotumiem skatuvei un tēlošanai vispār. Bija iezīmīgas vietas, kur vārdi ne

katrreiz izsaka to, ko skatītājs dzird, bet gan to, ko tēlotājs jūt. Ka drēbes dara cilvēku, pārliecinoši attaisnoja Silvijas Porietes tēlotā Līzīte Rika. Cik sākumā neveikla, sava ierastā tērpa un principu žņaugos, tik vēlāk tā bija brīva un mīloša, kā skatuvē pašas ienestie baltie pavasaŗa ziedi. Anitas Porietes tēlotā Ilga Mārzeme saistīja ar savu bezvārdu spēli, jo autors viņai nav devis daudz izspēlēšanās iespējas nedz pret klases biedriem, nedz publiku - Ilgai jāiztiek ar to, ko daba viņai devusi, un Anitai ir pietiekami dotumi, lai Ilgas lomu izturētu godam līdz galam. Edgara Bērzoņa tēlotais Jānis Jonis pārliecināja savā tēlojumā, ka bumbošana ir dzīvē svarīgākais, izņemot protams, pirmo mīlestību. Tas bieži vien ir skaistākais pārdzīvojums cilvēka mūžā, ja tikai to neaizēno nepamatota greizsirdība. Ralfā Bērziņā bija daudz no mūzas kalpa nevarības, un Alvja Selgas tēls no tā tikai ieguva. Ieguva arī Līzīte, un par to publika tikai priecājās. Andŗa Ortmaņa tēlotais Reinis Runcis bija ikvienas kla-ses dzīves toņa noteicējs. Rei-nim šis tonis ir pozitīvs, un tādu to tēloja Ortmanis, aizraudams klasi, priecinādams skatītāju un palikdams ar sa-vu pirmo mīlestību Ilgu Mār-zemi, vai varbūt . . . Anitu Porieti? Renāte Dindzāne skolotāja Dzērves kundzē pār-dzīvoja sava mūža atvasaru. Viņa priecājās par savu au-dzēkņu labiem nodomiem un skuma par viņu nedarbiem.

Izrādei vienkāršas, bet pārliecinošas dekorācijas bija gatavojis G. Hūns.. Par apgaismojumu un grimu rūpējās V. Ortmanis. Mūzikas atskaņo-jums izrādes noskaņas radīša-nai K. Kalniņa rokās. Suflēja Ruta Vītiņa. Režisors līdz ar ansambli par savām pūlēm saņēma publikas pateicību un Toronto ģimnazijas Drāmas pulciņa sarkanu neļķes ziedu ar novēlējumu, lai Montrealas tautieši nebūtu vienīgie, kam bijusi iespēja redzēt pirmo mīlestību tēlos.

Hugo Miķelsons

***

LATVIJA AMERIKĀ

LAIKS 1975. g. 11. jūnijā

* Tautas augstskolas piektdienas ģimnazijas šā gada 24 abiturientu vidū ir Juris Brammanis, kas būdams ģim-nazijas drāmas kopas dalīb-nieks, ar saviem tēlojumiem vairākās lugās parādījis ska-tuviska talanta iezīmes. Lai sekmētu Jura tālāko izglītību, ģimnazijas drāmas kopas va-dītājs Hugo Miķelsons kopā ar dzīvesbiedri Irēnu viņam abiturientu izlaidumā pasniedza 100 dol. stipendiju.

***

Sestdiena, 1975. gada 7. jūnijs

Attēlā skolotājs H. Miķelsons sveic skolotāju L. Vīku (pa kreisi) ar nokalpotiem 50 gadiem skolotāja darbā. Foto: J. Ligers

LATVIJA AMERIKĀ
1975. gada 6. septembris

* TLTA sestdienas ģimnazijas drāmatiskais pulciņš 18. oktobrī pl. 6.30 vak. Sv. Andreja baznīcas telpās Hugo Miķelsona režijā atkārtos M. Zīvrta komēdijas Ķīnas vāze izrādi. Drāmatiskais pulciņš ar šo lugu viesojies Montrealā, Hamiltonā, Vinipegā, Otavā un Londonā. Draudzīgā aicinājuma sarīkojumam nākamgad H. Miķelsons iestudēs Blaumaņa Pazudušo dēlu.

***

LATVIJA AMERIKĀ
1975. gada 6. septembris

Iesvētīts piemineklis L.Auzānei Tīcmanei

Piemineklī atklāja konsuls Dr. E. Upenieks, īsumā apskatīdams rakstnieces devumu savai tautai. Kaŗavīri izcīnījuši valsti, bet rakstnieki devuši garīgo spēku. Piemineklī iesvētīja prof. E. Šmits, kas bija ieradies no ASV, sirsnīgā runā atceroties ģenerāļa Auzāna reliģisko ģimeni un tās lielo patriotismu, kuŗā bija uzaugusi aizgājēja un veidojusi savu garīgo pasauli. Režisors Hugo Miķelsons, kas bija iestudējis Lidijas Auzānes Tīcmanes pēdējo godalgoto lugu Mēs prasām brīvību, ko izrādījuši Toproņto latviešu ģimnazisti, pie pieminekļa skandēja nelaiķes dzejoli Dzimtenei, kuŗu tā bija veltījusi Daugavas Vanagiem.

***

LATVIJA AMERIKĀ
1975. gada 13. septembris

* TLTA sestdienas ģimnazijas drāmatiskā pulciņa Ķīnas vāze izrāde Sv. Andreja baznīcas telpās 18. oktobrī pārcelta no pl. 6 vak. uz 3 pēcpusdienā.

***

LAIKS
Sestdien , 1975. g. 13. septembrī

TORONTO

Tautas augstskolas piektdienas ģimnazija sāka mācību gadu 5. sept. ar aktu, kuŗā svētbrīdi vadīja māc. Ā. Čops.

Ģimnazijas drāmas pulciņa vadītājam režisoram H. Miķelsonam turpmāk būs palīgs - abiturients Juris Brammanis.

Skolas ekskursiju, uz pārējiem iepriekš neizpaužamu vietu, 28 septembrī vadīs skolotājs H. Miķelsons ar palīgiem. Drāmas pulciņš 18 oktobrī plkst. 3 p.p. Sv Andreja baznīcas zālē dos M. Zīverta Ķīnas vāzes atkārtojumu, kas būs jau astotā izrāde. Draudzīgā aicinājuma atcerei pulciņš gatavos R. Blaumaņa drāmu Pazudušais dēls.

***

LATVIJA AMERIKĀ
Sestdiena, 1975. gada 4. oktobris

Ķīnas vāzes atkārtojums Toronto

Ar lielu interesi latviešu sabiedrība seko savas jaunatnes gaitām viņas nopietnajā darbā. Tas notiek latviešu sabiedrības materiālā atbalstā, uzturot skolas, rīkojot nometnes un pulcinot jaunatni draudžu dzīvē. Pieminētos iestādījumos aug apzinīgi latvieši un jauni mūsu sabiedriskās dzīves vadītāji. Viens no šādiem kultūras dzīves veidotājiem ir arī latviešu teātris un tā jaunaudze.

Toronto latviešu ģimnazijas drāmas pulciņš gada sākumā Draudzīgā aicinājuma

(turp. nāk. 1.p.)

LAIKS Trešdien, 1975. g. 8. oktobrī

Lai sagatavotu priekšlikumus latviešu kultūras darbinieku saietam Klivlandē, pirmo reizi savā pastāvēšanas laikā Toronto satikās PBLA Kultūras fonda teātra sekcijas locekļi, pārrunājot teātru problēmas brīvajā pasaulē. Priekšā sekcijas vadītājs Imants Sveilis (Austrālijā) un Inta Purva (Kanada). Aizmugurē Hugo Miķelsons (Kanada) un Māris Ubāns (ASV).

Ķīnas vāzei astotā izrāde

Toronto latviešu tautas augstskolas ģimnazijas Drāmatiskā pulciņa teātŗa izrāde - Mārtiņa Zīverta komēdija Ķīnas vāze 18. oktobrī Sv. Andreja baznīcas sarīkojumu zālē bija pulcinājusi ap 50 skatītāju. Šī bija jau trešā izrāde Toronto, un bez tam izrādes notikušas Montralā, Hamiltonā, Vinipegā, Otavā un Londonā (Ont.). Ražisoram Hugo Miķelsonam laimējies no ģimnazistu vidus sakomplektēt jaunos latviešu teātŗa spēkus, kas ar savu raito spēli un tīro latviešu valodu iejūsmināja skatītājus. Jaunie teātrnieki uz skatuves jutās brīvi. Ne velti šī bija jau astotā izrāde.

Pazīstamā teātŗa kritiķe Emma Kalniņa-Znotiņa savā laikā izteicās, ka spilgts talants veidojas TLB sestdienas skolas pēdējās klases audzēknē 12 g. v. Zintā Briedē. Ar savu izteiksmīgo soli uz skatuves viņa pelna visu atzinību. Jaunajai meitenei derētu padomāt par skatuves karjēru. Juŗa Brammaņa (notārs) personā arī veidojas jauns teātŗa spēks. Viņš, tāpat Aida Putniņa (Cērpa kundze) un Jānis Liepiņš (viņas dēls Jānis - tirgotājs), beidza ģimnaziju aizvadītajā pavasarī. Inese (Lilija - meita), Sarma Eglīte (Ella - Jāņa sieva) un Edgars Liepiņš (Valdis - mechaniķis) ir vēl vidusskolas audzēkņi. Novēlēsim jauna-

(turp. no iepr. l.p.)

dienai bija iestudējis M. Zīverta lugu Ķīnas vāze. Pēc pirmizrādes Toronto, iestudējums piedzīvoja vairākas izrādes arī citos latviešu centros, viesojoties arī Manitobas provincē, kur deva izrādi Vinipegā. Atsauksmes par šīm izrādēm spārnoja jaunos teātrniekus. Viņu skatuviskā augšana no izrādes uz izrādi bija nenoliedzama.

Kā izsakās pulciņa režisors Hugo Miķelsons, viens no aktieŗa uzdevumiem, varbūt pats svarīgākais, ir apgūt mēģinājumos pārliecināšanas spējas, vispirms pārliecināt pašam sevi, ka darbs, ko dara, ir patiess, tad - pārliecināt pretspēlētājus, un beidzot - pārliecināt skatītāju, ka tēlotājs tic savam teiktajam vārdam un izdarītai kustībai. Šādas mijiedarbes rezultātā top izrāde. Ģimnazistu ticība savam darbam nostiprinās no izrādes uz izrādi. Protams, ne jau katrs ģimnazists, kas reiz tēlojis izrādē, nākotnē kļūs par aktieri vai aktrisi, bet viņi kļūs par uzticīgiem latviešu teātra draugiem.

Mūsu ģimnazisti atkal nāk publikas priekšā ar Ķīnas vāzi, kuŗas izrāde paredzēta 18. oktobrī pl. 3 pēcp. Sv. Andreja draudzes sarīkojumu telpās.

O.S.

***

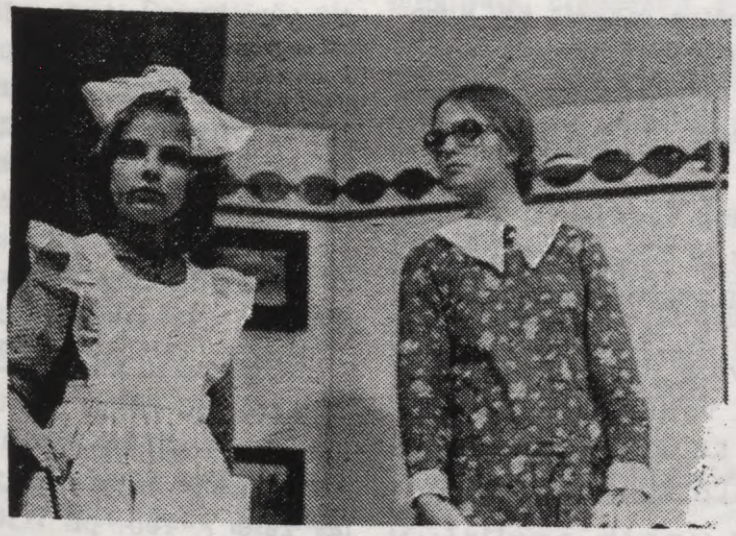

Augšējā attēlā pa kreisi Leksīte (Zinta Briede) un Lilija (Inese Briede) M. Zīverta lugā Ķīnas vāze, kuŗas izrādes atkārtojums notiks 18. oktobrī pl. 3 pēc pusdienas Sv. Andreja baznīcas sarīkojumu zālē Toronto.

* Piektdienas ģimnazijas drāmas pulciņš 18. oktobrī deva M. Zīverta "Ķīnas vāzes" atkārtojuma izrādi Sv. Andreja baznīcas zālē. Tā bija jau trešā izrāde Toronto, un apmeklētāju nebija vairāk par pussimtu. Pavisam notikušas 8 izrādes, jo ģimnazisti ar šo lugu jau viesojušies Hamiltonā, Londonā, Otavā, Montrealā un pat Vinipegā.

***

jiem talantiem turpināt sāktās skatuves gaitas. Izrādes beigās režisors ar tēlotājiem saņēma ziedus, bija arī daudz aplausu. Arī citos latviešu centros, kur šī izrāde nebūtu skatīta, ģimnazijas drāmatiskajam pulciņam derētu iegriezties ar savu Ķīnas vāzi.

O.K.

***

LATVIJA AMERIKĀ
1975. gada 22. novembris

* TLTA sestdienas ģimnazijas rudens ekskursijā 28. septembrī uz Ontario ezera krasta parkiem piedalījās 80 ģimnazistu. Izbraukuma dalībnieki divos autobusos svētdienas rītā devās ceļā no Latviešu nama četru skolotāju - V. Slaviešas, H. Miķelsona, O. Sila un J. Ruska vadībā. Izbraukumu bija izkārtojusi 4. klase, un atbildīgie vadītāji bija šīs klases audzēkņi: Edgars Liepiņš, Raimonds Brencis un Juris Tauriņš. Jau dienu iepriekš daži 4. klases izbraukuma organizētāji apskatīja parkus un izpētīja apstākļus, tāpēc izbraukuma šķēršļu gājieni bija labi izplānoti. Ekskursanti arī apskatīja lielo E. P. Teilora zirgu audzētavas farmu, kur novietoti ap 200 zirgu. To apkopšanai vasarā nodarbināti līdz 90 strādnieku. Pusdienā notika nodarbības brīvā dabā, sadaloties puduros un diskutējot skolotāju vadībā par tautas tradicijām, latviešu dzīvi starp cittautiešiem u.c. Saulrietā pie ezera krastā sakurtā ugunskura nodziedāja Daugav's abas malas un citas dziesmas. Čaklākie dziesmu uzsācēji bija Sarma Eglīte, Daina Brammane un Inese Briede. Vēlā vakara stundā izbraukuma dalībnieki atgriezās Toronto.

*

LATVIJA AMERIKĀ
1975. gada 22. novembris

Režisors H. Miķelsons

18. Novembŗa svinīgā aktā teātra mākslā Kr. Barona prēmiju saņēma Toronto tautas augstskolas Latviešu ģimnazijas drāmatiskais pulciņš.

Pēdējo saņēma šī pulciņa režisors H. Miķelsons, kas aicināja piecelties pulciņa dalībniekus, M. Zīverta lugas Ķīnas vāze tēlotājus. Publika viņiem veltīja sirsnīgus aplausus. Kā ik gadus, aktā bija klāt TLTA ģimnazisti un skolotāji.

***

LATVIJA AMERIKĀ
1975. gada 27. decembris

* Sv. Andreja draudzes bērnu eglītes sarīkojumam režisors H. Miķelsons bija sastādījis un iestudējis svētku uzvedumu Zvaigznes mirgo, kuŗam mūzikālo daļu un dejas iemācījusi I. Ķeniņa, dekorācijas gatavojusi L. Klepere, bet kostīmus svētdienas skolas bērnu vecāki un skolotāji. Skatuves un lu-dziņas greznojumus bija dāvi-nājis uzņēmējs J. Bērziņš.

*

* TLTA ģimnazijas drāmatiskais pulciņš režisora Hugo Miķelsona vadībā iestudē Rūdolfa Blaumaņa Pazudušo dēlu, ko izrādīs 24. un 25. janvārī Latviešu namā Draudzīgā aicinājuma sarīkojumā. Piedalās 14 tēlotāji: Jānis Rudzitis, Ēriks Blūms, Raitis Freimanis, Jānis Tikiņš, Sandra Markitanta, Zaiga Pērkone, Dace Cielava, Ēriks Kleperis, Arnis Korolkēvics, Diana Lapiņa, Inese Briede, Sarma Eglīte, Juris Brammanis un Edgars Liepiņš. Dekorācijas - Alekša Kovarika, galdniecības darbi Ž. Siliņa, par kostīmiem rūpējas Velga Jansone. Lugas mēģinājumi Ziemsvētku brīvlaikā notiek katru otro dienu.

*

LAIKS
Trešdien, 1975. g. 31. decembrī

* Latviešu skolas Montrealā Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojumā Marymount skolas zālē 7. feb. pl. 7.30 vak. viesosies Toronto latviešu tautas augstskolas piektdienas ģimnazijas drāmas pulciņš ar R. Blaumaņa drāmu Pazudušais dēls, pulciņa vadītāja H. Miķelsona režijā. Ieeja - 5 dol.., studentiem un pensionāriem - 2.50 dol., bērniem līdz 16 g. vecumam - bez maksas.

*

LATVIJA AMERIKĀ
1976. gada 3. janvāris

❖DV teātŗa eglītes vakarā 27. decembrī DV namā jautrajā daļā piedalījās Hugo Miķelsons demonstrējot veiklības trikus un nolasīja Jukuma Jukuma feļetonu .

❖

LAIKS
1976. g. 17. janvārī

❖ Tautas augstskolas piektdienas ģimnazijas Draudzīgā aicinājuma atcerei skolas drāmas pulciņš režisora H. Miķelsona vadībā šogad iestudējis R. Blaumaņa drāmu Pazudušais dēls. Pats režisors jau sākumā atzina, ka tāds pasākums ar jauniešiem ģimnazijas vecumā ir diezgan liela uzdrīkstēšanās. Rezultāts būs redzams abos Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojumos: ieskaņas vakarā 24. janvārī, pl. 6 un atceres sarīkojumā 25. janvārī, pl. 5 pp. - Latviešu namā. Abos notiks jauniestudējuma izrādes.

Draudzīgā aicinājuma ietvaros, kā ik gadus, notiek ziedojumu vākšana.

❖

LATVIJA AMERIKĀ
1976. gada 10. janvāris

❖TLTA sestdienas ģimnazijas drāmas pulciņš ar R. Blaumaņa drāmu Pazudušais dēls H. Miķelsona režijā pēc Draudzīgā aicinājuma sarīkojuma izrādes 24. janvārī pulksten 6 vakarā un 25. janvārī pl. 5 pēcp. Latviešu namā, viesosies 7. februārī pl. 7.30 vak. latviešu skolas Montrealā Draudzīgā aicinājuma sarīkojumā Marymount skolas zālē.

❖

LATVIJA AMERIKĀ Sestdiena, 1976. gada 17. janvāris

Brīdis ar jaunajiem teātrniekiem

Tā vien liekas, ka Toronto Latviešu namā pēdējos pāris mēnešos ir iekārtota jauniešu nometne. Lai kad tur iegrieztos - priekšā grupa zēnu un meiteņu, kas drudžaini kaut ko gatavo. Rokās tiem papīra lapas, slotas kāti, ķipīši, - un kas tad tas! - arī dzērienu pudeles. Valoda gan latviešu, un, kad ieklausās uzmanīgāk, ausīs ieskanas pazīstamas Blaumaņa frazes.

Saņemu "dūšu" un uzprasu: kas te īsti notiek? Pienāk režisors Hugo Miķelsons,, kuŗu viņa jauneklīgā izskata dēļ arī biju noturējis par jaunieti, un man izskaidro, ka tiek mēģināts Blaumaņa Pazudušais deels, mēģinātāji - TLTA sestdienas ģimnazijas drāmas pulciņš. Lai apsēžoties un brīdi paklausoties.

Režisors ar savu palīgu Juri Brammani veikuši tiešām apbrīnojamu darbu, no dažu klašu ģimnazijas audzēkņiem izveidojot tik teicamus drāmatisko lomu tēlotājus. Dzirdu lielisku Mikus tēvu, traģisko Ažu draiskulīgo Līziņu, mantrausīgo krodzinieku Iņķi un citas labi iestudētas lomas, ieskaitot ganu Gustu. Sevišķi pārsteidz, ka 14 - 17 gadīgi skolēni var tik sekmīgi iejusties smagajās traģiskajās lomās, kā Krustiņa, Ilzes, Roplaiņu tēva un mātes lomās, tāpat krietnā Mikus. Tā vien liekas, ka Iņķu krogus skatā ar pudelēm un glāzēm rīkotos "profesionāļi" ar ilgu pieredzi, tik īstens ir tēlojums. Mildas, Pauļa un Andža tēlojumi raiti, bez neveiklības vai pārspīlējuma.

Kļūst skaidrs, ka šī gada Draudzīgā aicinājuma sarīkojumā 24. un 25. janvārī latviešu publika Toronto varēs baudīt labu izrādi; jācer, ka tā arī izmantos izdevību noskatīties, kā top jauna un spējīga latviešu teātra paaudze.

Auseklis Pērkons

❖❖❖

LATVIJA AMERIKĀ 1976. gada 24. janvāris

Kultūras dienu sarīkojumi Toronto

Kultūras dienu periods noteikts no 24. janvāŗa līdz 29. februārim. Tas sāksies ar TLTA ģimnazijas Draudzīgā aicinājuma sarī-kojumiem.

Atklāšanas uzrunu 24. janvārī pl. 6 vak. Latviešu namā teiks I. Purva,. Sekos TLTA ģimnazijas drāmas studijas izrāde - R. Blaumaņa Pazudušais dēls Hugo Miķelsona režijā. Nākamajā dienā, 25. janvārī pl. 5 pēcp. turpat paredzēts izrādes atkārtojums.

LNAK Kultūras nozare

LAIKS
1976. gada 28. janvāris

Jauno teātris sākumā

TORONTO (M.D.) - Latviešu kultūras dienas Kanadā arī šogad sākās ar Toronto latviešu tautas augstskolas piektdienas ģimnazijas drāmas pulciņa jauniestudējuma izrādēm. Draudzīgā aicinājuma atceres ietvaros 24. un 25. janvārī, bet beigsies ar Latviešu nacionālās jaunatnes apvienības Kanadā īpašo sarīkojumu ciklu - Šī māksla ir jauna no 27. - 29. februārim.

Kultūras dienu atklāšana notika 24. janv. Toronto ģimnazijas Draudzīgā aicinājuma ieskaņas vakarā, pirms ģimnazijas drāmas pulciņa R. Blaumaņa Pazudušā dēla pirmizrādes 25. janv., sekojot Draudzīgā aicinājuma atcerei ar teātra izrādes atkārtojumu.

❖

LATVIJA AMERIKĀ 1976. gada 31. janvāris

Kultūras dienu pirmais sarīkojums Toronto

Latviešu kultūras dienu Toronto pirmais sarīkojums bija TLTA ģimnazijas drāmas pulciņa iestudētās R. Blaumaņa lugas Pazudušais dēls pirmizrāde 24. janvārī Latviešu namā. atkārtojums notiks otrā dienā turpat. Draudzīgā aicinājuma sarīkojumu atklāja LNAK Kultūras nozares vadītāja Inta Purva, minot, ka kultūra ir ierocis cīņā par mūsu tautas neatkarību un brīvību. Kultūru nevar ap-šaubīt, jo tā sniedzas gadu simtus pagātnē. Pēc tam Inta Purva pasniedza ģimnazijas drāmas pulciņa režisoram Hu-go Miķelsonam Kultūras fonda piešķirtās Krišjāņa Barona prēmijas diplomu par izciliem sasniegumiem teātra mākslā.

Pazudušā dēla izrādi pa abām dienām noskatījās pavisam 650 apmeklētāju, to vidū daudz jaunatnes. Izrāžu starpbrīžos notika arī dāvāto mantu izloze.

❖

LATVIJA AMERIKĀ
1976. gada 31. janvāris

❖ Latviešu skolas Montrealā gadskārtējais Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojums 7. februārī pl. 7.30 vak. Marymount skolas zālē, ar TLTA sestdienas ģimnazijas drāmas pulciņa viesizrādi - R. Blaumaņa Pazudušais dēls H. Miķelsona režijā.

-ls-

❖

LAIKS
1976. g. 4. februārī

Arī kultūra ir ierocis politiskai cīņai

KANADAS KULTŪRAS DIENU IEVADĪJUMS

TORONTO (M.D.). - "Kultūra ir arī spēcīgs politisks ierocis kādas tautas cīņā par neatkarību un brīvību. Mūsu ienaidnieki pat ļoti cenšas izmantot latviešu kultūru par savu politisku ieroci, un arī mums tas jādara vairāk nekā līdz šim," uzsvēra Latviešu nacionālās apvienības Kanadā kultūras nozares vadītāja Inta Purva, 24. janvārī Toronto Latviešu namā, atklājot šā gada Latviešu kultūras dienas Kanadā. Runātāja atgādināja, ka Latvijas okupanti, izmantojot šo ieroci, kultūras vārdā cenšas dzīt ķīļus latviešu trimdas sabiedrībā. Arī mums jāmācās šo ieroci labāk izmantot.

I. Purva arī pasniedza Pasaules brīvo latviešu apvienības Kultūras fonda 1975. g. novembrī piešķirto Krišjāņa Barona prēmiju Toronto tautas augstskolas drāmas pulciņam. To saņēma režisors Hugo Miķelsons.

Par Draudzīgā aicinājuma izcelsmi un nozīmi stāstīja abiturientu klases pārstāvis Juris Tauriņš. Pēc tam sekoja Pazudušā dēla pirmizrāde. Starpbrīdī ģimnazijas direktrise V. Slavieša pateicās visiem, kas atbalstījuši skolu ar ziedojumiem naudā vai mantās un atceres sarīkojuma un izrādes apmeklēšanu. Beigās pateicību un ziedus guva režisors H. Miķelsons, visi uz-

veduma dalībnieki un tehniskie darbinieki. Apmeklētājus iepazīstināja ar ģimnazijas gadskārtējā žurnāla Sīkuma šā gada redakcijas locekļiem. Vienā starpbrīdī notika vecāku padomes darbinieču A. Tauriņas un L. Pavasaras izkārtota dāvinātu mantu loterijas izlozes, ko vadīja vecāku padomes priekšsēdis E. Nāgelis.

Pēc izrādes sekoja saviesīga dzīve. Darbojās vecāku padomes bufete O. Pauzeres vadībā. Apmēram tāda pati bija "dubultsarīkojuma" otrās dienas norise 25. janvārī. Arī tur notika loterija, un par abām dienām izlozēja 15 laimestu, to vidū J. Popeļa gleznu un S. Vasarāja medus podu.

Par abām dienām ģimnazistu teātra izrādi noskatījās pāri par 600 personu.

Privātos ziedojumos savāca 325 dol. un daudz bija arī ziedojumu mantās. Ziedojumu vākšana noslēgsies 1. februārī.

❖❖❖

Blaumanis ģimnazistu iestudējumā

TORONTO LATVIEŠU ĢIMNAZIJAS IZRĀDE PAZUDUŠAIS DĒLS

Gadskārtējam ģimnazijas drāmatiskā ansambļa uzvedumam šogad izraudzīts R. Blaumaņa Pazudušais dēls. Pirms izrādes bija jādomā, vai drāmatiskais pulciņš ar lugas sagatavotāju Hugo Miķelsonu nav sevi pārvērtējuši, izvēlēdamies lugu pusaudžu izpildījumam. Luga ir ar pārlaicīgu iezīmību latviešu drāmas literātūrā. Nebūs gan ansambļa, kas, lugu iestudējumu sākot, nepārdomātu par visām iespējamām un neiespējamām varbūtībām. Drāmatiskais pulciņš gan laikam vadījies no domas: " - ja, - bet mēs jau esam tikai skolēni..."

Sagadīšanās vai varbūt kāds cits neizskaidrojams apstāklis palīdzēja darbīgajiem jauniešiem un viņu režisoram. No visām līdz šim redzētajām gadskārtējām Draudzīgā aicinājuma izrādēm Pazudušais dēls bija skatāms ar cieņas pilnu respektu; par mākslinieciski izpildījumu runāt, skatoties pusaudžu izrādi, nebūtu īsti vietā. Izrāde bija kāda izturēta atmosfaira, kāda nevienā citā skolēnu izrādē nebija manīta. Tas jau kautko nozīmē, jauniešu darbam sekojot. Vērā ņemams vēl apstāklis, ka no 13 tēlotājiem 9 bija pirmo reizi uz skatuves ar lomu... Arī tas ko nozīmē, pazīstot grūto Blaumaņa darbu.

Roplaiņu mātes tēlotājai ir tikai 14 gadi, un tā ir - pirmā loma viņas jaunajā dzīvē. Būs grūti atrast skatuves paidagogus, teoretiķus, piedzīvojušus aktierus, daudzu izrāžu skatītājus, kas varētu izskaidrot meitenes iedzīvošanās spējas lomā; pie tam bez liekiem piekabinājumiem kā balsī, kustībā vai izjūtu uzsvērumā. Te laikam varētu būt tikai viens vienīgs izskaidrojums: talants. Talantu daudzajos amatieru ansambļos ar vai bez daudzminētā entuziasma redz tikai reti. Sandras Markitantes Roplainiete ir ievērības cienīga bez redzamām skatuves technikas zināšanām.

Tēlotāju vidū ir vairāki jaunieši, par kuŗu varēšanu darboties lomās jāpriecājas. . Krustiņu tēloja Edgars Liepiņš. Grūtajā lomā viņš ir tieši tas puisis, kuŗa dēļ meistars Blaumanis raudājis, lugu rakstīdams un neatrazdams savam Krustiņam citu izeju kā bojā eju... Puiciski nevarīgs, ierauts apstākļos un sarežģījumos, ko pats vieglprātībā radījis, nevarīgs tos ar godu atrisināt - tomēr mīļš, mīļš, bet neglābjams. Lugā ir vairāki tēlotāji, ko skatot jādomā: cik labi būtu, ja tas vai tā nodotos nopietnam skatuves mākslas studiju darbam. Tur ir Raitis Freimanis (Andžs), Sarma Eglīte (Matilde); viņu ar interesi gribētos redzēt kādā komēdijā; Juris Brammanis, kas vairākās lomās pievērsis sev uzmanību ar spēju pārslēgties ātrā gājienā no vienas sajūtas otrā. Šoreiz viņa tēlotais krodznieks Inķis raksturojumā zaudēja, jo tēlotājs bija saistījies arī par režisora palīgu.

Latviešu teātŗu ansambļos

tik jūtami trūkstošo zemnieku meiteņu tēlotāju tīkami iemiesoja Diana Lapiņa Līziņas lomā. Labi bija viņas nemākulīgo dejas soļu vingrinājumi ar apīņu vītni, domājot par Miku. Atskaitot salmu kūļu ainu, kas jaunajai tēlotājai tomēr par grūtu, Inese Briede pavisam droši un bez kādiem pārspēlēšanās paņēmieniem darbojās Ažas lomā.

Katra Jaunā būte lugas ansamblī kaut ko sola, domājot par kādu citu lomu, kur tai būtu vieta... Ja padomā par viņu ikdienas nodarbībām, rēgulārām skolas gaitām, sportu, mūzikas studijām, baleta nodarbībām, koŗu mēģinājumiem u.c. - jāpabrīnās: kad, cik un kā tie atpūšas miegā... Nejauši acis piesienas kāda laikraksta virsrakstā teiktiem vārdiem par kādu citu tematu... "Es esmu, es gribu, es darīšu." Vai tie nav latviešu jaunieši, kas tā varētu teikt, svešā zemē augdami un dzīvodami? Droši, ka viņi arī tā saka.

Emma Kalniņa-Znotiņa

❖❖❖

izrādījās par vājiem, kas arī labi saprotams.

"Ārpus kārtas" šai grupā jāatzīmē Juris Brammanis krodznieka Iņķa lomā, - viņam jau krietna skatuves rutīna un neapšaubāms talants. Viņš deva labi izdomātu raksturojumu un pārliecināja skatītājus.

Prieks bija vērot arī Sandru Markitanti Roplaiņu mātes smagajā lomā - viņa no jaunajiem vislabāk veica grūto uzdevumu un spēja dot ļoti dažādu, kāpinātu pārdzīvojumu, īpaši traģiskajā lāsta ainā ar dēlu, kur abi jaunie aktieri - Edgars Liepiņš Krustiņa lomā - saspēlē izraisīja tiešām spēcīgu drāmatisku sintezi, un bija īsts pārsteigums skatītājiem. Liepiņš Krustiņa lomā šķita labi iedzīvojies un sniedza krietni vairāk nekā tikai labi iemācītu tekstu.

Jau grūtāk pārliecināt publiku, īpaši tās jaunākos gadu gājumus, par savu traģiku un sajukušo prātu nācās Ažai, kaut Inese Briede spēja iedvest diezgan spēcīgu drāmatismu Ažas burvestību izdarībās. Būtu līdzējis arī tēlu pastiprināt ar pāris sirmu matu šķipsnām.

Jānis Rudzītis Roplaiņu tēva smagajos zābakos, kaut brašs un liels puisis, ar labu balss materiālu un lielu cenšanos pēc drāmatisma, tomēr nespēja pārvarēt savus jaunos gadus. Tāpat Mikus tēvam (Jānis Tikiņš) neko daudz nepalīdzēja pagalam neizskatīgā parūka un grimms, kaut lēnās kustības un gausā

Pazudušais dēls noturējās braši

TORONTO ĢIMNAZISTI IECER GRŪTAS LIETAS

Rakstot par mūsu trimdas teātra izrādēm, ir apmēram tāda pati sajūta kā klausoties laika ziņas, kad manāmi apjucis ziņotājs pūlas klausītājiem ieskaidrot starpību jeb, pareizāk sakot, vienlīdzību starp Celsija un Fārenheita gradiem, jo no ārpuses raugoties, starpība liela: kur vienam pluss, tur otram mīnuss...

Teātru lietās mūsu sabiedriskais pulss pret šīm C un F mērauklām ir ļoti jūtīgs, un nelaimīgais izrāžu aprakstītājs parasti izmisīgi taustās pēc īstās olekts, ar kuru varētu mērīt profesionāļu, amatieru, pusprofesionāļu, bijušo un nākošo profesionāļu, jauniešu, pensionāru un teātra entuziastu sniegumus.

Pavisam grūti atrast pareizo mēru, ja pavisam jauni censoņi varonīgi ķeras pie neiespējami grūta uzdevuma - tēlot vecīšus, ja pašiem vēl lāga ūsas nedīgst, un tēlot tā, lai nekļūtu komiski un izraisītu pat vajasdzīgo pārdzīvojumu skatītājos.

Šādu uzdevumu bija uzņēmies Toronto latviešu tautas augstskolas ģimnazijas drāmatiskais pulciņš sava nenogurdināmā režisora Hugo Miķelsona vadībā iestudējot Blaumaņa Pazudušo dēlu.

Tas nu ir krietni biezs klaips, kur iecirst zobus pat rūdītiem aktieriem, kur nu vēl zēniem un meitenēm zaļos padsmitos! Tomēr jāliecina, ka jaunieši savu ieceri veica krietni labi, īpaši ainās, kur darbojas jaunāki cilvēki - puiši un meitas tuvāk aktieru gadu gājumiem.

Grūtākās lomas - kā vecā Roplaiņa, Ažas, Mikus tēva - jauno aktieru spēki brīžiem

valoda mēģināja pārvērst jaunekli klibā večukā.

Eriks Kleperis bija krietns un godīgs Mikus, bet nespēja izšķirt dažādību dziļākā pārdzīvojumā, tāpat Arnis Korolkevics Pūlīšu Paula negātīvajā tēlā bija vairāk it kā palaidnīgs, uzdzīves kārs vieglprātīgs students, nevis līdz serdei samaitāts, viltīgs saimnieks.

Raitis Freimanis no sirds iejutās un izspēlējās Roplaiņu puiša - pusskrīvera, pusdzejnieka Andža izdarībās, ne tik pateicīgā puiša Gusta lomā patīkami bija vērot Eriku Blūmu.

Sarma Eglīte bija koša, varena un temperamentīga Matilde, laba raksturotāja, kas visiem patika, kaut šķita drusku pārspīlēta kā grimā, tā tērpā. Bet tā - režisora doma.

Sirsnīga un šķelmīga, mīlestības pilnu sirdi, bija Zaiga Pērkone Līziņas lomā, nelaimīgo mīlētāju - krietno Ilzi - nopietni tēloja Dace Cielava. Viņai derētu padomāt par vieglā akcenta novēršanu.

Dekorātors A. Kovariks bija labi izdomājis Roplaiņu iekšskatus un krogus istabas veiklo pārmaiņu, apgriežot paneļus, bet neviens viņam nebija aizrādījis, ka Latvijas zemnieku istabas nebija izsistas ar vertikāliem paneļiem kā šeit "atpūtas pagrabi", bet gan ar horizontāliem dēļiem un baļķiem.

Rūpīgi bija nostrādāti kostimi V. Jansones gādībā, tāpat daudz bija pūlējies viss techniskais personāls, lai izrāde ritētu gludi un raiti.

Katrā ziņā režisors H. Miķelsons (palīgs A. Brammanis), kas drāmatiskajam pulciņam nu jau daudzus gadus velta visu savu sirdi un laiku, var justies apmierināts, ka veicis gandrīz neiespējamo. Paldies viņam un visam ansamblim par lielo centību un veikumu.

INGRIDA VĪKSNA

❖❖❖

LATVIJA AMERIKĀ 1976. gada 7. februāris

LATVIJA AMERIKĀ
1976. gada 14. februāris

Kultūras dienu sarīkojumā Toronto LNAK kultūras nozares vadītāja Inta Purva pasniedza Toronto latviešu ģimnazijas drāmas pulciņa režisoram H. Miķelsonam Kultūras fonda piešķirtās Kr. Barona prēmijas diplomu par izciliem sasniegumiem teātra mākslā.

Lūdzu skatīt nākošo lapaspusi

"Cik augstu lai es tevi uzšūpoju?" prasa režisors Hugo Miķelsons 5 g. vecajai Kaivai Suksei Gaujas gaidu vienības sarīkojumā Toronto. Šīs šūpoles loterijā laimēja H. Miķelsons un tūliņ paziņoja, ka tās dāvina Sidrabenes nometnes mazo bērnu rotaļu laukumam.
Foto: J. Liģers

❖

"Cik augstu lai es tevi uzšūpoju?" prasa režisors Hugo Miķelsons 5 g. vecajai Kaivai Suksei Gaujas gaidu vienības sarīkojumā Toronto. Šīs šūpoles loterijā laimēja H. Miķelsons un tūliņ paziņoja, ka tās dāvina Sidrabenes nometnes mazo bērnu rotaļu laukumam. Foto: J. Liģers

♣ Toronto latviešu tautas augstskolas ģimnazijas drāmatiskā pulciņa skolnieki iepriecināja Hamiltonas tautiešus ar R. Blaumaņa lugu Pazudušais dēls H. Miķelsona režijā. Savās lomās sevi labi parādīja Roplainiete, Krustiņš, Mikus, kā arī Matilde un Aža. Izrāde bija pulcinājusi prāvu skaitu atsaucīgu skatītāju, kas neskopojās aplausiem. Latviešu skolas Hamiltonā, ģimnazijas audzēkņi bija rūpējušies par viesu uzņemšanu. Teātŗa spēlētājus un režisoru apsveica ziediem.

Dz.M.

♣

♣ Ģimnazijas drāmas pulciņa vadītājs Hugo Miķelsons ar dzīves biedreni Irēnu nodeva 100 dol. stipendiju agrākajam abitūrientam Jurim Bramanim, kas tagad veic kopas režisora palīga pienākumus.

♣

L A I K S un LATVIJA AMERIKĀ

♣ H.Miķelsons rādīja burvju mākslas, demonstrēja veiklības trikus, pastāstot ari anekdotus, kā arī teica Ķenča lūgšanu par līdzekļu vākšanu Sidrabenes projektam. ♣

L A S Ī T Ā J U V Ē S T U L E S

NOMODĀ PAR SAVAS TAUTAS GARA MANTĀM

Sākot ar Austrālijas latviešu tautas deju kopu Sprigulītis un Jautrais pāris uzvedumu "Saules josta" Toronto varēja ar sajūsmu dzīvot līdz latviešu tautas mūžīgās dzīvības spēka apliecinātājiem - tautas dejām, tautasdziesmām, tautas mūzikas skaņām un tautas ticējumiem. Uzvedumā smalkjūtīgi bija ieausti vairāku gadsimtu gaŗie latviešu gara mantu krāšņie pavedieni. Ed. Virzas Straumēni, galvenokārt bazēti uz tautas ticējumiem un gada laiku maiņām, norāda uz mūsu tautas dvēseles dzīves jēgu. "Saules josta" uzvedums ar dejām, dziesmām, mūziku un tēlo-šanu, smalkjūtīgi un saprotami stāstīja par tautu ar bagātu

TLTA ģimnazijas 20. izlaiduma aktā. 1. rindā no kr. skolotāji R. Rūtītis, A. Cēbere, I. Krauze, dzejn. B. Senkeviča, māc. A. Cops, direktrise V. Slavieša, absolventu klases audzinātājs O. Sils, L. Vīks, LNAK izglītības nozares vadītājs J. Mežaks un E. Ezera. 2. r. : skolotājs J. Ozols, J. Ruskis, absolventi - Anita Vaivara, Dīna Kalna, Rita Treigute, Maira Radziņa, Sandra Bāra, Aina Tīlupe, Linda Lazda, TLTA vad. A. Sudmalis, skol. I. Pilpe. 3. R.: skol. H. Miķelsons, absolventi - Vilnis Butkēvics, Viktors Skujiņš, Andrejs Dzintars, Jānis Cērps, Edgars Legzdiņš, Egils Stiebriņš, Sandra Klepere, TLTA kas. K. Priedītis, ģimnazijas orķestra vadītājs P. Zariņš un skolotājs A. Liepiņš. Aizmugurē absolventi: Juris Tauriņš, Lauris Kuksis, Edvards Prauliņš, Jānis Niedra, Nikolajs Bulmanis, Andis Zīlāns, Raimonds Brencis un Edgars Liepiņš.

Foto J. Liģers

un gaŗu mūžu. Panākumi piedēvējami visiem ansambļa dalībniekiem. Vai tā bija choreografa Skaidrīte Dariusa, mūzikālās daļas vadītājs Imants Līcis, administrātors Arvīds Ruņģis, vai arī dejotājs, teicējs, dziedonis un mūziķis, ikviens no viņiem šajā vienībā sevi spoži apliecināja. Uzveduma sagatavošana ilgusi 10 mēnešus, dodot skaistu un vēsturiski nozīmīgu darbu. kopējās mūsu tautas gara dzīves norises vienoja skatuvi ar publiku. Izvadot mūsu gara mantu tulkus tālākā ceļā, novēlēsim tiem "Saules jostas" gaišo dienu vien!

Hugo Miķelsons Toronto

LASĪTĀJU VĒSTULES

UZTEIKUMS NO KANADAS

Skatot Austrālijas latviešu tautas deju kopu Sprigulīša un Jautrā pāra uzvedumu Saules josta Kanadas latviešu 6. dziesmu svētkos Toronto

Kanadā, varēju ar sajūsmu dzīvot līdzi latviešu tautas mūža dzīvības spēka aplieci-nātājiem, - tautas dejām, tautas dziesmām, tautas mūzikas skaņām un tautas ticējumiem. Uzvedumā smalkjūtīgi bija ieausti vairāku gadsimtu garie latviešu tautas gara mantu krāšņie pavedieni. Saules jostas uzvedums ar dejām, dziesmām, teikšanu, mūziku un tēlojumu jo saprotami ikvienam skatītājam stāstīja par tautu ar bagātu un garu mūžu - par latviešiem Baltijas jūras krastos.

Par izpildītājiem vēl gribas teikt, ka tas bija ansamblis vārda vispilnīgākajā nozīmē, tādēļ arī lielie panākumi tencināmi vienlīdzīgi visiem dalībniekiem. Vai tā bija choreografe Skaidrīte Dariusa, mūzikālās daļas vadītājs Imants Līcis, uzveduma administrātors Juris Ruņģis, vai arī ikviens dejotājs, teicējs, dziedonis vai mūziķis, katrs no tiem vienībā staroja kā dimants. Uzveduma sagatavošanas garajā 10 mēnešu laikā ikviens no viņiem ir veikuši ne tikai skaistu, bet arī latviešu tautai vēsturiski nozīmīgu darbu: atklāti cīnīties pret mūsu tautas pazušanu skaļo tautu virpulī.

Lieku reizi katrs skatītājs varēja pārliecināties par tautas vienību un kopējām gara dzīves problēmām - tās vieno skatuvi ar publiku. Pavadot mūsu gara mantu tulkus tālākā ceļā no Kanadas, gribas viņiem novēlēt tikai Saules jostas gaišās dienas vien!

Hugo Miķelsons, Toronto, Kanadā

Atzīstami veikts darbs

TORONTO TRIMDAS APSKAIDROŠANU SKATOTIES

Izskanējuši lielie dziesmu svētki Toronto, atstājot svētku apmeklētājiem tikai atmiņas, atmiņas par redzēto un dzirdēto, par sarīkojumiem, kuŗi ilgi plānoti un sirsnībā gatavoti. Katrs apmeklētājs guvis savai turpmākai ikdienai garīgu stiprinājumu un prieku par latviešu valodas skaņām, kuŗas bija dzirdamas kongresos, uzvedumos, izstādēs, dažādos saietos un saietu starplaikos.

Viens no šādiem priecīgiem brīžiem bija 2. Trimdas apskaidrošana - uzvedums ar Toronto latv. jauniešiem Baņutas Rubesas režijā. Viņai ir izpratne par skatuves prasībām. Spēles veidu varētu saukt par moderno tēlošanu, kur izreiktai domai vai veidotai kustībai ne katrreiz ir psicholoģisks attaisnojums, un līdz ar to tēlošanas pamatprincipi kļūst grūtāki, publikas uzmanības saistīšana sarežģītāka. Viss tas tādēļ, ka notikuma fābulai, kuŗu meklēt ir katra skatītāja tiesības, ne katrreiz esot saistošai, interese jāpanāk ar ķermeņa kustībām un it kā paātrinātu valodu.

Modernā teātŗa spēles veids - apvaldītas un tomēr brīvas ķermeņa kustības, nevainojama valoda, 2. Trimdas apskaidrošanā saistīja publikas interesi. Vingra gaita vai izteiktas pauzes miera stāvoklī ir liels tēlotāja sasniegums. Miera stāvoklis uz skatuves un tomēr būt izrādes degpunktā, no tēlotāja prasa lielu koncentrēšanos, sava uzdevuma apzināšanos un veikšanu. Un ja visam tam kā sudrabs pārlejas mūsu valodas skaņas, tad sniegums tuvojas pilnībai.

Bija vairāk nekā gandarījums klausīties "apskaidrotāju" vārdu spēles. Skaidri veidoti teikumi, izrunātas vārdu galotnes un patskaņi, un ne reizi neienāca prātā: "Kaut viņi runātu skaļāk!" Baiba, Baņuta, Edīte, Daina, Jāni, Juri (alfabēta kārtībā): atzīstami veikts darbs latviešu valodas laukā! Par to liecināja arī skatītāju aplausi izrādes laikā.

Laikmetīgi kostīmi (Inese Briede ar palīdzēm), gaumīgs skatuves iekārtojums (Guntis Brūmelis ar palīgiem), izprotamas gaismas (Edgars Šmits), raita izrāde (vadītāja Vizma Maksiņa); slīdīšu attēli - Juris Sauemagi, projekcija - Roberts Freimūts.

Nepagurstiet kopt savu tēvu valodu ar latviešu teātri!

Hugo Miķelsons

LATVIJA AMERIKĀ
1976. gada 4. septembris

♣ Toronto latviešu tautas augstskolas ģimnazijas drāmatiskais pulciņš nākamā gadā Draudzīgā aicinājuma sarīkojumā paredzējis iestudēt Voldemāra Richtera komēdiju Pīlēns režisora Hugo Miķelsona vadībā, sagatavošanā piedaloties arī Jurim Brammanim. Techniskos darbos palīdzēs Edgars Liepiņš. Luga Kanadā vēl nav izrādīta. Tajā būs 7 tēlotāji. Lugas autors dzīvo ASV, kur izrādīta arī viņa luga Pēteris pārveido pasauli.

♣

LAIKS
Sestdien, 1976. g. 4. septembr^

TORONTO

♣ Tautas augstskolas piektdienas ģimnazijas drāmas pulciņš, ko vada režisors Hugo Miķelsons, šajā mācības gadā viņa vadībā iestudēs Volde-māra Richtera 3 cēlienu komēdiju Pīlēns, divas pirmizrādes, kā katru gadu, sniedzot Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojumos, šogad - 29. un 30. janvārī Latviešu nama skatuves zālē. V. Richters, kas tagad dzīvo Linkolnā, Nebraskā, kopš 1934. g. uzrakstījis rindu lugu, arī stāstus, tēlojumus un romānu Klabatas. Viņš savā laikā mācījies T. Lejas-Krūmiņas te-ātra kursos, un tas viņam palīdzēja skatuvisku situāciju veidošanā viņa komedijās. Pī-lēna darbība risinās pēc Otrā pasaules kara, kad gados vēl pajauns turīgs maizes rūp-nieks ASV ar sievu nolemj pēc savas baznīcas organi-zācijas mudinājuma, uzņemt ģimenē kādu bārenīti no bēgļu nometnes Eiropā. Komēdijas situācijas veidojas, kad iedomātā mazā bērniņa vietā bārenīte izrādās ne gluži vairs tik maziņa... Lugā būs lomas 3 ģimnazistēm un 4 ģimnazistiem. Režisors šoreiz nebūs tēlotājos, nedz arī viņa asistents ģimnazijas abiturients Juris Brammanis. Iestudēšanu sāks septembrī, un tas pulciņam būs 14. iestudējums. Skatuves iekārtošana vienkārša, jo visa lugas darbība risinās maizes rūpnieka savrūpmājā.

♣

LATVIJA AMERIKĀ
1976. gada 18. septembrī

♣ Gadskārtējais sidrabenie-šu vakars 16. oktobrī pl. 7 Latviešu namā ar diriģentes Almas Skudras-Kārkliņas ie-rosināto un organizēto mūzi-kālo programmu. Piedalīsies solisti Ženija un Alberts Vī-toli un Andis Cers, rež. Hugo Miķelsons, "Hamiltonas sie-vas" (I. Alksne, E. Dāboliņa un E. Sniķere) u.c. Sidreabe-niešu vakaros parasti noti-kušas dažādu mākslinieku dā-vāto gleznu izlozes. Šoreiz mākslinieks Ēriks Dzenis apņēmies izgatavot portretu personai, kas vakara izlozē izvilks laimīgo lozi. Viss at-likums par labu Sidrabenes jaunajai ēkai. Pēc priekš-nesumiem groziņu vakars ar pilnu bufeti. Girgensona deju mūzika.

♣

PBLA kultūras fonda sēde Toronto. 1. r. no kr.: E. Ezera, I. Purva, M. Grīns, KF priekšsēdis V. Klīve, G. Blūma un Tūtere-Kundrate. Aizmugurē J. Mežaks, O. Liepa, H. Miķelsons, J. Riekstiņš un J. Zuntaks. Sēdē piedalījās, bet fotografēšanās laikā nebija klāt J. Ozols, A. Gugāns un A. Graudiņa.
Foto J. Liģers

Sēdē piedalījās KF valdes priekšsēdis prof. V. Klīve, priekšsēža vietn. J. Mežaks, trīs viceprieksšēži - J. Riekstiņš, I. Purva (arī teātŗa nod. referente) un M. Grīns, kā arī atsevišķu nozaru pārstāvji un referenti: humanit. un social. zin. nod. - E. Ezera, rakstniec. nod. G. Blūma, preses nod. Osv. Liepa, tēlotājas mākslas nod. J. Zuntaks, daiļamatn. nod. A. Graudiņa un A. Gugāns, mūzikas nod. M. Kundrāte-Tūtere, teātra nod. H. Miķelsons un paidag. nod. J. Ozols. Atsevišķu nozaŗu referenti ir kā no Ziemeļ- un Dienvidamerikas, tā arī no Eiropas un Austrālijas. E.E.

LATVIJA AMERIKĀ Sestdien, 1976. gada 23. oktobris

Sidrabenes vakara programmas dalībnieki Latviešu namā Toronto. Attēlā no kreisās: rež. H. Miķelsons, pianistes M. Alksne un S. Plīse-Argjū, solisti A. Vītols, A. Skudra-Kārkliņa, A. Cers un Ž. Vītola.

Foto: J. Liģers

LATVIJA AMERIKĀ Sestdien, 1976. gada 4. decembris

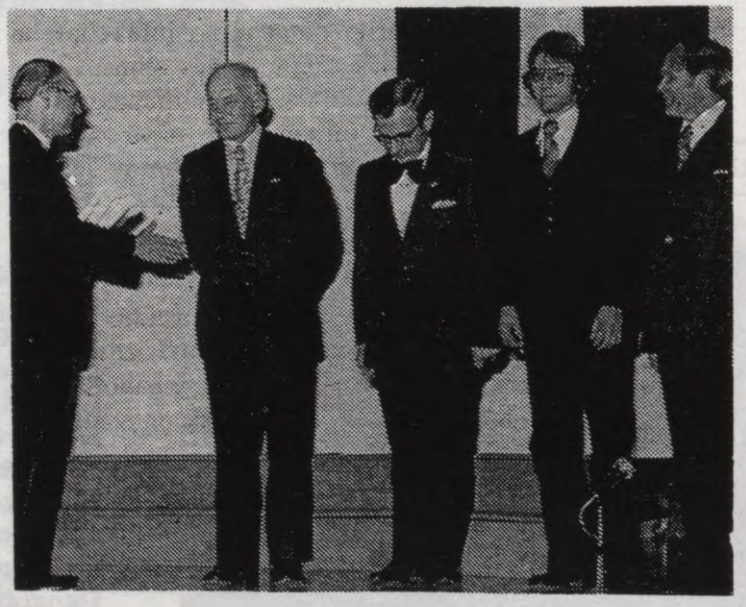

LNAK izglītības nozares vadītājs J. Mežaks pasniedz Kultūras fonda goda diplomu četriem teātŗu vadītājiem. Attēlā no kreisās: J. Mežaks, DV teātŗa valdes priekšsēdis Edgars Ābele, Toronto latviešu ģimnazijas drāmatiskā pulciņa vadītājs Hugo Miķelsons, Latviešu studentu teātra vadītājs Raimonds Rūtītis un Toronto Teātŗa vadītājs Voldemārs Pukats. Foto J. Liģers

LATVIJA AMERIKĀ
1976. gada 11. decembris

TLTA sestdienas ģimnazijas drāmatiskais pulciņš režisora Hugo Miķelsona vadībā iestudē V. Richtera 3 cēlienu komēdiju Pīlēns, ko izrādīs 29. janvārī pl. 5 Latviešu namā Draudzīgā aicinājuma sarīkojumā. Piedalās 7 tēlotāji: Ēriks Kleperis, Pauls Legzdiņš, Jānis Tikiņš, Jānis Rudzītis, Aija Auziņa, Inese Briede un Zinta Briede. Iestudēšanā režisoram par palīgu ir Juris Brammanis, par gaismām rūpēsies V. Kurzemnieks, skatuves iekārtu gatavos Ž. Siliņš, tehniskie darbinieki Arnis Korolkēvičs un Ēriks Blūms, kostīmi un frizūras - V. Jansones.

Luga sarakstīta 1951./52. gadā ASV, un tās pirmizrāde notikusi 1953. g. Sufolsas drāmatiskās kopas sniegumā. 1956. g. luga izrādīta Vācijā - Augustdorfas drāmatiskās kopas sniegumā, ciemojoties 8 Vācijas latviešu centros. Lugas mēģinājumi Ziemsvētku brīvlaikā notiks katru ceturtdienu.

♣

Toronto Sv. Andreja draudzes bērnu eglītes vakarā 19. decembrī izrādīja A. Richteres ludziņu - Eņģeļu saruna ar bērniem režisora H. Miķelsona vadībā. Mūzikālo pavadījumu un dejas bija sagatavojusi I. Ķeniņa, bet izrādi pārzināja skolotāja E. Ķivle. Foto J. Liģers

Pīlēns gatavs skatuvei. Draudzīgā aicinājuma sarīkojumam Toronto Latviešu tautas augstskolas ģimnazijas drāmatiskais pulciņš stāsies skatītāju priekšā ar V. Richtera komēdiju - Pīlēns. Attēlā izrādes dalībnieki. No kreisās: Ēriks Kleperis, Zinta Briede, Jānis Rudzītis un Jānis Tikiņš; aizmugurē no kreisās - Aija Auziņa, Arnis Korolkēvics, Juris Brammanis (režisora palīgs), Inese Briede, Pauls Legzdiņš un drāmatiskās kopas vadītājs režisors Hugo Miķelsons.

Foto: J. Liģers

LAIKS
1977. gada 1. janvārī

✤ Sv. Andreja draudzes Ziemassvētku eglītes dievkalpojumā, ko vadīja māc. J. Cālītis, piedaloties ap 200 dievlūdzējiem sekojošā eglītes sarīkojumā zālē svētdienas skolas bērni izrādīja H. Miķelsona sagatavotu Almas Richteres uzvedumu Bērnu saruna ar eņģeli Ziemsvētku vakarā. Uzveduma mūzikālo pavadījumu bija veidojusi un spēlēja Irma Ķeniņa, kostimus gādājuši skolotāji un bērnu vecāki, bet skatuvi iekārtojuši Alberts Zubāns, Ēriks un Ivars Blūmi. Ieradās Ziemsvētku vecītis (H. Miķelsons) un izdalīja dāvanas.

✤

LAIKS
1977. gada 19. janvārī

TORONTO

DV teātra Kanadā darbinieki ar savām "otrām pusēm" skaitā pāri par pussimtu, pulcējās eglītes vakartā 8. janvārī DV namā. Skumīgu pieskaņu teātrnieku saimes draudzīgajam vakarasm deva fakts, ka teātra vadītājs Edgars Ābele, kaut pēc ļoti smagas sirds operācijas, jau pirms Jaungada bija atlaists ārstēties mājās, savu kollēgu vidū šai vakarā tomēr vēl nevarēja būt. Vakaru ar deklamācijām kuplināja Anete Bencone un Ernests Jurševskis, bet ar savu iecienīto "burvju mākslu" - Hugo Miķelsons.

✤

KULTŪRAS DIENU SARĪKOJUMI TORONTO

29. janv. pl. 6 vak. Latviešu namā

TLTA ģimnazijas Draudzīgā aicinājuma sarīkojums.

Kultūras dienu atklāšanas uzrunu teiks LNAK Izglītības nozares vad. J. Mežaks, bet Draudzīgā aicinājuma atceri ģimn. abitūrientu klases audzēkne Sandra Bādere. V, Richtera komēdija "Pīlēns" - ģimnazijas Drāmas pulciņa iestudējumā rež. H. Miķelsona vadībā.

30. janv. pl. 5 vak. Latviešu namā

TLTA ģimnazijas Drāmas pulciņa V. Richtera komēdijas "Pīlēns" izrādes atkārtojums.

Pīlēns ģimnazijas izrādē

Toronto latviešu tautas augstskolas ģimnazijas drāmatiskais pulciņš ik gadus iepriecina ar kādu jauniestudējumu Draudzīgajam aicinājumam. Arī šogad ģimnazisti sava režisora Hugo Miķelsona vadībā bija sagatavojuši jaunu lugu, šoreiz izvēloties Voldemāra Richtera trīs cēlienu komēdiju Pīlēns.

Kas ir Pīlēns? Tā ir kāda latviešu meitene, bārene, kuŗas vecāki kaŗa laikā gājuši bojā Vācijā un kuŗu gaida ierodamies divi jauni amerikāņu rūpnieki, brāļi Maiks un Džons Smisi, abi neprecējušies, kas to grib adoptēt savā ģimenē. Tie sapirkuši rotaļlietiņas un zīdaiņu barību, nezinādami, kā tāds sešus gadus vecs bērns ēdināms un kopjams. Kad ierodas gaidītā bārene, tā izrādās jau pēdējos padsmitnieces gados. Pārsteigums ir liels ne vien viņas vecuma dēļ, bet arī trūcīgā apģērba ziņā. Nesamērīgi lielo apavu dēļ, kas atgādina pleznas, meiteni nodēvee par Pīlēnu. Kad pīlēns vēlāk pārģērbjas, tas izrādās par glīti noaugušu jaunavu, kuŗas dēļ sacenšas abi brāļi.

Tāds īsumā ir komēdijas saturs, kuŗas psicholoģiskos metos ieausti tipiskākie amerikāņu raksturi, pretim nostādot latviešu meitenes dzīves ziņu. Pīlēnu - Ainu veiksmīgi tēloja Zinta Briede, bet brāļus Smisus Ēriks Kleperis (Maiks) un Pauls Legzdiņš (Džons). Pārējās lomās: Jānis Tikiņš (Smisu draugs Džonsons), Inese Briede (viņa meita), Jānis Rudzītis (Džems) un Aija Auziņa (Betija), abi kalpotāji Smisu mājā. Tāds ir tēlotāju sastāvs, kas nācis uz skatuves no visām četrām ģimnazijas klasēm, no kuŗa izveidots saliedēts ansamblis un saskanīga, raita spēle.

Komēdija, liekas, ir vispiemērotākā šādam jauniešu ansamblim, lai gan ģimnazijas drāmatiskais pulciņš sevi ar labām sekmēm apliecinājis

arī drāmā. Kuŗa no tām prasa lielākas režisora un tēlotāju pūles, to laikam zina tikai pats režijas vadītājs un jaunie aktieŗi. Zinot lielo darba prieku un entuziasmu, kādu režisors H. Miķelsons jau daudzus gadus veltījis drāmatiskajam pulciņam, pie tam dalībnieku sastāvam katru gadu daļēji mainoties, jāliecina, ka labas sekmes bijušas abos teātŗa žanros. Diezin, vai ar Pīlēna izrādi varēs sacensties pat kāds no mūsu vecajiem amatieŗu teātriem. At tādu atzinumu aizgāja mājās Pīlēna izrāžu skatītāji no abām izrādēm, kas Latviešu namā notika divas dienas pēc kārtas, dažiem vēl ierodoties otrā dienā.

Tīkama bija tēlotāju labā latviešu valoda, kuŗā pat jaunāko audzēkņu izrunā bija grūti saklausīt kādu svešu pieskaņu. Arī šis panākums piedēvējams režisoram, kas tik lielu vērību veltījis mūsu valodas izkopšanai. Izrādes sagatavošanā režisoru atbalstījis viņa palīgs J. Brammanis, kas arī pats ģimnazijas teātrī tēlojis atbildīgas lomas. Piebilstams, ka visi šīs izrādes tēlotāji dejo vai nu Dižancī, vai dzied kādā latviešu korī, dažam piedaloties abos un darbojoties arī skautos, parādot nopietnu interesi latviešu sabiedriskajam darbam.

Par piemērotu tēlotāju grimu bija rūpējušās M. Rudzīte un Z. Jansone, par kostīmiem un frizūrām - V. Jansone, bet par skatuvi - tās iekārtas sagatavotājs Ž. Siliņš ar skatuves meistariem E. Blūmu un A. Korolkēvicu. Gaismotāja pienākumus veica V. Kurzemnieks.

Drāmatiskā kopa katru gadu ar Draudzīgā aicinājuma izrādi viesojas arī citos latviešu centros. Hamiltonā izrāde paredzēta 19. februārī.

V.S.

✤

LAIKS
1977. gada 22. janvārī

KULTŪRAS DIENAS

Kā jau iepriekšējos gados, Toronto latviešu tautas augstskolas piektdienas ģimnazija atzīmēs Draudzīgā aicinājuma gada dienu ar sava drāmas pulciņa gadskārtējā jauniestudējuma divām pirmajām izrādēm, kuras ievasdīs pavisam īsi atceres akti. Šogad pulciņa vadītājs režisors H. Miķelsons ar ģimnazistiem iestudējis V. Richtera 3 cēlienu komēdiju Pīlēns, ko izrādīs Latviešu nama teātra zālē 29. janvārī pl. 6 vak. un 30 janvārī pl. 5 pp.

Lugā piedalās Ēriks Kleperis, Pauls Lagzdiņš, Jānis Tikiņš, Jānis Rudzītis, Aija Auziņa, Inese Briede un Zinta Briede. Režisora palīgs ir ģimnazijas abiturients Juris Brammanis. Par skatuves iekārtojumu rūpējas Ž. Siliņš, par apgaismojumu - R. Kurzemnieks, par kostīmiem un frizūrām - V. Jansone, un vēl citus pienākumus veic Arnis Korolkēvičs un Ēriks Blūms. Luga pirmo reizi izrādīta 1953. g. Sufolsā, ASV, pēc tam 1956. g. Augustdorfā un 8 citos Rietumvācijas latviešu centros.

✤

LATVIJA AMERIKĀ
1977. gada 5. marts

TLTA ģimnazijas Draudzīgā aicinājuma sarīkojumā skolas drāmatiskā pulciņa izrādītās V. Richtera komēdijas Pīlēns atkārtojums 20. martā pl. 5 pēcp. Sv. Jāņa baznīcas zālē. Režisors H. Miķelsons. Izrādes atlikums par labu Gaujas gaidu un Rīgas skautu vienībām ceļa izdevumu segšanai uz trešo lielo gaidu un skautu nometni Katskiļos, no 27 augusta līdz 4. septembrim, kur piedalās latviešu gaidas un skauti no visas brīvās pasaules.

✤

LATVIJA AMERIKĀ
1977. gada 26. marts.

Tautas pagātne ģimnazistu stāstos

TORONTO LATVIEŠU TAUTAS AUGSTSKOLAS ĢIMNAZIJAS AUDZĒKŅU VAKARS

Zinta Briede 1. kl. audzēkne, pastāstīja par darbu citu labā. Jāslavē viņas ļoti skaidrā dikcija un brīvā stāja. - Liekas, vislabākie runātāji bija ģimnazijas drāmatiskā pulciņa audzēkņi, kas režisora H. Miķelsona vadībā mācījušies izteiksmi un drosmi.

✤

LATVIJA AMERIKĀ
1977. gada 2. aprīlis.

TLTA ģimnazijas drāmatiskais pulciņš sniedza V. Richtera komēdijas Pīlēns 3. atkārtojuma izrādi Toronto 20. martā Sv. Jāņa baznīcā par labu Gaujas gaidu un Rīgas skautu vienībām, un to noskatījās 70 apmeklētāju. 23. aprīlī pare-

Lūdzu skatīt Latvija Amerikā
8. janvārī ievietoto uzņēmumu

PĪLĒNS GATAVOJAS IZRĀDEI

Draudzīgā aicinājuma sarīkojumam 29. un 30. janvārī Toronto latviešu ģimnazijas drāmas pulciņš stāsies skatītāju priekšā ar V. Richtera komēdiju Pīlēns. Toronto teātra cienītāji uzmanīgi seko pulciņa gadskārtējām izrādēm, jo no pulciņa bieži vien nāk spējīgākie mūsu jaunās paaudzes teātrnieki - vēlāk lielu lomu tēlotāji. Priekšā no kreisās Ēriks Kleperis, Zinta Briede, Jānis Rudzītis un Jānis Tikiņš; otrā rindā Aija Auziņa, Arnis Korolkēvics, Juris Brammanis (režisora palīgs), Inese Briede, Pauls Legzdiņš un pulciņa vadītājs Hugo Miķelsons. Foto: J. Liģers

dzēta Pīlēna viesizrāde Londonā un 15. maijā Montrealā. Bez tam drāmatiskais pulciņš ar šīs komēdijas izrādi uzaicināts piedalīties 2. Latviešu jaunatnes dziesmu svētkos no 7.-10. oktobrim Ročestrā, ASV.

✠

LATVIJA AMERIKĀ
1977. gada 9. aprīlis

Šogad atkal darbosies Rīgas paviljons

Arī šogad Rīgas paviljonā paredzēti priekšnesumi Jāņu uzvedumam, tekstu rakstījis Hugo Miķelsons. Priekšnesumi notiks katru vakaru četras reizes un tajos piedalīsies vietējo tautas deju grupu dejotāji un koŗi.

✠

LATVIJA AMERIKĀ Sestdiena, 1977. gada 12. februāris.

Tēlotāji un techniskie darbinieki TLTA ģimnazijas drāmatiskā pulciņa izrādē Pīlēns, ar kuŗu ievadīja Kultūras dienas Toronto. 1. rindā no kreisās: Velga Jansone (kostīmi un frizūras), Inese Briede (Mērija), Zinta Briede (Pīlēns), Aija Auziņa (Betija) un Zane Jansone (grimi). Aizmugurē no krteisās: Jānis Tikiņš (Džonsons), Jānis Rudzītis (Džems), E. Blūms un A. Korolkēvics (skatuves meistari), režisors Hugo Miķelsons un viņa palīgs J. Brammanis. Foto: J. Liģers

LATVIJA AMERIKĀ
1977. gada 9. aprīlis

JAUNATNES DZIESMU SVĒTKI ROČESTRĀ NO 7. - 10. OKTOBRIM

Rīcības komiteja savā nesenajā sēdē atzina par pieņemamu Toronto latviešu tautas augstskolas ģimnazijas drāmatiskā pulciņa piedāvājumu svētku laikā izrādīt V. Richtera 3 cēlienu komēdiju "Pīlēns". A. Sed.

✤

LAIKS
1977. gada 16. aprīlī

Latviskie Jāņi Rīgas paviljonā

Latviešu nama galvenajā zālē katru vakaru četras reizes, bet nedēļas nogales dienās biežāk, notiks režisora Hugo Miķelsona sastādīts Jāņu uzvedums ar dziesmām un deījām un teicēju, kas angļu valodā komentēs publikai latvisko Jāņu paražas un uzveduma saturu.

✤

LATVIJA AMERIKĀ
1977. gada 30. aprīlis

Londonas latviešu pensionāru apvienības 12. aprīļa sanāksmē profesore Elfrīda Bērziņa referēja par tematu: "Kas un kā jādara, lai uzturētu sevi možu pēc ilgi nodzīvotiem gadiem." Interesantais un uzmudinošais referāts izraisīja dzīvas pārrunas. Sestdien, 23.aprīlī, pensionāru apvienība rīkoja Latviešu baznīcas zālē Toronto latviešu ģimnazijas teātŗa kopas izrādi, kuŗā Toronto jaunieši izrādīja V. Richtera komēdiju Pīlēns.

✤

2. LATVIEŠU JAUNATNES DZIESMU SVĒTKI

no 1977. gada 7. līdz 10. oktobrim Ročestrā

IEEJAS KARŠU PASŪTINĀJUMS

Piektdien, 7. oktobrī	20:00	TORONTO LATVIEŠU ĢIMNAZIJAS DRĀMAS PULCIŅA TEĀTRA IZRĀDE V. RICHTERA _ PĪLĒNS	6.00 4.00 3.00

Montreālas Latviešu Biedrības

ZIŅOTĀJS

1977. gada jūnijs

LABA IZRĀDE

14. maijā Rosedale United baznīcas zālē, kuŗā pēdējā laikā notiek daudz latviešu sarīkojumu, ar V. Richtera 3 cēlienu komēdiju viesojās Toronto tautas augstskolas ģimnazijas drāmatiskais pulciņš. Pēdējais šo lugu trīs reizes izrādījis Toronto, pa reizei Hamiltonā un Londonā. Tā tad šī bija sestā izrāde, kuŗā bija ieradušies gandrīz 100 apmeklētāju, pēdējo vidū bija ap 20 bērnu un 35 pensionāru. Lai gan šis ir tīri respektējams apmeklētāju skaits un kaut gan sarīkošanas izdevumi bija minimālie, sarīkojums prasīja prāvu piemaksu.

Lai montrealiešiem, Ziņotāja lasītājiem, būtu ieskats, ko šobrīd nozīmē šādu sarīkojumu izkārtošana, sniedzam ienākumu un izdevumu pārskatu:

IENĀKUMI:	$
Biļetes	270.00
Zied. programmām	31.70
Kopējie inākumi	301.70
Iztrūkums/piemaksa	179.65

IZDEVUMI:	$
Pulciņa vilciena karte	337.50
Programmām	31.70
Techn. sarīk. idevumi	212.15
Izdevumi kopā	481.35

LAIKS 1977. gada 7. maijā

LONDONA

Sestdien 23. aprīlī, pensionāru apvienība rīkoja Lietuviešu baznīcas zālē Toronto latviešu ģimnazijas drāmas pulciņa izrādi, kurā Toronto jaunieši uzveda "Pīlēnu" (A.)

To sedza Montrealas Latviešu Biedrība. Pie tam drāmatiskais pulciņš par savu darbu un izrādes sagatavošanas izdevumiem nav saņēmis neko. Priekš tā gaida piešķīrumu no Ontario Vintario loterejas.

Taupītāji argumentēs - nevajadzēja rīkot. Nauda iztērēta nevajadzīgi. Principa cilvēki nevarēja nākt, jo rīkotāji bija MLB. Kas tie par principiem, kas to lai zin. Ideālisti atzīmēs - atbalstīta latviešu jaunatne, montrealiešiem sagādāta iespēja skatīt torontiešu sniegumu. Pesimisti varbūt šņāks, kam gan viss tas bija vajadzīgs, kas gan šodien grib skatīties jauniešu teātri. Un tā tālāk.

Bet, nav šaubu, apmeklētāji mantoja daudz un tamdēļ nebūtu par naudas zaudējumu jāskumst. Gan jau tā atkal ienāks.

Varētu, varbūt, žēloties par to, ka viens otrs Ziņotāja lasītājs ziņu par šo notikumu nebija ievērojis vai bija pat aizmirsis. Ka tas notiek, par to nav jābrīnās. Savā ikdienas steigā modernais cilvēks daudz ko neievēro un dažkārt ir paviršs.

Vienam otram būs radies lielais jautājums: vai Montrealā vispār vairs var un ir veerts rīkot plašākus sarīkojumus, vai varam uzdrošināties aicināt viesus no citurienes? Daudziem atbilde būs gatava - nē! Daudzi domās pretēji. Par velti neko nesaņemt. Jābūt gataviem maksāt un piemaksāt, jāpārliek viena otra jubileja un saiešana uz citu dātumu, lai viesiem būtu vēlēšanās Montrealu apciemot.

MLB domā, ka bija vērts izrādi sarīkot, bet arī tās kase ir iztukšojama. Un tik tālu nonākt nebūtu vēlami. Kur atradīsim atrisinājuma atslēgu? Atbilde, šķiet, ir vienkārša - viss ir mūsu pašu ziņā. Ja nu dienās mūsu aktivitātes saruks vai pat pārtrūks - būsim tā vēlējušies.

Ziņotāja redakcija labprāt iespiedīs domu izmaiņas vēstules šai ļoti svarīgajā jautājumā.

Toronto latviešu tautas augstskolas ģimnazijas drāmatiskais pulciņš ar viesizrādi Montrealā viesojies bieži. Agrāk Latviešu skolas Montrealā izkārtojumā. Cildināms ir šī pulciņa neatlaidīgais darbs un uzņēmība, kuŗas pamatā ir audzinātājs, skolotājs un režisors **Hugo Miķelsons,** kas pulciņam ziedo daudz enerģijas un brīvā laika, ir tā dvēsele. Šī gada izrāde izdevusies reti labi.

V. Richtera Pīlēns ir otra šī autora luga, ar ko iepazīstamies nepilna pusgada laikā, jo tikai nedaudzus mēnešus atpakaļ skatījāmies viņa Pēteris pārveido pasauli Latviešu skolas Montrealā skolnieku izpildījumā (Ziņotājs Nr. 3./336. Red.). V. Richters abās lugās satiriski skata sadzīves notikumus, kādos Ziemeļamerikas kontinentā nonāk latvieši, ievijot tajos saklausītus vai paša domu graudus. Autors jaunajiem aktieriem dod plašas tēlošanas iespējas. Šķiet, valoda un starpspēles tiem vieglāk izprotamas. Lugu saturs var patikt, var nepatikt. Tas atkarājas no skatītāju prasībām. Tās skatoties, pasmieties var diezgan un netrūkst tīri nopietnu un izjustam domu vērpienam, kāds bija ainas latvisko Jāņu stāstījums brāļu Smisu attiecību risinājumā Pīlēnā.

Komēdijas sižets vienkāršs: dvīņu brāļi Smisi adoptē bāreni, ko cer uzaudzināt savas ģimenes tradicijās un kuŗa atbraucot izrādās pieaugusi latviešu meitene nevis mazs bērns, kā tas sākumā cerēts. Razultātā rodas visādas situācijas, kas palīdz raksturot Smisu dzīves veidu un viņu raksturu īpašības.

Režisors Hugo Miķelsons katrai lomai sameklējis vispiemērotāko aktieri. Visi jaunie aktieri savās lomās iejutušies labi - tēlo rakstnieka radītos tēlus. Pēdējie gan tik parasti, ka tikai labs tēlojums spēj dot pārdzīvojumu un sagādāt prieku, kas torontiešiem izdodas. Montrealieši ir atsaucīga un uzmanīga publika. Tas savukārt sagādā prieku režisoram un aktieriem.

P. Legzdiņš Džona Smisa lomā tā iedzīvojies, ka būtu grūti šo tēlu iedomāties citādu. Dvīņu brālis Maiks E. Kleperim izdodas - teicams uzņēmuma vadītāja un veikalnieka tips. Tirdznieciskos lēmumus izdara apzināti un droši. Abu spēle tik izturēta, ka patiesi jāpriecājas, ka jaunieši spēj veikt tik nopietnu skatuves darbu.

Komēdijas centrā ir Aina, iebraucēja no Eiropas. To atjautīgi tēlo Z. Briede, ar ko iepazināmies pāris gadus atpakaļ Leksītes lomā. Jaunā latviete augusi augumā un teātŗa spēlē. Viņas Aina ir īsts latvietes tips. Spēle ar pārējiem izturēta un droša.

Samērā mazajā papildus lomā Smisu draugu Džonsonu

tēlo J. Tikiņš. Tas viņam izdodas reti teicams.

Temperamenta un niķu I. Briedei Mērijā, Džonsona meitai, netrūkst.

J. Rudzītis kalpotāju Džemu izpratis, tēlo to vienkāršu un tūļīgu, reizē kā sava labuma meklētāju.

A. Auziņa kalpotājā Betijā atradusi paklausības āderi, kas liek vienmēr un visur izpatikt. To uz brīdi draud pārtraukt Ainas ierašanās.

Jācer, ka dienās kādu no šiem aktieŗiem skatīsim lielajā teātrī. Un ja ne, arī nebūs jāuztraucās, jo ieguvums tā vai tā. Mantojuši skatītāji ir aktieŗi, kas nostiprinājuši un papildinājuši savas latviešu valodas zināšanas un iemācījušies stāties plašākas publikas priekšā, kas sagādā grūtības vienam otram pieaugušam. Visiem aktieŗiem un režisoram lielu lielais paldies!

Par kostīmu un frizūru konsultanti darbojusies V. Jansone. Darbs paveikts ar izmeklētu rūpību. Apgaismojums V. Kurzemnieka. Skatuves meistari - E. Blūms un A. Korolkevics.

Paldies vēlreiz! Vēlējums - mērojiet ceļu uz Montrealu atkal ar nākamo lugu. Turpiniet pasākto darbu!

✤

Augšējā attēlā V. Richtera komēdijas Pīlēns tēlotāji. No kreisās: Jānis Rudzitis (Džēms), Aija Auziņa (Betija), Inese Briede (Mērija), Pauls Legzdiņš (Džons), Zinta Briede (Aina), Ēriks Kleperis (Maiks) un Jānis Tikiņš (Džonsons). TLTA ģimnazijas drāmatiskais pulciņš ar šo izrādi kuplinās 2. Latviešu jaunatnes dziesmu svētkus no 7. - 11. oktobrim Ročestrā. Foto: J. Ligers

Ar septīto izrādi Ročestrā

2. Latviešu jaunatnes dziesmu svētkos, kas no 7. - 11. oktobrim risināsies Ročestrā, ar teātra izrādi, V. Richtera komēdiju Pīlēns Hugo Miķelsona režijā piedalīsies Toronto latviešu tautas augstskolas ģimnazijas drāmatiskais pulciņš. Šī luga jau izrādīta trīs reizes Toronto, pa reizei Hamiltonā, Londonā un Montrealā. Tātad šī būs jau septītā izrāde.

Pēc viesizrādes Montrealā MLB Ziņotājs bija ievietojis atsauksmi: "Laba izrāde." Tajā starp citu lasāms: "Cildināms ir šis drāmatiskā pulciņa neatlaidīgais darbs un apņēmība, kuŗas pamatā ir audzinātājs, skolotājs un režisors Hugo Miķelsons, kas pulciņam ziedo daudz enerģijas un brīvā laika, ir tā dvēsele. Šī gada izrāde izdevusies sevišķi labi. V. Richtera lugā satiriski skatīti sadzīves notikumi. Visi jauni tēlotāji, savās lomās iejutušies labi. Spēle tik izturēta, ka patiesi jāpriecājas, ka jaunieši spēj veikt tik nopietnu skatuves darbu."

Laikraksts Latvija Amerikā pēc Pīlēna izrādes Drau-

dzīgā aicinājuma dienā savā atsauksmē rakstīja "...Tīkama bija tēlotāju labā latviešu valoda, kuŗā pat jaunāko audzēkņu izrunā bija grūti saklausīt kādu svešu pieskaņu. Arī šis panākums piedēvējams režisoram, kas tik lielu vērību veltījis mūsu valodas izkopšanai. Visi šīs izrādes tēlotāji dejo vai nu tautas deju grupās, vai dzied kādā latviešu korī, dažam piedaloties abos un darbojoties arī skautos, parādot nopietnu interesi latviešu sabiedriskajam darbam." (is)

✤

LATVIJA AMERIKĀ
1977. gada 24. septembris

✤TLTA ģimnazijas izbraukumā 18. septembrī piedalījās 80 ģimnazistu ar pieciem skolotājiem, kas divos īrētos autobusos izbrauca uz Balls ūdenskritumu pie Veinlandes, Ont. No skolotājiem atbildīgais vadītājs bija H. Miķelsons.

✤

LATVIJA AMERIKĀ
1977. gada 22. oktobris

Jaunatnes dziesmu svētku

TEĀTRA IZRĀDE

Toronto latviešu tautas augstskolas ģimnazijas drāmatiskā kopa viesojās ar V. Richtera komēdiju Pīlēns, ar kuŗu ģimnazisti bija viesojušies jau daudzos latviešu centros, gūstot visur labu atsaucību, kādu iemantoja arī Ročestrā. Vairāk nekā 300 skatītāju jūsmīgi aplaudēja jaunajiem teātrniekiem ar režisoru H. Miķelsonu un palīgu Juri Brammani. Teātrnieki apliecināja, ka latviešu teātrim aug jaunā paaudze. Paldies H. Miķelsonam un visiem viņa aktieriem par "Pīlēnu"

✤

LATVISKI LAI ATSKAN DZIESMAS!

2. LATVIEŠU JAUNATNES DZIESMU SVĒTKU NORISE

ROČESTERĀ

PIEKTDIEN, 7. OKTOBRĪ

17:00 Kora mēģinājums - Holiday Inn
18:00 Dziesmu svētku atklāšana - Holiday Inn
20:00 Teātra izrāde: V. Richtera "Pīlēns" - Cutler Union Ieeja $6.00, $4.00, $3.00
22:00 Iepazīšanās vakars - Holiday Inn
Brīvs svētku programmas izpildītājiem.

SESTDIEN, 8. OKTOBRĪ

7:30 Brokastis koristiem - One Eleven viesnīcā
8:00 Kora mēģinājums - Eastman Theater
10:00 Jauno mākslinieku tēlotājas un lietišķās mākslas izstādes atklāšana - Americana viesnīcā
11:30 Pusdienas dejotājiem - One Eleven viesnīcā
12:00 Tautas deju mēģinājums - Eastman Theater
13:30 Gaismas akcijas sarīkojums "Ko slēpj padomju vara" - māc. Pauls Kļaviņš - One Eleven viesnīcā
17:00 Tautas deju uzvedums: "Mana dziesmu deju vācelīte" - Eastman Theater. Ieeja $6.00, $4.00, $3.00
21:00 Svētku balle - Americana viesnīcā. Vakariņas bufetes veidā. Ieeja $6.00. Spēlēs Runči

SVĒTDIEN, 9. OKTOBRĪ

7:30 Brokastis koristiem - Eastman Theater
8:00 Koru mēģinājums - Eastman Theater
11:00 Dievkalpojums - Cutler Union. Piedalās archibīskaps A. Lūsis, prāv. A. Voitkus, māc. T. Zīraks, prāv. B. Baginskis. Sprediķos māc. J. Cālītis.
11:00 Dievturu svētrīts "Tēvzemes daudzinājums" Dr. Ausekļa Pērkona dižruna, K. Staško koklētāji - Holiday Inn
13:30 Jaundarbu koncerts - Eastman Theater
Ieeja $6.00, $4.00, #3.00
17:00 Kopkora koncerts - Eastman Theater. Kongresa pārstāvja Frank Horton uzruna. Ieeja $6.00, $4.00, $3.00
20:30 Balle - Holiday Inn. Spēlees Runči. Ieeja $8.00

PIRMDIEN, 10. OKTOBRĪ

8:00 ALJA, LNJAK brokastis - Holiday Inn
9:00 Jauno rakstnieku rīts - Holiday Inn
10:00 Politiskais panelis - Holiday Inn
Visi trīs sarīkojumi - $5.00
12:00 Atvadīšanās

Latvieši jaunkanadiešu teātrī

✤Ontario daudzkultūru teātŗu apvienības festivālā Sv. Lorensa mākslas centrā Toronto, no 29. oktobra līdz 20 novembrim, viena no festivāla izrādēm kas varētu interesēt latviešu publiku, ir New Canadian Theatre 6. novembrī, pl. 19 Sv. Lorensa mākslas centrā izrādāmā Džona van Drutena komēdija I Remember, Mam. angļu valodā. Lugā ir astoņi dažādu tautību tēlotāji. Latviešus pārstāvēs Hugo Miķelsons, kas tēlo to pašu lomu, kas viņam bija teātra atklāšanas izrādē pirms 15 gadiem. Teātra vadītāja ir igauņu aktrise Valve Andrē, režisors viņas vīrs Reins Andrē, kura vadībā teātris nodibināts 1962. gada septembrī.

Teātris šo lugu apzīmē par krāsainu eiropiešu imigrantu "ģimenes portretu", kuŗa ar lielu drosmi un maz naudas ieceļojusi jaunajā pasaulē. Jaunkanadiešu teātrī aizvadītos 15 gados piedalījušies arī daudzi pazīstami latviešu tēlotāji. Šī teātra nolūks parādīt etnisko grupu aktierus angliski runājošās skatuves mākslā un veicināt kultūras kontaktus starp etniskajām grupām un kanadiešiem.

Festivāla turpinājumā Aladin teātrī, 2637 Yonge St., Latviešu studentu teātŗa izkārtojumā, 1. decembrī pl. 20.30 TLTA ģimnazijas drāmas pulciņa iestudējumā izrādīs V. Richtera komēdiju Pīlēns.

✤

Jaunkanadiešu teātris 6. nov. pl. 19 Sv. Lorensa centrā teātru festivala ietvaros izrādīs Dzona van Drutena komēdiju I Remember, Mama, angļu valodā. Augšējā attēlā latviešu aktieris Hugo Miķelsons un igauņu aktrise Tamara Norheima.

LATVIJA AMERIKĀ
1977. gada 29. oktobris

preses ballē

✤ 5. novembrī, protams, ieradīsies arī režisors Hugo Miķelsons ar savu populāro Ķenča lūgšanu.

✤

LAIKS 1977. gada 5. novembrī

TORONTO

Daudzkultūru teātra festivala un latviešu studentu teātra izkārtojumā Toronto latviešu ģimnazijas drāmas pulciņš izrādīs V. Richtera komēdiju Pīlēns, H. Miķelsona režijā ceturtdien 1. dec. plkst. 8.30 vak. Aladdin teātrī (2637) Yonge St.).

✤

LATVIJA AMERIKĀ
1977. gada 19. novembris

✤Daudzkultūru teātŗa festivala un latviešu studentu teātŗa izkārtojumā ģimnazijas drāmas pulciņa iestudējums, V. Richtera komēdijas Pīlēns izrāde 1. decembrī pl. 20.30 Aladin teātrī, 2637 Yonge St.. Režisors H. Miķelsons.

✤

LATVIJA AMERIKĀ
1977. gada 10. decembris

✤Daudzkultūru teātŗa festivāla laikā Toronto latviešu ģimnazijas drāmas pulciņš izrādīja V. Richtera komēdiju Pīlēns H. Miķelsona režijā, kas 1. decembrī Aladin teātrī piedzīvoja jau savu septīto izrādi. Toronto latviešu ģim-

nazijas drāmas pulciņš izraudzījis draudzīgajam aicinājumam, 28. un 29. janvārī V. Richtera 3 cēlienu komēdiju Nebēdnieki.

✤

LAIKS
1977. gada 14. decembrī

✤ Ontario daudzkultūru teātra apvienības šā gada teātru festivāla teātrī no latviešiem piedalījās Toronto piektdienas ģimnazijas drāmas pulciņš ar H. Miķelsona iestudēto V. Richtera komēdiju Pīlēns. Izrādē, ko izkārtoja Latviešu studentu teātris, kopā ar daudzkultūru teātra apvienību, gan bija tikai ap 50 skatītāju, bet ansambļa dalībnieki izmantoja iespēju pēc izrādes tikties un uzklausīt izrāžu vērtētāja - Raiersona politechniskā institūta drāmas profesora Sendija Bleka (Black) izrādes analīzi un vērtējumu. Tas bija ļoti interesants un pamācīgs jaunajiem teātra entuziastiem. Izrādījās, ka latviešu valodas neprašana tikai ļoti minimāli kavēja tiesnesi izprast lugas darbību un norises (viņam bija iedots arī satura konspekts angļu valodā), un viņš spēja ļoti lietpratīgi analizēt skatuvisko un režijas izkārtojumu, tēlojumus un pat valodas ritmiku. Pēc festivāla beigām tā dalībnieki teātri un teātrnieki saņems apbalvojumus par labāko iestudējumu, labākiem vīriešu H. Miķelsona un sieviešu lomu tēlojumiem u.c.

✤

LATVIJA AMERIKĀ
1977. gada 24. decembris

✤Šis bija jau 20. gads, kopš režisors H. Miķelsons sagatavojis uzvedumus svētdienas skolas Ziemsvētku sarīkojumiem.

✤

LAIKS
1977. gada 31. decembrī

✤ Sv. Andreja draudzes 18. dec. eglītes dievkalpojumā, ko vadīja māc. J. Cālītis, svētdienas skolas bērni izveidoja Betlēmes skatu, un jaunieši Nora Luksa, Bertrams Šteinmanis, Arvils Lukss, Arnolds Ozols, Pēteris Olte un Maira Krastiņa lasīja evaģēliju. Pēc dievkalpojuma baznīcas zālē izrādīja H. Miķelsona uzvedumu Ziemsvētku dāvana viņa paša iestudējumā ar svētdienas skolas bērniem, Irmas Ķeniņas mūziku un dejām.

✤

LAIKS Sestdien,1977. gada 31. decembrī

Balvas latviešu teātrniekiem

ONTARIO FESTIVĀLĀ TĀDAS IEGUVA GUNĀRS VĒRNIEKS, HUGO MIĶELSONS UN TORONTO ĢIMNAZISTI

TORONTO (M.D.) - Ontario daudzkultūru apvienības šā gada teātru festivālā no 29. oktobra līdz 11. decembrim latvieši, kā jau ziņots piedalījās ar divām izrādēm - DV teātris Kanadā ar režisora G. Vērnieka iestudēto amerikāņa N. Saimona komēdiju Trīs dienas Plazas viesnīcā un Toronto latviešu ģimnazistu drāmas pulciņš - Latviešu studentu teātra izkārtojumā - ar V. Richtera komēdiju Pīlēns pulciņa vadītāja H. Miķelsona režijā. Šogad pirmo reizi festivāla beigās notika arī balvu dalīšana par labākajiem kollektīviem un individuāliem sniegumiem, un balvas guva arī latvieši.

Par vērtētāju bija aicināts Raiersona politechniskā institūta drāmas katedras vadītājs Sendijs Bleks, kas pēc katras izrādes tiem ansambļiem, kas to vēlējās, deva arī savu iztirzājumu un izvērtējumu. Pēc festivāla beigām viņš paziņoja piešķirtās balvas dažādās vērtējumu katēgorijās, kas aptuveni atbilda filmrūpniecības "Oskaru" katēgorijām. Balvas paziņoja un pasniedza festivāla beigu banketā 11. decembrī viesnīcā Inn on the Park, un vērtējuma rezultātus iepriekš nezināja pat Daudzkultūru teātra apvienības valdes locekļi. Pēc pēdējās izrādes 10. decembrī S. Bleks izdarīja savu gala vērtējumu un tikai 11. decembra rītā pa tālruni paziņoja vārdus un nosaukumus grafiķim, kas tos steigšus ierakstīja iepriekš izgatvotajos diplomos.

Diplomu par labāko izrādi ieguva ukraiņu Odesas grupa par audiovizuālu uzvedumu par ukraiņu brīvības cīņām; par labākajām dekorācijām - Igauņu nacionālais teātris. Tiesnesis S. Bleks, kas savu profesionālo izglītību ieguvis Anglijā, Francijā un Jaunzēlandē, labāko galveno lomu aktiera balvu piešķīra kādam ungāru aktierim, no aktrisēm to saņēma čechiete. Labākā aktrise blakus lomā izrādījās lietuviete, bet labākais aktieris blakus lomā - Gunārs Vēr-

nieks, kas, līdztekus režisora pienākumiem N. Saimona lugā veica arī interesanti izstrādātu viesmīļa lomu. Viens no pārējiem četriem labākajiem šai katēgorijā, kas visi saņēma atzinības rakstus, bija Hugo Miķelsons - par savu blakus lomu režisora Reina Andres Jaunkanadiešu teātra uzvedumā.

Ārpus parastajām vērtējumu katēgorijām S. Bleks vēl bija nominējis piecus ansambļus, kas bija izcēlušies ar kaut ko specifisku, un te atzinības rakstu ieguva latviešu ģimnazistu ansamblis. Tiesnesis par īpatneeju tā nopelnu izcēla strādāšanu ar gados tik jauniem tēlotājiem un ideālu divu uzdevumu apvienošanu: tēvu valodas kopšanu un mīlestības audzēšanu uz teātri jau agrā jaunībā.

Interesanti atzīmēt, ka ukraiņu uzveduma politiskais iekrāsojums S. Blekam nelikās šķērslis izcilā skatuviskā veikuma izcelšanai pirmajā vietā, lai gan bieži vien mākslas ļaudis ārkārtīgi rūpīgi izvairās no jebkādas saskarsmes ar politiskiem momentiem.

✤

LATVIJA AMERIKĀ
1978. gada 7. janvāris

✤ Toronto latv. tautas augstsk. ģimn. Draudzīgā aicinājuma atcerei skolas drāmas pulciņš rež. H. Miķelsona vadībā šogad iestudējis Voldemāra Richtera 3 cēlienu komēdiju Nebēdnieki, kas ir 1936. g. darbs. Tās darbība risinās Latvijas lauku sētā. Lugā pavisam 11 tēlotāju, liela daļa no iepriekšējiem gadiem un daži jauni tēlotāji. Jauniestudējuma izrādes notiks Draudzīgā aicinājuma sarīkojumos: 28. janvārī pl. 18 un 29. janvārī pl. 17, Latviešu namā, kad sākas latviešu kultūras dienas Kanadā.

✤

LAIKS
1978. gada 18. janvārī

✤Tautas augstskolas piektdienas ģimnazijas drāmas pulciņš sava vadītāja režisora H. Miķelsona vadībā iestudējis šā gada Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojumam Valdemāra Richtera 3 cēlienu komēdiju Nebēdnieki, kuras darbība norit neatkarīgās Latvijas laukos, kad tur jaunus ceļus sāk meklēt jaunie mācītie agronomi. Luga izrādīta arī Rietumvācijā un ASV. Iestudējumu H. Miķelsons veicis kopā ar Juri Brammani un tajā piedalās 5 meitenes un 6 zēni, kas lielāko darba slodzi juta tieši Ziemsvētku brīvlaikā, kad skolas biedri varēja pavadīt laiku pēc patikas. Pirmizrāde - 28. janvārī plkst 6 vak. Latviešu namā, atkārtojums 29. februārī plkst. 5 turpat. Vēlāk iespējamas arī viesizrādes citur, atkarībā no dalībnieku brīvā laika iespējām.

✤

LATVIJA AMERIKĀ
1978. gada 21. janvāris

Nebēdnieki latviešu namā

Citkārt kluso darbdienas rītu Birziņu mājās pārtrauc nejauks sievietes Jetes kliedziens pēc palīdzības. Līdz ar nelaimīgo kliedzienu pagalmā parādās vaļiniece Ilze, bet saimnieks neizkustināms izguļ iepriekšējās nakts paģiras. Nodzertas derības ar Klimpu saimnieci, kuŗas dēls meklē sev tieši tādu sievu kā Birziņu Selgu - skolotu.

Ka Selgu un agronomu Lauciņu saista savstarpēja mīlestība un tie varētu savas dzīves pavedienus vienot, Birziņam nav pieņemams, jo viņš agronomus vienkārši nevar ciest... Lai Birziņa likstas būtu vēl lielākas, viņš pārpratuma dēļ ir atlaidis no darba vaļinieku Dadzīti, kuŗam nu ar sievu un meitu Vairu Birziņi jāatstāj. Pret saimnieka netaisnībām uzsāk cīņu vaļiniece Ilze jo Dadzītis ir miera cilvēks. Arī kaimiņš Jiezēns atbalsta agronomu lietpratību un sola pat aizdot Birziņam miežu sēklu, kaut sēja jau gan laikam būšot novēlota... Birziņu mieru nekas nespēj sagraut, pat fiziskas sāpes vēderā un galvā, jo vakar esot salīgts gans un puisi, un dzīve mājās varēšot ieiet atkal vecajās sliedēs. Izrādās, ka viens no salīgtajiem strādniekiem nav neviens cits kā Birziņu ienīstais profesijas pārstāvis agronoms.

Šeit nu sākas Birziņu nebēdīgās gaitas. Visi ar savu nebēdību grib tikt pāri paša Birziņa stūrgalvībai, arī nesen salīgtais ganu zēns Vilnis, kas gan pēc īstās nodarbošanās esot lidotājs, bet govis ganīšot tikai pa vaļas brīžiem. Visvairāk par savu jaunību dabū ciest Klimpenes Jānis, bet suņa kodieni biksēs

un lielos arī viņu neattur palikt nebēdniekam un meklēt pēc mātes ieteiktās līgavas. Un kad Jiezēns otrreiz ierodas Birziņos, lai sastaptu agronomu Lauciņu, kas tagad dzīvojot Birziņos, kā to vēstījot paziņojums pagastmājā, viņš atrod visus Nebēdniekus gandrīz vai kadriļas solī.

✤

LATVIJA AMERIKĀ
1978. gada 21. janvāris

Lasītāju vēstules

DĀRGĀKAIS MANTOJUMS VALODA

Lielākais mantojums, ko paaudzē atstāj paaudzei, ir savas tautas valoda. Jo valoda tīrskanīgāka, jo mantojums vērtīgāks. Par to, ka mūsu skolu jaunatne godam glabā no vecākiem un skolotājiem pārņemtās vērtības, varēja pārliecināties ikviens, noskatījies Annas Brigaderes pasaku lugas Maijas un Paijas izrādi Toronto Latviešu biedrības sestdienas skolas sarīkojumā 8. janvārī Lietuviešu zālē 6. kl. audzēkņu iestudējumā. Daudzos ansambļa dalībniekos tiešām paspīdēja tēlotāja dzirksts, atzinība pienākas visam ansamblim par latviešu valodas sniegumu. Lugu sagatavojot, visvairāk darba būs ielikušas Irma Ķeniņa un Maija Ķuze, mācot, rādot, skaidrojot, vērtējot, nogludinot, un ne katreiz iegūstot cerēto. Bet tā nu reiz ir režisora dzīve - ziedoties.

Izrādei pasaku stilā katram no sešiem cēlieniem piemērotas dekorācijas bija gatavojušas Maija Vītola un Zīle Zichmane. Priekškara atvēršanās ik reizes bija patīkams pārdzīvojums. Nu jau ilggadējais apgaismotājs Valdis Briedis ar E. Baumani un V. Kānbergu izrādei piešķīra attiecīgu apgaismojumu un gaismas efektus. Par grimiem bija rūpējusies Zane Jansone un Maija Ķuze, bet neskaitāmus blakus pienākumus - suflēšanu, rekvizišu apzināšanu, skatuves iekārtošanu - veica tēlotāju vecāki. Izrādei piemērotus, krāšņus kostīmus bija sagādājusi Maija Vītola ar tēlotāju vecākiem.

Skaistajā senču mantojumā skatoties, bija jādomā par izjusto veidu, kā skola ar savu darbu pateicās sabiedrībai par tās atsaucību skolas darbam. Tikai visas sabiedrības atbalstīts pasākums vainagojas panākumiem.

Hugo Miķelsons Toronto

LATVIJA AMERIKĀ
1978. gada 21. janvāris

LNJAK

Latviešu nacionālās jaunatnes apvienības Kanadā valdes sēdē Latviešu namā piedalījās 10 valdes locekļi. Sēdi vadīja valdes priekšsēdis Imants Purvs, bet protokolēja sekretāre Sandra Klepere. Sēdē ieradās arī TLTA sestdienas ģimnazijas drāmas pulciņa vadītājs Hugo Miķelsons un izteica vēlēšanos ar dzīvesbiedri Irēni iestāties par biedriem veicinātājiem, nododot čeku par 500 dol., veltītu LNJAK dsarbam latviešu nacionālās kultūras saglabāšanā un nacionālpolītisko mērķu sekmēšanai.

✤

LATVIJA AMERIKĀ
1978. gada 28. janvāris

✤Kultūras dienu atklāšana notiks 28. janvārī pl 18 Latviešu namā ar īsu aktu pirms TLTA sestdienas ģimnazijas drāmas pulciņa Valdemāra Richtera komēdijas nebēdnieki pirmizrādes, ko sagatavojis režisors H. Miķelsons, kopā ar ģimnazijas abitūrientu Juri Brammani. Izrādei atkārtojums 29. janvārī pl. 17 turpat. Lugā tēlo: Aija Auziņa, Zinta Briede, Ēriks Kleperis, Pauls Legzdiņš, Arnis Markitants, Ieva Ose, Zaiga Pērkone, Jānis Rudzītis, Jānis Tikiņš, Dace Veinberga, Daina Vāgnere un Arnis Korolkēvics.

Kultūras dienas 28. janvārī pl. 18. atklās LNAK kultūras nozares vadītāja Inta Purva pirms ģimnazijas drāmas pulciņa V. Richtera komēdijas Nebēdnieki pirmizrādes režisora H. Miķelsona un J. Brammaņa vadībā. Izrādes atkārtojums 29. janvārii pl. 17 turpat Latviešu namā.

✤

LATVIJA AMERIKĀ 1978. gada 4. februāris

Jaunieši ievada Kultūras dienas

Latviešu kultūras dienu pirmais sarīkojums šogad bija TLTA sestdienas ģimnazijas drāmas pulciņa iestudētās V. Richtera komēdijas Nebēdnieki izrāde Latviešu namā To-

ronto 28. janvārī, kad atklāšanas runu teica Latviešu nacionālās apvienības Kanadā kultūras nozares vadītāja I. Purva:

"Skaista tradicija uzsākt latviešu ģimnazijas Draudzīgā aicinājuma sarīkojumu ar drāmatiskā pulciņa uzvedumu. Sī pulciņa darbs ir nozīmīgs, lai jaunieši paturētu latviešu valodu, kas atveŗ durvis uz latviešu kultūru. Ka trimdā dzīmušā jaunatne nes tālāk mūsu kultūras mantojumu, pierāda arī jaunatnes sarīkojumu virkne šī māksla-78 ar tēlotājas mākslas, mūzikas un vārdu mākslas izpausmēm Kultūras dienu beigu posmā. Mūsu pienākums atbalstīt jaunatnes kultūras darbu. Daudzkultūru teātŗu festivālā ģimnazijas drāmas pulciņam izteica atzinību par sekmīgu dzimtās valodas kopšanu un jaunatnes ievirzīšanu teātŗa mākslā." Inta Purva arī pasniedza Ontario daudzkultūru teātŗa festivāla apbalvojumu TLTA drāmas pulciņa režisoram Hugo Miķelsonam, kas atzīts par labāko aktieri savā lomā Jaunkanadiešu teātŗa izrādē. Inta Purva arī paziņoja par izsludinātām Globālām drāmas sacensībām. (skat. atsevišķu rakstu).

Sekoja H. Miķelsona un J. Brammaņa sagatavotās lugas Nebēdnieki pirmizrāde.

Starpbrīdī ģimnazijas direktrise V. Slaviešа pateicās visiem, kas atbalstījuši skolu ar ziedojumiem naudā, grāmatu veltēm un citām mantām, kā arī aicināja talkā latviešu sabiedrību palīdzēt nostiprināt jauniešiem latviešu sarunu valodu. Sarīkojuma apmeklētājus direktrise iepazīstināja ar skolas žurnālu Sīkumi šāgada redakcijas locekļiem.

Otra izrāde notika 29. janvārī; tā teātŗa izrādi noskatījušies pāri par 500 skatītāju. Ģimnazijas drāmas pulciņa vadītājs H. Miķelsons pateicās visiem techniskā darba darītājiem, LNAK kultūras nozares vadītājai I. Purvai par latviešu valodas pārnešanu pāri mūsu mājas slieksnim ar divām latviešu teātra izrādēm, kā arī tēlotājiem, kas saņēma ziedus, tāpat abi režisori. Vakaru vadīja skolotājs O. Sils. Drāmas pulciņš pateicās Wintario organizācijai par materiālo atbalstu šīs lugas sagatavošanā.

✤

Sīkumi nav sīkums

TORONTO ĢIMNAZIJAS SKOLĒNU IZRĀDES

"Vai nevēlaties mūsu Sīkumus?" - jauna balss vaicā, un divas laipnas acis smaida, sniedzot zaļā apvalkā ielocītu burtnīciņu Sīkumi. Tas ir ģimnazistu gadskārtējais žurnāls, ko jaunieši paši raksta, rediģē, izdaiļo saviem zīmējumiem, foto uzņēmumiem no latviešu ģimnazijas dzīves nopietniem un komiskiem notikumiem.. Pēdējā lappusē zīmējums: vainags ar skaitli 10 vidū. Tātad žurnālam Sīkumi 10 gadu darbības atcere. Redakcija, ziņodama par šo jubilejas izdevumu, saka: Tiešām, tas nav sīkums starp Sīkumiem. Viņiem taisnība. Skolas darbs, kopjot valodu nenogurstošu skolotāju vadībā, darbojoties dažādu nozaŗu pašdarbības pulciņos latviešu valodā līdztekus izglītības gaitām šīszemes skolās, nē, Sīkumi nav sīkums. Zaļais žurnāliņa apvalks ir kā maza liepas lapa, ar ko mazā latviešu grupiņa noslauka sviedrus no tautas pasakās minētā milža pieres... Mūsu milzis nav ņemams ar vieglu roku, lai tam dod kādu vārdu grib. Jaunā audze pateikusi ar savu darbu, ka viņu Sīkums ir vairāk nekā izteic vārds.

Latviešu pacietības un izturības milzis vairāk nekā 20 gadu aicinājis skolas draugus gadskārtējā Draudzīgā aicinājuma izrādēs, dziesmu un deju priekšnesumos, priekšlasījumos par skolas dzīvi un darbu.

Vakaru ievadot, 4. kl. audzēkne Sandra Markitante izcilā priekšnesumā pastāstīja par Draudzīgā aicinājuma ideju svētību vēl šinīs laikos trimdā.

Šogad skolas drāmatiskais pulciņš Hugo Miķelsona un Juŗa Brammaņa - (kādreizējais skolas audzēknis - drāmatiskā pulciņa sekmīgs tēlotājs) vadībā bija sagatavojuši Voldemāra Richtera komēdiju Nebēdnieki. Ja arī komēdija nav no viegli veicamiem uzdevumiem ne visai veiklā notikumu savirknējumu dēļ, tēlotāji to glāba ar

skolēnu izrādei reti redzētu vieglumu un, galvenais, vēl retāk sastopamu šai zemē dzimušo un augušo jauniešu latviešu valodas skaidrību. Pēc skolotāju stāstiem, tēlotāji izraudzīti no labākiem runātājiem. Tas piešķīra izrādei sekmes. Precību kāras meitas, dūšīgas sievas un puiši, visi bija - gandrīz bez vienas nedzirdamas un nesaprotamas vārda galotnes, tikpt kā bez vienas neizteiktas garumzīmes. Viegli ritošā valoda arī padarīja komēdijā jūtamos trūkumus tikpat kā nemanāmus.

Gandrīz katru gadu ģimnazijas drāmatiskā pulciņa sastāvs mainās, atkarā no skolas sācēju, beidzēju vai katra tēlotāja individuālajiem apstākļiem. Tā lugu sagatavotājam H. Miķelsonam viņa darbā mainās labvēlīgāki vai nelabvēlīgāki apstākļi. Savā ziņā nozīmīgs ir notikums, ka katrā lugā parādās kāds jauns tēlotājs, kas piesaista uzmanību ar saviem teātrnieka dotumiem. Arī šoreiz tā bija 15 gadus veca pusaudze Ieva Ose valdonīgas, bagātas saimnieces Klimpenes lomā parādījās kā redzama raksturlomas tēlotāja. Pastāstīdama par savu izvēli, meklējot dēlam sievu, jaunā meitene to darīja tā ka nebija šaubu, savā saimniecībā tā tikai durvīs parādoties ar skatu un rokas mājienu var parādīt, kur katram jābūt, - sunim, kaķim, kur nu vēl nevarīgam sievas meklētājam dēlam. Tēlotāja tik jaunos gados pusmūža sievas lomā ir ar redzamām personības iezīmēm un skatuves dotumiem.

Nebēdnieki ir viena no raitāk rādītām izrādēm pēdējos skolēnu uzvedumos. Diezgan lielais tēlotāju pulciņš pēc izrādes saposušies rotaļām un dejām "zosu gājienā", katrs nesdams rokā ziedu, iesoļoja viesu telpā. Katrs nesa ziedu savam padarītajam darbam, savai jaunībai, savai valodai un tālajai, nekad neredzētajai tēvu zemei.

Rokas cieši saspiež skolas mazo žurnāliņu. Jaunieši paši pasaka, ka tautas spēks latviešiem nekad nebūs tikai sīkums starp sīkumiem.

Emma Kalniņa-Znotiņa

Atklāts "kultūras mēnesis" Toronto

DRAUDZĪGAIS AICINĀJUMS SAGĀDĀ ĢIMNAZIJAI 6000 DOL.

TORTONTO (M.D.) - Kultūras dienas Kanadā arī šogad sākās ar Toronto latviešu tautas augstskolas piektdienas ģimnazijas Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojumu, kas iekrita tieši 28. janvārī. Pirms ģimnazijas drāmas pulciņa teātra pirmizrādes, Kultūras dienas atklāja LNAK kultūras nozares vadītāja Inta Purva. Sarīkojumam ar teātra izrādi, kā arvien, bija atkārtojums nākošajā dienā, un ģimnazija ar šo "divkāršo" sarīkojumu un ziedojumiem Draudzīgā aicinājuma zīmē būs ieguvusi ap 6000 dol.

I. Purva pasniedza Ontario daudzkultūru teātru apvienības 4. teātru festivālā piespriesto atzinības rakstu Hugo Miķelsonam, kas ir ģimnazijas drāmas pulciņa vadītājs un režisors. Atzinības raksts viņam piespriests par vienu no pieciem labākiem blakus lomu tēlojumiem festivālā, piedaloties Jaunkanadiešu teātra iestudējumā. Otru atzinības rakstu saņēma ģimnazijas drāmas pulciņš - "par veiksmīgu darbu ar gados jauniem tēlotājiem, agrīnu teātra mīlestības audzināšanu apvienojot ar tēvu valodas kopšanu". Pulciņš festivālā piedalījās ar V. Richtera komēdijas Pīlēns izrādi.

Ģimnazijas Draudzīgā aicinājuma atceri, kuras programmu vadīja skolotājs O. Sils, ievadīja abitūrijas klases audzēknes Sandra Markitantes uzruna par Draudzīgā aicinājuma izcelsmi un nozīmi. Viņa mudināja jauno paaudzi"turpināt un kāpināt aizejošās paaudzes kultūras darbu, jo latviešu tautas un Latvijas nākotni beigu beigās izšķirs garaspēks." Sekoja Voldemāra Richtera komēdijas Nebēdnieki pirmizrāde H. Miķelsona un J. Brammaņa iestudējumā. - Lugas darbība noris Latvijā 30. gados. Ja vecākās paaudzes skatītājiem tēlotais laiks un vide bija pazīstami, tad jaunākiem tie nevarēja būt viegli izprotami, bet lugas joki tomēr iedarbojās arī uz viņiem. Izrādē piedalījās Jānis Rudzī-

Kultūras dienas Toronto. Augšā pa kreisi tautas augstskolas ģimnazijas abitūrijas klases audzēkne Sandra Markitante stāsta par Draudzīgo aicinājumu. Vidū un pa labi ainas no ģimnazijas drāmatiskā pulciņa V. Richtera komēdijas "Nebēdnieki" izrādes. No kreisās Pauls Legzdiņš, Jānis Rudzītis un Aija Auziņa. Apakšā tēlotāju un izrādes tehnisko darbinieku grupa. Pirmā rindā no kreisās: V. Jansone, Zinta Pērkone, Daina Vāgnere, Aija Auziņa, Dace Veinberga, Zinta Briede, Ieva Ose, un direktrise V. Slavieša. Aizmugurē Arnis Korolkevics, Pauls Legzdiņš, Ēriks Kleperis, Jānis Rudzītis, Jānis Tikiņš, Arnis Markitants, V. Kurzemnieks, Juris Brammanis un Hugo Miķelsons. Foto J. Liģers

tis, Aija Auziņa, Jānis Tikiņš, Zaiga Pērkone un Dace Veinberga, "dubultlomas" tēlotājs Pauls Legzdiņš, Arnis Korolkēvičs, Ēriks Kleperis, Ieva Ose un Arnis Markitants. Nākošās dienas sarīkojuma izrādē kalpones Jetes lomā dublēja Daina Vāgnere. Skatuvi bija iekārtojuši Ž. Siliņš, L. Klepere un A. Kovariks, apgaismotājs bija V. Kurzemnieks, kostīmu un frizūru konsultante V. Jansone, grimētājas Z. Jansone un M. Rudzīte, skaņu efektus gādāja E. Klepers un izrādi vadīja J. Brammanis. Pēc izrādes ģimnazijas direktrises V. Slaviešas pateicību un ziedus saņēma kā iestudētāji, tā tēlotāji. H. Miķelsons pieminēja ar pateicību vēl veselu rindu citu "neredzamo" palīgu un atbalstītāju.

✤

Viesizrādes: HAMILTONĀ – LONDONĀ – KLĪVLANDĒ

Toronto latviešu tautas augstskolas
SESTDIENAS ĢIMNAZIJAS
DRĀMATISKAIS PULCIŅŠ

Voldemāra Richtera

NEBĒDNIEKI

komēdija 3 cēlienos

Darbojas:

Birziņš - saimnieks ..... Jānis Rudzītis
Selga - viņa meita ..... Aija Auziņa
Dadzītis - īrnieks ..... Jānis Tikiņš
Ilze - viņa sieva ..... Zaiga Pērkona
Vaira - Dadzīšu meita ..... Dace Veinberga
Ints Lauciņs - agronoms ..... Pauls Lagzdiņš
Vilnis - ganu zēns ..... Arnis Korolkēvics
Jete - kalpone ..... Zinta Briede / Daina Vāgnere
Klimpene ..... Ieva Ose
Jānis - viņas dēls ..... Ēriks Kleperis
Jiezēns - kaimiņš ..... Arnis Markitants

Darbība notiek Birziņos, tūkstoš deviņi simti trīsdesmitajos gados

Starpbrīži pēc 1. cēliena 15, pēc 2. 5 minūtes
Izrādi sagatavojuši H. Miķelsons, J. Brammanis
Skatuves iekārtu gatavojuši Ž. Siliņš, L. Klepere, A. Kovariks
Kostīmu un frizūru konsultante V. Jansone
Skaņu efekti Ē. Kleperis
Izrādi vada Juris Brammanis

16. aprīlī Latv. nacionālās apvienības Kanadā kultūras nozare Toronto bija sarīkojusi "Balsis no dzimtenes" par Rūtiņas U. grāmatu. Sarīkojumā piedalījās arī latviešiu ģimnazijas audzēkņi. Attēlā sarīkojuma referenti un paneldiskusijas dalībnieki. No kreisās Viktors Krēsliņš, LNAK kultūras nozares vadītāja I. Purva, Sandra Makitante, H. Miķelsons, archibiskaps A. Lūsis, H. Jurševska un Māra Ozola. Sarīkojuma atlikums bija veltīts Gaismas akcijai. J. Liģera uzņēmums

TORONTO LATVIEŠU TAUTAS AUGSTSKOLAS SESTDIENAS ĢIMNAZIJAS DRĀMAS PULCIŅŠ 25 GADOS

Līdz ar regulāro mācību uzsākšanu, pie ģimnazijas sāka arī darboties dažādas interešu vienības - pulciņi, attiecīgu lietpratēju vadībā un viena no šādām vienībām bija Drāmas pulciņš. Sākuma gados to ar labiem panākumiem vadīja aktrise Milda Bērziņa-Muižarāja, bet kopš 1964. gada to vada Hugo Miķelsons.

Šis pulciņš sagatavo latviešu autoru lugas, latviešu valodā un žurnalists Maksis Čulītis, apcerot, ģimnazijas pulciņa darbību, nodēvēja to par Jauno aktieru skolu.

Par drāmas pulciņa uzdevumu un pienākumiem, šķiet, vistrāpīgāk izteicies lugu autors Osvalds Liepa. Apcerē par R. Blaumaņa Trīnes Grēku izrādi, starp citu viņš saka:- ...kāpēc Toronto latviešu sestdienas ģimnazijas drāmatiskais ansamblis izvēlējies, iestudējis un tagad izrāda Trīnes grēkus? Pa daļai to jau deklarējusi ģimnazijas un ansambļa vadība: 1) lai blakus parastajām mācību stundām dotu ģimnazistiem iespēju aktīvi piedalīties kādā no latviešu sabiedriski kulturālajām nodarbībām; 2) lai koptu, vingrinātu un kuplinātu ģimnazistu latviešu valodu, tās izrunu, izjūtu un jēgu un 3) lai rastu jaunus talantus trimdas teātrim.

Šajos gados Drāmas pulciņš ir sagatavojis izrādēm šādas lugas: - R. Blaumaņa Pamāte, Pazudušais dēls, No saldenās pudeles un Trīnes grēkus divi reizes. A. Brigaderes Maija un Paija un Lolitas brīnumputns. E. Vulfa Līnis murdā. J. Pētersona Ilgas. T. Zeltiņa Rīgas ģimnazisti un Vīna raugs. Lidijas Auzānes-Tīcmanes Atbalsis, un Mēs prasām brīvību. K. Binkas Jaunaudze. M. Zīverta Cilvēks grib dzīvot un Ķīnas vāze. V. Kārkliņa Sarkanvīns. V. Richtera Pīlēns un Nebēdnieki. Pēdējos gados iestudētās lugas ir tikušas izrādītas ne tikai kārtējā Draudzīgā aicinājuma sarīkojumā Toronto, bet ir sniegtas viesizrādes Hamiltonā, Londonā, Kičenerā, Otavā, Montreālā, Bafalo, Ročesterā, Bostonā, Ņujorkā un Vinipegā.

Kā jau sākumā minēts, Drāmas pulciņa darbība galvenokārt izpaužas: - 1) latviešu valodas dziļākai un plašākai izpratnei, tādi papildinot latviešu valodas stundās mācīto, 2) vēsturisko vietu un personu iepazīšanai un 3) reālpsiholoģisku tēlu parādīšanai uz skatuves.

To, ka latviešu valodas kopšana pulciņā vainagojas panākumiem, rāda atsauksmes pēc notikušajām izrādēm. Kaut minam tikai pāris: - par V. Richtera komēdijas Nebēdnieki Emma Kalniņa-Znotiņa saka: - ... ja arī komēdija nav no viegli veicamiem uzdevumiem ne visai veiklā notikumu savirknējuma dēļ, tēlotāji to glāba ar skolēnu izrādei reti redzētu vieglumu un, galvenais, vēl retāk sastopamu šai zemē dzimušo un augušo jauniešu latviešu valodas skaidrību. Tas piešķīra izrādei sekmes. Precību kāras meitas, dūšīgas sievas un puiši, visi bija - gandrīz bez vienas nedzirdamas un nesaprotamas vārda galotnes, tikpat kā bez vienas neizteiktas garumzīmes. Viegli ritošā valoda arī padarīja komēdijā jūtamos trūkumus tikpat kā nesamanāmus.

Par latviešu valodu M. Zīverta lugā Cilvēks grib dzīvot, rakstniece Indra Gubiņa saka: - ... ir jau tiesa, svešajā zemē dzīvodami, mūsu jaunieši, arī latviski runājot, lieto eksplozīvo t un p vai nevajadzīgi norauj galotnes, un dažam tā tas bija arī šajā izrādē, bet mēs tomēr priecājamies par jauniešu labo latviešu valodu, jo šī labā valoda ir tekstā, un to visi tēlotāji bija tiešām samācījušies.

To, ka Drāmas pulciņš savā repertuārā uzņem vēsturiski nozīmīgas un jaunatnes ideju paudējas lugas, lai atzīmējam ar lietpratēju konstatējumiem. Par R. Blaumaņa Trīnas grēkiem, Osvalds Liepa saka: - ... jāsaka, ka 70 gadus veca luga jauniem Amerikas kontinentā dzimušiem tēlotājiem, liekas, bijis ciets rieksts. Tas saprotams. Vēsturisku lugu, vēsturisku lomu un vēsturiskas vides tēlotājiem jāmācās ne tikai skatuves māksla -tiem jāmācās arī vēsture. Sīs vēstures mācīšanās ir papildu pienākums. Tēlot laikmetīgu vidi, laikmrtīgus raksturus, runāt laikmetīgā latviešu valodā būtu daudz vieglāk. To visu arī vieglāk būtu saprast - pārējiem ģimnazistiem un jauniešiem,

skatītājiem. Un varbūt dažā ziņā tā būtu sasniegts vairāk. Bet režisors nav meklējis vieglumu. Viņš licis saviem audzēkņiem strādāt. Un tie nava taupījušies. Cieto riekstu viņi pārkoduši. Gan visi kopā veco Blaumani un tā tēloto vidi, gan katrs atsevišķi savu veidojamo raksturu, savu lomu. Izrāde liecināja, ka viņi to veikuši. Bet par K. Binkas Jaunaudzi (vienīgais cittautu autora darbs Drāmas pulciņā) A. Vinčelis, mēģinājumu noskatījies, izteicās: ... režisors H. Miķelsons norādija, ka izrādei par vadmotīvu izraudzījies lugas nobeiguma vārdus: "Aug Jaunaudze, aug skaista, jauna audze". Un šīs pašas atziņas dēļ viņš lugu izvēlējies Latviešu ģimnazijas izrādei. Bet jaunaudzes izrādē redzēto M. Čulītis vērtē sekoši:-

..."smagi" parasti ir vērot, kā padsmitgadniekiem jānopūlās, tēlojot pieaugušus vai vecus cilvēkus, bet arī tas dažiem jaunajiem izdevās gluži pieņemami. H. Miķelsonam izdevās piepildīt savu ieceri un parādīt lugas beigu vārdos izteikto domu, ka "mums aug jauna, skaista jaunaudze". Tāda tiešām aug, un, atkal tieši teātra plāksnē runājot mūsu vecākās paaudzes teātrnieki un režisori noteikti var mest un droši vien jau ir metuši skatienus uz dažu labu no jaunajiem tēlotājiem, kuros viņi var cerēt saskatīt savu "jaunaudzi".

Un to ka izrādes ir devušas reālus, saprotamus tēlus un tēlojumus, apliecina Indra Gubiņa pēc M. Zīverta Cilvēks grib dzīvot izrādes: ... Cilvēks grib dzīvot, ir samērā smaga luga gan drāmatiskā, gan satura ziņā, un varēja domāt, ka ģimnazistiem šī luga būs - cietš rieksts. Tomēr redzētais pierādīja, ka jaunieši, vadīti un mācīti, lugu patiešām labi izpratuši un spēja to parādīt tā ka skatītāji viņiem ticēja un dzīvoja līdz. Protams - skolnieku izrādēs nemeklējam to mākslinieciskō sniegumu, ko sagaidām no pieaugušo izrādēm, tādēļ esam jo priecīgi tomēr šajās izrādēs saņemt ne tikai skolniecisku uzvedumu, bet krietni vairāk. Vai arī, par šo pašu izrādi izsakās kāds cits skatītājs: ... iepriecināja tēlotāju labā latviešu valodas prasme, kas tiešām bija izcila. Ja būtu tikai šis guvums vien, arī tad Drāmatiskais pulciņš sevi attaisnotu. Tēlotājiem guvums bija arī pats Zīverta lugas dziļais saturs, kas tiem deva vairāk nekā kādas skatuvei sagatavotas komēdijas. Un arī skatītājs pārnesa kautko mājās no šīm abām izrādēm - atziņu, ka pasaule ir par plašu, lai to varētu iemīlēt. Un "Mēs prasām brīvību" autore Lidija Auzāne-Tīcmane pēc savas lugas pirmizrādes: ... skolu jaunatnei un vispār jauniešiem rakstu ar prieku. Nevaru tomēr noliegt, ka uz pirmizrādi gāju ar bažām, jo zinu, ka tēlotāji bez pieredzes var lugu sabojāt vai pat pilnīgi nogremdēt. Manuprāt, jaunieši bija tik labi iejutušies lomās un deva tik pārliecinošu tipu tēlojumus, ka šoreiz manas bažas izrādījās veltas.

Summējot par Toronto latviešu ģimnazijas un pie viņas pastāvošā Drāmas pulciņa darbību, gribas teikt:- Dzīvodami tālu prom no savas tautas šūpuļa - Latvijas, tomēr varam secināt, ka šolaiku jaunatne spēj saprast, just un izteikties savā tēvu, tēvu valodā; tamdēļ rakstniekiem, dzejniekiem, skolotājiem un citiem sabiedriski - kulturāliem darbiniekiem ir iespēja un vēlēšanās mūsu jaunatnei sagādāt vajadzību un iespējas izteikties, tas jādara. Ja būsim stipri savā kultūras un valodas izpratnē un apzināsimies latviešu tautas seno, cīņām un panākumiem pilno pagātni, tad varēsim būt droši par latviešu tautas nākotni. Ņemot vērā dažādos par un pret, kā arī ideju dažādības, mums tomēr aug jauna, skaista audze, kurā pretešķībām izlīdzinoties, būs patriotiski nacionāla, stipra un varena.

Hugo Miķelsons
Toronto Latviešu Tautas Augstskolas,
Sestdienas ģimnazijas
Drāmatiskā pulciņa vadītājs.

TLTA ģimnazijai 25 gadi

TOS ĪPAŠĀ SARĪKOJUMĀ ATZĪMĒS ŠORUDEN

Toronto latviešu tautas augstskolas ģimnazijas 22. izlaiduma akts un 25. mācību gada nobeigums 26. maijā pl. 19 Latviešu namā. Šogad ģimnaziju beigs 24 audzēkņi, pavisam 25 gados to beiguši 394 jaunie latvieši. - Tā ir pirmā četrgadīga latviešu ģimnazija Kanadā, nodibināta pie Toronto latviešu tautas augstskolas, lai Toronto Latviešu biedrības sestdienas skolu beigušajiem jauniešiem būtu iespējams pabeigt latvisko izglītību arī vidusskolas kursa apmērā - izteicās ģimnazijas direktrise V. Slaviešа. Ģimnazija dibināta 1953. g. 28. novembrī, un 1. klase uzsāka mācības ar 23 audzēkņiem. Pirmajos desmit mācību gados, no 1953./54. līdz 1962./63. m.g., pirmajās klasees iestājušies 216 audzēkņi. Pēc desmit gadiem ģimnaziju papildināja ar sagatavošanas klasi. Otrā dekadā līdz 1973./74. māc. g. pirmajās klasēs iestājušies 295 audzēkņi; 1977./78. māc. g. ģimnazijā mācās 120 audzēkņi.

Ģimnazijas galvenais uzdevums bijis latviešu valodas kopšana, tautas piederības izprašana un ieaugšana latviskās tradicijās un kultūrā, izteicās V. Slaviešа. Katru gadu ģimnazijas audzēkņu vakaros var pārliecināties, cik vispusīgi audzēkņi veidojas latviskā garā. Skolā pieeja katram audzēknim ir individuāla, lai pamodinātu viņā iedzimtos dotumus un radītu apstākļus to izveidošanai. Šim mērķim nodibinātas dažādu interešu grupas, lai veicinātu skolēnu pašdarbību. Ģimnazija strādā ar pārbaudītām metodēm. Ārpus regulārām mācību stundām izveidoti atsevišķu interešu pulciņi, kādam nolūkam sagatavo arī to vadītājus. Tā rēgulārās mācību stundās iegūtās pamatzināšanas var papildināt atsevišķās interešu grupās un attīstīt latviešu valodu. Ņemot vērā audzēkņu intereses, pie ģimnazijas pastāv dažādas interešu grupas: drāmas pulciņš, vēstures, dziedāšanas, koklēšanas un mājturības pulciņš, kā arī orķestris, kas darbojas ārpus mācību stundām. No agrākiem ģimnazijas absolventiem nākuši jaunie latviešu sabiedriskie darbinieki. Viņi ir aktīvi Latviešu nacionālās jaunatnes apvienībā Kanadā, 2x2 nometnes vadībā, tautas deju grupās, dzied koros u.t.t.

Tagadējā direktrise V. Slaviešа darbojas jau no skolas dibināšanas dienas. Pirmais ģimn. direktors bija Vilhelms Burkēvics, kas veica šo amatu 14 gadus. Pēc viņa nāves 1966./67. māc. g. ģimnazijas vadību pārņēma V. Slaviešа.

Toronto latviešu ģimnazijai šoruden apritēs 25 pastāvēšanas gadi. Jubilejas darba kopa plāno šo atceri atzīmēt 24. un 25. novembrī. Atceri ievadīs piektdien, 24. novembrī pl. 19 ar dievkalpojumu Sv. Andreja baznīcā māc. J. Cālīša vadībā. Tam sekos jubilejas akts un koncerts, priekšnesumos piedaloties absolventiem, un sadraudzības vakars ar cienastu Mārtiņa Vāgnera vadība. Sestdien, 25. novembŗa priekšpusdienā, paneļdiskusijas, kuŗas vadīs Imants Purvs. Absolventu mākslas darbu skate būs iekārtota Dāvja Maksiņa vadībā. Pēcpusdienā ģimnazijas absolventu teātŗa izrāde H. Miķelsona, J. Brammaņa un R. Rūtīša iestudējumā. Vakarā absolventu salidojums, ko vadīs pirmā izlaiduma absolvents Guntis Ezers. Salidojumā piedalīsies agrākie un tagadējie audzēkņi, skolotāji, vecāki un labvēļi. Paredzēts jubilejas izdevums, kuŗa atbildīgā redaktrise būs skolotāja.

✤

LATVIJA AMERIKĀ
1978. gada 6. maijs

✤ Tautas augstskolas sestdienas ģimnazija drāmas pulciņš pēc viesizrādēm ar V. Richtera komēdiju Nebēdnieki H. Miķelsona un J. Brammaņa iestudējumā, 8. aprīlī Londonā un 29. aprīlī Kičenerā, Kanadas turneju uzskata par nobeigtu. Šovasar pulciņš pirmo reizi uzaicināts viesoties Gaŗezerā 15. jūlijā un Katskiļos 22. jūlijā.

✤

LATVIJA AMERIKĀ
1978. gada 20. maijs

Lasītāju vēstules

NO KAIMIŅU PUSES RAUGOTIES

Rakstot šīs rindiņas, lūdzu piedošanu, ka iejaucos mūsu

kaimiņu dzīvē. Manas vēstules nolūks nav kādam ko personiski pārmest. Vērojot mūsu lielākās latviešu skolas darbību Toronto, kas visus šos garos gadus tik sekmīgi darbojas, ar daudz skolotājiem un skolniekiem, gribas jau-tāt, vai bija pareizi un lietderīgi vēl nodibināt Toronto otru, līdzīgu latviešu skolu? Kas varēja būt tik svarīgs iemesls? Skolas pārzine nomainīta, atrasts jauns pārzinis, kas ar ļoti labām sekmēm turpina iesākto darbu. Latviešu nacionālās apvien. Kanadā valdes priekšsēdis Tālivaldis Kronbergs teicis: ja nebūs latviešu skolas, tad nebūs arī LNAK, vai kādas citas latviešu centrālās organizācijas. Vai mēs to vēlētos? Taču nē! Ar latviešu skolas darbu esam iepazinušies no atreferējumiem mūsu laikrakstos. Tur nekas neliecina, ka būtu bijusi nepieciešamība pēc otras, līdzīgas skolas. Vai tai būs labāki panākumi? No mūsu krasta raugoties, neredzu nekāda iemesla ar ilggadējas latviešu skolas darbu būt neapmierinātiem. Kāda vajadzība tad bija atdalīties? Iepriecina arī Toronto latviešu tautas augstskolas ģimnazijas darbs, it sevišķi latviešu valodas kopšanā, ko tik labi veic šīs ģimnazijas drāmatiskais pulciņš, kas režisora H. Miķelsona vadībā tik daudzas reizes jau iepriecinājis ar labi sagatavotām teātŗa izrādēm. Sirsnīgs paldies ģimnazijas direktrisei V. Slaviešai, režisoram H. Miķelsonam un viņa palīgam Jurim Brammanim, kas pats mācījies šinī skolā. Paldies visiem!

Aleksandrs Zaube Čikagā

Toronto latviešu tautas augstskolas 22. izlaiduma aktā. Pirmajā rindā no kreisās skolotāji: O. Sils, J. Zuntaks I. Pilpe, direktrise V. Slavieša, J. Ozols, I. Krūmiņa, A. Liepiņa, R. Krastiņa un A. Cēbere. Rindas galā pa labi skolotāji H. Miķelsons un J. Ruskis, kreisajā pusē otrais - A. Liepiņš. Aizmugurē šī gada absolventi. Foto: J. Liģers

LAIKS 1978. gada 14. jūnijā

Šovasar Katskiļi

Kādi sarīkojumi?

- 22. jūlijā draudzes Iekšpilsētas novada dāmu komitejas rīkotais bazārs par labu nometnei. Tās pašas dienas vakarā Toronto latviešu ģimnazijas audzēkņu teātra izrāde: Voldemara Richtera Nebēdnieki. Teātri redzēsim arī otrā periodā, kad 29. juulijā nometnē viesosies Vilmingtonas teātra kopa. Esam ievadījuši sarunas ar Kolibri un Melodijas dziesmu ansambļiem par ciemošanos augustā. Savus mazdēlus nometnē brauks apciemot arī Jānis Širmanis un lasīs fragmentus no savas jaunās pasaku grāmatas. Nometnē viesosies arī DV un Ņudžersijas latviešu futbola komandas, kā arī - cerams - Beverīnas ģimnazijas audzēkņi, ar kuriem - kā katru gadu - paredzamas sīvas sacensības. Bez tam - saprotams - nometņotāju pašu koncerti un - iespējams - arī kāda pašu teātra izrāde, periodu noslēgumos. Ceturtajā periodā domājam par plašākiem vingrošanas priekšnesumiem.

✤

LAIKS 1977. gada 17. jūnijā

1978. gada sezona sarīkojumos

11. jūlijā - Kalifornijas jauniešu ansambļa "LĪČA VĒJI" priekšnesumi

15. jūlijā Dziesmu lejā Toronto Lastviešu tautas augstskolas sestdienas ģimnazijas drāmatiskā pulciņa V. Richtera 3 cēlienu komēdijas "NEBĒDNIEKI" izrāde. Režisors H. Miķelsons. Piedalās 15 jaunieši. Pēc izrādes deja

15. - 16. jūlijā M. Geistauta skulptūru un B. Geistautes gleznu izstādes.

16. jūlijā DIEVKALPOJUMS māc. U. Cepure

✤

LAIKS 1978. gada 8. jūlijā

✤ Toronto latviešu tautas augstskolas piektdienas ģimnazijas drāmas pulciņš savu šā mācību gada iestudējumu pulciņa vadītāja H. Miķelsona režijā Kanadā izrādījis jau piecas reizes. Divas "pirmizrādes" notika Toronto, ģimnazijas Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojumos 28. un 29. janvārī, kad Latviešu namā izrādīja V. Richtera komēdiju 3 cēlienos Nebēdnieki. Pēc tam sekoja viesizrādes Hamiltonā, Londonā un Kičenerā. Tagad sekos viesizrādes aizrobežā: 15. jūlijā Garezera Dziesmu lejā un 22. jūlijā Ņujorkas ev. lut. draudzes lauku īpašumā Kaţskiļu kalnos. Pulciņš ar saviem gadskārtējiem iestudējumiem guvis publikas piekrišanu kā savās mājās, tā citos latviešu centros Ziemeļamerikā un saņēmis arī BBLA kultūras fonda un citus apbalvojumus.

✤

LAIKS 1978. gada 15. jūlijā

✤ Sestdien 22. jūlijā pl. 2 pp. Nujorkas draudzes lauku īpašumā Elka Parkā bazārs ar laimes aku.

Pl. 7 vakarā teātra izrāde - viesosies Toronto latviešu vidusskola ar V. Richtera lugu "Nebēdnieki". Bazāra un izrādes atlikums par labu nometnes vajadzībām. (A.A.)

✤

LATVIJA AMERIKĀ
1978. gada 15. jūlijs

✤ Tautas augstskolas sestdienas ģimnazijas drāmas pulciņš šovasar pirmo reizi viesosies ar V. Richtera komēdiju Nebēdnieki, H. Miķelsona un J. Brammaņa iestudējumā, Amerikas latviešu nometnēs: 15. Jūlijā Gaţezerā un 22. jūlijā Ņujorkas draudzes lauku īpašumā Katskiļos. Komēdija Kanadā izrādīta pavisam piecas reizes - divas reizes Toronto un pa vienai Hamiltonā, Londonā un Kičenerā. Drāmatiskais pulciņš saņēmis PBLA kultūras fonda balvu un citus apbalvojumus.

✤

LATVIJA AMERIKĀ
1978. gada 29. jūlijs

✤ Toronto latviešu tautas augstskolas ģimnazijas drāmas pulciņš sniedza divas viesizrādes ASV, V. Richtera komēdiju Nebēdnieki, H. Miķelsona un J. Brammaņa iestudējumā: 15. jūlijā Gaţezerā, Dziesmu lejā pulcējot 500 skatītāju. Izrādi izkārtoja Gaţezera viceprezidents Vilis Miķelsons. Tās ierosinātāja bija torontiete Mirdza Lejiņa - Gaţ-

ezera vidusskolas administrātore. 22. jūlijā notika izrāde Ņujorkas draudzes īpašumā Katskiļu kalnos, māc A. Ozola izkārtojumā. Skatītāju bija ap 350. Tēlotāji bija J. Rudzītis, A. Auziņa, J. Tikiņš, Z. Pērkone, D. Veinberga, P. Legzdiņš, A. Korolkēvics, Z. Briede, I. Ose, Ē. Kleperis, A. Markitants un D. Vāgnere. Katskiļos rež. H. Miķelsons aizstāja J. Tikiņu. Par transportu gādāja Imants Purvs, kas ir arī Latviešu studentu teātra vadītājs. Gimnazijas mācību gadu sākot 8. septembrī, sāks darboties arī drāmas pulciņš. Nākamā mācību gadā paredzēts iestudēt Vitauta Alanta komēdiju Grāmatvedības kļūda ar 8 tēlotājiem, šoreiz spēlējot līdz arī režisoram H. Miķelsonam.

✤

LAIKS 1978. gada 2. augustā

Garezers šovasar sarīkojumu ciklā vairāk nekā citus gadus vērību veltījis teātra izrādēm, tā kā var runāt jau gandrīz par teātru vasaru. Viesojušies jau divi ansambļi no Toronto, un 5. augustā Mārtiņa Zīverta lugu "Kāds, kura nav" rādīs Indianopoles kopa. Augusta beigās izrādes sniegs teātra kursu kursanti. Uzņēmumā: Toronto ģimnazijas drāmatiskā pulciņa aktieri 15. jūlijā pēc brīvdabas izrādes, kuŗā uzveda V. Richtera komēdiju "Nebēdnieki". No kreisās: A. Korolkēvics, D. Veinberga, A. Auziņa, P. Legzdiņš, I. Ose, D. Vāgnere, E. Kleperis, A. Markitants, J. Rudzītis, Z. Briede un režisors Hugo Miķelsons. Izrādi noskatījās vairāk nekā 500 skatītāju, to vidū ap 300 jauniešu. Foto: V. Namtēvs

LATVIJA AMERIKĀ 1978. gada 5. augusts

PATEICĪBA

Izsaku vissirsnīgāko pateicību J. Galēja (sen.) kungam, Legzdiņa un Auziņu ģimenēm par V. Richtera komēdijas "Nebēdnieki" viesizrāžu īstenošanu Garezerā un Katskiļos.

H. Miķelsons,
Toronto latviešu ģimnazijas Drāmas pulciņa vadītājs

LAIKS
1978. gada 2. augustā

✤Tautas augstskolas piektdienas ģimnazijas drāmas pulciņš, nule 15. jūlijā Garezerā un 22. jūlijā Ņujorkas draudzes īpa-šumā Katskiļos deva V. Richtera "Nebēdnieki" divas pēdējās izrādes un tagad pievēršas nākamā gada "repertuāram". Par iestudējamo lugu izraudzīta lietuvieša Vitauta Alanta komēdija 3 cēlienos "Grāmatvedības kļūda", ko tulkojis Emīls Skujenieks. Pulciņa vadītājs un režisors Hugo Miķelsons šoreiz arī pats piedalīsies ar galvenās lomas (departamenta priekšnieks) tēlojumu; ansamblī četras citas vīriešu un divas sieviešu lomas, ko tēlos ģimnazisti. Iestudēšanu sāks septembrī, un pirmizrādes (divas), kā ikgadu, atkal notiks

nākamā gada janvārī, ģimnazijas Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojumos. V. Richtera "Nebēdnieki" pēc divām izrādēm Toronto vēl izrādīti Hamiltonā, Londonā, Kičenerā un divās pieminētajās viesizrādēs ASV, kuras apmeklēja ap 500 (Garezerā) un ap 350 (Katskiļos) skatītāju. Garajā ceļā ansamblis devās Latviešu studentu teātra (Imanta Purva) sagādātā automašīnā, vadīšanu uzņemoties J. Galejam sen., mainoties ar dažiem ansambļa dalībniekiem. Garezera izrādē nevarēja piedalīties tēlotāji Jānis Tikiņš un Zaiga Pērkone, un viņus aizstāja H. Miķelsons un Zinta Briede.

✤

LAIKS 1977. gada 16. augustā

25 gados 370 abitūrientu

KANADAS VECĀKĀ LATVIEŠU ĢIMNAZIJA GATAVOJAS JUBILEJAI RUDENI

TORONTO (M.D.) - Toronto latviešu ģimnazija bija pirmā Kanadā ar četrgadīgu kursu, un sāka darbību 1953. gada 28. novembrī Sv. Andreja baznīcā ar vienu klasi, sešpadsmit audzēkņiem un pārzini Veru Slaviešu, kas kopā ar Ādolfu Svenni arī bija galvenā ģimnazijas ierosinātāja un ir ģimnazijas direktrise arī vēl patlaban.

Rudenī ģimnazijai piepildīsies 25 darbības gadi, un šai laikā, ieskaitot šī pavasara 22. izlaidumu, kurā skolu paredz beigt 24 abitūrienti, ar gatavības apliecībām beiguši 363 jaunieši un 7 bez gatavības apliecībām. Lielākais audzēkņu skaits bijis 130, un arī pēdējos gados joprojām turējies pāri simtam.

Ģimnazijas 25 gadu pastāvēšanu atzīmēs šoruden ar vairākiem sarīkojumiem 24. un 25. novembrī, ko kārto īpaša jubilejas darba kopa. Parasto mācību vietā piektdien, 24 novembrī, notiks dievkalpojums SV. Andreja baznīcā un pēc tam laicīgs sarīkojums baznīcas zālē.

Atceres dievkalpojumu vadīs māc. J. Cālītis, piedaloties vēl citiem mācītājiem un abitūrientam Edgaram Liepiņam. Sekojošo aktu zālē vadīs abitūrients un tagadējais skolotājs Andris Liepiņš, koncertu un saviesīgo daļu abitūrients Mārtiņš Vāgners, un par cienastu rūpēsies vecāku padomes locekle Ella Pauzere. Jubilejas programmā iesaistīs audzēkņus, abiturientus, skolotājus un vecākus. Uz jubileju arī būs lūgti ne tikai visi bijušie audzēkņi un abitūrienti, bet arī viņu vecāki, bijušie skolotāji, skolas labvēļi un organizāciju pārstāvji.

Nākamā dienā, 25. novembrī, priekšpusdienā Latviešu namā paredzēta paneļdiskusija par vēl izraugāmu tematu, piesaistot skolēnus, abitūrientus un skolotājus; šo "jubilejas apakšgrupu" vadīs abitūrients Imants Purvs. Audzēkņu un abitūrientu tēlotājas mākslas darbu izstādi kārto abitūrients Dāvis Maksiņš. Pēcpusdienā notiks teātra izrāde kādā Toronto skolas zālē. Par lugas izvēli un iestudēšanu rūpēsies skolotājs un ģimnazijas drāmas pulciņa vadītājs, režisors H. Miķelsons ar palīgiem - abitūrientiem Raimondu Rūtīti un Juri Brammani. Vakarā Blūra ielas Lietuviešu namā paredzēts abitūrientu salidojums, kā organizēšanu vada pirmā izlaiduma abitūrients Guntis Ezers.

Ģimnazijas 25 gadu jubilejas darba kopā, ko vada direktrise V. Slaviešа, piedalās Tautas augstskolas prezidija priekšsēdis A. Sudmals, skolotāju, vecāku padomes un abitūrientu pārstāvji. Protokolēšanas, sarakstes un līdzīgus darbus uzņēmušās vecāku padomes locekle L. Bādere un abitūriente Edīte Ezera, galvenā kasiere būs ģimnazijas darbvede I. Pilpe, bet par informāciju un reklāmu gādās abitūriente Rasma Caune. Uz jubileju iznāks arī īpašs izdevums, par ko rūpēsies skolotāja I. Krūmiņa (dzejniece Guna Ikona) ar abitūrientu Andri Liepinnu u.c. palīgiem.

✤

LATVIJA AMERIKĀ
1978. gada 30 septembris

✤ TLTA ģimnazijas izbraukumā piedalījās 67 ģimnazisti un 8 skolotāji, kas divos autobusos izbrauca uz Eloras parku pie Grand upes, kur apskatīja vienīgo, ar jumtu klāto tiltu Ontario provincē. Izbraukumu rīkoja 4. kl audzēkņi: Ilze Kraujiņa, Jānis Rudzītis, Mārtiņš Kunaus, Jānis Rāviņš un Aija Auziņa at-

bildīgā vadītāja Marģeŗa Krava vadībā. No skolotājiem atbildīgais bija Hugo Miķelsons. Ekskursanti apmeklēja moderno menonitu lauksaimniecību, kuŗā audzē bekonu, gaļas un piena lopus. Saimniecības vadītājs pastāstīja par iespējām saimniekot mūsu modernajā laikmetā. Pateicībai ģimnazisti nodziedāja trīs latviešu tautasdziesmas. Izbraukums beidzās pievakarē Sidrabenē, kur ekskursantus pacienāja Sidrabenes pārvalde.

✤

LATVIJA AMERIKĀ 1978. gada 30. septembris

Sidrabeniešiem 20. vakars

Publikas priekšā stājās režisors Hugo Miķelsons, kas, kā rāda Sidrabenes vēsture, iestudējis ap 12 Jāņu uzvedumu. Arī šoreiz H. Miķelsons bija brāļu Kaudzīšu modernais Ķencis ar savu laikmetīgo lūgšanu, kuŗā bija pieminēti gandrīz visi Sidrasbenes pasākumi un redzamākie darbinieki. Pat preses darbinieki saņēma Ķenča "svētību" un gudrības graudus. Kā vienmēr, autora sacerētais teksts par visu un visiem bija atjautīgs savās situācijās

✤

LATVIJA AMERIKĀ 1978. gada 30. septembris

Režisors Hugo Miķelsons Sidrabenes vakarā lasa Ķenča lūgšanu

LAIKS 1978. gada 4. oktobrī

✤ Tautas augstskolas piektdienas ģimnazijas abitūrientu klases rīkotais skolas izbraukums šogad notika 24. septembrī uz Gvelfas apkaimi. To izkārtoja 4. klases audzēkņi Ilze Krauja, Jānis Rudzītis, Mārtiņš Kunaus Jānis Rāviņš un Aija Auziņa - Marģera Kravja vadībā. Ekskursijā divos autobusos no Latviešu nama piedalījās 67 ģimnazisti un 8 skolotāji, to vidū ģimnazijas direktrise V. Slaviešs un izbraukuma vadītājs H. Miķelsons. Vakara pusē izbraukuma dalībnieki iegriezās arī Sidrabenē kur notika ugunskurs, un Sidrabenes pārvalde ciemiņus pacienāja.

✤

LATVIJA AMERIKĀ 1978. gada 14. oktobris

LNJAK 25 gadu

✤ LNJAK biedru skaits pieaudzis uz 283 pilntiesīgiem biedriem. Bez tam ir pāri par simts biedru veicinātāju. Pilnsapulce arī konstatēja, ka latviešu sabiedrība Kanadā sniegusi lielu atbalstu un uzticību LNJAK organizācijai 25 gadu pastāvēšanas laikā. Tas visspilgtāk izpaudies faktā, ka režisors H. Miķelsons ziedojis 500 dol. latviešu nacionālās kultūras saglabāšanai un nacionāl-politisko mērķu sekmēšanai.

✤

LATVIJA AMERIKĀ
1978. gada 21. oktobris

✤ TLTA Draudzīgā aicināju-ma sarīkojumos 27. janvārī pl. 18 un 28. janvārī pl. 17. ģimnazijas drāmatiskais pulciņš lugas Grāmatvedības kļūda vietā, pietrūkstot zēnu lomu tēlotājiem, izrādīs Tijas Bangas komēdiju Septiņas vecmeitas Hugo Miķelsona režijā.

✤

Toronto latviešu tautas augstskolas ģimnazijas 25. gadsvētkos izrādīs Lidijas Auzānes-Tīcmanes 3 cēlienu traģikomēdiju Nāra H. Miķelsona režijā. Tēlotāji un skatuves darbinieki ģimnazijas absolventi, daži, kas šo ģimnaziju beiguši pat pirms desmit gadiem. 1. rindā no kreisās: Jānis Rudzītis, Aija Auziņa un Ēriks Kleperis; 2. r. - Pauls Legzdiņš, Inese Briede, Edgars Liepiņš un Inese Krastiņa; aizmugurē - Sandra Leimane, Juris Brammanis, Ilze Korolkēvica-Poole un režisors Hugo Miķelsons.

Foto: J. Liģers

LATVIJA AMERIKĀ 1978. gada 11. novembris

TLTA ĢIMNAZIJAS 25 GADU JUBILEJAS SARĪKOJUMS

piektdien, 24. novembrī -

pl. 19 atceres dievkalpojums
Sv. Andreja baznīcā

pl. 20 svinīgs akts ar koncertu un sadraudzības vakars
Sv. Andreja baznīcas zālē;

sestdien, 25. novembrī -

pl 11 paneļa diskusijas
Latviešu namā, 491 College ielā;

pl 14 absolventu teātris "NĀRA",
Lidijas Auzānes-Tīcmanes traģikomēdija
3 cēlienos H. Miķelsona režijā
Bickford Park vidusskolā,777 Bloor St. W.

Ieeja: 1. vietā $6, 2. v. $4.
Skolēniem un pensionāriem puscenas, kaŗa invalīdiem brīva.
Biļetes iepriekšpārd. pie M. Eglītes, tālr. 425-5118

pl. 19 slēgts absolventu salidojums
ar lūgtiem viesiem - siltas vakariņas un deja
Spēlēs Arro orķestris.
Lietuviešu namā, 1573 Bloor St. W.

✤ Toronto latv. tautas augstskolas ģimnazijas 25. gadasvētkos izrādīs Lidijas Auzānes-Tīcmanes 3 cēlienu traģikomēdiju Nāra H. Miķelsona režijā. Izrāde 25. novembrī plkst. 14. Bickford Park vidusskolas zālē. Tēlotājos ģimnazijas absolventi. Izrādes sagatavošanā piedalās dekorātors Valdis Vare, Skatuves iekārtu gatavo Žanis Siliņš, kostīmu un frizūru konsultante Velga Jansone, apgaismotājs Vitauts Kurzemnieks, skaņu efektu apzinātājs Ēriks Kleperis, sufliere Aija Auziņa, skatuves meistars Jānis Rudzītis jr., administrātors Raimonds Rūtītis, Jānis Galējs un Marija Eglīte. Atkārtojuma izrāde nav paredzēta. Publika lūgta biļetes iegādāties, sazinoties ar M. Eglīti, tālr. 425 5118.

✤

Lidijas Auzānes-Tīcmanes lugas Nāra tēlotāji Toronto latviešu ģimnazijas absolventu izrādē skolas 25 gadu jubilejā. 1. r. no kreisās: Ilze Korolkēvica-Poole, Inese Krastiņa, Inese Briede, Sandra Leimane un Aija Auziņa (sufliere); aizmugurē no kr.: režisors Hugo Miķelsons, Vitauts Kurzemnieks (gaismas), Edgars Liepiņš, Pauls Legzdiņš, Juris Brammanis, Ēriks Kleperis (skaņas) un administrātors Jānis Galejs. Priekšā 2 gadus vecais suns Reksis (Sandras Leimanes īpašums). Arī tas kādā ainā "tēloja" uz skatuves. Foto J. Liģers

Dāvana un dāvinātāji

LATVIEŠU ĢIMNAZIJAS ABSOLVENTU IZRĀDE SKOLAS JUBILEJĀ

Svētki un ievērojamas dienas saistās ar dažādām dāvanām un sveicieniem. Starp ģimnazijas sarīkojumiem bija kāds visai iezīmīgs notikums: skolas bijušo audzēkņu teātŗa izrāde, kur katrs tēlo, par cik daba tam devusi spējas teātŗa darbam. Izrādei Hugo Miķelsona vadībā izraudzīta Lidijas Auzānes - Vītoliņas luga Nāra. Mirušās rakstnieces lugas skolas izrādēs redzētas vairākkārt. Labā atmiņā ir viņas mūsdienu jauniešiem piemērotās lugas SOS un Mēs prasām brīvību. Citāda un sarežģītāka ir jubilejai izvēlētā Nāra, ko autore apzīmējusi par traģikomēdiju. Lieklas, ka Nāra izraudzīta godinājumam mirušajai autorei, kas gadiem bijusi skolas un drāmatiskā pulciņa labvēle. Luga rakstīta reālpsiholoģiskā garā ar kādu simbolisku cauraustu pavedienu. Ikvienā lugas personā saskatāmi ikdienā satiktī cilvēki ar viņu tieksmēm un likteņiem. Simbolika saistās

ar jūras nāras personificējumu. - Zemes cilvēkus vada pārdabisku spēku likumība, lai kādas būtu cilvēka tieksmes, iekāres un prasības no dzīves.

Grūto lugu režisors vadījis iespējami vienkārši, kaut katrā raksturā būtu vēlama spēcīgāka iezīme, ka neatkarīgi no paša vēlmēm, tas pakļauts kādai noslēpumainai varai. Šīs varas darbība un klātiene iezīmējas tikai trokšņu efektos, kur jūras viļņu čalās pa reizei dzirdami mistiskās nāras smiekli.

Lugas personāžā darbojas vairāki jaunieši, kas pavisam droši spētu iekļauties katrā amatieru ansamblī, ja vien tiem dotu kaut cik piemērotas lomas. Nepārtraukti uzmanību saistīja Ilze Krastiņa, kas tēloja savā jaunceltajā vasarnīcā iemīlējušos namamāti Elzu. Visvairāk tā pārsteidza ar spēles vieglajām pārejām no savas koptās mājas dievinātājas uz rūpēm par viesu likstām un nedienām. Tēlotāja to darīja tik atbrīvotā vienkāršībā, ka katrs skatuvnieks var par to priecāties. Elzas vīru Augustu tēloja Edgars Liepiņš, kas redzēts vairākās skolas sarīkojumu izrādēs. Viņa labestības pilnais Augusts bija kā mazs izgriezums no Poruka Šķīstsiržu ļaužu virknes arī bez autores dotā monologa. Grūtākais uzdevums lugā bija Jurim Brammanim neatvairāmā laimes meklētāja, neapmierināmā savādnieka un tumšo varu nojautēja Toma lomā. Visvairāk pārliecināja viņa īsās klusuma pauzes, kur tas iegrima savās nojautās. Tēlotājs redzēts vairākās citās viņam daudz tuvākās raksturlomās.

Kaut pakautra savā valšķīgās, vieglprātīgās Noras lomā, Sandra Leimane ir bez liekiem pārspīlējumiem, ko loma varēja izraisīt. Traģiskais pāris - Vilma (Inese Briede) un Edgars (Pauls Legzdiņš) ir daudzu mūsdienu precētu ļaužu iedzīvinātas kopijas. Ilzes Korolkēvicas-Poles traģiskā Alise bija viens no spēcīgāk pārdzīvotiem tēlojumiem.

Jaukajā,tikko celtajā draugu vasarnīcā, kur namamāte katru puteklīti, pirkstos saņemtu, met atkritumos, dzīves notikumi ar sarežģījumiem un putekļu kaudzēm nāk neatvairāmi un nenovēršami. Tie nav rokās saņemami, ne arī panesami.

Dekorācijas zīmējis Valdis Vare, gatavojis Žanis Siliņš. Technisko darbinieku vārdu virknē programmā redzami vairāki pazīstami vārdi, kas ik gadus darbojas skolas sarīkojumos kā neredzamu rūķu bars. Skolotāju un apmeklētāju pulks ar gandarījumu varēja teikt, ka skolas drāmatiskais pulciņš bijis liels palīgs latviešu valodas kopšanā. Tēlotājiem gandrīz nevienam nemanīja jūtamu svešas valodas akcentu. Absolventu izrāde svētkos patiesi bija kā koss ziedu pušķis, ko jaunieši dāvāja savai bijušajai skolai. Prieks, ka sirds un prāts viņus mudinājuši šādu dāvanu sniegt.

Emma Kalniņa-Znotiņa

**Režisoru Hugo Miķelsonu Ģimnazijas 25 gadu atcerē absolventu salidojumā sveic absolvente Edīte Sila.
Pārējie viesi. No kreisās:- dzejniece Guna Ikona, pianiste Olga Upeniece, apsveicēja, apsveicamais un režisora dzīves biedre Irena.**

✣✣✣

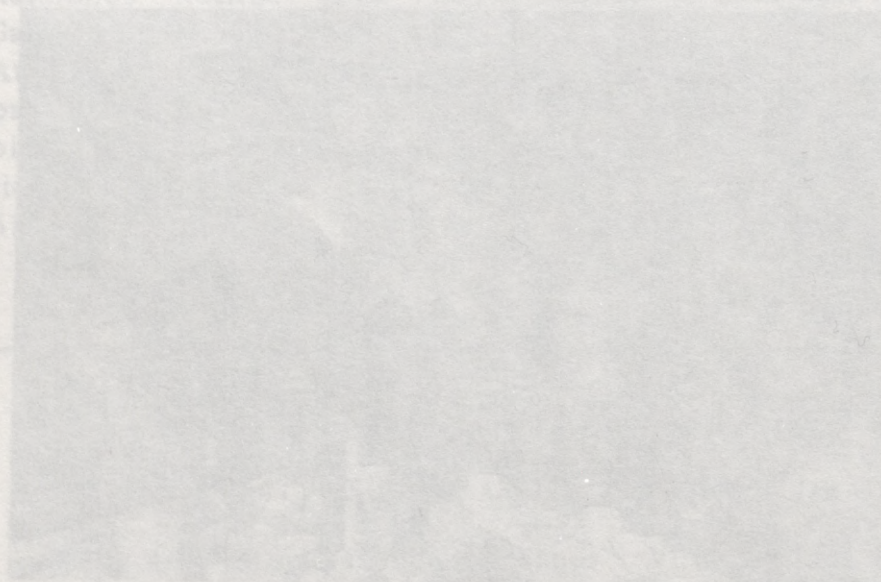

LATVIJA AMERIKĀ
1979. gada 13. janvāris

♦ DV teātŗa Kanadā eglītes vakars 5. janvārī DV namā bija pulcinājis 55 teātŗa darbiniekus ar piederīgajiem un draugiem. Eglītes runu teica Liene Martinsone. Teātŗa vadītājs Valdis Martinsons apsveica Jaunajā gadā un pakavējās pie teātŗa darbības aizvadītajā gadā.

Deklamēja Anete Bencone. Režisors H. Miķelsons stāstīja anekdotus. Imants Ķipis iepriecināja ar skaņu lenšu mūziku.

❄

LATVIJA AMERIKĀ
1979. gada 13. janvāris

♦ TLTA sestdienas ģimnazijas drāmas pulciņš sava vadītāja H. Miķelsona režijā iestudējis šā gada Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojumam Tijas Bangas trīs cēlienu komēdiju Septiņas vecmeitas, kuŗas darbība norit neatkarīgās Latvijas 30-tajos gados. Intrigas kas aplido jauno pāri, Dainas Vāgneres un Mārtiņa Veinberga tēlojumā, risina septiņas vecmeitas - Astrīda Kalna, Dace Ķuze, Ilze Ezergaile, Sandra Ķuze, Ilze Miezīte, Ilze Kraujiņa un Dace Veinberga. Dekorācijas gatavo E. Tannis, apgaismotājs V. Kurzemnieks, par tērpiem un frizūrām rūpēsies V. Jansone. Pirmizrāde notiks 27. janvārī pl. 18 Latviešu namā, kad atklās Latviešu kultūras dienas Kanadā, atkārtojums 28. janvārī pl. 17 turpat.

❄

LATVIJA AMERIKĀ
1979. gada 20. janvāris

Kultūras dienas

♦Kultūras dienas atklās 27. janvārī pl. 18 Latviešu namā ar Ingridas Vīksnas uzrunu pirms ģimnazijas pulciņa jauniestudējuma, Tijas Bangas komēdijas Septiņas vecmeitas pirmizrādes. Izrādes atkārtojums 28. janvārī pl. 17. Latviešu namā.

❄

KANADAS LATVIEŠU KULTŪRAS DIENAS ATKLĀJOT

Draudzīgā aicinājuma atceres diena TLTA ģimnazijas sarīkojumā notika 27. un 28. janvārī Toronto, Latviešu namā. Par draudzīgā aicinājuma nozīmi latviešu tautai stāstīja ģimnazijas abiturijas klases audzēkne Viviana Vasarāja. Ar šo sarīkojumu tika ievadītas un atklātas arī kultūras dienas Kanadā, ko ar īsu uzrunu izdarīja raklstniece Ingrida Vīksna

Attēlā ģimnazijas drāmatiskā pulciņa tēlotāji un skatuves darbinieki Tijas Bangas komēdijā "Septiņas vecmeitas". 1. rindā no kreisās: Dace Ķuze, Astrīda Kalna, Mārtiņš Veinbergs, Ilze Ezergaile un Ilze Kraujiņa (viņai klēpī suns "Kukiņa", kas arī bija tēlotāju pulkā). Aizmugurē: Velga Jansone, Ilze Miezīte, Ronalds Cīcurskis, Sandra Ķuze, Vitauts Kurzemnieks, Daina Vāgnere, Dace Veinberga, Aija Auziņa un Hugo Miķelsons. Foto: J. Liģers

LATVIJA AMERIKĀ 1979. gada 3. februāris

Stāvēsim mūsu valodas sardzē

SĀKUŠĀS KULTŪRAS DIENAS KANADĀ

Kultūras dienas Kanadā sākās ar TLTA ģimnazijas Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojumu 27. janvārī Latviešu namā Toronto. Pirms ģimnazijas drāmas pulciņa pirmizrādes Kultūras dienas LNAK kultūras noz. uzdevumā atklāja Ingrida Vīksna, norādot, ka kultūra ir daļa no mūsu dzīves

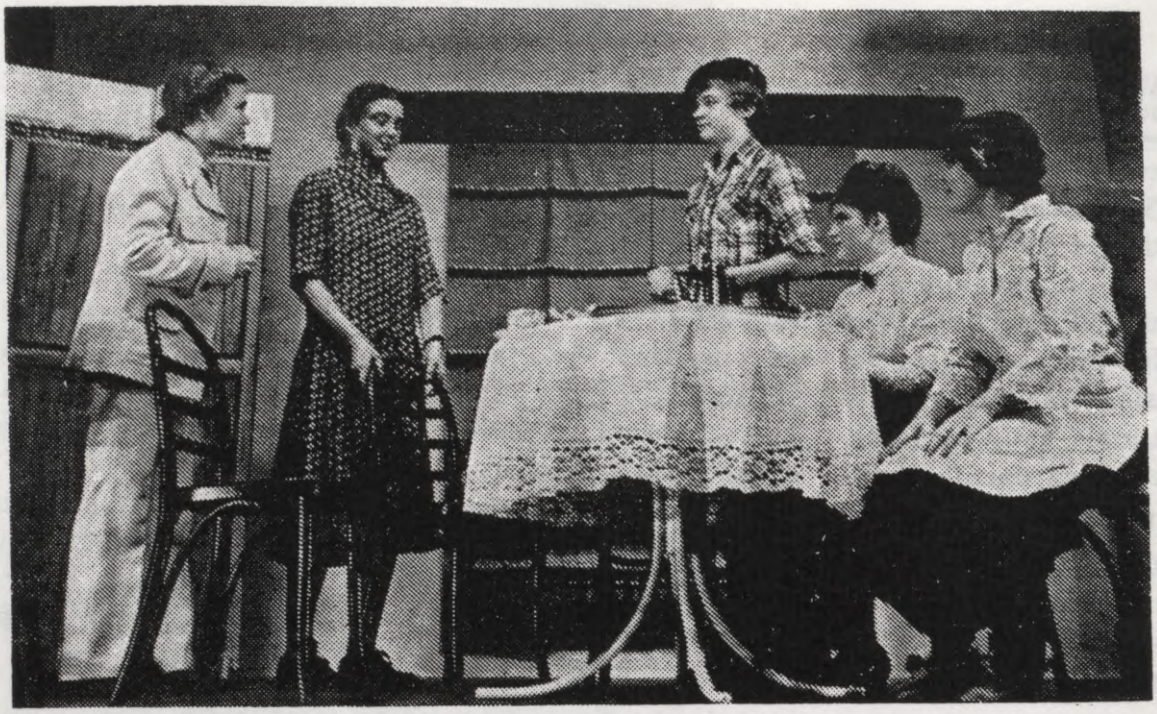

Kultūras dienu atklāšanā Kanadā Toronto latviešu ģimnazijas drāmas pulciņš Latviešu namā izrādīja Tijas Bangas 3 cēlienu komēdiju Septiņas vecmeitas režisora Hugo Miķelsona vadībā. Attēlā no kreisās Dace Ķuze, Astrīda Kalna, Mārtiņš Veinbergs, Ilze Ezergailis un Sandra Ķuze. Foto: J. Liģers

un mums pašiem. Runājot par kultūru, vispirms jāatceras tālā, nomāktā zeme, kur esam cēlušies un kur slēpjas mūsu kultūras saknes. Tās vieno trimdas saimi ar apspiesto tautu Latvijā. Lai turpinātu šo dzīvo saiti šeit, svešumā, jādomā par mūsu valodas saglabāšanu un kopšanu.

Domāsim par skaidru, tīru latviešu valodu, lai nestu tālāk kultūras lāpu! mudināja Ingrida Vīksna. Ģimnazijas vecāku padomes priekšsēdis E. Tannis apveltīja ar ziediem ģimnazijas skolotājus, kas strādājuši no 1 - 5 gadiem - māc. J. Cālītis, H. Jeckalējs, R. Krastiņš, I. Krūmiņa, I. Kukse, I. Lercha, A. Liepiņa, J. Ruskis, R. Sabanska, P. Kusmanis, J. Niedra un A. Vaivare; grupā no 6 - 10 g. A. Cēbere; no 11 - 15 gadiem - H. Miķelsons, J. Ozols, O.Sils, un J. Zuntaks; no 16 - 20 g. māc. A. Čops un māc. A. Briedis; no 20 - 25 g. - E. Ezera un I. Pilpe; 26 gadi - V. Slaviešа un Ā. Sudmalis.

Draudzīgā aicinājuma atceri, kuŗas programmu vadīja skolotājs O. Sils, ievadīja 4. klases audzēkne Viviāna Vasarāja, labā priekšnesumā pastāstot par brīvās Latvijas pēdējā prezidenta Kārļa Ulmaņa izcilo kultūras politiku. Draudzīgā aicinājuma nozīmi mēs izjūtam arī svešumā, tāpēc sargāsim un kopsim tautas garīgās kultūras vērtības.

Drāmatiskais pulciņš Hugo Miķelsona vadībā izrādīja Tijas Bangas komēdiju Septiņas vecmeitas. Izrādē piedalījās Astrīde Kalna, māsas Sandra un Dace Ķuzes, Ilze Ezergaile, Mārtiņš Veinbergs, Dace Veinberga, Ilze Miezīte, Ilze Kraujiņa un Daina Vāgnere. Skatuvi bija iekārtojuši Ž. Siliņš un E. Tannis, apgaismotājs V. Kurzemnieks, kostīmu un frizūru konsultante V. Jansone, grimētāja Zane Jansone un sufliere Aija Auziņa.

Pēc izrādes ģimnazijas direktrise V. Slaviešas pateicību un ziedus saņēma režisors un tēlotāji, pa rozei saņēma arī "klusie palīgi" - kaķītis un sunītis. H. Miķelsons pateicās arī citiem izrādes atbalstītājiem un palīgiem. Ziedus saņēma arī ģimnazijas gadskārtējā žurnāla Sīkumi veidotāji, skolas žurnalistikas pulciņa dalībnieki ar vadītāju un žurnāla atbildīgo redaktrisi skolotāju Izoldi Krūmiņu (Dzejniece Guna Ikona).

Nākošā dienā pēc lugas atkārtojuma izrādes drāmas pulciņa vadītājs un režisors H. Miķelsons pasniedza atzinības rakstus visiem tēlotājiem par centīgu piedalīšanos drāmas pulciņā un latviešu valodas kopšanā.

Abās dienās Draudzīgā aicinājuma sarīkojums bija pulcinājis līdz 600 apmeklētāju.

V.S.

Rūpes par valodu - mūsu pirmais bauslis

TORONTO ĢIMNAZIJAS DRAUDZĪGĀ AICINĀJUMA ATCERĒ ATKLĀTAS KULTŪRAS DIENAS

TORONTO (M.D.) - " Domāsim par savu latviešu valodu! Tā mūs vieno ar pārējo tautu, kas cieš tālajā, mīļajā, nomocītajā Latvijas zemē, no kuras nākam, kur daudzi no mums uzauguši, kuru daži apciemojuši, bet daži nekad nav redzējuši. Lai šis būtu latviešu valodas gads!" Tā mudināja rakstniece Ingrida Vīksna, atklājot šā gada Kultūras dienas Toronto piektdienas ģimnazijas Draudzīgā aicinājuma atcerē 27. janvārī Latviešu namā. Draudzīgais aicinājums ģimnazijai šogad devis 6100 dol.

Šis ģimnāzijas sarīkojums, saistīts ar tās drāmas pulciņa gadskārtējā jauniestudējuma pirmizrādi, jau kļuvis par tradicionālo Kultūras dienu atklāšanas reizi. Protams, kultūra, kā aizrādīja runātāja, īsteni nav "ne atklājama, ne aizklājama", jo ar to saistīta visa mūsu dzīve un pastāvēšana diendienā. Bet pats lielākais pienākums mums šeit ir turēt rūpes par mūsu valodu. Ja mums vairs nebūs tīras, pareizas latviešu valodas, putēs arī pārējās kultūras vērtības.

"Skumji redzēt, ka jauni latvieši, kas labi prot latviski, tomēr savā starpā latviski nerunā, bet vēl skumjāk, ja ar bērniem angliski buldurē vecie, kas paši nav arī lāga angliski iemācījušies," teica rakstniece. "Skumji ir, ka pat mūsu akadēmisko organizāciju izdevumi bieži vai nu mudž no valodas kļūdām, vai pat tieši ignorē mūsu valodas likumus un īpatnības. Dažas no tām varbūt liekas neparastas, salīdzinot ar citām valodām, bet tās jāciena, jo tās ir mūsu. Savādi, ka mēs gan nemēģinam ārstus vai architektus pamācīt, kā īsteni jāoperē aklā zarna vai jāplāno celtne, bet ārsti, architekti, gan citu profesiju ļaudis allaž gatavi pamācīt valodniekus, kas būtu "vienkāršojama". Tāpēc paldies pelnī tie, kas, cik nu spēdami, pūlas būt nomodā par latviešu valodu - rakstnieki, redaktori, skolotāji un citi. Lai rūpes par valodu ceļam par savu pirmo un pēdējo bausli!"

DV Kanadas valdes priekšsēdis V. Plūdons aktā pasniedza direktrisei V. Slaviešai ģimnazijai piešķirto pulkveža Viļa Januma balvu 1000 dol. apmērā, lūdzot, lai kādā vēstures stundā skolēnus iepazīstinātu ar pulkveža dzīvi, cīņām un darbu. Vecāku padomes priekšsēdis architekts E. Tannis klātesošos ģimnazijas skolotājus apveltīja ziediem, sākot ar tādiem, kas nostrādājuši līdz 5 gadiem un beidzot ar tādiem, kam jau pāri 20 gadiem, kā Elfrīdei Ezerai un Irmai Pilpei, un direktrisei Verai Slaviešai, kurai šis jau 26. gads.

Par draudzīgā aicinājuma priekšvēsturi un tā rezultātiem Latvijā un trimdā stāstīja 4. klases audzēkne Viviana Vasarāja, pieminot arī Latvijas universitātes un Kultūras fonda tapšanu valsts sākuma gados. Sekoja drāmas pulciņa vadītāja Hugo Miķelsona režijā iestudētās Tijas Bangas 3 cēlienu komēdijas "Septiņas vecmeitas" pirmizrāde.

Pēc izrādes direktrise V. Slavieša pateicās režisoram, visiem uzveduma dalībniekiem, tāpat apmeklētājiem, loterijas laimestu dāvinātājiem un visiem labvēļiem, kas ģimnaziju atcerējušies Draudzīgā aicinājuma ietvaros. Sekoja dejas un rotaļas un ģimnazistu pacienāšana. Nākamajā dienā sekoja otra teātra izrāde, atkal ar V. Vasarājas uzrunu, izlozi, cienastu un pārējo, kopā ar apmēram 250 apmeklētājiem. Bufeti bija sarūpējusi vecāku padome saimniecības vadītājas L. Pauzeres vadībā. Dejas un rotaļas vadīja pirmajā dienā A. Liepiņš, otrā - A. Auziņa.

Par vienas lugas izrādi atstāsta divas literātes

LAIKS Sestdien 1979. g. 10. februārī

Jaunam grūti būt par vecmeitu

ĢIMNAZISTI TORONTO SPĒLĒ TEĀTRI

Toronto latviešu tautas augstskolas ģimnazijai ir skaista, svinīga tradicija - katru gadu atzīmēt Draudzīgā aicinājuma atceri ar kādu sarīkojumu, kas šogad ievadīja arī Kultūras dienu rosmes un norises.

... Ģimnazijas drāmatiskais pulciņš izvēlo-ties veco Tijas Bangas trīs cēlienu komēdiju "Septiņas vecmeitas", bija uzkodies cietam riekstam - kā gan lai septiņas košas, jaunas, padsmitgadīgas meitenes kaut cik ticami notēlo septiņdesmitgadīgas vecenītes, un lai iejūtas Tijas Bangas laikmeta noskaņā un tikumos? Šie jaukie jaunieši, kas sava ilggadējā, allaž sajūsmas un darba prieka pilnā režisora Hugo Miķelsona vadībā bija iestudējuši šo komēdiju, acīm redzot, mīl teātri, daudzi no viņiem ir ar ņipru talanta dzirksti, viņi visi kopj latviešu valodu, vingrinās pareizā izrunā, cīnoties ar uzbāzīgo angļu valodas akcentu, visi viņi daudz strādājuši un nav taupījuši savu brīvo laiku, lai sagatavotu izrādi, bet iznākumā redzam komēdiju komēdijā - bērnišķīgajām vecmeitām grūti noticēt. Par spīti tam, izrāde ritēja raiti, jaunās aktrises visas cīkstījās ap iemīlēto jaunekli - gleznotāju Pūpēdīti, kura lomā Mārtiņš Veinbergs patiesi bija tik piemīlīgs un salds, ka spēja salauzt visas sirdis.

Astrīda Kalniņa - pansijas turētājas Sausiņas lomā uz skatuves jutās visbrīvāk, tāpat īsta savās izdarībās bija Sandra Ķuze - Dundure. Sparīgās mērnieces lomā labi turējās Dace Ķuze, šarmantā "pasaules dāma" - pensionētā franču valodas skolotāja - Ilze Ezergaile, bija "samaitāta" vecmeita, pakalpīgo, glīto Laimiņu kalponi tēloja Dace Veinberga, māsas Anna un Grietiņa - Ilze Miezīte un Ilze Kreujiņa, bija tipiskas savos tērpos un izdarībās, un visbeidzot Dainai Vāgnerei bija laime tēlot nevis vecmeitu, bet jauno studenti, kurā iemīlās gleznotājs. Un beigas, protams - laimīgas - viņi dabū viens otru!

LATVIJA AMERIKĀ 1979. g. 17. februāris

Septiņas Vecmeitas

TIJAS BANGAS LUGA TORONTO LATVIEŠU ĢIMNAZIJAS DRAUDZĪGĀ AICINĀJUMA IZRĀDĒ

Ik gadus janvāŗa beigu nedēļā Latviešu ģimnazijas drāmatiskā pulciņa dalībnieki priecina savus labvēļus un draugus ar kādu izrādi. Šogad tā bija Tijas Bangas komēdija Septiņas vecmeitas. Autore gaŗus gadus sava mūža pavadījusi uz skatuves, tēlodama galvenokārt varoņu lomas. (Teātŗa vēsturē tā minēta kā Raiņa Spīdola, Ārija, Brigaderes Ilga u.c. redzamu lomu tēlotāja)

Sen mirušai aktrisei ar lugu rakstīšanu nav veicies tik labi kā ar skatuves tēliem. Luga Tēvs - nav zināms, kad iestudēta. Septiņas vecmeitas uz skatuves redzētas reti. Dzimtenē Nacionālā teātrī luga izrādīta speciāli izmeklētu un skatītāju iecienītu raksturlomu - komiķu ansambļa izpildījumā. Rūpīgi sastādītais ansamblis varējis apmierināt izlutinātos skatītājus, lai gan luga ar visiem traģikomiskiem sarežģījumiem vairāk piemērota epizodiskam stāstam nekā skatuves darbam. Skatoties lugu, jādomā par "smagu nastu, kas nesama tik jauniem pleciem", kādi ir padsmitgadniecēm - tēlotājām. Septiņas vecmeitas ir pensionāres, katra ar savām nepiepildītām dzīves iecerēm; viena no tām balsta pat savu augumu uz spieķa. Toronto latviešu ģimnazijas drāmatiskais pulciņš ar savu darbu izvirzījis ne vienu vien tēlotāju, kas droši stājies līdzās pieaugušo amatieru pulciņos, pat ar redzamu apdāvinātību. Nepiemērota loma jaunietim padsmitgadniekam var atņemt prieku darboties uz skatuves. Tās var būt bailes no neizdošanās, neapmierinātība ar darīto, arī spītīga novēršanās no iecerētā, bet neveicamā. Pusaudžu ansambļos tēlotājiem jāsaņem vissiltākā vadošā roka. Te nu viņi ir, mūsu latviešu skolu pulciņu tēlotāji, karstām sirdīm un pat ar lielu pacietību, kas neapšaubāmi bijusi vajadzīga krietni liela, lai iemiesotu kaut kā lugā dotos, bet viņiem tik svešādos tēlus.

Tēlotāju vidū bija dzirdama kādas vecmei-

(Jaunam grūti... turpinājums)

Braši uz skatuves uzvedās arī divi palīgaktieri - kaķis un suns, kas beigās līdz ar citiem tēlotājiem dabūja pat puķes.

Gaumīgo skatuves iekārtu bija gatavojuši L. Klepere, Ž. Siliņš un E. Tannis, kostīmus - Velga Jansone, apgaismotājs V. Kurzemnieks, grimētāja Z. Jansone, suflēja A. Auziņa un visu asnsambli kopā turēja režisors H. Miķelsons.

Paldies visiem par jauko cenšanos, - bet - kur paliek labas, piemērotas lugas jauniem aktieriem?

INGRIDA VĪKSNA

❄

(Septiņas vecm... turpinājums)

tas tēlotājas sevišķi dzidrā balss, tā ka pat telpas vājajā akustikā nepazuda ne zilbe vārdu beigās. Teicamā runātāja bija Sandra Ķuze. Ne vienai vien tēlotājai ir dotumi skatuves darbam. Nāk prātā gadījums pirms dažiem mēnešiem. Tikos ar kādu skolnieci, kas tēloja arī lugā Septiņas vecmeitas. Toreiz meitene pūlējās runāt skaidri, bez angļu akcenta. Ja neizdevās, tā aizsedza seju un kautri smēja... Kādreiz valoda klausīja, kādreiz ne. Vērojot viņu vecmeitas lomā, priekā bija jāsaliek rokas. Neveiklā runātāja bija tālu tikusi savā latviskā izrunas skaidrībā... Nenogurdināmie latviešu skolotāji ir darījuši savu. Nav noliedzams, ka drāmatiskais pulciņš ir ar lielu, neaizstājamu nozīmi mūsu valodas kopšanā.

Latvieši mīl savus jaunos teātrniekus. Skola dāvā tiem daudz uzmanības, bet viņi pelnījuši vēl vairāk. Bez viņiem pēc gadiem - kas zina, pēc cik gadiem, - teātris latviešu valodā var būt miris. Neļausim tam notikt.

Emma Kalniņa-Znotiņa

❄

Tijas Bangas lugas Septiņas vecmeitas tēlotāji Toronto latviešu ģimnazijas Draudzīgā aicinājuma izrādee Latviešu namā. 1. rindā no kreisās: Dace Kuze, Astrīda Kalna, Mārtiņš Veinbergs, Ilze Ezergaile un Ilze Kraujiņa ar sunīti klēpī, kas arī piedaliijās "tēlotājos". Aizmugurē no kreisās: Ilze Miezīte, Sandra Ķuze, Daina Vāgnere, Dace Veinberga, sufliere Aija Auziņa un režisors Hugo Miķelsons.

Foto: J. Liģers

LATVIJA AMERIKĀ
1979. gada 17. marts

◆TLTA sestdienas ģimnazijas paredzētā viesizrāde, Tijas Bangas komēdija Septiņas vecmeitas, 10. martā Londonā nenotika, sakarā ar šīs lugas tēlotājas Astrīdas Kalnas māsas Benitas nāvi. Ģimnazijas drāmatiskā pulciņa viesizrāde paredzēta 7. aprīlī Hamiltonā.

❄

LATVIJA AMERIKĀ
1979. gada 21. aprīlis

HAMILTONA

◆ TLTA ģimnazijas drāmas pulciņš 7. aprīlī viesojās Hamiltonā ar Tijas Bangas komēdiju Septiņas vecmeitas H. Miķelsona režijā. Viesizrādi bija izkārtojusi Latviešu skola Hamiltonā, un baznīcas zāle bija labi apmeklēta. Tēlotājus pacienāja un apveltīja ziediem. Šī bija ģimnazijas drāmas pulciņa šīs sezonas trešā un pēdējā izrāde. Tēloja ģimnazijas audzēkņi: M. Veinbergs, A. Kalna, D. Vāgnere, I. Ezergaile, D. Kuze, I. Kraujiņa, D. Veinberga, I. Miezīte, S. Ķuze un A, Auziņa. Iepriecināja raitā spēle un jauniešu skaidrā un teicamā latviešu valoda. "Tēlotājos" netrūka arī dzīvs sunītis un kaķis, kas bija paņemti līdz no Toronto. Sunītis bija drošs, bet kaķis saprata, ka tās nav viņa mājas un savu neapmierinātību izteica ar skaļu ņaudēšanu, tā iepriecinot 75 uzmanīgos vērotājus. Paldies par skaisto izrā-di, brauciet atkal uz Hamiltonu!

❄

LATVIJA AMERIKĀ
1979. gada 28. aprīlis

LNAK padomes sesija

Daudzas kultūras vērtības, kas atrodas pie tautiešiem, varētu aiziet zudumā, kādēļ tās savācamas un uzglabājamas, pieteicot LNAK kultūras nozarei. Pirmajā sēdē par mūsu kultūras vērtību uzglabāšanu bez Intas Purvas piedalījušies arī Latviešu daiļamatnieku savienības Kanadā priekšsē-dis A. Gugāns, Mākslinieku vienības Latvis priekšnieks E. Krūmiņš, LNAK izglītības nozares vadītājs J. Mežaks, Elza Zīverte un Hugo Miķelsons, kas PBLA Dziesmu dienu laikā Gotlandē pārstāvēs LNAK Kultūras nozari.

❄

LATVIJA AMERIKĀ
1979. gada 12. maijs

DV Lielajā loterijā

Priekšnesumos Hugo Miķelsons deklamēja pāris patriotisku dzejoļu, vēlāk demonstrējot dažādus trikus un stāstot pāris atjautīgu anekdotu. Viņš nolasīja arī kādu gaŗāku veltījumu loterijas darbiniekiem. Pēc tam vakara saimniece Aina Selga aicināja visus mantu ziedotājus un viesus kopējās vakariņas. Izlozes laikā ieradās arī vairāki ložu īpašnieki, pakavējoties pāris stundu kopā ar mākslinieciem un rīcības komiteju.

27. oktobrī 1979. gadā

Cienītā Sidara kundze.

Nosūtu Jums TLB Sestd. skolas Kārļa Skalbes piemiņas brīža, galvenās runas teicēja Hugo Miķelsona apbalvojumu sarakstu:

Personīgi:

1966. gadā - D.V. Atzinības raksts par Daugavas Vanagu organizācijas darbu sekmēšanu.

1976. gadā - Daudzkultūras Teātra Apvienības, Teātra Festivāla Atzinības raksts, kā labākam palīglomas aktierim Jaunkanadiešu teātra izrādē - Jahn Van Drutten lugā "Es atceros mammu".

1974. gadā - Lidijas Auzānes-Tīcmabes piemiņas Fonda balva par darbu latviešu teātrī.

8 gadus strādājis kā latv. literatūras skolotājs - ģimnazijā.

TLTA Ģimnazijas

Drāmas pulciņam, kuŗa vadītājs ir H. Miķelsons:

1970. gadā - Ziemeļasmerikas Kultūras Fonda Atzinības balva par Rudolfa Blaumaņa komēdijas "No saldenās pudeles" iestudēš.

1975. gadā - Ziemeļamerikas Kultūras Fonda, Kr. Barona prēmija par īpašiem sasniegumiem ar izciliem un vērtīgiem teātra uzvedumiem.

1976. gadā - Ziemeļamerikas Kultuuras Fonda Goda diploms par līdzdalību Jāņa Raiņa ligas "Rīgas Ragana" iestudēšanā.

1976. gadā _ Daudzkultūras Teātra Festivāla atzinības raksts, par latviešu valodas kopšanu caur teātri ar Voldemāra Richtera komēdiju "Pīlēns".

Vēl šī atmiņas brīža propgrammā būs bērnu deklamācijas. Bibliotekāre Rasma Ruģele izstādīs Skalbes rakstus, lai viesi varētu apskatīt. H. Miķelsons izgatavojis Skalbes fotogrāfijas, izdalīšanai visiem skolniekiem bez maksas.

Saprotams, piemiņas brīdi atklās mācītājs(vēl nezinu kurš) ar rīta lūgšanu.

Es iepazīstināšu H. Miķelsonu. Es domāju, ka mani un mācītāju (vārdu) nav ko minēt, jo tā ir rutīna.

Paldies par ziņu ievietošanu Latvija Amerikā, Toronto ziņās

Matīsa - TLB-bas skolas pārzine

Toronto latviešu tautas augstskolas ģimnazijas skolotāji un absolventi 23. izlaiduma aktā. 1. rindā no kreisās: skolotāji I. Krūmiņa, R. Krastiņa, I. Grodne, J. Zuntaks, direktrise V. Slavieša, absolventu klases audzinātājs J. Ruskis, I. Pilpe, māc. J. Cālītis, A. Cēbere un H. Jeckalējs, 2. rindā absolventes Edite Ozola, Astrīda Kalna, Zane Rēvalde, Viviana Vasarāja, Aija Auziņa, Māra Ozola, Rita Jansone, Ināra Lūse, Dace Veinberga, Nora Upatniece un Silvija Aveniņa. 3. rindā: Skolotājs P. Kusmanis, ģimn. inspektors O. Sils, absolvents Raitis Freimanis, Alberts Vītols, Jānis Rāviņš, Andris Brammanis un skolotājs H. Miķelsons. Aizmugures rindā no kreisās: absolventi: Eriks Blūms, Vilis Ozols, Marģers Kravis, Jānis Rudzītis, Mārtiņš Kunaus, Aldis Vāgners, Andrejs Pavasars un Raimonds Mieriņš. Uzņēmumā nav Ilze Kraujiņa. Foto: J. Liģers

LAIKS
Trešdien, 1979. g. 12. septembris

◆ Toronto latviešu tautas augstskolas piektdienas ģimnazijai 27. mācību gadā, kas sākās 7. septembrī, ieplānoti pieci sarīkojumi, neskaitot ģimnazistu organizētu piedalīšanos Toronto latviešu vispārējā Latvijas valsts svētku aktā 18. novembrī Toronto universitātes aulā. Ģimnazijas eglītes vakars 21. decembrī, plkst. 7 vak. notiks Latviešu namā, tāpat kā visi pārējie sarīkojumi. Kā ik gadu, Draudzīgo aicinājumu atzīmēs janvāra pēdējā nedēļas nogalē ar diviem sarīkojumiem - 26. janvārī, plkst. 6 vak. un 27. janvārī, plkst. 5 pp., kuros ģimnazijas drāmas pulciņš sniegs sava gadskārtējā iestudējuma pirmās divas izrādes. Šogad iestudējamo lugu patlaban izraugās pulciņa vadītājs un režisors Hugo Miķelsons, rēķinoties ar jaunā mācību gada skolēnu sastāvu. Gadskārtējais ģimnazijas audzēkņu vakars notiks svētdienā, 20. aprīlī, plkst. 5 pp. un izlaiduma akts - 30 maijā, plkst. 7 vak.

❄

LAIKS
Sestdien, 1979. g. 15. septembris

Kritika neskopojas ar atzinību

SKAIDRĪTES LEJAS PANĀKUMI JAUNIESTUDĒJUMĀ OTAVAS MĀKSLAS CENTRĀ

◆ TORONTO (M.D.). - Par torontietes Skaidrītes Lejas gaitām skatuves mākslas laukā iznācis ziņot jau vairākkārt, un nule viņa atkal guvusi izcilu atsauksmi lugas "Paper Wheat" uzvedumā Nacionālā mākslu centra studijā Otavā. Laikraksta "Ottawa Journal" mūzikas un drāmas kritiķis Džakobs Ziskinds plašā recenzijā par izrādi raksta, ka "Skaidrītei Lejai piemīt tāds neticams iekšējs skaistums, ka pilnīgi pietiek jau ar to vien, ja viņa apveltī kādu skatuvi ar savu klātieni."

Luga, kas pirmo reizi uzvesta pirms diviem gadiem kādā Saskačevanas teātrī oriģinālversijā, bet tagad iestudēta no jauna Otavā Gaja Spranga režijā, attēlo Kanadas rietumu agrāko laiku farmeru smago cīņu ar dabu. Kritiķis saka, ka luga saista interesi un ierosina pārdomas; arī tēlotāji ir spējīgi, piemēroti un "silti".

Šajā skatuves darbā to Kanadas imigrantu vidū, kas palīdzējuši uzcelt Saskačevanas provinces saimniecību un kultūru, pieminēti arī latvieši.

Skaidrīte Leja, mācīdamās Toronto latviešu piektdienas ģimnazijā, sāka izcelties ģimnazijas drāmas pulciņa uzvedumos režisora Hugo Miķelsona vadībā. Režisors Osvalds Uršteins izvēlējās viņu par Baibas tēlotāju, kad uzņēmās Toronto iestudēt Raiņa "Pūt, vējiņi". Vēlāk Skaidrīte Leja ar panākumiem uzstājusies Toronto universitātes teātrī (piemēram, tēlojot galveno lomu Žana Žirodū lugā The Madwoman of Chaillot, 1974. g.) un citos kanadiešu teātros.

❄

LATVIJA AMERIKĀ
1979. gada 29. septembris

◆ Tautas augstskolas ģimnazijas abitūrientu klases rīkotais skolas izbraukums notika 23. septembrī uz Oranžvilles parku. To izkārtoja 4. klases audzēkņi Raimonds Kalniņš, Andris Matīss, Gundega Ozoliņa un Ingrīda Bērziņa Valža Martinsona vadībā. Ekskursijā divos autobusos no Latviešu nama piedalījās 63 ģimnazisti un 6 skolotāji, ieskaitot ģimnazijas direktrisi V. Slaviešu un izbraukuma vadītāju skolotāju H. Miķelsonu. Ekskursijā bija ļoti labi izplānota ceļu izvēle, tāpat šķēršļu gājiens un sporta spēles. Jaukajos laika apstākļos un rudenīgās dabas skaistumā ātri pagāja diena.

❄

LATVIJA AMERIKĀ
1979. gada 17. novembris

◆ TLTA ģimnazijas drāmas pulciņš savam nākošajam jauniestudējumam H. Miķelsona režijā izvēlējies Veras Dāboliņas lugu trijos cēlienos Glābtais mantojums, - laikmetīgs notikums no latviešu sabiedriskās dzīves brīvajā pasaulē. Tēlotājos: Rita Ancāne-Gribusta, Silvija Tint, Ingrida Bērziņa, Daina Gulbe, Astrīda Kalna, Ieva Ose, R. Rūtītis un rež. H. Miķelsons. Lugā ar dziesmām piedalīsies 2. un 3. klases audzēkņi Arianas Liepiņas vadībā. Pirmizrāde 25. janvārī pl. 18 un atkārtojums 26. janvārī pl. 17. Sufliere Ieva Ose, skaņu sastādītājs J. Galejs sen., tās pārzinās Daina

Gulbe. Par gaismām rūpēsies V. Kurzemnieks, kostīmiem un frizūrām - Velga Jansone, grimiem - Zane Jansone-Ezera.

❄

LAIKS
Sestdien, 1979. g. 1. decembrī

***

◆"Lūdzam atsaukties lugas Glābtais mantojums autoru re-žisoram H. Miķelsonam Toronto..." Šāda satura sludinājums bija lasāms "Laika" 13. oktobra numurā. Tagad varam ziņot, ka sludinājums devis cerēto rezultātu, lugas autors atsaucies, un lugu torontieši varēs skatīt janvāra beigās.

Hugo Miķelsons jau ilgus gadus sekmīgi vada Toronto ģimnazijas drāmas pulciņu un katru gadu ar ģimnazistiem dod kādu jauniestudējumu uz Draudzīgā aicinājuma gada dienu. Šogad, meklēdamies pēc piemērotas lugas, viņš atcerējies Glābto mantojumu, kas bijis iesniegts lugu konkursā pirm vairākiem gadiem, bet palicis negodalgoto darbu vidū. Ģimnazijas vajadzībām darbs viņa atmiņā tomēr licies labi piemērots, un režisors lūdzis konkursa rīkotājus viņu savest kopā ar autoru. Bet izrādījies, ka plauktos palikusi gan luga, bet aploksne ar darba anonīmo moto ārpusē un autora īsto vārdu iekšpusē pa gadiem izputējusi. Tāpēc - minētais sludinājums.

To izlasījusi Vera Dāboliņa Čikagā un atsaukusies. H. Miķelsons jau sadalījis lomas un sācis iestudēšanu. Uzvedumā piedalīsies gan pašreizējie ģimnazisti, gan abiturienti, gan nākamie ģimnazisti, kas pašreiz vēl pamatskolnieki. Ar sludinājumu avīzēs laimīgi "izglābtais" Glābtais mantojums būs skatāms Toronto ģimnazijas Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojumā 26. un 27. janvārī. Cik zināms, luga vēl nekur nav izrādīta.

Daudzražīgā itaļu rakstnieka Luidži Pirandello viena luga, kas 1925. g. izrādīta arī Nacionālajā teātrī Rīgā, saucās "Sešas personas meklē autoru". Šoreiz autoru meklēja viens režisors un - atrada.

M. DERUMS

❄

LATVIJA AMERIKĀ
1980. gada 5. janvāris

◆ Tautas augstskolas ģimnazijas slēgtajā eglītes vakarā 21. decembrī Latviešu namā piedalījāsa 180 apmeklētāji - ģimnazisti un abitūrienti, viņu vecāki un skolotāji. Programmas daļu parraudzīja skolotājs un drāmas pulciņa vadītājs režisors Hugo Miķelsons.

❄

Laipni lūdzam ierasties
Toronto latviešu tautas augstskolas

SESTDIENAS ĢIMNAZIJAS
DRAUDZĪGĀ AICINĀJUMA SARĪKOJUMĀ

sestdien, 1980. gada 26. janvārī, pl. 6 vakarā un
svētdien, 27. janvārī, pl. 5 vakarā

Programmā
Veras Dāboliņas **"GLĀBTAIS MANTOJUMS"**

TLTA Sestdienas ģimnazijas drāmatiskā pulciņa
uzvedumā, H. Miķelsona režijā,
Latviešu namā, Toronto.

Ieeja $3.00 Pēc izrādēm deja, rotaļas un atspirdzinājumi
Skolniekiem un pensionāriem $2.00
Kaŗa invalīdiem ieeja brīva

TLTA SESTDIENAS ĢIMNAZIJA

Lugas Glābtais mantojums autore Vera Dāboliņa stāsta:

Neizdzēšamā atmiņā ir palicis brīdis, kad vēl kā jauna meitene nedroši, pārvarēdama uztraukumu, vēlējos personīgi satikt dzejnieci Aspāziju. Man arī laimējās un vēl šodien dzirdu dzejnieces man teiktos vārdus: "Domas un sapņus savus kā pērles virknē vij, un tā būs tava krāšņākā rota."

Bet ne vienmēr pērles tik viegli vijas. Kāda arī pazūd, izkrīt. Tā arī domas ne vienmēr izsakās sakarīgos teikumos. Un pamazām pārvarot mazdūšību, veidojas rakstu sacerējumi, dzejas. Vairāki mani darbi tika publicēti skolas žurnālos. Vairāki, vēl nepabeigti pazuda vētras plosītā dzimtenē.

Pasaules notikumu virpulis uz laiku pārtrauca ik katru sakarīgu domu, neuzrakstītu ideju, atstājot visu vēlākam laikam. Trimdas dzīvē radās atkal drosme turpināt sen jau iecerētu un iesāktu darbu. Radās vairāki sacerējumi, dažas dzejas. Daži mani darbi tika publicēti D.V. Mēnešraksta žurnālā. Vairākas bērnu Ziemassvētku ludziņas, viencēliena komēdijas. Tāpat vairāki skeči, kas pazīstami Čikāgā un vēl citur. Ir iesākta garāka luga, un ceru to pabeigt tuvākā nākotnē.

Dzīvojot trimdā mēs esam mūsu garīgo vērtību radīītāji un noteicēji. Tās dziļi meklējot un atrodot mēs pastāvēsim, un nekad nebeigsim lepoties, ka esam latvieši.

Skaisti un vilinoši vārdi: "Apciemo savu dzimteni". Dzīvojot trimdā, mums sašaurinātā gara pasaulē, dzimtene mums ir kā sapņu sala. To tikai sapņos var apciemot, redzot tikpat daiļu un tīru, kādu to atstājām.

Tautieši ciemojas dzimtenē. Starp tiem ir arī tādi, kas dižojas ar savu brīvību, svešumā iegūto labklājību. Vai mūsu brāļi un māsas, apspiestības miglā dzīvojot tik daudz gadus, arī neilgojas brīvības?

Mūsu dzīvi trimdā redz un vērtē jaunatne. Viņi mācās no mums. Tie ir zari, kas ir sazarojuši mūsu kokā. Pārvarot plaisas, kas bieži sastopamas, vecāku un bērnu starpā, rodas jauniešu mīlestība pret vecākiem, savu skolu, tēvzemi. Tā ir vecāku un visas sabiedrības pelnītā atmaksa.

Un ticot ideālismam un taisnībai, ka spējam vēl sevī nest to svētāko - dzimtenes mīlestību, pamudināja man rakstīt lugu: "Glābtais mantojums".

LAIKS
Trešdien, 1980. g. 2. janvārī

Kultūras dienas

✹ Kultūras dienas, kā ik gadu, atklās reizē ar latviešu ģimnazijas Draudzīgā aicinājuma atceri 26. janvārī, plkst. 6 vak. Latviešu mamā, kad ģimnazijas drāmas pulciņš sniegs sava gadskārtējā jauniestudējuma pirmizrādi. Šogad tā ir Veras Dāboliņas 3 cēlienu luga "Glābtais mantojums", ko iestudē kopas vadī-tājs Hugo Miķelsons ar pašreizējiem, bijušiem ģimnazistiem. Izrādes atkārtojums, kā parsti, sekos nākamajā dienā, plkst. 5 pp. turpat.

✹

LATVIJA AMERIKĀ
Sestdien, 1980. gada 5. janvāris

Jauna luga

✹Toronto latviešu tautas augstskolas ģimnazijas drāmas pulciņš Draudzīgā aicinājuma sarīkojumā 26. janvārī pl. 18 un 27. janvārī pl. 17 Latviešu namā izrādīs Veras Dāboliņas trīs cēlienu lugu Glābtais mantojums, kuŗā darbojas vienas vīriešu lomas un sešu sieviešu lomu tēlotājas režisora H. Miķelsona vadībā. Dekorācijas gatavo Valdis Vare un Ž. Siliņš. Lugā tēlota nesaprašanās paaudžu starpā, jo mantojums uzskatāms kā solījums izaudzināt

latviešu meiteni par latvieti. Šādu solījumu meitenes māte devusi savai draudzenei. Pārvarot plaisas, kas rodas mātes un meitas starpā, meitenei rodas mīlestība pret savu skolu un tēvzemi. Cerības ir piepildījušās, un lugas beigās atklājas arī noslēpums, kā šis solījums radies.

Lugas autore Vera Dāboliņa nāk no mūsu vidējās paaudzes, dzīvo Čikagas priekšpilsētā. Aktīvi darbojas Daugavas Vanagu organizācijā, un vairāki viņas sacerējumi un dzejoļi publicēti DV Mēnešrakstā. V. Dāboliņas vairākas bērnu Ziemassvētku ludziņas, viencēliena komēdijas, tāpat skeči, izrādīti Čikagā un citur. Autorei sākta arī garāka luga. Lugu Glābtais mantojums viņu pamudinājusi rakstīt ticība ideālismam un taisnībai, par visu augstāk turot dzimtenes mīlestību.

"Jauniešu iedvestā mīlestība pret vecākiem, savu skolu un tēvzemi ir vecāku un mūsu sabiedrības pelnītā atmaksa. Dzīvojot trimdā, mēs esam mūsu garīgo vērtību radītāji un noteicēji. Tās meklējot un atrodot, mēs pastāvēsim, un nekad nebeigsim lepoties, ka esam latvieši," izteicas Vera Dāboliņa. Viņai neizdzēšamā atmiņā palicis brīdis, kad vēl kā jauna meitene nedroši, pārvarēdama satraukumu, vēlējusies personiski satikties ar dzejnieci Aspaziju. Viņai laimējies, un vēl tagad V. Dāboliņa atceras dzejnieces teiktos vārdus: "Domas un sapņus savus, kā pērles virknē vij, un tā būs tava krāšņākā rota."

Pamazām pārvarot nedrošību un šaubas, veidojušies Veras Dāboliņas sacerējumi. Vairāki viņas darbi publicēti skolas žurnālos, citi, vēl nepabeigti, pazuduši kara vētru plosītajā dzimtenē. Trimdas dzīvē atkal radusies drosme turpināt sen iecerēto.

✺

LATVIJA AMERIKĀ
1980. gada 5. janvāris

✺Tautas augstskolas ģimnazijas eglītes vakarā 21. decembrī Latviešu namā piedalījās 180 apmeklētāju - ģimnazistu un abiturientu, viņu vecāki un skolotāji. Programmas daļu pārraudzīja skolotājs un drāmas pulciņa vadītajs Hugo Miķelsons.

✺

LAIKS
Trešdien, 1980. g. 9. janvārī

✺TLTA ģimnazijas Ziemassvētku eglītes vakars Latviešu namā pulcināja ap 150 apmeklētāju. Vakara izkārtotāji šoreiz bija paši ģimnazisti. Māc. J. Cālītis teica svētērunu, klavieru pavadījumus dziesmām spēlēja Dace Cielava. Ar deklamācijām uzstājas A. Aveniņš, A. Bāders, A. Liepiņš un Sandra Liepkalne. Vakara programmas vad. 4. klases ģimnazists K. Ozols stāstīja par ķekatniekiem un budeļiem. Ar dziesmām kokļu pavadījumā uzstājās 4. klases ģimnazistes. Ieradās arī Ziemassvētku vecītis (Ē. Pētersons) Režisors H. Miķelsons bija iestudējis īpašu Ziemassvētku uzvedumu ar dekorācijām. Uzvedumā bija vairāk nekā 20 dalībnieku.

✺

LATVIJA AMERIKĀ
1980. gada 26. janvāris

✺Kultūras dienas Latviešu namā 26. janvārī pl. 18 atklās LNAK valdes priekšsēdis T. Kronbergs. Pēc tam TLTA ģimnazijas Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojums: drāmatiskā pulciņa jauniestudētās Veras Dāboliņas lugas Glābtais mantojums pirmizrāde H. Miķelsona režijā. Izrādes atkārtojums 27. janvārī pl. 17 turpar. Abās izrādēs klāt būs arī lugas autore Vera Dāboliņa, no Čikagas

✺

Laipni lūdzam ierasties
Toronto latviešu tautas augstskolas
SESTDIENAS ĢIMNAZIJAS
DRAUDZĪGĀ AICINĀJUMA SARĪKOJUMĀ
sestdien, 1980. gada 26. janvārī, pl.. 6 vakarā un
svētdien, 27. janvārii, pl. 5 vakarā
Programma
Veras Dāboliņas "GLĀBTAIS MANTOJUMS"
TLTA Sestdienas ģimnazijas drāmatiskā pulciņa
uzvedumā, H. Miķelsona režijā,
Latviešu namā Toronto.
Ieeja $3.00 Pēc izrādēm dejas, rotaļas un atspirdzinājumi
Skolniekiem un pensionāriem @2.00
Kara invalīdiem ieeja brīva TLTA SESTDIENAS ĢIMNAZIJA

Ne kultūras trūkums, bet slinkums to baudīt

DRAUDZĪGAIS AICINĀJUMS DOD TORONTO ĢIMNAZIJAI AP 6000 DOL.

TORONTO (M.D.) - Latviešu kultūras uzturēšana un kopšana mūsu dzīvei trimdā nepieciešama, lai mēs nekļūtu par garīgiem nabagiem, uzsvēra LNAK kultūras nozares vadītāja Inta Purva, atklājot Kultūras dienas 26. janvāra pievakarē Toronto Latviešu namā, latviešu piektdienas ģimnazijas Draudzīgā aicinājuma sarīkojumā, kā tas noticis jau ilgus gadus.

"Mūsu latvietība trimdā necieš vis no kultūras trūkuma, bet no tā, ka esam par slinkiem tās vērtības pilnā mērā izmantot," norādīja I. Purva, īsā uzrunā sveicinot ap 300 sarīkojuma dalībnieku, nododot LNAK valdes priekšsēža sveicienus un mudinot cītīgi apmeklēt Kultūras dienu sarīkojumus. Pieskaroties "kultūras sakaru" jautājumam, runātāja noraidīja tādu kultūras darbinieku stāju, kas sev atzīšanu meklē pie latviešu tautas ienaidniekiem: "Neviens talants nav tik ģeniāls, lai tam varētu piedot nodevību pret savu tautu."

Pašu Draudzīgā aicinājuma atceri ievadīja abitūrijas klases audzēkņa Alberta Zubāna uzruna, īsreferāts labā latviešu valodā par toreizējā Latvijas valsts prezidenta Kārļa Ulmaņa Draudzīgā aicinājuma rašanos, svētību, ko tas atnesa Latvijas skolām, un aicinājuma atsvaidzināšanu trimdā. Viņš mudināja latviešu sabiedrību nākt talkā latviešu skolu uzturēšanā trimdā, ziedojot tām naudu un mācības līdzekļus.

Sekoja ģimnazijas drāmas pulciņa gadskārtējā jauniestudējuma Veras Dāboliņas 3 cēlienu lugas "Glābtais mantojums" pirmizrāde. Izrādes starpbrīžos un pēc tās beigām ģimnazijas direktrisei Verai Slaviešai bija izdevība pateikties ne vien režisoram, drāmas pulciņa vadītājam H. Miķelsonam, visiem tēlotājiem un pārējiem uzveduma dalībniekiem un sagatavotājiem, bet arī autorei V. Dāboliņai, kas bija ieradusies uz savu lugas "globālo" pirmizrādi no Čikagas, tāpat visiem sarīkojuma apmeklētājiem un tiem, kas ziedojuši ģimnazijai Draudzīgā aicinājuma atcerē naudu, mācības līdzekļus vai mantas loterijai. Bez tam direktrise publiku iepazīstināja ar ģimnazistu dažādu interešu grupu vadītājiem, ieskaitot skolas žurnāla "Sīkumi 80" redakciju, kas visi saņēma pa ziedam, tāpat kā uzveduma dalībnieki.

Pēc izrādes! No labās - autore Vera Dāboliņa, režisors Hugo Miķelsons, ģimnazijas direktrise Vera Slavieša.

Starpbrīdī notika ziedoto mantu - gleznu, daiļamatniecības izstrādājumu un citu laimestu izloze, ko vadīja vecāku padomes priekšsēdis arch. E. Tannis, tāpat starpbrīžos un pēc izrādes apmeklētāji varēja pamieloties pie kafijas galda labumiem, ko bija gādājusi vecāku padome. Saviesīgo daļu pēc izrādes ar dziesmām un dejām pie lenšu mūzikas, vadīja skolotājs P. Kusmanis un abiturientu klases Andris Matīss.

Nākamajā dienā, 27. jan-

vāra pievakarē, sekoja izrādes atkārtojums, tāpat ar A. Zubāna uzrunu, izlozi un pārējām piedevām. Apmeklētāju skaits bija nedaudz mazāks, galvenokārt uz pašu audzēkņu rēķina, bet par abām izrādēm lugu noskatījās ap 550 skatītāju. Savukārt ģimnazijas ieņē-mumi no ieejas biļetēm, loterijas, bufetes, kā arī organizāciju un privātpersonu ziedojumos kopā sasniedza ap 6000 dol., un arī tīrā atli-kumā Draudzīgais aicinājums Toronto ģim-nazijai šogad būs devis ap 5500 dol.

✺

O.LIEPA
177 Quebec Ave., Toronto, Ontario M6P 2T9

Toronto, 28. janvārī 1980. gadā

Mīļais skolotāj un režisor!

Nesaprotu, kā šī luga varējusi 15 gadu nogulēt neievērota kautkur vecu žūrijas komisiju papīros, pat bez autora vārda!... Tas tikai pierāda, cik maz ansambļiem vajadzīgas jaunas lugas. Bez šaubām tai ir trūkumi, bet kurai lugai to nav? Ja tā būtu izrādīta uzrakstīšanas laikā, tās sabiedriski audzinošais iespaids būtu bijis daudz, daudz lielāks.

Vispirms, "Glābtais mantojums" ir luga ar pirms 15 gadiem ļoti aktuālu saturu: Kaŗalaikā kopš divdesmit gadiem izjauktās ģimenes, trimdas jauniešu toreiz tik populārais sauklis "pulcēsimies, priecāsimies, precēsimies (savā starpā)", dzimtenes apciemojumi... Tiesa, mūsu aprobežotie "polītiķi" toreiz pat sarakstīšanos ar piederīgiem uzskatiija par "nacionālpolītisku noziegumu", par dzimtenes apciemojumiem nemaz nerunājot. "Dzimtenes apciemotājs" bija smagākais lamu vārds. "Oficiālā nostāja" tagad gan, liekas, mazliet mainījusies (tagad saka: "sakari ar dzimteni mums nepieciešami"!), bet kam īsti tiesības izšķirties braukt, nebraukt un kāpēc par to vēl "cenzori" nav vienojušies. Skaidrības vēl nav. Paldies par šo jautājumu iecelšanu pozitīvā gaismā!

Otrkārt, luga ir labi izdomāta, apsviedieniem bagāta notikumu norise, resp. fābula. Nezinu, vai tā īsināta, bet ja arī tā šī fābula, liekas, nav cietusi. Un notikumi spēj saistīt - arī ģimnazijas aktieru iesācēju sniegumā! Trūkums ir garā melodrāmatiskā runāšana 3. cēliena beigās: "uzticība uz

Rozes režisoram Hugo Miķelsonam par labi sagatavoto Draudzīgā aicinājuma izrādi. Veras Dāboliņas lugas iestudējumu Glābtais mantojums. Pa kreisi TLTA ģimnazijas direktrise V. Slavieša, labajā pusē lugas autore. Foto: J. Liģers

mūžu" 35 gados jau sen salūzusi, pat baznīca uz šādu morāli vairs nepastāv. Dzimtene tāpēc, pēc fābulas, "bija jāatrodas" nevis invalīdam, Rasmas vīram, bet tikai kādam sirdij tuvam cilvēkam, ko fakti un likumi jau sen atsvešinājuši. Tad izrāde varētu beigties, kur tai faktiski arī bija jābeidzas, atskanot pirmajai aizskatuves dziesmai. Dialogs pēc šīs dziesmas tagad publiku tikai padara nepacietīgu, "uzjautrina", sevišķi ģimnazistus.

Treškārt, ja lugas aizmiršanai vecos papīros toreiz iemesls bijis "nodeldētās avīžu frāžu drazas", kas skatuviski izrādei nāca par sliktu, tad latviešu valodas skolotāja nodomiem tās šoreiz nāca par labu. Likt ģimnazistam tās iemācīties no galvas bija, varbūt, smags darbs, bet tas bija labi veikts. Viņas nezināja, ka tās "vecas frāzes", valoda literāri bija pareiza un viņas to neaizmirsīs. Kāda no viņām, varbūt, parādīsies uz skatuves latviešu uzvedumos vai jauniešu organizācijās arī pēc ģimnazijas beigšanas.

Skatuviski vislabāk iestudētais un visefektīvākais bija otrā cēliená sākums. Mazas detaļas, bet tās pateica daudz. Arī tēlotājas parādīja daudz.

Manuprāt, šis iestudējums bija tik pat vērtīgs (audzināšanas ziņā), kā kādreiz pirms gadiem redzētais Zīverta Cilvēks grib dzīvot. Liekas, arī ģimnazistu ansamblis vēl grib dziivot.

Sveicinādams O. Liepa

Atklātas Kultūras dienas

✱Toronto latviešu tautas augstskolas ģimnazijas Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojums arī šogad ievadīja Kultūras dienas Kanadā. Pirms ģimnazijas drāmatiskā pulciņa pirmizrādes Kultūras dienas atklāja LNAK kultūras nozares vadītāja Inta Purva, sveicinot arī no LNAK valdes prsēža T. Kronberga, kas bija kavēts ierasties. I. Purva norādīja uz mūsu kultūras vajadzību.

Veras Dāboliņas lugas Glābtais mantojums tēlotāji, TLTA ģimnazijas drāmatiskā pulciņa dalībnieki. Pirmajā rindā no kreisās: Ieva Ose, Ingrida Bērziņa, lugas autore Vera Dāboliņa no Čikagas, Silvija Tint un Daina Gulbe; aizmugurē no kreisās režisors Hugo Miķelsons, Arnis Korolkēvics, Rita Ancāne, Ēriks Kleperis, Vitauts Kurzemnieks (skatuves gleznotājs) Velga Jansone (kostīmi un frizūras), Ariana Liepiņa (soliste) un Astrīda Kalna. Foto: J. Liģers

Sekoja ģimnazijas drāmatiskā pulciņa jauniestudētās Veras Dāboliņas trīscēlienu lugas Glābtais mantojums pirmizrāde Hugo Miķelsona režijā, pašam arī spēlējot līdz. Izrādē, kuŗas atkārtojums notika vēl otro dienu, klāt bija lugas autore Vera Dāboliņa no Čikagas. Luga pauž ticību ideālismam un taisnībai, par visu augstāk turot tēvzemes mīlestību. Tās darbība noris Ņujorkā 1960-os gados. Tēlota nesaprašanās paaudžu starpā, kuŗas pārvarot, rodas mīlestība pret latviešu skolu un tēvzemi. Izrādē piedalās Rita Ancāne, Silvija Tint , Ingrida Bērziņa, Daina Gulbe, Astrīda Kalna, Ieva Ose, H. Miķelsons un Ēriks Kleperis (balss dārzā). Aizkulisēs solo dziesmu dziedāja Ariāna Liepiņa, bet koŗa dziesmas ģimnazijas 3. klases audzēkņi. Skatuvi bija veidojis Ž. Siliņš, apgaismotājs V. Kurzemnieks, kostīmi un frizūras - V. Jansone, grimētāja Z. Jansone, skaņu efektus pārzināja E. Kleperis un V. Rozenbergs, izrādi vadīja A. Korolkēvics.

Pēc izrādes ģimnazijas di-

rektrises V. Slaviešas pateicību un ziedus saņēma autore V. Dāboliņa, ražisors H. Miķelsons un pa ziedam arī tēlotāji. H. Miķelsons pieminēja daudzos izrādes atbalstītājus un palīgus.

Abās dienās Draudzīgā aicinājuma sarīkojums bija pulcinājis 550 apmeklētāju. Par ieejas biļetēm, loteriju un ziedojumos ieņemts ap 6000 dol., atskaitot izdevumus 500 dol., Draudzīgais aicinājums skolai sagādāja ap5500 dol. naudā un grāmatu dāvinājumos.

✺

LAIKS 1980. gada9. februārī

Tagadējie, nākamie un bij. ģimnazisti spēlē teātri

GADSKĀRTĒEJAIS TORONTO LATVIEŠU ĢIMNAZIJAS DRĀMAS PULCIŅA IESTUDĒJUMS

✺Atklājot šā gada Kultūras dienas Toronto 26. janvārī, Latviešu tautas augstskolas piektdienas ģimnazijas drāmas pulciņa ansamblis, Hugo Miķelsona režijā, Toronto latviešu namā sniedza pirmizrādē Veras Dāboliņas lugu "Glābtais mantojums".

Veras Dāboliņas rakstnieces pūrā ir dažas viencēliena komēdijas, Ziemassvētku ludziņas bērniem un vairāki skeči, no kuriem daži uzvesti Čikagā un Austrālijā. Daži autores darbi iespiesti arī Daugavas Vanagu Mēnešrakstā. Trīs cēlienu lugas "Glābtais mantojums" saturā ir konflikts starp māti un meitu pašos trimdas sākuma gados, kad māte vēl dzīvo atstātās dzimtenes gaisotnē, skumst par tur palikušo vīru invalidu, kamēr meita pusaudzes gados jau sāk asimilēties amerikāņu sabiedrībā un pieņemt tās tikumus un netikumus. Mātei ir rūpīgi glabāts noslēpums, kas, nejauši atklādamies, palīdz kā viņai pašai, tā meitai pavērt ceļu uz izlīdzinātāku un cerību pilnāku turpmāko dzīvi.

Lugā ir sešas sieviešu lomas, jaunās spēlētājas reizēm itin labi prata parādīt komiskās situācijas. Autore lugā iezīmējusi atšķirīgus raksturus, kuŗu īpatnības labi izcēlis režisors, kas arī pats lugā tēlo līdzi vienīgo vīrieša lomu. Verai Dāboliņai ir skatuves rakstnieces dotības, bet tās vēl nopietni jāizkopj. Kamēr pirmo un otro cēlienu var skatīties ar uzmanību, trešais cēliens jau saplok un galā izplēn. Traucējoša ir dažās vietās pārlieku lielā patriotiskā sentimenta deva un mīlestības fražainība, kādu jau kopš Lapas Mārtiņa laikiem vairs nelietojam, kā, piem.: "Vai drīkstu ielauzties tavas dvēseles svētnīca?" Še būtu vietā režisora svītrojumi un labojumi, kas noteikti palīdzētu lugas stilam. Būtu samazināmi arī daudzie un pagarie mūzikālie iestarpinājumi. Kāda gan nozīme pirms priekškara pacelšanas atskaņot patriotisko Daugav's abas malas visus pantus un tāpat arī lugu nobeigt, kam nav nekāda sakara ar lugas saturu?

Režisors Hugo Miķelsons ieguldījis atzīstamas pūles jauniešu ansambļa saskaņošanā un lielu mīlestību viņu ievirzīšanai teātra darbā. No ģimnazijas audzēkņiem un abitūrientiem pieskaitot divus nākamos ģimnazistus, piedalās, programmas kārtība: Rita Ancāne, Silvija Tint, Ingrīda Bērziņa, Daina Gulbe, Astrīda Kalna, Ieva Ose un Ēriks Kleperis (gan tikai ar balsi). Vienai otrai tēlotājai dažubrīd pavīd skatuviska dzirksts. Solo dziesmas - Arianas Liepiņas, kora dziesmas - ģimnazijas 3. klases audzēkņu. Skatuvi iekārtojis Žanis Siliņš.

Toronto Latviešu nama zāle bija skatītāju pārpildīta.

Beigās tika silti sumināti jaunie aktieri, kā arī lugas autore Vera Dāboliņa.

IRMA LIEPSALA

✺

LATVIJA AMERIKĀ 1980. gada 9. februāris

Glābtais mantojums ģimnazijas izrādē

✺Kultūras dienu ievadījumā Toronto latviešu tautas augstskolas dramatiskais pulciņš deva divas izrādes, sagatavojot Vēras Dāboliņas lugu. Laimīgā brīdī lugas autore saaudusi mūsu dzīves problēmas lugā. Problēma par dzī-

ves un dzīvības turpināšanu aiz savas zemes robežām, kur jāizšķiras starp tīkamo un pienākumu, ir reti kādam sveša.

Tēlotājos šogad atkal redzējām Ritu Ancāni-Gribustu. Ritai bija daudz dzejiska teksta. Labi, ka viņa to visu teikdama nezaudēja savu cieņu un nopietnību. Tās nebija asaras, bet pareizā balss noskaņa, kas lasot no Latvijas saņemto vēstuli, klausītājus apņēma ar pārdzīvojuma klusumu.

Meitene Vija S. Tint izpildījumā bija ļoti pazīstama jauniete, kas grib visu un tūlīt! S. Tint atraisītas kustības, un viņa skatuvē jūtas labi.

Pilnīgs labas dzīves bērns ir Daina Gulbe; visa viņas būte rāda, es nebēdāju ne par šodienu, ne rītdienu!

Ošu Ieva parādās uz īsu brīdi skatuvē, tēlodama ceļotāju uz Latviju. Viņa parallēli savai lomai bija arī sufliere. Varbūt tāpēc Ieva no skatuves nogāja laimīgāka nekā uznāca. Var jau būt, ka tikšanās ar Astrīdu Kalnu nav nemaz vienkārša.

Cik labi, ka varam pasmieties par šo dzīvotpratēju personu, kas no katras saskares ar cilvēkiem prot ko paņemt, kaut vai zivju galvas virai, un acis pusviru aplēš, kas vēl varētu ceļā gadīties. Tiešām, prieks redzēt Astrīdu uz skatuves, kur viņa tik labi ieaugusi!

Visas labās īpašības bija jāuzņemas Ingrīdai Bērziņai. Viņas valoda vecīgi gudra un nosvērta, un padomi tiek doti par "baltu velti". Reizēm tekstu bija pagrūti sadzirdēt, jo vārdi pazuda aiz sakniebtajām lūpām. Varbūt meitene valdīja smieklus, jo tik labi būt nav viegli!

Labi, ka režisors H. Miķelsons bija uzņēmies vienīgo vīrieša lomu. Jaunāks tēlotājs, solīdams Zīles kundzi padarīt laimīgu, būtu sācis smieties.

Skatuves iekārta bija labi izdomāta. Prieks, ka V. Jansone vēl vienmēr gādā par apģērbiem un ar to izrādei piešķir vajadzīgo nokrāsu. Dažus trūkumus skaņu raidījumā vadība laikus pamanīja un novērsa.

Nedomājot par tēlotājiem, kāds mazs kārdinātājs neliek miera. Kāpēc Vija, uzzinājusi noslēpumu, uz skatuves saplok? Vai tā ir, ka pateicība ir sterils pārdzīvojums? Vai tā mana vaina, ja gribējās, lai paraugmeitene izdarītu kādu jaunības niķi? Vai tam kāds sakars, ja es glābtā mantojuma vietā teiktu "Mantojums"?

Ja pēc kādas izrādes vēl ilgāku laiku ir jādomā par redzēto, tad jāatzīst, ka tur ir bijis kas vairāk nekā tikai īss izklaidēšanās brīdis.

Rūta Atvasara

PATEICĪBA

Ziemeļnieki no sirds pateicas ikvienam, kas atbalstīja un veicināja Cēsu kauju 61. gada atceri. Sevišķa pateicība DV Toronto nodaļai, atceres vadītājam Rūdolfam Norītim un priekšnesumu izpildītājiem dzejniecei Birutai Senkēvičai, Maijai Ķuzei, Pēteim Zariņam, ansamblim "Ausma", Hugo Miķelsonam un Atim Freimanim.

Jo sirsnīga, mīļa pateicība mūsu pastāvīgām atbalstītājām Toronto nodaļas vanadzēm, kuŗu roku čaklumu un sirsnīgas gādības iespaidā atcere izskanēja visu dalībnieku tuvībā, draudzībā un jaukā, sirsnīgā vienotībā. Mīļās vanadzes, lai jūsu čaklās rokas nepagurst! Uz redzēšanos nākamā atcerē!ī

Ai darbiņi, ai darbiņi! Bez darbiņa nevarēju: Darbiņš man prieku deva, Pilnu klēti labībiņas. (T.dz.)

Ziemeļnieki

Dārza svētki Druvā

✺DV Druvas nodaļas Dārza svētkus 26. jūlijā Kalniņa mājā Laurelē, Ont. traucēja lietus, tomēr 50 apmeklētāju no tuvējās apkārtnes un Toronto draudzīgās pārrunās un latvisku melodiju un dziesmu skaņās klausoties, pavadīja ierosinošupēcpusdienu.

Priekšnesumu daļā pieda-

lijās Emma Krūmiņa un Ilze Dreifelde no Sv. Katrīnām ar īslugu: "Intervija ar jaunatnes kursu absolventi". Režisors Hugo Miķelsons lasīja pašsacerētu "Atskats par latviešu novietnes rašanos Dundalkas apkārtnē", kā arī Jāņa Akurātera "Manas tautas dziesmas" un Annas Riekstes "Vakars laukos". Viņš rādīja arī veiklību trikus, pavadot ar humoristiskiem stāstījumiem.

Nodaļas priekšnieks A. Kalniņš pasniedza DV nozīmes jaunuzņemtiem biedriem Jānim un Ērikai Peniķiem. Par cienastu rūpējās DV Druvas nod. dāmas priekšnieces M. Beņķītes vadībā, kuŗai bija arī dzimšanas diena. Viņu sveicināja ar rozēm, kopīgi nodziedot Daudz baltu dieniņu.

Bagātīgā loterijas mantu klāstā daudzi saņēma vērtīgus laimestus: lauku ražojumus, tautiskās prievītes. Vintario loterijas lozes u.c. Aizlijušie svētki tomēr deva nodaļai materiālu atbalstu. **(ls)**

✺

TORONTO ĢIMNAZISTI LAPU ZELTĀ UN SAULĒ

Toronto latv. tautas augstskolas sestdienas ģimnazijas gadskārtējais izbraukums - ekskursija ar autobusu šogad notika 28. septembrī. Nevienam nebija zināms gala mērķis, iekāms autobuss sāka kustēties. Pēc stundu ilga brauciena tas apstājās vienā no Ontario provinces "dabas skaistuma aizsargāšanas parkiem" - kur 65 latviešu jaunieši pavadīja skaistu, saulainu rudens dienu, kad koki jau parādīja lapu zeltu. Šķēršļu gājieni un sacensības pa grupām piepildīja 8 stundu ilgo ekskursiju. Attēlā ģimnazisti pie latviešu nama, atgriežoties pilsētā. Otrās rindas vidū - 4. kl. audzēknis Aldis Liepiņš - ekskursijas vadītājs

Foto: J. Liģers

LATVIJA AMERIKĀ
1980. gada 1. novembris

✺Toronto Latviešu biedrības dāmu komiteja 8. novembrī pl. 19.00 Latviešu namā rīko latvisko tradiciju vakaru Mārtiņi ar literāru pienesumu Friča Bārdas simtgadei. Programmu vada režisors Huugo Miķelsons Piedalīsies Lolita Gulbe, Ruta Atvasara un Biruta Senkēviča. Tējas galds. Dāmu komiteja arī šoruden piedalīsies Harborfront etniskā mantojuma sa-

rīkojumā, starptautiskā cepumu tirdziņā 13. decembrī, no pl. 10.00 līdz 16.00, ar savu novietni. Par tās organizēšanu rūpēsies dāmu komitejas priekšniece Gaida Mackare ar vietniecēm Irmgardi Lorbergu un Ināru Grāvleju ar pārējām palīdzēm.

✺

LATVIJA AMERIKĀ
1980. gada 8. novembris

Sardzē par tautu un tēvzemi

DV TORONTO NODAĻA ATSKATĀS UZ 30 ROSĪGAS DARBĪBAS GADIEM

✺ Darbības atceres sarīkojumu ar svētbrīdi ievadīja māc. Ā. Čops, kam sekoja mirušo biedru godināšana ar klusuma brīdi. Šim gadījumam speciālu dzejnieka Modra Lorberga veltījumu "Mīlestība nekad nebeidzas" skandēja režisors H. Miķelsons. Atzinīgus vārdus DV Toronto nodaļai savā runā veltīja LNAK valdes priekšsēdis, sevišķi izceldams Lāčplēša gara turpināšanu un nacionālo modrību par tautas un tēvzemes brīvību.

Sarīkojuma svinīgā akta nobeigumā dibinātāju vārdā V. Mukts pakavējās pie nodaļas veidošanās un sākotnējā darba grūtībām, pateicoties visiem, kas sekmējuši DV Toronto nodaļas rosīgo darbu.

Programmas daļā režisors

DV TORONTO NODAĻAS
GADA SVĒTKI
25. oktobrī DV namā
125 Broadview Ave., Toronto
Sākums pl. 18.30

Svētbrīdis: Māc. Ādolfs Čops.
Referāts: Aleksandrs Joma.
Priekšnesumi: deklamācijas H. Miķelsons,
mecosoprāns Ženija Vītola,
pie klavierēm Brigita Dobele-Alka,
"Zīle", kora dalībnieču ansamblis.

BUFETE - DEJAS SPĒLĒS "RUNČI"

UZKODAS **Ieeja $6.00**

H. Miķelsons piedalījās ar deklamācijām, mecosoprāns Ženija Vītola ar solo dziesmām.

✺

LATVIJA AMERIKĀ
1980. gada 8. novembris

Latviešu skolas 30 gadu atcere

✺ Skolas absolventi bija sagatavojuši rūpīgi izvēlētu programmu. Atis Freimanis paša kokles pavadījumā atskaņoja veltījumu skolai: "Mazās zemes šīsdienas dziesma", bet meiteņu ansamblis (Ilze Ezergaile, Sandra Ķuze, Rita Miķelsone un Aija Auziņa Zin-tas Briedes vadībā nodziedāja divus tautasdziesmu aranžējumus. A. Brencis, A. Leja, A. Maksiņa, D. Veinberga un A. Zubāns skandēja Leonīda Breikša Lūgšanu režisora Hugo Miķelsona iestudējumā.

✺

LATVIJA AMERIKĀ
1980. gada 15. novembris

✺Latviešu biedrības dāmu komiteja rīkoto latvisko tradiciju Mārtiņvakaru ar literāru pienesumu Friča Bārdas simtgadei 8. novembrī Latviešu namā vadīja režisors Hugo Miķelsons. Par Friča Bārdas dzīvi un sniegumiem stāstīja Ruta Atvasara. Stāstījumu ar dzejdarbu skandējumiem papildināja Lolita Gulbe. Etnografe Biruta Senkeviča stāstīja par latviskajiem Mārtiņiem, bet Modris Lorbergs nolasīja savu dzejoli "Zvaigžņu zīmes". Biedrības dāmu komiteja bija klājusi kafijas galdu, kur režisors H. Miķelsons pakavējās pie humoristiskiem notikumiem "iz skolēnu dzīves" kā arī demonstrēja savus veiklības trikus. Dāmu komitejas priekšniece Gaida Mackara programmas dalīb-

niekus apveltīja ar ziediem. Sarīkojumā bija ieradušies 60 apmeklētāju.

✺

LAIKS
Trešdien, 1980. g. 17. decembrī

TORONTO

✺Kā katru gadu Kultūras dienas ievadīs Toronto latviešu piektdienas ģimnazijas Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojums ar ģimnazijas drāmas pulciņa jauniestudētās lugas pirmizrādi un tās atkārtojums Draudzīgā aicinājuma gada dienai, 28. janvārim tuvākajā nedēļas nogalē. Šogad pirmizrāde ar Kultūras dienu atklāšanu notiks 24. janvārī, plkst. 6 vak. Latviešu namā un izrādes atkārtojums 25. janvārī, plkst. 5 pp. Iestudējumam izraudzīta lietuviešu autora Vitautas Alantas komēdija 3 cēlienos "Grāmatvedības kļūda", un režiju vada pulciņa vadītājs Hugo Miķelsons. Lugā piedalās ģimnazijas audzēkņi no visām četrām klasēm un abitūrients Pauls Legzdiņš; pārējie tēlotāji ir Anita Ābele, Daina Gulbe, Sandra Struce, Daina Vāgnere, Arnis Markitants, Pēteris Rudzītis un Ēriks Tannis. Par skatuves iekārtojumu un gaismām gādās V. Kurzemnieks, par tērpiem un frizūrām - V. Jansone, Mēģinājumi notiek divas reizes nedēļā Latviešu namā.

✺

✺Toronto latviešu tautas augstskolas ģimnazijas drāmas pulciņš savam nākošajam jauniestudējumam Hugo Miķelsona režijā izraudzījis Vitauta Alanta trīs cēlienu komēdiju "Grāmatvedības kļūda". Tēlotājos Pauls Legzdiņš, Pēteris Rudzītis, Anita Ābele, Daina Vāgnere, Sandra Struce, Ēriks Tannis, Arnis Markitants un Daina Gulbe. Lugas autors ir lietuvietis. Pirmizrāde 24. janvārī pl. 18.00 Latviešu namā, atkārtojums 25. janvārī pl. 17.00 turpat. Mēģinājumi Latviešu namā otrdienās un piektdienās.

✺

Nāc, māsiņa, ciemoties
Ziemas svētku vakarā;
Būs zirnīši, būs pupiņas,
Būs cūciņas šņukurītis.

Daugavas Vanagu Toronto nodaļas

Eglītes vakars

DV NAMĀ, 125 BRADVIEW AVE., TORONTO
2o. DECEMBRĪ, PL. 19.30

Dievvārdi Māc. Ķerģis
Deklamācijas Hugo Miķelsona vadībā un Jaunbalsis.

PAŠAPDĀVINĀŠANĀS (dāvanas min. vērtība $5.00)

Ieeja $8.00, ieskaitot siltas vakariņas
Visi laipni ielūgti,
DV Toronto nodaļas valde

DRĀMATISKĀ PULCIŅA UN ĢIMNAZIJAS NOZĪME CILVĒKU DZĪVĒ

Vadot sava atvaļinājuma dienas Toronto ziemeļos - apkārtnē, kas bagāta izrakteņiem, man bija jādomā par Urāna rūdu un dzīvi mūsu ģimnazijā. No ārpuses aplūkojot rūdas piku, tā izskatās nenozīmīga, bet kuŗu apstrādājot, iegūst dārgo enerģiju šodienas modernajā pasaulē. Mācību stundas šeit ģimnazijā par Latviju, tās vēsturi un latviešu valodu es, un nereti arī jūs paši, to salīdzinat ar darbu rūdas raktuvēs, tikai mūsu izpratne par to dažreiz nesaskan. Zinības par Latviju ko jūs šeit mācaties skolotāju vadībā, jūs nereti paceļat kā dārga Urāna rūdas piku, bet neziņā, dažreiz varbūt bērnības straujuma nepatikā, šo rūdas piku jūs aizmetat, nedevuši tai iespēju parādīt sava spožuma vērtību šīsdienas modernajā pasaulē. Daudzos no jums jau ir paspējusi nostiprināties atziņa, ka skolā un tagad ģimnazijā iegūtās zināšanas jums vēlāk nebūs kur likt. Urāna rūdas piku, vēl rokā nesaņēmuši, to aizmetat prom.

Piemēra pēc: - jūs zinat ka Vidzemi grezno vairāki kalni un citi dabas krāšņumi, attēloti mūsu dzejā un daiļliterātūrā, bet jums reti ir bijusi vēlēšanās šīs literātūrā minētās gleznas par Vidzemi aplūkot tuvāk, lai rakstītā vārda spēks kā tīra urāna radīta gaisma iejūsmināt jūs pašus un klausītājus ap jums. Citiem vārdiem runājot, nebija radusies kaut maza vēlēšanās atšķirt sārņus no īstām vērtībām. Tikai retam no jums ir izdevies ar izteiksmīgu lasīšanu un dzejas darbu skandēšanu, rast sevī pārdzīvojumu un klausītājos atziņu ka nupat dzirdētais ir kautkas jauns un garā nekad neredzēts.

Saziņā ar ģimnazijas skolotājiem un kārtējo mācību vielu jūsu stundās, drāmatiskā pulciņa uzdevumi ir parādīt ikvienam ģimnazistam šīs Urāna rūdas - latviešu tautas, tās valodas un vēstures maģisko spēku caur savu literātūras lasīšanu un publisku uzstāšanos. Varu droši teikt ka ikviens no jums, kas būsit nevis kā raktuvju strādnieki, bet gan kā jauni pētnieki latviešu gara mantu atklāšanā, Drāmatisko pulciņu apmeklējuši un ģimnaziju beiguši, nebūsit vīlušies. Tagadējā atziņa par latviešu valodas nederīgumu izzudīs kā nebijusi.

1980./81. mācības gadu sākot.

Lūdzu skatīt ieprieksējā gadā, laikrakstā LAIKS ievietoto fotogrāfiju

Pēc izrādes! No labās - autore Vera Dāboliņa, režisors Hugo Miķelsons, ģimnazijas direktrise Vera Slavieša

LATVIJA AMERIKĀ
1981. gada 3. janvāris

Svecīšu gaismā

DV Toronto nodaļas Ziemassvētku eglītes sarīkojums 20. decembrī DV namā bija pulcinājis ap 120 DV saimes locekļu ar piederīgiem, to vidū viešņu - globālo vanadžu priekšnieci Austru Liepiņu no Londonas, kas svētkos ciemojās sava dēla Valža Liepiņa ģimenē Toronto. Svētbrīdi vadīja māc. E. Ķerģis no Hamiltonas. Vanadžu priekšniece izteica prieku atkal atrasties Toronto vanagu un vanadžu saimē, novēlot visiem līksmus Ziemassvētkus un raženu jauno gadu. DV Toronto nodaļas valdes priekšsēdis Z. Akots, uzrunājot sarīkojuma dalībniekus, pateicās darbiniekiem un vanadzēm par darbu un novēlēja priecīgus svētkus. Prikšnesumu daļā Hugo Miķelsons skandēja melodeklamāciju Aijas Auziņas klavierpavadījumā, Alberts Zubāns un Aida Putniņa skandēja Ziemassvētku dzejoļus.

LATVIJA AMERIKĀ
1981. gada 10. janvāris

Kultūras dienas šogad atklās 24. janvārī pl. 18:00 Latviešu namā, ievadot Draudzīgā aicinājuma atceres dienu ar sestdienas ģimnazijas teātŗa izrādi - lietuviešu autora Vitautas Alantas komēdiju 3 cēlienos Grāmatvedības kļūda H. Miķelsona režijā. Izrādes atkārtojums 25. janvārī pl. 17:00 turpat. Tēlotāji ģimna-zijas audzēkņi un abitūrients Pauls Legzdiņš. Ģimnazisti tēlotāji: Anita Ābele, Daina Gulbe, Sandra Struce, DainaVagnere, Arnis Markitants, Pēteris Rudzītis un Elmārs Tannis. Par apgaismojumu rūpēsies V. Kurzemnieks, par kostīmiem un frizūrām V. Jansone. Dekorātīvo ietērpu gatavo Edmunds Baumanis un Jānis Ezergailis.

LAIKS
1981. gada 17. janvārī

DV nodaļas Ziemassvētku eglītes vakars DV namā bija kupli apmeklēts, pulcinot ap 120 svētku viesus. Svētrunu teica māc. Ed. Ķerģis, viesus uzrunāja nodaļas priekšsēdis Z. Akots un viešņa no Anglijas, vanadžu priekšniece Austra Liepiņa. Astridas Veisas piemiņas fonda veltes izsniedza Alīda Austriņa ar Ed. Austriņu. Tās saņēma nesen ugunsgrēka nelaimē cietusī Strazdiņu ģimene, mākslinieks A. Jaunzems, A. Ķeksis, neredzīgais invalīds K. Riekstiņš, J. Ātrēns un pianists P. Zariņš. Ar svētku deklamācijām uzstājās jaunieši Aida Putniņa ar Albertu Zubānu. Vakara programmas vadītājs Hugo Miķelsons deklamēja drāmatizēto Teodora Zeltiņa Vēstuli mātei Ziemsvētkos. Klavieru pavadījumus Ziemassvētku dziesmām spēlēja jauniete Aija Auziņa. DV vīru koris samazinātā sastāvā Ausekļa Pērkona vadībā dziedāja svētku noskaņai piemērotas dziesmas. Vakara programmas noslēgumā ieradās Ziemassvētku vecītis A. Šterns; un izsniedza dāvanas. Vanadzes bija parūpējušās par gaumīgu svētku vakara cienastu. (O.K.)

JAUNIEŠU TEĀTRIS
TORNTO ĢIMNAZISTI RĀDĪS GRĀMATVEDĪBAS KĻŪDU

Nu jau daudzus gadus daļai latviešu sabiedrības kļuvis par paradumu janvāra pēdējo nedēļas nogali veltīt Toronto latviešu tautas augstskolas ģimnazijas saimei, lai papriecātos par audzēkņu pirmajiem nedrošajiem soļiem uz skatuves. Tā ir Draudzīgā aicinājuma diena, galvenais skolas ienākuma avots mācību gadam, ar teātŗa izrādi.

Gadu gājumā Drāmas pulciņa repertuārs ir bijis jo dažāds - latviešu klasiķa Blaumaņa vairākas lugas, Lidijas Auzānes-Tīcmanes darbi, arī mūsu brāļu tautas lietuviešu lugu tulkojumi.

Arī šogad, 24. un 25. janvārii, redzēsim lietuviešu autora Vitauta Alanta komēdiju Grāmatvedības kļūda. Režisors H. Miķelsons. Nekad viņam nav trūcis pacietības darboties ar jauniešiem. Jau no pirmajiem gadiem trimdā esam vērojuši viņa darbu ar bērniem draudzes sarīkojumos un vēl jo vairāk ar ģimnazistiem. Kā tēlniekam no padevīga māla, tā viņam padodas izveidot rakstnieku iecerētos tēlus ar tēlotāju kustībām un balss modulāciju.

Mēs nevaram būt pārāk prasīgi pret jauniešu izrādēm. Jautāsim, ko viņi paši no tām iegūst? Viens no galvenajiem ieguvumiem ir mīlestība pret teātri. Savus pirmos soļus uz ģimnazijas skatuves spērusi laikam mūsu vienīgā latviešu jaunās paaudzes profesionālā aktrise Skaidrīte Leja. Arī Juris Brammanis, tāpat Atis Freimanis, Zinta Briede vēlāk redzēti uz citām skatuvēm, taču pirmie soļi bijuši ģimnazijas Drāmas pulciņā.

Kaut arī pēdējie tēlotāji nav kļuvuši par aktieriem, tomēr modināta interese par teātri, un ja ne vairāk - viņi būs kļuvuši par teātŗa mākslas mīļotājiem.

Pēc mana prāta jauniešiem pats galvenais ieguvums ir bagātāka latviešu valoda. Mēģinājumos tēlotājs iemācās ne tikai savu, bet arī citu tekstu. Šai laikmetā, kad skolās vairs neliek mācīties no galvas dzejoļus, ir svarīgi paturēt prātā kādus tipiski latviskus izteicienus. Tas dara kuplāku vārdu krājumu, īpaši, ja vēl režisors H. Miķelsons sīki izskaidrojis vārda vai norises nozīmi.

Nav arī jāaizmirst draudzības saišu izveidošanās tēlotāju starpā gan mēģinājumos, gan izrādēs ārpus Toronto. Absolventi izteikušies, ka lomu tēlošana uz skatuves stiprinājusi viņu drosmi, kad simtām acu uz viņiem vēršas un pašu balss vien skan lielajā zālē. Vēlāk dzīvē, kad ikdienas darbs prasījis runāt auditorijas priekšā, viņiem vairs neesot bijušas grūtības.

Vai esam padomājuši, cik laika prasa šādas izrādes sagatavošana? Režisors savu laiku nekad netaupa, bet tik daudziem tēlotājiem katram savs laika iedalījums, un nemaz nav viegli visu intereses saskaņot.

Kultūras dienas ievadot, Draudzīgā aicinājuma dienā solījis sacīt uzrunu Izglītības nozares vad. J. Mežaks. Ģimnazijas saime gaida kuplu viesu pulku 24. un 25. janvārī, ne tikai ģimenes locekļus, bet arī daudz skolas draugu.

-es

LAIKS
1981. gada 28. janvārī

Teātri meklē jaunas lugas

PAR GODALGOTAJIEM DARBIEM MAZA INTERESE

1978. g. februārī Kultūras dienu laikā Mineapolē Pasaules brīvo latviešu apvienība izsludināja globālu drāmas sacensību ar godalgām: pirmā $100, otrā $500, trešā $250.

Lai gādātu teātriem jaunas lugas un radītu lielāku interesi par lugu rakstīšanu, PBLA teātra nozares vadītāji jau 1974. g. izlēma rīkot lugu sacensības ik pa pieciem gadiem. Pirmās sacensības notika 1974. g. Rezultātus paziņoja 1975. g. Tagad lugu rakstīšanai paredzēja ilgāku laiku, pusotra gada, un tās bija jāiesniedz 1980. gadā.

Lugas vērtēja 6 žūrijas komisijas locekļi: Ņina Luce un J. Kaupmanis Austrālijā, Māris Ubāns un Juris Valters ASV, Hugo Miķelsons un E. Šķobe Kanadā. Sacensības vadīja un koordinēja Inta Purva Kanadā, Aleksandra Geriņa ASV un Imants Sveilis Austrālijā. Sacensībās piedalījās 17 autoru, viens no tiem ar 5 lugām. No ASV piedalījās 9 autori, no Anglijas 3, no Francijas 1, no Kanadas 3, no Austrālijas 1. Iesūtītas 19 divu līdz piecu cēlienu lugas, viena autora 3 īsludziņas un viena autora 3 bērnu lugas.

LATVIJA AMERIKĀ Sestdiena, 1981. gada 31. janvāris

Atklātas Kultūras dienas

Kultūras dienas, patiesībā, Kultūras nedēļas, 24. janvārī pl. 13:00 Latviešu namā atklās LNAK Izglītības nozares vadītājs J. Mežaks. Tās ievadīs ar Latviešu ģimnazijas Draudzīgā aicinājuma atceres izstādi - lietuviešu autora Vitauta Alanta komēdiju Grāmatvedības kļūda Hugo Miķelsona režijā. Lugas atkārtojums 25. janvārī pl. 17:00 turpat.

Abitūrijas klases audzēkne Anita Ābele pirms izrādes īsumā apskatīja Draudzīgā aicinājuma nozīmi kopš 1935. g. 28. janvāra, kad Kārlis Ulmanis to savā dzimšanas dienā pasludināja, aicinot atcerēties savu pirmo skolu. Runātāja aicināja atminēties arī Draudzīgā aicinājuma ierosinātāju un viņa devumu savai tautai. Arī trimdā Kārļa Ulmaņa ideja ir dzīva un sakņojas pārliecībā, ka mūsu jaunajai paaudzei jāieaug latvietībā. "Šis darbs jāuzņemas vecākiem, latviešu skolai un sabiedrībai," teica klases pārstāve, citējot Draudzīgā aicinājuma ierosinātāja vārdus, kādus viņš teicis aicinājuma trešā gada dienā par latviešu skolu atbalstīšanu.

V. Slavieša pateicās visiem Draudzīgā aicinājuma sekotājiem, kas arī šogad nebija aizmirsuši ģimnaziju, tāpat visai skolas saimei, režisoram un tēlotājiem.

Grāmatvedības kļūdu pa abām dienām noskatījās pavisam 550 apmeklētāju. Izrāžu starpbrīžos notika arī dāvāto mantu izloze, kuŗai gleznas un citus vērtīgus laimestus bija ziedojuši gleznotāja Gundega Sebre, Broadview Delicatessen veikals, A. Stikuts, V. Jansone, Z. Jurševskis, Gardenia un Venus puķu veikali, Balode un Z. Simanovska.

Pēc izrādes tēlotājus un režisoru sumināja ar aplausiem un ziediem. Režisors H. Miķelsons pasniedza tēlotājiem atzinības rakstus par centīgu piedalīšanos drāmas pulciņa un latviešu valodas kopšanā. Tādus saņēma Pēteris Rudzītis, Elmārs Tannis, Arnis Markitannts, Daina Vāgnera, Sandra Struce, Pauls Legzdiņš, Daina Gulbe un Anita Ābele. H. Miķelsons arī pieminēja daudzos izrādes atbalstītājus un palīgus. Skatuves dekorātīvo iekārtu bija veidojis J. Ezergailis un E. Baumanis, gaismotājs V. Kurzemnieks, kostīmi un frizūras V. Jansone, grimētāja Z. Jansone. Nevar nenovērtēt arī režisora H. Miķelsona lielo darbu lugas iestudēšanā, kas it sevišķi iepriecina ar tēlotāju labo latviešu valodu. Abi sarīkojumi beidzās ar rotaļām, dejām un dziesmām. Bufeti vecāku padomes izkārtojumā vadīja I. Vaivare.

LATVIJA AMERIKĀ
1981. gada 14. februāris

DRAUDZĪGO AICINĀJUMU ATCEROTIES!

No sirds priecājos par Toronto Latviešu tautas augstskolas ģimnazijas jauniešu teātŗa pulciņu, kas gadiem turpina šo skaisto tradiciju, ar savām izrādēm atzīmējot Draudzīgā aicinājuma dienu.

Manuprāt, jauniešiem pats galvenais ieguvums ir mūsu mīļākā un dārgākā manta latviešu valoda, ko ar teātri var vislabāk iemācīties un no teātŗa arī paņemt līdz. Līdz ar to tas būs lielāks ieguvums, ne tikai šiem jauniešiem, bet visai mūsu tautai nākotnē. Jāsaka sirsnīgs paldies ikvienam, kas šo svētīgo darbu veic.

Tautas augstskolas sestdienas ģimnazijas drāmas pulciņa iestudētās Vitauta Alanta 3 cēlienu komēdijas Grāmatvedības kļūdas izrādes atkārtojums 1. martā pl. 17 Latviešu Centrā, režisors Hugo Miķelsons. Lugas viesizrāde paredzēta 15 martā pl. 13:30 Hamiltonā, Kristus draudzes dievnamā, 18 Victoria Ave

Režisors H. Miķelsons izsniedz atzinības rakstus lietuviešu lugas tēlotājiem Toronto ģimnazijas drāmas pulciņa dalībniekiem. No kreisās: Elmārs Tannis, Anita Ābele, Pauls Legzdiņš, Daina Vāgnere, Pēteris Rudzītis, Sandra Struce, Arnis Markitants, Daina Gulbe un rež. H. Miķelsons.. Foto: J. Liģers

Draudzīgā aicinājuma ietvaros Toronto latv. tautas augstskolas ģimnazijas drāmatiskā pulciņa divas iezrādes ar Vitauta Alanta komēdiju "Grāmatvedības kļūda" š. ģ. 24. un 25. janvārī Toronto sarīkojumu virknes atklāšana. Attēlā, lugas tēlotāji un techniskie darbinieki, pirmajā rindā no kreisās: Daina Vagnere, Anita Ābele, Sandra Struce, Daina Gulbe un Velga Jansone (kostīmi). Aizmugurē no kreisās: Elmārs Tannis, Jānis Ezergailis (skatuve), Pauls Legzdiņs; Vitauts Kurzemnieks (gaismas), Arnis Markitants, Pēteris Rudzītis, Edmunds Baumanis (skatuve) un režisors Hugo Miķelsons..

Foto: J. Liģers.

Toronto ģimnazisti skatuvē

LIETUVIEŠA LUGA IEVADA DRAUDZĪGĀ AICINĀJUMA ATCERI

Toronto latviešu ģimnazijas drāmas pulciņš 24. un 25. janvārī Latviešu namā, atzīmējot Draudzīgo aicinājumu un ievadot Kultūras dienu sarīkojumu virkni, sniedza lietuviešu rakstnieka Vitauta Alanta 3 cēlienu komēdiju Grāmatvedības kļūda. Lugu latviski tulkojis Emīls Skujenieks. Bija patīkami dzirdēt no jauniešu mutes skaidru un pareizu latviešu valodas izrunu bez žargona un svešas valodas iestarpinājumiem un pieskaņām. Še nopelns ne tikai ģimnazijas latviešu valodas skolotājiem, bet arī režisoram Hugo Miķelsonam, kas pielicis vislielāko darbu un pūles. Ir arī patīkami, ka tieši jaunieši ir tie, kas pirmie ievada latviešu kultūras dienas.

Grāmatvedības kļūda ir viegla sadzīves komēdija, kur parādītas pedantiska un stūrgalvīga tēva domstarpības un cīņa ar viņa tikpat stūrgalvīgo meitu precību gados. Luga uzrakstīta ar daudzām asprātībām, kas smīdināja publiku. Režisors pelnījis atzinību ne tikai vien par tēlotāju labo izrunu un raitiem dialogiem, bet arī par labu situāciju izkārtojumu. Vīriešu lomās bija četri braši un izskatīgi puiši, no kuriem vienam un otram iezibējās pa tēlotāja dzirkstij. Visjaunākais un augumā arī vismazākais no viņiem bija Pēteris Rudzītis, kam bija pielipināta bārda un uzticēta galvenā un īpaši grūtā tēva un vīra Bruzga loma. Pārējās vīriešu lomās bija Elmārs Tannis, Arnis Markitants un Pauls Legzdiņš. Sieviešu lomās galvenā bija Daina Vāgnere, kas droši tēloja Bruzga meitu Birutu. Labas bija arī Anita Ābele, Sandra Struce un Daina Gulbe pavisam mazā lomiņā. Par dekorātīvo iekārtu bija rūpējušies J. Ezergailis un E. Baumanis.

I. LIEPSALA

Grāmatvedības kļūda

VITAUTA ALANTA KOMĒDIJA H. MIĶELSONA VADĪBĀ UN TLTA ĢIMNAZIJAS DRĀMAS PULCIŅA IESTUDĒJUMĀ

- Vai tad es tiešām savā grāmatvedībā būšu pielaidis kļūdu? - Skatītāji ir uzmanīgi sekojuši izrādei, smējušies un aplaudējuši. Kāda balss sacīja: "Bija tik labi, ka apraudājos."

Anita Ābele tēlo māti, kas klusēdama pieņēmusi savu mūža daļu un tagad meitai novēl vairāk prieka. A. Ābele nosvērta kustībās, viņas valodas skaidra. Ap māti ir labestības gaisotne. No istabas iziedama, viņa aizturētos vārdus izsaka ķermeņa kustībā tik labi, ka skatītājs ir sagatavots pārsteigumam.

Daina Vāgnere, būdama piemīlīga, zina arī, ka grūtību pārvarēšanai vajadzīga lielāka cīņa. Viņas acīs pazib gan šķelmība, gan jaunības spīts, bet gluds tēlojums un tīra valoda viņu nes iecerētā virzienā.

Arnis Markitants savā tēlojumā ir gatavs izlīst caur adatas aci, lai pasargātu sevi no ēnām un varētu dzīvē virzīties uz augšu. Ne ļaunums, bet cilvēcīga muļķība liek par viņu smieties. Sejas izteiksme Arnim mainās tikpat ātri kā līgavas un, viņā skatoties, atraisās veselīgi smiekli.

Sandra Struce ir ticīgi staigājusi mēnesnīcā ar līgavu mednieku, un viņai jāizšķiras par savu vietu sarežģījumu virknē. Ar labu draudzenes cēlumu Sandra savāc apjukušo mīlētāju, jo viņa vēl cer, ka tur iznāks lietas koks. Sandras tēlojums dabisks, vārdi pateikti skaidri un vietā.

Pauls Legzdiņš ir atkal uz pazīstamās skatuves. Pianista lomā viņš parādās ar labu stāju, ticību sev, līgavai un mūzikai. Tā viņš droši pārstaigā skatuvi, parāda savu apbalvoto valodu un bagāts aiziet. Te varētu teikt - atnāca, ieraudzīja - uzvarēja!

Daina Gulbe šoreiz savā īsajā brīdī uz skatuves labi parāda iebiedēto ziņnesi, jo viņas priekšnieks taču ir cilvēks bez kļūdām! Vaļas brīžos Daina sekoja citu tēlotāju tekstiem, lai vārdi nepazūd.

Elmārs Tannis ar prieku tēlo vecāku vīru, kam nav ne

mājas, ne sievas, ne savu bērnu, ar ko eksperimentēt dzīves sarežģījumus. Savā labsirdībā viņš ir saglabājis jaunības dzirksti un var palīdzēt citiem.

Vislielākā loma ir Pēteŗa Rudzīša ziņā. Jau sākuma mēģinājumos bija redzams, ka viņš sirsnīgi iesaistījies savas lomas izveidošanā. Teksts, balss nokrāsa, kustības, acis - viss veidoja tēvu, kas ģimenes pamatos ieguldījis grāmatvedību. Lielisks darbs Pēteŗa skatuves mūžā!

Lai vīna glāzes cilādami atminamies, ka glāzes tukšošana izsaka dažādus pārdzīvojumus.

Lai izrāde izdotos pilnīga, bija strādājusi Velga Jansone, gādādama par teerpiem un matu sakārtojumu. Gaismas bija padotas Vit. Kurzemnieka rokai. Zane Jansone pastiprināja jaunības krāšņumu un sadalīja prāta gadu rievas. Mūziku atskaņoja Pauls Legzdiņš. Par skatuves iekārtu rūpējās J. Ezergailis un Edm. Baumanis. Ruta Atvasara

LATVIJA AMERIKĀ
1981. gada 28. februāris

Toronto latviešu tautas augstskolas ģimnazijas drāmas pulciņa vadītāja H. Miķelsona režijā iestudētās Vitauta Ālanda 3 cēlienu komedijas Grāmatvedības kļūda izrādes atkārtojumam 1. martā Latviešu centrā mainīts laiks. Tas notiks pl. 19. Izrādes atlikums par labu Lsatviešu centram.

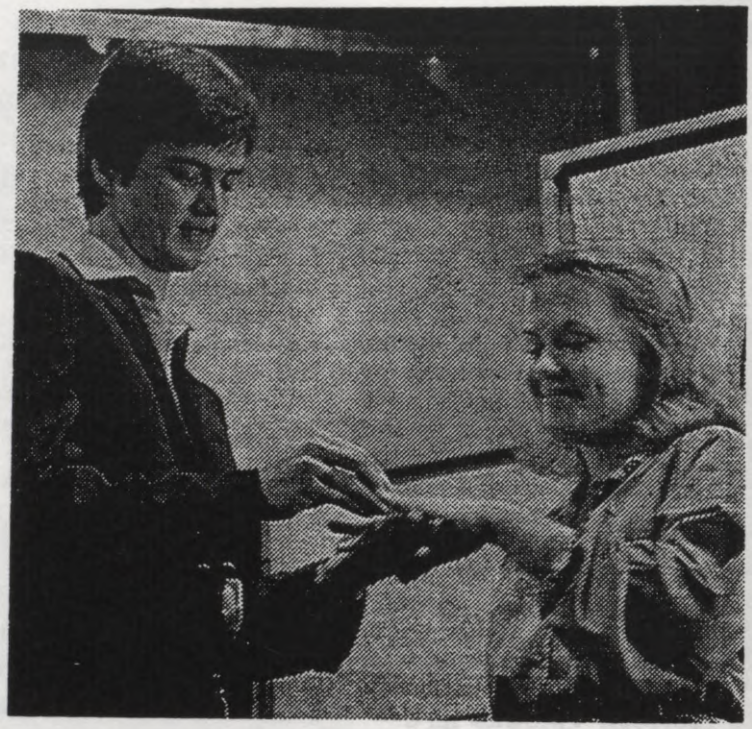

"Derības gredzens savai iecerētajai" šajā attēlā ir teātŗa izrāde - TLTA ģimnazijas Drāmas pulciņa izrādē Kultūras dienas atklājot. Šogad Drāmas pulcinna vad. un režisors H. Miķelsons bija izvēlējies V. Alanta "Grāmatvedības kļūdas" izrādi. Attēlā Pauls Legzdiņš un Daina Vāgnere.
Foto: J. Liģers.

LAIKS Sestdien, 1981. gada 7. martā

Centrālās Kultūras dienas Kalamazū

AR DAIĻAMATNIEKU SAIETU UN DAŽĀDA RAKSTURA SARĪKOJUMIEM NO 28. MARTA LĪDZ 5. APRĪLIM

KALAMAZŪ (Vm.) - Šī gada Amerikas latviešu centrālās kultūras dienas, ALA Kultūras biroja atbalstā, sadarbībā ar visām vietējām organizācijām un draudzēm, rīko Kalamazū latviešu biedrība. Darbu kārtošanai izveidota 26 locekļu rīcības komiteja. Pēdējā komitejas sēdē latviešu biedrības priekšnieks V. Miķelsons ziņoja, ka Kultūras dienu programmā iecerēts iesaistīt visas paaudzes un tajā lūgti piedalīties visi vietējie kultūras darbinieki un mākslinieki. Aicināti apmeklēt Centrālās kultūras dienas arī kaimiņu pilsētu ļaudis.

Kultūras dienas noslēgsies 5. aprīlī plkst. 2 pp. Kalamazū kolledžas Dalton teātra zālē ar Toronto latviešu ģimnazijas drāmas pulciņa V. Alanta 3. cēlienu komēdijas "Grāmatvedības kļūda" izrādi, režisora Hugo Miķelsona vadībā.

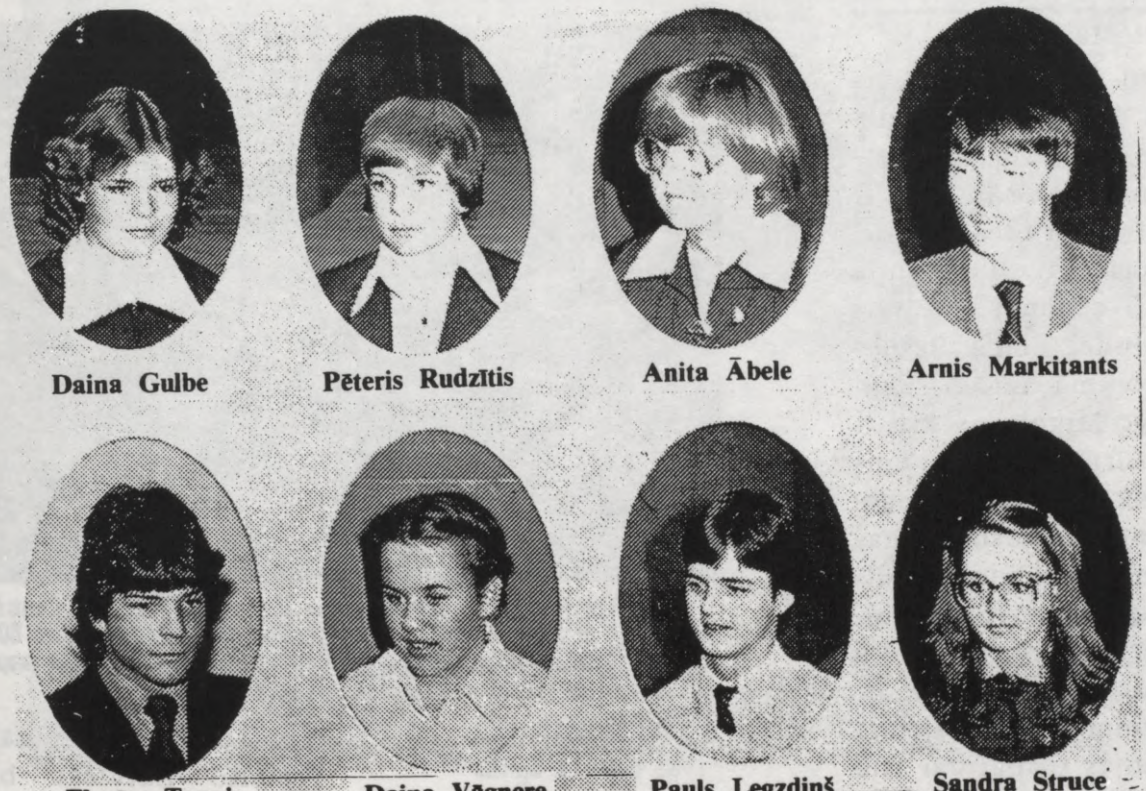

Toronto ģimnazisti pošas viesizrādēm ar lietuviešu rakstnieka Vitauta Alanta komēdiju "Grāmatvedības kļūda": 15. martā - Hamiltonā, 5. Aprīlī - Kalamazū (Amerikas Centrālās Kultūras dienās) un 3. maijā - Londonā. Uzņēmumā jaunie tēlotāji.
Miķelsons

Foto: Hugo

LAIKS
Sestdien, 1981. gada 21. martā

Ģimnazijas drāmas kopa 1. marta pēcpusdienā Latviešu centrā deva V. Alanta komēdijas Grāmatvedības kļūda atkārtojuma izrādi par labu centram; to noskatījās ap 560 apmeklētāju. Latviešu centra valdes priekšsēdis V. Liepiņš publiku iepazīstināja ar režisora H. Miķelsona vadīto jauniešu ansambli, izcēla viņu darbu un pateicās par dāvāto izrādi. Šī bija jauniestudējuma trešā izrāde Toronto.

LAIKS Trešdien, 1981. gada 25. martā

12 gleznotāju un 25 daiļamatnieku darbi Kalamazū

CENTRĀLĀS KULTŪRAS DIENAS ATKLĀS ALA PRIEKŠSĒDIS J. RIEKSTIŅŠ

KALAMAZŪ (Vm.)- Referēs O. Grīns, prof. E. Lauberte, B. Mainis, A. Bolšteins. Referēs un savus darbus lasīs I. Gubiņa. Dziedās E. Patvaldniece, D. Langenas klavieru pavadījumā. Rakstnieku pēcpusdiena O. Jēgena vadībā 4. aprīlī plkst. 1 dienā. Sarīkojums "Jaunatne mūsu nākotne" ar ALJA valdes priekšsēdes Astrīdas Cīrules-Sprūdžas un ALA Kultūras biroja vadītāja K. Sventecka uzrunām un jauniešu priekšnesumiem notiks 4. aprīlī plkst. 7 vakarā Holiday Inn (pie 131. ceļa).

Kultūras dienas noslēgsies 5. aprīlī plkst. 2:00 pp. Kalamazū kolledžas Dalton teātrī ar Toronto latviešu ģimnazijas drāmas pulciņa izrādi - V. Alanta 3 cēlienu komēdija "Grāmatvedības kļūda." Režisors Hugo Miķelsons.

HAMILTONA

❄ Latviešu skola Hamiltonā 15. martā bija rīkojusi baznīcas lejas zālē Toronto latviešu ģimnazijas Drāmas pulcinna teātŗa izrādi - lietuviešu autora Vitauta Alanta komēdiju 3 cēlienos Grāmatvedības kļūda, Emīla Skujenieka tulkojumā. Izrādi sagatavojis Hugo Miķelsons, kostīmi un frizūras - Velga Jansone, mūzika - Pauls Legzdiņš. Toronto latviešu ģimnazijas drāmas pulciņš Hamiltonā jau agrāk viesojies vairākas reizes un ar savu priekšnesumu saistījis hamiltoniešu uzmanību. Pēdējo izrādi noskatījās turpat vai 100 skatiitāju. Var droši teikt, ka mūsu trimdas teātris vēl ilgi darbosies, jo jauna maiņa ir klāt. Iepriecināja skaidrā un tīrā latviešu valoda, kā arī jauneklīgais tēlojums. Vislabāk patika Pēteris Rudzītis, Arnis Markitants un Daina Vāgnere. Bija arī ziedi režisoram un aktieriem. Pirms izrādes skolas padomes vecāki bija sarūpējuši siltas pusdienas. J.G.

❄

LAIKS
Trešdien, 1981. gada 8. aprīlī

ROČESTERAS CHRONIKA

❄ Draudzes svētdienas skola aicinājusi 31. maijā Ročesterā viesoties Toronto latviešu ģimnazijas drāmas pulciņu ar V. Alanta lugu "Grāmatvedības kļūda". (A.V.)

❄

Toronto Latviešu ģimnazijas audzēkņi, iegriežoties Latviešu Centrā, iepazinās ar bibliotēkas grāmatu krājumu. Ģimnazija ziedojusi 600 dol. no "Grāmatvedības kļūdas" izrādes atlikuma. Ziedojumu saņem bibliotēkas pārzine Emilija Ziplāne.

LATVIJA AMERIKĀ
1981. gada 11. aprīlis

❄ Paldies latviešu ģimnazijas teātrim par Centrā izrādīto lugu "Grāmatvedības kļūda", šī izrāde deva 600 dol. atlikumu, kuŗu teātris nolēmis veltīt Centram norādītajam mērķim.

❄

Bija iekārtota arī Edvarta Virzas grāmatu skate ar retumu - archibīskapa A. Lūša izvesto grāmatu ar autora ierakstu. Dzejnieka ģimetne, tāpat rakstnieka A. Skujiņa-Rasas ģimetne bija novietotas starp divām degošām svecēm.

Sarīkojumā jauniete Silvija Tinta skandēja divus Edvarta Virzas dzejoļus, bet režisors Hugo Miķelsons nolasīja epizodu par Lieldienām no Virzas Straumēniem. Aktrise Lonija Vasariņa skandēja Virzas Nakts parādi. Visi vēl nodziedāja Virzas iemīļotāko dziesmu: Tumša nakte, zaļa zāle... Toronto Latviešu biedrības priekšnieks L. Ozols beigās pateicās biedrības dāmu komitejai par sagādāto cienastu, kā arī programmas kuplinātājiem un visiem apmeklētājiem par atsaucību. Atceres vakarā bija ieradies arī Toronto Austrumu draudzes mācītājs Arveds Celms, ar kuŗu iepazīstināja Biruta Senkēviča. V.S.

❄

LAIKS
Trešdien, 1981. gada 22. aprīlī

Ar jaunām skaņām

Teātra izrāde 5. aprīlī Kalamazū kolledžas Daltona teātrī bija pēdējais Centrālo kultūras dienu sarīkojums. Toronto latviešu ģimnazijas drāmas pulciņš, režisora Hugo Miķelsona vadībā, izrādīja V. Alanta 3 cēlienu komēdiju "Grāmatvedības kļūda". Tē-

Toronto latviešu biedrība Latviešu namā rīkoja dzejnieka Ed. Virzas piemiņas vakaru, pulcinot ap 100 klausītāju. Attēlā programmas daliibnieki, no labās - V. Brastiņš lasīja nelaiķa rakstnieka A. Rasas apceri par Ed. Virzas literāro darbību, H. Miķelsons izvilkumu no Straumēniem, S. Tinte skandēja Baltos mākoņus un Zaļo karogu, L. Vasariņa skandēja Nakts parādi un Lūdzamo dienu. Archibīskaps A. Lūsis un B. Senkēviča stāstīja savas atmiņas par dzejnieku J. Veinberga no TLB pasniedza ziedus programmas dalibniekiem; L. Ozols, TLB valdes priekšs. Foto V. Plampe.

lotājos bija 8 jaunieši, kas izpelnījās skatītāju sirsnīgus sumināiumus.

Teātra telpu un skatuves piederumu izkārtošanā lieli nopelni šīs kolledžas prof. Voldemāram Rušēvicam, Arvīdam Bārzdelim un Staņislavam Loginam. Pēc izrādes biedrības dāmu komiteja R. Balčunas vadībā biedrības telpās bija sarūpējusi noslēguma vakariņas. Bija gan mājnieku, gan ciemiņu runas un pateicības vārdi. Toronto jaunie aktieri, kas iepriekš bija tik labi tēlotāji, tagad bija nepārspējami ar dziedāšanu. Speciālu sumināiumu līdz ar dzejoļu grāmatu un ierakstu saņēma režisors H. Miķelsons.

Centrālās kultūras dienas ar astoņu dienu 12 dažāda rakstura sarīkojumiem ir noslēgušās. Apmeklētāju skaits, ko lēš uz apm. 1500, nelielai Kalamazū latviešu saimei ir - apmierinošs, jo viesu no citām vietām nebija daudz. Par šiem notikumiem rakstīja arī vietējā avīze "Kalamazoo Gazette".

❄

LATVIJA AMERIKĀ
1981. gada 9. maijs

❄Tautas augstskolas ģimnazija ik gadus rīko audzēkņu vakaru, kuŗa atlikumu nodod Latviešu namam pateicībā par telpu atvēlēšanu ģimnazijai bez maksas. Šogad sarīkojumā 1. maijā Latviešu namā bija ap 170 apmeklētāju, no tiem apmēram puse jauniešu.

Plašā un daudzpusīgā audzēkņu programmā bija 12 priekšnesumu - deklamācijas skandēja Inga Kukse, Ruta Lauze, Daina Gulbe, Sandra Liepkalna, Andra Aveniņa klavieŗpavadījumā; pašu audzēkņu sacerējumi un īsreferāti - Laime un skaidra sirds (Kristīne Kirkupe), Kārlis Ulmanis (Renāte Krastiņa), Kas mani vieno ar vecāku dzimteni (Sandra Struce), Isreferāts Komūnisma īstā seja nenotika Arnolda Legzdiņa saslimšanas dēļ; Ariāna Liepiņa vadīja trīs jaunāko klašu koŗa dziesmas, bet pēdējās, 4. klases meiteņu ansamblis dziedāja Alda Liepiņa klavieŗpavadījumā. Īpašu atsaucību publikā guva "operete" - tautasdziesmu aranžējums "Līgavas lūkoties" Ariānas Liepiņas un H. Miķelsona iestudējumā, ar dziedājumiem piedaloties Vilmai Vītolai, Andrim Aveniņam, Anitai Ābelei un Arnim Markitantam ģimnazijas koklētāju pavadījumā, Andŗa Bādera skandētā Andreja Eglīša Dievs, Tava zeme deg un audzēkņu kopdeklamācija Pelēkā Akmeņa "Kauja par Zemgali" H. Miķelsona vadībā. Visa sarīkojuma vadība bija 4. kl. abitūrientu rokās. Vakaru vadīja Sandra Liepkalna ar palīgiem.

❄

LAIKS
Trešdien, 1981. gada 13. maijā

❄ Toronto latviešu tautas augstskolas piektdienas ģimnazijas slēgtajā audzēkņu vakarā 1. maijā Latviešu namā bija plaša audzēkņu priekšnesumu programma, un paši audzēkņi arī sarīkojumu vadīja. Vakara vadītāja Sandra Liepkalna to atklāja ar uzrunu; viņas palīgi bija Aldis Liepiņš un Arvids Tīģeris. Priekšnesumos bija 1., 2. un 3. klases koris Arianas Liepiņas vadībā, meiteņu ansamblis ar Alda Liepiņa klavieru pavadījumu, Ingas Kukses, Rutas Lauzes, Dainas Gulbes un Andra Bādera deklamācijas pie kam pēdējais par Andreja Eglīša garā dzejojuma Dievs, Tava zeme deg sniegumu guva īpašu atzinību. S. Liepkalna sniedza melodeklamāciju ar Andri Aveniņu pie klavierēm, bet grupas deklamācijā piedalījās Maira Krastiņa, Elviga Sebre, Sivija Tint Ronalds Cicurskis, Sandra Struce un Anita Ābele. Programmā vēl bija divi tautas dziesmu drāmatizējumi ar plašāku dziedātāju un tēlotāju sastāvu, sagatavošanā piedaloties Arianai Liepiņai un Hugo Miķelsonam, kā arī daži referāti: Kristīnes Kirkupas "Laime un skaidra sirds latviešu literātūrā", Renātes Krastiņas "Kārlis Ulmanis"; Sandras Struces "Kas mani vieno ar vecāku dzimteni"; referenta saslimšanas dēļ izpalika Arnolda Lagzdiņa referāts "Komūnisma īstā seja". Sekoja cienasts, par ko bija rūpējusies Daina Vāgnere ar palīdzēm, un saviesīgā daļa Arņa Markitanta vadībā. Dalībnieku bija ap 170, un vakars deva ap 200 dol. Latviešu namam.

❄

LATVIJA AMERIKĀ
1981. gada 16. maijā

ROČESTRA

❄Draudzes svētdienas skola aicinājusi 31. maijā Ročestrā viesoties Toronto latviešu ģimnazijas drāmas pulciņu ar V. Alanta lugu "Grāmatvedības kļūda". Tuvāki norādījumi sekos. S. Sed.

❄

LAIKS
Trešdien, 1981. gada 27. maijā

ROČESTERAS CHRONIKA

Svētdienas skolas izkārtojumā 31. maijā pl. 11:30 YWCA auditorijā, 175 Clinton Ave. N., Toronto latviešu ģimnazijas drāmas pulciņa uzvedumā lietuviešu mākslinieka V. Alanta 3 cēlienu komēdija "Grāmatvedības kļūda" režisora Hugo Miķelsona vadībā. Ieejas maksa $6, pensionāriem $4, bērniem zem 12 gadiem un svētdienas skolas audzēkņiem ieeja brīva. Izrādes atlikums par labu svētdienas skolas stipendiju fondam. (A.V.)

❄ Svētdien 31. maijā YWCA nama 124. istabā (175 N. Clinton Ave.) notiks DV apv. izkārtotā mākslinieka Otto Grundes gleznu un Arnolda Golta foto izstāde. Izstādē ar savām darinātām rotām piedalīsies arī jaunā rotkale Velta Karlsone. Izstādes sākums plkst. 10 no rīta.

Izstādes laikā (plkst. 11.30) YWCA nama auditorijā notiks arī Krusta draudzes svētdienas skolas izkārtotā Toronto latv. ģimnazijas drāmas pulciņa viesizrāde ar V. Alanta 3 cēlienu komēdiju "Grāmatvedības kļūda". (A.L.)

❄

Toronto latviešu tautas augstskolas sestdienas ģimnazijas 25. izlaiduma absolventi, skolotāji un izlaiduma akta goda viesi 1. rindā no kreisās A. Bērziņš, E. Tannis, B. Senkēviča, J. Zuntaks, māc. A. Čops LNAK Izglītības nozares vad. J. Mežaks, direktrise V. Slavieša, LNAK valdes priekšsēdis T. Kronbergs, abiturientu klases audzunātāja I. Krūmiņa, TLTA vaditājs A. Sudmalis, un prof. E. Žubeckis. 2. rindā absolventi Sandra Struce, Sandra Bernava, Anita Ābele, Ieva Jēkabsone, Kristline Kirkupe, Rita Jente, Anita Tanne, Sandra Liepkalna, Daina Vāgnere un Gundega Ķelle, skolotāja R. Krastiņa, I. Kukse un A. Liepiņa. 3. rindā skolotāji H. Miķelsons, P. Legzdiņš un A. Vītols, inspektors O. Sīls un skolotājs R. Rūtītis; aizmugurē absolventi Arnis Šulcs, Arvids Tīģeris, Arnis Markitants, Andris Bāders, Aldis Liepiņš un Andris Aveniņš. Iztrūkst abiturients Viktors Krēsliņnš. Foto: J. Liģers

Piezīme: Sestdienas ģimnazijas 25. izlaiduma foto ievietots arī LATVIJA AMERIKĀ, sestdien 13. jūnijā.

LAIKS
Sestdien, 1981. gada 6. Jūnijā

ROČESTERAS CHRONIKA

*Visas krēslu rindas YWCA zālē bija aizņemtas skatītājiem, kad Toronto latviešu ģimnazijas drāmas pulciņa dalībnieki tēloja V. Alanta komēdiju "Grāmatvedības kļūda". Skaidra dikcija, pareiza latviešu valoda, laba iejušanās lomās - viss tas veicināja izrādes labo noskaņu. Pēc izrādes Ročestras latviešu skolas audzēkņi visiem pasniedza ziedus. Tos saņēma arī režisors H. Miķelsons un izrādes techniskie talcinieki K. Rudzītis un J. Galējs. Bija arī pulciņš skatītāju no Sirakūzām. Pēc izrādes varēja pamieloties pie skolas vecāku padomes sarūpētā cienasta galda. (A.V.)

❄

LATVIJA AMERIKĀ
1981. gada 20. jūnijs

*TLTA sestdienas ģimnazijas drāmas pulciņa vadītājs režisors Hugo Miķelsons izraudzījis iestudēšanai nākamam māc. gadam Jūlija Pētersona komēdiju "Prāta cilvēks". Lugas darbība risinās latviskā vidē, inteliģences aprindās pilsētā. Kāds augstskolas docents vecpuisis ieskatījis jaunavu, ar kuŗu plānojis nodibināt laimīgu laulības dzīvi. Viņš vēlas, lai tādiem pašiem auksta prāta apsvērumiem būtu arī viņa izredzētā. Pēc dažiem pārpratumiem tomēr seko laimīgs atrisinājums. Luga pirmo reizi izrādīta Latvijā trīsdesmito gadu sākumā. Tajā ir četras sieviešu un piecas vīriešu lomas. Lugas lasījums paredzēts septembrī, pēc tam mēģinājumi divreiz nedēļā, pirmdienu un ceturtdienu vakaros, Latviešu namā. Pirmizrāde un atkārtojums Draudzīgā aicinājuma atcerē. ❄

SAVIENOTĀS VALSTIS

❄Visas krēslu rindas YWCA auditorijā bija pateicīgu skatītāju pilnas, kad Toronto latviešu ģimnazijas drāmas pulciņa jaunie aktieŗi tēloja V. Alanta komēdiju Grāmatvedības kļūda. Skaidra dikcija, pareiza latviešu valoda, laba iejušanās lomās, tēlošanas un pašdarbības prieks - viss tas veicināja uzveduma sekmes un labo noskaņu. Pēc izrādes skatītāji aplausiem sumināja kaimiņzemes viesus, bet Ročestras svētdienas skolas audzēkņi tēlotājiem pasniedza ziedus. Tos saņēma arī režisors H. Miķelsons un izrādes techniskie talcinieki K. Rudzītis un J. Galējs. Bija arī pulciņš skatītāju no kaimiņu Sirakūzām. Pēc izrādes varēja pamieloties pie skolas vecāku padomes sarūpētā cienasta galda. H. Sed.

❄

Cēsu kauju atcere Toronto

❄Latvijas brīvības cīnītāju piemiņas dienas un Cēsu kauju 62 gadu atceri 19. jūnijā DV namā bija rīkojuši Ziemeļnieki majora A. Amerika vadībā. Sarīkojumu ar uzrunu ievadīja Latvijas goda konsuls Dr. E. Upenieks. Pēc Latvijas himnas notika visu Baltijas valstu atbrīvošanas karā kritušo brīvības cīnītāju godināšana ar klusuma brīdi. Klātesošos atbrīvošanas karā dalībniekus majoru A. Ameriku, virspulkvedi A. Silgaili, R. Rozi, kapt. T. Miezīti, kalpakieti K. Tanni, igauņu majoru LKOK B. Leimani, karā veterānus K. Tori, A. Tomingu un U. Tamrē sumināja aplausiem, simboliski cildinot visus Latvijas brīvības cīnītājus. Dzejniece Biruta Senkēviča nolasīja viņiem veltītu poēmu. LKOK majors Alberts Ameriks nolasīja referātu par Strazdu muižas pamiera līgumu. Apsveicēju vidū bija virspulkv. A. Silgailis, kalpakietis K. Tannis, 3. Jelgavas pulka piemiņas fonda valdes priekšsēdis R. Roze, TLB sestdienas skolas pārzine M. Matīsa, TLB valdes priekšsēdis L. Ozols, Arnolds Tīcmanis, kas stāstīja savas atmiņas par brīvības cīņu laikiem. Sveica arī no LPB Kanadas kopas B. Senkēviča, LKOK majors B. Leimanis, karā veterāns U. Tori, DV Toronto nod. O. Zvirgzdgrauds. Bija arī vairāki rakstveida apsveikumi, ko nolasīja sarīkojuma vadītājs R. Norītis no bijušiem cīņu dalībniekiem un organizāciju pārstāvjiem. Atceri kuplināja ar vairākām dziesmām meiteņu ansamblis: Sandra Ķuze, Ilze Ezergaile un Laura Zariņa, dziedot arī solo. Režisors Hugo Miķelsons skandēja Pēteŗa Aigara un Valdas Moras dzejoļus, bet Jānis Vandelis - piemērotas dainas. Ap 70 sarīkojuma apmeklētāji pakavējās pie DV Toronto vanadžu A. Jēkabsones vadība klātiem galdiem. V.S.

❄

LAIKS
1981. gada 15. jūlijā

❄Karavīru organizācijas Ziemeļnieki 19. jūnijā DV namā rīkotajā vakarā Latvijas brīvības cīnītāju piemiņas dienas un Cēsu kauju 62. gadskārtas atzīmēšanai bija ap 80 dalībnieku, to vidū Latvijas goda konsuls Dr. E. Upenieks, kurš teica uzrunu, virspulkvedis A. Silgailis, citi Latvijas brīvības cīņu dalībnieki, kalpakieši, lāčplēši, kā arī igauņu viesi - kara veterāni: LKOK maj. B. Lēmans, K. Tori, A. Toomings un U. Tamre. Vakara programmā, ko vadīja R. Norītis, bija Ziemeļnieku priekšsēža LKOK maj. Alberta Amerika apcere par Cēsu kaujām un Strazdumuižas pamiera nozīmi (papildināja kalpakietis K. Tannis), kritušo un klāt esošo brīvības cīnītāju godināšana, H. Miķelsona dzejas skandējumi (Pētera Aigara un Valdas Moras dzejoļi), Aijas Auziņas meiteņu ansambļa dziesmas, ko šoreiz vadīja Sandra Ķuze. Kritušo godināšanai Biruta Senkēviča skandēja savu īpaši šim gadījumam sacerētu poēmu. Sveicienus teica K. Tannis (kalpakieši), R. Roze (3. Jelgavas pulks), L. Ozols (Latviešu biedrība), M. Matīsa (Latviešu biedrības sestdienas skola), B. Senkēviča (Preses kopa) u.c. Rakstveida sveicienus bija sūtījuši LKO kavalieri pltn. J. Puriņš, pltn. K. Plūmanis un vltn. A. Lauris, DV Kanadas

valdes priekšsēdis V. Plūdons u.c. Par mielastu rūpējās DV Toronto nodaļas vanadžu kopa A. Jēkabsones vadībā. Apmeklētāju vidū bija arī tāls ciemiņš no Austrālijas - Elza Širova.

❄

LATVIJA AMERIKĀ
1981. gada 29. augusts

LATVIEŠU APRIŅĶIS

*DV Druvas nodaļa bija rīkojusi 8. augustā gadskārtējos Dārza svētkus nodaļas pr-ža A. Kalniņa mājās, kas tomēr nevarēja dārzā notikt, jo traucēja spēcīgais pērkona lietus. Bija pulcējušies viesi kuplā skaitā arī no citiem latviešu centriem, kā arī DV Kanadas zemes valdes sēdes dalībnieki. Tos sveica nod. pr-dis A.. Kalniņš. Ar priekšnesumiem piedalījās Lizete Kalvāne, Nora Pulciņa un Ilga Breikša. Ar humoristiskiem stāstījumiem iepriecināja režisors Hugo Miķelsons (arī ar burvja izdarībām). St. Budkēvics, A. Šterns u.c. Vanadzes priekšnieces M. Beņķītes vadībā rūpējās par viesu pacienāšanu ar lauku gardumiem. Ap 70 Dārza svētku dalībnieku pavadīja patīkamu vakaru. O.K.

❄

LATVIJA AMERIKĀ
1981. gada 26. septembris

*Latviešu tautas augstskolas ģimnazijas vecāku gada sapulce 20. oktobrī pl. 20 Latviešu namā. Ģimnazijas audzēkņi skolas tērpos organizēti piedalīsies Toronto latviešu kopīgajā Latvijas valsts svētku sarīkojumā. Vienīgais skolas sarīkojums pirms jaungada būs slēgtais eglītes vakars 18. decembrī pl. 19 Latviešu namā. Latviešu valodu šogad māca E. Ezera, R. Krastiņa, I. Kukse, J. Ruskis, R. Rūtītis; literatūru - R. Krastiņa, P. Legzdiņš un A. Vītols; ģeografiju - J. Tikiņš, vēsturi - O. Sils un V. Slaviešа, mākslas vēsturi - J. Zuntaks,

Latviešu pagastā

Daudzi lūgti draugi un paziņas 29. augustā bija izbraukuši uz Intas un Rūdolfa Purvu 50 akru lielo lauku īpašumu pie Erinas, Ont., apm. labas stundas braucienā no Toronto uz ziemeļiem. Tas nosaukts Purvu ģimenes vārdā par "Purvaini". Bija ieradušies arī tuvākie kaimiņi no Latviešu apriņķa, kopskaitā vairāk nekā 80 personu, lai būtu klāt jaunās dzīvojamās ēkas iesvētīšanā.

Jaunajai mājai Dieva svētību izlūdzās Valija Mērniece. Inta Purva paziņoja, ka šogad aprit arī abu māju saimnieku laulības dzīvē aizvadītie 30 gadi un izteica vēlmi, lai jaunā māja būtu kā ceļa stabs viņu dēlam uz dzimteni. Viņa paziņoja, ka ik vasaras pēc Jāņu svētkiem Sidrabenē notiks līgošana arī Purvainē. Jaunajā īpašumā jau notikušas vairākas latviešu sanāksmes, arī LNAK valdes sēde.

Viesībās LNAK valdes priekšsēdis T. Kronbergs atminējās, ka 1951. gadā abi Purvi ieceļojuši Kanadā no Zviedrijas un sākuši rosīgi darboties Toronto teātŗa mākslā. Inta Purva rosīgi darbojas arī LNAK valdē un vadījusi arī šīs vasaras Latviešu dienas Toronto. Arī abu dēls Imants aktīvi darbojas latviešu sabiedrībā, bijis LNJAK valdes priekšsēdis.

LPB Kanadas kopas valdes priekšsēdis R. Norītis pasniedza jaunās mājas saimniekiem LNAK un Preses biedrības kopēju dāvanu ar mākslinieka Edgara Krūmiņa zīmētu adresi un dzejnieces Gunas Ikonas veltītu dzejoli. Konsula Dr. E. Upenieka sveicienu nolasīja Biruta Senkēviča.

Režisors Hugo Miķelsons improvizēja humoristisku televīzijas raidījumu, iesaistot tajā arī abus jaunās mājas saimniekus. Savus sveicienus ar latvisku vāzi nodeva E. Pētersons no Gvelfas, Ont., tāpat Latviešu pagasta kaimiņš Aleksis Kalniņš un Jāzeps Grodnis un DV teātŗa Kanadā tagadējais valdes priekšsēdis Imants Lapiņš.

Visiem apsveicējiem pateicās Rūdolfs Purvs, pēc tam lielais viesu pulks baudīja viesmīlīgās mājas labumus.

V.S.

❄

sabiedriskās zinātnes - V. Slaviešа, reliģiju un ētiku - māc. J. Cālītis, žurnāla Sīkumi atb. redaktrise un literatūras pulciņa vadītāja I. Krūmiņa, drāmas pulciņa vadītājs H. Miķelsons. ❄

LAIKS
Sestdien, 1981. gada 3. oktobrī

❄Latviešu tautas augstskolas sestdienas ģimnazijas gadskārtējā izbraukumā uz Orandžvilles apkārtni 20. septembrī piedalījās 32 ģimnazisti un 4 skolotāji. To vadīja skolotājs H. Miķelsons un 4. klases audzēknis Ronalds Cicurskis ar palīgiem. Laiks pagāja sporta spēlēs, šķēršļu gājienā, rotaļās. - Ģimnazijas drāmas pulciņš režisora Hugo Miķelsona vadībā sācis iestudēt Jūlija Pētesona komēdiju "Prāta cilvēki". Tēlotājos 9 ģimnazijas audzēkņi, pirmizrāde - Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojumā janvārī.

❄

LATVIJA AMERIKĀ
1981. gada 24. oktobris

❄Gadskārtējā sezonas nobeigumā sidrabeniešu vakarā 10. oktobrī Sidrabenē bija ap 60 dalībnieku, to vidū arī viešņa no Latvijas. Priekšnesumos ar hunoristiskām un romantiskām dziesmām uzjautrināja soprāns Marta Ādama, Skaidrītei Darkēvicai spēlējot klavierpavadījumu. Viņa arī dziedāja solo un duetā kopā ar Ausekli Pērkonu pašu ģitaras pavadījumā. A. Pērkons dziedāja arī vienu paša komponētu dziesmu. Maija Ķuze skandēja R. Blaumaņa humoresku par bērnu audzināšanu, bet Hugo Miķelsons uzjautrināja ar humoreskām un spēļu kāršu trikiem. Pēc tam sekoja deja pie E. Zakuļa mūzikas. Sidrabenes dāmas bija rūpējušās par azaidu. Līdzekļu sagādei notika arī loterija. Laimesti bija galvenokārt rudens dārzāji, augļi, tautiskais spilvens un torte. Programmu vadīja Sidrabenes pārvaldes priekšnieks Vilis Ozols no Hamiltonas. Sarīkojums notika pie kamīna uguns un beidzās ar "šķiršanās polonēzi".

❄

LATVIJA AMERIKĀ
1981. gada 31. oktobris

❄Latviešu namā, Draudzīgā aicinājuma ieskaņas vakars 30 janvārī pl. 18 un atceres sarīkojums 31. janvārī pl. 14, Latviešu namā. Ģimnazijas drāmas pulciņa ražisors Hugo Miķelsons iestudē Jūlija Pētersona komēdiju Prāta cilvēki, kuŗas pirmizrāde notiks Draudzīgā aicinājuma abos sarīkojumos. Audzēkņu vakars 30. aprīlī pl. 19 par labu Latviešu namam.

❄

LATVIJA AMERIKĀ
1981. gada 14. novembris

❄TLTA ģimnazijas skolotājs un drāmatiskā pulciņa vadītājs Hugo Miķelsons kopš 26. oktobra atrodas slimnīcā(Western Hospital), kur 6. novembrī viņam izdarīta operācija. H. Miķelsonam būs jāārstējas ilgāku laiku. Pirmā operācija viņam izdarīta 1974. gadā.

❄

LATVIJA AMERIKĀ
1981. gada 19. decembris

❄Gadskārtējās latviešu kultūras dienas Toronto risināsies no 30. janvāra līdz februāŗa beigām. Tās oficiāli atklās 30. janvārī pl. 18 Latviešu namā, kur TLTA ģimnazija, atzīmējot Draudzīgā aicinājuma atceri, sniegs savas drāmas pulciņa jauniestudējumā un H. Miķelsona režijā J. Pētersona komēdiju Prāta cilvēks pirmizrādi. Pirms izrādes kultūras dienu atklāšanas uzrunu teiks LNAK pārstāvis. Atkārtojuma izrāde 31. janvārī pl. 17 turpat.

❄

LATVIJA AMERIKĀ 1982. gada 9. janvāris

"KO TU SMEJIES, JA SIEVA AIZIET AR CITU?"

*Tā jautāja režisors Hugo Miķelsons docenta Teodora Ziemeļa galvenās lomas tēlotājam Arnoldam Legzdiņam Draudzīgā aicinājuma sarīkojumā izrādāmās lugas mēģinājumā Latviešu namā. Tēlotājos darbojās jaunieši, kas mācījušies vai vēl mācās Toronto latviešu ģimnazijā, šīs ģimnazijas drāmatiskā pulciņa dalībnieki, visi vēl padsmitnieku gados. Jaunietim tagad daudz kas liekas jocīgs, kas vīra gados varētu izraisīt problēmas, par kuŗām tagad jāpasmejas. Nav viegli iejusties vēl nedzīvotā dzīvē desmit vai vairāk gadus nākotnē. Un tas rada problēmas arī režisoram, kam ar jauniešiem jāiestudē amatieŗu vai profesionāļu teātŗiem rakstītās lugas.

Tāda ir arī Jūlija Pētersona 5 cēlienu salonkomēdija Prāta cilvēki, kas šogad izraudzīta Draudzīgā aicinājuma sarīkojumam Toronto. Jūlijs Pētersons tagad ir tikpat kā aizmirsts lugu rakstnieks kas šo komēdiju uzrakstījis jau 1924. gadā Latvijā. Latvijā viņa lugas bija visai populāras un izrādītas uz Rīgas un provinces teātŗu skatuvēm. Prāta cilvēki priekš turpat gandrīz 60 gadiem iespiesti vēl vecajā ortografijā, ko toreiz kādu laiku lietoja Latvijā, ar gotu burtiem. Šī luga "izrakta" no Daugavas Vanagu lugu krātuves Bostonā, un H. Miķelsons to pārrakstījis uz rakstāmmašīnas jaunajā ortografijā, pavairojot vairākos eksemplāros iestudēšanai. Tēlotais laiks gan ir "tagadne", t.i. lugas tapšanas laikā, bet tikpat labi viss tēlotais varētu norisināties arī tagad. Prāta cilvēki pieskaitāmi pie lugām, kas "nenoveco". Tanī tēlota latviešu intellektuāļu vide pilsētā, domājams - Rīgā. Dzīve nekad nenorit cilvēka prāta noliktajās robežās, bet kā nemierīga upe pati lauž sev ceļu. Tā tas parādīts arī šajā lugā, jo visi cilvēka prāta nolikumi ir tikai "komēdija", ko savos beigu vārdos izsaka docenta Ziemeļa kundze Marija: "Komēdija ir beigusies, tagad sāksies īstā dzīve!"

Lugā tēlo deviņas personas: docents Teodors Ziemelis (Arnolds Legzdiņš), viņa draugs Saliņš (Andris Leja), Spalis - vecāks kungs (pats režisors), Spaļa kundze (Anita Ābele), viņu meita Marija (Silvija Tint), advokāts Priednieks (Zintis Pērkons), viņu meita Meta (Laura Zariņa), students Dzintars (Arnis Korolkēvics) un Ziemeļa saimniecības vadītāja (Ruta Lauze). Skatuves meistars Jānis Ezergailis, tērpu gatavotāja un frizūru konsultante V. Jansone, skatuves gaismotājs Vitauts Kurzemnieks un grims - Zane Jansone. Izrādi vadīs Arnis Korolkēvics; sufliere Aija Auziņa.

Ģimnazijas drāmatisko pulciņu H. Miķelsons vada jau kopš 1965. gada, bet pats pulciņš darbojas jau no 1953. gada. No šī pulciņa parādījušies jau daži spēcīgi skatuves talanti. Lai minam tikai Skaidrīti Leju, kas tēlojusi uz citām skatuvēm, arī Baltiešu teātŗa ansambļa Amber Lights festivālā, Anšlava Eglīša Komedijā Māris un Baiba ang-ļu valodā. Viņa absolvējusi Toronto universitātes drāmas fakultāti. H. Miķelsons nodevies savam darbam ar lielu antuziasmu, atzīstot, cik šāda nodarbošanās ar jauniešiem var veicināt latviešu valodas kopšanu. "Teātris vārdiem dod izjūtas segumu, spēlē atraisās jūtas, kuŗas vēlāk ieviešas arī ikdienas sarunu valodā," viņš izteicās.

Toronto paredzētas divas Draudzīgā aicinājuma izrādes, abas Latviešu namā: sestdien, 30. janvārī, pl. 18.00 un svētdien, 31. janvārī, pl. 17.00.

V. Sidare.

*

LATVIJA AMERIKĀ 1982. gada 23. janvāris

Kanadas latviešu kultūras dienas

Gadskārtējās Kanadas latviešu kultūras dienas pēc iepriekšējo gadu parauga arī šogad sāksies ar Draudzīgā aicinājuma sarīkojumu 30. janv. plkst. 18 Latviešu namā. Sarīkojumā TLTA piektdienas ģimnazijas drāmatiskais pulciņš izrādīs J. Pētersona komēdiju "Prāta cilvēks" režisora H. Miķelsona vadībā. Izrādes atkārtojums paredzēts 31. janvārī plkst. 17.

*

LAIKS
1982. gada 30. janvārī

KULTŪRAS DIENU
SARĪKOJUMI TORONTO

*TORONTO (M.D.) - Kā jau ziņots, 1982. gada Latviešu kultūras dienas atklās 30. janvārī plkst. 6 vak. Toronto Latviešu namā, LNAK kultūras nozares vadītājai Intai Purvai ievadot Toronto latviešu tautas augstskolas piektdienas ģimnazijas Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojumu. Tajā izrādīs ģimnazijas teātra pulciņa gadskārtējo jauniestudējumu - Jūlija Pētersona komēdiju "Prāta cilvēki" pulciņa vadītāja Hugo Miķelsona režijā. Draudzīgā aicinājuma sasarīkojumā Kultūras dienas atklātas arī iepriekšējos gados. Otrā dienā, 31.janvārī, plkst. 5 p.p. turpat izrādes atkārtojums.

*

LATVIEŠU LAIKRAKSTS
AMERIKĀ

LAIKS

Trešdien, 1982. gada 20. februārī

Kad aktieri trīs reiz jaunāki par lugu...

TORONTO ĢIMNAZISTI RĀDA J. PĒTERSONA KOMĒDIJU

Dažreiz notiek brīnumainas lietas - jauni aktieri iestudē lugu, kura ir vismaz trīsreiz vecāka par pašiem tēlotājiem, - jūsmīgajiem Toronto ģimnazistiem, bet par spīti šīm savādām pretešķībām, varēja itin patiesi priecāties par uzvedumu un jauno aktieru sirsnīgo centību.

Lugas autors Jūlijs Pētersons, Latvijas laikos pazīstams un populārs "salonkomēdiju" autors, šai izrādei izvēlēto lugu "Prāta cilvēki" sacerējis jau 1924. gadā, tātad pirms piecdesmit astoņiem gadiem! Pirmizrādi komēdija piedzīvojusi Rīgā, Nacionālajā teātrī 1924. gada 29. oktobrī. Jūlijs Pētersons sarakstījis pavisam divdesmit divas lugas, arī īsstāstus ar humorisku noslieci un rediģējis trīsdesmitajos gados satirisko žurnālu "Dadzis". Vairums viņa lugu uzvestas Nacionālajā teātrī, no kurām pazīstamākās bija "Pieklīdušais kaķēns", "Plaisa parketā", "Diplomāts" un vēl citas. Viņa pēdējā luga uzvesta 1939. gadā Liepājā, viņš miris Latvijā 1945. gadā. Tas viss tā - vecās paaudzes atmiņas atsvaidzināšanai.

Noskatoties "Prāta cilvēkus", bija dažbrīd jāpabrīnās, cik autors - ievērojot laikmetu, kad šī komēdija sacerēta, - bijis tomēr "moderns", pieskārdamies pat šais dienās vēl "tīri laikmetīgām" problēmām kā - vienādām tiesībām vīram un sievai laulības dzīvē, slēdzot "kontraktu", "atbrīvotai sievai", prāta pārsvaram pār jūrām un līdzīgām izdarībām. Pētersona komēdijās nav nekadu īpašu literāru vērtību, bet tās ir skatuviskas un diezgan asprātīgas, situācijas - ja ne pārāk oriģinālas, risinās tomēr raiti un dod labu iespēju izspēlēties.

Toronto latviešu tautas augstskolas ģimnazijas drāmatiskais pulciņš šā gada Draudzīgā aicinājuma dienā režisora Hugo Miķelsona un palīgrežisora Andra Lejas vadībā rādīja atsaucīgajiem skatītājiem - vairumā vecākiem, tēvočiem, tantēm, krustmātēm, māsīcām - "Prāta cilvēku", ļaujot atraisīties dažam labam nākotnes talantam.

Pats režisors Hugo Miķelsons gan tā pazemīgi piebilst, ka uzvedums būtu drīzāk vērojams kā praktiska latviešu valodas stunda, kur audzēkņi vingrinās labas un pareizas latviešu valodas lietošanā, kas arī esot šī drāmas pulciņa galvenais uzdevums.

Režisoram par prieku jāsaka, ka izrāde bija stingri vien kas vairāk nekā tikai "latviešu valodas stunda": centīgie aktieri, īpaši dažī vietumis parādīja labu iejušanos dotajās lomās un tīri pārliecinošu izpildījumu, betnav viegli tēlot vecpuisi jeb, vēl ļaunāk, saniknotu tēvu, kas cīnās par meitas godu, vai arī uzstājīgu māti, ja aktieru gadi ir vēl tikai padsmitos un tikko uzdīgušas pirmās ūsiņas.

Šai ziņā "ārpus konkurences" bija viesis - V. Mārtinsons Spaļa kunga lomā, par kuŗa talantu esam jau visi pārliecinājušies daudzos Daugavas Vanagu teātra uzvedumos Toronto. Viņam blakus pavisam labi turējās Spaļa kundze - Anita Ābele, pārliecinoši parādīdama savu sašutumu un aizdomas pret laulības līgumu. Galvenajā,

"Prāta cilvēka" lomā redzējām Arnoldu Legzdiņu, kurš lugas gaitā aizvien drošāk iedzīvojās savā personāžā, un varam būt droši, ka režisori viņu atkal atradīs nākotnes uzvedumiem. Viņa jauno, šarmanto sievu iznesīgi skaistajos tērpos parādīja Silvija Tint, jau ar īstu "zvaigznes" ķērienu.

Kā zivs ūdenī uz skatuves jutās režisora palīgs Andris Leja - viņa kustības ir brīvas, zīmīgas, mēmajos brīžos katrs mirklis mērķtiecīgi aizpildīts. Viņa talants arī visspilgtāk iezīmējās izrādē.

Braši turējās Zintis Pērkons advokāta Priednieka lomā, parādīdams sevi kā bargu tēvu ar drošu, labu balss modulāciju.

Abi jaunie mīlētāji - Meta un Dzintars - bija vistuvāk gadu ziņā savām lomām, tā arī viņu spēle raisījās brīvi un dabīgi. Laura Zariņa izcēla savu labās draudzenes sirsnību, Arnis Korolkēvics tēloja ar jauku humora dzirksti. Mazākā lomā ar putekļu slotiņu rokā cītīgi rīkojās saimniecības vadītāja Tīne - Ruta Lauze.

Jaunie tēlotāji patiesi iepriecināja skatītājus, - žēl tikai, ka solu rindās neredzēja vairāk viņu jauno draugu, bet vairums bija mammas un tantes. Daudz lugas iestudēšanā bija palīdzējuši arī gaismotāji, daiļotāji uguņotāji, ietērpēji - lai visiem un režisoram sirsnīgs paldies!

INGRIDA VĪIKSNA

Glābsim un glabāsim mūsu kultūras vērtības

DRAUDZĪGAIS AICINĀJUMS
DOD TORONTO ĢIMNAZIJAI
5500 DOL.

TORONTO (M.D.) - "Neļausim svešiem vējiem aizbērt mūsu pēdas!" aicināja LNAK kultūras nozares vadītāja Inta Purva, atklājot Kultūras dienas, kā ik gadu, Toronto latviešu tautas augstskolas sestdienas ģimnazijas Draudzīgā aicinājuma atcerē, pirms ģimnazijas teātra pulciņa jauniestudējuma - Jūlija Pētersona komēdijas "Prāta cilvēki" pirmizrādes Latviešu namā.

Runātājas galvenā mude šā gada Kultūras dienu atklāšanā bija: pūlēties apzināt, saglabāt, pasargāt no bojā iešanas reizē ar vecās paaudzes fizisko aiziešanu visas tās kultūras vērtības, kas atrodamas trimdas latviešu ģimenēs, mājās, organizācijās un kas ir nozīmīgas liecības it īpaši par mūsu tautas vēstures to posmu, ko okupācijas vara Latvijā tagad pūlas izdzēst no vēstures un ļaužu atmiņas. Jaunā paaudze dažreiz nezina veltīt šīm vērtībām pelnīto uzmanību, un tās tāpēc bieži vien pakļautas iznīkšanai vai iznīcināšanai.

"Nododiet šādas mantas LNAK kultūras vērtību krātuvei, kas būs viena no Latviešu institūta globālā mērogā iekārtojamām šādām krātuvēm," mudināja I. Purva. "Atjaunojoties neatkarīgai Latvijai, šīs krātuves reiz kļūs Latvijas valsts īpašums."

Ģimnazijas Draudzīgā aicinājuma atceri ievadīja abitūrijas klases audzēknes Renātes Krastiņas uzruna, pastāstot par Draudzīgā aicinājuma izcelsmi, vēsturi un tā nozīmi vēl mūsu dienās trimdā. Sekoja drāmas pulciņa vadītāja ţažisora H. Miķelsona iestudētās lugas izrāde. Izrādi atkārtoja otrā dienā.

Pirmās dienas apmeklētāju bija pāri 300, otrā dienā - starp 150 un 200.

*

Prāta cilvēki

Jūlija Pētersona komēdija TLTA ģimnazijas Draudzīgā aicinājuma dienā.

Jūlijs Pētersons šo komēdiju sarakstījis 1924. gadā, laikā, kad mūsu valstī notika kultūras dzīves augšupeja. Prāta cilvēki uzrakstīti skaidros tēlojumos, ar labam skatuves darbam nepieciešamiem drāmatiskiem kāpinājumiem.

Galvenās lomas tēlotāja Arnolda Legzdiņa balss tembrs attaisno tēlotā rakstura stingrumu. Arī tad, kad radusies greizsirdība, ir jāslēpj, un viņš ne brīdi ar balss noskaņu nenodod savas ciešanas. Arnolda grūtākā vieta lomā ir tā, kad jāatzīstas, ka mīl Mēriju. Šī atzīšanās nav

skolnieciski sentimentāla pačalošana, bet gan prāta cilvēka apliecinājums savai patiesajai mīlestībai. Labi izturēts tēlojums - un tas ir ļoti daudz.

Bija interesanti sekot Rutas Lauzes tēlojumam Tīnes - Ziemeļa saimniecības vadītājas lomā. Rūpes par elektrības nevajadzīgu šķērdēšanu un kunga darbiem pa naktīm izskan viņas balsī. Viņa tam novēlētu mierīgāku dzīvi, bet kad mājā ierodas jaunā kundze, Tīne samierinās ar savu likteni un rūpējas tālāk par mājas kārtību, vienīgi protestējot pret izšķērdību šajos grūtajos laikos. Ruta savas lomas iekšējo darbību aizstāvēja ar pārliecinošu stāju un labu balss modulāciju.

Krāsains raksturs bija Andŗa Lejas tēlotais Ziemeļa draugs Saliņš. Arī būdams jau gados, sarunās par mīlestību kā briesmām Andris prata savā lomā ar niecīgu iezīmi kustībā vai balsī parādīt pretējo. Apvaldītās, skatuviskās kustības ir Andŗa stiprā puse.

Lauras Zariņas tēlotā advokāta meita Meta pārliecināja ikvienu skatītāju. Labi audzināta, piemīlīga un pilna jaunības alku. Katrā Lauras skatā uz skatuves neviena tukša, garlaicīga brīža. Lauras varēšana un sievišķīgais šarms sevišķi izcēlās, tēlojot lomu lomā. Šādas lomas ir grūtas - pārliecināt partneri un skatītāju par tēlojuma patiesīgumu.

Arnim Korolkēvicam Dzintara loma bija ciets rieksts, bet viņš tika pie kodola, un jāsaka, godam. Iekarot uzcerētās meitenes tēva labvēlību ir sarežģīts tēlojums. Tēlot lomu lomā, tēlotāja jaunībā staigāt pa "naža asmeni" un nenovērsties uz farsa vai banalitāšu pusi jau ir māksla. Un tieši šajos divlomu skatos Arnis ļāva iekvēloties mākslas dzirkstij.

Valdis Mārtinsons Mērijas tēva Spaļa lomā bija apaļš, sirsnīgs un tomēr uzstājīgs, kad uzcerētā meitas līgavaiņa un tālākā lugas darbībā - meitas vīra Ziemeļa raksturaīpašības parādās ka baltas cilpas melnā drēbes šuvumā. Arī Spalis grib glābt meitas ģimenes dzīves godu izrunājoties, bet ikviens, kas piedzīvojis Ziemeļa stūrgalvību, netic Spaļa panākumiem. Priecīgs, ka palicis skatītāja lomā citu organizētā izrādē pret Ziemeli, Valdis parāda labsirdīga tēva Spaļa sirsnību.

Pilnas laimes, mīlestības, ciešanu un stingrības ir bijušas mātes lomas kā dzīvē, tā uz skatuves. Bija baudījums sekot Anitas Ābeles tēlotai Mērijas mātes Spaļa kundzes lomai.

Jaunas sievietes tēlojumā patīk raksturs, kas rāda līksmu dzīvi, patīk priecīgs raksturs, sēdot ar krustotu kāju. Patīk redzēt ciešanas, spītu, iedomību, dusmas, vienaldzību. Šīs rakstura īpašības ir ikvienā cilvēkā. Silvijas Tint Mērija parādīja iepriekš minētās rakstura īpašības, līdz ar to pierādīdama skatītājiem savu varēšanu.

Īsie monologi lugas sākumā ievadīja Zinti Pērkonu advokāta Priednieka īstai divkaujai ar Ziemeli lugas beigās. Par sekundantiem izraudzīdams skaisto jauniešu trijotni, Zintis nodemonstrēja sendienu varoni - džentlmeni, ne tikai aizstāvot savas meitas godu, bet aizstāvot ikvienu, kam nodara pārestību. Varenu un nepārspējamu balss modācijā, drošu ikvienā situācijā un simpatisku drāmatisko sarežģījumu izlīdzināšanas skatā, Zinti un citus spēlētājus atminoties, gribas jautāt: - Kad mēs jūs redzēsim atkal?

Katrai izrādei ir nepieciešams suflieris. Suflieris ir ansambļa neatņemama sastāvdaļa. Tam jābūt apbalvotam ar atjautību, skaidru skatienu un veiklam lasīšanā. Viņam jāprot čukstēt tieši tik stipri, lai trūkstošo tekstu sadzirdētu tēlotājs, ne publika. Ne tikai Prāta cilvēkā, bet jau vairākās iepriekšējās izrādēs Aija Auziņa ir veikusi šo svētīgo darbu.

Ģimnazijas Drāmas pulciņš var priecāties par spējām savam darbam piesaistīt labus techniskos darbiniekus. Būtu grūti iedomājamas izrādes bez Velgas Jansones un viņas izdomas kostīmu un frizūru jautājumos. Tā arī Prāta cilvēkos jau dažas kostīmu maiņas vien izraisīja skatītājos priecīgu saviļņojumu. Un šī nebija pirmā reize, kur parādījās Velgas atjautība.

Tikpat liels savā varēšanā ir daudzo gadu apgaismotājs Vitauts Kurzemnieks. Gluži kā "lielajā teātrī", dažādu krāsu gaismas, savienotas vienā, izrādei sākoties, ierodas uzmanīgi, smalkjūtīgi, ļaujot skatītājam iegrimt gaidāmās iz-

KANADAS LATVIEŠU KULTŪRAS DIENAS SĀKUŠĀS!

LNAK kultūras nozares vadītāja Inta Purva atklājot šī gada kultūras dienas Toronto latviešu namā, uzsvēra "glabāsim mūsu tautas gara stiprumu". Sekoja teātra izrāde Jūlija Pētersona "Prāta cilvēki". Attēlā tēlotāji un techniskie darbinieki pēc izrādes. Pirmajā rindā no kreisās: Ruta Lauze, Anita Ābele, Silvija Tint, Laura Zariņa un Aija Auziņa. Aizmugurē Zintis Pērkons, Arnis Korolkēvics, Vitauts Kurzemnieks (gaismas), Andris Leja, Arnolds Legzdiņš, Irēne Kalviņa (grimi), Valdis Martinsons un Hugo Miķelsons (rež.) Foto: J. Liģers

tēles pasaulē. Gaismas rosina radošu tēlotāju.

Kas izrāde būtu bez tēlotājiem, kas tēlotāji bez grima! Tā nu jau daudzus gadus grimētājas pienākumus veic Zane Jansone (Prāta cilvēku pirmo izrādi meistariski nogrimēja Irene Kalviņa). Gan jāpiebilst, ka Zanei ne reti palīdz paši tēlotāji, sevišķi sieviešu personāžs, tomēr Zanes vērīgā acs redz tēlotājus vēlreiz, pirms tie stājas rampas gaismā.

Šo izrādi sagatavojuši Hugo Miķelsons un Andris Leja. Ko katrs no viņiem ir darījis? Zinot abu pieminēto teātra draugu vecumu, varētu secināt, ka vecākais no viņiem būs atradis lugu, sadalījis lomas, nospraudis galvenās situācijas un devis pirmos norādījumus par skatuvisku stāju un valodu. Andris savukārt būs pavadījis ar ansambli vairāk laika, organizējis mēģinājumus un tajos iepazīstinājis tēlotājus ar lugu, piepildījis nospraustās situācijas un radījis jaunas, nostiprinājis skatuvisko stāju un valodu. Ja vērīgs skatītājs izrādē saskatīja kādu tukšumu, tad tur vainojama dzīve!

Skatītājs

✶

CIK PULKSTENS?

* Tā gribējās jautāt, gaidot sākumu "Šī māksla ir jauna" ietvaros izsludinātiem drāmatiskien īsuzvedumiem Sv. Andreja baznīcas sarīkojumu zālē. Domāju, ka precīzāku sarīkojumu sākšanas laiku var prasīt no ikvienas organizācijas, lai kādai paaudzei tā piederētu! Par pašiem uzvedumiem šeit nevaru izteikties, jo varbūt tos nesapratu, bet no uzvedumu vadītājām gan gribējās dzirdēt kādu vārdu latviski, sevišķi tādēļ, ka viņas augušas latviskās ģimenēs un viena no viņām bērnība pakāpeniski apmeklējusi trīs latviešu skolas! Minētie sarīkojumi taču bija galvenokārt domāti latviešu sabiedrībai? Šeit gribas no vispārējā satura izņemt darbošanos ar maizes klaipu. Nevarētu būt, ka tā bija kāda daļa no latviešu tautas tradicijām? Bija grūti! Toties atsvaidzinoša bija vakara mūzikālā daļa. Sevišķi dziesma par Jāņiem gāja pie sirds!

Paldies visiem darba darītājiem.

H. Toronto

*

LATVIJA AMERIKĀ
1982. gada 1. maijs

* Toronto Latviešu ģimnazijas drāmatiskā pulciņa J. Pētersona 4 cēlienu komēdiju Prāta cilvēki, H. Miķelsona un A. Lejas režijā, viesizrādēs 17 aprīlī Londonā noskatījās 60, bet 18. aprīlī Hamiltonā - 50 apmeklētāju. Atkārtojuma izrāde Toronto piektdien, 4. jūnijā, pl. 19 Latviešu namā ar jaunajām teātŗa skatuves drapērijām. Spaļa kunga lomu šoreiz tēlos režisors Hugo Miķelsons.

*

LAIKS
Sestdien, 1982. gada 8. maijā

* Toronto latviešu tautas augstskolas sestdienas ģimnazijas drāmas pulciņš ar sava šīs sezonas jauniestudējumu Jūlija Pētersona komedijas "Prāta cilvēki" izrādēm 17. aprīlī viesojās Londonā un 18. aprīlii Hamiltonā un paredzējis arī Toronto vēl sniegt atkārtojuma izrādi 4. jūnijā, plkst. 7 vak. Latviešu namā, kur 30. un 31. janvārī, Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojumu ietvaros, notika arī abas "pirmizrādes". Lugas režisors drāmas pulciņa vadītājs Hugo Miķelsons jūnija izrādē pats tēlos Spaļa lomu, ko pirmajās izrādēs, H. Miķelsona slimības dēļ, tēloja pieaicinātais DV teātra aktieris Valdis Martinsons. Pārējie tēlotāji visi ir ģimnazisti vai abiturienti, un viens no viņiem, A. Leja arī darbojies par režisora palīgu. Starplaikā Latviešu nama skatuve ieguvusi uzlabojumu - jaunas drapērijas.

*

LATVIJA AMERIKĀ
1982. gada 12. jūnijs

* TLTA ģimnazijas drāmas pulciņa iestudējumā - J. Pētersona Prāta cilvēki - atkārtojuma izrādi 4. jūnijā Latviešu namā noskatījās gandrīz 100 apmeklētāju. Vienu no galvenām lomām tēloja arī šī pulciņa vadītājs un izrādes iestudētājs Hugo Miķelsons. Par režisora palīgu darbojās ģimnazijas absolvents Andris Leja. Drāmas pulciņš ar šo izrādi viesojies Londonā un Hamiltonā. Toronto jau notikušas trīs izrādes. 3. jūlijā pulciņš paredzējis viesoties Garezerā.

*

Toronto Latviešu ģimnazijas drāmatiskā pulciņa viesizrādes ar

J. Pētersona komēdiju

PRĀTA CILVĒKI

Londonā: sestdien, 17. aprīlī, pl. 18.30

Trinity Church, Colborne Street

Hamiltonā: svētdien, 18. aprīlī, pl. 12.30
Miera draudzes baznīcā, Victoria Ave. South.

GAREZERS AICINA

26. jūn. 7.00 vak. Detroitas DV an sambļa, vad. Astra Kalniņa, koncerts. Ieeja $ 4.-

26., 27. jūn. Ineses Jansones gleznu skate.

27. jūn. 10:00 Dievkalpojums, māc. V. Fricsone.
3:00 pēcp. Vidusskolas atklāšana, pēc tam vecāku sapulce.

3. jūl. 7:00 vak. Taātris: Pētersona komēdija "Prata cilvēki" Toronto vidusskolas drāmas pulciņš. Ieeja $ 4.-

3., 4. jūl. Helmūta Baumaņa un Rūdolfa Ābeliņa gleznu skate.

4. jūl. 10:00 Dievkalpojums, māc. J. Mednis.

GAREZERA DZIESMU DIENAS
no 13. līdz 15. augustam

Kopkoru koncerts, Melodijas ands., Instrumentālmūzikas koncerts, tēlotājas un daiļamatnieku darba skates. Dziesmu balle.

Toronto Ģimnazisti Gaŗezerā

Toronto Latviešu tautas augstskolas ģimnazijas drāmas pulciņš 3. jūlijā viesojās Gaŗezerā ar Jūlija Pētersona 4 cēlienu komēdiju Prāta cilvēki H. Miķelsona un A. Lejas režijā. Izrāde bija pulcinājusi 300 skatītāju, un to bija izkārtojusi Gaŗezera padome, kas viesiem no Kanadas deva naktsmājas un rūpējās par viņu paēdināšanu. Šī bija jau 6. lugas izrāde, ieskaitot trīs izrādes Toronto, pa vienai izrādei Londonā un Hasmiltonā.

Ansamblis izbrauca Ontario daudzkultūru teātŗa apvienības autobusā un ieradās Gaŗezerā 2. jūlija vakarā, kad piedalījās Gaŗezera vasaras vidusskolas audzēkņu rīkotajā ugunskura vakarā, sestdien lūgšanas stundā un svētdien rīta jundā un dievkalpojumā, kuŗu vadīja māc. J. Mednis brīvdabas baznīcā. - Par skolotājiem Gaŗezera vasaras vidusskolā strādā visu vecumu skolotāji - jauna, vidēja vecuma un "ne tik jauni skolotāji", par saviem vērojumiem izteicās drāmas pulciņa vadītājs režisors Hugo Miķelsons.

Ar viesizrādi Gaŗezerā beigušās TLTA ģimnazijas drāmas pulciņa lugas izrādes, kuŗu iestudējusi šī gada Draudzīgā aicinājuma sarīkojumiem. H. Miķelsons ar dzīves biedri Irēnu iecerējuši ņemt gaŗāku atvaļinājumu. H. Miķelsons vadījis ģimnazijas drāmas pulciņu jau 18 gadus, nostrādādams 9 gadus par skolotāju un 8 gadus bijis klases audzinātājs. Līdztekus skolotāja un teātŗa darbam strādājis citos latviešu kultūras pasākumos, tāpat piedalījies Kanadas daudzkultūru teātŗa veicināšanā.

V. S.

✶

LAIKS
Trešdien, 1982. gada 16. jūnijā

✶ Tautas augstskolas sestdienas ģimnazijas drāmas kopa 4. jūnijā sniedza sava šā gada iestudējuma - Jūlija Pētersona komēdijas "Prāta cilvēki" trešo izrādi Latviešu namā. Šoreiz Spaļa kunga lomu tēloja režisors - kopas vadītājs Hugo Miķelsons. Apmeklētāju bija zem simta. Luga izrādīta arī Londonā un Hamiltonā, sestā un pēdējā izrāde paredzēta 3. jūlijā Gaŗezerā.

✶

LATVIJA AMERIKĀ
1982. gada 12. jūnijs

✶ Austrumu draudzes lauku īpašumā Tālavā Jāņu svinības 26. jūnijā bija bija ieradušies tālavieši ar pārvaldes priekšnieku E. Ziplānu un viesi no Toronto. Draudzes mājas zāļle bija dekorēta ar meijām un jāņu zālēm. Tālavas dāmas bija klājušas cienastu galdu jāņubērniem. Hugo Miķelsons lasīja Valdas Moras, Ērika Raistera un Māras Kalējas dzejoļus, kuŗos apdziedāta Jāņu nakts un līgotāji. Pie ugunskura līgošanu vadīja Hugo Miķelsons, izdalot lapiņas ar līgo dziesmām. Līgotājus bagātīgi ar alu un sieru pacienāja Jāņutēvs - Ludvigs Zablovskis un Jāņumāte - Olga Zablovska. Jāņu svinēšana pie bagātīga galda turpinājās draudzes mājā, kur deju mūziku un dziesmas atskaņoja skaņu platēs.

✶

LAIKS
Sestdien, 1982. gada 17. jūlijā

RĪGAS LUGA SIDRABENES LIELSARĪKOJUMĀ

* Lugas režisore un aktrise Skaidrīte Leja izaugusi no H. Miķelsona vadītā latviešu ģimnazijas ansambļa un kļuvusi pazīstama Kanadas teātra skatuvē un televīzijā, darbojās arī baltiešu teātrī "Amber Lights".

*

LATVIJA AMERIKĀ
1982. gada 28. augusts

LATVIEŠU APRIŅĶIS

* Šejienes Druvas DV nodaļas gadskārtējie dārza svētki šoreiz notika Purvu ģimenes lauku īpašumā Purvainē. Dārza svētki bija pulcinājuši 75 ļaudis, kas pavadīja skaistu pievakari vasaras ziediem un šalcošu koku dabas rotātā Purvainē. Pievakares stundā rīkotāju prieku izteica nod. priekšs. A. Kalniņš, sveicot tuvos un tālos ciemiņus. Kā arvien, bagāts atjautībās un dzeju lasīšanā bija režisors Hugo Miķelsons, kas ienesa priecīgu noskaņu. Iepriecinoši pārsteidz arī pirms daudziem gadiem Toronto uzvestais apm. nepilnu stundu garais nelaiķu Marisa Vētras farss (skumja spēle) "Mīlestība un nāve" Hedvigas Pētersones režijā un Ilzes Spalviņas vadībā. Bija arī pievilcīgs dārza skatuves iekārtojums. Uzvedumā piedalījās piedzīvojušie teātŗa aktieri Skaidrīte Pūpēde, Edvards Pētersons un Rūdolfs Purvs. Uzvedums patika, un aktieŗi saņēma bagātīgu tencinājumu. Uzveduma suflieris bija Dzintars Pūpēdis. Starpbrīdī un nobeigumā savs vārds atkal humora dzirkstī bija sakāms H. Miķelsonam. Darbojās bagātīga loterija A. Kalniņa vadībā. Vanadzes ar vad. Mariju Kalniņu rūpējās par ciemiņu pacienāšanu.

O. K.

*

LAIKS
Sestdien, 1982. gada 2. oktobrī

* Toronto latviešu tautas augstskolas sestdienas ģimnazijas drāmas pulciņa vadību no tā ilggadeejā vadītāja, režisora Hugo Miķelsona pārņemot Ernestam Jurševskim, pedējais par nākamo iestudēumu izvēlējies sava priekšgājēja jau iecerēto lugu - Rudolfa Blaumaņa komēdiju "Zagļi". lai gan tēlotāju sagādāšana sieviešu un vīriešu lomu sadalījumam atbilstošā skaitā nebūs bez grūtumiem, kaut arī piesaistot ģimnazijas abitūrientus; režisors E. Jurševskis nedomā nevienu lomu uzņemties. "Zagļi" ir R. Blaumaņa pirmā joku luga, un Toronto pirmizrāde (kā ik gadu, Draudzīgā aicinājuma atcerē nākamā gada janvārī) būs tikai 7 gadus pirms lugas 100 gadu "jubilejas": tā pirmo reizi izrādīta Rīgas latviešu teātrī 1890. g. 21. oktobrī, gadu vēlāk Jelgavas teātrī un vēlākos gados arī Liepājā, Maskavā un Pēterpilī. Neatkarīgajā Latvijā "Zagļu" pirmizrāde notika 1932. g. 26. maijā Dailes teātrī

*

LAIKS 1982. gada 6. oktobrī

* DV Druvas nodaļas gadskārtējie dārza svētki šoreiz notika Purvu ģimenes lauku īpašumā "Purvainē" ar 75 ciemiņiem. Priecīgu noskaņu ar dzeju lasīšanu un atjautīgiem stāstījumiem ienesa režisors Hugo Miķelsons. Uzveda Marisa Vētras farsu "Mīlestība un nāve" Hedvigas Pētersones režijā un Ilzes Spalviņas vadībā. Uzvedumā piedaliīās Skaidrīte Pūpēde, Eduards Pētersons un Rūdolfs Purvs. Par vakara ciemiņu cienāšanu rūpējās nodaļas vanadzes ar vad. Mariju Kalniņu. (O.K.)

*

LATVIJA AMERIKĀ 1982. g. 9. okt.

* No LNAK Toronto latviešu tautas augstskolu 30 gadu jubilejā apsveica viceprieksšēdis A. Budrēvics, no DV Kanadas valdes ar aploksni - A. Šterns un ar velti TLTA ģimnazijas direktrise V. Slavieša. Vēl sveicināja TLTA ģimnazijas agrākais skolotājs H. Miķelsons, Akc. sab. Latviešu Nams valdes priekšsēdis É. Nāgelis un Toronto Latviešu biedrības sestdienas skolas pārzine M. Matīsa.

Tautas saugstskolas vadītājs beigu vārdos pateicās agrākajiem celmlaužiem un tagadējiem latviskā darba veicinātājiem un atbalstītājiem.

V.S.

*

LATVIJA AMERIKĀ 1982. g.23. okt.

* TLB Sestdienas skolā pēc rīta lūgšanas 30. oktobrī Halovīna vakaru ievadīs režisors Hugo Miķelsons. Viņš rādīs bērniem arī burvja mākslas trikus. Vecāku komiteja izsniegs bērniem saldumus.

*

Toronto latviešu nams gada svētkos

TORONTO LATVIEŠU NAMS GADA SVĒTKOS

TORONTO (Z. Zentiņš) - Sestdien, 23. okt. Toronto latviešu namā bija pulcējušies ap 150 nama aktīvie darbinieki, akcionāri un labvēļi, atzīmējot Latviešu nama 18 gadu darbību. Nama valdes priekšsēdis E. Nāgelis savā uzrunā atzīmēja, ka sarīkojums neatzīmē to, ka latviešiem šis nams pieder jau 18 gadus, bet piemin to, kas namā noticis un vēl plānots. Paredzēts visās trijās zālēs iekārtot ventilāciju, kas izmaksās ap $50,000. Jau saziedoti pāri par $5000. Latviešu kreditsabiedrība ziedojusi $2000, Toronto DV $500. Kaut nams saimnieko ar peļņu un parādu nav, taču telpu uzlabošanai vēl nepieciešams sabiedrības atbalsts.

Apsveicēji - LNAK valdes priekšsēdis T. Kronbergs, padomes priekšsēdis I. Alksnis, pensionāru apv. priekšsēdis A. Retigd, TLB sestdienas skolas pārzine M. Matiisa, TLTA sestdienas ģimnazijas direktrise V. Slavieša un katoļu sabiedrības pārstāvis J. Grodnis - visi cildināja nama akciju sabiedrības nesavtīgo darbošanos sabiedrības labā. Latvieši ir viensētnieki, un tāpēc mums ir vairāki nami, bet tas nemazina Latviešu nama vērtību, tā nav zudusi. Te gadiem ilgi bija koncentrējusies gandrīz visa latviešu sabiedriskā un politiskā dzīve un pieņemti daudzi tālejoši lēmumi, te mājo latvisks gars. Šinī namā joprojām apgrozās mūsu jaunatne - pamatskolnieki, ģimnazisti, darbojas latviešu biedrība, notiek rēgulāras pensionāru sanāksmes iun iemesls palepoties ar padarīto. Rakstiski apsveikumi bija no DV Toronto nodaļas un Latviešu fonda.

Programmā ar labi sagatavotiem priekšnesumiem uzstājās: jaunā pianiste Linda Kronberga; koklētāju un dziedātāju ansamblis Auseklītis - Arianna Liepiņa, Laila Liepiņa, Laura Zariņa un Egils Krūmiņš - izpildīja Lindas Kronbergas aranžēto tautas dziesmu Dzied māsiņa, Ariannas Liepiņas Kas tie tādi, kas dziedāja, L. Zobenas Aijā, Ancīt, aijā. A. Liepiņas Sēju Rudzus, sēju miežus, Salaka "Dzied, māsiņa. Programmas daļu nobeidza ģimnazijas deju kopa ar divām raiti un disciplinēti nodejotām dejām. Dejotāji: Sarma Cālīte, Sarma Gaide, Daina Gulbe, Inga Kukse, Gunārs Brants, Kārlis Briedis, Alfreds Ķelle un Andris Miezītis. Vēlāk Hugo Miķelsons uzjautrināja klausītājus ar savu burvja mākslu. Vakaru vadīja Valdis Tikiņš. Par deju mūziku gādāja Jānis Jirgensons. Par vakariņām bija rūpējusies dāmu komitejas priekšniece Zofija Zaķe ar savām dāmām.

*

Viena tauta - kā še, tā dzimtenē

TORONTO VALSTS SVĒTKU AKTĀ 800 APMEKLĒTĀJU

Latvijas neatkarības dienas atceres akts svētdien, 21. novembrī Toronto universitātes aulā, greznotā Latvijas karogiem, trīs zvaigznēm un latviskām saktām, pulcināja pāri par 800 apmeklētāju. Pēc māc. A. Celma lūgšanas un rīcības komitejas priekšsēdes Intas Purvas uzrunas LNAK valdes priekšsēdis T. Kronbergs vispirms angļu valodā sveica ieradušos goda viesus. Savā uzrunā viņš uzsvēra, ka mums vēl nāksies ilgi un grūti cīnīties par Latvijas atbrīvošanu. Tāpēc mums mūsu jaunā paaudze ir jāaudzina šiem nākotnes uzdevumiem, un viens no vissvarīgākiem ir iemācīt un paturēt mūsu latviešu valodu. Šis ir brīdis, kad mums katram sevī jāapsolās cīnīties ar visiem spēkiem par savas tautas brīvību.

T. Kronberga uzrunai sekoja PBLA priekšsēža Dr. Olģerta Pavlovska uzruna.

Kanadas mērogā LNAK atzinības rakstus šogad saņēma Rūdolfs Britāls par ilggadīgu darbošanos latviešu sabied-

rībā, it sevišķi DV organizācijā; Hugo Miķelsons par izciliem nopelniem latviešu jaunatnes darbā; Vladimirs Pakalns par latviešu skolu darbības sekmēšanu, skolas pārzine Elza Gulbe (Hamiltonā) par ilggadēju skolas vadīšanu kā arī mākslinieks Eduards Dzenis.

Sekoja apsveikumi: Kanadas lietuviešu apvienības prezidentes Džoanas Kuras, Ontario valdības pārstāvja G. R. Makkega, kas nolasīja Ontario premjēra V. Dēvisa apsvekuma vēstuli. Liberāļu partijas pārstāvis Ņ. Kelijs, nododot sveicienus arī no ministru prezidenta, beigās aicināja klātesošos nākamajās vēlēšanās balsot par viņu un viņa partiju; runu viņš nobeidza latviski: "Lai dzīvo Kanada! Lai dzīvo brīvā Latvija!" Rakstveidā bija sveicinājuši daudzkultūru ministrs Dž. Flemings un no Toronto Parkdēlas konservātīvo partijas nodaļas S. Haidašs. Akta noslēguma runā Latvijas goda konsuls Dr. E. Upenieks norādīja uz trīs faktoriem, kas palīdzēs uzturēt mūsu nacionālo esamību: 1.) jāsniedz vairāk palīdzības dzimtenes baznīcām; 2.) jāpalīdz daudzbērnu ģimenēm dzimtenē, kā to dara lietuvieši, sūtīdami pūriņus; 3.) jāpalīdz mūsu vecajiem, kā piemēram, tagad Kanadā ar veco ļaužu mītnes "Kristus dārzs" izveidošanu.

Pēc Dr. E. Upenieka runas sākās vakara otrā daļa ar mūzikālu programmu, kurā piedalījās Toronto latviešu biedrības kokļu ansamblis "Auseklītis", Arianas Liepiņas vadībā, jauniešu koris "Jaunbalss" diriģentes Daces Šmites vadībā un solistes Laura Zariņa un Ariāna Liepiņa. Akts, kura norisi vadīja Andris Kaļiņš un Dace Veinberga, beidzās ar rīcības komitejas priekšsēdes I. Purvas aicinājumu visiem uz lielāku vienotību un aizspriedumu pārvarēšanu, jo "mēs visi esam viena tauta kā še, tā dzimtenē."

❖

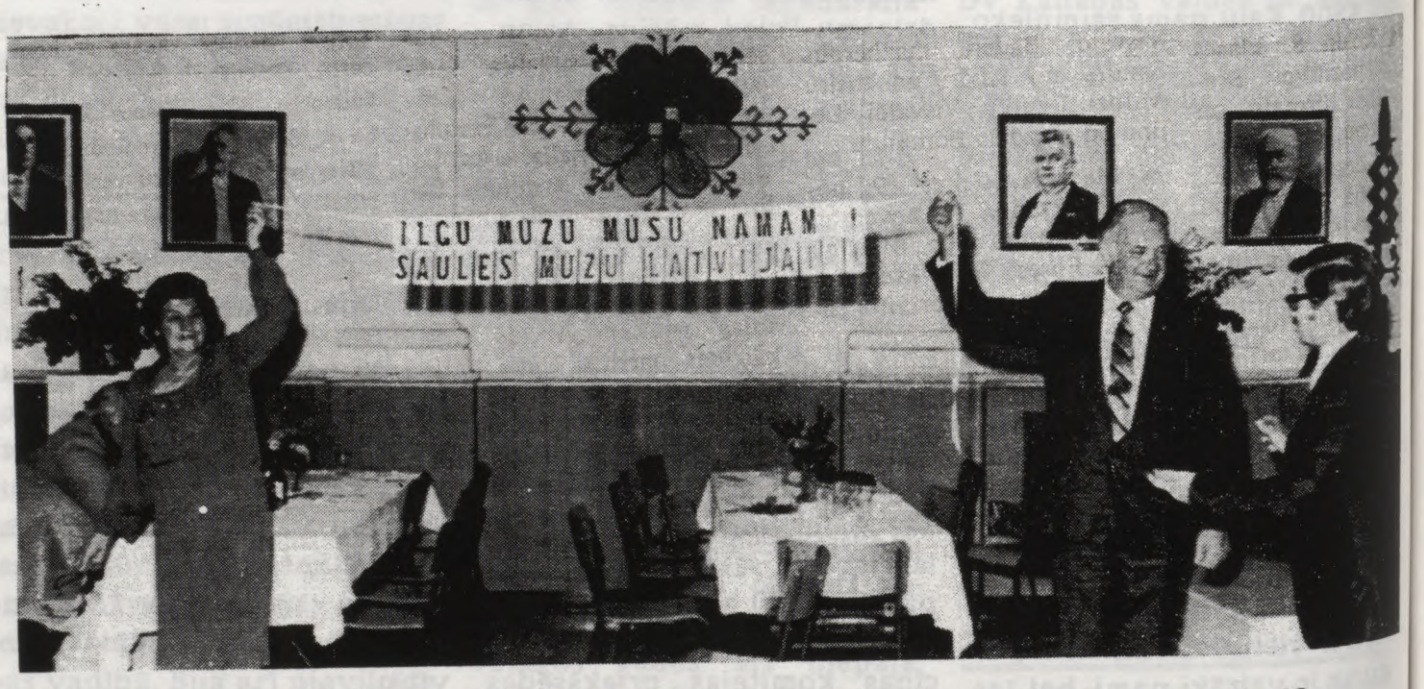

Ar saukli "Ilgu mūžu namam - saules mūžu Latvijai" Toronto Latviešu Nams atzīmēja 18 gadu kalpošanu latviešu sabiedrībai. Rež. H. Miķelsona "burvju triku" tura nama valdes priekšsēdis E. Nāgelis un nama dāmu komitejas priekšsēde Sofija Zaķe.
Foto J. Liģers

LAIKS
Sestdien, 1983. gada 1. janvārī

● Kanadas DV teātra Ziemsvētku eglītes vakars DV namā bija pulcinājis ap 40 dalībniekus ar viesiem. Ar solo dziesmām uzstājās Sandra Ķuze, Zintas Briedes klavieru pavadījumā. Deklamēja Maija Ķuze, bet ražisors Hugo Miķelsons uzstājās ar burvju mākslas izdarībām. Vakara programmu vadīja teātra valdes priekšsēdis Imants Lapiņš. Ar lūgšanu vakaru ievadīja Liene Martinsone.

(O.K.)

LATVIJA AMERIKĀ
1983. gada 15. janvārī

● Kanadas DV teātra Ziemsvētku eglītes vakars DV namā bija pulcinājis ap 40 dalībniekus ar viesiem. Ar solo dziesmām uzstājās Sandra Ķuze, Zintas Briedes klavieru pavadījumā, bet ar deklamācijām vakaru kuplināja Maija Ķuze; režisors Hugo Miķelsons rādīja burvju mākslu. Vakara programmu vadīja teātŗa valdes priekšs. Imants Lapiņš.

LAIKS
Sestdien, 1983. gada 15. janvārī

● Latviešu namā Jauno gadu sagaidīt bija sanākuši ap 170 viesu. Vecā gada lomā atvadījās režisors Hugo Miķelsons, Jaunā gada vēstījumu lasīja Skaidrīte Tērauda. Viesus apsveica Latviešu nama priekšsēdis E. Nāgels. Dāmu komitejas loteriju vadīja Sofija Zaķe. Dāmu komitejas darbinieces bija rūpējušās par cienāšanu. Nama darbinieki J. Tērauda vadībā bija gā-dājuši par zāles dekorējumu. Vakaru vadīja V. Tikiņš.

(O.K.)

LATVIJA AMERIKĀ
1983. gada 15. janvārī

● Latviešu namā Jauno gadu sagaidīja ap 170 viesu. Veco gadu simboliski tēloja režisors Hugo Miķelsons, atvadoties no vakara viesiem. Jaunā gada vēstījumu lasīja Skaidrīte Tērauda. Atskanēja Pūt vējiņi. Pusnakts stundā pēc Latviešu Nama valdes priekšs. E. Nāgeļa Jaungada vēlējumiem atskanēja Daugav's abas malas...

Loteriju vadīja dāmu kom. priekšn. Sofija Zaķe. Dāmu komitejas darbinieces bija rūpējušās par cienastu. Nama darbinieki J. Tērauda vadībā bija uzbūruši tīkamu zāles dekorējumu.

LATVIJA AMERIKĀ
1983. gada 26. janvārī

● Centra sarīkojumu daļas izkārtojumā 10 janvārī Centrā notiek Hugo Miķelsona Runas mākslas izkopšanas kursa sākums, piedaloties četriem interesentiem. H. Miķelsons kursu turpinās 24. janvārī turpat. Kursa maksa 5 dol., no reizes. Vēl var pieteikties interesenti Centra birojā.

LAIKS
Sestdien, 1983. gada 12. februārī

PALDIES

● Laika redakcijai:"Ir dzirdēti daudzi atzinīgi vārdi par prezidenta Kārļa Ulmaņa ierosināto Draudzīgo aicinājumu. Ik gadu šo vārdu nozīmi darbos rāda mūsu Toronto latviešu skolas - pamatskola un ģimnazija, ar piemērotu programmu. Šā gada ģimnazijas sarīkojumā bija sagatavota Rūdolfa Blaumaņa komēdija "Zagļi". Raitā izrādē ģimnazisti pārstaigāja savas tēvu zemes novadu, kurā reiz dzīvoja Blaumanis un kurā ikviens no skatītājiem vēlējās būt. Sirsnīgs paldies visiem lielā darba darītājiem par netendenciozu lugu sagatavošanu."

Hugo Miķelsons Toronto

LATVIJA AMERIKĀ
1983. gada 19. februāris

PALDIES

● Ir dzirdēti daudzi atzinīgi vārdi par mūsu bijušā valsts prezidenta Kārļa Ulmaņa ierosināto Draudzīgo aicinājumu. Ik gadu šo vārdu nozīmi darbos rāda mūsu Toronto latviešu skolas - pamatskola un ģimnazija, ar piemērotu programmu. Šā gada ģimnazijas sarīkojumā bija sagatavota Rūdolfa Blaumaņa komēdija Zagļi. Raitā izrādē ģimnazisti pārstaigāja savas tēvu zemes novadu, kuŗā reiz dzīvoja, cīnījās un cieta Blaumanis un kurā ikviens no skatītājiem vēlējās būt. Sirsnīgs paldies visiem lielā darba darītājiem par netendenciozu lugu sagatavošanu."

Hugo Miķelsons Toronto

Par ko runāja Kultūras dienās Toronto

Paidagoga Jāņa Ozola temats bija par latviešu valodas "mocīšanu". Viņš raksturoja laiku pirms 100 gadiem, kad galvenie latviešu valodas kropļotāji bijuši "kaunīgie latvieši", vai "kārklu vācieši". To izteiksmīgi parādīja Zinta Briede un Ruta Grāvleja, notēlojot skeču no Augusta Deglava Rīgas. Ja kāds grib iegalvot, ka okupētajā Latvijā ir "pareizā" latviešu valoda, tad palasot turienes latviešu avīzes, atrodam gluži pretējo. Tur traktori "avarē" (nelūzt, nebojājas), dabūjamas "limitpreces", tukšās stikla pudeles tur ir "stikla tara". Rīgā tagad "noņem no darba", ēdienu izsniedz "caur bufeti", tur ir arī "atlaides stundas" barotājām mātēm un daudzas "likumsakarības". Mūsu mītnes zemēs savukārt ieviešas svešvārdi no vietējās valodas, ko improvizētā vēstulē lasīja Hugo Miķelsons - kā raksta Kanadā. Referentam Ozolam bija piemērs no "rakstu valodas" Zviedrijā. Tā mēs rietumos paši dažkārt "samokām" savu valodu. - Valstis beidz eksistēt un atkal atjaunojas, bet valoda un tauta mirst tikai vienreiz un nekad vairs neatdzīvojas. Pēc referāta bija arī debates par valodu, bet tās ātri vajadzēja izbeigt, jo diena jau tā bija ieilgusi ļoti garā.

V. Sidare

L A I K S

NO KĀRKLU VĀCIETĪBAS LĪDZ MĪĻOTAI VALODAI

Sestdienas referātu ciklu Latviešu namā beidza skolotāja Jāņa Ozola referāts par latviešu valodas mocīšanu, kropļošanu vai spīdzināšanu laikmetā pirms 100 gadiem un mūsu dienās okupētajā Latvijā un trimdā, šīs paralēles parādot galvenokārt citātos un "dzīvās" ilustrācijās.

Stāvokli "toreiz" uzskatāmi parādīja jaunietes Zinta Briede un Ruta Grāvleja, notēlodamas kalpones Līzītes un mamzeles Švīchelbeinas dialogu no Augusta Deglava romāna "Rīga", ilustrējot pārvācošanas un kārklu vācietības jeb skalu vācietības negalu.

Kontrastam un reizē līdzībai ar to laiku referents pievērsās situācijai kādā šobrīd atrodas latviešu valoda okupētajā Latvijā, kur tā ne tikdaudz "pārveidojas", kā to mēdz apgalvot, kā tiek pārveidota un manipulēta okupācijas režīma spaidos. Referents minēja daudz piemēru no turienes preses un literatūras, kur nākuši klāt jauni, sveši vārdi, kā kolchozs, brigadieris vai darba varonis, kur laukus apstrādā ne ar mašīnām, bet ar "techniku" un uz veikalu neaiznes atpakaļ tukšās pudeles, bet "taru"; kur "ēdienu izsniedz tikai caur oficiantēm" un kur zeļ daudzi krievu ietekmē darināti salikteņi, kā "labiekārtot" vai "likumsakarīgi". Vispār okupētajā Latvijā vērojams zināms genosids arī valodas laukā, bet tauta tam izrāda lielu pretestību.

Ja Latvijā valodas mocīšanu un pārveidošanu uzspiež režīms, tad trimdas latviešu valodas piemocīšana notiek nespiestā kārtā. Arī šeit referentam bija bagāts piemēru klāsts, un "dzīvu" ilustrāciju sniedza aktieris Hugo Miķelsons, nolasot "kāda tautiešа vēstuli advokātam", kurā stāstīts par to, ka viņa kārs, atgriežoties no fišingtripa, cietis akcidentu, nonācis dičā un atsauktais tovtraks par izvilkšanu nočārdžējis 60 baku, bet inšūrances apreisals sanācis pāri par 1000 bakiem.

Tā kā šo latviešu valodas piemocīšanu ietekmē dzīve dažādās apmetnes zemēs un to valodas, J. Ozols ilustrēja ar piemēriem no Māras Soikānes-Trapānes lieliskās rakstu serijas "Laikā". Beigās referents aicināja klausītājus izteikties, ko, pēc viņu domām varētu darīt, lai šo latviešu valodas brīvprātīgu piemocīšanu trimdā ierobežotu un kavētu. Vairāki no klausītājiem gan papildināja referenta teikto ar jauniem rakstu rīgiem piemēriem, bet praktisku ieteikumu, kas un kā tieši būtu jādara, nebija.

LATVIJA AMERIKĀ
1983. gada 23. aprīlis

● DV Toronto nodaļa rīko svētdien, 24. aprīlī, pl. 13.00 DV klubā, 125 Broadview Ave, kopējas pusdienas. Piedalīsies Valda Zvanītāja ar stāstījumu par Jura dienas nozīmi un režisors H. Miķelsons ar pārsteigumiem.

LATVIJA AMERIKĀ
1983. gada 7. maijs

● DV Toronto nodaļas klubā 24. aprīlī atzīmēja Jurģu dienu ar priekšnesumiem un kopējām pusdienām. Sarīkojumā, ko vadīja kluba pārzinis A. Šterns, par Jurģu dienu stāstīja Valda Zvanītāja. Jurģu diena Latvijā bija saistīta ar gājēju un māju rentnieku dzīves un darba vietas maiņu. Pie pārvietošanās visi ceļi uz laukiem bija pilni cilvēkiem, mantu vezumiem un pārvadājamiem lopiem. Hugo Miķelsons nolasīja divus dzejoļus par pavasari un rādīja savu "burvju mākslu". Nākošās kopējās pusdienas 8. maijā pl. 13 runās politiskais komentātors Aleksandrs Ķegumnieks par tematu "Kad ienaidnieks uzbrūk."

LATVIJA AMERIKĀ
1983. gada 21. maijs

● DV namā Ziemeļnieku 64 gadu Cēsu kauju atceres sarīkojums 18. jūnijā pl. 18.30. Ieeja pret ziedojumiem, sākot ar 5 dol. Referēs majors Alberts Ameriks. Deklamēs B. Senkēviča un H. Miķelsons. Uzkodas un kafija.

LATVIJA AMERIKĀ
1983. gada 28. maijs

● DV Toronto nodaļas rīkotās kopīgās pusdienas DV klubā svētdien, 12 jūnijā, pl. 13 LNAK politiskās informācijas nozares vadītājs Dr. L. Lukss runās par 14. jūnija aizvestajiem. Ar deklamācijām piedalīsies Hugo Miķelsons.

LAIKS
1983. gada 28. maijā

● No Toronto luterāņu draudzēm šopavasar pirmais dievkalpojums brīvā dabā notika Austrumu draudzei Vasarasvētkos, 22. maijā tās lauku īpašumā Tālavā. Māc. A. Celma vadīto dievkalpojumu brīvdabas baznīcā, ar apmēram 30 dalībniekiem, nepaspēja aizkavēt uznākušais lietus. Sekoja Tālavas sezonas sarīkojums draudzes namā pie klātiem galdiem, par kuriem bija rūpējušies Tālavas saimniece Dzidra Tora un saimnieks Ludvigs Zablovskis. Latviešu autoru dzejoļus par pavasari sanāksmei skandēja Hugo Miķelsons

Toronto ģimnazijai 27. izlaidums

Ģimnaziju šogad beidza 12, bet visā pastāvēšanas laikā - 496 audzēkņi.

● Toronto latviešu tautas augstskolas ģimnazijas 27. izlaidumā un 30. mācību gadā 27. maijā Latviešu Namā gatavības apliecības un balvas saņēma 12 absolventi, tagad jau otrā paaudzē, no kuŗiem dažiem arī vecāki beiguši šo latviešu ģimnaziju. Piemēram, Ūves Hodžinsas māte Zīle Zichmane ir ģimnazijas 4. izlaiduma abitūriente un Gunāra Robežnieka māte Rita Šuriņa ir 6. izlaiduma abitūriente, kā to savā pārskatā izlaiduma aktā norādīja direktrise V. Slaviešа. Pa visiem gadiem latviešu ģimnaziju beiguši 496 latviešu jaunekļi un jaunavas, no kuŗiem daudzi jau iekļāvušies latviešu sabiedrības vadošos amatos.

Vēl runāja Sv. Andreja draudzes pārstāve M, Vilka, pasniedzot abitūrientiem grāmatu balvas, Latviešu Nacionālā Fonda Zviedrijā pārstāvis V. Tikiņš, DV Toronto nodaļas pārstāvis K. Gulbis un LJAK jaunais priekšnieks Ēriks Ruģelis, kas dalīja abitūrientiem LNJAK biedru kartes. Hugo Miķelsons nolasīja Pēteŗa Aigara dzejoli, veltītu Minsteres ģimnazijai, piebilzdams, ka tas ir veltījums visām latviešu ģimnazijām. Ar rakstu bija sveicinājusi Toronto latviešu biedrības sestdienas skolas pārzine Milda Matīsa. Beigās ģimnazijas direktrises V. Slaviešas pateicības vārdi visiem ģimnazijas atbalstītājiem, vecākiem, skolotājiem un abitūrientiem.

Ģimnaziju šogad beiguši Andris Bernaus, Dāvids Bernaus, Ūve Hodžinsa, Kristīna Kanķe, Arnolds Legzdiņš, Anita Matušēvica, Pēteris Olte,

Arnolds Ozols, Gunārs Robežnieks, Bertrams Šteinmanis, Elmārs Tannis un Viesturs Tauriņš.

V.S.

LATVIJA AMERIKĀ
1983. gada 4. jūnijs

● DZiemeļnieki 18. jūnijā, pl. 18.30, Daugavas Vanagu namā Toronto, atzīmējot Latvijas brīvības cīnītāju piemiņas dienu, rīko Cēsu kauju 64 gadu atceri. Ar priekšnesumiem atceri kuplinās Toronto pensionāru apvienības koris komponista J. Beloglazova vadībā, dzejniece Biruta Senkēviča un režisors Hugo miķelsons. Pārrunas par Cēsu kauju starptautisko nozīmi ievadīs maj. Alberts Ameriks. Ieeja pret labprātīgiem ziedojumiem, sākot ar $5. Kaŗa invalīdiem un jaunatnei līdz 16 gadiem ieeja brīva. Pēc priekšnesumiem DV Toronto nodaļas vanadžu cienasts, kopējas pārrunas un dziesmas.

LAIKS
Trešdien, 1983. g. 8. jūnijā

● Kaŗavīru organizācija "Ziemeļnieki", rīko Cēsu kauju 64 gadu atceri 18. jūnijā, plkst. 6.30 vak. DV namā. Ar priekšnesumiem piedalīsies latviešu pensionāru apvienības koris, dzejniece Biruta Senkēviča un režisors Hugo Miķelsons. Pārrunas par Cēsu kauju nozīmi ievadīs "Ziemeļnieku" priekšsēdis Alberts Ameriks. Pēc priekšnesumiem DV Toronto nodaļas vanadžu cienasts, pārrunas un dziesmas. Piedalīšanās pret ziedojumiem no 5 dol., kaŗa invalīdiem un jaunatnei līdz 16 gadiem - bez maksas.

LATVIJA AMERIKĀ
1983. gada 11. jūnijs

● Austrumu draudzes lauku īpašumā Tālavā līgošanu 25. jūnijā pl. 18 vakarā ievadīs Hugo Miķelsons pie ugunskra. Jāņubērnus pacienās ar alu un sieru. Dāmu komiteja draudzes mājā rūpēsies par kafijas galdu. Deju mūzika skaņu lenšu atskaņojumā.

LAIKS
Sestdien, 1983. gada 11 jūnijā

● Kaŗavīru organizācija "Ziemeļnieki", rīko Cēsu kauju 64 gadu atceri 18 jūnijā, plkst. 6.30 vak. DV namā. Ar priekšnesumiem piedalīsies latviešu pensionāru apvienības koris, dzejniece Biruta Senkēviča un režisors Hugo Miķelsons. Pārrunas par Cēsu kauju nozīmi ievadīs "Ziemeļnieku" priekšsēdis Alberts Ameriks. Pēc priekšnesumiem DV Toronto nodaļas vanadžu cienasts, pārrunas un dziesmas. Piedalīšanās pret ziedojumiem no 5 dol., kaŗa invalīdiem un jaunatnei līdz 16 gadiem - bez maksas.

LAIKS
1983. gada 15. jūnijā

● Austrumu draudzes Tālavā Jāņu svinēšana 25. jūnijā, no plkst. 6 vak. Svinību programma "Nāc nākdama Jāņu diena" vadīs Hugo Miķelsons, tās mūzikālo daļu sabalsojis Alberts Vītols, un to lentē iespēlējis Jānis Beloglāzovs. Būs Jāņu izdarības, apdziedāšanās pie ugunskura. Jāņa bērnus aprūpēs Jāņa tēvs un Jāņa māte.

LATVIJA AMERIKĀ 1983. gada 11. jūnijs

Ziemeļnieki

18. jūnijā pl. 18.30

Daugavas Vanagu namā Toronto, atzīmējot Latvijas Brīvības cīnītāju piemiņas dienu, rīko

Cēsu kauju 64 gadu atceri

Ar priekšnesumiem atceri kuplinās Toronto latviešu pensionāru koris komponista J. Beloglāzova vadībā, dzejniece Biruta Senkēviča un režisors Hugo Miķelsons, Pārrunas par Cēsu kauju starptautisko nozīmi ievadīs Alberts Ameriks

Pēc priekšnesumiem DV Toronto nodaļas vanadžu cienasts, pārrunas un dziesmas.

Ieeja pret labprātīgiem ziedojumiem, sākot ar $5.-.
Kaŗa invlīdiem un jaunatnei līdz 16 gadiem ieeja brīva.

LAIKS
Sestdien, 1983. g. 25. jūnijā

● DV Toronto nodaļa kopš kāda laika pasākusi svētdienās DV klubā nodaļas nama augšstāvā rīkot referātu vai līdzīgas sanāksmes, domātas tikai latviešiem, kopā ar pusdienām. Normāli klubu apmeklē arī "ievesti" cittautieši, kurus interesē vienīgi kluba bārs. Pēdējā no šādām kluba pusdienu sanāksmēm par referātu ārpus DV bija aicināts PBLA valdes priekšsēža vietnieks un LNAK valdes viceprieksšēdis Dr. L. Lukss. Viņa referāts pēc kluba pārziņa A. Šterna ievadvārdiem bija par 14. jūnija aizvestajiem, izvairoties no jau zināmu faktu un skaitļu atkārtošanas, bet uzsverot, ka 1941. g. deportācijas gan bija katastrofa latviešiem, bet ne vienīgā, jo sekoja citas deportācijas. Referents stāstīja kāda deportētā individuālo stāstu par to, kā viņu mēģināts pēc 10 gadu nometnes soda izciešanas saistīt par ziņotāju, bet viņš piedāvājumu krasi noraidījis, tad neļāvuši tam atgriezties Latvijā. Turklāt bijis jāparaksta "klusēšanas solījums". Izsūtījumā strādājot, krājis naudu vēlākam atceļam uz Latviju, bet tā vēlāk atņemta, un viņš notiesāts no jauna uz nākošiem 8 gadiem. Pēc 18 gadu pavadīšanas soda nometnēs beidzot nokļuvis atpakaļ Latvijā. "Tur viņš vēro notikumus pasaulē un cer arī uz mūsu darbošanos un palīdzību," teica referents. "Ja mēs te vēl debatējam un meklējam atbildes uz kādiem "kultūrsakaru" un līdzīgiem jautājumiem, tad viņam atbildes uz tiem pavisam skaidras... "Referātu papildināja Hugo Miķelsona latviešu dzejas skandējumi.

LATVIJA AMERIKĀ
1983. gada 25. jūnijs

● DV Toronto nodaļas rīkotās pusdienās DV klubā 12. jūnijā PBLA viceprieksšēdis un LNAK politiskās informācijas nozares vadītājs Dr. Linards Lukss runāja par 14. jūnija aizvestajiem un tagadējiem pretestības kustības cīnītājiem Latvijā. Referātu noklausījās 70 apmeklētāju, to vidū arī LNAK padomes priekšsēdis I. Alksnis. Ar referentu tuvāk iepazīstināja DV kluba pārzinis A. Šterns. Prieķšnesumos Hugo Miķelsons nodeklamēja gadījumam piemērotus trīs dzejoļus. Kopējās pusdienas pārtrauktas, jo DV klubs svētdienās līdz 28. augustam būs slēgts.

LATVIJA AMERIKĀ
1983. gada 2. jūlijs

● Austrumu draudzes Tālavā Jāņus svinēja 25. jūnijā. Kopēju līgošanu pie ugunskura vadīja Hugo Miķelsons ar pazīstamām un mazāk pazīstamām dziesmām. To mūzikālos pavadījumus bija sabalsojis Alberts Vītols un lentē iespēlējis Jānis Beloglāzovs. Tālavas administrātors Ludvigs Zablovskis un Olga Zablovska, Jāņu tēvs un māte, pacienāja līgotājus ar sieru un miestiņu. Tālavas dāmas draudzes mājā bija klājušas cienasta galdu, kur varēja padejot pie skaņu lenšu mūzikas. Līgotāju bija neliels pulciņš, bet toties sirsnīgs, jo visi bija savstarpēji pazīstami, vienas draudzes locekļi un paši tālavieši.

LATVIJA AMERIKĀ
1983. gada 2. jūlijs

● Ziemeļnieki 18. jūnija vakarā rīkoja Latvijas brīvības cīnītāju piemiņas dienas un Cēsu kauju 64 gadu atceri. Sanāksmi atklāja ar konsula E. Upenieka uzrunu. Pēc tam suminăja klātesošos brīvības cīnītājus. Kā pirmo suminăja igauņu majoru LKOK Borisu Leemani, kuŗam nesen apritēja 90 gadi. Par viņa nopelniem pastāstīja A. Ameriks. Pēc tam atceres vadītājs suminošus vārdus veltīja klāteso-šam kalpakietim pulkv. LKOK Albertam Liepiņam un LKOK Albertam Amerikam.

Majors A. Ameriks referēja par Cēsu kaujām un to nozīmi Latvijas brīvības izcīnīšanā.

Sanāksmi ar deklamācijām kuplināja rakstniece B. Senkēviča un rež. H. Miķelsons, kā arī Pensionāru biedrības koris diriģenta J. Beloglāzova vadībā. Vanadzes bija gādājušas par azaidu.

LATVIJA AMERIKĀ
1983. gada 6. augusts

LATVIEŠU APRIŅĶIS

● Gadskārtējie DV Druvas nod. gada svētki šogad notiks 13. augustā pl. 15 nodaļas priekšs. A. Kalniņa saimniecībā. Tie jau tur ar pārtraukumiem notika arī iepriek-

šējos gados. Priekšnesumos piedalīsies režis. Hugo Miķelsons no Toronto u.c. Notiks sporta spēles un svinīgs sarīkojums ar deju. Vanadzes rūpēsies par viesu pacienāšanu.

Tai pašā dienā pl. 11 šeit notiks Kanadas zemes valdes sēde. Sarīkojuma vieta apm. 8 jūdzes ziemeļvakaros no Oranžvilles (jābrauc pa 10. ceļu līdz 2. šķērsceļam - Lot. 12 - Concession 3 - Amarauth), apm. 4 jūdzes no Laurier, tālr. (519) - 941-1979.

LAIKS
1983. gada 10 augustā

LATVIEŠU APRIŅĶIS

● Gadskārtējie DV Druvas nod. "Dārza svētki" notiks 13. augustā plkst. 3 pp nodaļas priekšsēža A. Kalniņa saimniecībā, kur tie notikuši arī iepriekšējos gados. Priekšnesumos piedalīsies režisors Hugo Miķelsons no Toronto u.c. Notiks sporta spēles un saviesīgs sarīkojums ar deju. Plkst. 11 priekšpusdienā "Dārza svētku" sarīkojuma ietvaros notiks arī DV Kanadas zemes valdes sēde. Sarīkojuma vieta apm. 8 jūdzes ziemeļvakaros no Oranžvilles (Jābrauc pa 10. ceļu līdz 2. šķērsceļam Lot.12 - Concesion (Amarauth) apm. 4 jūdzes no Laurier tālr. (519)-941-1979

LATVIJA AMERIKĀ
1983. gada 27. augustā

● Darba sēdes beigās DV KV priekšs. G. Brikmanis izteica sirsnīgu paldies Druvas nodaļas valdes priekšs. A. Kalniņam par uzņemšanu savās mājās un nodaļas vanadzēm ar vadītāju Mariju Kalniņu par cienastu.

Pēc DV KV sēdes turpat notika Druvas nodaļas rīkotie dārza svētki, kas bija pulcinājuši daudz nodaļas biedru un citu viesu, kas skaistajā pēcpusdienā bija pulcējušies. Par sarīkojuma programmu rūpējās Inta Purva ar interesanto lasījumu no pirms apm. simts gadiem izdotas - iespiestas latviešu grāmatas. Kā jau arvien,par jautrajiem priekšnesumiem rūpējās Hugo Miķelsons. Priekšnesumiem sekoja azaids, par ko rūpējās nodaļas vanadzes.

Paldies Druvas nodaļai par iespēju kopā ar jums strādāt un arī priecāties.

A.K-nieks

LAIKS
Trešdien, 1983. gada 31. augustā

LATVIEŠU APRIŅĶIS

● Druvas DV nodaļas tradicionālie dārza svētki 13. augustā atkal notika nodaļas priekšsēža A. Kalniņa mājās, zaļumkoku un ziedu rotātā dārzā. Tie pulcināja ciemiņus no citiem latviešu centriem. Sarīkojuma programmas vadītāja Inta Purva sveicināja sapulcējušos no Anglijas DV saimes, kur viņa ciemojusies maija mēnesī. Kultūras rosmēs un saimnieciskos pasākumos Anglijas DV saime, liekas, ir bagātāka nekā citās trimdas zemēs. DV CV loc. A. Kalupnieks sveica ciemiņus no DV priekšsēža J. Frišvalda, goda priekšnieka V. Hāznera un vanadžu priekšnieces Austras Liepiņas, ar kuriem ticies aizvadītajā DV CV sēdē dziesmu svētku laikā Milvokos. Viņš arī apsveica I. Purvu kā jaunizraudzīto DV CV kultūras daļas referenti. Režisors Hugo Miķelsons lasīja dzejoļu humoristisku stāstījumu kopā ar Annu Putniņu un E. Pētersonu. St. Butkēvics nolasīja Nikolaja Kalniņa dzejoli "Brīvkungs" un I. Purva la-sīja dialogus no vairāk nekā 100 gadu vecas grāmatiņas ar Dīriķa un Dinberga laika pa-čalojumiem, no kuriem daži tīri labi saskanēja ar paš-reizējām izdarībam. Druvas nodaļas vanadzes ar vadītāju Mariju Kalniņu rūpējās par cienāšanu ar lauku ēdieniem. Arī bagātīgajā loterijā dominēja lauku ražojumi. Sarīkojumā bija ap 100 dalībnieku, arī DV zemes valdes locekļi.

(O.K.)

LATVIJA AMERIKĀ
Sestdien, 1983. gada 10. septembrī

Brīvības cīnītāju piemiņai veltīta svētdiena Tālavā

● Toronto Austrumu draudzes īpašumā Tālavā jau trešo gadu rīko īpašu dievkalpojumu brīvības cīņu un viņu varoņu piemiņai. Šogad šāds dievkalpojums notika 14. augustā, pulcinot vairāk nekā 100 apmeklētāju.

Piemiņas dievkalpojumu Austrumu draudzes mācītājs A. Celms brīvdabas bazniicā sāka ar bībeles vārdiem: "Nebīsties tu, mazais ganāmais

pulks, jo jūsu Tēvs nolēmis jums piešķirt valstību." Apcerot brīvības cīņu jēgu, mācītājs norādīja uz mūsu sūtību trimdā - dot liecību par nomāktajiem, kas savā zemē paši nespēj runāt. Tālāk viņš atgriezās pie pirmajiem dziesmu svētkiem Dikļos, ar kuŗiem sākusies tautas atmoda no gadsimtu ilgās apspiestības līdz mūsu valsts izcīnīšanai brīvības cīņās. Mēs pieminam šīs cīņas un varoņus, kuŗu upuris ir neaizstājams mūsu tautas un tēvzemes labā. Mācītājs aicināja nezaudēt ticību mūsu valsts atgūšanai un visuvarenajai Dieva rokai un Viņa žēlastībai. Tad dievlūdzēji ar klusuma brīdi pieminēja mūsu cīnītājus. Kopīgi dziedātos korāļus pavadīja Jāņa Baruša iedziedāto skaņu lenšu atskaņojumi.

Pēc dievkalpojuma tā dalībnieki pulcējās draudzes mājā pie Tālavas dāmu klātā azaida galda, kur tos uzrunāja Tālavas priekšnieks E. Ziplāns, pakavējoties pie mūsu brīvības cīņu sakumiem un aicināja kopt mūsu vienprātību, no kuŗas atkarīga mūsu pastāvēšana un cīņa par mūsu valsts brīvības un neatkarības atjaunošanu.

Priekšnesumos režisors Hugo Miķelsons skandēja Marijas Urnežus Triju zvaigžņu gaismā un Tirzmalietes Varoņu atdusas vietas, beigās nolasot arī kādu Eduarda Tiltiņa jautru pačalojumu par dažiem runāšanas veidiem. Mācītājs A. Celms pateicās ar kāda neminēta autora dzejas skandējumu, visiem kopīgi nodziedot vēl Pūt, vējiņi. Bija ieradies arī Latviešu preses biedrības Kanadas kopas valdes priekšsēdis Rūdolfs Norītis, kas aicināja piedalīties Preses dienās no 25. līdz 28. augustam Sidrabenē.

Nākošais - Pļaujas svētku dievkalpojums Tālavā paredzēts 25. septembrī pl. 11 ar dievgaldu un draudzes pēcpusdienu Tālavas mājā, kur būs arī priekšnesumi ar loteriju. Toronto, Sv. Barnabas baznīcā, Pļaujas svētku dievkalpojums 2. oktobrī, pl. 13, pēc tam draudzes pēcpusdiena ar referātu, veltītu Mārtiņa Lutera 500 gadu atcerei.

V.S.

LATVIJA AMERIKĀ
Sestdiena, 1983. gada 17. septembris

LATVIEŠU APRIŅĶIS

● Druvas DV nodaļas tradicionālie dārza svētki pēc pāris gadiem atkal notika nod. priekšsēža A. Kalniņa mājās, zaļumkoku un ziedu rotātā dārzā. Tie 13. augusta pēcpusdienas stundā pulcināja cieminus no citiem latviešu centriem. Jaukā sestdienas pievakare piešķīra sarīkojuma norisei priecīgu noskaņu. To arī vēlēja mājastēvs A. Kalniņš, sveicot tuvos un tālos cieminus. DV CV loc. A. Kalupnieks sveica sarīkojuma dalībniekus no DV goda priekšnieka Viļa Hāznera, priekšn. J. Frišvalda, un vanadžu prces Austras Liepiņas, kā arī no citiem DV CV sēdes dalībniekiem, ar kuŗiem bijis kopā Milvoku dziesmu svētku laikā. Viņš arī apsveica Intu Purvu kā jaunizraudzīto DV CV referenti. Režisors Hugo Miķelsons lasīja vairākus dzejoļus humoristiskā atstāstījumā, smīdināja ar čukstēšanas, runāšanas, pļāpāšanas un oratorisko runu māku. St Butkēvics iepriecināja ar humoristisko Nikolaja Kalniņa Brīvkungu. I. Purva lasīja dialogus no vairāk nekā 100 gadu vecas grāmatiņas ar Dīriķa un Dinsberga laika pačalojumiem, no kuriem daži saskanēja ar pašreizējām sabiedriskām izdarībam. Vanadzes ar priekšn. Mariju Kalniņu rūpējās par cieminu pacienāšanu ar lauku ēdieniem. Bagātīgajā loterijā dominēja lauku ražojumi. Sarīkojums pulcināja ap 100 apmeklētāju, to vidū bija arī DV KV priekšn. G. Brikmanis un vanadžu vad. N. Pulciņa.

(O.K.)

LAIKS
1983. g. 5. oktobrī

● Austrumu draudzes Tālavā 25. septembrī notika Pļaujas svētku dievkalpojums, ko vadīja māc. A. Celms, piedaloties ap 70 dievlūdzējiem. Tas arī bija pēdējais no šīs vasaras dievkalpojumiem Tālavā, kas, pastāvot labam laikam, visi notikuši brīvdabas baznīcā. Sekoja Pļaujas svētku draudzes pēcpusdiena, kas arī iezīmēja Tālavas vasaras sezonas noslēgumu un deva tuvu pie 500 dol. atlikuma. Notika loterija ar 60 laimestiem, un vairāksolīšanā pārdeva A. Čuibes (no Steineres, Ont.) dāvāto torti. Galdus bija klājušas dāmas Dz. Toras vadībā, telpas bija rotājis Tālavas adminis-

trātors L. Zablovskis, un H. Miķelsons smīdināja klausītājus ar humoristiskiem lasījumiem.

LAIKS
1983. g. 2. novembrī

Māksliniece no Dieva žēlastības

ALMAS MAČAS GODINĀŠANA 90 GADU JUBILEJĀ

● Vakara vadītājs Juris Dzeguze klausītājus asprātīgi iepazīstināja ar atsevišķiem Mačas dzīves epizodiem. Pēc tam runāja Latvijas goda konsuls Dr. E. Upenieks. Upenieks cildināja Mačas vienkāršību un pazemību kā lielas personības iezīmi. Dzejniece Ingrida Vīksna nolasīja Almai Mačai veltītu dzejoli "Un priekškars paceļas", pēc tam Pukats nodeklamēja Friča Bārdas "Dāvids Zaula priekšā". Savus personīgos un Intas un Rūdolfa Purva sveicienus nodeva režisors Hugo Miķelsons un noskaitīja anonima autora dzejoli. Friča Bārdas dzejoli "Apnicis" deklamēja V. Lāma. Ē. Krēmane nolasīja pati savu dzejoli, veltītu jubilārei. Viņa sveicināja arī no Toronto Latviešu biedrības drāmas ansambļa. No latviešu ģimnazijas un rūjieniešiem apsveica ģimnazijas direktore Vera Slaviešа. Biruta Senkēviča savas ģimenes vārdā pasniedza Mačai aploksni. Vēl apsveica māc. Ādolfs Čops un Latviešu teātra Vašingtonā vārdā Alfons Krūmiņš. Rakstveidā bija sveicinājuši: LNAK valdes priekšsēža vietnieks Dr. Linards Lukss, aktieris Kārlis Veics no Bostonas, Irma Ķeniņa-Kajaka, Maija Vītola un Jānis Ķeniņš no Vankuveras. Apkārt Almai Mačai uzziedēja puķu dārzs. Kalvis dziedāja vēl dažas dziesmas. Bija gādāts par vakariņām un kafiju ar dzimšanas dienas kliņģeri.

Beigās Alma Mača nolasīja Kārļa Skalbes pasaku "Dvēseļu mežs" Šīs svinības mākslinieciei ir arī atvadības no Toronto latviešu sabiedrības, jo viņa pārceļas uz dzīvi pie dēla Sūsenmarī (Sault Ste. Marie, Ont.). Sarīkojumā piedalījās arī Mačas dēls Atis Tiltiņš un krustdēls Kārlis Sarkans.

IRMA LIEPSALA

LATVIJA AMERIKĀ
1983. gada 5. novembris

● Skatuves mākslinieces Almas Mačas jubilejā 23. oktobrī Latviešu Kultūras Centrā sirmo mākslinieci ar dzejoli un aploksni vēl sveicinājusi dzejniece Biruta Senkēviča. LNAK kultūras nozares vadītājas Intas Purvas vārdā ar sarkanbaltsarkanajām neļķēm sveicinājis režisors Hugo Miķelsons, nododot sveicienus arī no saviem bijušajiem audzēkņiem Toronto latviešu ģimnazijas drāmas pulciņā. Viņš jubilārei skandēja arī dzejoli Aktrisei. TLTA ģimnazijas direktrise V. Slaviešа sveica no dzimtās puses Rūjienas.

LATVIJA AMERIKĀ
1983. gada 3. decembris

● Atceroties Toronto latviešu tautas augstskolas ģimnazijas darbības sākumu priekš 30 gadiem, 25 novembrī pēc mācību stundām Latviešu Nama lielajā zālē pulcējās skolas saime - ģimnazisti, skolotāji un vecāku padome, tāpat Tautas augstskolas prezidijs ar priekšsēdi Ā. Sudmali un locekļiem A. Bērziņu, O. Silu un Edg. Žubecki. Prezidija priekšsēdis uzrunā minēja, ka ģimnazija šogad uzsākusi savu 31. mācības gadu. Tā sāka darboties 1953. gada 28. novembrī ar prof. Burkēvicu priekšgalā un V. Slaviešu kā inspektrisi, kas vēlāk kļuva par ģimnazijas direktrisi un to vada vēl tagad. No jaunajiem skolotājiem Pauls Lagzdiņš ģimnazijas vārdā pasniedza direktrisei Marģera un Māras Grīnas grāmatu Latviešu gads, gadskārtas un godi. Režisors Hugo Miķelsons nolasīja Viļa Plūdoņa poemu Atraitnes dēls, kas raksturo mūsu jaunatnes cenšanos pēc izglītības. Tad ģimnazijas direktrise V. Slaviešа ar inspektoru O. Silu nopūta 30 svecītes jubilejas kliņģerim un visi sēdās pie kafijas galda.

VILUNTEER SERVICES
TO THE
TORONTO EAST GENERAL AND ORTHOPEADIC HOSPITAL INC.
825 COXWELL AVENUE. TORONTO. ONTARIO M4C 3E7

Jan. 19/84.

Hugo –

You were really a great entertainer last night. All the patients said they ejoiyed your show. All of the wolunteers thought you were terrific!

Thanks for making all of us happy.

You're a great person!

Thanks again.

Sincerely,
Carolyn Doyle

LATVIJA AMERIKĀ
1984. gada 21. janvāris

✸ DV Teātŗa Kanadā Ziemassvētku eglītes vakars 14. janv. DV namā bija pulcinājis 35 dalībniekus. Vakaru ar lūgšanu ievadīja Liene Martinsone. Maija Ķuze deklamēja un režisors Hugo Miķelsons rādīja veiklības trikus. Vakara programmu vadīja teātŗa valdes priekšsēdis Imants Lapiņš, bet Imants Ķipis rūpējās par deju mūziku.

✸

LAIKS
Trešdien, 1984. gada 14. martā

✸ Austrumu draudzes pēcpusdiena 18. martā, pēc dievkalpojuma Sv. Barnaba baznīcā, dāmu komitejas izkārtojumā. Priekšnesumu programmā piedalīsies dziedone Dzidra Egle un aktieris Hugo Miķelsons. Draudzes 25. marta dievkalpojumu vadīs māc. A. Briedis ar teol. stud. A. Elbertu.

✸

LATVIJA AMERIKĀ
1984. gada 24. marts

✸ Austrumu draudzes dāmu komitejas pēcpusdiena 18. martā pēc dievkalpojuma apmēram pl. 14 Sv. Barnabas baznīcas zālē. Pēcpusdienu ar dziesmām kuplinās soliste Dzidra Egle un ar dzeju skandējumiem režisors Hugo Miķelsons.

✸

LATVIJA AMERIKĀ
1984. gada 31. marts

✸ Pēc Austrumu draudzes 18 marta dievkalpojuma, ko vadīja māc. A. Celms, Sv. Barnabas baznīcas zālē draudzes dāmu komitejas rīkotā pēcpusdiena bija pulcinājusi 100 apmeklētāju. Priekšnesumos soprāns Dzidra Egle dziedāja Berino, Jāņa Kalniņa un Jāņa Norviļa skaņdarbus, režisors Hugo Miķelsons skandēja dzejoļus un nolasīja humoresku par mūsu laikmeta bērniem, saņemot dāmu komitejas priekšnieces L. Pētersones un B. Celmas pateicības ziedus. Ziedoto mantu loterijā izlozēja M. Freimanes segu, V. Zariņas tautisko spilvenu un svečturus. Dāmu komiteja bija gādājusi par kafijas galdu.

✸

LAIKS
Trešdien, 1984. g. 4. aprīlii

✸ Austrumu draudzes dāmu komiteja priekšnieces L. Pētersones vadībā pēc 18. marta dievkalpojuma Sv. Barnaba baznīcā rīkoja draudzes pēcpusdienu. Priekšnesumos piedalījās dziedone Dzidra Egle ar dziesmām, pavadīja pianiste Brigita Alka un režisors Hugo Miķelsons ar deklamācijām un humoristisku stāstījumu. Notika arī dāvinātu priekšmetu izloze un darbojās kafijas galds.

✸

LATVIJA AMERIKĀ
Sestdien, 1984. gada 14. aprīlis

✸ Pie Latviešu Centra sarīkojumu daļas, kā informē režisors Hugo Miķelsons, viņa vadībā nākošajā sezonā paredz izveidot īpašu publiskās runāšanas studiju: "Runāsim sadzirdami un saprotami." Studijas mērķis "skubi-nāt drošos un iedrošināt kautrīgos", lai liktu pamatus teātŗa mākslas apgūšanai. Visi, kas interesējas spēlēt teātri vai deklamēt dzeju, aicināti šinī daudzsološajā pasākumā piedalīties, neatkarīgi no dzīves gadiem un priekšzināšanām teātŗa spēlē un runas mākā. Tuvākai informācijai zvanīt H. Miķelsonam, tālr. 447 9861

✸

LAIKS
Trešdien, 1984. gada 18. aprīlī

✱ Latviešu Centra sarīkojumu daļas pasākumu plānā iecerēta arī jauna veida studija, kurā varētu mācīties un vingrināties publiskā runāšanā un skatuves darbībā. Studiju, kas sāks darboties uz rudens pusi, vadīs Hugo Miķelsons. "Iecerētā pasākuma mērķis," viņš saka, "būs - skubināt drošos un drošināt kautrīgos". Studijas programma varētu saistīt interesentus, neatkarīgi no vecuma un priekšzināšasnām un lekcijās un vingrinājumos iegūstamā māka izteikties klausītāju priekšā labi sadzirdami, skaidri un izteiksmīgi var noderēt, runājot tiklab latviski, kā arī kādā citā valodā. Interesenti var iegūt tuvāku informāciju, zvanot H. Miķelsonam 447-9861

✱

LATVIJA AMERIKĀ
1984. gada 21. aprīlis

Top latviešu dzīves Kanadā dokumentācija

LATVIEŠU NACIONĀLĀS APVIENĪBAS KANADĀ KULTŪRAS PADOMES SĒDE

✱ Tā sanāca 7. aprīlī Purvainē LNAK Kultūras nozares Intas Purvas vadībā, piedaloties A. Kalupniekam, R. Norītim, G. Šūbiņam, J. Ozolam, H. Miķelsonam un J. Briedim. Režisors Hugo Miķelsons LNAK Kultūras nozares uzdevumā sācis apzināt materiālus, kas raksturotu un dotu liecības par latviešu ieceļotāju Kanadā sasniegumiem saimnieciskā, sociālā, kultūras un mākslas laukā. No savāktajiem materiāliem tad izveidotu slīdīšu seriju, kas ar ieskaņotu tekstu un mūziku būtu pieejama ne tikai latviešu sabiedrības vajadzībām, bet ar kuŗu varētu iepazīstināt arī kanadiešu sabiedrību, parādot latviešu nozīmi šīs zemes celšanā un mūsu etniskās īpatnības. Reizē tā sakrātos kultūrvēsturiskas liecības par latviešu paaudžu darbu un sasniegumiem Kanadā.

Visi materiāli, kas šādu ieceri varētu palīdzēt īstenot, kā fotografijas, apraksti, arī jau gatavas slīdītes, pieteicami vai iesūtāmi šo darbu vācējam Hugo Miķelsonam, 50 Graydon Hall Drive, Apt. 803 Don Mills, Ont. M3A 3A4, tālr. (416) 447-9861. Turpat pieteicamas arī liecības un objekti, kas varētu noderēt LNAK kultūras vērtību krātuvei, lai kad reiz to varētu nodot brīvajai Latvijas valstij.

LNAK autoru honorāru daļas vadītājs H. Miķelsons ziņoja, ka līdz ar honorāra pieprasījumu iesūtāma arī attiecīgā sariikojuma programma, lai honorāru daļai būtu pilnīgs ieskats par autoriem, kas tanī piedalījušies.

LNAK Kultūras nozares glabāšanā ir daudzi veci izdevumi, daži no tiem vecāki par simt gadiem, un saglabājušies vairs tikai daži eksemplāri. Radusies doma kādus no šiem retiem izdevumiem pārspiest. Jautājumu plašāk pārrunās nākošajā Kultūras padomes sēdē maija beigās, kad būs noskaidrotas iespiešanas iespējas un izmaksa. V.S.

✱

LATVIJA AMERIKĀ
1984. gada 5. maijs

✱ Austrumu draudzes Ģimenes dienas dievkalpojums 13. maijā pl. 13 Sv. Barnaba baznīcā. Pēc tam draudzes dāmu komitejas rīkotā draudzes pēcpusdiena, veltīta Ģimenes dienai, pie klātiem galdiem baznīcas zālē. Hugo Miķelsons ar draudzes jauniešiem sagatavojis priekšnesumus.

✱

LAIKS
Trešdien, 1984. g. 9. maijā

✱ DV nodaļas valde pēc gadskārtējās nodaļas biedru sapulces konstruējusies šādā sastāvā: līdzšinējie - priekšsēdis Z. Akots, vietnieks L. Ozols, sekretāre M. Lejiņa, kasiere A. Selga, jaunatnes nodaļa K. Gulbis, ārējā informācija - V. Cinis, sarīkojumu daļa - A. Vītols, sporta daļa - H. Jākobsons, biedrzinis J. Veckers, speciāli uzdevumi V. Vīčs, un mantzinis R. Pētersons. Vanadžu kopas vadītāja Astrīda Jākobsone. Revīzijas komisijā: A. Putniņš - priekšsēdis, A. Joma un P. Broks. Nama komiteja V. Vīčs, L. Ozols, R. Pētersons. Kluba pārzinis A. Šterns, vietn. V. Jostiņš, kasiere Alma Reinberga, Edv. Tiltiņš - grafisko darbu speciālists, iekšējā informācija Vera Sidare un H. Miķelsons. Pārstāvji: LNAK padomē O. Zvirgzdgrauds, 18. novembra rīcības komitejā O.

Kļavenieks, akciju sabiedrībā "Latviešu nams" R. Pētersons, Baltiešu veterāņu līgā V. Kalniņš, prezidenta Dr Kārļa Ulmaņa 100 g. piemiņas komitejā Z. Akots, V. Brasliņš, A. Krūmiņš. Pārstāvis pie skolām, skautu un gaidu vienībām K. Gulbis. Nodaļas adrese - DV nama adrese: 125 Broadview Ave. Toronto, Ont. M4M 2E9. O.K.

✸

LAIKS
Trešdien, 1984. g. 9. maijā

✸ Sv. Andreja draudzes Sidrabene sezonu ievadīs ar "Maija balli" 26. maijā plkst. 7. Paredzēta raiba un jautra priekšnesumu programma, piedaloties vīru korim Viesturs ar diriģenti Vizmu Maksiņu un aktieriem Maijai Ķuzei, Annai Briedei, Hugo Miķelsonam un Arvidam Mārsonam.

Sidrabenes pārvalde ar sarīkojumu daļas vadītāju Žani Šmitu plānojusi Līgo svētku programmu 23. jūnijam. Šogad nebūs parastā uzveduma uz brīvdabas skatuves ar ainu tēlojumiem, bet viss uzsvars būs uz vispārēju līgošanu, dziedot Hamiltonas un Toronto koriem ar publiku - it īpaši retas un nedzirdētas līgo dziesmas. Dziedāšanu vadīs diriģenti Vizma Maksiņa un Jānis Beloglazovs, un programmu vadīs Maija Ķuze.

✸

LATVIJA AMERIKĀ
Sestdiena, 1984. gada 12. maijs

✸ Pēc Toronto Austrumu draudzes Ģimenes dienas dievkalpojuma 13. maijā, pl. 13, Sv. Barnabas baznīcas telpās dāmu komiteja rīko draudzes pēcpusdienu ar kafijas galdu. Režisors Hugo Miķelsons piedalīsies ar draudzes jauniešu sagatavotiem priekšnesumiem. Vēl paredzēta draudzes vecāko locekļu apsveikšana.

✸ Sidrabenes pārvalde rīko 26. maijā pl. 19 sezonas atklāšanas sarīkojumu Sidrabenē. Dziedās vīru koris Viesturs diriģentes Vizmas Maksiņas vadībā. Būs arī jautri "skeči", piedaloties Maijai Ķuzei, Annai Briedei, Hugo Miķelsonam un Arvīdam Mārsonam, kā arī citi pārsteigumi. Deja un atspirdzinājumi.

✸

LATVIJA AMERIKĀ 1984. gada 19. maijs

Ziemeļnieki

DV Toronto nodaļas un Ziemeļlatvijas armijas pulku pārstāvju atbalstā

rīko

27. maijā, plkst. 16.00

Ziemeļlatvijas armijas 65 g. atceri

Ir paredzēti pulku pārstāvju, A. Amerika un draugu pieteikumi. Bez tam atceri kuplinās: Toronto Latviešu pensionāru koris J. Beloglazova vadībā, dzejniece Biruta Senkēviča, režisors Hugo Miķelsons un Silvija Tint ar piemērotu dzejoļu skandējumu.

Ieeja pret labprātīgiem ziedojumiem, sākot ar $5.00.
Kaŗa invalīdiem un jaunatnei līdz 16 gadiem ieeja brīva.

apmeklēt lūdz
RĪKOTĀJI

LAIKS
Sestdien, 1984. g. 19. maijā

✸ Ziemeļlatvijas armijas 65 gadu atcere svētdien, 27. maijā, pl. 4 DV namā, 125 Broadview Ave. Programmā LKOK majora A. Amerika referāts. Piedalīsies Toronto pensionāru apvienības koris J. Beloglāzova vadībā. Dzejas lasīs Biruta Senkēviča, Hugo Miķelsons un Silvija Tint. Par vakara viesu cienastu rūpēsies Toronto vanadzes. O.K.

✸

LATVIJA AMERIKĀ
1984. gada 19. maijs

✸ Ziemeļlatvijas armijas 65 gadu atceres sarīkojums 27. maijā, pl. 16 DV namā. Sarīkojumu kuplinās pensionāru apvienības koris; diriģents J. Beloglāzovs Birutas Senkēvičas, Hugo Miķelsona un Silvijas Tint deklamācijas. Toronto vanadžu cienasts.

✸

LATVIJA AMERIKĀ
1984. gada 19. maijs

Sadalīti pienākumi

✸ A. Ancāns izkārtojis un panācis vienošanos ar K. Puriņa kungu par dainu izlases izdošanu. Par DVM Kanadas red. ieteic H. Miķelsonu, ko atbalsta arī Toronto nodaļa ...

A.K.

✸

LATVIJA AMERIKĀ
1984. gada 19. maijā

DV Toronto nodaļas rosme

✸ DV Toronto nodaļas valdes sēdi 2. maijā atklājot, valdes priekšsēdis Z. Akots uzaicināja klātesošos ar klusuma brīdi pieminēt nesen mūžībā aizsaukto nodaļas biedru Mārtiņu Veldri. Par nodaļas sekmīgu darbību ziņoja atsevišķu sekciju vadītāji. Nodaļā iestājušies 10 jauni biedri, un tagad nodaļā ir 533 biedri, no tiem 46 mūža biedri. V. Cinis nodeva kasierei mirušā Augusta Gruntes mantisko novēlējumu nodaļai un ziņoja par sekmīgi vadīto akciju pret populārajiem rakešu noliegšanas demonstrējumiem. Šī zīmīgā akcija ar Latviju, krievu lāča pavadā, ieguva kanadiešu preses uzmanību.

Valdes sēdes turpmākajā gaitā sekciju vadītāji ziņoja par nodaļas darbību kulturāli sabiedriskā laukā, sportā, par nama iekšējiem un ārpuses uzlabojumiem un kluba darbību, par slimnieku apmeklējumiem un palīdzības darbu. Valde vienojās atbalstīt Minsteres ģimnaziju ar 500 dol., vanadžu kori Zīle ar 1,000 dol. sakarā ar braucienu šajā vasarā uz Dziesmu svētkiem Minsterē. Vēl nolēma piešķirt TLTA Sestdienas ģimnazijai 500 dol. sekmīgāko audzēkņu atbalstam un Latviešu Biedrības Sestdienas skolai apmaksu par 4 audzēkņu sūtīšanu uz vasaras nometni, nolēma atbalstīt Gaŗezera vasaras vidusskolu ar 5 akciju iegādi, kā arī atbalstīt lietuviešu organizēto lāpu skrējienu no Toronto uz Losandželosas olimpiskajām spēlēm šajā vasarā.

Z. Akots ziņoja par sava amata kārtējo darbu un arī nolasīja nodaļai ienākušos ziņojumus, vēstules ar vispārēju saturu un pateicības rakstus par nodaļas sniegto materiālo un morālo atbalstu citām organizācijām un atsevišķiem cilvēkiem un nodaļas biedriem.

H. Miķelsons.

✸

LATVIJA AMERIKĀ
1984. gada 19. maijs

✸ Toronto Austrumu draudzes 13. maija Ģimenes dienas dievkalpojums, ko vadīja draudzes mācītājs A. Celms, Barnabas baznīcā, bija pulcinājis ap simts dievlūdzēju, no kuŗiem pēc tam gandrīz visi piedalījās draudzes dāmu komitejas rīkotā Ģimenes dienas pēcpusdienā baznīcas zālē. Dievkalpojumu kuplināja Pēteris Ulmanis (bass) ar solo dziesmu, ērģeles spēlējot Aivaram Kviesim. Draudzes pēcpusdienā pie klātajiem galdiem ievadīja draudzes dāmu komitejas priekšniece Lidija Pētersone, bet sarīkojuma norisi - Hugo Miķelsons, kas apcerēja mātes tēlu mūsu tautasdziesmās. Priekšnesumos piedalījās draudzes bērni un jaunieši ar melodeklamācijām un mūzikāliem priekšnesumiem - tautasdziesmu melodijām kokles un akordeona atskaņojumā un klavieru solo. Arnolda Lūša - Pa to ceļu, kas gar ciemiem - deklamēja Moira Kampbela, kokles pavadījumu spēlējot viņas brālim Ianam. Moira atskaņoja arī klavieŗu solo. Tautasdziesmas par māti skandēja Daira Jākobsone un Rita Kolina - Jāņa Ziemeļnieka dzejoli Māte. Valdas Mooras melodeklamāciju - Mates logs - izpildīja Daina Eislere, tautasdziesmu pavadiijumu ar akordeonu spēlējot viņas brālim Guntim. Daina un Guntis Eisleri akordeona duetā iejutīgi atskaņoja arī Mocarta Burvju flauta, parādot labu technisku veiksmi un mūzikālu prasmi. Jaunos talantus apveltīja aplausiem un ziediem. Mācītājs A. Celms savos pateicības vārdos ar gandarījumu atzīmēja, ka šāds sarīkojums viņa četru gadu kalpošanas laikā Austrumu draudzē iezīmējis svētīgu pašdarbības ceļu draudzes dzīvē, kur 48 proc. draudzes locekļu ir pāri 65 mūža gadiem. Beigās izlozēja ziedotos tautiskos spilvenus un citas mantas.

✸

LATVIJA AMERIKĀ
1984. gada 26. maijs

✸ DV Toronto nodaļas vanadžu kopa ar priekšnieci Astrīdi Jakobsoni jau piekto gadu rīko īpašu pēcpusdienu DV namā, kur šogad 9. maijā,

viesojās tuvu pie 100 pensionāru. Viesus ar uzrunu sveica DV Kanadas valdes loceklis Alberts Šterns. Toronto pensionāru apvienības priekšnieks Rolands Bērziņš pieminēja Kurzemes kapitulācijas dienu 1945. gada 8. maijā. Priekšnesumos ar deklamācijām piedalījās Anete Bencone un Hugo Miķelsons, pēdējam demonstrējot arī veiklības trikus. Red. A. Kundrāts informēja par padomju iestāžu jauno rīkojumu pārtraukt sainīšu sūtīšanu uz Latviju. Viņš arī pastāstīja par pašreizējo politisko stāvokli. Vanadzes bija gādājušas siltas pusdienas un apkalpoja viesus pie galdiņiem. Biruta Senkēviča teica galda runu un apvienības vārdā pateicās vanadzēm.

✸

LAIKS
Trešdien, 1984. g. 30. maijā

DV NODAĻA AR 533 BIEDRIEM

✸ TORONTO (H.M.) - DV Toronto nodaļas valde 2. maija sēdē piešķīrumos jaunatnes latviskās izglītības, kultūras un politiskās informācijas darba atbalstam sadalīja tuvu pie3000 dol. Minsteres latviešu ģimnaziju nolēma atbalstīt ar 500 dol., invalīdu mītni Bērzaini Rietumvācijā - arī ar 500 dol., bet DV Toronto sieviešu korim Zīle piešķīra

Toronto DV nodaļas jaunā valde, priekšā no kr.: H. Miķelsons, J. Veckers, M. Lejiņa, nod. priekšnieks Z. Akots, A. Jakobsone un L. Ozols. 2. rindā: A. Selga, K. Gulbis, R. Pētersons, A. Vītols, E. Tiltiņš un V. Vičs. Poto: V. Cinis

1000 dol. pabalstu ceļa izdevumiem uz koncertu Dziesmu dienās šovasar Minsterē.

Toronto latviešu tautas augstskolas sestdienas gimnazijai atvēlēja 500 dol. sekmīgāko audzēkņu apbalvošanai, bet Toronto latviešu biedrības sestdienas skolai samaksātas 4 nedēļas vasaras nometnē, piešķiršanai sekmīgiem skolēniem. Lai atbalstītu Garezeru, kura vasaras vidusskolā mācās arī daudz latviešu jauniešu no Kanadas, nodaļa iegādāsies 5 Garezera akcijas. Nolēma arī atbalstīt plānoto lāpas stafetes skrējienu no Toronto uz Losandželosu olimpisko spēļu laikā. Skrējienu organizē igauņu, latviešu un ukraiņu Brīvās Olimpiadas rīkotāji: tā notiks Toronto jūlija sākumā.

Ārējās informācijas daļas vadītājs V. Cinis sēdē ziņoja par nelielu, bet sekmīgu pretdemonstrāciju nesenajā masu demonstrācijā pret ASV raķešu izmēģinājumiem Kanadā. Pagājušā gada decembrī mirušā nodaļas biedra Augusta Gruntes testamentā novēlējuma vērtība ir pāri par 6000 dol. Nule 23 aprīlī mirušā biedra Olģerta Mārtiņa Veldres piemiņu sēde godināja ar klusuma brīdi. Pēc 10 jaunu biedru iestāšanās nodaļas biedru skaits sasniedzis 533, no kuriem 46 ir DV mūža biedri.

✸

Ģimnazijai 28. izlaidums

✸ ZKopš 1953. gada rudens, kad Toronto nodibinājās Latviešu Tautas Augstskolas ģimnazija, šo latviskās izglītības mācības iestādi šajos gados beiguši pavisam 500 audzēkņi. Šinī pavasarī ģimnazijai bija 28. izlaidums, kad ģimnaziju beidz 16 audzēkņi, visi ar gatavības apliecībām.

Naudas balvu par sekmēm ģimnazijas žurnāla Sīkumi redakcijas darbā saņēma Andis Rasa un Maira Krastiņa. Naudas balvu saņēma vēl Haralds Ozols, kas kārtīgi nācis skolā un centīgi veicis skolas darbus. Par žurnāla Sīkumi labāko darbu LPB Kanadas kopas grāmatu velti Zintas Aisteres "Māla kausā" saņēma Ojars Kņezs-Kņezinskis (2. kl.) Direktrise V. Slaviešа pieminēja arī pārējo klašu audzēkņus, kas ieguvuši labākās sekmes: Linda Skomba (3. kl.), Laila Vilka (3. kl.), Sandra Ozola un Ruta Rozentāle (2. kl.), Sandra Ezera, Andra Freiberga, Pēteris Kaļiņš un Anita Skomba (1. kl.). Režisors H. Miķelsons, kas nostrādājis ģimnazijā 20 gadus un vadījis ģimnazijas drāmas pulciņu, saņēma grāmatu velti.

Klases audzinātājs Ojars Sils atvadu vārdos atcerējās aizvadīto mācību gadu klasē un skolas sarīkojumos.

✸

LAIKS
1984. g. 6. jūnijā

Toronto Gimnazijas 28. izlaidums

ŠOGAD 16 ABITŪRIENTU

✸ TORONTO (M.D.) - "Iegūt iespējamo augstāko izglītību, nodibināt latvisku ģimeni un tajā arī pavadīt visu mūžu," tāds bija sestdienas ģimnazijas direktrises Veras Slaviešas novēlējums šā gada 16 abitūrientiem. Gatavības apliecības saņēma 8 meitenes un 8 zēni beidzot ģimnaziju tās 28. izlaidumā un 31. mācību gada nobeigumā 25. maijā Latviešu namā. Toronto latviešu tautas augstskolas sestdienas ģimnaziju tagad beigušitieši 500 jauniešu, no tiem 15 bez gatavības apliecībām.

Izlaiduma aktu ievadīja māc. A. Celma svētbrīdis, Tautas augstskolas prezidija pārstāvja Arv. Bērziņa uzruna un Latvijas himna. Sekoja direktrises V. Slaviešas īss atskats un skolas karoga tālāknodošana: no abitūrientu klases karognesēja Haralda Ozola to saņēma viņa pēcnieks Viktors Freibergs. A. Bērziņš paziņoja, ka Ludviga Vīka piemiņas balva šogad piešķirta skolotājam Jānim Tikiņam. Balvu saņem apbitūrienti, kas pēc skolas beigšanas aktīvi latviešu sabiedriskā darbā. Skolotājam Hugo Miķelsonam par 20 gadu darbu ģimnazijā, it īpaši vadot tās drāmas pulciņu, direktrise pasniedza pateicības grāmatu velti.

✸

LATVIJA AMERIKĀ
1984. gada 16. jūnijs

✸ Austrumu draudzes īpašumā Tālavā Jāņu svinēšana 23 jūnijā ar jāņugunīm, Jāņu sieru un alu. Līgo dziesmas par Jāņu un dzimtenes vasaras motīviem vadīs Hugo Miķelsons.

✸

Ziemeļnieku atceres sarīkojumā

✸ Latviešu karavīru organizācijas Ziemeļnieki rīkotā Ziemeļlatvijas armijas 65 g. atcere 27. maijā bija kupli apmeklēta.

Atceres pēcpusdienu atklāja Savienības plkv. O. Kalpaka bataljona valdes priekšs. K. Tannis. Sekoja Latvijas himna. Lielo jundu atskaņoja komp. Jānis Beloglāzovs.

Pakavējoties pie 4. Valmieras kājnieku pulka cīņu gaitām, runāja Ziemeļnieku valdes priekšs. LKOK. maj. A. Ameriks.

No 5. Cēsu pulka runāja un sveicienus teica J. Treijs. Atmiņās par 6. Rīgas pulka cīņām atbrīvošanas karā kavējās A. Zariņš. No 7. Siguldas kājnieku pulka īsā uzrunā sveica A. Linē.

Atceres svētku runā LKOK maj. A. Ameriks kavējās atmiņās pie atsevišķu cīņu notikumiem atbrīvošanas karā.

No LNAK valdes atbrīvošanas cīņu vīrus sveica vicepriekšs. A. Budrēvics, no LNAK padomes I. Alksnis, Izglītības nozares vad. J. Mežaks, DV Kanadas valdes A. Šterns, DV CV A. Kalupnieks, Toronto DV nod. M. Lejiņa, no igauņu karа veterāniem A. Tomars, kalpakiešiem K. Tannis, Karа inval. apvienības vltn. A. Eglītis, TLB un 3. Jelgavas kājnieku pulka fonda L. Ozols u.c. Ar aplausiem sveica plkv. LKOK Albertu Liepiņu, Igauņu cīnītājus un lietuviešus. Programmas vad. V. Vīčs teica pēcpusdienas norises ievadvārdus, pieteica apsveikumus, kuŗus bija sū-

tījuši konsuls Dr. Ed. Upenieks, virspIkv. A. Silgailis, Baltiešu veterānu savienība, LKOK biedrība, Latviešu karaveterānu biedrība u.c.

Sarīkojuma programmu ar patriotisku dzejoļu skandējumu kuplināja rež. Hugo Miķelsons, TLTA ģimnazijas absolvente Silvija Tint, bet savas dzejas vārsmas brīvības cīnītājiem veltīja Biruta Senkēviča. Klavieru mūzikas pavadījumus spēlēja J. Belolāzovs. Viņa vadībā Toronto latviešu pensionāru koris iepriecināja ar vairākām dziesmām.

Nodaļas vanadzes ar vad. Astrīdu Jākobsoni rūpējās par viesu pacienāšanu. R.K.

✸

Pateicība

"Ziemeļnieki" valde jo sirsnīgi pateicas visām organizācijām un personām, kas palīdzēja, atbalstīja un veicināja sarīkot Ziemeļlatvijas armijas 65 gadu atceri - DV Toronto nodaļai, tās vanadžu priekšniecei A. Jākobsona kundzei un čaklajām vanadzēm, Toronto latviešu pensionāru apvieniibai, korim un tā diriģentam komponistam J. Beloglāzovam, pulkveža Kalpaka bataljona karavīru savienības valdes priekšsēdētājam K. Tannim, Ziemeļlatvijas armijas pulku pārstāvjiem - J. Treijam, A. Zariņam, A. Linē, dienvidniekam A. Jaunzemim, dzejniecei Birutai Senkēvičai, režisoram Hugo Miķelsonam, Silvijai Tint un visiem atceres apmeklētājiem.

Ko dziedāšu, ko runāšu,
Svešu zemi staigādama?
Dziedāš' pati savu dziesmu,
Runāš' savu valodinnu.
T.dz. 901

LATVIJA AMERIKĀ
1984. gada 23. jūnijs

✸ Sidrabenes pārvaldes gadskārtējais pavasaŗa sarīkojums šoreiz pulcināja vairāk nekā 150 dalībnieku. Sarīkojumu kuplināja vīru koris Viesturs diriģentes Vizmas Maksiņas vadībā. Ar atjautīgiem skečiem iepriecināja režisors Hugo Miķelsons, Maija Ķuze, Anna Briede un Arvīds Marsons. Programmas aizpildītājus un klausītājus sveica Sidrabenes pārvaldes priekšnieks Adolfs Raņķis. Par ballinieku pacienāšanu rūpējās Sidrabenes dāmas Ausmas Tauriņas vadībā.

✸

LATVIJA AMERIKĀ
1984. gada 30. jūnijs

✸ Arī Austrumu draudzes Tālavā, tāpat kā citu draudžu lauku īpašumos, Jāņu svinēšana 23. jūnijā. Līgošanu pie ugunskura vadīja H. Miķelsons, un līgotājiem palīdzēja pavairotās dziesmu lapiņas. Viņš arī bija pieskaņojis vairāku autoru dzejdarbiem par dzimtenes vasaru dažādas tautasdziesmu melodijas, kuŗas dalībnieki dziedāja pie draudzes dāmu komitejas klātā cienasta galda sabiedriskajā ēkā. Tālavas administrātors Ludvigs Zablovskis un Olga Zablovska cienāja līgotājus ar sieru un miestiņu. Varēja arī padejot pie skaņu lenšu mūzikas. Līgotājos bija neliels pulciņš pašu draudzes locekļu un tālaviešu, arī konsul Dr. E. Upenieks ar piederīīgiem.

✸

LAIKS
Sestdien, 1984. g. 14. jūlijā

✸ Jāņus 23. jūnijā svinēja visos četros Toronto draudžu lauku īpašumos. Visvairāk apmeklētāju bija Saulainē, kur ar divām izrādēm viesojās Čikagas Piecīši, un Sidrabenē. Tālavā Jāņu ugunskura programmu un dziedāšanu vadīja Hugo Miķelsons, Jāņa bērnus ar alu un sieru cienāja Jāņa tēvs, Tālavas administrātors Ludvigs Zablovskis un Jāņa māte, Olga Zablovska, bet par galda klāšanu bija gādājusi Austrumu draudzes dāmu komiteja. Viesu vidū bija konsuls Dr. E. Upenieks ar piederīgiem.

✸

LATVIJA AMERIKĀ
1984. gada 14. jūlijs

P. Grauds, šaušanas meistars

✸ Mednieku un makšķernieku īpašumā, Bērzainē, 16 jūnijā notika Toronto nodaļas un Kanadas DV maistarsacīkstes šaušanā un citos spor-

ta veidos nozares vadītāja Oskara Zvirgzdgrauda un palīgu vadībā...

...Uzvarētājiem apbalvojumus pasniedza J. Treijs un O. Zvirgzdgrauds. Atzīmējams, ka P. Grauds ierindojās Kanadas meistaršāvēju klasē jau 8. gadu.

Dalībnieku un viesu skaits bija tuvu 100. Latvijas ārēs līgo dziesmas sāka skanēt krietni pirms īstās svētku dienas. Līgoja gani, līgoja puiši un meitas, līgoja visa zeme! Tā arī vanagi ar saviem viesiem, pabeiguši nodarbības sportā, pulcējās pie ugunskura līgot dziesmotām atmiņām un cerīgi nākotnei. Kopēju dziedāšanu vadīja A. Vītols. Līgotājus ar alu cienāja Jāņu tēvs L. Ozols, ar sieru - Jāņa māte A. Jākobsone. Krēslai iestājoties, priecīgu līgotāju pulks pulcējās Bērzaines telpās, kur F. Jēkabsona sarūpētos, dažādu deju ritmos, ikviens varēja pārliecināties, ko jaunība tam jau devusi, kā arī - kas no jaunības vēl pāri palicis!

Par ēdieniem un dzērieniem rūpējās A. Jākobsone ar savām čaklajām palīdzēm. Sākušas savu rūpi par viesu cienāšanu agrā rīta stundā, viņas savā čaklumā nebija pagurušas, kad līgotāju prieki tuvojās pusnaktij! Paldies ikvienam, kas bija rūpējušies par skaisto Jāņu ielīgošanu Bērzainē. **H. Miķelsons**

✸

LATVIJA AMERIKĀ
1984. gada 21. jūlijs

Soreiz neķerās

✸ DV Toronto nodaļas Makšķernieku sekcijas rīkotās makšķerēšanas sacensības, 8. jūlijā, Simco ezerā, nedeva cerētos panākumus. Vairāki makšķernieki palika bez loma. 1. vietu ieguva H. Briksnis ar 3 basiem, 2. vietu - M. Skuja ar 1 basu, bet jauniešu balvu ar 1 basu ieguva S. Soplets. K. Draules piemiņas balvu paturēja (2. gadu no vietas) A. Kalve ar (1) mārciņu līdaku un (1) 2 mārciņu, bet V. Īvana "neorganizēto makšķernieku" balvu paturēja (2. gadu no vietas) Z. Zommere ar 2 basiem. Sacensībās iegūtās balvas pasniedza D.V. Kanadas valdes sporta nozares vadītājs J. Treijs. Tiesneša pienākumus veica E. Svīte. Sacensības vadija Toronto nodaļas makšķernieku sekcijas vadītājs V. Īvāns, un tajās, labos laika apstākļos piedaliijās 14 dalībnieku.

Nākošās makšķerēšanas sacensības ar līdzņemtiem groziņiem 29. un 30. septembrī, Braitonā (Brighton). Nodaļas biedri un ikviens makšķerēšanas sporta cienītājs sirsnīgi gaidīts līdzdalībnieks sacensībās. Tuvākai informācijai sazināties ar V. Īvanu 763-3374. H.M.

AICINĀJUMS

DRAUDZĒM, ORGANIZĀCIJĀM, SKOLĀM,
SAIMNIECISKIEM UN MĀKSLINIECISKIEM PASĀKUMIEM
UN PRIVĀTĀM PERSONĀM

Laipni lūdzu man piesūtīt vai pieteikt līdz 1984. g. 31. jūlijam
Jūsu rīcībā esošos materiālus
"Latvieši Ontario" skates gatavošanai

LNAK uzdevumā - H. MIĶELSONS
50 Graydon Hall Drive Apt. 803, Don Mills, Ont. M3A 3A4
tālr. (416) 447-9861

✸

LATVIJA AMERIKĀ
1984. gada 11/18. augusts

Dārza svētki

✸ DV Druvas nodaļa savus kārtējos dārza svētkus šogad rīko 18. augustā pl. 15 Minsteres dziesmu dienu zīmē. Ne jau visi tautieši varēja uz Minsteres krāšņajiem svētkiem aizbraukt, bet tie, kas aizbrauca, atgriezīsies ar bagātām atmiņām. Lai atmiņas un pieredzējumi, dažādās pasaules malās piedzīvoti, nepaliktu tikai mazas tautas daļas mantojums, Druvas saime aicina visus tautiešus uz skaisto Kalniņu sētu Laurelē (Laurel) pie Oranžvilles, dalīties savos šīs vasaras piedzīvojumos. Ikviens, kas reiz baudījis Kalniņu sētas skaistumu, zina, ka tā ir vieta, kur viesi jūtas kā vienas tautas locekļi - visapkārt zemgalisks līdzenums savā briedumā, bet pati sēta zie-

du un augļu krāšņumā. Būs arī priekšnesumi gara pacilāšanai. Maijas tērpi, Anniņas šarms, Arvīda nosvērtība un Hugo vecās atjautības jaunā ietvarā, tiks savītas jautros īslugu uzvedumos, kuŗiem sekos vanadžu sarūpēts mielasts. Rīta cēlienā paredzēto DV Kanadas valdes sēdi tās dalībnieki solījuši beigt 30 minūtes pirms dārza svētku sākuma, lai arī paši varētu piedalīties Minsteres iespaidu dalīšanā un sabiedriskās dzīves norisē.

-ons.

✸

LAIKS
Trešdien, 1984. g. 22. augustā

✸ Latvijas brīvības cīņu piemiņas dievkalpojums Austrumu draudzes Tālavā 12 augustā un tam sekojošā draudzes pēcpusdienā īpaši bija ielūgti Toronto latviešu pensionāru apvienības biedri, un ap 50 personu pensionāru grupa, kas ieradās autobusā, arī sastādīja apmēram vienu trešdaļu no dievkalpojuma un sanāksmes pusotra simta apmeklētājiem. Pēc māc. A. Celma vadītā cīnītāju piemiņas dievkalpojuma, kurā atskanēja arī lentē ieskaņots trompetes piemiņas solo, atceres dalībnieki sēdās pie Tālavas dāmu sagādātā cienasta. Hugo Miķelsona vadītajā pensionāru priekšnesumu programmā piedalījās pensionāru koris (kopā ar pārējiem) ar dsiesmām, Anete Bencone ar deklamācijām un Biruta Komarovska ar lasījumu no Apsīšu Jēkaba stāsta "Pie pagasta tiesas". Tai svētdienā Tālava arī piedzīvoja savu šīs vasaras lietus reizi, kas sagādāja veldzi brūni nokaltušajiem ziediem.

✸

LATVIJA AMERIKĀ
1984. gada 25. augusts

Šīsdienas ticība - rītdienas drošība

CĪNĪTĀJU PIEMIŅAI
VELTĪTS DIEVKALPOJUMS

✸ Pēc piemiņas dievkalpojuma, dalībnieki sapulcējās draudzes mājā, kur Tālavas dāmas bija bagātīgi klājušas galdus. Tālavas pārvaldes priekšnieks E. Ziplāns apsveica kuplo viesu un pašu tālaviešu saimi un īsumā pakavējās pie mūsu brīvības cīņu posmiem, ieguvumiem un zaudējumiem, minot, ka arī klātesošo vidū ir mūsu brīvības cīņu dalībnieki.

Konsuls Dr. E. Upenieks paskaidroja par veco ļaužu aprūpes mājas Kristus Dārzs projekta tālāko gaitu, kas iezīmējas ar būvdarbu sākšanas ceremoniju 28. augustā pl. 14.

Pensionāru vārdā Tālavas pārvaldei un dāmu komitejai par uzņemšanu pateicās pensionāru apvienības priekšn. Rolands Bērziņš.

Draudzes pēcpusdienas norisi vadīja Hugo Miķelsons ar dziesmām, deklamācijām un atjautīgiem lasījumiem, noskandējot arī P. Epermaņa plašāku dzejojumu par Latvijas apgabaliem - Kurzemi, Zemgali, Vidzemi un Latgali. Deklamēja arī Anete Bencone, bet Biruta Komarovska atstāstīja Ed. Vulfa Pie pagasta tiesas. Skanēja arī dažas mūsu karavīru iemīļotās dziesmas, kuŗas dziedāja visi kopīgi.

Nākošie dievkalpojumi Tālavā 16. un 23. septembrī pl. 11. - 26. augustā kapu svētki Alistonas kapsētā. V.S.

✸

LATVIJA AMERIKĀ
1984. gada 8. septembris

DV DĀRZA SVĒTKI DRUVĀ

✸ Kaut DV Druvas nodaļas tradicionālie Dārza svētki aizlija, tomēr svētku programma ritēja paredzētā kārtībā.

Ar L. Auzānes-Tīcmanes, I. Purvas un H. Miķelsona īslu-gām uzstājās Anna Briede, Maija Ķuze, Arvīds Mārsons un Hugo Miķelsons. Tēlojumu un dzirdētās atjautības publika (100) uzņēma pateicības aplausiem. Pirmām lietus lāsēm krītot, sākās loterija, kur bagātīgais laimestu klāsts drīz pārgāja laimētāju īpašumā. Tur nopelni I. Miķelsonei, I. Purvai, A. Kalniņam.

Daudzo svētku viesu vidū bija DV Kanadas zemes valdes priekšsēdis G. Brikmanis un valdes locekļi, tuvāko DV nodaļu darbinieki un latviešu sabiedrības locekļi, pat no tālās Losandželosas Kalifornijā.

-ons

✸

LATVIJA AMERIKĀ
1984. gada 8. septembris

✸"Runāsim sadzirdami un saprotami" saucas režisora Hugo Miķelsona jaunais pa-

sākums - studija, kuŗas sākums iecerēts 22. oktobrī Latviešu Centrā. Iepriekšējā dienā, pl. 14 H. Miķelsons iepazīstinās ar studijas mērķiem, kas paredz publiskās runāšanas teoriju un praksi skatuves priekšnesumiem, runām, referātiem u.c. Kā piedzīvojumi rāda, daudz labi sagatavoti temati tiek "izniekoti" tieši slikta priekšnesuma dēļ, resp. lasījuma dēļ, kā to, piemēram piedzīvojam rakstnieku cēlienos, kur it sevišķi "grēko" dzejas skandētāji, padarot to gandrīz nebaudāmu.

✸

1984. gada 16. septembrī

CENTRA PIECU GADU BALLE

Valde, domādama par Centra iepirkšanas piecu gadu jubilejas atzīmēšanu, atrada arī sevi saistītu ar līdzekļu vāksanu obligācijas nomaksai. Tā radās doma rīkot vakaru ar līdzekļu vākšanas noslieci. Atsauksme bija tik liela, ka bija nepieciešami likt papildus galdus uz dejas grīdas un beigās noraidīt vēlos nācējus. Sagatavošanas darbi jau tika darīti nedēļām iepriekš, Dāmu komitejai un saimniecēm gatavojot ēdienus un galdus, un O. Turķim gatavojot zāles greznojumus. Vakarā, kad zāle šķita jau esam gatava, ieradās Miķelsona Delikatessen dāvāna Centram - dzimšanas dienas kliņģeris cepts liela pieciniecka attēlā. Zāle bija greznota ar zvaigznēm, organizāciju vārdiem un saktām un galdi bija klāti ar mežģīnēm un puķēm. Juris Dzeguze un Irma Liepsala iesāka ar divām dzejām. Tas nams un Šis nams - kuŗas, Centra tapšanas gados, tam bija veltījuši Andrejs Eglītis un Indra Gubiņa.

Vakaru atklāja Centra priekšsēdis H. Jansons, norādot uz Centra iespaidu latviešu un kanadiešu sabiedrībā un paziņojot, ka valde nomaksājusi Centra obligāciju. Pēc tam runāja pirmais Centra valdes priekšsēdis V. Liepiņš, pakavēdamies oie Centra tapšanas, pirkšanas problēmām un panākumiem. Tad vakara vadību pārņēma J. Dzeguze un aicināja T. Kronbergu un V. Upenieku sveikt Centru jubilejā.

Režisors Hugo Miķelsons sveic Latviešu Centra viesus 5 gadu jubilejā ar laikmetīgu Ķenča lūgšanu.

Sākās maltīte ar vairākiem interesantiem ēdieniem un, kad nāca reize iet pie bagātīgi klāta bufetes galda, tad Juris Dzeguze piesolīja šampanieti tiem trīs galdiem, kuŗus izsauks pēdējos. Nu uzgavilēja tie galdi, kuŗi vēl palika cepurē, neizsaukti, kas radīja jautrību cauri šim procesam un turpinājās vēlāk visu vakaru. Pa starpu Valdis Vagners nolasīja rakstiski piesūtītos apsveikumus, un tad sākās priekšnesumi. Te raibā virknē uzstājās H. Miķelsons ar speciālu Ķenča stila runu, M. Ķuze ar raitu stāstījumu par Pigbridžas latviešiem, A. Pērkons un A. Vītols ar dziesmu skandinājumiem. Z. Miezītis savā deju uzvedumā iesaistiija visus trīs līdzšinējos Centra priekšsēžus un pasniedza aploksni ar ziedojumu Centram. Skaidrīte Leja un Baiba Rubesa uzveda divus skečus par Centra nākotni. Tad vēl dzirdējām Andas Sprūdžas solo dziesmas Rutas Āzes pavadījumā.

Visi programmas izpildītāji centās vakaru kuplināt tā, lai mums šī jubileja paliktu atmiņā, kas viņiem arī izdevās. Ž. Grundmanis vēl deva paskaidrojumus par obligācijas nomaksu un ziedojumu vākšanu. Bija ziedojumi uz vietas.

Sākās deja ar Kolibrī no Bostonas, un vakars aizritēja pacilātā sajūsmā.

H.J.

✸

LAIKS

Trešdien, 1984. g. 19. septembrī

✸ Kanadas vanadžu gadskārtējais draudzības saiets 8. septembrī Sv. Andreja draudzes īpašumā Sidrabenē pulcināja ap 90 dalībnieku. Tos ar tautasdziesmu skandējumiem sveica Kanadas vana-

džu vad. Nora Pulciņa. Pēcpusdienas priekšnesumos ar humoristiskiem lasījumiem un stāstījumiem iepriecināja Anete Bencone, H. Miķelsons, Ed. Tiltiņš un E. Bite no Londonas, Ont. Ar īslugu "Ziņkāre" uzstājās Sv. Katrines vanadzes Milija Zvejniece, Emma Krūmiņa un Ilze Dreifelde. Saieta organizēšanā piedalījās Kanadas vanadžu valdes darbinieces Margrieta Dumpe ar Āriju Freimani. Cepumus bija gatavojis I. Krūziņš no Hamiltonas. No Sidrabenes pārvaldes sveicināja Ādolfs Raģis. Saiets bija pulcinājis DV vanadžu un vanagu darbiniekus no Toronto un tās apkārtējiem centriem: Kesvikas, Bramptonas, Hamiltonas, Sv. Katrīnes, Londonas, Druvas u.c. vietām. Bet tālākās viešņas bija no Austrālijas - Ģena Jaunmeija (Adelaide), Ragina Meinholde (Kanbera) un Laima Ozols (Melburnas).

O.K.

✸

LAIKS
Sestdien, 1984. g. 22. septembrī

LAUKU APRIŅĶIS

✸ Druvas DV nodaļas gadskārtējie Dārza svētki šoreiz mazliet aizlija. Lietus straumei piestājoties svētku norise notika patīkamā gaisotnē un varēja arī labi pamieloties pie lauku ēdieniem. Sarīkojuma ļaužu vidū bija arī Kanadas DV zemes valdes sēdes dalībnieki ar priekšsēdi G. Brikmani, kā arī apkārtējo DV nodaļu pārstāvji. Priekšnesumus sniedza pazīstamie skatuves ļaudis Maija Ķuze, Anna Briede, H. Miķelsons un A. Marsons, parādot savas skatuviskās spējas Intas Purvas, Lidijas Auzānes-Tīcmanes un Hugo Miķelsona humoristiskās īslugas. Bagātīgo lauku ražojumu loteriju bija izkārtojis mājas tēvs DV nodaļas priekšsēdis A. Kalniņš ar palīgiem. Vanadzes, priekšniecesw M. Kalniņas vadībā, rūpējās par ciemiņu pacie-nāšanu. Skanēja kopējas dziesmas un skaņu lenšu mūzika un H. Miķelsona (Ķenča) humorisks skandējums pateicoties mājas ļaudīm un rīkotājiem.

O.K.

✸

LATVIJA AMERIKĀ
1984. gada 22. septembris

Vanadzes Sidrabenē

✸ DV Kanadas vanadžu vadītāja Nora Pulciņa 8. septembrī sveica ap 100 no tuvākām un attālākām nodaļām ieradušos vanagus un vanadzes un pat viešņas no tālās Austrālijas.

Programmas kārtību pieteica vanadžu vadītāja Nora Pulciņa, Vijot savus pieteikumus gan ar tautas dainu pantiņiem, gan aicinot dziedāt tautasdziesmas. Klātesošie noklausījās A. Bencones, Miķelsona un Tiltiņa priekšnesumus un Sv. Katrīnu vanadžu teātŗa grupas ludziņu Ziņkārīgie (Millija Zvejniece, Emma Krūmiņa un Ilze Dreifelde), kuŗa pamācīja, ka ziņkārība, kritizēšana un aprunāšana bieži "atspēlējas" pašām pļāpām. - Pēc tam viesi mielojās pie vanadžu klātā galda.

Tās bija skaistas, lielā kopībā pavadītas stundas, teicot pēdējās ardievas vasarai un ieskaņojot rudeni ar kopējo darbu.

Z.

✸

Kārlim Ulmanim veltīts vakars Toronto

✸ MTORONTO (M.D.) - Svinīgais akts Latviešu namā, kas sekoja prezidenta Kārļa Ulmaņa piemineklļa atklāšanai 9. sept. kapu svētkos Jorkas kapsētā, pulcināja ap 250 viesu. Goda viesu vidū, ar kuriem iepazīstināja vakara norises vadītājs A. Vanags, bija arī Kārļa Ulmaņa brāļa mazdēls Andrejs Gusts Ulmanis ar dzīvesbiedri, kā arī K. Ulmaņa krustdēls Dainis Rudzītis.

K. Ulmaņa piemiņas komitejas priekšsēdis J. Vandelis ievadrunā pateicās visiem komitejas darba atbalstītājiem. Archib. A. Lūsis papildināja savu piemineklļa iesvētīšanā teikto runu, uzsverot, ka Kārlis Ulmanis ticēja gara ieroču uzvarai, ieroču vietā vairāk rūpējoties par skolu un biedrības namu celšanu. Galvenais runātājs bija agrākais Latvijas sabiedrisko lietu ministrijas kultūras departamenta direktors prof. J. Labsvīrs. Viņš pievērsās K. Ulmaņa darbības otram posmam, pēc 1934. g. atzīstot, ka laikam ļoti maz ir tādu latviešu, kas noliegtu K. Ulmaņa

nopelnus Latvijas valsts pirmajā posmā. Plašākā runā viesis iztirzāja situāciju pirms 1934. g. apvērsuma, atzīstot, ka K. Ulmanis tiai reizē izvēlējies mazāko no diviem neizbēgamiem ļaunumiem. No pirmā posma J. Labsvīrs īpaši pieminēja K. Ulmaņa valdības laikā 1920. g. nodibināto Kultūras fondu.

Tālāk runātājs pievērsās K. Ulmaņa darbības posmam pēc 1934. g., īpaši izceļot jaunatnes nacionālpolītisko audzināšanu skolās, un atzīstot, ka tā ir pamatā arī plašajai latviešu nacionālpolītiskai darbībai trimdā. Referenta kopatzinums bija, ka prezidentu Kārli Ulmani vēl pieminēs, kamēr vien vēl dzīvos kāds brīvību mīlošs latvietis. Runai sekoja ilgi aplausi un dziesma "Lai līgo lepna dziesma", ko sanāksme dziedāja, kājās pieceļoties, tāpat kā vēlāk otru dziesmu "Tev mūžam dzīvot, Latvija". Īsus citātus no K. Ulmaņa runām, ar viņa domām par ģimeni, skolu, jaunatni, tautu, karogu un tautas nākotni lasīja Juris Dzeguze. Prezidentam veltītu savu dzejoli lasīja Biruta Senkēviča.

LNAK valdes priekšsēdis T. Kronbergs apsveikumā teica, ka Kārlis Ulmanis ir daļa no mūsu garīgās Latvijas, ko mums nevar atņemt neviens. Viņš paziņoja, ka LNAK uzņemas atbildību par uzcelto pieminekli, ja nākotnē rastos tāda vajadzība. Vēl apsveikumos runāja Katoļu apvienības Kanadā priekšsēdis S. Gabrāns, Toronto latviešu biedrības priekšsēdis L. Ozols, Latviešu Centra priekšsēdis H. Jansons, latviešu nama pārstāvis E. Koks un Virsnieku apvienības Kanadā priekšsēdis E. Ozoliņš.

Viens no vēl dzīvajiem trim Kārļa Ulmaņa krustdēliem, Dainis Rudzītis, sveica arī abu pārējo, Gunāra Meierovica un Emīla Dēliņa vārda.

Paskaidrojumus par pieminekli un tā tapšanu sniedza architekts N. Sebris. H. Miķelsons deklamēja Mirdzas Bendrupes un Veronikas Strēlertes dzejoļus.

✱✱✱✱✱✱✱✱✱✱✱

TORONTO ZIŅAS

29. septembris

✱ ...Kādā sarīkojumā galdiņus apstaigāja Hugo Miķelsons, rādot savus veiklības trikus.

✱

✱ KLatviešu Centra vidējā zālē 21. oktobrī, pl. 14, režisora Hugo Miķelsona ievadreferāts studijai "Runāsim sadzirdami un saprotami". Jaunā pasākuma mērķis iepazīstināt ar runas techniku, uzstājoties publiskos sarīkojumos, vai dot padomu arī tiem, kas vēlētos apgūt teātŗa mākslu. Nav noslēpums, ka no izkopta runas veida atkarīgi panākumi arī citur dzīvē.

✱

1984. gada 3. novembris

KĀDĒĻ NEPIEMINĒJA

✱ Saņemts paskaidrojums no Minsteres ģimnazijas skolotāja M. Zandberga, ka latviešu brīvības cīnītāji un leģionāri netika pieminēti uzvedumā "Veltījums svešumā kritušajiem bāliņiem" tādēļ, ka viņi neesot definējami. Pēc M.Z. vēstules nav īsti saprotams, kur un kādā kritušo kategorijā pēdējie būtu ieskaitāmi. Vai būs jāpaiet atkal vairāk simts gadiem, lai latvietis sāktu cienīt latvieti? Piebilstams, ka minētais uzve-

dums notika Minsteres dziesmu dienu laikā, Minsteres latviešu ģimnazijas izkārtojumā. Latviešu sabiedrība pieņem, ka šajā mācību iestādē māca objektīvu pieeju vēstures notikumiem un šādu pieeju arī sagaida no mācību pasniedzējiem -ons.

✱

✱ DV Toronto nodaļas mūžībā aizgājušo biedru piemiņas pēcpusdienā 4. nov. plkst. 3 DV namā. Priekšnesumos būs Annas Briedes, Arvida Memeņa un Hugo Miķelsona deklamācijas.

✱

✱ H. Miķelsons sāka publiskās runāšanas kursu 28. oktobrī un turpinās to jaunajā gadā.

✱

✱✱✱

klamējot dzejnieka Friča Bārdas "Parole". Ziedu un vainagu nolikšanas ceremoniju pie altāŗa, kuŗā dega svētuguns, vadīja S. Leimanis. No LNAK piemiņas vārdus veltīja H. Miķelsons (īpaša dzejas vārsma), Rīgas skautu vienības dižskauti (G. Brants, K. Briedis, A. Lukss), L. Ozols - TLB un DV Toronto nodaļa, vltn. O. Perro, Korporāciju Kopa, vltn. E. Ozoliņš, Virsnieku apvienība, skautu jendas pārstāvis vad. K. Gulbis un gaidu jendas pārst. vad. Alma Ozoliņa, Tērvetes skautu vien. priekšn. vad. J. Treimanis, Saulaines pārvaldes priekšņ. A. Brencis, Dzelzs krusta kavalieŗu savien. pārst. S. Leimanis, kaŗa invalīdu apvienības pārst. O. Kļavenieks, Druvas DV nod. priekšs. A. Kalniņš, pieminekļa pārvaldes priekšn. V. Tikiņš u.c.

Dzestrais rudens lietus traucēja svētbrīža tālāko norisi, kādēļ tā turpinājās Saulaines sabiedriskajās telpās. Māc. Arveda Celma svētrunu ievadīja kopēja dziesma Miera dārzā viņi dus. Dedzīgā svētrunā mācītājs atcerējās Latvijas kaŗavīra devumu Tēvzemei Latvijai.

✸

LATVIJA AMERIKĀ
1984. gada 1. decembris

✸ Mirušo DV nodaļas biedru piemiņas pēcpusdienu 4. novembrī DV namā ievadīja priekšsēdis Z. Akots ar skumju norādījumu par lielo zaudējumu, jo gada laikā veļu pukiem pievienojušies 12 nodaļas biedri: Valija Brumele, Voldemārs Kājiņš, Augusts Grunts, Jākobs Dravnieks, kapteinis Ēvalds Vērsāns, Nikolajs Zubāns, Olģerts Mārtiņš Veldre, Jānis Edgars Grāvlejs, Aleksandrs Čivželis, Aleksandrs Beizaks, Ilmārs Batraks, Ernests Helds. Viņu piemiņu godināja ar klusuma brīdi un DV dziesmu.

Vakara programmas vad. A. Memenis savā stāstījumā pakavējās pie temas "Aizsaules dzīve, mūsdienu dzīves seno dienu latviešu skatījumā". Viņš norādīja, ka mūsu aizmūža dienas jāuztveŗ no zinātniskā skatījuma viedokļa. Referenta stāstījums radīja apmeklētājos dziļas pārdomas.

Anna Briede ar Hugo Miķelsonu skandēja pēcpusdienas noskaņai veltītas dzejas.

✸

Aktieris un režisors Hugo Miķelsons atzīmēja savu 60 gadu jubileju 10 nov. DV namā ar viesībām, kurām dalībnieki varēja iepriekš pieteikties. Svinību dalībnieku bija ap 50, viņu vidū organizāciju pārstāvji, kurās viņš aktīvi darbojies vai tās atbalstījis. Pirmā jubilāru apsveica Sesdienas ģimnazijas direktrise V. Slavieša, jo H. Miķelsons ilgus gadus ar sekmēm vadījis ģimnazijas drāmas pulciņu, katru gadu iestudējot ar ģimnazistiem pa lugai un bijis ģimnazijas skolotājs. Viņa nopelnus šai laukā ar apbalvojumu novērtēja arī PBLA Kultūras fonds.. Vēl sveica Tautas augstskolas priekšsēdis A. Sudmals, Latviešu biedrības priekšsēdis L. Ozols, DV Toronto nodaļas priekšnieks Z. Akots, Druvas nodaļas priekšnieks A. Kalniņš, A. Bencone atzīmēja jubilāra darbošanos DV teātrī Kanadā un Sidrabenē. Sarīkojumu vadīja Dr. G. Siliņš un dziedāšanu A. Vītols.

LAIKS
Trešdien, 1984. g. 5. decembrī

✸ DV nodaļas pagājušā gadā mirušo biedru pēcpusdienu 4. nov. ievadīja priekšsēdis Z. Akots, pieminot 12 aizgājušos.: Viņu piemiņu godināja ar klusuma brīdi un DV dziesmu. Vakara programmas vad. A. Memenis runāja par mūsdienu dzīves problēmām un seno dienu latviešu dzīves skatījumu. Anna Briede un Hugo Miķelsons skandēja piemiņas pēcpusdienai piemērotas dzejas. Par atbilstošām dziesmām rūpējās Hermanis Jākobsons. Pēcpusdienā bija ap 70 apmeklētāju.

✸

LATVIJA AMERIKĀ
1984. g. 8. decembrī

✸ Valoda ir ne tikai sazināšanās līdzeklis, bet arī viena no jebkuŗas kultūras galvenajām sastāvdaļām. Mēs visi protam runāt, tomēr bieži gadās, ka teikto nesaprot, pārprot vai nesadzird. Lai savas domas izteiktu sakarīgi un ietekmīgi, runas māka ir jāizkopj.

Toronto Latviešu Centra sarīkojumu daļa plāno runas mākas izkopšanas kursus, kur praktiskās nodarbībās latviešu valodas izteiksmīgā lietošanā varētu papildināties ikviens. Šajos kursos iegūtās zināšanas latviešu valodā nekavēs tās izmantot kaut kuŗā citā valodā. Sevišķi nozīmīga šīs mākas izkopšana būtu sabiedriskiem darbiniekiem, kam publiskā runāšana ir nepieciešamība. Tikpat, ja ne nozīmīgāka, ir šīs runas mākas praktiskā izlietāšana vadītājām personām darba vietās, piem. vadot sēdes, sniedzot ziņojumus, dodot rīkojumus.

Kursus vadīs Hugo Miķelsons, kas Toronto labi pazīstsams kā aktieris un režisors. Ar plašo pieredzi un pašaizliedzīgo darbu viņš vairāk nekā 20 gadus ir mācījis mūsu skolu jaunatnei dziļāk izprast latviešu valodas daiļumu un tās izteiksmes bagātību.

Kursi notiks Latviešu Centrā reizi nedēļā, par minimālu maksu. Interesentus lūdzam pieteikties līdz 1985. g. 2. janvārim, tālr. 759-4900, vai ierasties uz kursu sākumu Centrā, ceturtdien, 10. janvārī, pl. 19.30.

Mācīsimies latviski izteikties skaidri, pareizi un mērķtiecīgi.

✸

LATVIJA AMERIKĀ
1984. g. 22/29. decembrī

✸ Austrumu draudzes bērnu eglītes sarīkojums bija pulcinājis 16. decembrī Sv. Barnaba baznīcas zālē ap 100 apmeklētāju, to vidū 20 bērnus, svētbrīdi vadot draudzes mācītājam A. Celmam. Klāt bija arī ilggadējais draudzes bijušais mācītājs A. Briedis ar dzīvesbiedri Ainu. Ziemsvētku dziesmām klavierpavadījumus spēlēja draudzes ērģelnieks A. Kviesis. Programmā bija vairāk nekā 10 bērnu priekšnesumi - trompete, akordeona solo un dueti, arī dziesmas un deklamācijas, un to bija sagatavojis un vadīja režisors Hugo Miķelsons. Bērnus apciemoja Ziemsvētku vīriņš (E. Eislers) un izdalīja draudzes dāmu komitejas sagatavotos sainīšus. Arī cienasta galdu bija klājusi dāmu komiteja ar priekšnieci L. Pētersoni.✸

✸ Toronto Centrā 10 janvārī pl. 19.30 mazā sēžu zālē atsāksies runas mākas izkopšanas kurss H. Miķelsona vadība. Iepriekš pieteikšanās vēlama Centra birojā.✸

Pārskatā par Toronto Austrumu ev. lut. latviešu draudzes darbību lasāms:

... Es gribu pieminēt savā ziņojumā Hugo Miķelsonu - mūsu bērnu sniegumi Mātes dienā un Ziemsvētkos bija tiešām skaisti un mēs novērtējām pieliktās pūles kā darbā ar bērniem, tā arī Tālavas pēcpusdienās un Jāņu sarīkojumā. Pateicos tiem daudziem draudzes locekļiem, kuri ar īstu miilestiibu palīdzēja pagājušo gadu vērst pilnu ar aktivitātēm Dieva godībai un mūsu draudzes svētībai ...

Jūsu mācītājs Arveds Celms.

... Pavasara sarīkojumu 18 martā kuplināja dziedātāja Dzidra Egle ar pavaditāju Brigitu Alku un režisors Hugo Miķelsons ar deklamācijām. ...

...Mātes dienas sarīkojumā 13. maijā priekšnesumus sniedza režisors Hugo Miķelsons ar draudzes jauniešiem un bērniem. Plaujas svētkus 30. septembrī kuplināja dziedātāja Lidija Misbacha Aivara Kvieša klavieru pavadībā un mācītājs Arveds Celms lasija referātu par Frici Bārdu....

...Ziemassvētku sarīkojums šogad bija domāts visai draudzei kā ģimenei, režisoram Hugo Miķelsonam vadot draudzes jauniešus un bērnus ar deklamācijām, mūziku un dziesmām Aivara Kvieša pavadībā un E. Eisleram izpildot Ziemassvētku vecīša pienākumus ...

L.A. Pētersone,
Draudzes dāmu komitejas priekšniece

✸✸✸

LAIKS
Trešdien, 1985. g. 2. janvārī

✣ Svētku egli, ap kuru savā Ziemsvētku sarīkojumā 16. dec. Sv. Barnaba baznīcā pulcējās pāri par simtu Austrumu dr. locekļu, savā saimniecībā Ņutonvillē (Newtonville, Ont.) bija izaudzējis draudzes loceklis Aleksandrs Kārkls. Dievvārdus teica māc. A. Celms, draudzes bērni sniedza deklamācijas, dziesmas un mūzikālus priekšnesumus, ko bija iemācījis režisors H. Miķelsons. Pavadījumus spēlēja draudzes ērģelnieks A. Kviesis. Dr. dāmu komiteja L. Pētersones vadībā bija sarūpējusi svētku cienastu, kurā netrūka arī zirņu, siera un pīrāgu. Bērniem lielāko prieku sagādāja Ziemsvētku vecīša (E. Eislers) ierašanās ar dāvanām.

✣

LATVIJA AMERIKĀ
1985. gada 12. janvāris

✣Vanadžu koŗa "Zīļu meitenes" (Linda Kronberga, Silvija Tint, Laura Zariņa) dziedāja svētku noskaņai veltītas dziesmas. Deklamēja S. Tint. Klavieru pavadījumus spēlēja L. Kronberga. Režisors Hugo Miķelsons lasīja Valdas Moras svētku dzejoli.

✣

LATVIJA AMERIKĀ
1985. gada 19. janvāris

✣ DV teātŗa Kanadā Ziemassvētku eglītes vakars 4. janvārī DV namā bija pulcinājis ap 50 apmeklētāju; tos uzrunāja valdes priekšsēdis Valdis Mārtinsons, izsakot pateicību darba darītājiem. Viņš arī ziņoja par teātŗa turpmāko darbību. Teātris sagatavos lugu DV Kanadas 35 gadu darbības atcerei, kas notiks no 27. aprīļa līdz 5. maijam Toronto. Ar evaņģelija lasījumiem vakaru ievadīja Liene Mārtinsone, arī nolasot lugas Atkal atraitnis autora Gunāra Griezes Jaunā gada sveicienus pantos I. Ķipja mūzikas pavadījumā. Ar deklamācijām iepriecināja Anete Bencone, bet režisors Hugo Miķelsons stāstīja anekdotiskus notikumus.

✣

LAIKS
Trešdien, 1985. g. 23. janvārī

✣ Latviešu centrā 10. janv. vakarā sākās Hugo Miķelsona vadīts "Runas mākslas izkopšanas kurss". Tam pagaidām tikai četri dalībnieki, bet šai grupā pārstāvēta tiklab jaunā, kā vidējā un vecākā paaudze. Lekcijas un nodarbības notiks ik otru ceturtdienas vakaru, no plkst. 5.30. Maksa 5 dol. par reizi, un kursam vēl var pieteikties jauni dalībnieki.

✣

LAIKS
1985. g. 26. janvārī

✣ DV nodaļas valdes sēdē 15.janv. vienojās nodaļas biedru gada pilnsapulci noturēt 24. febr. plkst. 11.30 savā namā, 125 Broadview Ave. Kvoruma nesanākšanas gadījumā tā būs tiesīga plkst. 12 dienā pie katra ieradušo biedru skaita. Darba kārtībā amatpersonu ziņojumi, jaunu amatpersonu vēlēšanas, budžeta pieņemšana u.c. jautājumi. Šai sapulcē būs pārvēlams valdes priekšsēdis Z. Akots, ārējās informācijas vadītājs V. Cinis, biedrzinis J. Veckers un kultūras un sarīkojumu daļas vad. A. Vītols. Nominācijas komisijas pienākumus veiks reviz. komisija (A. Putnis, P. Broks, A. Joma). Sapulcei nāksies arī izšķirt jautājumnu par DV kluba atvēršanu svētdienās, jo kā ziņoja kluba kasiere Alma Reinberga, klubs nes zaudējumus, ja tajās dienās nenotiek referāti. Tādi atkal paredzēti 27. jan.,, plkst. 2, referēs Kanadas vanadžu vad. Nora Pulciņa par tematu "Latviešu sievietes nozīme DV organizācijā". 10 febr. Hugo Miķelsons "Burvju māksla", bet 17. febr. Dr. L. Lukss "PBLA polītiskais darbs"

✣

LAIKS
Trešdien, 1985. g. 20. februārī

✣ Sv. Jāņa draudzes locekļi un visi Saulaines labvēļi aicināti sekmēt līdzekļu sagādi Saulaines tālākizbūvei, piedaloties gadskārtējās Saulaines vakariņās, kas šogad notiks 7. martā pl. 7 Sv. Jāņa baznīcas zālē. Par priekšnesmiem gādās Toronto latviešu biedrības drāmas ansamblis ar Hugo Miķelsonu, Annu Briedi, Maiju Ķuzi, Arvidu Mārsonu un vokālais ansamblis "Jaunie Ceļinieki" ar Lindu Kronbergu, Annu Broku, Kārli Briedi, Pēteri Rudzīti un Gunāru Brantu. Piedalīšanās maksa - 30 dol. no personas, pie kam 25 dol. būs ziedojums, par ko draudze izsniegs ienākumu nodokļa aprēķiniem noderīgu kvīti. Piedalīšanās

"Domas un darbus Latvijas brīvībai" - būs mude, kas sauks DV organizācijas biedrus no tuvienes un tālienes 35 gadu darbības atceres sarīkojumiem no 26. aprīļa līdz 5. maijam Toronto. Attēlā lielās jubilejas sarīkojumu rīcības komiteja; 1. r. no kr. - 14. janvāŗa sēdes dalībnieki, kas, nebaidoties no paredzētā sniegputeņa, bija ieradušies Toronto DV namā: J. Ronis, M. Jonāne, A. Jākobsone, ric. kom. priekšs. A. Šterns, Kanadas vanadžu vaditāja N. Pulcinna, A. Selga un DV KV priekšsēža vietn. A. Kalupnieks; 2. r. no kr. - A. Kalniņš, A. Kalviņš, Edm. Ozols, A. Briede, K. Rēvalds, A. Vītols, R. Brītāls un Z. Akots; aizmugurē no kr. - E. Kalviņš, H. Miķelsons, L. Ozols, E. Pulciņš, A. Māliņš, V. Dāboliņš, R. Norītis un M. Lorbergs.
Foto J. Liģers.

maksa vai ziedojums adresējams "Saulaine, St. Johns Latvian Lutheran Church"; pieteikšanās - draudzes birojā (tālr.921-3327).

✣

LAIKS
Trešdien, 1985. g. 6. martā.

LONDONA

✣ DV Londonas nodaļas mednieku un makšķernieku sekcijas gadskārtējā "Zaķu balle" 23. martā pl. 6.30 Londonas ukraiņu centra zālē (247 Adelaide St. South), ar balvu pasniegšanu, Toronto teātrnieku raibiem priekšnesumiem Hugo Miķelsona vadībā. "Mežsarga meitiņas" vēlēšanām un loteriju. Bufetē medījumi un zvejas lomi plašā izvēlē, "Runču" mūzika dejai. Ieeja - 7.50 dol. no personas, studentiem - 4 dol.; vakariņas - 7.50 dol., studentiem - 4 dol.

✣

LAIKS
Sestdien, 1985. g. 16. martā

✣ Austrumu draudzes gada sapulcē 3. martā Sv. Barnaba baznīcā piedalījās 63 draudzes locekļi par tās vadītāju ievēlēja V. Tikiņu. Draudzes locekļiem iepriekš piesūtītos darbības un kases pārskatus vēl komentēja draudzes priekšnieks Arv. Bērziņš, ziņojumu deva revīzijas komisijas priekšsēdis Valdis Bērziņš. Pieņēma budžeta projektu, līdzsvarotu uz 50,270 dol. Rotācijas kārtībā pārvēlot trešdaļu padomes locekļu un izpildot nāves radīto robu, šogad bija jāievēl 6 padomes locekļi. No līdzšinējiem ievēlēja atpakaļ Arvīdu Bērziņu, Regīnu Bērziņu, Voldemāru Dreifeldu un Ervīnu Ziplānu, bet no jauna Robertu Ozolu un Heinrichu Urķi; revīzijas komisijā ar aklamāciju - līdzšinējos Valdi Bērziņu un Jāni Vanagu un no jauna Hugo Miķelsonu. Atvēlēja no draudzes rezerves fonda 5000 dol. izdevumu segšanai, kārtojot juridiskos jautājumus ar Esso pagasta valdi par Tālavas zemes joslas pārzonēšanu Notavasagas upes austrumu krastā, kas ieskaitīts lauksaimniecībai izmantojamā joslā un kurā vairs neļauj turpināt vasaras

Kultūras dienu ietvaros Toronto Latviešu Centrā piedalījās (no kr..) māc. A. Celms ar referātu Mans kaktiņš, mans stūrītis zemes, G. Šūbiņš - Tā zeme ir mūsu, O. Perro - Uz ežiņas galvu liku un H. Miķelsons - Tā zeme ir mūsu - dzejā. Foto V. Plampe.

mītņu būvi. Pārrunāja Lonijas Jēkabsones ierosinājumus - radīt īpašu komisiju jaunatnes iesaistīšana draudzes darbā un noteikt konfirmandiem vismaz gadu aktīva darba draudzē pēc iesvētīšanas.

✣

LAIKS
Sestdien, 1985. g. 30. martā

✣ Turpinot tradiciju - reiz gadā, rīkot "Saulaines vakariņas" līdzekļu iegūšanai Saulaines izbūvei, šogad tādas notika 7. martā Sv. Jāņa baznīcas telpās, ar 140 dalībniekiem un 30 dol. piedalīšanās maksu, no kuriem 25 dol. bija kvitēts ziedojums draudzei. Sarīkojumu ar uzrunu ievadīja Saulaines pārvaldes priekšnieks A. Brencis, un lūgšanu teica archibīskaps Arnolds Lūsis. Viesus pie skaisti dekorētiem galdiem, kā arvien, apkalpoja jaunieši, un par krietnām vakariņām bija gādājušas saimnieces Ērika Reinfelde un Rasma Suchova.

Priekšnesumos bija Toronto latviešu biedrības drāmas ansambļa dalībnieku Hugo Mi-ķelsona, Annas Briedes, Maijas Ķuzes un Arvida Mārsona izrādīti humoristiski skeči un jauniešu ansambļa "Jaunie ceļinieki" dziesmas ar ģitaru pavadījumu. Ansamblī piedalās Linda Kronberga, viena dziesma bija arī viņas aran-žēta, Anna Broka, Gunars Brants, Karlis Briedis un Pē-teris Rudzītis.

✣

LAIKS
Sestdien, 1985. g. 30. martā

✣ DV nodaļas pirmajā valdes sēdē pēc biedru gada sapulces 14. martā amatus sadalīja sekoši: priekšsēdis Z. Akots, vietnieks L. Ozols, sekretāre Mirdza Lejiņa, Kasiere Aina Selga, ārējās informācijas daļas vadītājs V. Cinis, sarīkojumu daļas vadītājs A. Vītols, aprūpes daļas vadītājs un mantzinis R. Pētersons, biedrzinis J. Veckers, sporta daļas vad. H. Jākobsons, jaunatnes daļas vadītājs K. Gulbis, valdes loceklis sevišķiem uzdevumiem un pārstāvis LNAK padomē V. Vīčs. Revīzijas komisijā: A. Putniņš priekšsēdis, S. Leimanis un A. Korms. Vanadžu kopas vadītāja Astrīda Jākobsone.

DV kluba pārzinis būs A. Šterns, palīgs V. Vīčs, kasiere A. Reinbergs. Iekšējās informācijas daļu vadīs H. Miķelsons, grafisko daļu - Ed. Tiltiņš un ideoloģiskās daļas referents būs M. Lorbergs. Nama komitejā būs V. Vīčs, L. Ozols, R. Pētersons, A. Šterns. Pārstāvis pie akciju sabiedrības "Latviešu nams" būs R. Pētersons. Baltiešu veterānu ligā pārstāvis būs V. Kalniņš, 18. novembra rīcības komitejā - O. Kļavenieks, skautos, gaidās un skolās - K. Gulbis, prezidenta Dr. K. Ulmaņa piemiņas komitejā - V. Brasliņš, A. Krūmiņš, Z. Akots. Par referātu izkārtojumiem DV klubā rūpēsies J. Tērauds.

Sakarā ar Kanadas DV 35

gadu jubilejas svētkiem, tuvākā laikā uzsāks nama iekšpuses uzpošanas darbus. Valde pēdējā laikā saņēmusi no kāda anonima ziedotāja 500 dol. veltījumu. Valde piešķīra vienai jaunietei 300 dol. braucienam uz starptautisko tiesu Kopenhāgenā. Kādam sportistam piešķīra 500 dol. ceļa izdevumu segšanai braucienam uz sporta sacīkstēm. Nodaļā pašreiz 542 biedri.

O.K.

✣

LATVIJA AMERIKĀ
1985. gada 13. aprīlis

LONDONA

✣ DV Londonas nodaļas mednieku un makšķernieku sekcijas zaķu balli ar īsu uzrunu ievadīja sekcijas vad. A. Beitāns. Sekmīgākie mednieki un makšķernieki saņēma izcīnītās balvas par pagājušo sezonu.

Par jautriem neparedzētiem gadījumiem vārdos un bildēs stāstīja Hugo Miķelsons no Toronto. Uzveduma pirmā daļā piedalījās arī Erna Lestiņa. Par mežsarga meitiņu ievēlēja Ritu Jenti. - Sekcijas vadītājs A. Beitāns sveica un pateicās visām dāmām, kas palīdzēja sarīkojuma izkārtošanā.

Vakars noritēja jautrībā pie Runču mūzikas. Dz.S.

✣

LATVIJA AMERIKĀ
1985. gada 11. maijs

✣ TLB sestdienas skolas mācības gada beigšanas akts 25. maijā skolā pēc rīta lūgšanas. Pēc liecību saņemšanas bērni dosies izbraukumā uz Saulaini, kur būs cienasts. Skolas 34. izlaidums 1. jūnijā pl. 11 Latviešu namā. Skolu šogad beidz 7 zēni un 2 meitenes. Visas skolas pastāvēšanas laikā to būs beiguši 817 jaunie latvieši. Jaunais mācības gads sāksies 7. septembrī. Darbu skolā izbeidz arī Ieva un Aelita Brīviņas, bet ar nākošo mācības gadu strādās Anda Lukovska un Hugo Miķelsons.

✣

LATVIJA AMERIKĀ
1985. gada 11. maijs

✣ Austrumu draudzē pēc Ģimenes dienas dievkalpojuma 12. maijā draudzes pēcpusdiena ar priekšnesumiem H. Miķelsona vadībā un kafijas galds.

✣

LATVIJA AMERIKĀ
1985. gada 18. maijs

✣Austrumu draudzes māc. A. Celma vadītam Ģimenes dienas dievkalpojumam sekoja L. Pētersones vadītais dāmu komitejas sarīkojums ar apmēram 80 dalībniekiem. Draudzes ģimeņu bērni, kas mācās latviešu skolās - Daira Jākobsone, Māra Norīte Markus Brants un Māris Priedītis, deklamēja tautasdziesmas H. Miķelsona sakārtojumā. H. Miķelsons runāja par tematu Cilvēka mūžs tautas dainās un lasīja tautasdziesmas Dairas Jākobsones kokles pavadījumā. Ians Kampbels atskaņoja uz kokles tautasdziesmas Moiras Kampbelas klavieru pavadījumā. Dāmu komiteja bija saposusi kafijas galdu.

✣

LAIKS
Trešdien, 1985. g. 26. jūnijā

Šīs vasaras jaunumi Saulainē

BĒRNU NOMETNĒ BŪS ARĪ MŪZIKAS, DRĀMAS UN VOLEJBOLA POSMI.

✣ No 21. jūlija līdz 3. augustam būs drāmas posms, kura laikā režisors Hugo Miķelsons ar nometņotājiem iestudēs K. Skalbes pasaku "Kaķīša dzirnaviņas" izrādīšanai bērnu svētkos 3. augustā. Nometnes pēdējā nedēļā, no 11. - 18. augustam, būs volejbola nedēļa Modra Lorberga jun. vadībā. Protams, sportošana, rokdarbu un dažādas nodarbības notiks visu nometnes laiku. Jauns pasākums būs nodaļa latviski nerunājošiem, bet dalībnieku skaits tajā ierobežots, un pieteikšanās bija jāizdara jau līdz 15. jūnijam.

Saulaines vasaras nometnes komandante arī šogad būs Renāte Vusta (Wust), un mazo bērnu "Putnu salu" atkal vadīs Elga Krasta.

✣

LAIKS
Sestdien, 1985. g. 29. jūnijā

✣ Jorkas pilsētas mājā vecākās paaudzes izklaidēšanās mākslas programmas ietvaros no 28. - 29. maijam bija rīkota mākslas un daiļamatniecības darbu skate. Tur bija izstādītas arī pazīstamā, sabiedriskā darbinieka un režisora Hugo Miķelsona 3 gleznas. Viņš zīmēšanu mācījies Seneka kolledžā. Akvareļu gleznošanu Pakistana Bonaventure un North York skolas

kursos, bet gleznošanu ar eļļas krāsām L. Sugar Painting kursos. Ar 2 gleznām izstādē piedalījās arī Žanis Sils, bet ar vienu Roze Ozoliņš.

O.K.

✣

LAIKS
Sestdien, 1985. g. 29. jūnijā

✣ DV Toronto nodaļas meistarsacīkstes šaušanā, kuras bija apvienotas ar Kanadas DV meistarsacīkstēm, 15. jūnijā, Mednieku un makšķernieku kluba īpašumā Bērzainē, pulcināja kuplu skaitu šaušanas sporta entuziastu. Mazkalibra šautenes klasēs bija 12 dalībnieku, un tās vadīja O. Zvirgzdgrauds.

Pievakarē uzliesmoja ugunskurs ar Jāņu ielīgošanu Jāņu dziesmām un aplīgošanos. Programmu vadīja režisors Hugo Miķelsons. Sabiedriskās telpās, kas pulcināja ap 50 cilvēku, Kanadas DV sporta nozares vad. J. Treijs pasniedza balvu Globālam un Kanadas DV meistaršāvējam P. Graudam. Vakara dalībniekus uzrunāja Toronto nodaļas priekšsēdis Z. Akots, izsakot pateicību sacīkšu dalībniekiem un organizētājiem. Viņš ar O. Zvirgzdgraudu arī apbalvoja labāko vietu ieguvējus.

O.K.

✣

LATVIJA AMERIKĀ
1985. gada 3. augusts

Kaķīša dzirnaviņas Saulainē

✣ DSaulaines bērnu vasaras nometne cītīgi gatavojas bērnu svētkiem 3. un 4. augustā, ar gadskārtējām sporta sacensībām un spēlēm sestdien un dievkalpojumu svētdien, pl. 10.30. Tam sekos priekšnesumi, stendi un futbola un volejbola sacensības ar Sidrabeni.

Šogad sestdienas vakarā (3. augustā) pl. 20 būs pavisam speciāla teātra izrāde - E. Kores-Krūmiņas drāmatizētā K. Skalbes pasaka Kaķīša dzirnaviņas - 3 cēlienos, 5 ainās. Režisors H. Miķelsons. Dekorācijas trim cēlieniem gleznojis E. Ērvalds. Kā kaut kas neparasts, teātŗa izrādēs agrāk neredzēts notikums būs - vienu lomu katrā cēlienā izpildīs citi aktieri. Dekorāciju maiņa notiks kā daļa no izrādes, bet mazās pelītes (Putnu salas iemītnieki) pīkstēs kā īstas pelītes. Nometņotājas Ingas Malējas vijoļu spēle pavadīs dzirnavu dzīves ritmu.

Rīkotāji sirsnīgi gaidīs ikvienu ciemiņu skaistajā Saulainē!

✣

LATVIJA AMERIKĀ Sestdiena, 1985. gada 3. augusts

Pateicība

DV Vīru koŗa dalībniekiem, Toronto vanadžu kopi, Hamiltonas vanadžu kopai, Druvas nodaļai, Meldera kundzei ar kungu, tālajiem Amerikas radiem, meitai un znotam, visiem draugiem un labvēļiem par skaistajām dāvanām un ziediem manā "brīvkundzes" jubilejā.

Sevišķs paldies visām saimniecēm un galvenajiem pavāriem Mārtiņam Mežulim un Imantam Lapiņam, kas rūpējās par visu cienāšanu, Hugo Miķelsonam par viesu uzjautrināšanu un manam vīram, kas man šo pārsteiguma jubileju izkārtoja 1985. g. 27. jūlijā.

Vēlreiz visiem paldies.

Marija Kalniņa
R.R.1 Laurel, Ontario L0N 1L0

Saulainē kad sanākam

Saulainē kad sanākam
Dievu mīļi pielūdzam.
Viņš mums saules dienas dod
Visas bēdas novērst prot.

Saulainē kad sanākam
Latvju tautu daudzinām.
Tautai augt mēs solāmies
Un pie tautas turēties.

Šo dziesmu Saulaines nometnes jaunieši un Saulaines draugi ir dziedājuši jau trīsdesmittrīs vasaras. Un tā liecina par par to garīgo gaisotni, kāda valda šai tiešām jaukā skaistā nometnē.

Or apritējušas tikai pāris nedēļas, kopš nometne sāka darboties, bet tās ir bijušas skaistas, bagātas nedēļas gan nometņotājiem, gan pieaugušiem, kas šajā vasarā aizņēmuši visas telpas Saulaines ēkās, liecinot, ka kļuvusi ie-

mīļota atpūtas vieta arī tiem, kas latviskā vidē grib pabūt kopā ar jaunatni.

"Nometņotāju skaits šogad ir apmeeram tāds pats kā iepriekšējos gados" - stāsta nometnes vadītāja Renāte Vusta - "bet labāka nekā citiem gadiem ir nometņotāju atsaucība dažādām nodarbībām, un ļoti labs ir arī vadītāju sastāvs. Piemēram, Elga Krasta, kas Putnu salā darbojas ar mazajiem nometņotājiem, ir vienreizēji apdāvināta audzinātāja, ar labu izdomu, īpaši gatavojot ugunskura priekšnesumus. To atkal redzējām ugunskura programmā 13. jūlijā, kad Elga un putniņi bija izgatavojuši skaistas maskas trīs āzīšiem, kas apmānīja veco trollu, kurš negribēja āzīšus laist pāri savam tiltam...

Starp vadītājiem šovasar ir arī Klāvs Balodis, Minsteres ģimnazijas absolvents, kas laikam vienīgais šai skolā mācījies no pirmās sagatavošanas klases līdz beidzamai ģimnazijas klasei. Klāvs ieradies Amerikā no Eiropas ar volejbola komandu, un mācītājs Fricis Kristbergs viņu pierunājis nākt par zēnu vadītāju Saulainē.

13. jūlijā ugunskuru aizdedzinot, archibīskaps A. Lūsis pastāstiija par dainu sakrājēju Krišjāni Baronu un norādīja, cik liela ir dainu bagātība, jo tās tēlo visu cilvēka dzīvi, un tajā saklausām ziņas arī par latviešu tautas vēstures norisēm tālā pagātnē.

Archibīskaps vadīja arī dievkalpojumu 21. jūlijā un norādīja, ka mums jābūt kristīgās ticības atziņu apliecinātājiem un iedzīvinātājiem, gan apmeklējot dievkalpojumus, gan arī darot labus darbus un liecinot par mūsu tautai nodarīto netaisnību, nolaupot tai zemi un brīvību. Archibīskaps pieminēja, ka šadu apceri izvēlējies, zinot, ka Kopenhagenā notiks sabiedriskā tiesa par Padomju savienības nelikumīgo rīcību, vēl joprojām okupējot Baltijas valstis, pret ko protestēs tie, kas piedalīsies brīvības kuģa braucienā gar Lietuvas, Latvijas un Igaunijas krastiem.

Sestdien, 20. jūlijā, Saulainē notika koncerts, kuŗa plašo programmu izpildīja Saulaines nometņotāji. Bija koŗa dziesmas, vijoles solo - Larisa Hausmane un Pēteris Seminovs, koklētāji - Daira Jākobsone, Iveta Krasta, Lāra Bērziņa, klavieru solo - Dženifera Obraiena.

Visu šo tiešam skaisto programmu, kas ļoti iepriecināja kuplo klausītāju saimi, bija sagatavojusi Mūzikas posma vadītāja Brigita Alkas, kas pati kā meitene Saulainē reiz pavadījusi daudzas vasaras.

Ar 21. jūliju Saulaines nometnē iesākās Drāmas posms, ko vada režisors Hugo Miķelsons, iestudējot K. Skalbes pasaku Kaķīša dzirnaviņas.

"Pirmizrāde" paredzēta, kad būs bērnu svētki Saulainē - 3. un 4. augustā.

Tad - pēdējās nometņošanas nedēļās būs volejbolistu apmācības un sporta nodarbībām veltītas dienas, ko vadīs Modris Lorbergs jun.

Un tad atkal vasara būs cauri. Čaklās Saulaines saimnieces, īpaši Rasma Suchova kundze un Ērika Reinfelda kundze tad varēs atpūsties, jo ar tiešām cildinošu māku viņas virtuvē ilgas stundas strādājot, rūpējušās par garšīgu maltīšu sagatavošanu nometņotājiem un Saulaines viesiem. Vadītāji varēs atvilkt elpu un - nometņotāji izklīst paņemot līdz atmiņas un nometnē iegūto draugu smaidu.

L.L.

✣

LATVIJA AMERIKĀ
Sestdiena, 1985. gada 17. augusts

Svētki Saulainē

✣ Saulaines gadskārtējos bērnu svētkus 3. augusta priekšpusdienas stundā atklāja pārvaldes priekšn. Aigars Brencis ar nometnes vad. Renāti Poguli-Vustu (Wust). Sekojošās vieglatlētikas sacīkstēs piedalījās Saulaines un Sidrabenes bērni. Pēdējie bija ieradušies ap 45 nometņotāju sastāvā J. Eglīša vadībā.

Sacīkstēm ar lielu interesi sekoja daudzie skatītāji. Tās vadīja Saulaines pārvaldes priekšņ. A. Brencis ar M. Lūsi u.c. sacīkšu tiesnešiem. To vidū bija arī arcibīskaps A. Lūsis un draudzes jaunais mācītājs F. Kristbergs.

Pirmās dienas svētku programmu noslēdza Elgas Kores-Krūmiņas drāmtizētās pasakas Kaķīša dzirnaviņas izrāde rež. Hugo Miķelsona iestudējumā. Piedalījās ap 40 tē-

lotāji. Režisoram bija laimējies spēlētājus saliedēt labā vienībā. Patika spēlētāju labā latviešu valoda, kaut viņu vidū bija jaukto ģimeņu bērni. Gleznotājs Egons Ērvalds bija veidojis jauku skatuves dekorējumu. Viņš arī rūpējās par apgaismojumu ar tuvākiem palīgiem A. Kalvi, A. Ezergaili, A. Briedi, A. Jekumu, J. Melderi, A. Brenci u.c. Apm. 1 1/2 stundas garo izrādi vadīja K. Kaņķe. Vijoles mūziku spēlēja Inga Malēja. Vairāk nekā 200 skatītāju sekoja izrādei ar lielu interesi, suminot mazos aktierus, režisoru, dekorātoru un pārējos ar ilgiem aplausiem.

Saulaines bērnu svētkos rež. H. Miķelsons ar Kaķīša dzirnaviņu tēlotājiem. Uzvedumā piedalījās visi nometnes bērni.

Foto N. Sebris.

✣

LAIKS
Sestdien, 1985. g. 24. augustā

Bērnu nodarbības Saulainē

✣ Pēc sacīkstēm un karoga nolaišanas sekoja Elgas Kores-Krūmiņas drāmatizētās 3 cēlienu (5 ainas) pasakas "Kaķīša dzirnaviņas" teātra izrāde, režisora Hugo Miķelsona iestudējumnā, piedaloties ap 40 Saulaines nometnes bērniem. Skolu teātra pieredzējušam režisoram arī šoreiz bija palaimējies spēlētājus saliedēt labā vienībā. Tajā, galvenokārt, izcēlās kaķīšu izdarības, runči, ķēniņš, sulaiņi, raganas un viņas meitas. Skatītājus iepriecināja mazo aktieru labā latviešu valoda, kaut spēlētāju vidū bija arī jaukto laulību ģimeņu bērni. Ļoti labu sniegumu deva mazā un kustīgā princesīte "Ilzīte" - Krista Ozoliņa (10 g.).

Gleznotājs Egons Ērvalds bija veidojis pievilcīgu skatuves dekorējumu. Viņš ar tuvākiem palīgiem A. Kalvi, E. Melderi u.c. rūpējās arī par apgaismojumu. Apm 1 1/2 stundas ilgo izrādi vadīja K. Kaņķe. Vijoles mūziku spēlēja Inga Malēja. Vairāk nekā 200 skatītāju sekoja izrādei ar lielu interesi, suminot mazos aktierus, režisoru, dekorātoru un pārējos uzveduma sekmētājus ar ilgiem aplausiem. Uzveduma idejas autori bija Ārija un V. Grasmaņi.

Pēc izrādes abu nometņu dalībnieki Saulšķūnī dejoja tautas dejas un gāja rotaļās. Saulaine bija bagātīgi rotāta ar dabas zaļumiem, un tās upes krastmalā vēl vēlā vakara satundā pie ugunskuriem skanēja latviešu dziesmas.

✣

LAIKS
Trešdien, 1985. g. 28. augustā

LATVIEŠU APRIŅĶIS

✣ Druvas DV nodaļas gadskārtējos dārza svētkos priekšsēža A. Kalniņa mājās

namatēvs sveica ap 75 ieradušos ciemiņus, to vidū, arī šai pašā dienā aizvadītās Kanadas DV zemes valdes sēdes dalībniekus. Zemes valdes priekšsēdis G. Brikmanis un Kanadas vanadžu vadītāja Nora Pulciņa pasniedza DV krūšu nozīmi zeltā Druvas nodaļas rosīgajam darbiniekam Hugo Ozoliņam. Zemes valdes jaunatnes nozares vadītājs K. Gulbis ar sporta medaļu apbalvoja A. Kalniņu par rosmi šaušanas sportā. Garākā un interesantā stāstījuma zemes valdes plānošanas noz. vad. Elma Miniate, kura pārstāvēja DV organizāciju Brīvības kuģa demonstrācijas braucienā Baltijas jūrā un Kopenhāgenas tiesas norisē, pakavējās atmiņu stāstā par šiem vienreizējiem notikumiem trimdinieku sabiedriskās dzīves norisēs.

Kā velti Patiesības fonda atbalstam V. Dange bija dāvājis gleznu, kuru Hugo Miķelsona vadītā vairāksolīšanā ieguva P. Zaretoks no Saulaines. Sarīkojumam atbilstošu humoresku lasīja Inta Purva. Vanadzes, vadītājas Marijas Kalniņas vadībā, cienāja ciemiņus ar garšīgiem ēdieniem un atspirdzinājumiem.

O.K.

✣

LATVIJA AMERIKĀ
1985. gada 14. septembrī

✣ Toronto Latviešu biedrības sestdienas skolas mācību sākuma aktā 7. septembrī Jesse Ketchum pamatskolā kopā ar skolēniem piedalījās ap 80 pieaugušo skolotāju, vecāku un viesu. Lūgšanu teica māc. Fr. Kristbergs, un skolas saimi uzrunāja LNAK izglītības nozares vadītājs J. Mežaks un TLB valdes priekšsēdis L. Ozols. Skolas pārzine M. Matīsa pastāstīja par skolēniem pieejamām īpašām nodarbībām: koklēšanu, latvju rakstu un tradiciju pazīšanu, filatēliju, skolas žurnālu Auseklītis, kur labāko rakstu autorus ik gadus Draudzīgā aicinājuma atcerē apbalvo Latviešu preses biedrības Kanadas kopa. Vecākiem māca tautas tērpu gatavošanu bez maksas. Pirmajā dienā pieteicās 10 jaunu skolēnu, bet parasti vēlākajās nedēļās pieteicas vēl citi. Pagājušā mācības gadā skolā mācījās 89 ģimeņu 112 bērnu. Šogad skolā par skolotāju atkal strādās šīs skolas 21. izlaiduma absolvents Raimonds Brencis, kas jau četrus gadus strādājis skolā; Hugo Miķelsons, kam 18 gadu darba pieredze ģimnazijā, no jauna Andra Lukovska, ar latviešu skolas pieredzi Anglijā, Anda Ābele un skolotājs E. Kiršs, kas jau māca ģimnazijā. Darbu skolā uz pāris gadiem pārtraukusi Līga Miklašēvica, kas audzina meitiņu Ēriku Lailu. No skolas aiziet Ieva Brīviņa, bet Aelita Brīviņa apmācīs audzēkņus koklēšanā.

✣

LATVIJA AMERIKĀ
1985. gada 12. oktobris

Lauksaimnieki atzīmē Pļaujas svētkus

✣ Latviešu lauksaimniecības biedrība savus gadskārtējos Pļaujas svētkus, apvienotus ar Kr. Barona 150 dzimšanas dienas atceri atzīmēja 21. septembrī Austrumu draudzes lauku īpašumā Tālavā.

Svinības krāšņām lapām, ziediem un vārpām rotātajā zālē atklāja biedrības priekšnieks Žanis Bukovskis.

Svētrunu teica mācītājs Arturs Dūmiņš.

Milda Vītola savā referātā izcēla Kr. Barona un pārējo tautas atmodas laikmeta darbinieku darbu un ticību latviešu tautas nākotnei. Mudinot ikvienu sekot šim paraugam, lai piepildītos Krišjāņa Barona vārdi: Mums pieder nākamie laiki!

Vakaru kuplināja Hugo Miķelsona deklamācija un ko-pīgi dziedātās tautasdziesmas. Bija arī lotereja.

Arī galdā bija tādi ēdieni kādus spēj sarūpēt ražotāji.

Par deju mūziku rūpējās Elmars Zakulis.

T.S.

✣

LATVIJA AMERIKĀ
1985. gada 12. oktobris

✣ Toronto Latviešu biedrības dāmu komiteja 20. oktobrī pl.15 Latviešu Namā rīko Raibo pēcpusdienu ar mūzikāliem un jautriem priekšnesumiem, piedaloties jauniešu ansamblim ar dziesmām (Lauma Adlere, Anna Broka, Sandra Niedra un Anita Kalniņa), Auseklim Pērkonam ar akordeonu, Krišam Sidaram ar lasījumiem.

Dāmu komitejas kafijas galds un loterija.

✣

LAIKS
Trešdien, 1985. g. 30. oktobrī

✣ Nosaukumam atbilstoša bija TLB Dāmu komitejas rīkotā "Raibā pēcpusdiena", kas 19. okt., Latviešu nama telpās bija pulcinājusi ap 60 apmeklētāju. Pēc dāmu komitejas priekšnieces Gaidas Velmes ievadvārdiem sarīkojuma norisi vadīja biedrības valdes priekšsēdis L. Ozols. Programmas daļā meiteņu ansamblis (Anna Broka, Sandra Niedra, Linda Kronberga, Laura Ādlere, Silvija un Anita Kalniņas) iepriecināja ar vairākām labi sabalsotām dziesmām. Krišs Sidars savukārt uzjautrināja ar laikmetīgu humoru gan prozā, gan arī pantos. Vienādi iecienīts viņš kā feļetonists Jukum Jekums, dzejnieks Jānis Tanks un arī rakstnieks Guntis Salāts. Izmeklētu autoru dzejoļus deklamēja Hugo Miķelsons un nolasīja E. Rirdāna feļetonu par mīlestības nebūšanām. Ar slīdīšu papildinājumiem H. Miķelsons komentēja Vilibalda Drosmiņa universālkalendāru, kas piemērots visiem nākošiem gadiem. Ar jubilejas dziesmu un grāmatas velti klātesošie sumināja žurnālisti Veru Sidari, viņas "apļo" mūža gadu atcerē. Kopējās dziesmas vadīja H. Jākobsons. Sarīkojuma "raibā norisē" iederējās arī dāmu komitejas mantu loterija un un bagātīgi klātais kafijas galds.

✣

LATVIJA AMERIKĀ Sestdiena, 1985. gada 9. novembris

Etnisko grupu devums Toronto

✣ Tortonto vēstures pārvaldes rīkotajā 5. gadskārtējā tautiskā mantojuma skatē Heritage - 85 no 25.. līdz 27. oktobrim pilsētas valdes namā piedalījās 32 tautību grupas, ieskaitot arī latviešus, kas iepazīstināja kanadiešus ar savu kulturālo un saimniecisko devumu Toronto pilsētas izveidošanā. Atklāšanas svinībās Toronto pilsētas galva Arts Egltons nodeva sveicienus no pilsētas padomes un pasludināja Heritage - 85 par atklātu. Vēl sveica Toronto vēstures pārvaldes priekšnieks Džordžs Rust-D'Eye, no Ontario provinces - valdības ministrs Tonijs Ruprechts.

Latviešu novietni bija iekārtojusi LNAK sabiedriskās nozares vadītāja Ināra Vilmane. Ar dežūrām izpalīdzēja Valija Mērniece un Hugo Miķelsons. Bija izstādīti lieli foto palielinājumi: Toronto Latviešu Centrs un Sv. Andreja baznīca, attēloti mākslas un sabiedriskie notikumi, arī jaunatnes aktivitātes, studentu dzīve - korporācijas, Vecais Diždancis u.c. Bija redzams arī izdevums Latvia, laikraksts Latvija Amerikā, kā arī brošūras par Latviju angļu valodā, kuŗas izdalīja, u.c. periodiski izdevumi. Bija skatāmas arī pazīstamas sejas: archibīskaps A. Lūsis, Toronto pilsētas galva A. Egltons ar savu asistentu Imantu Purvu, Latvijas goda konsuls Dr. E. Upenieks, LNAK valdes priekšsēdis T. Kronbergs, LNAK padomes goda priekšsēdis V. Upeslācis, pianists Arturs Ozoliņš, dārzu architekts A. Budrēvics, Benjamiņa filmu laboratorijas uzņēmums u.d.c.

✣

LAIKS
1985. g. 13. novembrī

✣Toronto vēsturiskās pārvaldes gadskārtējā konferencē un skatē latviešu stendu šogad iekārtoja un vadīja Ināra Vilmane ar palīgiem Hugo Miķelsonu un Valiju Mērnieci. Tā kā šī gada galvenais vadmotivs bija etnisko grupu devums Toronto pilsētai, tad latviešu stendā bija iekārtota vizuāla skate ar foto uzņēmumiem no mūsu kulturālās un saimnieciskās dzīves sniegumiem, kā arī informatīva literātūra angļu un franču valodās. Stends guva teicamu apmeklētāju atsaucī-bu, kaut gan latviešu skaits to vidū bija ļoti niecīgs. Šajā gadskārtējā sarīkojumā piedalās vairāk par 30 dažādām tautībām, kādēļ lielāka latviešu atsaucība būtu ļoti vēlama.

✣

LAIKS
1985. g. 20. novembrī

✣ DV nod. vanadžu kopa rīko 1. dec. plkst. 1.30 DV namā tradicionālo, bērnu Ziemassvētku eglītes pēcpusdienu. Svētbrīdi vadīs māc. F. Kristbergs. Bērnu priekšnesumu programmu vadīs Hugo Miķelsons. Sagaidāms Ziemassvētku vecīša apciemojums. Būs bērnu un vecāku cienasts. Bērni neatkarīgi no vecāku piederības DV, pie-

sakāmi eglītes vakaram līdz 23. nov., vanadžu kopas vad. A. Jākobsonei (tel. 534-5672)

✣

LATVIJA AMERIKĀ
1985. gada 30. novembris

✣ Toronto Latviešu biedrības sestdienas skolas 6. klases audzēkņi režisora Hugo Miķelsona iestudējumā gatavo Ulža Siliņa lugu sešās ainās - Didzis un sargeņģelis, ko izrādīs skolas eglītes sarīkojumā 5. janvārī pl. 15 Latviešu Centrā. Lugā piedalās 18 tēlotāji. Darbība sākas Didža guļamtelpā, risinās sapņu pasaulē, sapņu darītavā, pie ķēniņa Mantrauša un dakteŗa Bezmiega. Dekorācijas gatavo un kostīmu metus zīmējis Egons Ervalds.

✣

LATVIJA AMERIKĀ
1985. gada 30. novembris

✣ Pensionāru apvienības sanāksme 21. novembrī Latviešu namā bija pulcinājusi ap 200 apmeklētāju, kas noskatījās Edvarta Vulfa lugas Līnis murdā izrādi, kuŗu iestudējusi Biruta Komarovska. Lugā bija parādīts jocīgs notikums gleznotāja dzīvoklī. Gleznotāju tēloja Arturs Ziediņš, viņa draugu rakstnieku - Hugo Miķelsons, līgavu lomās bija Valentīna Šimiņa, Anete Bencone, Biruta Komarovska, Lidija Šēra un Elza Volmere. Suflētājas pienākumus veica Magda Šterna. Raitā izrāde skatītājus krietni izsmīdināja. Tēlotāji par labo spēli saņēma apvienības sarīkojumu daļas vadītāja K. Taņņa pateicību un Vilmas Alexandras pasniegtos ziedus, pēc tam visi kopīgi ar skatītājiem iebaudīja kafiju ar maizītēm. Nākošā sanāksmē māc. Fricis Kristbergs referēs par kristīgo mākslu.

✣

LAIKS
Sestdien, 1985. g. 7. decembrī

✣ Latviešu pensionāru apvienības 28. nov. sanāksme bija veltīta solistu koncertam. Baritons Juris Cīrulis un soprāns Ingeborga Veinberga dziedāja kā solo, tā arī dueta dziesmas un pazīstamu operu ārijas ar Faniju Levitani pie klavierēm. Vairākas dziesmas nācās arī atkārtot. Mākslinieki saņēma 190 atsaucīgu klausītāju aplausus un ziedu veltes. Apvienības valdes priekšsēdis R. Bērziņš informēja par nākošo izbraukumu, kas paredzēts 10. dec. plkst. 1.30 uz Niagaru. Dalības maksa ir 28 dol. un pieteikšanās pie Hertas Lāmas, tel.292-8796. Nākošai sanāksmei 12. dec. režisors H. Miķelsons sagatavojis izmeklētu programmu.
R.N.

LATVIJA AMERIKĀ
1985. gada 14. decembris

✣ Vanadžu kopas bērnu eglītes pēcpusdiena 1. decembrī DV namā pulcināja ap 70 dalībnieku - bērnus ar piederīgiem (31 bērns). Tiem patika māc. F. Kristberga vadītais svētbrīdis. Pēcpusdienas dalībniekus sveica kopas vad. Astrida Jākobsone. Bērnu priekšnesumos, kuŗos dominēja deklamācijas, kokļu un klavieŗu mūzika un dziesmas, vadītājs bija Hugo Miķelsons.Ieradās arī Ziemsvētku vecītis (A. Šterns) un apdāvināja bērnus ar svētku veltēm. Vanadzes bija sarūpējušas arī gaumīgu cienasta galdu bērniem un vecākiem.

✣

LATVIJA AMERIKĀ
1985. gada 21/28. decembris

Skolēni gatavojas teātŗa spēlei

✣ Ikviens droši vien būs dzirdējis par zēnu vārdā Didzis. Viņam ir visas īpašības, kādām vien kārtīgam zēnam jābūt. Tam patīk sporta spēles, viņam ir laba ēstgriba un viņš arī labprāt iet skolā. Tikai naktīs, kad spīd spožs mēnesis, Didzim nenāk miegs.

Kādā no šīm bezmiega naktīm Didzi apmeklē viņa sargeņģelis un sola to aizvest uz vietām, kur tikai sapnī varot nokļūt...

Pirmā vieta viņu ceļojumā ir Sapņu darītava. Tur taisa miegu. Ragana vāra murgus, Laumiņa skaistus sapņus, bet Sapņu meistars tos sajauc pareizās attiecībās un sadala pa visu pasauli, kam nāk miegs... Pārpratuma dēļ Sapņu darītavā mūsu drasugi nokļūst pie cilvēkiem, kuŗi pavisam nepazīst miegu... un tad, prom uz sārto planētu, kur nezin, kas ir ūdens, un medaļas piešķir par gļēvulību. Tur Didzis ieved kārtību un kopā ar savu sargeņģeli nokļūst zemē, kur valda Mantraušu ķēniņš ar savu skaisto meitu un neparastu pūķi. Bet Didzim nav laika kavēties...

Kad nu tiktāl esmu par Didzi pastāstījis, man jāatzīstas, ka šī brīnišķīgā ceļojuma gala mērķi es nedrīkstu atklāt. Tas katram pašam jāredz. Toronto Latviešu Centra sarīkojumu zāle ir plašā, un 5. janvārī plkst. 15 tur būs vietas visiem aculieciniekiem. Esat vienuviet ar Didža skaistajiem sapņiem un neticamajiem piedzīvojumiem kopā ar viņa sargeņģeli.

H. Miķelsons

✣

LATVIJA AMERIKĀ
1985. gada 21/28. decembrī

✣ Austrumu draudzes eglītes vakarā 15. decembrī Sv. Barnabas baznīcas zālē pulcējās ap 100 dalībnieku ar jauniešiem un bērniem. Savā saimniecībā izaudzēto svētku eglīti bija atvedis draudzes loceklis Aleksandrs Kārklis. Dievvārdus teica mācītājs A. Celms, dziesmām pavadījumus spēlēja ērģelnieks A. Kviesis. Priekšnesumu programmu ar draudzes jauniešiem bija sagatavojis H. Miķelsons: trompete (Andris Šmēmanis), kokle (Daira Jākobsone), klavieres (Sandra Priedīte un Gunārs Brants), deklamācijas (Māra Norīte, Māris Priedītis, Āris Veilands un Markus Brants). Moirai Kampbellai bija pašai savs sacerēts Ziemassvētku lasījums par dāvanu došanu un ņemšanu. Viņa arī citēja dzejnieku Andreju Eglīti, ka tautas, kas aiziet no sava Dieva, pašas sevi nokauj. Māc. A. Celms savos pateicības vārdos pieminēja jauniešu tīro un skaisto latviešu valodu. Bērniem lielu prieku sagādāja Ziemsvētku vecīša ierašanās (H. Miķelsons) ar dāvanām, kuŗas bija sagatavojusi draudzes dāmu komiteja ar priekšnieci L. Pētersoni, tāpat cienasta galdu. Klāt bija arī draudzes ilggadējais draudzes bijušais gans māc. A. Briedis.

✣

LATVIJA AMERIKĀ
1985. gada 21/28. decembris

✣ Toronto latviešu pensionāru apvienības kārtējā ceturtdienu sanāksmē 12. decembrī Latviešu namā ap 160 dalībnieku noskatījās Hugo Miķelsona sagatavoto programmu, ko iesāka ar lasījumu - Valdas Moras Kad svešajos tālumos satiekamies un citiem dzejoļiem, nobeidzot ar Leonīda Breikša Ziemsvētku baladi Ed. Ārgala klaviermūzikas pavadījumā. H. Miķelsons vēl nolasīja Rirdāna feļetonu Pistole un margarīns un kopā ar Arturu Ziediņu izrādīja skeču no latviešu skolas dzīves. Sarīkojumu daļas vadītājs K. Tannis paziņoja, ka 17. decembrī pensionāru koris aicināts dziedāt veco ļaužu mītnē Kristus Dārzs. Mācītājs A. Briedis vadīs svētbrīdi. Pēc svētku pārtraukuma kārtējos saietus atkal sāks 9. janvārī

✣

Daļa no pārskata par Toronto Austrumu ev. lut. latviešu draudzes darbību 1985. gadā ...

. . . . . Iepriecināja draudzes bērnu aktīvitāte H. Miķelsona kunga rūpībā. Dāmu komitejai jāizteic pateicība - sarīkojumi bija ļoti labi, bet arī jāizteic vēlēšanās - draudzei būtu jāsatiekas dāmu komitejas rīkotās pēcpusdienās reizi mēnesī.

Vislielākā pateicība jāizteic māc. A. Briedim - viņš strādājis nepārtraukti: apmeklējis draudzes locekļus slimnīcās, veco ļaužu mītnēs, noturējis dievkalpojumus un apciemojis vientuļos - padomu no viņa esmu prasījis daudzas reizes un vienmēr sirsniibā to esmu no viņa saņēmis . . . .

Arveds Celms, draudzes mācītājs

. . . Sarīkojumos ir piedalījušies: V. Tikiņa kungs ar Vitbijas dziesmu svētku izrādi, H. Miķelsona kungs vadīja draudzes jauniešus un bērnus Mātes dienas un Ziemassvētku sarīkojumos, kā arī izpildījis Ziemassvētku vecīša pienākumus un Ariāna Liepiņa kundze ar Latviešu Sestdienas skolas koklētājiem sniedza koncertu Pļaujas svētkos.

Mīļš paldies visām Dāmu komitejas dāmām par sirsnīgo sadarbību un līdzekļu, kā arī laika ziedošanu draudzes sarīkojumos.

Sirsnīgs paldies visiem draudzes locekļiem, kas atbalstīja mūsu sarīkojumus, ziedoją mums mantas bazāra izlozei. Šis atbalsts ļauj mums veikt palīdzības darbu Latvijā, šeit, kā arī Vācijā un Somijā...

Lidija Pētersone, Dāmu komitejas priekšniece

Toronto Latviešu biedrības Sestdienas skolas "teatra" 6.klase 1986.gadā ar audzinātāju S.Kampbelu pirmā rindā un rež.H.Miķelsonu aizmugurē

"Didzis un Sargeņģelis" U.Siliņa luga 6 ainās bija šī gada (1986) TLB Sestdienas skolas izvēlētā luga gadskārtējai teatra izrādei Zvaigznes dienā. Attēlā - lugas tēlotāji un techniskais personāls. 1.r. no labās - mācītājs F.Kristbergs, Z.Kalniņa, skolas pārzine M.Matīsa, L.Miklašēvica. 2.r. skatuves meistars A.Briedis, rež. H.Miķelsons, skolot. S.Kampbela.Kreisā pusē dekorātors E.Ērvalds. Foto J.Liģers.

LAIKS
Trešdien, 1986. g. 1. janvārī

U. Siliņa "Didzis un viņa sargeņģelis"

TO UZVEDĪS 5. JANV. TLB SESTDIENAS SKOLĀ

✤Didzim patīk sporta spēles, viņam ir laba ēstgriba un viņš arī labprāt iet skolā. Tikai naktīs, kad spīd spožs mēnesis, Didzim nenāk miegs.

Kādā no šīm bezmiega naktīm, Didzi apmeklē viņa Sargeņģelis un sola to aizvest uz vietām, kur tikai sapnī varot nokļūt. . .

Pirmā pietura viņu ceļojumā ir Sapņu darītava. Tur taisa miegu. Ragana vāra murgus, laumiņa skaistus sapņus, bet Sapņu meistars tos sajauc pareizās attiecībās un sadala pa visu pasauli tiem, kam nāk miegs . . . Pārpratuma dēļ, Sapņu darītavā, mēūsu draugi nokļūst pie cilvēkiem, kuri pavisam nepazīst miegu . . . un tad, prom uz sārto planetu, kur nezin kas ir ūdens un medaļas piešķir par gļēvulību. Tur Didzis ieved kārtību un kopā ar savu sargeņģeli nokļūst zemē, kur valda Mantraušu ķēniņš ar savu skaisto meitu un neparastu pūķi. Bet Didzim nav laika kavēties . . .

Kad nu visu iepriekšējo esmu jums, lasītāji, par Didzi pastāstījis, man jāatzīstas, ka šī briesmīgā ceļojuma gala mērķi es nedrīkstu atklāt. Tas katram pašam jāredz. Toronto latviešu centra sarīkojumu zāle ir plaša un 5. janv. pl. 15 eglītes sarīkojumā tur būs vietas visiem aculieciniekiem, redzot 6. kl. audzēkņu uzvedumu.

Rež. H. Miķelsons
izrādes vadītājs

✤

LAIKS
Setdien, 1986. g. 4. janvārī

TORONTO

✤ Latviešu pensionāru apvienības kārtējā sanāksmē Ziemsvētku ieskaņai režisors H. Miķelsons bija sagatavojis programmu ar nopietniem un jautriem priekšnesumiem. Bez dziesmām, deklamācijām un feļetonu lasījumiem viņš kopā ar Arturu Ziediņu inscenēja arī kādu laikmetīgu "skeču". Sarīkojumu noslēdza ar L. Breikša "Ziemassvētku balāde" melodeklamāciju, E. Ār-gaļa klavieru pavadījumā.

✤

LAIKS
Setdien, 1986. g. 4. janvārī

✤Austrumu ev. lut. latviešu draudzes bērnu Ziemsvētku eglītes sarīkojumā svētbrīdi vadīja māc. A. Celms. Tam sekoja bērnu priekšnesumi H. Miķelsona vadībā. Sevišķi iepriecināja 13 gadu vecās Moiras Kampbelas (Campbell) svētku runa un deklamācijas. Viņa citēja Andreja Eglīša vārdus, ka tauta, kas aiziet no Dieva, sevi nokauj, un tādēļ mēs, latvieši, to nedrīkstam pieļaut. Arī 7 gadi vecā Māra Norīte liecināja, ka jaukto laulību bērni var apgūt teicamu latviešu valodu un pievērsties latvietībai, ja vecāki dod ierosmi. Labi sagatavotus priekšnesumus vēl sniedza Gunārs un Markus Brants, Daira Jākobsone, Andris Šmeimanis, Māris un Sandra Priedīte u.c. Ziemsvētku vecītis (H. Miķelsons) izdalīja dāvanas, bet dāmu komiteja L. Pētersones vadībā bija rūpējusies par piemērotu cienasta galdu. Krāšņu Ziemassvētku eglīti no sava īpašuma Vitbijā bija atvedis Aleksandrs Kārkls.

✤

LATVIJA AMERIKĀ
1986. gada 11. janvāris

A. Ancānam 70 gadu

✤ DV Toronto nodaļas namā sabiedriskais darbinieks Aleksandrs Ancāns tuvinieku un draugu vidū atzīmēja savu 70 dzīves gadu aprisi. Atceres kārtotājai Monikai Jonānei svinības atklājot, A. Kalupnieks klātesošos iepazīstināja ar jubilāra dzīves sākumu Livānos, pie reizes nododot sveicienus no DV CV (aploksne). Vēl sveicienus nodeva: E. Ozoliņš no virsnieku apvienības (aploksne), A. Šterns - DV KV (dāvana), B. Logins - Katoļu apvienība (dāvana), J. Budže - Toronto Katoļu draudzes, H. Miķelsons - DV Mēnešraksta, J. Treimanis - 19. Tērvetes skautu vienība, A. Eglītis - Invalidu apvienība (dāvana), R. Bērziņš - Pensionāru apvienības (dāvana), P. Ratnieks - Latvija Amerikā, P. Broks - Mežciema pārvaldes, Marija un Aleksis Kalniņi - DV Druvas nodaļa (kliņģeris), R. Norītis - laikraksta Laiks un citi.

Jubilāra pateicības atbildē klātesošiem izskanēja hu-

mors, cienība pret savu ģimeni no agrās bērnības līdz tagadējam laikam, cieņa pret dzimto pusi un tēvzemi Latviju.

DV Toronto nodaļas vanadzes rūpējās par siltu cienastu M. Intas vadībā. Skanēja kopīgas dziesmas. -ons.

✤

Latviešu nacionālās apvienības Kanadā valdes sēde

✤ LNAK pēdējā valdes sēde 1985. g. notika 25. nov. Latviešu namā. Sēdē piedalījās valdes locekļi: T. Kronbergs, A. Budrēvics, I. Purva, G. Siliņš, G. Šūbiņš, R. Norītis, S. Bulte, L. Lukss, A. Krastiņš, nozaru vadītāji J. Mežaks, I. Vilmane, revīzijas komisijas priekšsēdis B. Logins, LNAK padomes priekšs. I. Alksnis un laikraksta Latvija Amerikā jaunais pārstāvis Hugo Miķelsons.

T. Kronbergs, atklājot sēdi, iepazīstināja sēdes dalībniekus ar Latvija Amerikā pārstāvi Hugo Miķelsonu, kurš turpmāk piedalīsies valdes sēdēs.

Pieņemot iepriekšējās sēdes protokolu, radās domstarpības par protokolēto Minsteres kursantu atbalstīšanu. Valdes sēdes laikā izdarīja galīgo formulējumu Minsteres kursantu skolas naudas pabalsta noteikumiem, kas reizē ir arī lēmums un skan šādi:

LNAK valde nolemj atbalstīt trīs Minsteres kursantus ar $2,500 (U.S.) katram. Šis atbalsts tiek formulēts šādā kārtībā: puse no šīs summas ($1,250 U.S.) tiek uzskatīts kā tiešs atbalsts, bet otrā puse būtu kursantiem jāatmaksa piecu gadu laikā pēc kursu beigšanas. Ja kāds kursants uzrādīs LNAK valdei pieņemamu aktivitāti latviešu sabiedrībā šo piecu gadu laikā, tad LNAK šo aizdevuma daļu uzdāvinās.

Šo lēmumu sēdes dalībnieki pieņēma ar balsu vairākumu, pieņemot arī iepriekšējās pilnsapulces protokolu. I. Purva ieteica šo lēmumu paziņot arī Minsteres kursantiem.

I. Vilmane ziņoja, ka "Heritage" izstāde izdevusies labi un izteica pateicību Mērnieka kundzei un H. Miķelsona kungam par palīdzēšanu. Viņa atmaksāja LNAK kasei 200 dol. no avansam aizdotiem 300 dol. izstādes sarīkošanai.

T. Kronberga ierosinājumā, valde ar klusuma brīdi pieminēja padomes locekli J. Ozolu, kas mira š.g. 21. nov. Toronto.

I. Purva pārstāvējusi LNAK J. Ozola izvadīšanā un valde atbalsta viņas ierosinājumu ziedot $100 Brīvības fondam J. Ozola piemiņai.

Valde atbalstīja R. Norīša ierosinājumu un izteica paldies I. Vilmanei par "Heritage" izstādes sarīkošanu.

J. Mežaks ierosināja biedrzinim izgatavot sarakstu par mirušajiem LNAK mūža biedriem, lai nākošajā sesijā tos varētu pieminēt.

Dr. L. Lukss 12 nov. ticies ar Kanadas ārlietu ministrijas asistenti P. Masoni (Peggy Mason), 15. nov. bijusi apspriede ar poļu pārstāvjiem un 18. nov. teicis svētku runu Ņujorkā. Svarīgs uzdevums nākotnē ir Cilvēku tiesību komitejas nodibināšana pie Parlamenta Otavā.ī

G. Siliņš ziņoja par zīmīgu sarunu ar Pegiju Masoni, kurā viņa izteikusies, ka, ņemot vē rā Kanadas nostāju pēdējos 20 gados, atzīstot de fakto Baltijas valstu iekļaušanu Padomju savienībā, valdība var runāt par Baltijas valstīm tikai kā PSRS sastāvdaļu.

L. Lukss ziņoja, ka sabiedrisko zinātņu kursi notiks Toronto Centra telpās 1986. g. no 10. - 18. maijam. Viņš nolasīja 1985. g. 23. nov. iesniegtās vēstules saturu Centra priekšs. V. Liepiņam, kur izteikta vēlēšanās īrēt telpas LNAK biroja vajadzībām.

I. Purva ziņoja, ka, atsaucoties nolasītajam uzsaukumam, 18. nov. aktos Kanadā, ziedojumi ienākuši: Hamiltonā 1,041 dol., Toronto 1,163 dol.

Valde izteica pateicību Kārlim Šūnam par ziedotām pastkartēm nosūtīšanai Latvijā apcietinātiem disidentiem. G. Siliņš ziņoja, ka Latviešu nama pārvaldniece A. Dubrovska ziedojusi 145 dol.

Latvijas brīvības cīnītājiem.

Valde ieteica nākošajai valdei nopietni apdomāt 18. nov. pieņemšanas ceremonijas pārkārtošanu. Varbūt pieņemšana varētu notikt tanī pašā vakarā pēc akta, tā jūtami samazinot izdevumus.

Par sludinājumu "Discriminate?" latviešu daļa ir 4,630 dol. no totālās 39,449 summas.

DV Toronto nodaļa nosūtījusi 750 dol. Civil Liberties Commission Toronto tieši, kas ieskaitīti kopējā fondā, bet ne latviešu daļā. Valde pilnvaroja T. Kronbergu kārtot latviešu daļas maksu, lietojot mūža biedru konta procentus.

G. Šūbiņš ziņoja, ka vēl nav varēts vienoties par skaitļotāja modeli. Draudzes, DV, LNAK, gaidas un skauti būtu ar mieru dalīties ar Ābola modeli, bet Centra un LNJAK pārstāvji pastāv tikai par IBM modeli.

Sēde beidzās plkst. 21.40.

H.M.

✤

LATVIJA AMERIKĀ
1986. gada 18. janvāris

✤ Tradicionālo DV teātŗa erglītes vakaru 4. janvārī, DV namā ievadīja viesu kopīgā Ziemassvētku dziesmu dziedāšana un L. Martinsones Svēto rakstu lasījums. Kuplo viesu saimi uzrunāja teātŗa vadītājs V. Martinsons novēlot izturību un darba prieku teātŗa druvā strādājot un pie reizes izsakot prieku par teātŗa rosību jau repertuārā esošajām divi lugām "Tikumīgais uzdzīvotājs" un "Rītdienas sainis", tapšanas stadijā esošo U. Siliņa Ir akmeņi raud ar pirmizrādi 15. martā Montrealā. Vasarā Toronto Dziesmu svētkos notiekošā A. Eglīša Spēle ar brāļiem izrādes izkārtošana arī ir uzticēta DV teātrim. Toronto nodaļas vanadze M. Inta un teātŗa dalībniece bija sagatavojušas vakaram piemērotu mielastu. Priekšnesumu daļā dzirdēja (arī redzēja) A. Memeņa, H. Miķelsona, H. Jurševska, L. Martinsones, K. Rēvalda, A. Putniņa, I. Liepiņa, M. Ķuzes un citu skandētus tēlojumus. Par vakara sadzīves omulību rūpējās I. Ķipis.

✤

LATVIJA AMERIKĀ
1986. gada 18. janvāris

Skaista skolēnu izrāde

✤ Tādu ar Toronto Latviešu biedrības Sestdienas skolēniem bija sagatavojis jaunatnes audzinātājs un režisors Hugo Miķelsons, ko redzējām šīs skolas Ziemassvētku sarīkojumā 5. janvārī Toronto Latviešu centrā, pulcinot ap 450 apmeklētāju no visām paaudzēm jauniešus, vecākus un vecvecākus. Dažas jaunās latviešu mātes bija atnākušas pat ar saviem zīdainīšiem. Mācītājs Fr. Kristbergs svētbrīdi ievadīja pārdomās par Zvaigznes dienu.

Vakara galvenais notikums bija Ulža Siliņa bērnu lugas izrāde Didzis un sargeņģelis 6 ainās, tēlošanā iesaistot 18 bērnus, kas tīrā latviešu valodā izrunāja savus tekstus. Tā ir tēliem un notikumiem bagāta pasaku luga.

Pēc izrādes katrs tēlotājs saņēma pa atzinības ziedam, bet rožu pušķus un balvu režisors Hugo Miķelsons un dekorātors Egons Ērvalds. Skatuves meistars bija Andrejs Briedis, grimētāja Anna Briede, bet par skaņām gādāja Jānis Galejs. Lugu bija izmeklējusi pērnā gada 6. klases audzinātāja Līga Miklašēvica, izvēloties Austrālijas autoru.

✤

LAIKS
1986. g. 22. janvārī

✤Kanadas DV teātŗa Ziemassvētku eglītes vakarā 4. janv. DV namā piedalījās 32 teātrnieki ar piederīgiem. Vakaru ievadīja Liene Martinsone ar Svēto rakstu lasījumu. Teātra vad. V. Martinsons vēlēja darba prieku teātra druvā strādājot. Priekšnesumu daļā dzirdēja un redzēja A. Memeņa, H. Miķelsona, Hertas Jurševskas, L. Martinsones, K. Rēvalda, A. Putniņa, I. Lapiņa, Maijas Ķuzes tēlojumus. Par deju mūziku gādāja Imants Ķipis no Sv. Katrīnām.

✤

LAIKS
Trešdien, 1986. g. 29. janvārī

Jaungada pieņemšana Toronto

✤Ontario provinces jaunais gubernātors Linkolns Aleksanders (Alexander) jaunā gada dienā Parlamenta namā, Toronto, pieņēma ap 2000 viesu. To vidū redzēja atsevišķus latviešus, kā arī organizētu grupu, jauniešu tau-

tas tērpos. Preses darbinieka režisora Hugo Miķelsona izkārtojumā bija ieradušies jaunieši: māsas I. K. un L. Ezergailes, A un V. Matuševicas, Māra Tērauda, Sandra Priedīte, M. Brants, M. Priedītis un Maija Ķuze. Gubernātors sasveicinoties atrada katram viesim atbilstošo teicienu, tā radot iespaidu, ka ikviens apsveicējs bija gaidīts viesis. Sekoja viegli atspirdzinājumi.

Līdzīga pieņemšana pēcpusdienas stundā notika arī pilsētas nama

✤

LAIKS
1986. g. 29. janvārī

Latviešu jaunietes pieņemšanā pie Ontario gubernātora. No kr: gubernātors L. Aleksanders, Linda Ezergaile, Inga Kukse, Valda Matuševica. Foto: H. Miķelsons

Priekam un atbalstam

LABI IZDEVIES TLB SESTDIENAS SKOLAS ZIEMASSVĒTKU EGLĪTES SARĪKOJUMS

✤ TORONTO (R.N.) - Svētdien, 5. janv. pēcpusdienā Latviešu centra lielā zāle pildījās ar TLB Sestdienas skolas saimi, bērnu vecākiem un labvēļiem, lai piedalītos Ziemassvētku eglītes sarīkojumā, kas ir viens no plašākajiem skolas gadzkārtējiem sarīkojumiem. Pēc skolas pārzines M.Matīsas ievadvārdiem, svētbrīdi vadīja māc. F.T. Kristbergs, kam sekoja U. Siliņa lugas "Didzis un Sargeņģelis" izrāde. Lugas astoņpadsmit personu lomas ar atzīstamu veiksmi tēloja 6. kl. skolēni, kas režisora H. Miķelsona vadībā šim uzdevumam bija gatavojušies jau kopš mācības gada sakuma. Izrādes labo izdošanos ievērojami sekmēja arī Egona Ērvalda iespaidīgās dekorācijas un kostīmu meti. Ar atzīstamu veiksmi savus uzdevumus veica skatuves meistars Andrejs Briedis, ska-ņu meistars Jānis Galejs un grimētāja Anna Briede. Skatītāju atsaucība bija nedalīta, it sevišķi Konrādam Ozolam, kas vienā no galvenajām lomām iepriecināja arī ar solo dziedājumiem.

Dekorāciju maiņu starplaikos, pārējo klašu audzēkņi savu skolotāju vadībā sniedza sarīkojumam piemērotus priekšnesumus, bet koklētāju ansamblis Dianas Reinoldes vadībā pavadīja Ziemassvētku dziesmu dziedājumus. Sarīkojuma programmu zīmēšanā veiksmīgākie izrādījās un balvas saņēma Laura Ozoliņa, Vilnis Blūms, Laura Kupce, Margarita Pētersone, Krista Ozoliņa, Zinta Kalniņa, Nils Ozolņš, Māris Priedītis un Inga Brence. Programmas norisi raiti vadīja skolotāja E. Pētersone, bet vecāku pārstāve Gita Ezera un Māra Jansone izrādes sagatavotājiem un darbiniekiem pasniedza ziedus un pateicības veltes.

✤

LATVIJA AMERIKĀ
1986. gada 8. februāris

Draudzīgais aicinājums latviešu ģimnazijā Toronto

✤ Par saimniecību rūpējās vecāki ar Gaidu Rasu, bet loterijas izlozi vadīja Skaidrīte Tērauda, Laimons Ozols un Rita Krastiņa. Starp lielākajiem laimestiem izlozēja arī mākslinieces Ārijas Ozolas-Alksnes un Hugo Miķelsona dāvātās gleznas. Izlozei laimestus bija dāvinājusi arī Toronto vanadžu kopa, Zīles un Dainas koŗis (skaņu plates), dažādus dāvinājumus vēl: J. Grīnbergs, H. Roze, M. Kalniņa, S. Kampbela, A. un S. Tērauds, G. Rasa, L. Pauzere u.c.

✤

Latviešu jaunieši pie Ontario gubernātora Linkolna Aleksandra Jaungada dienas rītā. No kr.: Inga Kukse, Sandra Priedīte, Markus Brants, Māris Priedītis, Valda Matušēvica, Kristīne Ezergaile, Andra Matušēvica, Linda Ezergaile, Māra Tērauda un Jūlija Ezergaile. Grupā vēl piedalījās Maija Ķuze, Benita Priedīte un Irene Miķelsone. Bija ieradušies apm. 2.000 apsveicēju. Gubernātors atrada piemērotu vārdu katram. Tā radās iespaids, ka ikviens apsveicējs bija gaidīts viesis. Sekoja atspirdzinājumi. Pēcpusdienā līdzīga pieņemšana notika arī pilsētas valdes namā, kur Jaungada vēlējumus latvieši apmainīja ar Toronto pilsētas galvu A. Egltonu un viņa dzīvesbiedri un citām pilsētas amatpersonām. Foto H. Miķelsons.

LATVIJA AMERIKĀ 1986. gada 8. februāris

Kas notiek Kristus Dārzā

✤ Pēdējā laikā mūsu sabiedrībā cirkulē daudz rakstītu, bet vēl vairāk runātu vārdu par latviešu māmuļām un tēviem domāto Kristus Dārzu. Vairāku desmit gadu sapnis par līdzīgas mītnes radīšanu un pēdējo gadu intensīvais darbs ir vainagojies panākumiem, ēka uzcelta, telpas sagatavotas iemītniekiem un vairāk nekā 50 no tiem jau vada savas dienas siltajā un gaišajā Kristus Dārzā.

Kā jau katrs jauns pasākums, arī Kristus Dārzs nav pasargāts no nejaušībām. Bet iecietība liecina, ka ikviens ir ar mieru pielikt roku, lai šī svētīgā vieta nestu augļus latviešu sabiedrībai. Lai izgaismotu pašreizējos apstākļus Kristus Dārza dzīvē, vadība 20. janvārī Sv. Jāņa baznīcas sarīkojumu telpās bija aicinājusi draudžu mācītājus līdz ar darbiniekiem. Šāds informācijas veids bija izvēlēts, lai sasniegtu plašāku latviešu sabiedrību, jo draudzes pulcina lielāko tautiešu vairumu.

Sanāksmē piedalījās archibīskaps A. Lūsis, mācītāji J. Cālītis un F. Kristbergs, pārstāvji no Toronto Austrumu, Bramptonas un Hamiltonas draudzes un citi, kopā 15 personas. Par Kristus Dārza pašreizējo dzīves un saimniecisko stāvokli ziņoja valdes priekšsēdis Dr. J. Lūsis un administrātore M. Zariņa. Apmēram puse no dzīvojamām telpām ir aizņemta. Līdz ar to ir apsīkusi pieteikšanās uz vēl brīvajām vietām. Vadībai tas rada nopietnas raizes. Šis nenoliedzami praktiskais pasākums ir plānots latviešiem un daļēji celts ar mūsu sabiedrības un atsevišķu cilvēku ziedojumiem. Tur ir ieguldīts arī Kanadas federālās valdības financiālais at-

balsts.. Tādēļ, ja drīzā laikā nepiepildīsies tukšās vietas ar latviešiem, Kristus Dārzs būs spiests uzņemt arī citas tautības. Lai nepazaudētu šīs latviešiem domātās privilēģijas, vadība aicina katru latviešu māmuļu un tēvu apsvērt pozitīvi savu drīzu pāriešanu uz Kristus Dārzu, kamēr tam vēl ir latviska seja. Ja ne pāriet, tad tomēr dot nodrošinājumu, ka to darīs tuvākā laikā, nākošos mēnešos.

Kristus Dārzā jau pieejams: Janvāŗa pēdējā nedēļā tā iemītnieku rīcībā būs minibusiņš (J. Mieriņa Otavā dāvinājums) ar vadītāju. Šis satiksmes līdzeklis būs ikviena satiksmei uz tuvāko autobusa un dzezceļa piestātni, kā arī tuvākām pilsētiņām, Maple un Kleinburg. Pirmās nepieciešamības mantas var iegādāties veikaliņā uz vietas. Medicīnisko palīdzību 24 stundas diennaktī sniedz reģistrēta māsa ar palīdzēm, piegādājot arī nepieciešamās zāles. Ārsti ir pieejami 2 dienas nedēļā, vajadzības gadījumā biežāk. Maltītes pienes tiem, kam ir kustību ierobežojumi. Telpas uzpoš ik dienas, gultas veļu maina 1 reizi nedēļā.

Ir pieņemts algots darbinieks, kas rūpēsies par bibliotēkas un lasītavas iekārtošanu un plānos brīvā laika nodarbības iemītniekiem, kas to vēlētos. Publiskās telpās darbojas televīzija. Kristus Dārzs saņēmis skaņu plašu un kasetu dāvinājumus, bet trūkst atskaņotāju. Varbūt starp daudzajiem labvēļiem būtu kāds, kas vēlētos iepriecināt Kristus Dārza iemītniekus ar atskaņotāja dāvinājumu?

Dažādu vieglu pakalpojumu veikšanai ir vajadzīgi bezalgas darbinieki. Šadi darbinieki līdz 5 dienām mēnesī sirsnīgi lūgti pieteikties caur savām draudzēm vai organizācijām.

Līdz ar iemītnieku pieteikšanās apsīkšanu un pirms vairāk nekā divi gadiem izdarītām īres kalkulācijām ir radušās arī financiālas neērtības. Centīsies šīs neērtības labvēlīgi atrisināt. Ar 1. aprīli sakarā ar dzīves dārdzības celšanos Kristus Dārza iemītniekiem pacels īres par 10 proc., un arī tad vēl nevarēs segt tiešos izdevumus.

Valdības atbalstāmo iemītnieku novietošanai ir piešķirtas tiesības 30 veseliem (resident) un 20 (extended care) iemītniekiem. Šo gultas vietu cena ir 26.00 dol. un 40 dol. dienā. No šīs summas pašam iemītniekam ir jāsedz 19.40 dol. ar saviem līdzekļiem. Jāpiebilst, ka valdība maksā tikai par nodzīvoto laiku. Hipotēkas (mortgage) deldēšanai ir jāmaksā 6.00 dol. dienā par katru iemītnieku. Šos maksājumus valdība neatbalsta.

Šeit aprādītas pirmās palīdzības nepieciešamības. Ar sīkākiem paskaidrojumiem līdzīgi ziņojumi tiks sniegti draudžu pilnsapulcēs šajā pavasarī. Katrs ieinteresētais tuvāku informāciju var saņemt, zvanot pa tālruni 832-3300, vai arī rakstot: 11290 Pine Valley Dr., Woodbridge, Onttario, L4L 1A6. Bet - Kristus Dārzs ir tikai 35 kilometrus no Toronto! Kādēļ pašam neapmeklēt šo viesmīlīgo vietu? Jābrauc pa 404. ceļu ziemeļu virzienā līdz Major McKenzie Dr., Jāpagriežas uz rietumiem un jābrauc līdz Pine Valley Dr., tad jāgriežas uz ziemeļiem un 11290 nr. ir jaunceltais Kristus Dārzs.

Nāksim talkā visi, kam vien tas kaut mazliet iespējams, un palīdzēsim nodrošināt patīkamu mājvietu tiem, kas savus labākos gadus atdevuši latviešu tautas nākotnei!

-ons.

✤

LATVIJA AMERIKĀ
1986. gada 1. marts

✤ DV Toronto nodaļas kluba referātu pēcpusdienās šajā gadā notikuši sekojoši referāti: 19 janvārī par tematu Brīvības piemineklis referēja nodaļas Vēstures mūzeja techniskais vadītājs A. Brūmelis. Saietu vadīja M. Lejiņa. 26. janvārī par tematu Mēs esam individu tauta - TLB biļetēna redaktors un valdes priekšsēža vietnieks J. Briedis. Saietu vadīja A. Vītols sen. 9. februārī par tematu Kalpaka gars - savienības Pulkveža Kalpaka bataljons - valdes priekšsēdis K. Tannis. Saietu vadīja H. Miķelsons. 16. februārī par tematu Mazo tautu brīvības saglabāšana - polītiskais darbinieks K. Zenaitis. Saietu vadīja J. Tērauds.

✤

LATVIJA AMERIKĀ
1986. gada 1. marts

✤ DV Toronto nodaļas valdes vārdā veco ļaužu mītnes Kristus Dārzs iemītnieku Jāni Irbi tieši viņa 90. dzimšanas dienā, 12. februārī, apsveica Rūdolfs Pētersons un Hugo Miķelsons ar piemērotu dzejoļu lasījumu. Jubilejas kliņģeri no vanadzēm pasniedza M. Inta un puķes M. Lejiņa, piedaloties vēl J. un F. Veckeriem un Irenai Miķelsonei. Pusdienu laikā ēdamzālē jubilāru sveica Kristus Dārza administrātore M. Zariņa, visiem kopīgi nodziedot Daudz baltu dieniņu.

✤

LATVIJA AMERIKĀ
1986. gada 2. marts

✤ DV nodaļas kluba referātu cikla ietvaros 9. februārī runāja biedrības Plkv. Kalpaka bataljons valdes prdis Kārlis Tannis par tematu Kalpaka gars. Pēc referāta bija arī jautājumi. Ar referentu iepazīstināja nod. iekšējās inform. daļas vad. Hugo Miķelsons.

✤

LATVIJA AMERIKĀ 1986. gada 8. marts

✤ Gadskārtējās Saulaines vakariņās par labu Saulainei 27. februāŗa vakarā, Sv. Jāņa draudzes baznīcas sabiedriskā zālē pulcējās ap 150 labvēļu. Vakaru ievadot Saulaines pārvaldes pr-ks Aigars Brencis pateicās vakara apmeklētājiem par atbalstu. Archibīskaps Arnolds Lūsis tencināja Saulaines devumu jauniešu audzināšanai latviskā vidē, nododot aploksnes (J. Mieriņš 500 dol., Ev. lut. draudzes Toronto 500 dol. A. Lūsis 200 dol.). Galda lūgšanu sacīja draudzes gans māc. Fr. Kristbergs. Vakara programmā bija bērnu un jauniešu mūzikālie priekšnesumi - Inga un Gints Brencis (klavieres - duets), Jānis Melbārdis, Tedijs Murata (klavieres), Larisa Hausmane (vijole), Vija Murata (klavieres). Lielus aplausus izpelnījās programmas noslēguma sniegumā Pēteris Semenovs - vijole. Programmas vad. Edv. Pētersons norādīja, ka mums aug jauni mākslinieki. Viņi arī saņēma ziedu veltes, un aplausus. Programmas sastādītāji Inese Dobele ar Gunti Tanni. Hugo Miķelsons lasīja Valdas Moras dzejoļus Slepenais ceļojums un viņas,traģiskos apstākļos dzimtenē mūžībā aizgājušai dzejniecei veltīto Vēja Vanagu.

Bija arī mantu loterija. Draudzes damas bija rūpējušās par garšīgu vakara cienastu. To gatavojušas Skaidrīte Paudere, Elvīra Falkere, Biruta Ādamsone, Mirdza Trankele, Ziedone Skuja, Rasma Suchova, Ērika Reinberga, Ingeborga Vēvere, M. Paudere u.c. Par ciemiņu apkalpošanu gādāja Saulaines nometnes vecākie nometņotāji ar vadītājiem

✤

LAIKS 1986. g. 15. martā

SAULAINE

✤Sv. Jāņa draudzes īpašumam "Saulaine" par labu rīkotās "Saulaines vakariņas" 27. feb. draudzes sab. zālē pulcināja ap 150 dal. Vakara programmu ievadīja "Saulaines" enerģiskais priekšnieks Aigars Brencis. Archib. Lūsis pakavējoties pie "Saulaines" devuma jauniešu audzināšanai latviskā vidē, nodeva aploksnes ar dāvanām no J. Mieriņa (500 dol.), Toronto ev. lut. draudzes (500 dol.) un A. Lūša (200 dol.).

Sarīkojuma programmā bija bērnu un jauniešu mūzikālie priekšnesumi, kurus bija sastādījusi Inese Dobele un G. Tannis. Klavieru mūzikas priekšnesumus sniedza Inga un Gints Brencis, Jānis Melbārdis, Tedijs Murata, vijoles solo, spēlēja Larisa Hausmane, Vijas Muratas klavieru pavadījumā, un Pēteris Semenovs ar pavad. Davidu Kavlovicu. Režisors H. Miķelsons lasīja iejūtīgos Valdas Moras dzejoļus "Slepenais ceļojums" un traģiskos apstākļos mūžībā aizsauktās dzejnieces Ilzes Kalnāres piemiņai veltīto "Vēja Vanags".

Viņš arī aicināja parakstīt Baltijas tautu federācijas prezidenta Dr. G. Siliņa nodotās aicinājumu resolūcijas, sekmēt 13. - 14. jūnija bada streiku un sveču dedzināšanu.

Archib. A. Lūsis savukārt norādīja, ka 15. jūnija vakarā plkst. 9. iecerēts Baltijas tautu Aizvesto piemiņas dievkalpojums ar sekojošu svecīšu gājienu uz Sv. Andreja bazn.

Sv. Jāņa dtraudzes dāmas bija parūpējušās par gaumīgu vakara cienastu un atspirdzinājumiem.

O.K.

✤

LAIKS
Trešdien, 1986. g. 26. martā

TORONTO

✤DV nodaļas valde 8. martā pulcējoties pirmā sēdē pēc vēlēšanām konstruējās sekojošā sastāvā: Z. Akots - pr-dis, L. Ozols pr-ža vietn., Mirdza Lejiņa, sekr., Aina Selga - kasiere, V. Cinis, Ārējās inform. daļas vad., A. Vītols sa-rīk. daļas vad., R. Pētersons, aprūpes daļas vad., mantzinis un pārst. pie akciju sabiedrības Latviešu nams, H. Jākobsons, sporta daļas vad., J. Veckers, biedrzinis, H. Miķelsons, jaunatnes un iekšējās inform. daļas vad., V. Vīčs, valdes loc. sevišķiem uzdevumiem un nod. pārst. LNAK padomē, vanadžu kopas vad. Astrīda Jākobsone, M. Lorbergs, ideoloģiskās daļas referents, V. Kalniņš pārst. Baltiešu karņa veterāņu ligā, Z. Akots, V. Brasliņš, A. Krūmiņš, pārst. prezidenta Kārļa Ulmaņa piemiņas komitejā, A. Korms, pārst. 18. novembra valsts svētku rīcības komitejā, nama komitejā V. Vīčs, L. Ozols, R. Pētersons, DV kluba pārzinis būs V. Kļaviņš, vietn. V. Jostiņš. Valde rūpēsies par saviesīga vakara izkārtošanu DV Kanadas delegātu pirmās dienas, 12. aprīļa vakarā, savā namā.

O.K.

✤

LATVIJA AMERIKĀ
1986. gada 5. aprīlis

Mācītājam Arvedam Celmam 65

✤ Pēc Lieldienu dievkalpojuma Sv. Barnabas baznīcas sarīkojumu zālē Austrumu draudzes priekšnieks A. Bērziņš, pasniedzot aploksni un dāmu komitejas priekšnieces L. Pētersones kliņģeri, sveica draudzes mācītāju Arvedu Celmu viņa apaļajos gados. Sveicienus saņēma arī viņa dzīves biedre Biruta.

"Smeldamies spēkus tautas atziņu pasaulē, kur latviešu literāros darbos runā mūsu tautas tikumi, centieni un dvēseles dzīve, ar Jūsu rūpīgiem vērojumiem, vērtējumiem un aicinājumiem - Jūs esat kļuvis Toronto kā lielais gara avots, kas aicina un veldzē latviešu sabiedrību neiegrimt pasaules putekļu apsegā, bet vienoties gara spēkā un latviskā pienākumā!" Ar šādu citējumu no Toronto Latviešu biedrības sagatavotas adreses mācītājam A. Celmam viņu sveica biedrības valdes priekšsēdis L. Ozols.

Nolasot A. Brigaderes dzejoli Bērnības atmiņas, H. Miķelsons pateicās mācītājam par viņa devumu latviešu jaunatnei un latviešu sabiedrībai vispār. Klātesošie ar ilgiem aplausiem saņēma mācītāja pateicības vārdus.

Saulainais Lieldienu rīts, kuplais dievlūdzēju skaits baznīcā un viesi pie dāmu komitejas klātajiem brokasta galdiem bija jauka pateicība draudzes darbiniekiem par pūlēm, kopējo darbu darot.

H. Miķelsons.

✤

LATVIJA AMERIKĀ
1986. gada 12. aprīlis

DV DRUVAS NODAĻA

✤ DV Druvas nodaļa, kas apvieno kādreiz populārā Latviešu pagasta Oranžvilles ap-kārtnē dzīvojošos tautiešus, savā kārtējā gada sapulcē Laureles Kalniņos atskatījās uz raženi pavadītu darba gadu. Sapulci vadīja A. Kalniņš.

Nodaļā ir 11 vanadzes un 17 vanagi, no tiem 5 mūža biedri. A. Kalniņš ziņoja par nodaļas rosību un pateicās visiem talciniekiem. Pieminams R. Liepiņa ziedojums nodaļas darbībai un Dauges ģimenes ziedojums Patiesības fondam.

Reta ir DV nodaļa Ontario, kuŗas sarīkojumus nebūtu apmeklējuši nodaļas biedri ar Druvas valdes priekšsēdi un vanadžu vadītāju Aleksi un Mariju Kalniņiem. Abi pēdējie arī piedalījušies organizācijas sēdēs, demonstrācijās, kopsarīkojumos un rūpējušies, lai nodaļas biedri atbalstītu ziedojumu akcijas, loterijas un citus pasākumus, kas veicina mūsu jaunatnes izglītību un nacionāli polītisko darbu trimdā.

Pēc kasieres A. Jenkinsones ziņojuma nodaļas brīvie līdzekļi pārsniedz 2,000 dol.

1986. darbības gadam sapulce ievēlēja līdzšinējo valdi: valdes priekšsēdis A. Kalniņš, priekšsēža vietnieks V. Jēgeris, vanadžu vadī-tāja M. Kalniņa, sekretārs J. Peniķis.

-ons.

✤

Daugavas Vanagu delegātu salidojuma dalībnieki pie DV Toronto nodaļas nama. H. Miķelsons (+)
Foto J. Liģers

LAIKS
1986. g. 23. aprīlī

TORONTO

✤ Sakarā ar DV Kanadas nodaļu delegātu sapulci un vanadžu salidojumu DV Toronto nodaļa bija rīkojusi saviesīgu vakaru ar jautru programmu A. Vītola vadībā. Aktrise Maija Ķuze iepriecināja ar asprātīgiem dzejoļiem, bet Hugo Miķelsons ar burvju mākslu, humoreskām un vairākām anekdotēm. Kopējas dziesmas ar Jāni Beloglazovu pie klavierēm vadīja Alberts Vītols, dziedot arī solo. Tuvie un tālie viesi draudzīgā gaisotnē pēc darba sēdēm pavadīja patīkamu vakaru, kurā netrūka arī piemērots cienasts vanadžu kopas izkārtojumā.

✤

DV Toronto nodaļas pārstāvji pasniedz grāmatu "Latvia" Ontario provinces daudzkultūru ministram Tonijam Ruprechtam; no kr. L. Ozols, R. Pētersons, nodaļas priekšnieks Z. Akots, ministrs T. Ruprechts, A. Seminovs, A. Selga, A. Putniņš un H. Miķelsons.
Foto: V. Cinis

Lūdzu skatīt iepriekšējā lapaspusē ievietoto Latvija Amerikā, J.Liģera - V.Ciņa gatavoto foto uzņēmumu

DV Kanadas delegātu sapulces dalībnieki 12. un 13. apr. Toronto DV nama priekšā. 1. rindā no kr. A. Ancāns, G. Šūbiņš, A. Steinbachs, LNAK valdes priekšsēdis T. Kronbergs, DV ASV vicepriekšsēdis A. Liepiņš, DV Kanadā priekšsēdis G. Brikmanis, J. Treijs, A. Sterns, virspulkv. A. Silgailis, DV Kanadā vicepriekšsēdis A. Kalupnieks.
Foto : Verners Cinis

LATVIJA AMERIKĀ
Swestdiena, 1986. gada 3. maijs

✤ Pensionāru apvienības 24. aprīļa sanāksmē Latviešu Namā ap 200 dalībnieku noskatījās pašu teātŗa grupas uzvedumu Meža roze Birutas Komarovskas iestudējumā, pašai līdzi tēlojot. Pārējie tēlotāji: Valentīna Šimiņa, Elza Volmere, Anna Silava, Anna Adītāja, Hugo Miķelsons, Arturs Ziediņš, Alberts Silavs, Nikolajs Zelčs un Stelmanis. Sufliere Magda Šterna. Lugas darbība risinājās viesnīcas kafejnīcā. Katrs tēlotājs saņēma pa rožu ziedam. Publikai uzvedums patika. Pēc tam sanāksmes dalībnieki pakavējās pie dāmu komitejas kafijas ar maizītēm.

✤

LATVIJA AMERIKĀ
1986. gada 10. maijs

✤Pēc ģimenes dienas dievkalpojuma 11. maijā SV. Barnabas baznīcā Austrumu draudzes dāmu komiteja rīko Ģimenes dienas sarīkojumu. Režisors Hugo Miķelsons ar draudzes jauniešiem iestudējis deklamācijas un mūzikālus priekšnesumus. Cienasts un loterija dāmu komitejas izkārtojumā.

✤

LAIKS
Trešdien, 1986. g. 14. maijā

Melnās lentes diena

✤Black Ribbon Day starptautiskā komiteja uzsākusi rosīgu darbu, lai 23 augustā atzīmējot bēdīgi slavenā Molotova-Ribentropa paktu parakstīšanu izvērstu par apspiesto tautu manifestāciju. Šī jaundibinātā pasākuma centrs ir Toronto, bet īsā laikā izdevies rast atsaucīgus darbiniekus citās pilsētās un zemēs. Komitejas darbā tagad piedalās arī Afganistānas brīvības cīnītāju pārstāvis. Paplašinājies arī latviešu skaits, pēdējā sanāksmē bez

ŠOVASAR

SŪTIET BĒRNUS

UZ

SAULAINES NOMETNI!

no 7. jūlija līdz 17. augustam!

Atklāšana 7. jūlijā pl. 20. Bērnus uzņems jau ar pusdienas laiku

MŪZIKAS POSMS no 7. līdz 20. jūlijam.
SPORTA POSMS no 21. jūlija līdz 3. augustam. Speciāla volejbola apmācība M. Lorberga jr. vadībā no 21. līdz 27. jūlijam
DRĀMAS POSMS no 4. līdz 17. aug. H. Miķelsona vadībā.

Sportošana, rokdarbi un citas nodarbības visu vasaru.

LATVISKI NERUNĀJOŠO BĒRNU NODAĻA ar speciālu programmu (visu vasaru)
tikai ar iepriekšēju pieteikšanos līdz 15. jūnijam.
Dalībnieku skaits šai nodaļā ir ierobežots.

Bērnu un sporta svētki 2. un 3. augustā.

Pieteikšanās pie I. Semenovas (416)-751-7436, M. Lūša (494)-3858, vai Sv. Jāņa baznīcas kancelejā (921-3327).

Dr. L. Luksa un H. Miķelsona vēl piedalījās Raitis Freimanis, A. Freibergs no Montrealas un Laila Cekule no Zviedrijas, pašreiz Kanadā. Komiteja uz darba sēdēm sanāk katru nedēļu, un to vada igaunis Markus Hess. Par komitejas darbu un mērķiem informētas pazīstamākās ziņu aģentūras, kas ir viens no pirmiem soļiem iecerētā pasākuma īstenošanā. Līdz ar sakaru uzņemšanu dažādās valstīs un pilsētās, tiek apzināti arī piemēroti runātāji demonstrācijā, preses konferencē un televīzijas raidījumos. Apspiesto tautu brīvības atbalstītāji 23. augustā vispārējās ievērības piesaistīšanai nēsās melnas sēru lentes. Šī pretkomūnistiskā akcija iecerēta kā gadskārtējs pasākums par mieru un brīvību visām tautām.

✤

LATVIJA AMERIKĀ
1986. gada 17. maijs

✤ Pēc Austrumu draudzes Ģimenes dienas dievkalpojuma Sv. Barnaba baznīcā, ko vadīja māc. A. Celms un kuplināja ērģelnieks Aivars Kviesis, sekoja draudzes dāmu komitejas rīkotā pēcpusdiena. Hugo Miķelsons ar draudzes jauniešiem bija sagatavojis dienai piemērotu programmu: Lisa Bourne nodziedāja divas solo dziesmas, Moira Kampbela nolasīja pašsacerētu veltījumu Mātes dienai, kā arī atskaņoja klarnetes solo un pavadīja ar klaviermūziku sava brāļa Iana Kampbela kokles solo. Hugo Miķelsona mākslinieciskā izpildījumā nolasīja Kārļa Skalbes, Almas Richteres, Ilzes Kalnāres un Leonīda Breikša dzejoļus. Programmas dalībnieki saņēma pateicības ziedus.

✤

LATVIJA AMERIKĀ
1986. gada 17. maijs

✤ DV Toronto nodaļas vanadžu kopas 15 vanadzes ar vadītāju Astrīdi Jākobsoni 8. maijā ieradās aprūpes mājā Kristus Dārzs.

Pēc kopējām pusdienām mītnes ēdamzālē vanadzes nāca ar savu sagatavoto cienastu - pīrāgiem, saldajām maizītēm un tortēm, pasniedzot katram iemītniekam arī paneļķes ziedam. Astrīde Jākobsone pasniedza Valerijai Kozulei vanadžu aploksni ar 500 dol. čeku Kristus Dārza inventāra papildināšanai, bet vanadze Anna Briede savukārt bija ziedojusi četras naktslampiņas iemītnieku vajadzībām. Uzrunā Hugo Miķelsons noskandēja Jāņa Aku-

rātera Latvju kareivja lūgšana, Almas Richteres dzejoli Ticība. J. Akurātera Manas tautas dziesmas un kāda nezināma autora dzejoli - Tevi sveicu, mana dzimtā zeme! Anna Briede savukārt nodeklamēja A. Richteres Mātes mīlestība. Kristus Dārzam tas bija liels gandarījums, ka latviešu sabiedrība to vienmēr atceras un iepriecina visādos veidos. Lai uzturētu latvisku Kristus Dārzu, tur vēl vajadzīgi vismaz 30 iemītnieki. To atzinīgi novērtējuši arī citu tautību piederīgie, no kuŗiem trīs jau tur pārcēlušies dzīvot, jūtoties starp latviešiem visai omulīgi un priecājoties par priekšzīmīgo aprūpi un iekārtojumu kādu citur, līdzīgās mītnēs, grūti būs atrast. Plašo ēku kompleksu atklāja tikai pasgājušā gada rudenī, visas telpas un to iekārtas svaigas un jaunas, ka vadīt tur mierīgas vecumdienas ir vienreizēja izdevība. Nesen uzsāktā krustvecāku programma, aicinot katram ziedot apm. 200 dol., jau devusi pirmos ziedotājus.

✤

LAIKS
Trešdien, 1986. g. 4. jūnijā

✤Austrumu ev. lut. latviešu draudzes Ģimenes dienas dievkalpojumu Sv. Barnaba baznīcā vadīja draudzes māc. A. Celms, bet dāmu komiteja L. Pētersones vadība blakus telpās bija rīkojusi draudzes pēcpusdienu. Ģimenes dienai piemērotus priekšnesumus bija sagatavojis Hugo Miķelsons, tos ievadot ar Leonīda Breikša dzejoļa "Mātei" deklamējumu. Mātei veltītu uzrunu teica Moira Campbella un spēlēja klarneti brāļa Iana klavieru pavadījumā. Latvie-šu dziesmas dziedāja Līza Borna savas mūzikas skolotājas V. Stuartes pavadījumā. Bagātīgi klāts bija cienasta galds un notika arī izloze.

✤

LATVIJA AMERIKĀ
1986. gada 7. jūnijs.

✤ Noslēdzot kopējo vecākās paaudzes izklaidēšanās (Leisure) mākslas mācību gadu,Ziemeļjorkas (North York) pašvaldības mājā, no 28. līdz 30 maijam bija rīkota gadskārtējā izstāde šajā gadījumā otrā pēc kārtas. Izstādē piedalījās kursanti ar saviem darbiem, gleznām eļļā un ūdenskrāsās, ādas izstrādājumiem, izšuvumiem, keramiku, pagatavotiem tepiķiem un paraugiem kaligrafijā. Latviešus ar gleznotām ainavām un Rīgas skatu pārstāvēja: A. Iltners, H. Miķelsons, J. Sils, E. Sudmale. Minētā pašvaldība Toronto priekšpilsētā ir viena no aktīvākām atpūtā aizgājušo pilsoņu mākslinieciskо centienu attīstīšanā. Sākot ar oktobri tuvu pie 50 dažādās sabiedriskās telpās pilsētas robežās pulcina ap 2000 dalībnieku, kas reizi nedēļā pieredzējušu instruktoru pārraudzībā cenšas izkopt savas māksliniecіskās intereses.

✤

LAIKS
Sestdien, 1986. g. 14. jūnijā

✤Lai sekmētu pensijā aizgājušo pilsoņu brīvā laika nodarbības un mākslinieciskо interešu izkopšanu, Ziemeļjorkas pašvaldība jau vairākus gadus noorganizējusi speciālus kursus un nodarbības, pieredzējušu lektoru un instruktoru vadībā. Kursos piedalās ap 2000 interesentu, kas regulārās nedēļu sanāksmēs apgūst veiksmi kā tēlotājas, tā arī lietiskās mākslas nozarēs. Noslēdzot šī gada ziemas kursu sezonu, pašvaldības ēkā bija rīkota plaša kursantu darbu izstāde, laikā no 28. līdz 30. maijam. Izstādē piedalījās arī latvieši A. Iltners, H. Miķelsons, J. Sils un Erna Sudmale. Tā izstādes apmeklētāji varēja iepazīties ar Latvijas dabas ainavām un Rīgas skatiem.

✤

LATVIJA AMERIKĀ
1986. gada 28. jūnijs

✤ Saulaines bērnu vasaras nometne šogad darbosies sešas nedēļas, no 7. jūlija līdz 17. augustam. Nometnes darbs iedalīts trijos divu nedēļu posmos, pie kam volejbola nedēļa paredzēta no 21. līdz 27. jūlijam. Latviski nerunājošai latviešu bērnu grupai mācības notiks visu nometnes laiku. Bērnu sporta svētki 2. un 3. augustā. Tajos varēs piedalīties arī bērni, kas nometnē neuzturēsies. 16. augustā nometni slēgs ar sarīkojumu - teātra izrādi, kuŗu ar nometnes bērniem sagatavos Hugo Miķelsons.

✤

TLB Sestdienas skolas 35. absolventu izlaiduma akta dalībnieku - absolventu un skolotāju kopgrupa š. ģ. 7. jūnijā. Priekšā no kr. - absolventes Velta Ozola, Moira Campbell, Linda Ezergaile un Ann-Marie Pētersone; 1. rindā no kr. - sēž absolventes Nicola Skuja, Meta Pavloviča, Andrejs Kūlnieks, absolventu klases audzinātāja Dace Cielava, skolas pārzine Milda Matīsa, absolvents Ģints Brencis, absolvente Renate Kalve un Larisa Enzeliņa. Aizmugurē pārējie TLB Sestdienas skolas skolotāji. Foto J. Liģers.

LATVIJA AMERIKĀ
1986. gada 12. jūlijs

✤ Daugavas Vanagu biedru un viesu satikšanās pēcpusdienu 2. jūlijā DV namā bija izkārtojusi DV Toronto nodaļa, pulcējot 120 viesu - vanagus un vanadzes no Austrālijas, Anglijas un Vācijas. Viņus sveica PBLA priekšsēdis Dr. O. Pavlovskis, DV centrālās valdes priekšnieka vietnieks A. Spārniņš un Klīvlandes DV apvienības priekšn. V. Zemesarājs. Jautrajā programmā piedalījās solists Alberts Vītols (baritons), pie klavierēm Jānis Beloglāzovs, aktrise Maija Ķuze ar deklamācijām un Hugo Miķelsons ar humora un veiklības trikiem.

✤

LATVIJA AMERIKĀ
1986. gada 19. jūlijs

✤ Saulaines bērnu un jauniešu vasaras nometni atklāja 7. jūlijā ar māc. F. Kristberga vadītu svētbrīdi pagalmā un karogu uzvilkšanu. Pēc nometnes vadītājas Renātes Pogules-Vustas atklāšanas vārdiem nometņotāji un viesi nodziedāja Latvijas himnu. Uzrunu teica Saulaines pārvaldes loceklis Valdis Grasmanis un iepazīstināja ar nometnes vadības personālu un saulaines saimniekiem Modri un Skaidrīti Pauderiem. Vēl sveica Sv. Jāņa draudzes priekšnieks J. Koncis. Nometne sākās ar 25 dalībniekiem, no tiem 10 mazo bērnu nometnē. Arī šovasar ir nodarbības latviski nerunājošiem bērniem. Paredzēta arī dienas programma visjaunākiem bērniem, ja mātes vai citi piederīgie uzturas Saulainē, naktīs ņemot bērnus pie sevis.

Vasaras dievkalpojumi Saulainē notiek svētdienās pulksten 10.30 no rīta, ugunskuri un cit sarīkojumi sestdienas vakaros, kad aicināti piedalīties arī vecāki un viesi. Bērnu un sporta svētki 2. un 3. augustā. Nometnes mūzi-kālo daļu un dziedāšanu vadīs Lauma Cenne no Otavas, rokdarbus Anna Strada, peldēšanu un sportu apmācīs Uldis Hodžiņs.

16. augustā nometni slēgs

ar teātŗa izrādi - Mirdzas Timmas pasaku lugu Mairas Aboli, kuŗu ar nometnes bērniem iestudēs Hugo Miķelsons.

✤

LATVIJA AMERIKĀ
1986. gada

Cildina svētku darbiniekus

✤ Latviešu dziesmu svētki Kanadā noslēdzās ar darbinieku vakariņām Royal York viesnīcā Toronto. Tuvu pie 200 viesu - koŗu un tautas deju kopu, dažādo komiteju un organizāciju pārstāvjus un izpildītājus māksliniekus uzrunāja rīcības komitejas priekšsēdis Ž. Šmits. Tālāko vakara norisi pārņemot rīc. komitejas 1. vicepriekšsēdim I. Alksnim, sekoja azaids un apbalvojumu pasniegšana. Trīskārtēju apbalvojumu saņēma Ņujorkas latviešu koris, divkāršu apbalvojumu - Toronto sieviešu koris Zīle un Aijovas koris. Pa vienam apbalvojumam saņēma A. Eglīša Spēle ar brāļiem galvenās lomas tēlotājs Juris Brammanis un palīgrežisore Skaidrīte Leja, mūziķis A. Jasnsons, Vecais Dižancis un Dižancis.

Mutvārdu cildinājumus saņēma soliste-mecosoprāns Ileāna Pētersone, mākslinieks mūziķis Arturs Ozoliņš, koŗa un tautas deju vadītājas personas un citi. Apbalvojumiem sekoja rīc. kom. pr. Ž.Šmita pateicības runa:

"Mīļie draugi,

Lielais, vienreizēji lielais darbs, 8. Latviešu dziesmu svētki Kanadā ir nobeigti. Tās skaistās rotas, ko koŗi un deju kopas katrs atsevišķi kala programmas gatavojot, tagad kopīgi pievienotas mūsu kultūras bagātajā pūrā.

Par jūsu skaisto sniegumu, par gaŗajām stundām, ko pavadījāt mēģinājumos, ko pavadījāt svētku programmas sagatavojot, rīcības komitejas un visas latviešu sabiedrības vārdā es izsaku jums visiem mūsu sirsnīgāko paldies.

Ja darba rezultāts ir skaists un sirdij tīkams, tad tas dara prieku arī pašam darītājam. Tad arī visi grūtumi - vēlās stundas un gaŗās jūdzes, nogurums un sviedri aizmirstas."

Lielo svētku vakariņas noslēdzās savstarpējās draudzīgās pārrunās. **-ons.**

✤

LAIKS
Trešdien, 1986. g. 23. jūlijā

Latvieši nekaujas !

ANŠLAVA EGLĪŠA LUGA
"SPĒLE AR BRĀĻIEM"
DZIESMU SVĒ/TKOS
TORONTO IZRAISA
SMIEKLUS UN APLAUSUS

✤...Laimīga izvēle kritiķa lomai bija allaž piktais Hugo Miķelsons, varonīgi aizstāvēdams vai visas latviešu tautas intereses un domas pret neķītrajām izdarībām lugā ... Būdams ar labu profesionālu pieredzi, Miķelsons šo lomu tiešām veiksmīgi izsmēla, traucēja tikai dažreiz viņa pārāk skaļā gandrīz kliedzošā teksta norunāšana (cik pretēji daudziem amatieriem), kas mazināja teksta skaidrību...

INGRIDA VĪKSNA

✤

LAIKS
Trešdien, 1986. g. 30 jūlijā

* * *

✤Lai gan dziesmu svētku rīcības komiteja visus sarīkojumus bija plānojusi ar zināmām atstarpēm atpūtai un maltītēm, tomēr apmeklētāju lielai daļai dziesmu svētki izvērtās nepārtrauktā svinēšanā. Dažādo organizāciju, interešu grupu un novadnieku sanāksmes, kopējas brokastis, pusdienas un vakariņas notika katru dienu kā sabiedriskās telpās, tā arī privātās mājās. Neviens negribēja palaist garām izdevību sastapt senos skolas biedrus, kādreizējos kaimiņus un darba kollēgas, kā arī citus ilgi neredzētus laika un domu biedrus. Un dziesmu svētki ir viena no retajām izdevībām, kas tādu iespēju dod. Tā tika izmantota ļoti vispusīgi un intensīvi. Dziesmu svētku rosība bija jūtama arī visos Toronto latviešu saimnieciskos un privātos pasākumos. Kanadas latviešu centra Toronto vadība bija noorganizējusi pat speciālu atobusu satiksmi svētku viesiem, kass to arī bagātīgi izmantoja. Šos braucienus uz Latviešu centru populārus padarīja arī aktieris un režisors Hugo Miķelsons, kas kā viens no autobusu pavadoņiem prata braucējus informēt un arī uzjautrināt.

✤

Anšlava Eglīša "Spēle ar brāļiem" mēģinājumā. No kr.: V. Brastiņš, H. Miķelsons un Māris Ubāns. Foto J. Liģers

LATVIJA AMERIKĀ
1986. gada 6. sptembrī

Viņi būtu dabūjuši pasaules atzinību

Anšlava Eglīša Spēle ar brāļiem

✤. . . Lugas norisē Eglītis iepinis oriģinālās starpspēlēs kritiķa un režisora dialogus, kas patiesībā atspoguļo mūsu trimdas mentalitātes ačgārnības. Kritiķa lomu ar atzīstamu veiksmi tēloja Hugo Miķelsons, bet V. Brastiņš bija apvaldītāks režisora lomā.

Bez šaubām lauru vainags pienācās arī viesim režisoram Mārim Ubānam, ko rīcības komiteja bija aicinājusi no tālās Kalifornijas. Savā vietā bija viņa asistente Skaidrīte Leja.

Anšlāva Eglīša spēle ar brāļiem ir ievērojams papildinājums latviešu trimdas teātŗa skatuvei, un jācer, ka lugu varēs redzēt ne tikai visā Kanadā un ASV, bet arī citos kontinentos. A. Ķegumnieks.

✤

Latviešu Balsij otrs raidījums

✤Ar septembra mēnesi sākās Latviešu Balss raidījumi Toronto, pārraidot 30 minūšu gaŗu programmu katru otro sestdienas vakaru. Raidījums dzirdams no pl. 22:30 - 23:00 no CHIN raidītāja ar vilni AM 1540. Pirmais raidījums bija 6. septembrī. Otro raidījuma pusstundu dzirdējām sestdien, 20. septembrī. Tā bija līdzīga pirmajai. Vispirms aktieris H. Miķelsons pieteica raidījuma laikus, tad nolasīja īsus ziņojumus.

Bija aicinājums passūtināt bērnu žurnālu Mazputniņš un mudināt draugus klausīties latviešu raidījumus, kā arī rakstīt savus iespaidus Latviešu Balsij: 125 Broadview Ave. Toronto, Ont. M4M 2E9 un un izteikt savas vēlmes. Raidījumā bija arī mūzikāli vokāli iestiprinājumi. Programmas angliskajā daļā - stāstījums par latviešiem Kanadā. Acīmredzot samaksāts apsveikums bija Visvalža un Itas Ozolas kāzu dienas 30. gadskārtā. Raidījums cer uz samaksātiem firmu un citiem sludinājumiem, kas palīdzētu segt izdevumus. Pirmajā raidījumā bija uzdoti trīs atmiņnami jautājumi: 1. Kas ir Umurkumurs, 2. Kāds ir Džonesa īstais vārds un kur viņš dzīvojis Kanadā un 3. Ko nozīmē vārdi likt, līkt un līgt? Otrā pusstundā bija dotas atbildes: "Umurkumurs" - vācu "Hunger un Kummer", līšana ar ziepēm apziestā stabā; Džonesa īstais vārds ir Jānis Jankovskis, dzīvojis Edmontonas tuvumā un tie trīs šķietami līdzīgie vārdiņi - nolikt kautko; koki līkst (piem. sniega piesniguši) un salīgt par ganu. Kā pirmais pareizais atbildes bija iesūtījis Arnis Kal-

niņš, Skarboro, Ont. Nākošie trīs jautājumi, kas klausītājiem uzdoti atminēšanai: 1. Kāpēc komponists Richards Vāgners aizbēga no Rīgas? - 2. Kādu dārgu lietu varēja atrast Gaujā? un 3. Kas Austrai kopīgs ar Ausmu? Atbildes iesūtāmas Latviešu Balsij, vai pieteicamas pa telefonu: Ainai 859-0460. Nākošais raidījums 4. oktobrī. V.S.

✤

✤Pēc diviem pirmajiem raidījumiem, latviešu radio "Latviešu Balss" raidījumu komiteja saņēmusi daudzus atzinīgus vērtējumus un arī ieteikumus vēlamiem uzlabojumiem un programmas sastādīšanai. Komiteja Z. Akota vadībā tos apsprieda atsevišķā sēdē un vienojās par dažiem pārkārtojumiem. Raidījuma ievadu saīsinās un sāks ar Rīga dimd akordiem. Lai izvairītos no monotonisma, informatīvos ziņojumus iestarpinās mūzikālos atskaņojumos. Nākotnē paredzēti arī komerciāli ziņojumi, ko kārtos Guntis Bērziņš. Raidījumu programmas komitejas vadītājs Modrtis Lorbergs izteicās, ka arī nākotnē dziesmu izvēlē centīsies ieturēt dažādību un augstvērtīgu kvalitāti. Tāpat turpinās arī atjautības jautājumus, kas raduši teicamu atsaucību. Hugo Miķelsons noskaidros iespēju raidījumu reģistrēt pie provinces valdības, bet Zigurds Akots daudzkultūru ministrijas noteikumus financiāla pabalsta saņemšanai. Pārrunāja arī vēlamību raidījumu kasetes nodot veco ļaužu aprūpes mājai Kristus Dārzs un līdzīgiem pasākumiem, kas programmu varētu atskaņot iespējami piemērotākā laikā. Kā jau iepriekš ziņots, raidījumi notiek katru otro sestdienu no plkst. 22.30 līdz 23, no CHIN raidstacijas uz 1540 viļņa garuma AM skalā. Nākošais raidījums notiks 4. oktobrī un pēc tam 18. oktobrī. Raidījumu technisko ieskaņošanu vada Dainis Ķivlenieks. Klausītāji aicināti savus atzinumus adresēt Latviešu Balsij, 125 Broadview Ave., Toronto, Ont. M4M 2E9.

✤

LAIKS Sestdien, 1986. g. 4. oktobrī

Hugo Miķelsons tropiskā dārzā žurnālistu ekskursijā

LATVIJA AMERIKĀ
Sestdiena, 1986. gada 11. oktobris

KIČENERA

✤ Kičeneras-Vaterlū DV nodaļa kopā ar Latviešu biedrību rīko Mārtiņu balli 1. novembrī pulksten 19. Sarīkojums notiks Cedar Barn restorānā, Vaterlū. Tas sasniedzams, braucot pa King Str. N un Hwy 86 N. Par deju mūziku gādās A. Preiss, bet par smaidiem viesu sejās deju starplaikā, Maija Ķuze un Hugo Miķelsons.

✤

KAĻAVĪRU DAUDZINĀJUMS

sestdien, 8. novembrī, pl. 19.00
DV NAMĀ, 125 BROADVIEW AVE, TORONTO

Piedalās:

Modris Lorbergs - Daudzinājums
Andis Cers - Dziesmas
Jānis Beloglāzovs - Klavieŗu pavadījumi
Hugo Miķelsons - Dzejas un vakara vadība

Pilna bufete * Kopīgas dziesmas

Ieeja $10.-, ieskaitot auksto galdu.

AICINA DV TORONTO

LAIKS
Trešdien, 1986. g. 22. oktobrī

Vasaras noslēguma sarīkojums

✤Sv. Andreja ev. lut. latviešu draudzes lauku īpašumā Sidrabenē bija pulcinājis 50 vasaras mājiņu īpašniekus un viesus. Tas notika groziņu sa-rīkojuma veidā J. Kūlas un P. Plīša vadībā. Ar humoristiskiem dzejoļiem klausītājus iepriecināja Maija Ķuze un Hugo Miķelsons.

✤

LATVIJA AMERIKĀ
1986. gada 1. novembris

✤ Pensionāru apvienības 2. oktobŗa saietā Latviešu namā 150 dalībnieku noklausījās dzejai un dziesmai veltītu pēcpusdienu, programmā piedaloties Birutai Komarovskai, Valentīnai Šimiņai, Kārlim Štelmanim un Teodoram Rozentālam, kas vadīja kopēji dziedātās dziesmas. Hugo Miķelsons rādīja savus parastos veiklības trikus. 14. oktobrī kopējs izbraukums uz Oriliju lapu zeltā. 16. oktobrī Jānis Galejs rādīs divas kultūrfilmas.

✤

JAUNIEŠI PELNĪJUŠI ATZINĪIBU

✤ Sirsnīgs paldies Hugo Miķelsonam par Saulaines jauno vadītāju cildināšanu. Šie jaunieši, kas par nelielu atalgojumu veic lielu darbu, audzinot par latviešiem mūsu bērnus un jaunatni, tiešām pelnījuši atzinību. Būtu vēlams, lai to saprastu arī mūsu laicīgās organizācijas, kas katru gadu piešķir līdzekļus to jauniešu atbalstīšanai, kuŗi grib apmeklēt dažādus kursus, pat ceļot uz ārzemēm un gatavoties politiskam un sabiedriskam darbam nākotnē. Bet - darbam jauniešu nometnēs - izpalīgu vajaga katru vasaru. Un tos atrast nav viegli, jo darbs nometnē ir atbildīgs.

Nometņu uzturēšana draudzēm prasa lielus līdzekļus. Vadītāju algošana būtu jāuzlūko par mūsu visu pienākumu.

A.L.

✤

KAĻAVĪRU DAUDZINĀJUMS

sestdien, 8. novembrī, pl. 19.00
DV NAMĀ, 125 BROADVIEW AVE, TORONTO

Piedalās:

Modris Lorbergs - Daudzinājums
Andis Cers - Dziesmas
Jānis Beloglāzovs - Klavieŗu pavadījumi
Hugo Miķelsons - Dzejas un vakara vadība

Pilna bufete * Kopīgas dziesmas

Ieeja $10.-, ieskaitot auksto galdu.

AICINA DV TORONTO
NODAĻAS VALDE

TORONTO KATOĻU VIENĪBAS

GADSKĀRTĒJAIS RUDENS SARĪKOJUMS

AR LOTERIJU

sestdien, 27. novembrī, precīzi plkst. 19

LATVIEŠU NAMĀ - 491 COLLEGE IELĀ

Piedalās: H. Miķelsons - Ar smaidu cauri ikdienai
A. Bencone - deklamācijas
M. Girgensona deju mūzika

PILNA BUFETE

Ieeja 8 dol.

APMEKLĒT LŪDZ

VIENĪBAS VALDE UN DĀMU KOMITEJA

Mīliet viens otru

✤ TORONTO (R.N.) - Pirmā darbības gada atceres sarīkojunu Kristus Dārzā 9. novembrī ar dievkalpojumu ievadīja māc. A. Dūmiņš, svētrunā iztirzājot Sv. Pāvila atziņas par ticību, cerību un mīlestību. - Dziesmu pavadījumus uz klavierēm spēlēja viena no iemītniecēm Irēne Azace. Dievkalpojumā piedalījās Kristus Dārza iemītnieki, darbinieki un viesi, kopskaitā vairāk par 200.

No tiem ap 150 pulcējās mītnes lejas telpās, kur Renātes Komarovskas izkārtojumā un Intas Purvas vadībā notika sarīkojuma laicīgā daļa pie klātiem galdiem. Valdes priekšsēdis Dr. J. Lūsis pateicās kuplajai labvēļu saimei. Apmeklētāju vidū bija arī inž. J. Šteinmanis, kas labdarības nolūkā nesen veica maratonriteņbraucienu Kristus Dārza atbalstam. Veco ļaužu mītnes nepieciešamību un nozīmi savā apsveikumā izcēla idejas īstenotājs, tagad mediciniskais direktors Dr. E. Upenieks. Tradicionālo dzimšanas dienas kliņģeri pasniedza Toronto latviešu pensionāru apvienības valdes priekšsēdis R. Bērziņš un Biruta Komarovska. LNAK valdes uzdevumā sveica A. Budrēvics un no Toronto latviešu katoļu vienības Biruta Vasarāja.

Priekšnesumu daļā ar deklamācijām piedalījās Biruta Komarovska un valentīne Šimiņa, bet "brīnumdakteris" Kārlis Zommers gan dziesmā, gan pantos "atklāja jaunu ārstniecību". Ar parasto veiksmi Hugo Miķelsons sagādāja jautrus brīžus, stāstīdams anekdotus un demonstrējot burvju māku, ar skatītāju Anitas Garjānes un Lienes Martinsones piepalīdzību. Feļetonu ventiņu mēlē lasīja Krišs Ķepals. Bagātīga bija mantu izloze.

Sarīkojuma apmeklētāji varēja iegādāties Kristus Dārzā ceptas piparkūkas un citus svētku gardumus, tika pacienāti ar dažādām pankūku šķirnēm. Paredzams ka sarīko-jums dos ap 4000 dol. atlikumu. Dienu pirms gada svētkiem kā 85. iemītnieks Kristus Dārzā ieradās 79 gadus vecais Pēteris Bērziņš no Britu Kolumbijas. Vairāki jauni iemītnieki pārcelsies 1. decembrī, un jau šī gada beigās, iespējams, visas 100 istabas būs aizņemtas, un jaunus iemītniekus varēs uzņemt tikai pēc zināma uzgaides laika. Pakāpeniski izdevies piesaistīt arī jaunus latviešu darbiniekus: virtuves pārraudzību uzņemsies I. Leimane. Virtuves saimniecība un telpu aptīrīšana uz līguma pamata izdota atsevišķām firmām, kas to veic ar saviem darbiniekiem. Kristus Dārza adminis-trācijā, medicīniskā aprūpē un nodarbību programmā pilnu vai daļēju darba laiku strādā 35 darbinieki, no kuriem nepilna puse ir latvieši.

✤

LATVIJA AMERIKĀ
1986. gada 29. novembris

TORONTO

✤ Atpūtas mītnē Kristus Dārzs 9. novembrī notika viena gada atceres sarīkojums ar dievkalpojumu un pusdienām līdzekļu sagādei. Dievkalpojumu vadīja māc. A. Dūmiņš, apcerot cilvēkmīlestību iedzīvotāju vidū. Dziesmu pavadījumu spēlēja Irēne Azaca.

Laicīgā daļa sākās ar valdes priekšs. Dr. J. Lūša uzrunu, kuŗai sekoja Dr. E. Upenieka, A. Budrēvica, Pensio-nāru apvienības valdes priekšnieka R. Bērziņa (kliņ-ģeris un Katoļu apvienības pārstāves Birutas Vasarājas apsveikumi.

Sekoja Edītes Zariņas un palīdžu sarūpēts pankūku azaids.

Programmā piedalījās Biruta Komarovska, Valentīne Šimiņa, Anita Garjāne, Liene Mārtinsone, R. Norītis un H. Miķelsons. Bagātīgs bija loterijas mantu klāsts ar mītnes iemītnieku ziedojumiem. Kupla bija brīvprātīgo talcinieku saime, un to skaits palielinās ikdienas darbā. Mītnes virtuvē kā algota pārzine strādā J. Leimane.

Pāri par 150 viesu no Toronto, Londonas un Port Kolbornas saņēma Rasmas Kubes un R. Salnas izsniegtās nodokļu atlaides zīmes par daļu no sava maksājuma.

Valdes priekšsēdis Dr. J. Lūsis saņēma Latviešu Balss 5. raidījuma kopiju - kaseti.

-ons.

LATVIJA AMERIKĀ 1986. gada 20/27. decembris

A. Kalniņš jubilārs

✤ Uz 75 raženiem dzīves gadiem 19. novembrī atskatījās DV Druvas nodaļas valdes priekšsēdis Aleksandrs Kalniņš. Kopā ar brāli Mārtiņu pēc ieceļošanas Kanadā, viņš apmetās uz dzīvi Orandžvilles apkārtnē. Vadīdami pašu spēkiem iekoptu, labi nostādītu piena lopu saimniecību, viņi kļuva par populārā Latviešu apriņķa veidotājiem Ontario. Bez darba savā saimniecībā, Aleksandrs atlicināja laiku sabiedriskam darbam latviešu lauksaimniecības biedrībā. Nodibinoties DV Druvas nodaļai, viņš kļuva par valdes priekšsēdi.

DV organizācijas dzīvē viņam neatsveŗama palīdze ir dzīvesbiedre Marija, nodaļas vanadžu kopas vadītāja. Viņu devums latviešu sabiedrībai bijis liels.

DV Toronto nodaļas namā 22. novembrī notika jubilāra godināšana, pulcinot 65 viesus. Lielāko attālumu bija mērojusi krustmeita Velta Ditriksone no Linkolnas. Pēc

Jubilārs ar dzīves biedri Mariju

jubilāra apsveikšanas un koraļa, sekoja vanadžu sarūpēts mielasts un apsveikumi. No DV KV sveica valdes vicepriekšsēdis A. Šterns, no Toronto nodaļas valdes un priekšsēža Z. Akota - H. Miķelsons, no Druvas nodaļas J. Peniķis. Sveicināja ir V. Ditriksone, M. Vītola, A. Ancāns, Ž. Bukovskis, R. Purvs un citi.

Oficiālā daļa beidzās ar jubilāra izjustu pateicību viesiem un apsveicējiem. Atskatoties uz pagājušiem dzīves gadiem, pieminēja darba svētību, dzimtenes mīlestību un Dieva žēlastību sava mūža gaitās. Jubileja izskanēja mūzikas un kopēju dziesmu skaņās. Vēl daudz gadu strādāt tautas druvā!

H. Miķelsons

✤

LATVIJA AMERIKĀ
1987. gada 10 janvāris

●Austrumu draudzes padomes un dāmu komitejas rīkotā Ziemas svētku eglītes pēcpusdiena draudzes darbiniekiem notika Tikiņu ģimenes mājā 3. janvārī. To ievadīja māc. A. Celma uzruna. Padomes priekšnieks A. Bērziņš pateicās draudzes darbiniekiem par sekmīgo darbu. Klusuma brīdī godināja mūžībā aizsaukto draudzes pirmo mācītāju A. Briedi. Sekoja pašu dalībnieku svētku azaids. Pašapdāvināšanos vadīja Vera Liepkalna un H. Miķelsons.

✥

LATVIJA AMERIKĀ
1987. gada 10 janvāris

●Ontario gubernatora Linkolna Aleksander Jaungada pieņemšanā parlamenta ēkā latviešu organizēto grupu pārstāvēja mūsu tautas tērpos Daira Jakobsone, Ilze Treimane, Maija Ķuze, Skaidrīte Tērauda un J. Treimanis. Grupā vēl piedalījās V. Ķuze, I. Miķelsone, H. Miķelsons. Viņi vēlāk ieradās Toronto pilsētas namā apsveikt pilsētas galvu A. Egletonu.

✥

LATVIJA AMERIKĀ
1987. gada 24. janvāris

●Latviešu Balss pēdējais raidījums pagājušā gadā bija 27. decembrī, ko atkārtoja vēl 3. janvārī. Raidījumi vēl bija 10. un 17. janvārī. Kārtējā raidījuma programma pēc tam, katru otro sestdienas vakaru, no pl. 22:30 - 23:00, CHIN raidītājā - AM 1540. Latviešu raidījumus financiāli atbalsta LNAK, DV Kanadas valde un DV Toronto nodaļa. Programmu sastāda Modris Lorbergs, techniskais ieskaņotājs Dainis Kivlenieks, ziņotāji Hugo Miķelsons un Ivona Kivleniece. Latviešu balss radio raidījumu komiteja atrodas DV namā, 125 Broadview Ave., Toronto, Ont. M4M 2E9. Sākot ar šo gadu varēs iegādāties raidījumu ieskaņojumus kasetēs DV grāmatnīcā Latviešu Namā un salonā Latviešu

Radio raidījumi Latviešu Balss, CHIN AM skālā 1540 pl. 22.30
Nākošais raidījums 7. martā.

Centrā. Ieskaņojumos latviska mūzika, dziesmas un nacionāli politisks teksts, kas var noderēt atskaņojumiem arī tālākos latviešu centros.

✥

LATVIJA AMERIKĀ
1987. gada 31. janvāris

Draudzīgais aicinājums

Kopš prezidents Kārlis Ulmanis aicinājis ar grāmatu veltēm un ziedojumiem atcerēties mūsu skolas, šī tradicija turpinājusies jau 52 gadus. Toronto latviešu biedrības Sestdienas skolai Draudzīgā aicinājuma atcere ir viens no gadskārtējiem sarīkojumiem līdzekļu vākšanai un sekmīgāko skolēnu apbalvošanai. Šogad svinīgajā aktā 24. janvārī bija pulcējušies ar skolas saimi 150 dalībnieku. Pēc mācītāja F.T. Kristberga vadītā svētbrīža un akta vadītājas skolotājas Anitas Molleres ievadvārdiem, uzrunu taica Latviešu preses biedrības Kanadas kopas valdes priekšsēde Inta Purva un izsniedza grāmatu veltes skolas žurnāla Auseklītis sekmīgākajiem rakstītājiem pēc rakstnieču Indras Gubiņas un Ingridas Vīksnas iepriekšējiem novērtējumiem. Veltes saņēma Pauls Miklašēvics, Lisa Vust, Krista Ozoliņa, Rita Kolina, Inga Brence, Moira Kampbela, Renate Kalve un Larisa Enzeliņa.

Skolas saimi apsveica Sv. Jāņa draudzes priekšnieks J. Koncis, nododot nelaiķa draudzes locekļa E. Mellupa testamentāro novēlējumu, 15,000 dolaru. DV Kanadas velti - 100 dol. iepirkšanās zīmes DV grāmatnīcā un Dv Toronto nodaļas grāmatu veltes pasniedza H. Miķelsons.

✥

LAIKS
1987. g. 4. februārī

● Austrumu ev. lut. latviešu draudzes dāmu komitejas pavasara sarīkojumam uzsākta Harija Celma komēdijas "Tautiska būšana" iestudēšana, režisora Hugo Miķelsona vadībā. Komēdijā paredzētas septiņas dāmu lomas un tikai viens kungs.

✥

LAIKS
1987. gada 7. februārī

TORONTO JAUNIE AKTIERI IEŅEM MALKU NO BLAUMAŅA "SALDENĀS PUDELES"---

Par dekorācijām un apgaismojumu itin sekmīgi bija rūpējušies paši drāmas pulciņa dalībnieki, par režiju gādājusi Sandra Cifersone, pati šīs skolas abituriente un tagad jo sekmīga Toronto "lielo teātru" dalībniece. Režisore izrādes noslēgumā pateicās skatītājiem par uzmanību, centīgajiem aktieriem par veikto darbu un pūlēm, un par padomiem un palīdzību bijušam Drāmas pulciņa režisoram Hugo Miķelsonam.

INGRIDA VĪKSNA

Draudzīgā aicinājuma zīmē - dāvana visām latviešu skolām Kanadā. TLB Sestdienas skolas Draudzīga aicinājuma sarīkojumā 24. janvārī DV KV velti - $100 iepirkšanās zīmi DV grāmatnīcā skolai nodeva H. Miķelsons. Aizmugurē Toronto vanadžu priekšniece A. Jākobsone, kas skolas saimi sveica vanadžu vārdā. Šādas iepirkšanās zīmes DV KV ir atvēlējusi visām latviešu skolām Kanadā.

Foto J. Galejs.

LATVIJA AMERIKĀ
1987. gada 7. marts

●Toronto pensionāru apvienības kārtējā 19. februāŗa sanāksmē Latviešu Namā ap 130 dalībnieku noklausījās Birutas Komarovskas lasījumu par formas cepurēm un E. Vulfa humoristisku dzejoli Pie pagasta tiesas. K. Tannis uzaicināja pieminēt ar klusuma brīdi mirušo L.K.O.K. plkv. A. Liepiņu. Četras kopdziesmas, veclaicīgais un tautas dziesmas vadīja T. Rozentāls. Ar dziesmu Daudz baltu dieniņu apsveica dāmu komitejas priekšnieci Valdu Zvanītāju viņas mūža gadskārtā. Sanāksme 5. martā būs veltīta plkv. O. Kalpakam un kalpakiešu dienas atcerei. Runās K. Tannis, H. Miķelsona deklamācijas.

LATVIJA AMERIKĀ
Sestdien, 1987. gada 7. marts

● Toronto 12 februārī zvaigžņu pulkiem pievienojies kalpakietis L.K.O.K. plkvedis Albert Liepiņš, kam novembrī būtu piepildījušies 94 mūža gadi. Jātnieku pulka komandieris dzimis 1893. gada 6. novembrī Lietuvā. A. Liepiņš bijis savienības plkv. O. Kalpaka bataljona valdes loceklis, piedalījies Pirmajā un Otrā pasaules karā. Sēru svētbrīdi Sv. Andreja baznīcā kur bija pulcējies liels pulks pavadītāju, vadīja māc. J. Cālītis, atceroties plkv. A. Liepiņu kā lielu latvieti, ilggadēju draudzes priekšnieka vietnieku, padomes locekli, kas sākuma gados daudz palīdzējis Sidrabenes izveidošanā. Svētbrīdi ar dziesmām kuplināja draudzes koris, diriģenta A. Purva vadība, sēru mūziku spēlējot ērģelniecei E. Timermanei. Baznīcā atvadvārdus teica draudzes priekšnieks A. Kalns. Mount Pleasant krematorijā, funerālijas vadīja māc. J. Cālītis. Pie aizgājēja šķirsta, klātu ar Latvijas karogu, stāvēja sešu virsnieku goda sardze. Lāčplēša biedrības un Latviešu karavīru organizācijas vārdā atvadījās

L.K.O.K. majors A. Ameriks, Latviešu virsnieku apvienības priekšsēdis vltn. E. Ozoliņš, Jātnieku pulka ltn. A. Bērziņš, plkv. Kalpaka apvienības valdes priekšsēdis K. Tannis, kas nodeva arī sveicienus no LNAK valdes. Vēl atvadvārdus teica Baltiešu veterānu līgas V. Kalniņš, Latviešu karavīru centrālās valdes - Edmunds Ozols, Latviešu kara invalīdu apvienības Kanadā priekšsēdis vltn. E. Eglītis un no DV organizācijas R. Pētersons. Bēru mielastā DV Namā aigājēju atcerējās tuvs kaimiņš un Jātnieku pulka līdzgaitnieks Dr. A. Vanags, pieminot, apzinātos Jāt-nieku pulka bijušos kara-vīrus un vairākus klātesošos bijušos pulka karavīrus. H. Miķelsons nolasīja J. Elsberga dzejoli Mana tēvu zeme, kā pteicību par iespēju dzīvot aizgājēja izkarotā brīvā Latvijā. Nelaiķis atstāj dzīves biedri Almu, meitu, 4 mazbērnus un vienu mazmazbērnu.

❁

LAIKS
Trešdien, 1987. g. 11. martā

● Austrumu ev. lut. latviešu draudzes dāmu komitejas gadskārtējais sarīkojums pavasara ieskaņai 22. martā plkst. 14.30 (pēc dievkalpojuma, kas sāksies plkst. 13) Sv. Barnaba baznīcas zālē. Sarīkojumā izrādīs Harija Celma skeču "Tautiska būšana", ko 7 dāmas un 1 kungs iestudēja Hugo Miķelsona režijā. Skeča autors ir Kalamazū, ASV, pazīstams sabiedrisks darbinieks, kas asprātīgus uzvedumus sagatavojis jau agrāk. "Tautiska būšana" skatītājus 30 minūšu izrādē uzjautrina dažādie notikumi kādā dāmu komitejas sēdē.

❁

LATVIJA AMERIKĀ
1987. gada 14. marts

● Pensionāru apvienības kārtējā sanāksme ceturtdien, 5. martā bija veltīta Kalpaka dienas atcerei. Savienības Pulkveža Kalpaka bataljons valdes priekšsēdis K. Tannis pakavējās pie Kalpaka dzīves un cīņu gaitām, kad 1919. gada 6. martā pie Airītēm pulkvedis krita. Kalpaku apglabāja Ziemeļu kapos Liepājā, bet vēlāk pārveda uz dzimto Meirānu pagastu un guldīja Visgales kapsētā. Referentam K. Tannim, kas pats ir kalpaka cīņu līdzgaitnieks, pasniedza ziedus, tā godinot visus kalpakiešus. Pensionāru koris diriģenta E Ārgala vadībā nodziedāja vairākas tautas dziesmas, kuŗās pieminēti karavīri. Hugo Miķelsons nodeklamēja K. Sidara poemu Pulkveža nāve, kuŗā attēlota kalpaka krišsana un cīņas vadības nodošana Balodim. Sanāksmē bija pulcējušies 140 dalībnieku. 19. martā būs Lielā sanāksme pie klātiem galdiem, ar pašu koŗa dziesmām, deklamācijām un loteriju.

❁

LATVIJA AMERIKĀ — 1987. gada 14. marts

Latviešu leģiona atcere

sestdien, 21. martā, plkst. 19 DV namā

125 BROADVIEW AVE, TORONTO

Staņislavs Leimanis - Atceres runa
Dzidra Egle un Viesturs Brants - Dziesmas un dueti
Brigita Alka - Klavieŗu pavadījumi
Hugo Miķelsons - Dzejas un sarīkojuma vadība

Ieeja $7.-, ieskaitot azaidu **Pilna bufete**
Saviesīga dzīve

AICINA
DV TORONTO NODAĻAS VALDE

LATVIJA AMERIKĀ
1987. gada 28. martā

● Ļoti labi bija izdevusies Austrumu draudzes dāmu komitejas rīkotā draudzes pēcpusdiena pēc dievkalpojuma 22. martā Sv. Barnaba baznīcas zālē, pulcinot pāri par 200 apmeklētāju, kas noskatījās Harija Celma viencēlienu Tautiska būšana, ko izrādīja pašas dāmas. Izrādi bija saga-

tavojis Hugo Miķelsons, kas arī pats tēloja līdz, vienīgo vīrieša lomu visā lugā starp septiņu sieviešu lomu tēlotājām. Lugas autors dzīvo Kalamazū, sarakstījis jau vairākus asprātīgus uzvedumus skatuvei. Darbība risinās dāmu komitejas sēdē, kā jau parasti - ar ziņojumiem, ierosinājumiem, strīdiem, neiecietību, kam klāt nāk vēl aprunāšanas. Sēdi nevar lāga iesākt, jo dažas locekles novēlojušās un kad to ar dziesmu iesāk, runājamā un enerģijas ir daudz. Komitejas priekšsēdes āmuram itin bieži jānoklaudz uz prezidija galda, aicinot ieturēt klusumu. "Kad man jātur mute, tad man nav te nekā ko darīt!" skan protestētājas balss. Izrādas, ka darāmā tomēr ir gana. Ierodas arī pabalsta lūdzēja, labi saposusies dāma, bet kasē tikai trīs dolāri ar deviņdesmit vienu centu... Izlīdzas ar privātiem ziedojumiem, un lūdzēja aiziet, lai sāktu to pašu atkal no gala citā vietā. Ierodas arī labvēlis ar visu savu iekrājumu - "zeķu banku" un to atstāj. Nu ir tāds apjukums un "domstarpības", ka sēde izbeidzas. Izrādē tēloja Irma Vasere, Olga Vandele, Aina Barona, Vera Balode, Veronia Liepkalna, Lidija Misbacha, Laura Eglīte un Hugo Miķelsons, sufliere I. Vidnere. Ar dziesmu viss arī beidzās, saņemot skatītāju aplausus un no dāmu komitejas priekšnieces Lidijas Pētersones, kas dažus vārdus teica arī pirms izrādes, pa rozes ziedam, bet no izrādes sagatavotāja H. Miķelsona - "pateicības diplomu" Pie kafijas galda izpirka arī visas loterijas lozes, kas vēl dāmu komitejas ienākumus papildināja - Dāmu komitejas agrās ļieldienu brokastis 19. aprīlī, Ģimenes dienas sarīkojums 10. maijā.

LATVIJA AMERIKĀ Sestdiena, 1987. gada 21. marts

Harija Celma īsluga Tautiska būšana Toronto Austrumu draudzes pavasaŗa sarīkojumā 22. martā pl. 14.30 Sv. Barnabas baznīcas sarīkojumu telpās. Izrādē piedalās: 1. r. Aina Barone; 2. r. no kr. - Veronia Liepkalna, Olga Vandele, Irma Vasere; 3. r. no kr. H. Miķelsons (izrādes sagatavotājs), Lidija Misbacha, Laura Eglīte un Vera Balode.

Foto H. Miķelsons

LATVIJA AMERIKĀ Sestdiena, 1987. gada 4. aprīlis

● LNAK padomes gadskārtējā sēde šogad notiek 9. un 10. maijā. Kā katru gadu, sēdes laikā rīko tikšanos ar padomes locekļiem un darbiniekiem ar kopējām vakariņām un priekšnesumiem. Tāda notiks 9. maijā, pl. 19 Latviešu namā. Toronto Austrumu draudzes dāmu komiteja izrādīs Harija Celma viencēlienu Tautiska būšana, ko sagatavojis Hugo Miķelsons. Pieteikšanās vakariņām pie Latviešu Nama dāmu komitejas priekšnieces Sofijas Zaķes, tālr. 293-2513.

● Toronto latviešu pensionāru apvienības 26. marta sanāksmē Latviešu Namā bija ieradušies 150 apmeklētāju, to vidū arī septiņi Kristus Dārza iemītnieki. Silvija Vanka, Arturs Ziediņš, Kārlis Štelmanis un Hugo Miķelsons bija sagatavojuši priekšnesumus, humoristisku stāstu un dzejoļu lasījumus. H. Miķelsons, kuŗa balsi latviešu radioraidījumu klausītāji katru otro sestdienas vakaru dzird nolasot latviešu ziņas jau kopš pagājušā gada rudens, kad šie raidījumi sāka darboties, demonstrēja savus lasījumus un aicināja klausīties nākošo raidījumu 4. aprīlī, pl. 22:30 no CHIN raidītāja, AM 1540.

Kanadas Daugavas Vanagu delegātu sapulces dalībnieki. 1. r. no kr.: sekr. V. Ķere, sekr. R. Pētersons, virspulkvedis A. Silgailis, sapulces vadība - P. Ratnieks un Dr. G. Šūbiņš, Kanadas valdes priekšs. G. Brikmanis, ASV zemes valdes priekšnieks A. Spārniņš, KV vicepriekšsēdis A. Šterns un CV loceklis un KV vicepriekšs. A. Kalupnieks.

Latviešu leģiona atceres sarīkojums notika DV namā Toronto. Programmas izpildītāji dziesmās un dzejās godināja latviešu karavīrus, kas cīnījās par Latvijas brīvību. Attēlā no kr.: Krišjānis Puriņš (lasīja tautasdziesmas par latviešu karavīru cīņām un varonību), Staņislavs Leimanis (latviešu leģiona atceres runa), Dzidra Egle (soliste), Brigita Alka (klavieru pavadījumi), Brants (solists). Priekšā - dzejniece Biruta Senkēviča. Aizmugurē no kr.: Alberts Bērziņš (sacerējumi aizvadīto cīņu līdzgaitniekiem) un Hugo Miķelsons (sarīkojuma vadītājs). Foto V. Cinis

LATVIJA AMERIKĀ
1987. gada 9. maijā

●Toronto latviešu pensionāru apvienības 30. aprīļa sanāksmē Latviešu namā 180 apmeklētāju noskatījās īslugu Labs ērnieks Birutas Komarovskas sakārtojumā un Hugo Miķelsona režijā, pašiem līdztēlojot; pārējie tēlotāji bija Valentīna Šimiņa, Elza Volmere un Kārlis Štelmanis; suflētājs Edgars Koks. Skatītājiem teātris patika. "Bija ko pasmieties," tie teica. Sarīkojumu daļas vadītājas palīdze Silvija Vanka ziņoja par nākamajām sanāksmēm: 14. maijā runās LNAK valdes priekšsēdis T. Kronbergs; 21. maijā apvienības Lielais sarīkojums ar klātiem galdiem, pašu koris, Lijas Pones deklamācijas un pianistes Irisas Purenes atskaņojumi; 28. maijā mācītājs A. Celms runās par Kronvaldu Ati; 4. jūnijā apvienotais koris, deklamācijas un atvadīšanās līdz rudens sezonas sākšanai 3. septembrī. Nodarbībās ietilpst arī vingrošanas stundas ceturtdienu sanāksmēs pl. 11:00.

✥

LATVIJA AMERIKĀ
1987. gada 16. maijs

● Sakarā at LNAK padomes gadskārtējo sēdi Latviešu Nama valde un dāmu komitejas priekšnieces Sofijas Zaķes vadībā bija rīkojusi padomes locekļiem un viesiem vakariņas 11. maijā pašu namā. Sarīkojuma daļas vadītājs V. Tikiņš iepazīstināja ar viesiem, PBL apvienības valdes priekšsēdi O. Pavlovski, kas nodeva sveicienus no PBLA, majoru LKOK A. Ameriku, DV Kanadas valdes priekšnieku G. Brikmani un LNAK vadošajiem darbiniekiem. Apsveikuma vārdus

teica LNAK valdes priekšsēdis T. Kronbergs, kas arī šinī sēdē ievēlēts no jauna, aicinot atbalstīt visu Kanadas latviešu vienotāju organizāciju LNAK. Daugavas Vanagus, Baltijas tautu federāciju Kanadā un to vadītājus. Izrādīja Harija Celma īslugu Tautiskā būšana Toronto Austrumu draudzes dāmu komitejas izpildījumā un Hugo Miķelsona iestudējumā. Izrāde publikai patika, kā pateicību programmas izpildītāji saņēma ziedus.

LATVIJA AMERIKĀ
1987. gada 23. maijs

●Pēc Austrumu draudzes Ģimenes dienas dievkalpojuma Sv. Barnabas baznīcā māc. A. Celma vadībā sekoja draudzes dāmu komitejas rīkotā draudzes pēcpusdiena. Hugo Miķelsons bija sakārtojis dienai piemērotu programmu: Moira Kampbela nolasīja pašas sacerētu veltījumu Ģimenes dienai, kā arī atskaņoja kopā ar brāli Ianu trīs tautasdziesmas klavierēm un koklei. Lisa Bourna dziedāja četras solo dziesmas. Dziedone Lidija Misbacha dziedāja J. Vītola dziesmas, bet jauniete Māra Norīte - tautasdziesmas. Mārim Priedītim bija dzejas lasījumi; klavieŗpavadījumi V. Stjuartam, L. Misbachai un A. Kviesim. Pie L. Pētersones vadītās dāmu komitejas cienasta galda pulcējās ap 50 apmeklētāju.●

LAIKS
Trešdien, 1987. gada 27. maijā

Vairāk gaismas neredzīgajiem!

●Kanadā par teātra izrāžu ierakstiem rūpējies DV Kanadas valdes Kultūras nozares vad. M. Zvejnieks, bet rež. H. Miķelsons, māc A. Celms un M. Ķuze ielasījuši grāmatas, referātus, apceres un humoreskas.●

LAIKS
Trešdien, 1987. gada 27. maijā

TORONTO

●Aizvadītā DV nodaļas valdes sēdē 7. aprīlī 3 Toronto latviešu audzēkņiem (no katras skolas un ģimnazijas viens) piešķīra nedēļas izdevumu samaksu latviešu draudžu vasaras nometnes Saulainē, Sidrabenē vai Garezerā (pēdējās izdevumus pielīdzinot Kanadas latv. nometņu dalības maksai). Atbalsts attiecīgajam audzēknim, saziņā ar savas skolas vadību, DV nodaļas valdei pieprasāms pašam, iesniedzot lūgumu. Pavasara talkās veikti DV nama uzpošanas darbi ārpusē un arī telpās. Latviešu Balss raidījumu pārstāvis Hugo Miķelsons bija iepriecināts, ka dzirdamas labas atsauksmes par šiem radio raidījumiem. Nākamais raidījums sestdien, 30. maijā, plkst. 10.30 vak.; vilnis 1540 (AM skala). Raidījumi notiek ik pa 2 nedēļām. DV kluba pārziņa pienākumus uzņēmās valdes loc. Valdemārs Vīcs. Sākot ar 29. juuniju, klubs būs atvērts pirmdienās un otrdienās. ●

LATVIJA AMERIKĀ1987.g. 13.jūnijs

● Latvijas karavīru organizācija Ziemeļnieki DV Toronto nodaļas atbalstā rīko 27. jūnijā, pl. 18:30 DV Namā Latvijas brīvības cīnītāju piemiņas dienas atceri. Atmiņās par Latgales partizāniem kavēsies Jāzeps Grodnis. Dziedās DV vīru koris Ausekļa Pērkona vadībā. Hugo Miķelsona deklamācijas. Pēc priekšnesumiem vanadžu cienasts. Ieeja pret ziedojumiem.●

LATVIJA AMERIKĀ 1987.g. 13.jūnijs

●Austrumu draudzes dāmu komiteja ar priekšnieci L. Pētersoni un draudzes priekšnieku A. Bērziņu 3. jūnijā apsveica Kristus Dārzā dzīvojošos iemītniekus, kam šajā mēnesī dzimšanas diena. Pēc ziedu pasniegšanas un Daudz baltu dieniņu nodziedāšanas Hugo Miķelsons nodeklamēja Ilzes Kalnāres, Leonida Breikša, Valdas Mooras un Nikolaja Kalniņa dzejoļus. Dziedone Lidija Misbacha nodziedāja divas Šuberta dziesmas, pašai spēlējot klavierpavadījumu un sniedzot arī solo atskaņojumu. Dāmas apciemoja arī saslimušo jubilāru Dulpiņu viņa istabā. ●

LAIKS 1987. g. 13. jūnijs

● Veterānu b-ba "Ziemeļnieki" rīko 27. jūnijā DV namā "Latvijas atbrīvošanas cīņu piemiņas sarīkojumu". Programmā DV vīru koris, Hugo Miķelsons (deklamācijas, Jāzepa Grodņa atmiņu stāstījums par partizāniem Latgales atbrīvošanas cīņu laikā.

O.K. ●

TLTA ģimnazijas izlaiduma aktā 29. maijā - skolotāji, absolventi un goda viesi. Foto J. Liģers

Līdzu skatīt nākošā lapas pusē ievietoto laikraksta Laiks 1.Jūlija fotogrāfiju

TLB Sestdienas skolas 36. izlaidums notika 6. jūnijā Latviešu Centrā Toronto. Attēlā skolas absolventi, skolotāji un goda viesi. Pirmajā rindā no kr.: absolventi Edmunds Sproģis, Pēteris Ezers, Rita Collins, Dina Lynch, Sandra Kalniņa, Inta Timbere, Inga Brence, Reinis Briedis un Krišs Searle. 2. r. vidū - skolas pārzine Eluizabete Pētersone. Foto J. Liģers

Toronto latviešu biedrības sestdienas skolas 36. izlaidums 6. jūnijā notika Kronvalda Ata piemiņas zīmē. Augšējā attēlā pa kr. skolas absolvents Reinis Briedis nodod skolas karogu nākošā gada absolventiem. Karogu saņem Nils Ozoliņš. Aiz viņa Laura Ezera un Baiba Vilka. Attēlā pa labi šī gada sekmīgākās absolventes Rita Kolinsa (Collins) un Inga Brence (Abrenes tērpā) saņem L. Auzānes-Tīcmanes pieminnas balvu, ko pasniedz Arnolds Tīcmanis. Viņas abas saņem, tāpat arī pārējie absolventi, grāmatu veltes, aploksnes un brīvas nedēļas latviešu draudžu vasaras nometnēs. Apakšējā attēlā: 1. rindā skolas absolventi; aizmugurē skolotāji un goda viesi; otrās rindas vidū skolas pārzine Elizabete Pētersone, Skolas absolventi no kr. Eduards Sproģis, Pēteris Ezers, Rita Kolinsa (Collins), Diana Linča (Lynch), Sandra Kalniņa, Inta Timbere, Inga Brence, Reinis Briedis un Krišs Sērls (Searle).

Foto: J. Liģers.

LATVIJA AMERIKĀ
1987. gada 4. jūlijā

* Ar V. Vīča teiktiem ievadvārdiem sākās Ziemeļnieku rīkotais Latvijas brīvības cīnītāju piemiņas dienas sarīkojums 27. jūnijā DV Toronto nodaļas namā. Sekoja LNAK padomes priekšsēža I. Alkšņa atklāšanas uzruna un kopīgi dziedāta Dievs, svētī Latviju. Programmā, par Ziemeļnieku cīņu gaitām un pieminot dažādas, toreiz pastāvošās partizānu vienības, runāja LKOK Alberts Ameriks. Pieminot Igaunijas, Latvijas un Lietuvas armijas un viņu piederīgos - karā kritušos, DV vīru koris dziedāja Lielo Jundu. Atmiņas par zēna gados Latgalē redzētām partizānu gaitām stāstīja J. Grodnis; par plkv. Kalpaka un līdz ar viņu kritušo bērēm 1919. gada 11. martā - A. Jaunzems. Par pētījumiem partizānu dzīvē Mazsalacas apkārtnē un kapteini Jurku, stāstīja J. Treimanis.

Aijas Vilnes, Ērika Raistera, Ilzes Kalnāres un Arnolda Lūša dzejoļus lasīja H, Miķelsons. DV vīru koris A. Pērkona vadībā dziedāja 10 dziesmas. Rīkotājus un viesus apsveica: - no LNAK- I. Alksnis; Latviešu b-bas - L. Ozols; DV KV un DV Toronto nodaļas - Z. Akots; Baltiešu veterānu līgas - Ed. Ozols; igauņu veterāniem - V. Kalniņš. Rakstiskus sveicienus bija sūtījuši LKOK A. Lauris; Latvijas goda konsuls Dr. E. Upenieks un mākslinieks A. Nullītis. Viesu vidū bija virspulkvedis A. Silgailis; kalpakietis K. Tannis un daudzi abu pasaules karu līdzgaitnieki. Vakars noslēdzās pie nodaļas vanadžu sarūpētā cienasta galda, kopējām dziesmām un pārrunām. Norisi vadīja V. Vīčs.

*

LAIKS
Sestdien, 1987. g. 18. jūlijā

* Ziemeļnieku rīkotais brīvības cīnītāju piemiņas dienas sarīkojums DV namā bija pulcinājis turpat ap 100 dalībnieku. LNAK padomes prezidija priekšsēdis I. Alksnis, atklājot sarīkojumu, raksturoja Ziemeļu frontes nozīmi mūsu tautas brīvības cīņās un vēsturē. Cīņā pierādītā varonība un tēvzemes mīlestība ir vēsturisks notikums, kas godā turama un pateicībā pieminama. Plašāku ieskatu tā laika notikumos un kauju gaitā sniedza viens no dalībniekiem, LKOK majors Alberts Ameriks. Andrejs Jaunzemis savukārt pakavējās atmiņās par plkv. Oskara Kalpaka traģisko nāvi un goddevīgo izvadīšanu pēdējā gaitā. Jaunības atmiņas par pieredzētām partizānu gaitām un cīņām Latgalē interesantā stāstījumā sniedz Jāzeps Grodnis. Iespējamās ziņas par partizānu darbību Mazsalacā un tās apkārtnē sakārtojis Jānis Treimanis, kas klausītājiem deva iespēju vispusīgākam ieskatam par tautas līdzdalību brīvības cīņās un grūtajiem apstākļiem, kādos tās risinājās. Programmas daļā patriotiskas dziesmas dziedāja DV vīru koris diriģenta A. Pērkona vadībā. Vairāku autoru dzejoļus lasīja H. Miķelsons. Ziemeļniekus sveica I. Alksnis (LNAK), Z. AKOTS (DV Toronto nod.)), L. Ozols (TLB), Ed. Ozols un V. Kalniņš (Baltiešu veterānu līga). Rakstveida apsveikumus nolasīja norises vadītājs V. Vīčs. DV Toronto nodaļas vanadzes A. Jakobsones vadībā bija sarūpējušas bagātīgu cienastu.

*

LATVIJA AMERIKĀ Sestdiena, 1987. gada 15. augustā

Aizlijušie svētki Saulainē

Saulaines bērnu svētku saimi 1. augustā atklāja nometnes komanmdante un svētku norises pārzinātāja Renāte Wust, sveicot mājniekus, sidrabeniešus un viesus un iepazīstinot visus ar priekšā stāvošo dienu kārtību un programmas sagatvotājiem māc. F. Kristbergu, I. Semenovu un citiem. Sekoja kopīgi dziedātā tautas lūgšana, Dievs svētī Latviju. Klātesošos Saulaines pārvaldes vārdā sveica priekšsēdis A. Brencis.

Svētku pirmā diena bija paredzēta sportam, tādēļ svinīgam ievadam sekoja vieglatlētikas nodarbības dažāda vecuma nometņotājiem. Diena beidzās ar kopēju "galā" uzvedumu "Koši, koši! Jauki, jauki!" Brigitas Alkas un Laumas Cennes vadībā, piedaloties Saulaines un Sidrabenes nometņotājiem - kopskaitā ap 70 atsevišķiem izpildītājiem

(vieglatlētikas rezultāti un uzveduma apraksts sekos).

Otra svētku diena 2. augusts bija nelaimīga diena. Jāņu laikam pienākošais lietus "aplaimoja" plašāku apkārtni, tādi skarot arī Saulaini un pārvelkot svītru paredzētām ārpustelpu nodarbībām. Lietaino dienu ievadot, notika mācītāja F. Kristberga vadīts svētbrīdis, mūzikas pavadījumu spēlējot Brigitai Alkai. Svētbrīdī piedalījās Saulaines un Sidrabenes nometņotāji ar labi sagatavotām tautas dziesmām. Dienas gaitu turpinājumā sekoja iekštelpu nodarbības stendos. Šķūnī Benitas un Edgara Tiltiņa izkārtotas un daudzo palīgu vadītas sacensības bija Krupīšu mešanā, Makšķerēšanā, Laimes akā, Veiklā roka, Auto sacīkstes, Maisā skriešanā, Bumbas spainī mešanā un citur. Pūnītī gatavoja dažādas rotas un spēļu lietas, kuŗas gatavotāji ieguva savā īpašumā. Ipatnējs, visu mīlēts viesis bija dzeltens zaķis, kurš klausīja uz vārdu "Rasma". Pusdienu maltītei un nemitīgām lietus gāzēm sekoja velreizēja, kopēja pulcēšanās Saulšķūnī, kad labvēlīgu skatītāju sumināti, apbalvojumus saņēma sadraudzīgā sporta uzvarētāji, kuŗus izsniedza mācītājs F. Kristbergs Saulaines pārvaldes padomes priekšnieks A. Brencis un M. Lūsis. Aizlijušo svētku programmu noslēdza A. Brencis, izjustos vārdos pateicoties neskaitāmiem palīgiem - abu nometņu bērnu vecākiem, Ozoliņu un Krasta ģimenei, Imantai Spēlītei, Inesei Dobelei un citiem Saulaines darbiniekiem ar Skaidrīti un Modri Pauderi priekšgalā.

Labi uzrakstītā drāmatiskā darbā, acīm neredzama bet garā nojaušama, ir "caurviju darbība", kuŗa, ja izrādes laikā nepārtrūkst, nosaka izrādes kvalitāti. Skatuves darbs sadalīts cēlienos. Šo salīdzinājumu var pārnest uz Saulaini, kur katrs sarīkojums ir kā rakstu darbs ar labas caurviju darbības veidotājiem visiem darbiniekiem, ieskaitot virtuves personālu. Viņi pirmie no rīta mostas un pēdējie vakarā iemieg. Neviens viņu rūpju pilnās acīs neieskatās, noskrietās jūdzes nemērī, pakāpienus neskaita. Tikai viņu darba "cēlienu" beigās, - brokastīs, pusdienās, vakariņās apkalpojot daudzos izsalkušos, aiz virtuves lodziņa pazib viņu smaidošās sejas. Tur Ērika Reinfelde, Rasma Suchova, Skaidrīte Paudere, Elvīra Velkere, Sandra Pelizzer un daudzi citi. Un tad, viesis maltīti krēslainajā mājas palievenī baudot, var droši teikt, ka Dievs ir svētījis šo skaisto upes līci un devis spēku Saulaines darbiniekiem, rakstīt garīgām vērtībām pilnu drāmatisku sacerējumu, kurš ar savu labo caurviju darbību to tuvina latviešu trimdinieku dzīvei. ...**Ons**

Kādēļ Saulainē mums labi klājas

Notavasagas upes krastos esošās Toronto latv. Sv. Jāņa draudzes lauku īpašuma Saulaines plašumus atkal pāršalc vairāku paaudžu priecīgas čalas. Tur vasaras atpūtā satikušies bērni, vecāki un vecvecāki. Bērni vadītāju uzraudzība pavada laiku nometnē. Vidējā paaudze krāj spēkus rītdienas darba cēlienam. Vecākā paaudze izbauda dzīves skaistumu un brīvi tīrā gaisā, ēnainā un klusā lapenē, vai arī rāmi plūstošas upes malā, kuŗas ūdeņi slēpj "Pēteŗa lomus".

Saulaines īsa brīža apmeklētājam paveŗas krāšņa aina. Draudzes lauku īpašums lieku reizi pierāda savu nozīmīgumu, veicinot dabīgu paaudžu dzīves norises mijiedarbi bez aizspriedumiem, bez plaisām. Smaidi, uzmudinājumi, draudzīgas roku vēdas jaucas ar skaļām jauniešu čalām un dzīvi pieredzējušu cilvēku nosvērtu valodu.

Bērnu nometne savas dienas gaitas uzsāk ar sasveicināšanos, rīta lūgšanu, karogu (3) pacelšanu un ziņojumiem, ja tādi ir. Seko brokastis, kad, līdzīgi pārējām ēdienu reizēm, pie galdiem apkalpo paši bērni. Dienā ir trīs maltītes, ēdieni spēcina un piemēroti prasīgajai apkārtnei. Starplaiku uzkodas nav populāras.

Rīta cēliens aiziet rotaļās un sacensībās. Tās notiek latviešu valodā. Saulainē lieto metodi - "caur atpūtu ar lab-

Daudzi jaunieši Saulainē pavadīja visu vasaru

Foto H. Miķelsons

sajūtu un prieku pie zinībām!" Nodarbības rīta un pēcpusdienas cēlienā beidzas ar dziedāšanu. Pusdienās ir virtuves speciālitāte - vira ar saimnieces izdomātu piedevu.

Bērni, kas vēlas, var ēnainā mājas nojumē aust prievītes un grāmatu zīmes A. Stradas vadība. Pārējie uzturas savās telpās lasot grāmatas, spēlējot iekštelpu spēles vai arī citādā veidā krājot spēkus pēcpusdienas cēlienam. Tas sākas ar nodarbībām upmalā un turpinās ar sporta spēlēm, vieglatlētiku, šķēršļu gājienu un ugunskura programmas sagatavošanu. Tad atkal dziedāšana, vakariņas un svinīga ierinda pie karogiem. Saulei dodoties uz rietu, pagalmu pāršalc daudzgalvaina jauniešu pulka dziedātais Svēts mantojums un pusbalsī teikta lūgšana. Pirms izklīšanas vakara nodarbībām vēl ir apbalvojumi par dienas sasniegumiem un ziņojumi. Atkarībā no nedēļas dienas vakaros notiek svecīšu dievkalpojumi, filmas izrāde, dejošana, ugunskurs vai arī cita veida saiets. Visās nodarbībās, saietos un notikumos, kur vecums atļauj, piedalās arī Putnu salas iemītnieki, kuŗu uzraudzība ir Baibas Crawford un viņas palīdzes Ritas Collins un Dairas Jākobsones rokās. Pulksten desmitos vakarā iestājas naktsmiers.

Daudzsološa ir nodarbība ar latviski nerunātājiem bērniem Ineses Semenovas vadībā. Jau otrā nedēļā pēc ierašanās nometnē šie bēni apguvuši pietiekamas valodas zināšanas, lai sekotu nodarbībām. Atgriežoties ģimenē un rudenī latviešu skolā, tie uzrāda atzīstamas sekmes latviešu valodā un mācībās vispār. Bērniem nometnē patīk uzturēties draudzīgo attieksmju dēļ, un vecāki zina, ka viņu lolojums ir drošās rokās. Garīgās norises vada draudzes mācītājs F. Kristbergs. Nav vietas Saulainē, par kuŗu nebūtu nomodā enerģiskās Renātes Wust pārzināto vadītāju redzīgās acis. Tie ir ilggadēji, nāk klāt jauni. Tā Monika Timbere strādā jau 4. gadu, Lāra Bērziņa un Pēteris Kaļiņš - 3., Pauls Ezers, Pēteris Bērziņš un Lauma Cenne - 2., Ian Campbell, Ādams Kaļiņš un Ann Mari Pētersone 1. gadu. Vairāki no viņiem ir ar speciālām zināšanām: Lauma Cenne mūzikā, Lāra Bērziņa un Pēteris Kaļiņš sportā, Ādams Kaļiņš zīmēšanā.

Saulaines nometnes gleznainā apkārtne, brīvība un atpūta pulcina bērnus kā no tuvākās apkārtnes, tā arī Britu Kolumbijas, Albertas, Pensilvēnijas, Ohio un Ņujorkas. Nometnē īsāku laiku uzturējās speciālisti savās zināšanās: mūzikā un dziesmās Bri-

gita Alka, voleja spēles veiklībā Modris Lorbergs jun., bet vadītājus vieglatlētikā sagatavoja Juris Ķēniņš. Par ambulances māsiņu strādāja Anna Ābele, bet negadījumos palīdzību sniedza Dr. Guntis Siliņš. Aiz virtuves lodziņa, pie kuŗa pulcējas izsalkušie vasarnieki un bērni, strādāja saimnieces Rasma Suchova un Ērika Reinfelde ar palīgiem - Skaidrīti Pauderi, Sandru Pelizzer, Melanie Stark un Chris Wust. Visur klāt Saulaines saimnieks Modris Pauders ar padomu un palīdzību. Tādēļ - Saulainē mums labi klājas!

H. Miķelsons

✻

LATVIJA AMERIKĀ Sestdiena, 1987. gada 15. augusts

Druvas nodaļai 25 gadi

22. augustā Purvainē pie Hillsbergas notiks DV Druvas nod. 25. gadasvētki. Šīs rosīgās nodaļas sākums ir kādreizējo 60 latviešu saimniecību pagastā pie Šelburnas(Oranžville). Tur jau pastāvēja vietējā Lauksaimniecības biedrība. Bet tā kā jauno lauksaimnieku vidū bija daudzi 2. Pasaules karā neuzvarētā Latviešu leģiona piederīgie, pagastā radās vieta arī Daugavas Vanagiem. 1962. g. 29. novembrī savus kādreizējos cīņu biedrus apmeklēt ierodas DV priekšnieks plkv. V. Janums un V. Ždanovska saimniecībā liek pamatus jaunai DV nodaļai. Iniciātoru grupā piedalās Ždanovski, Ozoliņi, Kalniņi, Beņķīši, Bērziņi, Bukovski, Borisi, Plūdumi, Jēģeri, Smiltnieki, Purmaļi, Turķis u.c. Pirmajā valdē ievēl V. Ždanovski, E. Smiltnieku, Ž. Bukovski, J. Plūdumu un H. Ozoliņu. Nodaļai dod Druvas vārdu. Sākuma gados M. un H. Ozoliņu māja Šelbunā kļūst nodaļas "galvenā mītne". Tur notiek valdes sēdes un mazāki sarīkojumi, lielākiem īrē leģiona zāli. Pirmajos darbības mēnešos nodaļas rocība maza. Līdzekļu iegūšanai rīko sarīkojumus ar kulturāli sabiedrisku saturu, izlozēm. Ir gadījums, kad valdes priekšsēdis noziedo dzīvu bulli, lai izloze būtu pievilcīgāka. Īsā laikā Druva ierindojas DV organizācijas saimē kā nozīmīgs faktors politiski kulturālas dzīves veicināšanā. Pēdējos gadus nodaļas vanadžu un vanagu dzīvi Druvas nodaļā, čakliem talciniekiem piepalīdzot, pārzina Marija un Aleksandrs Kalniņi. Jāpiezīmē, ka Marija ir DV Druvas nodaļas vanadžu kopas vienīgā vadītāja kopš dibināšanas.

Bieži organizāciju darbs aizrit četrās sienās, tautas nepamanīts. DV Druvas nodaļa savus centienus nespēj noslēpt. Tā ar saviem vadītājiem ir plaši pazīstama. Labi organizētie latviešu tautai nozīmīgo dienu atceres akti, ziedojumi kopējiem pasākumiem un ikgadējie dārza svētki augustā Kalniņu mājā ir reizes, kad latviešu trimdinieki satiekas Druvā, lai iepazītos, atcerētos, un nacionāli stiprinātos nepagurt cerībā uz brīvu Latviju.

LATVIJA AMERIKĀ Sestdiena, 1987. gada 22. augusts

Saulaines bērnu nometnes komandante Renāte Wust un vadītāja Inese Semi nova. Foto H. Miķelsons

Arī gaidāmajos Druvas 25. gadasvētkos stūrakmens ir viesi apmeklētāji, un tie 22 augustā laipni gaidīti "no maliņu maliņām". Būs svētbrīdis, svētku runa, solo dziesmas un deklamācijas, īsluga, cienasts un saviesīga dzīve. Kā nokļūt svētku vietā - Purvainē? 401. ātrceļš, Trafalgar Road, 24. šoseja un 4. līnija ir viss, kas jāiegaumē, lai priecīgs svētku viesis ierastos DV Druvas nodaļas svinībās Purvainē 22. augustā, plkst. 15. -ons

Bērnu priekšnesumi Saulainē

Pēc intensīva nedēļas darba nometnē Brigitas Alkas vadībā ar mūziku, dziesmām un sacerējumu lasījumiem, piedaloties arī viesiem sidrabeniešiem, Saulšķūnī norisa krāšņais uzvedums "Koši, košī! Jauki, jauki!" Redzot kopā pāri par 100 gados jaunus programmas izpildītājus, dzirdot pazīstamu un arī jaunu dziesmu vārdus un prozas darbu lasījumus atzīstamā latviešu valodā,var droši teikt, ka trimdas saime stāv uz garīgi stipriem pamatiem. Nav iespējams vārdos pieminēt visus dalībniekus - tie paliks kā zvaigznes pie Saulaines vasarīgajām debesīm par prieku savai jaunībai, par godu Dievam un tēvuzemei Latvijai! Atzīstamu vietu sarīkojuma organizēšanā un programmu aizpildīšanā ieņēma talantīgā Lauma Cenne mūzikā, dziesmā, dzejā un nometnes vadītāju dzīvē. Tad spridzīgā vijolniece Inga Malēja, dziļdomīgā flautiste Rita Collins, sapņainā koklētāja Laura Ezera, solisti - jaunie tenori K. Ozols un T. Ivsiņš, atjautīgā humoriste Krista Ozoliņa, nopietnās deklamātores Indra Lukovska un Mārīte Avena, izteiksmīgie atmiņu stāstītāji P. Semenovs un Jenny O'Brien, Sidrabenes nometnes vadītāja Astrīda Kalna-Kalniņa un daudzi daudzi citi.

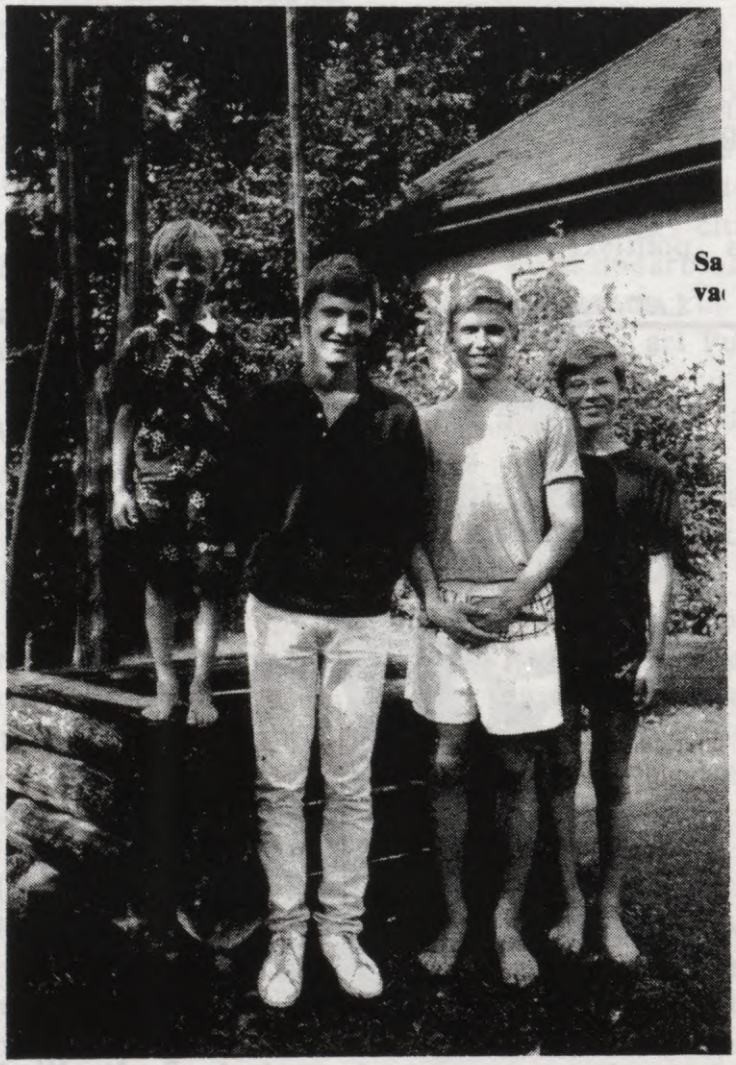

Četri brāļi Kaļiņi Saulainē - no kr. Ēriks, Ādams, zēnu nom. vad Pēteris un Edvards. Foto H. Miķelsons

Šeit neminētie ir tikai daži no mūsu skaistā tautas gara mantu pūra lietotājiem Saulaines bērnu svētku uzvedumā. Mēs dzirdējām Saulaines kā arī Sidrabenes nometnes kori, meiteņu ansambli, solo dziedājumus un stāstus, Ineses Semenovas pārzināto, latviski mazrunātāju priekšnesumu nevainojamā latv. valodā, redzējām Putnu salas iemītniekus dziesmu rotaļās. Vecākiem, vecvecākiem un viesiem par viņu jaunību stāstīja tautasdziesmas.

Programma izskanēja ar nometnes komandantes Renātes Wust pateicību un publikas aplausiem izpildītājiem,

ziedu pasniegšanu programmas sagatavotājiem un rokdarbniecei Annai Stradai un ar archib. A. Lūša un māc. J. Cālīša cildinātāju izvērtējumu. H.M.

Saulainē šovasar nometņoja arī vecāki jaunieši. No kr. Veronika Pavilonis, E. Austriņš, Alide Austriņa.

Foto H. Miķelsons

Par Latviju brīvu, daiļu un varenu!

Sveicam DV Druvas nodaļas 25 gadu svētku viesus!

Toronto Sieviešu Drāmatiskais ansamblis tēlo!

❋

Harija Celma īsluga -

TAUTISKA BŪŠANA

Darbojas: Namsaimnieku biedrības dāmu komiteja -

Berta Slaida - komitejas priekšsēde .....Irma Vasere
Renāte Āra - sekretāre .....Olga Vandele
Vaida Pērse - biedrzine ..... Aina Barona
Diana Egmonta - sarīkoj. daļas vad. ....Vera Balode
Elīna Drosme - saimniece .....Veronia Liepkalna
Zaiga Albīna - kasiere .....Lidija Misbacha
Maira Abgara - pabalsta lūdzēja .....Laura Eglīte
Kristaps Sērmūklītis - labvēlis .....Hugo Miķelsons

❋

Izrādes sagatavotājs H. Miķelsons

Suflē Ilma Vidnere

❋

Darbība notiek vakarā biedrības saieta telpās.

❋

Ansamblis pateicas Liepkalna un Baloža kundzei par viesmīlību īslugas sagatavošanas laikā.

❋

DRUVAI 25 GADI

Kā grezna rota Latvijai, septiņi sarkanbaltie karogi, kuŗus ienesa - Druvas, Kičeneras, Otavas, Bramptonas, Londonas, Hamiltonas un Toronto Daugavas Vanagu nodaļu pārstāvji, Andai Sprūdžai atskaņojot Tev mūžam dzīvot, Latvija, nostājās viesu priekšā, lai darbīgajai Druvas nodaļai Purvainē atzīmētu 25 darbības gadus. Tā kā mācītājs A. Dūmiņš bija saslimis, paredzēto svētbrīdi vadīja Inta Purva.

R. Purvs īsā pārskatā iepazīstināja ar nodaļas vispārējo dzīvi un nobeidza savu stāstījumu ar kopīgi dziedātu Dievs, svētī Latviju. Kanadas vanadžu vadītāja Nora Pulcinna svētku runā ietvēra pašreiz trimdā un okupētajā Latvijā nacionālpolitiskā laukā notiekošos strāvojumus. Savu runu N. Pulciņa beidza ar okupētajā Latvijā nebrīvībā turētā brīvības cīnītāja Gunāra Astras vārdiem: "Latvieši spēs pārdzīvot šos tumšos laikus!"

Programmas turpinājumā Druvas nodaļa saņēma daudz apsveikumu un veltes. Nora Pulciņa sveica no Kanadas vanadzēm, Z. Akots - no Toronto nodaļas, (kliņģeris), Dzidra Taube un G. Šūbiņš - Kičeneras-Vaterlū (ziedi), Sofija Roze un Elza Kudrašova - Bramptonas nod. (kliņģeris), V. Dāboliņš - Hamiltonas nod. (kaŗavīru dziesmu grāmata), R. Alksnis, Londonas nodaļas

(ziedi), A. Šteinbachs - Niagaras nod., Milda un K. Millers - Otavas nod. (aploksne un ziedi), M. Zvejniece - St. Katrīnu vanadžu kopa un "Senatne" (ziedi), Smaida un J. Melderi - Kesvikas nod. (ziedi), Milda Vītola un Ilze Spalviņa - Lauksaimnieku biedr. (ziedi), Astrīda Jakobsone un Vera Bebre - Toronto vanadžu kopas (kliņģeris Druvas vanadzēm), A. Šteins - Latvijas Brīvības Fonda. Laba vēlētāju rindu noslēdza A. Kalupnieks, sveicinot no DV CV, DV KV un valdes priekšsēža G. Brikmaņa, paziņojot par DV CV atzinības raksta piešķiršanu Ērikai Peniķei; A. Kalniņš saņēma atzinības kausu šaušanā Strēlnieku klasē Globālās Dienās. A. Kalupnieks pateicās mājastēvam Rūdolfam Purvam par doto iespēju noturēt DV Kanadas valdes sēdi Druvas nodaļas Purvainē.

Ar klusuma brīdi godināja mūžībā aizgājušās vanadzes un latviešu pagasta sabiedrības locekles Austras Bukovskas piemiņu. Savā pateicībā klātesošiem viesiem un domās esot ar pārējo trimdas sabiedrību, A. Kalniņš mudināja nešaubīgi ticēt mūsu tēvu zemes Latvijas brīvības rītam.

Programmas daļā bija Andas Sprūdžas dziedātās un skandētās tautasdziesmas kokles pavadījumā. Klātesošie sniegumu uzņēma atsaucīgi. Atsaucības netrūka arī H. Miķelsona sagatavotās Harija Celma īslugas Tautiska būšana tēlotājiem Toronto sieviešu drāmatiskā ansambļa izpildījumā. Par pazīstamām melodijām rūpējās akordeonists E. Zakuls. Pāri 100 apmeklētāju piedalīšanās DV Druvas nodaļas 25. gada svētkos bija skaists apliecinājums patiesai draudzībai. ...Ons

*

Vāks latviskas paražas

Latviskas paražas līdz ar to zinātāju mūža gaitām lēnām slīd aizmirstībā. Lai mūsu jaunajai audzei, kuŗa tik cerīgi pārņem savu priekšgājēju daudzās dzīves ziņas, dotu ieskatu latviešu ikdienas paražās, LNAK Kultūras padome ir pasākusi šīs paražas vākt, sakārtot un izdot iespiestā veidā, tādā veidā atstājot garīgu mantojumu nākošām audzēm. Šo paražu vācēji ir ikviens Kultūras padomes un atsevišķs Preses kopas loceklis, no kuŗiem viens ir Eduards Tiltiņš, kas dod avīžniekam H. Miķelsonam īsu interviju par iecerētā darba īstenošanu:

H.M. Latviešu periodikā esmu lasījis Tavus pieredzējumus par vēsturiskiem notikumiem Rīgā. Vai Tavā atmiņu vācelē nav arī interesantu sadzīves notikumu?

E.T. Paldies par uzmanību, Nebūdams svaidīts rakstītājs, vēlējos dalīties ar citiem. Ceru, ka esmu pateicis kaut ko citur nedzirdētu. Par sadzīves notikumiem runājot, jāatzīstas, - dzīvei cauri esmu gājis ar vaļējām acīm un labu atmiņu.

H.M.: Kā zini, Kultūras padome Intas Purvas vadībā pašreiz veic latviešu ikdienas paražu vākšanas darbu, lai iegūtos materiālus apvienotu literārā izdevumā. Vai tu būtu ieinteresēts iesaistīties šajā darbā?

E.T.: Latviešu kultūras dzīves nākotne ir katra latvieša dzīves sapnis un tā piepildīšana. Esmu ar mieru pielikt roku.

H.M.: Tad Tu varētu būt viens no tiem, kas Kultūras padomes uzdevumā uzņemtos no tautiešiem savākt Latvijas novados un pilsētās zinamās paražas?

E.T.: Kā jau teicu - esmu ar mieru. Kas man būtu jādara?

H.M.: Līdz ar šo interviju ievietosim laikrakstā Tavu adresi un tāļruņa numuru ar lūgumu - ikvienam jau rīt iesūtīt viņam zināmās latviešu tautas dzīves paražas.

E.T.: Centīšos būt čakls uzticētā pienākuma pildītājs, jo noteikti zinu, ka čaklu paražu iesūtītāju - talcinieku man netrūks.

H.M.: Nobeigšu šo īso sarunu ar jauneklīgo Preses kopas dalībnieku Eduardu Tiltiņu, atstājot lasītājiem viņa adresi: 17 Redwood Ave. Toronto, Ontario, Canada, M4L 2S6, tālr. (416) 466-4438, un lūgumu mūsu nākošo paaudžu vārdā: piedalīties latviešu dzīves paražu vākšanā!

*

LAIKS
1987. g. 16. septembrī

DV Druvas nodaļa divdesmitpiecgadniece

PURVAINE (R.N.) Kanadas DV organizācijā Druvas noda-

ļa ir viena no jaunākām. Tā nav skaitliski liela, bet ar rosīgo darbību un atsaucību kopējiem mērķiem ir iecienīta un plaši pazīstama. To liecināja arī kuplais apmeklētāju skaits nodaļas 25 gadu darbības atceres sarīkojumā Purvainē. Septiņu apkārtējo nodaļu pārstāvji ar saviem karogiem un ap 150 viesu sarīkojumu izvērta par svinīgu un nozīmīgu notikumu. Purvaines īpašnieki Rūdolfs un Inta Purva ar palīgiem un palīdzēm bija uzņēmušies sarīkojuma izkārtošanu un viesmīlīgu"aprūpi". Kanadas DV vanadžu vadītāja Nora Pulciņa svētku runā pieminēja ievērojamo darbu un nopelnus aizvadītajos 25 gados, bet uzsvēra, ka pašreizējais laikmets prasa nepārtrauktu darbu arī nākotnē. Okupētajā Latvijā arvien skaļākas kļūst protesta balsis pret režīmu un apspiedējiem, nebaidoties no sodiem un represijām. Rīgā notikušās demonstrācijas nav apslēpjamas rietumu pasaulei, tāpat sodītie patrioti un sirdsapziņas cietumnieki ir liecība par komūnisma nelikumībām un nežēlību. Tādēļ ir pēdējais laiks visiem brīvībā dzīvojošiem latviešiem apzināties savu nacionālo pienākumu un vienotībā apliecināt savu kalpošanas gribu Latvijai.

Pagarā apsveicēju rindā DV Centrālās valdes un DV Kanadas valdes apsveikumu nodeva priekšsēža vietnieks A. Kalupnieks. Par izcilu darbu DV Kanadas valdes atzinības rakstu pasniedza Ērikai Penikei un DV Druvas nodaļas valdes priekšsēdim A. Kalniņam šaušanas sacensībās izcīnīto balvu. No DV Toronto nodaļas sveica Z. Akots un A. Selga, no Kičeneras-Vaterlū prof. Dr. G. Šūbiņš, no Hamiltonas V. Dāboliņš, no Bramptonas S. Roze un E. Kudrašova, no Londonas R. Alksnis, no Niagaras A. Šteinbachs, no Otavas K. un V. Millers, no Sv. Katrinēm M. Zvejniece, un no Kesvikas J. Melderis, no Latviešu lauksaimnieku biedrības M. Vītola un I. Spalviņa, no Latvijas brīvības fonda Dr. A. Šteins un no Toronto vanadžu kopas A. Jakobsone un V. Bebre, pasniedzot tradicionālo "dzimšanas dienas" kliņģeri. DV Druvas nodaļas valdes priekšsēdis A. Kalniņš un vanadžu kopas vadītāja Marija Kalniņa pateicās visiem apsveicējiem, kā arī Purva ģimenei par uzņemšanu.

Priekšnesumu daļā ar deklamācijām un dziesmām kokles pavadījumā teicami sagatavotu programmu sniedza jaunās paaudzes talantīgā pārstāve Anda Sprūdža. Harija Celma jautro skeču "Tautiska būšana" H. Miķelsona režijā sniedza Austrumu ev. lut. latviešu draudzes dāmu komitejas ansamblis. Sekoja kopējas vakariņas.

*

LATVIJA AMERIKĀ
1987. gada 31. oktobris

TORONTO

● Sidrabeniešu rudens sarīkojumu 17. oktobrī atklāja pārvaldes loceklis E. Eglīte. Sekoja kopīgi dziedātā Sidrabenes dziesma ar Indras Gubiņas vārdiem un J. Norviļa mūziku. Ar pārvaldes ziedu velti Inārai un grāmatu Tālivaldim Juranovskim, klātesošie atvadījās no čaklajiem Sidrabenes saimniekiem, kuŗi pēc līguma laika nokalpošanas pāriet citā darbā. Priekšnesumu daļā Toronto Austrumu draudzes dāmu komitejas drāmas kopa ar iepriekšēju veiksmi iepriecināja klātesošos ar Harija Celma īslugu Tautiska būšana, H. Miķelsona iestudējumā. Sekoja deju mūzika un rudens labumu bagātīga mantu loterija, Lonijas Kleperes un palīdžu izkārtojumā. Par cienastu bija rūpējušies pārvaldes locekļi un labvēļi. Par rudenīgā sarīkojuma lietprātīgo izkārtojumu Sidrabenes sarīkojumu zālē pateicība pienākas Sidrabenes sabiedriskās daļas vadītājai Gaidai Āpšei ar daudziem atsaucīgiem palīgiem.

...Ons

*

LAIKS
Sestdien, 1987. g. 14. novembrī

* Turpinot novadnieku vakaru virkni, LPB Kanadas kopa bija rīkojusi galvaspilsētai Rīgai veltītu sarīkojumu. Mākslinieces Valijas Mērnieces dekorētajās telpās pulcējās ap 100 rīdzinieku, kas vēlāk Hugo Miķelsona vadītā izsolē sacentās mākslas darbu iegūšanā. Sarīkojuma vadītāja un kopas valdes priekšsēde Inta Purva klausītājus iepazīstināja ar Rīgas vēsturi no dibināšanas līdz mūsu dienām. "Rīgas pagalmos" - bija Mārtiņa Deruma izvēlētais temats, lai literārā sniegumā parādītu ikdienas dzīvi un ļaudis, kas centās to nodrošināt dažādos veidos. Kā filmā

parādījās sen aizmirstie leijerkastnieki, nažu trinēji, ceļojošie stiklinieki, lupatu vācēji, zivju sievas un rinda tā laika amatnieku un tirgotāju. Nopietnāki bija Rīgas apraksti, ko M. Derums bija izlases veidā sakārtojis no amerikāņu žurnālista Meinarda Ovena Viljemsa ceļojuma apraksta, kas publicēts "National Geographic" 1924. gada izdevumā. Senās Rīgas ainavas teicami papildināja Aleksandra Čaka dzejoļi Ed. Pētersona lasījumā. Par jautriem notikumiem Rīgas krodziņos feļetonu lasīja Ed. Tiltiņš, neaizmirstot arī tā laika žargonu un "speciālos teicienus". Ērika Raistera dzejoļus lasīja Lolita Gulbe. Par Švarca kafejnīcas "Štopkūkām" un speciālo kafijas galdu bija rūpējušās DV Toronto nodaļas vanadzes A. Jākobsones un Dz. Gulbes vadībā.

❋

LATVIJA AMERIKĀ
1987. gada 28. novembris

TORONTO ZIŅAS

❋ Karavīru daudzinājumu DV Toronto nodaļas izkārtojumā 7. novembrī ievadīja DV CV loceklis A. Kalupnieks ar stāstījumu No Opočkas līdz Kurzemei. Latviešu karavīrs, tautas atbalstīts, ticēja brīnumam un taisnības uzvarai.

Programmas turpinājumā vīru koris Viesturs diriģentes Vizmas Maksiņas vadībā uzstājās ar deviņām dziesmām ar A. Vītolu kā solistu vienai dziesmai. H. Miķelsons skandēja L. Breikša un P. Iklāva dzejas. Publika par izpildījumu bija ļoti atsaucīga. Norises starplaikā nodaļas vanadzes apveltīja klātesošos karavīrus katru ar rozes ziedu, bet A. Kalupnieks izsauca DVKV sporta medaļu un DVCV atzinības raksta ieguvējus Toronto nodaļā. Karavīru daudzinājums beidzās ar nodaļas vanadžu sarūpēto mielasta galdu, kopdziesmām A. Pērkona un A. Vītola sen. vadībā, pēdējam vadot arī vakara norisi.

❋

LATVIJA AMERIKĀ
1987. gada 5. decembris

❋ Toronto 24. novembrī 86 gadu vecumā mirusi pazīstamā aktrise un režisore Milda Bērziņa-Muižarāja. Aizgājēju pēdējā gaitā izvadīja 30. novembrī no Rosara bēru nama uz Jorkas latviešu kapiem mācītājs A. Celms. Svētdien, 29. novembrī, bēru namā notika aizlūgums ar māc. A. Celma Bībeles lasījumiem. Ariana Liepiņa dziedāja divas tautas dziesmas: Maza biju, neredzēju un Saulīt tecēj tecēdama pašas kokles pavadījumā. Aktieris Eduards Pētersons no Gvelfas pakavējās pie aizgājējas dzīves gājuma. Viņa Krievijā zaudējusi savus vecākus, pārcietusi grūtības un 1917. g. atgriezusies Latvijā. Darbojusies Nacionālā teātrī Rīgā. 1951. gadā no Zviedrijas ieceļojusi Toronto, kur nodibinājusi un vadījusi pati savu teātri, kur izrādītas mūsu klasiskās lugas. Lolita Gulbe deklamēja savu dzejoli Priežu skals, veltītu aizgājējai. Hugo Miķelsons deklamēja kokles pavadījumā. Ar dzeju vēl atvadījās Skaidrīte Pūpēde, Stanis Butkēvics, Biruta Tīruma Pētersone, Juris Dzeguze.

❋

LATVIJA AMERIKĀ
1987. gada 19/26. decembris

TORONTO ZIŅAS

❋Ikviens latvisko svētku tradiciju cienītājs būs laipni gaidīts Sv. Barnabas baznīcas sarīkojumu telpās, kur sestdien, 19. decembrī, plkst. 15.00 notiks Austrumu draudzes Ziemsvētku eglītes sarīkojums dāmu komitejas izkārtojumā. Svētbrīdim sekos jauniešu priekšnesumi ar mūziku, dzeju, sacerējumu lasījumiem un dziesmām - H. Miķelsona vadībā.

Būs apdāvināšana bērniem un Ziemsvētku vecītis.

❋

LATVIJA AMERIKĀ
1987. gada 19/26. decembris

❋ Mūžībā aizgājušo DV Toronto nodaļas biedru godināšanas pēcpusdienu nodaļas namā 29. novembrī atklāja valdes priekšsēdis Z. Akots. Pirms vairākiem gadiem zvaigžņu pulkiem piepulcinātie DV organizācijas biedri - A. Tirzītis, J. Rapša un A. Rupšenieks novēlēja savu mantojumu Toronto nodaļai, pie kam pēdējais vēlējās, lai nodaļa izkārto turpmākos gados mirušo biedru ikgadēju piemiņu. Izpildot viņa vēlēšanos un pieminot šos trīs, kuŗi ar savu devumu stiprināja nodaļas materiālo pusi, kā arī vēl pieminot pēdējā gadā mūžībā aizgājušos 9 nodaļas biedrus, Z. Akots uzaicināja mirušos pieminēt - klusuma brīdī.

Sekoja Ausekļa Pērkona atceres saieta runa, kuŗā viņš pieskārās tai latviešu karavīru daļai, kas pasaules plašumos izkaisīti, cīnījās kaujās,

bet nepārnāca mājās.

Pie vanadžu sarūpētā cienasta galda turpinājumā vēl skanēja A. Pērkona un H. Miķelsona vadītas kopdziesmas.

*

Toronto Austrumu ev. lut. draudzes

ZIEMAS SVĒTKU

eglītes sarīkojuma programma

19. decembrī 1987. g.

*

Atkal smaržo egles zari ..... Kārlis Students
Skandē - Markus Brants

Pirmajā sniegā ..... Elīne Zālīte
Ziemas svētku dziesma ..... Elza Ķezbere
Skandē - Māris Priedītis

Tur Betlemē, silītē ..... Easthorpe Martin
Soprāns - Lisa Bourn Pie klavierēm - Sandra Morgenson

Tik koši svētku egle laistās ..... Vācu t. dziesma
Skandē - Māra Norīte

Ak eglīte ..... Vācu t. dziesma
Kokle - Ians Campbell Klavieres - Moira Campbell

Ave Maria ..... Fr. Šubert
Daudz sapņi ..... K. Sindings
Soprāns - Lidija Misbacha Pie klavierēm - A. Kviesis

Svētā naktī .... .. Otīlija Fītiņa-Baštika
Skandē - Markus Brants

Ložmetējkalnā
Skandē - Moira un Ians Campbell

Debespulks dzied apstarots ..... F. Mendelsohn
Trompete - Ians Campbell Klarnete - Moira Campbell

The Virgin's song ..... Max Reger
O'Holy Night ..... Adolphe Adam
Soprāns - Lisa Bourn Pie klavierēm - Sandra Morgenson

*

Programmu sastādījis - H. Miķelsons

LATVIJA AMERIKA
1988. gasa 2. janvāris

TORONTO ZIŅAS

* Toronto Austrumu draudzes svētku eglīti Sv. Barnaba baznīcas zālē dedzināja 19. decembrī, pulcinot kuplu apmeklētāju skaitu. Zālē dega liela eglīte, sniedzoties līdz pašiem griestiem. To draudzei bija dāvinājis Aleksandrs Kārkls no savas saimniecības Ņutonvillē. Pēc māc. A. Celma vadītā dievkalpojuma sākās Hugo Miķelsona izraudzītā priekšnesumu programma. Jaunieši Māris Priedītis un Markus Brants nolasīja Kārļa Studenta, Elīnas Zālītes, Elzas Ķezberes un Otīlijas Fitiņas-Baštikas dzejoļus, bet Māra Norīte, kas nāk no jauktu tautību ģimenes, labā latviešu valodā - vācu tautasdziesmu tulkojumu Tik koši svētku egle laistās.

Moira un Ians Kampbell kopīgi nolasīja kādu programmā neminēta autora prozu Ložmetējkalnā. Abi jaunieši atskaņoja arī instrumentālus duetus, Ianam spēlējot trompeti un kokli un Moirai klarneti un klavieres. Soprāns Lidija Misbacha ar A. Kviesi pie klavierēm dziedāja Šuberta Ave Maria un kādu K. Sindinga dziesmu. Soprāns Lisa Bourna nodziedāja divas dziesmas angļu valodā - Slumber song un O. Holy Night, uz klavierēm pavadot Sandrai Mogensenai. Beigās ieradās Ziemsvētku vecītis (H. Miķelsons) ar bagātu dāvanu klāstu, no kuŗa tika maziem un lieliem. Svētku galdu latviskā gaumē bija klājusi Lidijas Pētersones vadītā draudzes dāmu komiteja

*

Sagaidījis Jauno gadu, bet nesagaidījis savu 87. dzimšanas dienu un laulības iecerēto 65 gadu atceri, 1. janvārī miris Kārlis Bencons. Viņš bija plaši pazīstams un iecienīts DV un vairāku citu organizāciju darbinieks, būdams dažādos amatos līdz pat savai nāves stundai. Nelaiķi pēdējā gaitā uz Jorkas kapiem 5. janvārī izvadīga mācītājs J. Cālītis. Neraugoties uz sevišķi auksto un vējaino dienu, Rosara bēru mājā izvadītāju pulks sniedzās pie 200, no kuriem vismaz puse aizgājēju pavadīja arī kapsētā, un vēlāk sēru mielastā DV namā. Aizlūgumā mācītājs J. Cālītis nelaiķi raksturoja kā nerimtīgu darba rūķi un bezaizspriedumu cilvēku. Piederēdams katoļu konfesijai, viņš neliedza darbu un līdzekļus arī luterāņu draudžu īpašumiem - Sidrabenei un Saulainei, tāpat dievkalpojumos piedalījies bez konfesiju šķirošanas. Sabiedrības cieņu pierādīja arī daudzie atvadvārdu teicēji, R. Pēterson no LNAK valdes, A. Šterns no DV Kanadas un DV Centrālās valdes, A. Budže no Toronto katoļu saimes, B. Logins no Latviešu katoļu apvienības Kanadā, V. Vīčs no DV Toronto nodaļas, L. Ozols no 3. Jelgavas kājnieku pulka piemiņas fonda, R. Bērziņš no Latviešu nama un Kristus Dārza vadības, H. Miķelsons no "DV mēnešraksta" un K. Puriņš no laika biedriem. Sēru mielastā atvadu vārdus vēl teica arī O. Kļavenieks, bet pateicības vārdus visiem izvadītājiem mazdēls Viktors Skujiņš.

*

Miris sporta rekordists

Pēc īslaicīgas slimības, Auroras slimnīcā 6. janvārī miris pazīstamais senioru sporta rekordists Arnolds Tīcmanis. Viņš bija plaši pazīstams arī starptautiskā mērogā dažādās vieglatlētikas sporta nozarēs, galvenokārt diska un vesera mešanā, lodes grūšanā u. c. Dažādās sporta sacīkstēs arvien teicami popularizējis arī latviešu un Latvijas vārdu. Neraugoties uz pārsniegtiem astoņdesmit mūža gadiem, A. Tīcmanis bija aktīvs ne tikai sportā, bet arī sabiedriskā darbā, par ko saņēmis arī vairākus apbalvojumus. Sporta sacensībās iegūtās zelta, sudraba un bronzas medaļas sniedzas pat vairākos simtos. Par aizgājēja izciliem sporta panākumiem daudzkārt rakstīts vispārējā presē, bijušas arī televīzijas un radio intervijas. Toronto laikrakstos un televīzijā par viņui sniedza nekrologus un piemiņas raidījumu.

Arnolds Tīcmanis dzimis 1905. gada 4. decembrī, Daugmales pagastā, un Latvijas universitātē studējis tieslietas un tautsaimniecību. Studiju laikā viņš iestājies konkordijas Zelmenis saimē. Dzīves biedri rakstnieci Lidiju Auzāni zaudējis jau 1973. gadā.

TORONTO ZIŅAS

DV Toronto nodaļas Jaungada sagaidīšanas balles rīkotāji un loterijas balvu ieguvēji: no kr. A. Korma, G. Irbe, H. Miķelsons, A. Selga un nod. priekšn. Z. Akots.

Foto V. Cinis

Izvadīšana pēdējā gaitā notika Alistonā, to vadīja māc. A. Celms, un pie šķirsta stāvēja zelmeniešu, DV un Latviešu sporta apvienības Kanadā goda sardzes. Atvadu vārdus teica Latvijas goda konsuls Dr. E. Upenieks, konkordijas Zelmenis seniors E. Ozols, DV pārstāvis, Lidijas Auzānes-Tīcmanes piemiņas fonda pirmais laureāts H. Miķelsons, LSAK valdes priekšsēdis J. Zivtiņa, TLB Sestdienas skolas fonda pārstāvis A. Freimanis un Latviešu nama valdes priekšsēdis E. Nāgelis. Par aizgājēju sēro dēls Gunārs ar ģimeni, radi un cienītāji.

H. Miķelsons

✳

✳DV teātra Kanadā darbinieku vakarā sevišķu pagodinājumu piedzīvoja ilgadējais vadītājs Valdis Martinsons. Par sekmīgu un rosmīgu darbu DV nozīmi zeltā viņam pasniedza DV Kanadas valdes pārstāvis A, Šterns un DV Centrālās valdes kultūras nozares referente Inta Purva. Arī teātra labvēlis M. Uglovs saņēma latvisku piemiņas velti. Sarīkojumu ievadīja Lienes Martinsones garīgo rakstu lasījumi un kopējs cienasts DV namā, kur pulcējās teātra dalībnieki ar viesiem.

Programmas daļā A. Memenis iztirzāja tautas dziesmas. Hugo Miķelsons uzjautrināja publiku ar humoreskām un deklamācijām. Sarīkojuma norisi vadīja K. Rēvalds. Teātris pašreiz iestudē Gunāra Griezes lugu "Pa aizaugušām tekām", ko izrādīs pavasarī. Paredzētas arī viesizrādes Kanadā un ASV.

✳

TŪKSTOTIS ROKAS SPIEDIENU

✳ TORONTO (R.N›) - Jaungada dienā gadskārtēju etnisko grupu pārstāvjiem un organizācijām rīkoja Ontario provinces ģenerālgubernātors Linkolns Alexsander (Lincoln Alexander) ar dzīvesbiedri Ivonnu (Yvonne). Svinīgajā pieņemšanā šogad piedalījās vairāk par 2000 dažadu tautību piederīgo, to vidū arī latvieši Hugo Miķelsona vadībā. Krāšņos tautas tērpos latviešu meitenes Daira Jakobsone, Melisa Manguliņa, Ilze Treimane, Inga Untika Kristīne un Anita Vilmanes un skautu formā Maikels Manguliņš sveica karalienes pārstāvi Ontario. Bez minētajiem un H. Miķelsona apsveicēju grupā vēl bija Selija un Arnolds Manguliņi, Lilija un Jānis Treimaņi, Zelma un Laimonis Ozoli, Daina Untika, Māra Vilmane un M. Koksone (Cookson). Pieņemšana notika Ontario provinces parlamentā, pēc tam līdzīga bija arī Toronto pilsētas valdē, kur apsveicējus uzņēma pilsētas galva Arts Egletons.

✳

Latviešu tautu meitas Jaungadā apsveic Ontario provinces ģenerālgubernātoru. No kr.: Inga Untika, Daira Jakobsone, Melisa Manguliņa, ģenerālgubernātors Linkolns Alexsanders (Lincoln Alexander) ar dzīves biedri Ivonnu (Yvonne), Kristīne Vilmane, Ilze Treimane un Anita Vilmane.

Foto: H. Miķelsons

✳ Latviešu rādio raidījumu "Latviešu balss" darbā no jauna iesaistīta Maija Ķuze, galvenokārt pie angļu valodas ziņojumiem. Līgums ar CHIN radio un televīzijas staciju pagarināts līdz 1988. gada septembrim, un raidījumi notiek uz AM skālas 1540 viļņa, katru otro sestdienu no plkst. 22.30. Nākamie raidījumi būs 9. un 23. janvārī un sekos ar divu nedēļu atstarpi. Šos raidījumus latviešu valodā finansē DV organizācija LNAK, teicams ir arī klausītāju atbalsts.

✳

Radio raidījumu Latviešu balss vadītājs Modris Lorbergs ar teicējiem M. Ķuzi un H. Miķelsonu. Raidījumi ik pāris nedēļu dzirdami Toronto CHIN raidītājā.

LATVIEŠU BALSS

✳ Toronto jau vairāk kā gadu turpinās raidījumi Latviešu Balss, latviešu valodā, kuŗus vada dzejnieks Modris Lorbergs ar aktieŗa un režisora Hugo Miķelsona lasīto tekstu. Raidījums notiek divreiz mēnesī no CHIN raidītāja ar vilni AM 1540, katru otro sestdienu, pusstundu garā programmā. Līgums ar minēto raidītāju pagarināts vēl uz vienu gadu. Raidījumā no jauna iesaistīta Maija Ķuze, galvenokārt angļu valodas ziņojumiem. Latviešu Balss darbojas ar DV un LNAK atbalstu, tāpat latviešu sabiedrības privātiem ziedojumiem. Nākamais raidījums 23. janvārī, pl. 22.30

✳

LATVIJA AMERIKĀ

Sesdiena, 1988. gada 7. martā

✳Tādās arodu nozarēs, kā ierēdņi, kantoristi un skolotāji, pie tam bija vēl uzskats, ka pus sava algotā darba strādāt par žurnālistiem vai nodoties vēl rakstniecībai bija necienīgi. Šis uzskats bija atliekas no tiem laikiem, kad latviešu pagasta skolotāji un sabiedriskie darbinieki nodarbojās ar dzeju, rakstniecību un ar žurnalistisku vienīgi vaļas brīžos.

Preses izdevumiem nostabilizējoties un augot metienā, vairojās profesionālie žurnālisti, bet ne visi iestājās arodbiedrībā, jo arodbiedrībā apvienoti bija tiklab rakstnieki, kā žurnālisti. Bieži aizrādīja par rakstnieku un žurnālistu darba savādībām.

Tā radās prasība jaunajiem arodniekiem dibināt savu biedrību. Nemieru laikā, 1917. gada 9. jūnijā nodibināja Latviešu rakstnieku un žurnalistu komiteju. Dibinātājos toreiz bija M. Ārons, A. Bandrēvičs, K. Skalbe, Anna Brigadere, Rūdolfs Egle, M. Sams, Ed. Virza, L. Šanteklers-Gailis, K. Štrāls, K. Augenbergs-Ezerietis, Ed. Rabats-Lejgalietis, Austra Dāle, A. Laiviņš, J. Porietis, N. Siliņš, J. Kārkliņš, Ant. Bārda, K. Krūza, Ed 'Vulfs, Urdziņš, K. Leiškalns, P. Blauss, J. Tomiņš, Ed. Cālītis, Fr. Baginskis, Fr. Vītoliņš un Ž. Gruzevskis, kopā 27.

✳

LAIKS

Sestdien, 1988. g. 23. aprīlī

✳Sakarā ar LNAK padomes sesiju arī šogad Latviešu nama valde un dāmu komiteja rīko saviesīgu vakaru 7. maijā plkst. 19. Sarīkojumā izrādīs Hugo Miķelsona iestudēto Anšlava Eglīša humoristisko īslugu "Cūka". Bez režisora izrādē vēl piedalās Arnolds Putniņš un Roberts Miglāns. Lugas pirmizrāde paredzēta Austrumu ev. lut. latviešu draudzes dāmu komitejas pavasara - Ģimenes dienas sarīkojumā 1. maijā, Sv. Barnaba baznīcā, pēc dievkalpojuma, kas sāksies plkst. 13.

✳

✳ Austrumu ev. lut. latviešu draudzes Kurzemes cietokšņa piemiņas dievkalpojums notiks 8. maijā plkst. 13 Sv. Barnaba baznīcā. Ģimenes dienas dievkalpojums 1. maijā ar sekojošu dāmu komitejas rīkoto pavasara sarīkojumu un īslugas izrādi. Lauku īpašumā "Tālavā" pavasara uzpošanas talka paredzēta 30. apr.

✳

LATVIEŠU NAMĀ

491 COLLEGE STR., TORONTO

sestdien, 7. maijā, plkst. 19.00

Tikšanās ar LNAK darbiniekiem

Priekšnesumos Anšlava Eglīša īsluga "Cūka" Hugo Miķelsona režijā.
Kopējas vakariņas. Bufetē atspirdzinājumi no pl. 17.00

Piedalīšanās 15.00 dol. no personas.

Piedalīšanās līdz 5. maijam pie:
S. ZAĶA KUNDZES - TĀLR. 293-2513 un
A. DUBROVSKA KUNDZES - TĀLR> 922-2931.

APMEKLĒT LŪDZ
LATVIEŠU NAMA VALDE UN DĀMU KOMITEJA

* Sakarā ar gadskārtēji atzīmēto karalienes Viktorijas dienu notika svinīgs parādes gājiens no pilsētas valdes laukuma uz parlamenta galveno ēku, kur to pieņēma provinces ģenerāl-gubernātors Linkoln Alexsandr. Tajā piedalījās veterānu organizācijas, lojalistu un sabiedriskas organizācijas, kā arī dažādo etnisko grupu pārstāvji. Ar Latvijas karogu gājienā bija redzami Hugo Miķelsons, Edmunds Ozols un Ilga Krūmiņa.

*

Etniskās karavānas atklāšanas svinībās piedalījās Ontario provinces enerģijas ministrs B. Vong (uzņēmuma vidū).
Foto: Hugo Miķelsons

LATVIJA AMERIKĀ 1988. g. 6. jūlijā

Foto pa kreisi

Etniskās karavānas atklāšanas svinībās Ontario provinces pavalstniecības ministrs Džerijs Filips (Jerry Phillip) tikās ar Rīgas paviljona karalieni Lindu Skombu un pilsētas galvu Raimondu Brenci. Uzņēmumā priekšā "nākamā" karaliene Ieva Zichmane.
Foto: Hugo Miķelsons

LAIKS 1988. g. 13. jūlijā

Foto pa labi

Dēla, mazdēla un mazmazdēla kristību svinībās Purvainē satikāsčetras paaudzes. Uzņēmumā, no kr.: Ilona Zālīte ar meitu Intu Purvu, mazmeitu Rudīti Tomasu (Thomas) un mazmazdēlu Michaelu Tomasu (Thomas).
Foto: Hugo Miķelsons

Karavanas ielūgums

LAIKS
Trešdien, 1988. g. 13. jūlijā

"Cūka" latviešu apriņķī

Anšlava Eglīša satiriskā sadzīves luga "Cūka" Toronto un apkārtnē piedzīvoja jau ceturto izrādi, šoreiz DV Druvas nodaļas rīkotajos dārza svētkos Latviešu apriņķī. Nodaļas valdes priekšsēža Aleksandra Kalniņa un vanadžu kopas priekšnieces Marijas Kalniņas labi izkoptajā dārzā pulcējās tuvu pie 100 apmeklētāju, to vidū daži pat no tālās Vankuveras, Indianapoles un apkārtējiem latviešu centriem. Gadskārtējo sarīkojumu ar uzrunu ievadīja valdes priekšsēdis A. Kalniņš un Inta Purva ar lugas un aktieru raksturojumu. Lugas sižets ietver bēgļu dzīves sākuma laiku, kad DP nometnēs tika izskrīnēti bijušie leģionāri un dzīves "augsto vilni" veidoja veiklie "tirgotāji".

Savās lomās aktieri labi iejutās. Arnolds Putniņš kā izskrīnētais, labsirdīgais leģionārs, viņa līdzcietējs Roberts Miglāns, un spekulanta lomā režisors Hugo Miķelsons. Aktieri saņēma jūsmīgu atzinību. Paredzams, ka lugas piektā izrāde notiks rudenī, Kičeneras latviešu Mārtiņu sarīkojumā.

Dārza svētkos vanadzes bija rūpējušās arī par kopēju cienastu un kafijas galdu. Teicamu atsaucību guva ari izloze, kas sastāvēja galvenokārt no dažādiem ražojumiem.

R.N.

✳

LATVIJA AMERIKĀ
1988. gada 23/30. jūlijā

✳ Saulaines nometnē ceturtdien, 14. jūlijā bija vēl lielāka rosība kā parastajās dienās, jo divi autobusi no Toronto atveda latviešu pensionāru apvienības darbiniekus, kuŗiem šādu izbraukumu rīko katru gadu. Pie vārtiem cieminus ar "Sveiks, Saulainē!" apsveica nometnes bērni un vadītāji. Pēc tam mācītājs F. Kristbergs aicināja uz Saulaines sarīkojumu telpu, kur mācītājs pēc kopēji nodziedātas garīgas dziesmas, īsiem dievvārdiem un lūgšanas pastāstīja par Saulaini.

Nometnes bērni bija sagatavojuši priekšnesumus, kuŗus ievadīja nometņotāju koris, nodziedot vairākas dziesmas. Cieminu vārdā par sniegumu pateicās Pensionāru apvienības priekšnieks R. Bērziņš. Saulaines virtuves garšīgās pusdienas iebaudīja uz saimniecības ēkas plašā lieveņa, pie galdiem veikli apkalpojot nometnes bērniem. Daļa pusdienotāju bija novietojušies arī pie galdiņiem ēkas priekšā, lielo ko-

ku paēnā. Izmantojot gadījumu, kad darbinieki kopā, režisors Hugo Miķelsons bija noorganizējis lugas lasīšanu un lomu sadali apvienības rudens sezonas teātŗa izrādei.

✳

LAIKS
1988. g. 17. septembrī

✳ "Latviešu Balss" radio raidījumiem no jauna piesaistīta TLTA ģimnazijas absolvente Vija Purmale, kas pārmaiņus ar Maiju Ķuzi sniedz ziņas latviešu un angļu valodā. Kā informē raidījumu vadītājs Hugo Miķelsons, tad paredzams raidījumus iekārtot katru sestdienu. Pašreiz raidījumi notiek katru otro sestdienu no CHIN raidstacijas uz 1540 viļņu garuma, AM skālā, no plkst. 22.30 līdz 23. Raidījumu saimnieciskais stāvoklis ir stabils, tos atbalsta LNAK, DV Kanadas valde un DV Toronto nodaļa, kā arī prāvs labvēļu skaits. Raidījumi ietver jaunāko informāciju par notikumiem okupētajā Latvijā, ko sakārto redaktors Krišs Sidars, latviešu dzīves aktuālitātes un informāciju Hugo Miķelsona sakārtojumā. Latviskā mūzika raidījumiem piešķir krāsainību un zināms laiks paredzēts arī raidstacijas sludinājumiem, par ko pašreiz notiek sarunas. Klausītāji aicināti izteikt savas vēlmes, kritiku un ieteikumus rakstot: "Latviešu Balss", 125 Broadview Ave., Toronto, Ont. M4M 2E9, vai raidījumu vadītājam Hugo Miķelsonam, 50 Graydon Hall Dr., Apt. 803, Don Mills, Ont. M3A 3A4, tel. (416) 447-9861.

✳

Publika atsaucību aktieriem par "Cūkas" izrādi parādīja ar aplausiem un ziedu veltēm. Uzņēmumā no kreisās: Arnolds Putniņš, sufliere Aina Barona, režisors Hugo Miķelsons un Roberts Miglāns.

LAIKS
Trešdien, 1988. g. 19. oktobrī

KIČENERĀ

✳ Kičeneras latviešu biedrība ar DV nodaļu rīko 5. novembrī plkst. 6.30 vak., Cedar Baron restorāna zālē King St. North (Vagnera ielas stūrī, Waterloo) Mārtiņu balli. Programmā Anšlāva Eglīša īsluga "Cūka" Hugo Miķelsona režijā. Saviesīgā vakarā Alfona Preisa skaņu lenšu dejas mūzika. Bufete ar atspirdzinājumiem un Mārtiņu vakara ēdieni.

✳

LAIKS
Trešdien, 1988. g. 26. oktobrī

TORONTO

✳ Latviešu radio raidījumi "Latviešu Balss", sākot ar 6. novembri, tiks raidīti katru svētdienu no plkst. 21 līdz 21.30. Tas ir teicams uzlabojums, jo līdz šim raidījumu laiks katru otro sestdienu plkst. 23 klausītājiem bija neizdevīgs. Raidījumus sniedz CHIN raidstacīja AM skjālā uz 1540 viļņu garuma. Latviešu radio raidījumus vada Hugo Miķelsons, kā pieteicējas darbojas Maija Ķuze un Vija Purmale..

✳

LAIKS
Sestdien, 1988. g. 19. novembrī

KIČENERA

✳ DV Kičeneras-Vaterlū nodaļas un Latviešu biedrības kopēji rīkotais Mārtiņu sarīkojums bija labi apmeklēts un attaisnoja Alberta Taubes ieceri par abu organizāciju gadskārtēju sekmīgu sadarbību. Programmas daļā viesojās torontieši ar Anšlava Eglīša komēdiju "Cūka" izrādi Hugo Miķelsona Režijā, Ainas Baronas vadībā un aktieriem A. Putniņu un R. Miglānu. par Mārtiņu cienastu bija rūpējušās dāmas Valijas Kar-

PBLA Kultūras Fonda gadskārtējā sēde notika š. ģ. 15. oktobrī Latviešu Centrā Toronto. Attēlā sēdes dalībnieki (referenti). 1. r. no kr.. Judīte Vāgnere, Dr. Gunārs Šūbiņš (vicepriekš.) Dr. Tālivaldis Bērziņš (priekšs.)., Ingrida Vīksna, Inta Purva (vicepriekšs.) un Ojārs Jēgens; aizmugurē no kr. - Ēriks Dzenis, Jānis Briedis, Aija Zichmane, Anna Graudiņa, Jānis Mežaks (priekšs. vietn.). Rūdolfs Norītis, Hugo Miķelsons un Žanis Zentiņš.

Foto J. Liģers

A. EGLĪŠA ĪSLUGA

"CŪKA"

(Dzīve D.P. nometnē)

Piedalās:

Roberts Miglāns

Arnolds Putniņš

Hugo Miķelsons

Režiju vada H. Miķelsons

Izrādi vada A. Barone

IZRĀDE NOTIKS 1988. g. 23 NOVEMBRĪ

"KRISTUS DĀRZĀ"

pl. 14oo

VISI MĪĻI AICINĀTI

nupes un Dzidras Taubes vadībā. Labi izdevās arī mantu izloze Zentas Peteras, Alidas Forstmanes un Valijas Karnupes izkārtojumā. Par deju mūziku rūpējās A. Preiss, Kičeneras pilsētas valde 18. novembri jau izsludinājusi par Latvijas neatkarības dienu, ko atzīmēs ar karogu uzvilkšanu.

*

LATVIJA AMERIKĀ
1988. gada 26. novembris

KIČENERA-VATERLŪ

* Kičeneras-Vaterlū DV nodaļas un Latviešu biedrības rīkotā gadskārtējā Mārtiņu balle Cedar Barn restorānā pulcēja simts apmeklētāju. Programma ar A. Eglīša vienčēlienu Cūkas Toronto teātrnieku izpildījumā publika

TLB Drāmatiskā kopa 40. gadasvētkos stājās skatītāju priekšā ar ainu no Mērnieku laikiem. Uzņēmumā no kr.: Dzintars Pūpēdis (Svērtelis), Arvīds Mārsons (Ķencis), Hugo Miķelsons (Pietuka Krustiņš), Pēteris Ancāns (Prātnieks) un Rūdolfs Purvs (Bisārs).

Foto J. Liģers

uzņēma atsaucīgi. Loteriju vadīja Valija Karnupe, Zenta Petera, Alida Forstmane un H. Miķelsons.

Klātesošiem paziņoja, ka 18. novembris Kičenerā ir izsludināts par Latvijas dienu.

Ons

✳

LATVIJA AMERIKĀ
1988. gada 3. decembris

✳ Latviešu veco ļaužu aprūpes mājā Kristus Dārzā 23. novembrī viesojās teātrinieki no Toronto ar Anšlava Eglīša komēdiju-satīru Cūka Hugo Miķelsona režijā. Cūka jau apceļojusi daudzas latviešu skatuves un šoreiz iepriecināja arī vecos ļaudis. Tēlotāji Roberts Miglāns, Arnolds Putniņš un pats režisors pēc izrādes saņēma ziedus. Līdz šim notikušas jau deviņas izrādes, no tām 3 Toronto, divas Saulainē, viena Latviešu pagastā un pa vienai izrādei Kičenerā un Kalamazū, ASV.

✳

LAIKS
1988. gada 31. decembris

Mums zudušie

✳ Mūžībā aizgājušo DV biedru atceres pēcpusdienu 27. novembrī ievadīja nodaļas priekšsēdis Zigurds Akots. Viņš atgādināja, ka pirms 7 gadiem mirušais DV biedrs Ādolfs Rupšenieks testamenta novēlējumā izteicis vēlmi ik gadus Mirušo atcerers dienā pieminēt mūžībā aizgājušos īpašā saietā. Z. Akots nosauca 12 vanagu vārdus un vanadzi Ausmu Gugāni. Viņu piemiņu godināja ar klusuma brīdi. Režisors Hugo Miķelsons skandēja Leonida Breikša "Miers". Jānis Vandelis atcerējās brīvības cīņu laikus un tencināja Latvijas atbrīvošanas cīņu dalībniekus. Runātājs pieminēja leģiona pulka komandieri plkv. Vili Janumu un viņa tikšanos pēc kara ar populāro poļu brīvības cīnītāju ģen. Andersu. Viešņa no dzimtenes ievadīja savu runu ar piemiņas vārdiem pēdējam prezidentam Kārlim Ulmanim. Sveicinot mūs no dzimtenes, viņa uzsvēra nepieciešamību būt vienotiem un rakstīt - darīt zināmas kritušo cīnītāju kapu vietas. "Ikviens mūsu labā rakstītais vārds ir daudz vērts," uzsvēra viešņa. Sekoja viņas izvēlētā, vakara programmas vad. Alberta Vītola vadībā kopēji dziedātā dziesma "Labāk manu galvu ņēma, nekā manu tēvu zemi".

O.K.

✳

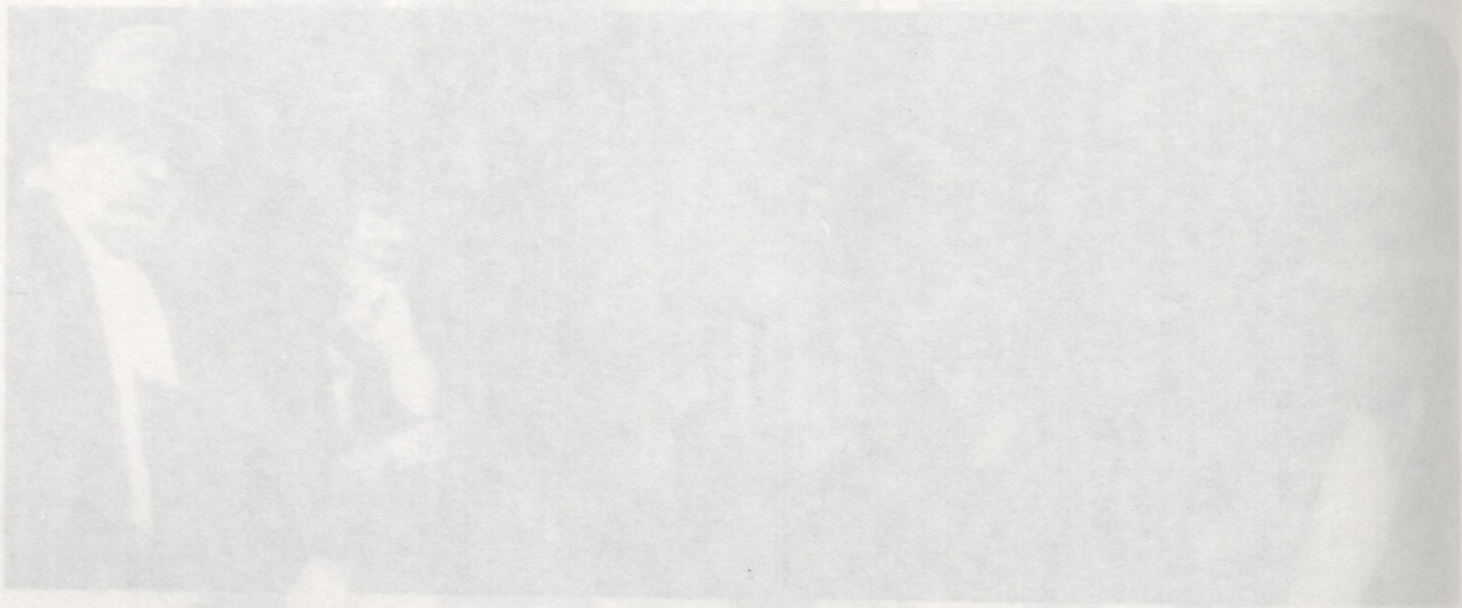

LAIKS
1989. g. 4. janvārī

TORONTO

♦ DV nodaļas Ziemsvētku eglītes vakars 17. dec. DV namā pulcināja ap 70 ciemiņu, to vidū arī jauniešus. Svētbrīdi vadīja nodaļas vanadze Anna Kurse. Kopīgās svētku dziesmas jauki papildināja vokālais ansamblis "Dzirksts" ar diri-ģenti V. Maksiņu. Dažas dziesmas dziedāja tikai sieviešu ansamblis, bet vienu soliste Inese Gubiņa-Grava. Ansamblis guva nedalītu piekrišanu, un Mārtiņa Aldiņa "Sidrabiņa lietiņš lija" nācās atkārtot. Vi-su gaidīts ieradās "Ziemsvētku vecītis" (Alberts Šterns), kurš ar asprātīgiem stāstījumiem iejūsmināja ļaudis. Viņa vadībā norisa pašapdāvināšanās. Nodaļas priekšsēdis Zigurds Akots ar vanadžu vadītāju Aldonu Kormu izsniedza svētku aploksnes invalidiem un darbiniekiem. Tādas saņēma arī radio raidījuma "Latviešu Balss" darbinieki: vadītājs Hu-go Miķelsons, Maija Ķuze un redaktors Krišs Sidars. Astrī-das Veisas gadskārtējo piemiņas fonda velti no viņas mātes Alīdas Austriņas un Eduarda Austriņa šoreiz saņēma centīgais jaunietis Dāvids Šmits. Viņš arī sniedza klavieru mūzikas pavadījumus svēt-brīža dziesmām. Nodaļas vanadzes ar saimnieci Veru Bebri bija sarūpējušas svētku cienastu. Sarīkojumu vadīja nodaļas sarīkojumu daļas vadītājs Alberts Vītols.

❖

Gadskārtējā jaungada pieņemšanā pie Ontario provinces gubernātora Linkolna Alexsandra 1. janvārī latviešu delegāciju vadīja Hugo Miķelsons. Uzņēmumā no kr.: Vilis Ķuze, Maija Ķuze, Daira Jakobsone, Jānis Treimanis, Ilze Treimane, Lilija Treimane un Hugo Miķelsons. Foto: Hugo Miķelsons

LATVIJA AMERIKĀ 1989. g. 7. janv.

♦ Toronto Austrumu draudzes 4. Adventa dievkalpojumu Sv. Barnaba baznīcā vadīja mācītājs A. Celms, ērģeles spēlējot Aivaram Kviesim. Eglītes sarīkojumā baznīcas zālē 80 apmeklētāji noklausījās Moiras Kampbelas sagatavotos jauniešu priekšnesumus, tos pieteicot Hugo Miķelsonam. Māris Priedītis skandēja dzeju, Ians Kampbels atskaņoja ar kokli divas Ziemsvētku dziesmas, bet Moira Kampbela spēlēja klavieņu solo. Savas dzimtenes atmiņas, Ziemsvētku stāstu Sapņu kamanās, nolasīja Alberts Eglītis. Beigās ar bagātu dāvanu klāstu ieradās arī svētku vecītis (H. Miķelsons) un kopā ar dāmu komitejas priekšnieci L. Pētersoni izdalīja svētku sainīšus programmas dalībniekiem un labvēļiem.

❖

LAIKS
1989. gada 14. janvārī

Latviešu aprūpes mājas "Kristus Dārzs" apmeklējumā DV vanadzes varēja sveikt arī ievērojamu jubilāru Kārli Sniedziņu, kas bijis viens no DV organizācijas līdzdi/binātājiem Zedelghemas gūstekņu nometnē. Pēc iecelošanas Kanadā aktīvi darbojies DV Londonas nodaļā. Uzņēmumā jubilārs ar DV Londonas nodaļas vanadžu priekšnieci Dzidru Stirāju un Kanada DV vanadžu vadītāju Noru Pulciņu.

Foto: Hugo Miķelsons

❖Jaungada pieņemšanā Ontario parlamenta ēkā gubernātoru Alexsandru Linkolnu apsveikt bija ieradušies arī latvieši tautas tērpos: Lilija, Ilze un Jānis Treimaņi, Daira Jakobsone un Maija Ķuze. Apsveicēju grupā vēl bija Vilis Ķuze, Pēteris Gaibišels un Hugo Miķelsons.

❖

Baltiešu kaŗa veterānu 11. kongresa 4. martā Toronto DV namā dalībnieki. Līgas priekšnieks Edm. Ozols sēž priekšā uz grīdas. Lūgto viesu vidū ir Kanadas armijas ģenerālmajors E. Legge un parlamenta deputāts P. Boijers.
Foto: V. Cinis

❖ Pēc māc. A. Celma vadītā Austrumu draudzes dievkalpojuma 7. maijā draudzes dāmu komiteja ar priekšnieci L. Pētersoni baznīcas zālē bija rīkojusi Mātes dienu ar īpašu programmu, cienastu, priekšnesumiem un loteriju. TLTA ģimnazijas 3. klases audzēkņi skandēja šai dienai izmeklētus dzejoļus; absolvents Ians Kampbells uz trompetes pavadīja kopīgi dziedātās tautasdziesmas. Moira Kampbella, kas vadīja programmu, piedalījās Plūdoņa Atraitnes dēls lasījumā. 3. klases skolniece Kristala Monumente skandēja Blaumaņa Pienenītes un Plūdoņa Bērni zemenēs. Ann-Marie Pētersone - Aspazijas Dzimtene un Velta Ozola - Jaunsudrabiņa Kā zelts. H. Miķelsons izjusti nodeklamēja Leonīda Breikša Mātei. Apceri Godinājums Mātes dienā lasīja A. Bērziņš. Sarīkojumā piedalījās pāri par 60 apmeklētāju. Visas sarīkojuma apmeklētājas un programmas dalībnieces saņēma pa neļķes ziedam.

❖ Kanadā 22. maijā ir Viktorijas diena. Lojalitātes gājienā piedalīsies dažādu tautību grupa ar saviem karogiem.

Tas sāksies no Toronto pilsētas vecā valdes nama un dosies uz Ontario parlamenta ēku, kur to sagaidīs gubernātors Linkoln Alexsander. Gājienā aicināti piedalīties arī latvieši, tuvākai informācijai zvanot H. Miķelsonam, 447-9861. Sapulcēšanās gājienam sākuma vietā pl.10. Vēlams ierasties tautas tērpos.

❖

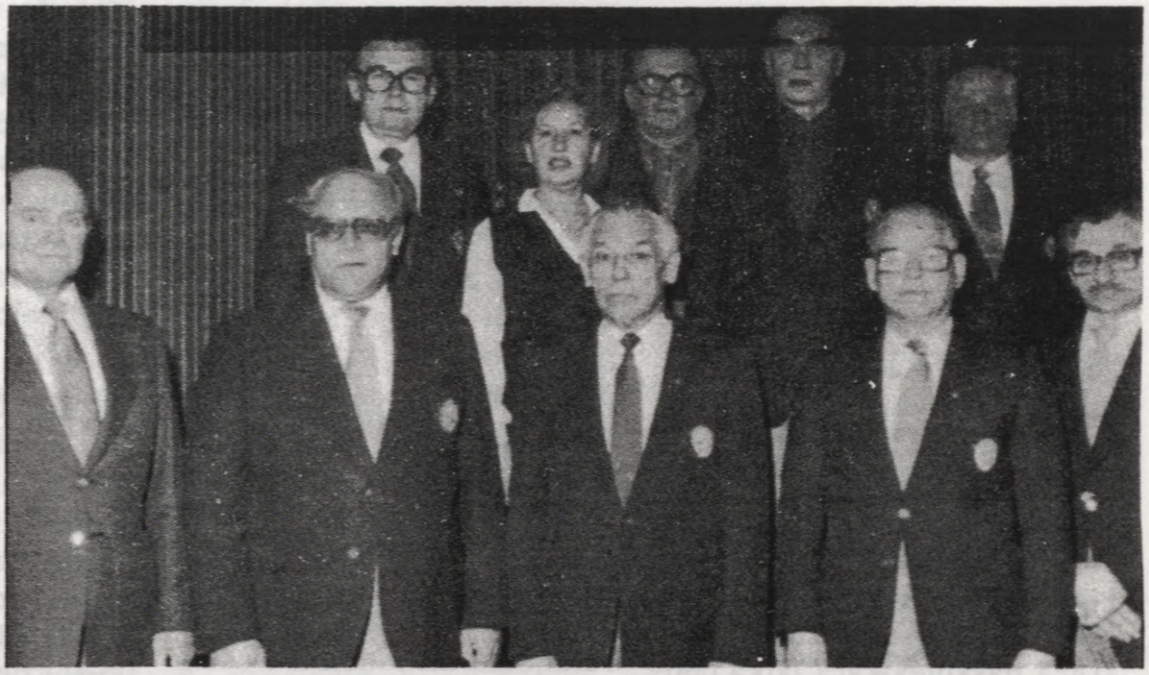

DV nodaļas valde ar pieaicinātiem darbiniekiem - no kr.: L. Lupkins, nod. priekšsēdis Z. Akots, V. Vīcs, R. Pētersons, H. Miķelsons, J. Treimanis, A. Selga, J. Tērauds, A. Vītols un J. Zāmurs.

Foto V. Cinis

Ģirta Salnāja piemiņas vakarā Toronto. Programmas izpildītāji no kr..: R. Purvs, G. Ikona, I. Purva un H. Miķelsons.

Foto J. Galejs

LAIKS
Sestdien, 1989. g. 10. jūnijā

❖ Latviešu aprūpes mājā "Kristus Dārzs" 18. maijā miris virsleitnants Jānis Irbe. Viņš dzimis 1896. g. 12. febr. Ērgļos. Uzsāktās tirdzniecības studijas Rīgas politechniskā institūtā pārtrauca Pirmais pasaules karš, bēgļu gaitas un moblizācija. Pēc kara skolas beigšanas Maskavā kā virsnieks piedalījies dažādās cīņās Krievijā. Karavīra gaitas turpinājis jaundibinātās Latvijas armijā un par varonību apbalvots ar Latvijas atbrīvošanas kara piemiņas zīmi, vēlāk arī Triju zvaigžņu ordeni. Otrā pasaules kara laikā cīnījies Latviešu leģiona rindās, pēc kapitulācijas bijis dažādās gūstekņu nometnēs. Latvijas brīvības laikā strādājis arī sievastēva Hermaņa Liepiņa būvuzņēmumā kā administrātīvais vadītājs un studiju laikā pievienojies korporācijas Selonija saimei. Pēc iecelošanas Kanadā sākuma gadus vadījis Montrealā, bet vēlāk ar ģimeni pārcēlies uz Toronto, kur piedalījies arī sabiedriskajā dzīvē. Sēru aizlūgumu Mt. Pleasant krematorijā 23. maijā vadīja māc. J. Cālītis, pie šķirsta stāvot Latviešu virsnieku apvienības Kanadā, korporācijas Selonija un DV Toronto nodaļas goda sardzēm. Atvadvārdus no virsnieku apvienības teica E. Treilons, no korporācijas Selonija seniors G. Sukse, no DV Toronto nodaļas H. Miķelsons, un Sv. Andreja ev. lut. latviešu draudzes bijušā māc. A.Čopa vārdā ar smilšu saujām Dieva mieru novēlēja P. Plīsis. Par aizgājēju sēro dzīvesbiedre Alīde, meita Ilze Valdmane un mazdēls Richards.

❖

LAIKS
Trešdien, 1989. g. 14. jūnijā

LATVIEŠU APRIŅĶIS

❖ DV Druvas nodaļas biedru un viesu pēcpusdienā valdes priekšsēža A. Kalniņa mājā par notikumiem okupētajā Latvijā kopš 1945. gada tēlojumus sniedza Inta un Rūdolfs Purvs. Ar jautriem priekšnesumiem piedalījās Hugo Miķelsons, un dalībnieki noklausiijās arī latviešu radio raidījuma atskaņojumu skaņu lentē. Par cienastu bija rūpējušās nodaļas vanadzes Marijas Kalniņas vadībā. Sanāksmes dalībnieki vienojās gadskārtējos Dārza svētkus šogad rīkot 19. augustā Intas un Rūdolfa Purvu īpašumā Purvainē. Sarīkojums ar priekšnesumiem un kopēju azaidu sāksies plkst. 15, pēc DV Kanadas valdes sēdes. Dārza svētki parasti pulcina kuplu apmeklētāju skaitu arī no Toronto un apkārtējiem latviešu centriem.

❖

❖ "Latvija dzīvos" saucas filma, ko pēc DV Toronto nodaļas ārējās informācijas nozares materiāliem sagatavojis Hugo Miķelsons, ar pianista P. Zariņa mūzikālo ietērpu un līdzstrādniekiem J. Galeju, J. Ruski un Natāliju Puriņu. Filmas pirmizrāde paredzēta 19. augustā Purvainē.

❖

Brīvprātīgie darba darītāji Ontario provinces sabiedriski kulturālā laukā saņēma atzinības diplomus - Achievement Awards, Atzinības rakstus saņēma 122 darbinieki, starp tiem bija 4 latvieši - no kr.: Pēteris Gaibišels, Margareta Dumpe, Ontario parlamenta loceklis Tony Ruprechts, Krišjānis Puriņš un Hugo Miķelsons.

LATVIJA AMERIKĀ
1989. gada 22/29. jūlijs

♦ Latviešu Balss radioraidījumu vadītājs un režisors Hugo Miķelsons pēc DV Toronto nodaļas ārējās informācijas nozares materiāliem sagatavojis filmu ar nosaukumu Latvija dzīvos. Mūzikālo ieterpu devis pianists Pēteris Zariņš, piedaloties līdzstrādniekiem J. Galejam, J. Ruskim un Natālijai Puriņai. Filmas pirmizrāde 19. augustā Purvainē.

❖

♦ Novērtējot brīvprātīgi darīta darba nozīmi Ontario provinces sabiedriski kulturālā laukā, Ontario provinces komiteja Kanadas dzimšanas dienā, 1. jūlijā, godina atsevišķu tautību izvirzītus darbiniekus, pasniedzot tiem "Achievement Award" apliecību. Šogad Toronto pilsētas valdes sēžu zālē, klātesot pavalstniecības ministram Jerry Phillipam, parlamenta loceklim Tony Ruprechtam un organizāciju pārstāvjiem un apbalvoto ģimenes piederīgiem, atzinības rakstus saņēma 122 darbinieki, starp tiem bija 4 latvieši - Margareta Dumpe, Pēteris Gaibišels, Hugo Miķelsons un Krišs Puriņš.

❖

LATVIJA AMERIKĀ 1989. gada 26. augusts

Pateicība

Izsakām sirsnīgu pateicību visiem pavadītājiem, kas piedalījās

Kārļa Pakrastiņa

izvadīšanā uz pēdējo dusu. Sirsnīga pateicība māc. J. Cālītim un ērģelniecei E. Ozola kundzei.
Sevišķi mīļš paldies H. Miķelsona kungam par atvadu vārdiem, visai Daugavas Vanagu teātŗa saimei par ziediem un goda sardzi

Sirsnībā
Sieva, dēls, vedekla

LAIKS 1989. g. 11. oktobrī

Latviešu radio raidījums "Latviešu balss" jau pārkāpis pirmā simta raidījumu robežu. Raidījumi notiek katru svētdienu no CHIN raidstacijas, plkst. 21 uz AM skālas 1540 iedalījuma. "Latviešu balss" radio raidījumos piedalās, no kr.: raidījumu vadītājs Hugo Miķelsons, ziņu pieteiceejas Maija Ķuze un Vija Purmale un žurnalists Krišs Šidars.

LATVIJA AMERIKĀ
1989. gada 2. decembris

♦ DV Toronto nodaļas valde pēc kopējā valstssvētku akta 18 novembra vakarā bija rīkojusi DV namā īpašu saietu kur uzrunu teica valdes priekšsēdis Zigurds Akots. Latviešu Balss radio raidīju-mu vadītājs Hugo Miķelsons rādīja video filmu par notikumiem okupētā Latvijā: plkv. Kalpaka pieminekļa atjaunošanu Airītēs un Liepājas Ziemeļu kapsētā, archibīskapa Kārļa Gailīša iesvētīšanu amatā, 14. jūnija demonstrācijas Doma laukumā un fragmentu no Latvijas tautas frontes kongresa Rīgā. Miķelsons skandēja trīs patriotiskus dzejoļus. Aina Selga bija gādājusi par kafijas galdu..

❖

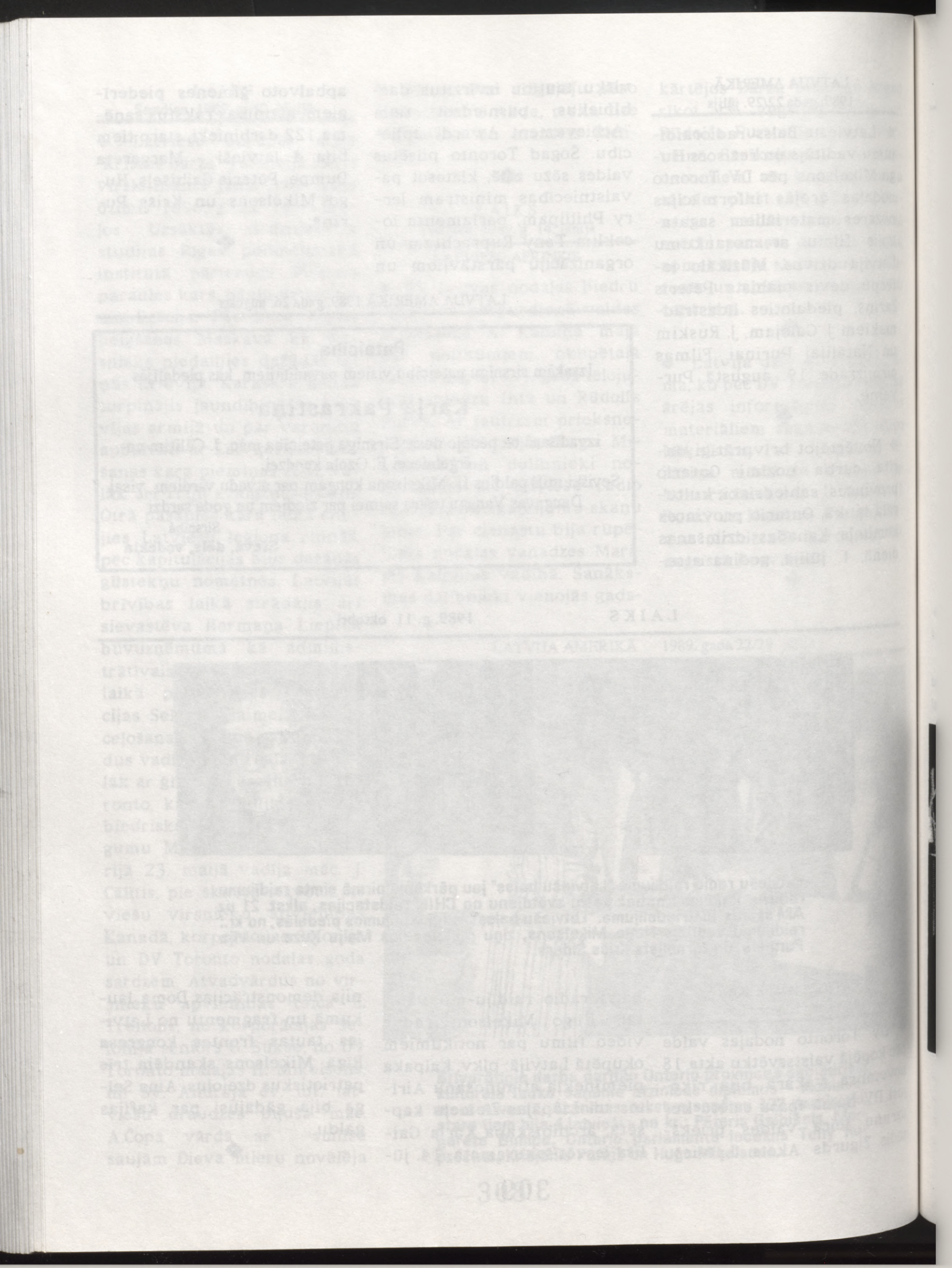

LATVIJA AMERIKĀ Sestdiena, 1990. gada 6. janvāris

DV Toronto nodaļas eglītes vakarā gadskārtējo Astrīdas Veisas piemiņas fonda balvu - latviešu jaunatnei par priekšzīmīgu stāju un piedalīšanos latviešu sarīkojumos saņēma Dāvids Balodis (attēlā otrs no kr.). Čeku viņam pasniedza Ed. Austriņš (kreisajā pusē). Latviešu raidījumu pabalstam Alīda Austriņa pasniedza čeku Hugo Miķelsonam. Labajā pusē nodaļas priekšnieks Zigurds Akots.

Foto V. Cinis

LATVIJA AMERIKĀ Trešdien, 1990. g. 10. janvārī

Cilvēka tiesību dienas demonstrācijas priekšdarbi Latviešu namā. Uzņēmumā K. Purmals un rīcības komitejas priekšsēde Elma Miniate pārbauda sagatavotos sēru balonus ar Pad. Savienības armijā nogalināto un sakropļoto jauniešu vārdiem un datiem.

Foto: Hugo Miķelsons

LATVIJA AMERIKĀ 1990. gada 20. janvāris

Austrumu draudze palīdzējusi Burtnieku baznīcai

Ievērojamu rosību kristīgo draudžu dzīves atjaunošanā okupētajā Latvijā parāda Toronto Austrumu draudze ar dāmu komitejas materiālo devumu. Par vienas šādas atbalstītas draudzes atdzimšanu un baznīcas atjaunošanu viena gada laikā stāsta īss pārskats.

1988. gada 26. augustā notika Burtnieku baznīcas talka par godu Burtnieku baznīcas 300. gadskārtai - pēc tās ēkas atjaunošanas. Talkā piedalījās 170 cilvēki. Aizvākti gruveži, salabots baznīcas jumts, baznīcas iekšpusē notīrīti un nomazgāti soli, uztīrīta grīda. Pēc darba baznīcā notika koncerts, savās atmiņās dalījās draudzes ērģelnieks un mūzeja pārstāvji no Valmieras un Rundāles

Apvienoto Nāciju Cilvēka tiesību dienā Daugavas Vanagu ierosmē baltieši demonstrēja pie Ontario parlamenta ēkas. Foto H. Miķelsons

pils mūzeja. Uzrunu teica pieaicinātais mācītājs Guntis Kalme. Pēc tam viņš uzaicināja atjaunot Burtnieku draudzi. Pierakstījās 29 cilvēki.

Tā pamazām Burtnieku draudze sāka savu darbību. Gada laikā notikuši 29 dievkalpojumi. Dievkalpojumos kopā ar mācītāju G. Kalmi kalpojis semināra students Andris Ase un mācītāja palīgs Andis Švalbe. Piedalījies koris Rīga un Valsts akadēmiskā koŗa grupa. Notikušas 14 Bībeles stundas. Rādītas reliģiskas filmas un trīs I. Leiša filmas par latviešiem Sibirijā. Sasauktas divas draudzes sapulces un notikušas 8 baznīcas talkas. Pag. gadā Burtnieku vecajos un jaunajos kapos notika svecīšu vakars, šogad kapu sveetki, tāpat arī Rencēnu kapos.

Gada laikā baznīcā kristīti 26 bērni un pieaugušie, iesvētīti 13, laulāti 4 pāŗi, izvadīts 1 mirušais. Draudzē uz pag. gaada 20. augustu bija 101 draudzes loceklis.

Gada laikā kopējie ieņēmumi no ziedojumiem sastāda 4686 rbļ. Izdoti draudzes darba vajadzībām 2464 rbļ.

Baznīcas un draudzes vajadzībām dāvināta altāŗa Bībele. Saņemta video kamera no Vispasaules luterāņu federācijas kā pirmai atjaunotai draudzei Latvijā. Saņemtas vēl citas dāvanas.

Dievkalpojumi Burtnieku ev. lut. baznīcā notiek katru pirmo un ceturto svētdienu pl. 14.00, izņemot svētku dievkalpojumus, kuŗiem cits laiks - pl. 18.00.

Draudzes garīgo dzīvi vada māc. Guntis Kalme, aicīgo draudzes priekšnieks Aldis Kalcinovs.

Toronto Austrumu draudze ar savu čaklo dāmu komiteju Lidijas Pētersones vadībā tiešām priecājas, ka varējusi pielikt roku Burtnieku draudzes baznīcas atjaunošanā. Šo skaisto baznīcu Ziemeļvidzemē pag. vasarā apmeklēja Toronto austrumu draudzes pārstāve Benita Eversone un kopā ar mutisku informāciju pārveda nelielu video filmu par padarīto darbu Burtniekos.

Turpinot svētīgo darbu materiāli atbalstīt baznīcu atjaunošanu Latvijā, Austrumu draudzes dāmu komitejas izkārtojumā svētdien, 4. februārī, tūlīt pēc dievkalpojuma, kas sāksies pl. 13.00, Sv. Barnabas baznīcas sabiedris-

kās telpās notiks Video filmas izrāde par dzīvi okupētajā Latvijā uin par Burtnieku baznīcas atjaunošanu.

Rīkotāji laipni aicina Toronto latviešu saimi apmeklēt okupētās Latvijas palīdzības darbam veltīto pēcpusdienu ar video filmas izrādi un kafijas galdu.

H. Miķelsons

***

LAIKS
1990. g. 19. maijā

DV Kanadā delegāti 40 gadu atceres sarīkojumā Toronto 1. rindā no kr. sēž: T. Kronbergs, DV Kanadā valdes priekšsēdis G. Brikmanis, Ārija Frišvalde, DV CV priekšnieks J. Frišvalds, A. Šterns, DV Kanadā vicepriekšsēdis A. Kalupnieks, R. Pētersons un Z. Akots. Foto: J. Liģers

LATVIJA AMERIKĀ
1990. gada 7. aprīlis

* Latviešu karņa invalīdu apvienības gadasapulce notika 25. martā Latviešu Namā, piedaloties 26 no 69 biedriem un 13 biedriem veicinātājiem. Sapulci atklāja priekšnieks Alfreds Eglītis, pieminot ar klusuma brīdi mūžībā aizsauktos biedrus Egonu Svīti un Žani Kursi. No priekš-nieka, kasieņa V. Zikmaņa, biedrziņa V. Ivāna un sarīkojumu daļas vadītāja A. Gaŗā ziņojumiem varēja secināt, ka ziedojumos ienācis tuvu pie 5,000 dolaru, bet par 2,000 mazāk nekā iepriekšējā gadā. Vispārējā apvienības darbā ieņemti tuvu pie3,000 dolaru (2,630). Pavasaŗa balle devusi ap 600 dolāru atlikuma. Pabalstiem un veltēm izdoti 5,377 dol., invalidu žurnālam 1,300, apbedīšanai un pieminekļiem 1,238 dolari. Apvienības darbu sekmējusi dāmu komiteja ar priekšnieci Elvīru Ozoliņu. Apvienības vadība pateicīga latviešu sabiedrībai par tai veltīto atbalstu, kas izpaudās arī gada sapulcē, kur revīzijas komisijas ziņojumu sniedza Alberts Vītols. Pēc 9 gadu nokalpošanas biedrības valdē, no tiem 6 gadus priekšnieka amatā, turpmāk vairs nekandidēja vltn. A. Eglītis. Par priekšnieku ievēlēja līdzšinējo priekšnieka vietnieku Pēteri Polnu, bet valdē, tās ilggadējam loceklim A. Gaŗam nekandidējot, ievēlēja līdzšinējos: A. Brumeli, V. Ivānu, A. Prauliņu, V. Zikmani un Osvaldu Kļavenieku. Revīzijas komisijā ievēlēja līdzšinējos A. Vītolu un Kristapu Freimani no Sv. Katrīnām un no jauna Hugo Miķelsonu. Sapulci vadīja A. Vītols. Dāmas bija gādājušas cienastu.

*

LATVIJA AMERIKĀ
1990. gada 14. aprīlis

✳ Starp daudzajiem sarīkojumiem DV Kanadā 40 gadu darbības atceres svētkos, kas risināsies no 5. līdz 13. maijam, interesants solas izvērsties Draudzības vakars otrdien, 8. maijā, pl. 18:30 DV Namā, Toronto. 8. maiju atceramies arī kā cīņu izbeigšanās dienu Kurzemes cietoksnī un kaŗa beigas pirms 45 gadiem. Bet mūsu kaŗavīri un šo cīņu dalībnieki savās atmiņās aizies vēl tālāk šī kaŗa pagātnē - uz Volchovu. Tāpēc draudzības vakaram izvēlēts arī nosaukums: *Kā kādreiz Volchovā.* Tur tagad atmiņās kopā ar vakara viesiem pakavēsies bijušie volchovieši. Zālē arī vizuāli būs rādīti Volchovas atspulgi. Šis atmiņu stāsts ietverts īpašā uzvedumā, kuŗu sagatavo un iestudē režisors Hugo Miķelsons. Darbosies mūsu kaŗavīri un dzimtenes meitenes, skaudrās kaŗa laika dzīves neatņemamā romantiskā daļa, apmainoties vēstulēm dzimtenei ar fronti. Leģionārus tēlos M. Lorbergs, R. Norītis, A. Māliņš, R. Purvs, A. Putniņš, A. Memenis, R. Miglāns un A. Vītols, sen. Meitenes: M.Ķuze, D. Jakobsone, I. Treimane, V. Ozola, M. Kampbela, L. Ezera, M. Tērauda un D. Ķuze. Slīdīšu sakārtojumu veikuši A. Brumelis un G. Krauja. Mūzikālais pavadījums DV vīru koŗa Kanadā diriģenta Ausekļa Pērkona rokās. Skatuves apgaismotājs V. Turķis. Tekstu autori: Lolita Gulbe, Inta Purva, M. Lorbergs, R. Norītis un A. Memenis.

✳

LATVIJA AMERIKĀ
1990. gada 21. aprīlis

✳ Kristus Dārzā 11 aprīlī viesojās Latviešu Balss raidījuma vadītājs Hugo Miķelsons. Viņš nolasīja Lieldienu stāstu un pastāstīja par latviskajām tradicijām. Atskaņoja arī lenšu mūziku ar Klusajsai nedēļai piemērotu programmu.

✳

LATVIJA AMERIKĀ
1990. gada 19. maijs

✳ Pēc Austrumu draudzes 6. maijā Trimdas sākuma un Kurzemes cietokšņa Piemiņas dievkalpojuma māc. A. Celma vadībā, draudzes dāmu komiteja ar priekšnieci L. Pētesoni baznīcas zālē bija rīkojusi Mātes dienu ar priekšnesumiem, cienastu, loteriju. Dienai piemērotus dzejoļus skandēja Lija Pone, un Hugo Miķelsons piedalījās ar lasījumu - J. Jaunsudrabiņa Māte. Kopdziesmas pavadīja draudzes ērģelnieks Aivars Kviesis.

✳

LATVIJA AMERIKĀ
1990. gada 19. maijs

✳ Kristus Dārzā 16. maijā viesojās Hugo Miķelsons ar jautru pēcpusdienas programmu, ko iesāka ar Mātes dienas atceri, deklamējot Leonīda Breikša dzejoļus un Jāņa Jaunsudrabiņa prozas darbus, lasījumā iestarpinot piemērotus solo dziesmu atskaņojumus. Pēc tam pastāstīja humoristiskus notikumus ar jautru dziesmu atskaņojumiem un pēcpusdienas dalībnieku kopēji dziedātām dziesmām pie kafijas galda. Kristus Dārzā reizi nedēļā notiek reliģisko pārdomu stundas Annas Kurses vadībā, bet reizi mēnesī Austras Butkēvicas latviešu autoru grāmatu lasījumi.

✳

LATVIJA AMERIKĀ
Sestdien, 1990. gada 26. maijā

✳ Kaŗa invalīdu apvienības sēdē priekšnieka P. Polnas vadībā pārrunāja Pavasara sarīkojuma labo izdošanos, kurš dos apvienībai resp. materiālo atlikumu. Sumināŗumus saņēma no apvienības vadības darba aizgājušais ilgo gadu priekšnieks vltn. A., Eglītis un sarīkojumu daļas vadītājs A. Garais. Pārmaiņas arī revīzijas komisijā. Tās priekšsēdis A. Vītols, sekretārs H. Miķelsons, loceklis K. Freimanis. Dāmu komitejas priekšniece E. Ozoliņa.

✳

LAIKS
Trešdien, 1990. gada 11. jūlijā

"Kristus Dārzā" Kanadā

✳ Trimdas latviešu sabiedrība un sirmgalvju mītne "Kristus Dārzs" ir divas nešķiramas lietas. Larviešu organizācijas un sabiedrība dara visu iespējamo, lai kādreizējie latviešu trimdas balsti nejustos vieni un atstāti, lai mītne, ku-rā tie apmetušies, būtu mājīga un ar pievilcīgu apkārtni.

Rudenī paies 5 gadi kopš vērās mītnes "Kristus Dārzs" durvis. Šodien mītnē uzturas 97 iemītnieki. Gadadienu ar programmu viesiem "Kristus Dārza" vadība atzīmēs piekt-

dien, 23.nov., Toronto Latviešu centrā. Uz šīm svinībām katrs sabiedrības loceklis ir gaidīts.

Līdz rudenim salabojamas bedres iebraucamā ceļā un mašīnu novietošanas laukumā. Šim kapitāldarbam tiks izlietots Hermaņa Rozes atstātais mantojums; ir cerība saņemt arī valdības atbalstu, bet tomēr bez sabiedrībnas palīdzības nevarēs iztikt. Un tādēļ "Kristus Dārza" valde aicina iekalkulēt savos vasartas izdevumos arī ziedojumu asfaltēšanas darbiem.

Daļa sabiedrības mūsu sirmgalvju mītnes nosaukumu "Kristus Dārzs" saprot šaurā nozīmē, tādēļ ir dzirdēta vēlēšanās nosaukumu mainīt. Tam vajadzētu būt vispārnozīmīgākam, neizslēdzot laicīgas un nacionālas norises. Šajā sakarībā valde griežas pie sabiedrības ar aicinājumu sūtīt ierosinājumus mūsu sirmgalvju mītnes jaunajam nosaukumam. Valde arī ziņo, ka nītnē tuvākā laikā atbrīvosies pilna vai puslaika darba vieta nodarbību vadītājai/jam.

Ikmēneša otrās trešdienas "Jautrajā stundā" 20. jūn. H. Miķelsona vadībā bija Līgo svētku ieskaņa, kas "Kristus Dārza" iemītniekiem ļāva atminēties Jāņu dienas tuvošanos mūsau dzimtenē. Šajā datumā viņiem arī bija izdevība satikties ar vienu no pirmajiem sarkanbaltsarkano ziedu nolicējiem pie Brīvības piemineķļa Rīgā, "Helsinki 86" grupas dalībnieku Heini Lāmu. Mūsu sirmgalvjiem Vācijas viesis ar stāstījumu par notikumiem dzimtenē un daudzajām fotografijām sagādāja dziļa pārdzīvojuma brīžus.

Īsti līksms izvērtās Līgo vakars 22. jūnijā. "Kristus Dārza" pirmā stāva vestibilā neredzēja brīvas vietas. Tur draudzīgā noskaņā pulcējās iemītnieki, viesi un personāls, lai jāņuzāļu un vainagu smaržās un Līgo dziesmās būtu kopā. Dziesmu dziedāšanu (to bija bez gala daudz) vadīja Biruta Vasarāja. Garšīgo un tikai "Kristus Dārzā" zināmo siera siešanas mākslas produktu viesiem piedāvāja Edīte Zariņa - mītnes nodarbību vadītāja. Slāpušos ar īstu, putojošu Jāņu alu cienāja Juris Tauriņš, administrātora vietas izpildītājs. Par mūziku rūpējās akordeonists Jānis Bults un viņa līganās deju mūzikas taktīm netrūka priecīgu sekotāju.

Ar priekšnesumiem iepriecināja Toronto Pensionāru apvienības tautas deju grupa ar četriem pāriem Adama Edija vadībā, kurš arī lasīja Līgo svētkiem piemērotus literārus darbus. Šogad gan izpalika tradicionālais ugunskurs, bet toties paša "Kristus Dārza" mītnē nebija neviena tumša loga.

Mūsu sirmgalvju mītnes iemītnieku labklājību Woodbridge, Ontario, pārzina ievēlēta valde ar priekšsēdi intu Purvu. (H.M.)

✳

LATVIJA AMERIKĀ
1990. gada 28. jūlijs

✳ KLatviešu veco ļaužu mītnē Kristus Dārzā ik mēneša otrā trešdienā tiek rīkota "Jautrā

Toronto Austrumu ev. lut. latviešu draudzes mācītājs A. Celms 3. jūnijā Sv. Barnaba baznīcā iesvētīja Kristu Dairu Jakobsoni. Uzņēmumā jaunā dreaudzes locekle ar mācītāju un draudzes priekšnieku A. Bērziņu.
Foto: H. Miķelsons

stunda". Trešdien18. jūlijā, sakarā ar dziesmu svētkiem Latvijā, Hugo Miķelsona vadībā skaņu lentēs atskaņoja mūsu pazīstamo dziedoņu (Marisa Vētras, Adolfa Kaktiņa u.c.) iedziedātās dziesmas. Hugo Miķelsons un Ērika Krēmane īsā tēlojumā bija sagatavojuši dialogu no Jēkaba Janševska kāda humoristiska darba. Beigās bija draudzīga pasēdēšana pie kafijas un cepumiem.

✳

Latviešu panākumi starptautiskās sacīkstēs

LATVIJAS RITEŅBRAUCĒJU KLUBS "BALTICA" UZVAR "TOUR DU CANADA"

TORONTO (R.N.) Kanadas riteņbraucēju federācijas rīkotā starptautiskā sacensībā "Tour du Canada" astoņu valstu dalībnieku un vienību vidū bija arī Latvijas sporta kluba "Baltica" riteņbraucēju vienība Aigara Bāreņa un Nikolaja Kalašņikova vadībā ar četriem braucējiem un treneri Vitāliju Smirnovu. Sacensības risinājās no 12. līdz 19. augustam astoņās dažādās pilsētās ar noslēgumu Toronto Nacionālās izstādes laukumā. Sacensībās paredzēto 820 km kopgarumu no 100 braucējiem veica 62, braucienā pavadot nepilnas 20 stundas. Pēc punktu sistēmas izvērtējot, "Tour du Canada" meistarnosaukumu šogad ieguva Latvijas vienība.

Dienas laikrakstā "The Toronto Sun" norādīts, ka pēdējo 50 gadu laikā šī ir pirmā reize, kad latviešu sportisti piedalījušies starptautiskās sacensībās kā Latvijas vienība zem Latvijas nacionālā karoga. Individuālā vērtējumā Latvijas vienības dalībnieks Vladimirs Murovskis ieguva otro vietu, distanci veicot 19 stundās 15 minūtēs un 25 sekundēs, kas ir tikai nepilnas trīs minūtes pēc uzvarētāja Rendija Vikera(Randy Whicker) no ASV. Individuālā vērtējumā labus panākumus guvuši arī pārējie Latvijas vienības dalībnieki, 26 gadus vecais riteņbraukšanas čempions Roberts Vinovskis,

Latvijas sporta kluba "Baltica" riteņbraucēji pēc uzvaras medaļu saņemšanas Toronto. No kr.: kluba vadītājs Aigars Bārenis, sacensības "Tour du Canada" pārstāvis, pazīstamais hokejists Bobijs Hals, idividuāli 2. vietas ieguvējs Vladimirs Murovskis, Roberts Vinovskis, Aleksandrs Aleksandrovs, Andris Klinčiks un treneris Vitālijs Smirnovs. Foto: Hugo Miķelsons

Latvijas riteņbraukšanas meistars, 30 gadus vecais Aleksandrs Aleksandrovs un 19 gadus vecais Andris Klinkičs, kas Latvijā ieguvis meistarnosaukumu jaunatnes klasē. Pirms piedalīšanās starptautiskajās "Tour du Canada" sacensībās, mūsu sportistiem bija izdevība piedalīties arī Internacionālā riteņbraucēju festivālā Hullā (pie Otavas), kur arī guva izcilus panākumus.

Kā izteicās sporta kluba "Baltica" vadītājs N. Kalašņikovs, tad klubs darbojas patstāvīgi, bez pabalsta, un pārstāv kā amatierus, tā arī profesionālus riteņbraucējus no 12 līdz 60 gadu vecumam. Klubu atbalsta dažas Rīgas rūpnīcas un atsevišķi labvēļi, pasta adrese ir Sporta klubs "Baltica", Dārza ielā 2, Rīga, 226007, Latvija. Par iespēju piedalīties Kanadas sacensībās klubs ir pateicīgs Kanadas riteņbraucēju federācijai un Latviešu organizācijām, DV Kanadas valdei, DV Toronto, Hamiltonas un Sv. Katrinu nodaļām, LNAK valdei, Latviešu sporta apvienībai Kanadā, Kanadas latviešu centra Toronto valdei un individuāliem labvēļiem, kas sekmēja latviešu piedalīšanos šajās starptautiskajās sacensībās. Kā vienības piedalījās ASV, Kanadas, Jaunzēlandes, Holandes, Vācijas, Italijas, Austrijas un Latvijas riteņbraucēji, bet individuāli dalībnieki bija arī no Dienvidslāvijas, Polijas, Anglijas, Austrālijas un citām zemēm.

Par sacensībām informātīvus rakstus bija ievietojuši visi vietējie laikraksti, bet

vienīgi "The Toronto Sun" bija izcēlis latviešu panākumus, uzsverot, ka tos guvuši nevis Pad. Savienības, bet patstāvīgas Latvijas valsts vienība.. Tā kā sacensības notika astoņās dažādās pilsētās un bez "kopvērtējuma", katrā vietā bija arī atsevišķi izvērtējumi, kas arī parādījās vietējos preses izdevumos. Latvijas un latviešu vārds visur bija labi reprezentēts.

✳

Latvijas sporta kluba Baltica riteņbraucēju vienība piedalījās "Tour du Canada" organizētās starptautiskās riteņbraucēju sacensībās Kanadā no 12. līdz 19. augustam. Uzņēmumā no kr.: Vladimirs Murovskis, Aleksandrs Aleksandrovs, Andris Klikičs, Vitālijs Smirnovs - treneris, Aigars Bārenis - menedžers, Nikolajs Kalašnikovs - prezidents, Roberts Vinovskis. Foto H. Miķelsons

Divpadsmit gadu politiskā darba pieredzi un informāciju par Toronto 60 tautībām parlamenta loceklis Tonijs Ruprechts sakārtojis grāmatā "Toronto's Many Faces". Uzņēmumā autors paraksta "Latviešu balss" radio raidījumu vadītāja Hugo Miķelsona eksemplāru. No viņa pa labi "Whitecap books" izdevniecības vadītājs Niks Rundals un igauņu darbiniece Halve Masakas. Grāmatā ievietotās ziņas par latviešiem snieguši arī J. Mežaks un G. Siliņš.

DV Druvas nodaļas Dārza svētkos Purvainē DV Teātŗa darbinieks K. Rēvalds saņem DV KV priekšsēža G. Brikmaņa pasniegto kultūras darba veikšanas medaļu. Foto H. Miķelsons

Lidijas Auzānes-Tīcmanes lugas Zarāna nedienas izrādes dalībnieki DV Druvas nodaļas Dārza svētkos Purvainē 11. augustā. No kr.: E. Jurševskis - režisors, Herta Jurševska, Kristīne Kirsh-Stivriņa, K. Rēvalds, Melita Lapiņa, I. Lapiņš, Marija Kalniņa - Druvas nodaļas vanadžu kopas vadītāja. Foto H. Miķelsons

LATVIJA AMERIKĀ Sestdiena, 1990. gada 15. septembris

18. novembra sarīkojuma Toronto rīcības komiteja. 1. r. no kr.: E. Koks, G. Reinholds, M. Matīsa, rīcības kom. priekšsēde M. Lejiņa, Z. Zeltkalna, S. Vanka, J. Grodnis un Z. Zentiņš. Aizmugurē pārējie rīc. kom. locekļi. Foto J. Galejs

*LPB Kanadas kopas rīkoto referātu pēcpusdienu ar Latvijas viešņas Līgas Baižas-Kadakas referātu par latviešu dzejnieku un rakstnieku lomu jauna laikmeta iezvanīšanā Latvijā 21. oktobrī Latviešu centrā. Latvijas viešņa stāstīja par Latvijas nacionālajiem dzejniekiem. Tautai viņu darbi dod lielu stiprinājumu. Pēc referāta rādīja video filmu par Vili Cederiņu, viņa grāmatām un komponētām dziesmām ar dzejnieka tekstiem.

Kopas valdes sēdē pārrunas skāra Globālās preses dienas dziesmu svētku laikā nākošā vasarā Toronto. Tās sāksies 28. jūnijā un ilgs līdz 2. jūlijam. Turpmākais sarīkojums 20. novembrī pl. 19 Latviešu Centrā ar dzejnieces Ingridas Vīksnas, viešņas Māras Soikanes-Trapānes un pianista Pētera Zariņa piedalīšanos. Kopas valdes vicepriekšsēdim māc. Arvēdam Celmam atstājot amatu, valdē pieaicināts nākošais kandidāts Hugo Miķelsons. Nākošā valdes sēde 14. novembrī Centrā.

PBLA Kultūras fonda valdes sēdes dalībnieki; no kr. 1. rindā: valdes priekšsēža vietnieks (LNAK) J. Mežaks, Inta Purva, Ingrida Vīksna, Anna Graudiņa, Judīte Vāgnere, valdes prikšsēža vietnieks K. Sventeckis, (ALA), Aija Zichmane un H. Miķelsons. 2. rindā: Velga Jansone, Ēriks Dzenis, Jānis Briedis, Ojārs Jēgens, valdes priekšsēdis Tālivaldis Bērziņš un Vizma Maksiņa. Foto: H. Miķelsons

LPB Kanadas kopas gadskārtējās "tupeņu talkas" un LNAK kultūras padomes sēdes dalībnieki Purvainē. No kr.: Guna Ikona, Hugo Miķelsons, Marta Dālberga, Jānis Mežaks, Valija Mērniece, Jānis Briedis, kopas valdes priekšsēde Inta Purva, Modris Lorbergs, Osvalds Kļavenieks, Žanis Zentiņš un I. Zentiņa. Foto: H. Miķelsons

* Latviešu Balss raidījumi sākās 1986. gada rudenī. Raidījumi notiek divreiz mēnesī, katrā otrā sestdienā, no CHIN raidītāja ar AM vilni 1540 no pl.22.30 - 23.00. Jūlijā pabeigts jau 50. raidījums. Sākumā programmu sastādīja dzejnieks Modris Lorbergs, bet ar pagājušā gada beigām raidījuma vadību pārņēma līdzšinējais programmas pieteicējs Hugo Miķelsons ar ziņu lasītāju aktrisi Maiju Ķuzi, piesaistot vēl žurnālistu K. Sidaru un citus līdzstrādniekus.

*Pēc vasaras pārtraukuma Kristus Dārzā grāmatu lasīšanu vecajiem ļaudīm atsācis Ādams Edijs. Viņš tur ierodas reizi nedēļā - pirmdienās. Latviešu laikrakstu priekšā lasīšana notiek divreiz nedēļā. Tos turpina lasīt Biruta Vasarāja. Hugo Miķelsons vada jautrās pēcpusdienas.

* 22. nov. saietā A. Budrēvics rādīs diapozitīvus ar skatiem no Eiropas valstīm un pilsētām. 29. nov. saietā pensionāru teātra kopas izrāde režisora H. Miķelsona vadībā - H. Celma "Nepērc cūku maisā". O.K.

*DV Toronto nodaļa 10. novembrī rīkoja karavīru daudzinājumu DV namā. To ar lasījumu, J. Kārkliņa Asinīm lietā zeme, ievadīja Hugo Miķelsons. Par runātāju bija paredzēts V. Tikiņš, bet sakarā ar viņa mātes bērēm, Anda Sprūdža savas kokles pavadījumā aizgājējas piemiņai nodziedāja Saulīt' tecēj tecēdama. Priekšnesumi sākās ar Andas dzejas un prozas skandējumiem viņas kokles pavadījumā. Latvijas žurnāliste Līga Kadaka teica interesantu runu par varoņu piemiņas atdzimšanu Latvijā.

*

* Kristus Dārza iemītnieki 18. novembra rītā pulcējās pie Latvijas karoga pacelšanas, no-dziedot valsts himnu. Iet nespējīgie iemītnieki bija novietojušies braucamkrēslos. Anna Kurse vadīja svētbrīdi. Biruta Vasarāja atskaņoja patriotiskas dziesmas uz skaņu sistēmas aparāta. 21. novembrī Hugo Miķelsons sniedza 18. novembŗa svētku atskaņu programmu. Ievadījumā bija stāstījums par Latvijas brīvības cīņām un patriotisko dzejoļu lasījumi.

*

LATVIJA AMERIKĀ
1991. gada 5. janvāris

✹Austrumu draudzes dāmu komitejas rīkoto Ziemassvētku eglītes sarīkojumu ievadīja 3. Adventes dievkalpojums Sv. Barnaba baznīcā, vadot draudzes mācītājam A. Celmam. Pēc tam draudzes sarīkojumu zālē svētku saimi apsveica dāmu komitejas priekšniece Lidija Pētersone. Priekšnesumos Lidija Misbacha dziedāja solo, pašai spēlējot klavierpavadījumu, kā arī pavadot kopēji dziedātās dziesmas. Flautas solo atskaņoja Moira Kampbela. Dzeju deklamēja Biruta Komarovska un Vilma Aleksandra. Ziemsvētku īsstāstu lasīja Alberts Bērziņš. Sarīkojuma programmas vadītājs Hugo Miķesons lasīja J. Tanka dzejoli Lūgums Ziemsvētku vecītim, kā arī izdalīja dāvanas. Pie dāmu komitejas cienasta galda pulcējās ap 60 apmeklētāju. Apsveica arī divus dzīves gadu jubilārus - draudzes priekšnieku A. Bērziņu un sekretāru R. Pētersonu.

✹

LATVIJA AMERIKĀ
1991. gada 26. janvāris

✹Toronto Austrumu draudzes dāmu komitejas sarīkojums 10 februārī pl. 14 pēc dievkalpojuma Sv. Barnaba baznīcas zālē. Toronto latviešu pensionāru apvienības Teātŗa kopa izrādīs Harija Celma īslugu Nepērc cūku maisā, režisora Hugo Miķelsona iestudējumā.

✹

Pie DV Toronto nodaļas pastāvošā Astrīdes Veisas piemiņas fonda dibinātāji Alīde un Eduards Austriņi 1990. g. piešķirumus pasniedza "Latviešu Balss" radio raidījumu pārstāvei Irēnei Miķelsonei (pa kreisi) un Andra Baloža brālim Dāvidam (pa labi) politisko zinātņu studiju turpināšanai Vaterlū universitātē.

Foto: V. Cinis

LATVIJA AMERIKĀ
1991. gada 23. februāris

✹Austrumu draudzes dāmu komitejas sarīkojums priekšnieces Lidijas Pētersones izkārtojumā ar teātra izrādi, cienastu un loteriju 10. februārī bija pulcinājis 70 apmeklētāju, kuŗi noskatījās Harija Celma īslugu Nepērc cūku maisā, ko bija sagatavojusi Toronto latviešu pensionāru apvienības teātŗa kopa režisora Hugo Miķelsona vadībā. Pēc viesošanās Kristus Dārzā 20. februārī teātŗa kopa to pašu lugu 3. martā izrādīs Hamiltonā.

✹

LATVIJA AMERIKĀ
Sestdiena, 1991. gada 30. marts

✹Toronto latviešu pensionāru apvienības gada sapulcē Latviešu namā no pāri par 700 reģistrētiem biedriem piedalījās 122. Ar klusuma brīdi pieminēja aizvadītā gadā mirušos 30 apvienības biedrus. Priekšniece Silvija Vanka pakavējās pie apvienības veikumiem aizvadītā gadā. Audzis arī biedru skaits. Apvienības dāmas vienmēr rūpējās par saietu dalībnieku pacienāšanu. Ģimenes dienā un Ziemsvētkos apciemoti dzīves gaitās pagurušie. Daudz pateicības pelnījusi sarīkojumu daļas vadītāja Biruta Komarovska. Svētbrīžos piedalījušies archibīskaps A. Lūsis un vietējo draudžu mācītāji. Saietos dziedājis pašu koris Irisas Purenes vadībā, video filmu izrādes pa lielākai daļai kārtojis Jānis Galejs. Noorganizējies arī apvienības vīru ansamblis, kuŗu vada Tālis Kornets. Notikuši vairāki referāti, koncertprogrammās piedalījušās Dzidra Egle, Āriana Liepiņa, Dace Kārkliņa, Vilma Vītola u.c. Jauktajā korī

pašreiz 37 balsis, kora priekšniece Hermīne Turkēvica, diriģente I. Purene. Koris viesojies arī Latviešu centrā, Kristus Dārzā un Hamiltonā. Teātra kopu vada režisors Hugo Miķelsons.

✺

LAIKS
1991. g. 4. maijā

✺ Pensionāru apvienības darbinieki rīko otrd., 14. maijā, plkst. 1 pavasara "Jautru draudzības pēcpusdienu" Latviešu centrā. Programmā pensionāru apvienības teātra grupas uzvedums Hugo Miķelsona vadībā. Apvienības jauktais koris ar diriģenti Irisu Pureni. Vīru ansamblis "Dziesmu draugi" Tālivalža Korneta vadiibā. Izloze Vilmas Lapsas izkārtojumā. Ieeja 10 dol. ieskaitot pusdienas, kafiju kā arī dejošanu pie skaņu lenšu (seno dienu) mūzikas.

O.K.

✺

LATVIJA AMERIKĀ
1991. gada 11. maijs

✺ Kristus Dārzs 22. aprīlī godināja savus brīvprātīgos darbiniekus. Spoguļu zālē, mītnes lejas stāvā, vadītājas Wendy Oke pārziņā nodarbību grupas darbinieces bija klājušas pusdienas galdu 18 brīvprātīgiem darbiniekiem, no kuŗiem bija ieradušies: V. Kalniņa, A. Ābele, A. Martinsone, A. White, A. Dinberga, A. Kurse, B. Vasarāja, I. Liepiņa, M. Leipura, A. Edijs un H. Miķelsons. Pēc īsa pārtraukuma mītnes iemītnieku klātbūtnē notika apbalvošana. Klātesošos uzrunāja no-

Kristus Dārza brīvprātīgo darbinieku pusdienās un apbalvošanā 22. aprīlī piedaliijās (no kr.): A. Dinberga, A. White, A. Edijs, H. Miķelsons, K. Gāle, A. Kurse; 2. r. no kr.: A.Ābele, A. Martinsone, A. Kalniņa, I. Ezergaile, I. Liepiņa un B. Vasarāja. Vēl kā brīvprātīgas darbinieces Kristus Dārzā strādā R. Auziņa un S. Roze. Foto H. Miķelsons

darbību grupas vadītāja Wen-dy Oke.

✺

✺ Pensionāru apvienības darbinieki rīko otrdīen, 14. maijā, pl. 13 Latviešu centrā Jautru pavasara sadraudzības pēcpusdienu apvienības priekšnieces Silvijas Vankas izkārtojumā. Programmā apvienības teātŗa grupas uzvedums Hugo Miķelsona vadībā. Apvienības koris ar diriģenti Irisu Pureni, vīru ansamblis Dziesmu draugi T. Korneta vadībā. Izloze Vilmas Lapsas izkārtojumā. Ieeja $10, ieskaitot ēdienus.

✺

LATVIJA AMERIKĀ
1991. gada 8. jūnijs

✺Toronto latviešu pensionāru drāmas kopas 30. maija sanāksmē Latviešu namā atkārtojuma izrāde deva Austras Liepiņas lugu Piecreiz pieci režisora Hugo Miķelsona iestudējumā. Lomas tēloja: Lidija Diksone-Kuplā, Elza Volmere, Maija Ķuze, Stasija Butāne un Ādams Edijs. Mums pazīstamas nometnes 2x2 un 3x3. Tagad A. Liepiņa grib parādīt nometni Piecreiz pieci. Tad nu noris plānošana, ko "ieprogrammēt" nometnē un ko tā izteiktu, piecas dienas, piecas paaudzes vai kādu citu piecinieku. Protams, pirmā vietā būtu likta pareiza latviešu valoda. Klūpot un krītot pa valodas bedrēm, jaucot to ar angļu vārdu piebārstījumiem, rīkotāji paredz Piecreiz piecus kursus ar 5 dažādām programmām 5 dienas. Daudz aplausu izvilināja arī deju

Lūdzu skatīt iepriekšejā lapas pusē ievietoto Latvija Amerikā foto uzņēmumu

Latviešu aprūpes māja "Kristus Dārzs" iemītnieku nodarbībās ievērojama nozīme ir brīvprātīgiem darbiniekiem. Kā pateicību par ilggadēju un pašaizliedzīgu darbu "Kristus Dārza" valde un administrācija bija rīkojusi atsevišķu cienastu un apbalvošanu. Uzņēmumā daļa no apbalvotajiem; 1. rindā no kr..: A. Dinberga, A. Vaita (White), A. Edijs, H. Miķelsons, K. Gāle un A. Kurse. 2. rindā: A. Ābele, A. Mārtinsone, A. Kalniņa, I. Ezergaile, I. Liepiņa, M. Leipura un B. Vasarāja.

Foto: Hugo Miķelsons

nodemonstrējumi Piecreiz pieci programmai. To vēl papildināja Maija Ķuze ar pagaŗu Gunāra Griezes humoristisku deklamāciju un Ādama Edija lasījums - Leonīda Breikša Kam tu klusēji, un Lidijas Diksones-Kuplās deklamācija Ērika Raistera Līgotāju prieks. Priekšnesumus nobeidza Hugo Miķelsona un Ādama Edija duetā dziedātā Jāņu nakts ar Jāņa Valdmaņa tekstu E. Argaļa klavieŗpavadījumā. Priekšnesumu izpildītāji saņēma katrs pa ziedam no sarīkojuma vadītājas Birutas Komarovskas un bagātus aplausus, bet visiem tika dāmu komitejas kafija ar maizītēm.

✺

LAIKS
Sestdien, 1991. gada 15. jūnijā

✺Kārtējā pensionāru apvienības saietā, 30. maijā, apvienības dramatiskā kopa uzveda Austras Liepiņas īsludu Hugo Miķelsona režijā. Kā jau iepriekšējā uzvedumā, arī šoreiz īpašus aplausus saņēma "šiverīgā" Actiņas jaunkunēdze (Maija Ķuze). Viņa vēlāk uzstājās arī ar humoristisku deklamāciju. Edijs Ādams ar H. Miķelsonu uzstājās ar tuvojošiem Jāņiem veltītu dziesmu, dziedot 2 melodijās atsevišķi un duetā, Edvīna Ārgaļa klavieru Mūzikas pavadījumā. Klausītāju aplausi apliecināja, ka "jauno" dziedoņu sniegums bija paticis. Jāņiem veltītu dzejas vārsmu skandēja teātra trupas aktrise Lidija Diksone-Kuplā. Kā arvien atjautīga programmas vadītāja bija Biruta Komarovska. Viņa arī vēstīja ka šis ir priekšpēdējais šīs sezonas apvienības biedru saiets.

✺

✺ Latviešu aprūpes mājas "Kristus Dārzs" valde un administrācija bija rīkojusi pateicības pusdienas brīvprātīgajiem darbiniekiem, kuri bez atlīdzības jau vairākus gadus rēgulāri ziedo laiku vecajiem ļaudīm gan kopējās nodarbībās, gan arī individuālos notikumos. Klātesošos trīspadsmit darbiniekus uzrunāja mītnes nodarbību vadītāja Oke Vendija, mītnes atbildīgais vadītājs Juris Tauriņš un valdes priekšsēde inta Purva. Speciālos Kristus Dārza žetonus un piemiņas balvas saņēma V. Kalniņa, A. Ābele, A. Mārtinsone, A. White, A. Dinberga, K. Gāle, A. Kurse, I. Liepiņa, I. Ezergaile, A. Eddijs un H. Miķelsons. Apbalvoto darbinieku vidū vairāki ir no apkārtējām pilsētām un daži bija kavēti ierasties. Kristus Dārza vadītājs J. Tauruņš klātesošos iepazīstināja ar Laimonu Ozolu, kas saskaņā ar valdības noteikumiem uzņēmies sakarnieka lomu starp valdi un iemītniekiem dažādu iekšējās dzīves jautājumu kārtošanā. Līdzīgā amatā apstiprināta arī Aina Selga.

✺

LATVIJA AMERIKĀ
1991. gada 14. septembris

✺ Latviešu aprūpes mājas Kristus Dārzs kārtējā "Jautrajā stundā", kam šoreiz bija gan svinīga noskaņa, Hugo Miķelsons lasīja Jāņa Jaunsudrabiņa Piemini Latviju un atskaņoja Latvijas atbrīvošanas gadījumam piemērotas dziesmas skaņu kasetēs. Tev

mūžam dzīvot Latvija un dažas citas dziesmas līdzi dziedāja arī mājas iemītnieki. Dalībnieki bija sajūsmināti, daudziem acīs mirdzēja asaras. 30. augustā visi iemītnieki sapulcējās, lai atvadītos no iemīļotās virsmāsas Rutas, kas ģimenes darba apstākļu dēļ bija spiesta Kristus Dārzu atstāt.

✺

Anete Bencone jubilāre

Foto H. Miķelsons

Dižu dzīves gadu jubileju 18. novembrī piedzīvoja Toronto sabiedrībā iecienītā skatuves māksliniece Anete Bencone. Jubilāre dzimusi piecu bērnu ģimenē Līvbērzes pagasta Upes, vēlāk Baloža muižā. Pirmās publiskās uzstāšanās piedzīvo dzimtā vietā agrā bērnībā Ziemassvētku un citos sarīkojumos. Nodibina ģimenes dzīvi ar toreizējo lauksaimnieku, vēlāko Latvijas armijas ierindnieku Kārli Benconu, kas savas dienesta gaitas vada Zemgales pērlē Jelgavā, kur arī dzīvo Anete un pašu spēkiem celtā mājā audzina trīs meitas Annu, Birutu un Indru. Ćerīgi uzsākto dzīvi pārtrauc komūnisti, pirmo reizi okupējot Latviju. 2. pasaules karā Kārlis Bencons nonāk latviešu Leģionā, bet Anete ar meitām 1944. gadā no degošās Jelgavas - bēgļu gaitās. Izceļošanā Benconi vispirms nonāk Bradfordā, Anglijā, tad Toronto, Kanadā. Katrā vietā, kur liktenis ļauj piestāt bēgļiem, latviešu sabiedrībā parādās Anete, tēlodama lomas skatuviskos uzvedumos un skandējot latviešu autoru, pēdējā laikā vismīļāk savas meitas dzejnieces Indras dzejdarbus.

Kā pateicību savai vecmāmiņai trešā paaudzē, Anetes kupli sazarojusī ģimene bija rīkojusi viņas godināšanu 16. novembrī DV namā. Jubilāre saņēma pateicību no savām trim meitām, atmiņu stāstījumu no J. Krieviņa, bet sveicienus no DV Toronto vanadžu kopas nodeva A. Korma, dzimšanas dienas kriņģeli pasniedza vanadzes V. Bebre un M. Zvirgzdgrauda, bet A. Jakobsone sveica no DV Kanadas vanasdžu valdes, no DV teātra sveica Hugo Miķelsons, un no TLB drāmas kopas Anna Briede. Slīdīšu skati par jubilāres dzīvi bija sagatavojis mazdēls Viktors Skujiņš, galda lūgšanu, maltīti sākot, teica mazdēls mācītājs Ernests Skujiņs. Dižo dzīves gadu gaviļniece pateicās visiem ar meitas Indras Gubiņas dzejoli "Sen vairs neskaitu gadus." ons

✺

LATVIJA AMERIKĀ Sestdiena, 1992. gada 7. marts

Foto V. Cinis

DV Globālo dienu rīcības komiteja. 1. r. no kr.: R. Norītis, Aina Selga, Bruno Logins, Melita Lapiņa, rīcības kom. priekšsēdis A. Kalupnieks, Alb. Vītols, Aldona Korma un Mirdza Lejiņa. Aizmugurē pārējie darbinieki.

Foto V. Cinis

LATVIJA AMERIKĀ 1992. gada 11. aprīlis

Latvijas policisti Kanadā

✹ Pēc pieredzes gūšanas Kanadas policijas darbā, 27. martā uz Rīgu atgriezās Latvijas policijas virsnieki Guntis Rutkis un Valdis Pumpurs. Viņi kopā ar vēl 13 policijas augstākas pakāpes virsniekiem no Austrum un Viduseiropas valstīm pavadīja Kanadā divi nedēļas, lai praktiskā darbā iepazītos ar policijas darbu demokratiskās valstīs. Atvadoties mūsu jaunie likumsargi ar gandarījumu novērtēja praktiski iegūto pieredzi dažādu pakāpju policijas darbā Kanadā. Par vienu no ievērojamākām pieredzēm viņi min piedalīšanos policijas nakts patruļās.

Aizbraucēji bija ļoti pateicīgi Kanadas valdībai un policijas darbiniekiem, lai gūto pieredzi liktu lietā Latvijā. Šajās divi nedēļās, kaut noslogoti ar iepriekš izplānotiem pienākumiem, Latvijas kārtības sargi satikās arī ar latviešiem. Latvijas viesi ar pateicību atzīmēja Toronto Daugavas Vanagu un H. Miķelsona sniegto palīdzību un pateicās arī laikrakstam Latvija Amerikā un radio raidījumiem Latviešu Balsī par sniegto publicitāti.

-ons

Lūdzu skatīt iepriekšējā lapas pusē ievietoto Latvija Amerikā fotogrāfiju (7.martā)

Daugavas Vanagu 7. globālo dienu rīcības komiteja; 1. rindā no kr.: "Vadoņa" redaktors R. Norītis, kasiera palīdze Aina Selga, kasieris B. Logins, sekretāre Melita Lapiņa, rīcības komitejas priekšsēdis A. Kalupnieks, mūzikālās daļas vadītājs A. Vītols, DV Toronto nodaļas vanadžu kopas vadītaja Aldona Korma un kuģīšu izbraukuma organizētāja Mirdza Lejiņa. Foto : V. Cinis

LAIKS
1992. gada 9. maijā

✹ Toronto latviešu pensionāru darbinieki rīko otrodien, 12 maijā, plkst. 1 Latviešu Centrā (4 Credit Union Dr.) "Jautru sadraudzības pēcpusdienu". Programmā pensionāru apvienības koris diriģentes Irisas Purenes vadībā; īsluga režisora Hugo Miķelsona iestudējumā; Jāņa Pālēna humoreskas. Kopdziesmas, dejošana. Izloze. Ieeja $10 (ieskaitot uzkodas un atspirdzinājumus). Visi aicināti.

✹

LAIKS
1992. gada 13. maijā

TORONTO

✹ DV 7. globālo dienu plašajā sarīkojumu virknē, kas sāksies 17. maijā plkst. 11 ar atklāšanas dievkalpojumu Sv. Jāņa baznīcā, paredzēti arī vairāki vispārēja rakstura saviesīgi sarīkojumi. Kā pirmais no tādiem būs kuģīša izbraukums Ontario ezerā 18. maijā plkst. 19; DV vīru kora uzvedums un svētku balle 23. maijā plkst.19 Latviešu Centrā; 21. maijā plkst. 19 DV namā būs jautrais vakars; Par sarīkojuma vadmotīvu izvēlēts: "Virskareivja Dievputniņa dziedājumi Daugavas Vanagiem", tajā Hugo Miķelsona vadībā piedalīsies A. Sprūdža, M. Ķuze un A. Vītols. Visiem kopējas vakariņas paredzētas DV kluba telpās, bet sarīkojuma laikā lejas zālē DV Toronto nodaļas vanadzes A. Kormas vadībā būs iekārtojušas kafijas galdu ar maizītēm un cepumiem, kā arī pilnu bufeti.

✹

✹ Toronto latviešu skolas un draudzes maija sākumā atzīmēja mātes, resp. ģimenes dienu. Tā arī Austrumu draudzes piederīgie pēc dievkalpojuma Sv. Barnaba baznīcā 10. maijā, pulcējās baznīcas sarīkojumu telpās ģimenes dienai L. Pētersones vadītās dāmu komitejas izkārtojumā. Programmā piedalījās Biruta Komarovska ar Zentas Sarmas un Friča Bārdas dzeju. H. Miķelsons lasīja Pienākumi pret ģimeni - fragmentu no plkv. A. Kontrovska grāmatas Kādiem mums jābūt. Anda Sprūdža sniedza kokles spēli un tautas dziesmu popūriju. Austrumu draudzēs locekļi un viņu draugi pie čaklo darbinieču klātien galdiem savstarpējās pārrunās pavadīja pātīkamus brīžus.

✹

LAIKS
Trešdien, 1992. gada 3. jūnijā

✹ Latviešu aprūpes mājā "Kristus Dārzs" 27. maijā viesojās Toronto latviešu pensionāru apvienības drāmas kopa un H. Miķelsona vadībā izrādīja viņa sacerēto skeču "Privātsekretāre". Izrādē bez autora vēl piedalījās M. Ķuze, E. Volmere un A. Ziediņš. "Kristus Dārza" iemītniekus ar deklamācijām iepriecināja V. šimiņa, H. Miķelsons - ar humoreskām un anekdotiem. Iemītnieku pārstāve Ē. Krēmane ar ziedu veltēm pateicās viesiem par patīkamo pēcpusdienu..

✹

Kanadas DV delegātu salidojuma dalībnieki ar tālajiem viesiem 7. Globālo dienu atklāšanā 15. maijā DV namā. 1.r.no kr. otrā - ASV vanadžu priekšniece R. Kaugura, prelāts Dr. K. Ruċs, DV Austrālijas vanadžu priekšniece I. Nyrady, ASV DV priekšn. A. Spārniņš, DV KV priekšn. G. Brikmanis, DV Kanadas vanadžu vad. N. Pulciņa, Toronto nod. vanadžu vad. A. Korma, LNAK padomes priekšs. J. Mežaks un Globalo dienu rīcības komitejas priekšsēdis A. Kalupnieks. Kreisajā pusē piektais - goda konsuls Kanadā Dr. G. Siliņš. Pārējie - 7. Globālo dienu delegāti. Foto V. Ģinis

LATVIJA AMERIKĀ
1992. gada 11. jūnijā

✹ Latviešu karņa invalīdu apvienības 30 gadu jubilejas sarīkojums Latviešu namā pulcēja ap 100 dalībnieku. To ievadīja māc. Arveda Celma vadītais svētbrīdis. Svinīgā sarīkojuma dalībniekus sveica vakara programmas vad. Andrejs Brumelis. Viņš arī pakavējās atmiņās pie karavīru cīņu gaitām.

Garākā atmiņu runā par invalidu nestiem upuriem un viņu ikdienas dzīves gaitām Vāczemē pakavējās māc. A. Celms, kurš tur bija tuvi saistīts ar karavīru likteņu gaitām.

LNAK padomes pr-dis Jānis Mežaks izsakot savu sveicienu cildināja latviešu karavīru, kas nesis smagu upuri ziedojot savas dzīvības un veselību Latvijas brīvestības labad. Viņš arī sveicināja no LNAK valdes pr-ža Viestura Zariņa. Līdzīgus tencinājumus latviešu karavīram, invalīdam veltīja arī pārējie runātāji - DV zemes valdes pārstāvis Staņislavs Leimanis (aploksne); no virsnieku apvienības sveica vltn. Tadeušs Puisāns, "Latviešu Karavīrs" Edmunds Ozols, DV. Toronto nodaļas Hugo Miķelsons, Latviešu nama pr-dis Ēriks Nāgelis. Noslēguma uzrunu teica apvienības pr-ks Pēteris Polna, sakot arī sveicienus no apvienības bij. ilggadējā pr-ka vltn. Alfreda Eglīša, no invalidu CV pr-ka Vācijā L. Gutberga un invalidu apvienības pr-ka Jāņa Lāča ASV.

Vareni izskanēja vīru ansambļa Kalvis dziesmas mūzikālā vad. Juŗa Dzeguzes vadībā. H. Miķelsons vakaru kuplināja ar vairākām deklamācijām. Ar jubilejas kliņģeri tencinājumu veltīja nama dāmu komitejas pārstāve Florence Neimane. Tradicionālo izlozi vadīja A. Brūmelis. Par

dejas skaņu plašu mūziku rūpējās Imants Ķipis. Patika arī, invalidu dāmu komitejas prces Elvīras Ozoliņas vadībā, ar ziediem dekorētie viesu galdi. Cīnītāju jubilejas sarīkojums norisa sadraudzības un omulības gaisotnē. Īpaša pateicība pienākas Kalvim par ziedoto koncertu.

✺

LATVIJA AMERIKĀ
1992. gada 27. jūnijā

✺ 14. jūnijā aizvesto atceres atzīmēšana Kristus Dārzā notika tai pašā dienā, sapulcējoties piemiņas brīdim, ko iesāka ar G. Geduļa dziesmu Aizver durvis (N. Kalniņa vārdi), solo dziedot Birutai Vasarājai. Klavieŗpavadījumus spēlēja mītnes kanadiešu medicīniskā māsa. Hugo Miķelsons lasīja par 1941. gada 14. jūniju un citām aizvešanām 1948. un 1949. gadā un 2 izsūtīto vēstules. Lasījumi mijās ar Valda Mežezera un Elzas Ķezberes dziesmām pēc tautasdziesmu melodijām. Atceri beidz ar Dievs, svētī Latviju.

✺

LAIKS
1992. gada 8. jūlijā

✺ DV Druvas nodaļas darbības 30 gadu atceres sarīkojums notiks 22. augustā, plkst. 15, Purvainē. Svētku runu teiks vairāku grāmatu autors Oskars Perro, programmas daļā Latviešu pensionāru apvienības drāmatiskā kopa sniegs Hugo Miķelsona skeču "Privātsekretāre" izrādi, autora iestudējumā. Paredzēts arī vanadžu sarūpētais cienasts, bagātiiga mantu izloze un saviesīgs vakars. Pirms gadasvētkiem Purvainē notiks arī Kanadas DV valdes sēde.

✺

LATVIJA AMERIKĀ
Sestdien, 1992. gada 1. augustā

Kanadas latviešu karŗa invalidu apvienības 30 gadu atcere

✺ Dižo jubileju Toronto Latviešu namā ar svētbrīdi ievadīja māc. Arveds Celms, atceroties latviešu karŗavīra un, īpaši, karŗā cietušo tēvzemes aizstāvju likteņgaitas. Svinīgi izskanēja varoņu piemiņai veltītā dziesma "Pateicībā uzliekam ziedus jūsu velēnām", kā arī pārējās svētbrīža dziesmas, apvienības revīzijas komisijas priekšsēža baritona Alberta Vītola vadībā.

Paredzētais runātājs, invalīds ltn. Juris Kļaviņš no ASV nespēja ierasties, kādēļ par invaslīdu likteņgaitām pastāsītīja vakara programmas vadītājs Andrejs Brūmelis. Viņš izstāstīja arī dažus epizodus no paredzētā vakara viesa kara dienu gaitām. Māc. A. Celms savukārt runāja par invalidu upuriem un viņu ikdienas dzīvi Vāczemē, jo pats tur bija pavadījis krietnu laiku. Viņš veltīja īpaši atzinīgus vārdus DV Bērzaines invalidu nama pārvaldniekam invalidam Spurdziņam par pūlēm iemītnieku labklājības un nama uzpošanā un nodrošināšanā. LNAK padomes priekšsēdis Jānis Mežaks sveica, tencinot latviešu karŗavīru upurus Tēvzemes brīvības labā. Viņš sveicināja arī no LNAK valdes priekšsēža Viestura Zariņa. Līdzīgi izteicās arī pārējie sveicinātāji, DV zemes valdes pārstāvim Staņislavam Leimanim izsakot vēlējumus no DV zemes valdes priekšsēža Guntara Brikmaņa un nododot aploksni. No virsnieku apvienības sveica vltn. Tadeušs Puisāns, no "Latviešu karŗavīrs" - Edmunds Ozols, bet Toronto DV nodaļas pārstāvis Hugo Miķelsons skandēja deklamācijas. No latviešu nama runāja tā priekšsēdis Ēriks Nāgelis (nams bija devis telpas par iespaidīgi samazinātu cenu). Noslēgumā runāja karŗa invalīdu apvienības priekšnieks Pēteris Polna, nododot sveicienus no Invalidu CV priekšsēža L. Gūtberga Vācijā, invalidu apvienības ASV priekšsēža Jāņa Lāča un jubilāres apvienības bij. ilggadējā priekšsēža vltn. Alfreda Eglīša.

Diži izskanēja vīru ansambļa "Kalvis" dziesmas tā mūzikālā vadītāja Jura Dzeguzes vadībā, nobeidzot 9 dziesmu programmu ar Raimonda Paula "Kurzeme". Klausītājiem dziedoņu sniegums gāja pie sirds, un tie vēlējās klausīties "Kalva" dziesmas vēl un vēl. Piezīmējams, ka ansamblis šo dziesmu programmu invalidiem sniedza bez atlīdzības. Izlozi vadīja A. Brumelis, bet par skaņu lenšu dejas mūziku rūpējās Imants Ķipis. Jubilejas kliņģeri pasniedza nama dāmu komitejas pārstāve Florence Neimane. Par ziedu dekorējumu galdiem bija gādājusi apvienības dāmu komiteja priekšnieces

Elvīras Ozoliņas vadībā.

Savainoto kaujas vilku jubilejas sarīkojums norisa sadraudzības un omulības gaisotnē. Tāls ciemiņš tajā bija LNAK valdes loceklis un Montrealas latviešu biedrības priekšnieks Mārtiņš Štauvers.

O.K.

✺

LAIKS
Sestdien, 1992. gada 21. novembrī

Vēsture runā

LĀČPLĒŠU UN LATVIJAS BRĪVĪBAS CĪNĪTĀJU GODINĀŠANA LATVIEŠU CENTRĀ

✺TORONTO (R.N.) - Latviešu centra gadskārtēji rīkotais Lāčplēšu un brīvības cīnītāju godināšanas sarīkojums arī šogad sākās ar kopēju cienastu, kas pulcināja ap trīsdesmit bijušos cīnītājus. Godināmo cīnītāju vidū šoreiz iztrūka virspulvedis A. Silgailis, kas 13 novembrī atskatījās uz mūža 97 gadiem. Pārējos jubilārus, latviešu radio raidījumu vadītāju H. Miķelsonu, DV Toronto nodaļas kasieri Ainu Selgu un DV Kanadas valdes priekšsēdi, prof. Dr. G. Šūbiņu, apsveica sarīkojuma organizētāja un vadītāja Anitra Leksere. Dalībnieku vārdā viņai pateicās un ziedu veltes pasniedza Aina Selga un Latviešu kara invalidu apvienības Kanadā pār stāvis A. Brūmelis.

Ievadot Lāčplēšu un brīvības cīnītāju vispārējo godināšanas sarīkojumu Centra vidējā zālē, A. Leksere uzsvēra brīvības cīņu nozīmi, cīnītāju varonību un upurus. Arī šodien mūsu domas un skati vēršas uz Latviju, kas ir gan atguvusi neatkarību, bet pārdzīvo daudzas grūtības okupācijas seku pārvarēšanai. Latviešu virsnieku apvienības Kanadā valdes priekšsēdis V. Dreifelds galvenā runā, vēsturiskā skatījumā, iztirzāja mūsu brīvības cīņas Latvijas dibināšanas laikā.

✺

Jaungada apsveikšanā pie Ontario gubernātora L.Aleksander, no kr.: M.Ķuze, I.Miķelsons.

Šīs nodaļas beigas.

LATVIJA AMERIKĀ
1992. gada 19./26. decembris

✺ Pensionāru apvienības teātŗa kopa 3. decembrī Latviešu namā izrādīja kopas vadītāja Hugo Miķelsona iestudēto Lidijas Auzānes-Tīcmanes īslugu Modernie laiki. Tēlotājos Maija Ķuze, Hugo Miķelsons, Elza Volmere, Arturs Ziediņš, Lidija Diksone, Stasija Butāne un Jānis Galejs. Tēlotājiem aplaudēja pat izrādes laikā. Izrādi vadīja Valentīna Šimiņa, administrātore M. Ķuze, skatuves iekārtu pārzināja J. Galejs un T. Kornets. Sarīkojumu ievadīja B. Komarovska.

✺

LĪGO, LĪGO!

Rasma un Irmants Zamlovskis

Foto: J. Liģers

HM 12 nepārtraukti gadi Līgo svētkos Sidrabenē.....

JĀŅI SIDRABENĒ

Jau ap pusdienas laiku Sidrabenē varēja just svētku satraukumu. Mājinieki vēl apkopa puķu dobes un takas, lai vakarā viss būtu uzposts. Tiešām viss bija kārtībā, un katrs iebraucējs Sidrabenē varēja justies kā gaidīts viesis. Svaigā siena un vēl ziedošā baltā āboliņa smarža, grantētie celiņi un bērni vainagiem galvās, ļaudis visās malu malās, un līgo visam pāri! Tā Sidrabenē sākās Līgo svētki.

Kad saule tuvojās rietam, pie Sidrabenes skatuves ieskanējās taures (A. Stūris un A. Upmalis), kas aicināja lielus un mazus noskatīties Intas Purvas sastādīto uzvedumu "Pūt, Jānīti, vaŗa tauri", kuŗa režiju vadīja H. Miķelsons. Acij un sirdij tīkamas Otto Grebžes dekorācijas, kas kopā ar apkārtnes kokiem un pakalnu veido harmonisku vienību. Labi sastādītajā un parādītajā uzvedumā ar tautas dejām piedalījās Diždancis Z. Miezīša vadībā un atsevišķi Dainas un 1. ev. lut. draudzes koŗu dziedātāji.

Uzvedumā patika mazie līgotāji Rudīte un Imants Purvi. Varbūt nākotnē varētu vēl vairāk piesaistīt tieši tādus līgotājus, kam nekad dzīvē nav bijusi iespēja "īsti līgot". Uzvedums visumā bija sagatavots ar lielu rūpību.

Apsveicama ideja bija, uzvedumu beidzot, doties pie lielā ugunskura, kur dejās, rotaļās un dziesmās piedalījās visi, tā izveidojot vienu lielu līgotāju saimi.

Nakts iestājās daudz ātrāka un tumšāka nekā Latvijas Jāņu nakts, līgotāji izdalījās mazākos pulciņos un dedzināja mazākus ugunskurus. Tad gaisā uzšāvās krāšņas raķetes, priecīgu saucienu pavadītas tās izplauka "zeltītiem ziediņiem" kā teiksmainais papardes zieds, kuŗu mēs sākām pamazām aizmirst. No Sidrabenes kalna uz leju pavērās brīnišķs skats. Likās, tā vairs nebija pļava, bet sīkām ugunīm piesēts tumšs ezers, no kuŗa paceļas līgo. Jā, man šajā mirklī Sidrabenes leja likās ezers, kuŗā mūsu latviskie Jāņi ir vēl kā maza sala. Kaut tā nenogrimtu! Kur tad mēs vedīsim savus bērnus pavadīt Jāņus? Tikai uzvedumi ar dziesmām, dejām, ar mūsu latviskās sētas illūziju rada šajos pilsētas bērnos aptuvenu Jāņu priekšstatu. Pilsētā nevar līgot, nevar lasīt Jāņu zāles, vīt vainagus un kurināt ugunskurus.

Gribas arī izteikt atzinību Sidrabenes viesiem. Gan Jāņu naktī miestiņu dzēra, tomēr šoreiz likās, nebija neviena, par ko varētu teikt: tas gan pievilcies kā pa Jāņiem. Domāju, man pievienosies visi tie tūkstošpiecisimti, kas Sidrabenē līgoja, teikdami rīkotājiem paldies par jauko Zāļu vakaru.

Indra Gubiņa

Siltais un saulainais laiks pulcēja latviešu līgotājus pa visiem jau daudzajiem latviešu īpašumiem. Šķiet, ka arī privātās vasarnīcas neko daudz nemazināja Jāņu bērnu pulkus kopīgiem svētkiem.

Vairāk simtu apmeklētāju saplūda Sidrabenē, lai papriecātos par kuplo zāles zaļumu un cilvēka radīto krāsu košumu. Gaŗāmgājēji varēja nopriecāties par ziedu jaukumu vasarnīcu priekšā un par krāsu bagātību uz audekliem Toronto mākslinieku J. Zuntaka un G. Tiltiņa gleznu izstādē. Skatītāji arī nemitīgi pulcējās pie gleznu klāsta kopš tā atklāšanas plkst. 4 p.p.

Jāņu uzvedums sākās tradicionālam sakrēslošanas laikam tuvojoties, un grūti saprast, kāpēc, jo daudzi ne jau pirmo gadu sūdzas par šo uzspiesto tradiciju.

Uzveduma tekstu bija rakstījusi Inta Purva, bet režija bija H. Miķelsona piedzīvojušās rokās.

R. Purvs spēlēja Daini - bajāru un M. Bērziņa Zelmi - bajāra sievu, kas aicina un apsveic savā sētā plašo līgotāju - Jāņa bērnu saimi. A. Cers tēloja Pārupes bajāru un viņa sievu Irbi - A. Bencone. Daži runātie vārdi līdz tālāk stāvošiem nenonāca, toties 1. draudzes koŗa un Dainas koŗa dziedātās līgo meldijas sabira ausīs un sirdī bez atlikuma, un klausītāji neskopojās ar atzinību. Priecīgs pārsteigums bija klātesošiem, ka Diždancis prot ne vien dejot Jāņu uzvedumā, bet jo koši arī padziedāt, sekmīgi sacenšoties ar koristiem.

Tā kā galvenie tēlotāji tika izgodināti jau pirms izrādes, tad uz kopīgo ugunskuru devās visi daudzie skatītāji bez kavēšanās.

LATVIJA AMERIKĀ

KAS IR JĀŅI?

Tā jautā jaunība trimdā, arī: "Kas šodien mācīs, kā Jāņus izjust un svinēt?..."

Īss jautājums, uz kuŗu nav iespējams dot īsu atbildi, jo Jāņu apcere būtu piemērota viela doktora disertācijai, un būtu labi, ja kāds jauns latvietis šo tēmatu savam akadēmiskajam meistardarbam reiz izvēlētos.

Bet šai jaunatnes darbam domātajā slejā teikšu tā: Mīlo jauniet, kā gan var mācīt to, kam saknes katra latvieša pašā sirdī? - Iegulsties vasaras pievakarē, kad saule jau aiz mežu galiem, dienas karstuma pietveicētā ziedošā pļavā, ļauj, lai pīpenes un gundegas skaŗ tavu pieri un topi kluss. Ieaudies vakara klusumā ar visām maņām - vai jūti, kā tas virmo, pulsē, ir dzīvs? Vai jūti zemes un zāles valgo smaržu, vēsmas staigājam smilgās? Klausies radības mūžam mainīgajās

skaņās, jūti mīkstus zaļus stiebrus glaužam basās kājas, nokavējušos kameni dūcam āboliņa ziedā. Ieklausies dziļāk vasaras īsās saulgriežu nakts dzīvajā mierā, līdz zemes strāvas sāk plūst arī caur Tavu sirdi un Tevī pašā sāk viļņot saskaņa ar dabu, brīnišķa ziedēšanas līksme un dzīvības spēks. Tad arī dziļi tevī, trimdas jaunieti, no aizapziņā glabātā tavu senču gara mantojuma kā karsta šalka asinīs strāvos dzīvi apliecinātāja mīlestība, sirds pukstēs aiz pilnības un gavilēs celsies pret vakara debesīm - līgo!

Tad Tu sapratīsi, kas latvietiem ir Līgosvētki - dabas svētības un auglības laiks, mūžīgās dzīvības un pilnības dziesma.

Akmeņu sprostā līgo neskan. Akmens un betons ir nedzīva masa. Tādēļ tev jāiet laukā, kur pret nakts debesīm ceļas jāņugunis un dziesmas, tālu mezdamas dzirkstis un līgo, kur smaržo ozola vainagi un jāņzāles.

Vai esi padomājis, ka latvietis vainagu neliek galvā ne Ziemsvētkos, ne Lieldienās, bet tikai reizi gadā - vasaras saulgriežu naktī, kad saules riets un rīta ausma Latvijas ārēs gandrīz sasniedzas? Kādēļ vainagi, ugunis, dziesmas? Par godu dzīvībai, ziedēšanai, auglībai!

Trimdā tautas dzīvība nekūsā, nevird kā karsta straume, tādēļ negaidi, lai vecākā paaudze tev rāda, kā svinēt Līgosvētkus, - mums tie sāp, jo mēs atceramies savas āres, savas zemes smaržu, un nevaram šeit pagājušo satvert. Un tad mēs bieži rūgtumā tveram pēc mākslīga reibuma, bet tas, jauniet, nav, ar ko godāt Jāni, nē, - daudzkārt spēcīgāks, tīrāks un bez mielēm ir dzīvības spēka, skaidras sirds un smaržu noreibums tavas tautas visskaistākajās dziesmās, šai naktī dziedamās.

Mums ir dažādas paražas un veidi, kā svinēt Jāņus, bet vai vari tās īstenot, kur nav tavas zemes? Vai tu vari apstaigāt savu druvu, līgojot iegriezties pie kaimiņa? Jāņi, jauniet, īsti svinami tikai tavu senču zemē!

Bet dziedāt tu vari, un ja tevī tiešām būs dzīva kāda kvēlīte no tūkstošgadu Baltijas jūras piekrastes zemkopju cilts bijības pret dabu un mūžīgās dzīvības ritumu, tad tu Jāņu naktī dziedāsi, nemeklējot un neprasot - kā. Tad varēsi ar Akurātera kalpa zēnu teikt: "Un mana jaunā sirds šalc kā straume, spēka pilna, un es šūpojos viņas viļņos un esmu laimīgs."

--ns

LAIKS 1966. gadā

JĀŅI TORONTO

Jāņu svinēšana šogad notika vienlaicīgi visos četros Toronto latviešu draudžu lauku īpašumos 25. jūnija vakarā. Lielākais ļaužu

pieplūdums bija Sv. Andreja draudzes Sidrabenē, kur notika īpašs brīvdabas uzvedums, uguņošana un mākslinieka Jāņa Zuntaka gleznu izstāde. Sidrabene arī atrodas vistuvāk Toronto un tikpat ērti sasniedzama no Hamiltonas. Kopējo apmeklētāju skaitu Sidrabenē apm. 1200 biļešu pircējiem pieskaitot ap 250 bērnu un vecu ļaužu un ap 50 uzveduma dalībnieku, rīkotāji lēš uz 1500. Birutas Senkēvičas uzvedums "Pēdējais viesis" - viņas piektais Jāņu uzvedums Sidrabenē darbību šoreiz risināja Kanadā un tagadnē, ar aktuālu fabulu - par pazudušu uzskatīta vīra atgriešanās pie ģimenes pēc 20 gadiem - Jāņu vakarā. Tāpat kā gandrīz visus iepriekšējos B. Senkēvičas Jāņu uzvedumus, arī šo bija iestudējis Hugo Miķelsons, bet mūzikālo iestudējumu veikusi Olga Upeniece. Ar solo un ansambļu dziedājumiem piedalījās Mirjama Bērziņa, Andis Cers (no Hamiltonas), Kārlis Pavasars, Alberts Vītols un Žanis Zentiņš; galveno lomu tēlotāju vidū bija Anete Bencone, Maija Ķuze, Jānis Puriņš uc. Piedalījās dziedātāji no visām Toronto koŗu vienībām, Diždancīša mazie dejotāji Z. Miezīša vadībā, ar A. Semenova akordeona pavadījumu, un latviešu ģimnazistu grupa uzvedumā attēloja "Sidrabenes nometņotāju" apciemojumu latviešu saimniecībā. Labāk nekā agrākos gados bija izkārtota brīvdabas skatuves skaņu sistēma. Uzveduma nobeigumā paldies un ziedus saņēma uzveduma autore un režisors, tāpat draudzes mācītājs A. Cops un Sidrabenes pārvalde ar priekšnieku B. Upānu. Publikā sēdošo komponistu J. Norvili izsauca skatuvē, un uzveduma dalībnieki kopā ar publiku viņa vadībā nodziedāja dažas kopīgas Jāņu dziesmas. Uzveduma dalībniekiem bija rīkota pacienāšana nometnes kalnā. Vēlāk jāņotājiem izklīstot par savrūpiem ugunskuriem un apmetnēm, skanēja savrūpa līgošana. Par mūziku dejas grīdā šoreiz gādāja ne skaņu aparatūra, bet "dzīvā" V. Griķa deju kapella, un pēc tumsas iestāšanās visi vēl noskatījās gadskārtējo V. Palmas vadīto uguņošanu, viņam pašam uzņemoties arī daļu izdevumu. Līgo svētku kopīgais ieņēmums bija 2230 dol., tā ka pēc uzveduma honorāru, orkestra, uguņošanas, sludinājumu uc. izdevumu segšanas paredzams 1500 dol. tīrs atlikums.

LATVIJA AMERIKĀ Sestdien, 1966. gada 30. jūlijā

JĀŅU UZVEDUMS
DRAUDZES ĪPAŠUMĀ, SIDRABENĒ, KANADĀ

PAVADAMI JĀŅA DIENU...

Izskanējušas ir daudzās līgodziesmas, - gan trimdas latviešu novietnēs, gan arī pašos līgotājos, atstājot prieku, pārdomas, skumjas... kā nu kuŗam, līdz nākošai vasarai, kad atkal kuplā skaitā pulcēsies līgotāji, iezīmēdami saulgriežu svētkus!

Prieks, pārdomas, skumjas... Vēlos dalīties savos pārdzīvojumos par aizvadītiem līgosvētkiem. Vispirms - līgovakars ar uzvedumu! Daudzi domā, ka šādi uzvedumi līgovakarā nav nepieciešami, jo "vai tad mēs dzimtenē pa skatuvēm līgojām!" Uz šiem skeptiķu iebildumiem vēlos

teikt, ka šajos uzvedumos mēs gūstam to, ko laika tecējumā, paši negribēdami, zaudējām - mīlestību pret mūsu pagātni, ilgas pēc latviskas nākotnes. Šie uzvedumi ir līdzīgi mūsu skolām trimdā, kur mūs vēl mudina uzturēt dzīvas mūsu tautas tradicijas un ticējumus. Tie ir apstākļi, kuŗi mūs spiež šādā veidā svinēt Līgosvētkus. Bet šis ir pārejas laiks, un kas zina, vai "Vēlā viesa" ticējums Sidrabenes uzvedumā, ka "kursim vēl jo gaišākas jāņugunis, lai tām līdz plīvo mūsu prieks un ieceres, ka kādreiz kursim tās kopā ar savējiem dzimtenē," nepiepildās visai drīz! Tiešām priecājos par šādā veidā uzturētām tautas tradicijām, kā piedzīvoju Sidrabenē, kad arī jaunatne, sākot ar mazajiem ganiņiem un Diždancīša dejotājiem un beidzot ar Toronto latviešu ģimnazistiem, tik aktīvi piedalījās. Un skats, kuŗā komponists J. Norvilis dziedāja kopīgi ar uzveduma dalībniekiem un tautu, jau bija vesela nodaļa no latviešu tautas gara mantām par tautas dziesmu priekšā teicēju un dziedātājiem.

Meklēšana pēc skaidrības rada pārdomas, un šāda meklēšana bija izteikta LNJAK slejas rakstā - "Kā ielīgosim Jāņus?" šai laikrakstā. Citēšu dažas rindas no šī raksta: "...kā sarīkot sekmīgus Jāņus, ja jaunieši, kas mācās no vidējās un vecākās paaudzes, ir neziņā par to, kas ir īsti Jāņi, un kā tos svinēt ar tādu prieku kā kādreiz Latvijā?" Tālāk seko rindas, kas bieži cilātas mūsu presē par veciem un jauniem, bet to atkārtošana še būtu tukšu salmu kulšana. Pārdomās par minētā raksta daļu, tomēr jāaizrāda uz faktu, kas bija redzams šī laikraksta 2. numurā, uzņēmumos par līgotāju ierašanos. Gribētos ticēt, ka dziesmu lapiņas bija vienīgā skabarga, kas iedūrusies un palikusi vienai līgotāju grupai... Nelepošos ar "bezlapiņu" dziedātājiem, bet mudināšu pirmos nākošā reizā dziedāt kopā ar pēdējiem - kā katrs prot un var, un kad būsim pēc padarītā darba izsalkuši, tad ēdīsim, kas katram līdz, bet paēduši izrunāsimies no sirds patikas par visu, ko sirds vēlas, zinot, ka "klačošana" ir pārrunu visnegatīvākais apzīmējums, tādēļ no tās izvairīsimies... Taktu drīkst prasīt no katra, kam tāds ir!

Vēlreiz atgriežoties pie uzvedumiem Līgosvētkos, gribas izteikt sirsnīgu paldies Sidrabenes uzveduma dalībniekiem un piezīmi skatītājiem, ka līgotājos piedalījās dalībnieki no visām Toronto dziesmotajām vienībām un pat no Hamiltonas, ne tikai Sv. Andreja draudzes koris vien, kā bija minēts laikrakstā.

M., Toronto

LATVIJA AMERIKĀ Sestdien, 1967. gada 1. jūlijā

SIDRABENE LĪGO

JĀŅU UZVEDUMS, UGUNOŠANA, LĪGOŠANA UN CITI SAULGRIEŽU NAKTSPRIEKI LABI KOPTĀ LAUKU ĪPAŠUMĀ

Reti kādi svētki ir tik ļoti gaidīti kā Līgo vakars un reti kad citos svētkos svinētāji tik nobažījušies par laika apstākļiem, jo no

tiem lielā mērā atkarīga senču tradicijās ieaugušā saulgriežu nakts burvība un dažādo izdarību prieki. Arī šogad, pēc meteorologu ziņojumiem, varēja likties, ka bažas "līst, kā pa Jāņiem" ir pamatotas; debesu pamalē tumstošie mākoņi daudzus arī padarīja domīgus.

Tomēr 24. jūnija agrā pēcpusdienā Sv. Andreja draudzes lauku īpašumā Sidrabenē, kur allaž pulcējies lielākais līgotāju skaits, arī šogad ātri izveidojās daudzkrāsainu automašīnu rindas, teltis un ugunskuri. Līdz gadskārtējā Jāņu uzveduma sākumam līgotāju skaits Sidrabenē bija sasniedzis 1000, bet pāris nākošajās stundās vēl divkāršojās, un tā kopīgais skaits Sidrabenē rēķināms ap 2000. Sevišķi kuplā skaitā šogad bija ieradušies jaunieši, varbūt pat puse no visiem. Tādēļ abos deju laukumos kustība bija dzīvāka kā jebkad agrāk, un vecākajai paaudzei nācās atzīt, ka tai piemērotākā vieta ir pie ugunskuriem vai paziņu vasaras mājiņās. Pēc pusnakts uznākušās lietus brāzmas gan padarīja blāvāku vienu otru ugunskuru, bet pilnīgi izdzēst tomēr nespēja. Tā līgošana ar citu dziesmu piedevām Sidrabenē skanēja līdz rīta gaismai. Par seno tradiciju uzturēšanu, gan modernizētā veidā, liecināja arī iztukšotie trauki, bet - kas gan tos lai saskaita.

Oficiālais Līgo svētku sākums Sidrabenē bija E. Freimūta sastādītais uzvedums "Laimīgais Jānis". To bija iestudējis režisors H. Miķelsons, pats spēlējot arī vecātēva lomu. Jāņu tēvs bija tenors Andis Cers, Jāņu māte kontralts Mirjama Bērziņa un Sidrabenes dižais puisis baritons Alberts Vītols, kas visi klausītājus iepriecināja ar solodziedājumiem. Kā jau Jāņu uzvedumā parasts, lielākā skaitā bija pašu māju Sidrabenes ļaudis un kaimiņu līgotāji, kas pēc apdziedāšanās saplūda kopīgā līgotāju saimē. Uzvedumā bija arī tautas deju priekšnesumi, kurus ar parasto veiksmi sniedza Diždancīša mazie dejotāji Z. Miezīša vadībā ar A. Pērkonu kā akordeonistu. Vispārejā uzvedumā dziedājumus pavadīja A. Seminovs, bet dziesmu iestudēšanu bija veikusi Olga Upeniece. Acij tīkamu lauku sētas ainavu brīvdabas skatuvē bija radījis mākslinieks O. Grebže, kas pateicībai no Sidrabenes pārvaldes saņēma kuplu Jāņu vainagu. Jaunās dekorācijas, tāpat kā viņa agrāk pagatavotās, būs Sidrabenes pastāvīga latviskās lauku sētas rota. Par Sidrabenes apkārtnes uzpošanu un reizēm gan "nepaklausīgās" skaņu sistēmas uzstādīšanu bija gādājis K. Zariņš.

Šis bija desmitais gadskārtējais Jāņu uzvedums Sidrabenē. To atzīmējot, ar kupliem Jāņu vainagiem apbalvoja pirmos ierosinātājus E. Freimūtu un P. Plīsi, kā arī vairāku iepriekšējo gadu uzvedumu autori Birutu Senkēviču.

Pēc uzveduma visi jāņabērni izklīda pa labi ejļotiem Sidrabenes ceļiem plašajā territorijā Brontes upes krastos, kas bija izsludināta par sarīkojuma vietu.

Tumsai iestājoties, bija izdevība noskatīties arī uguņošanā, kuŗā V. Palma un Sidrabenes pārvalde Jāņu atzīmēšanai un līgotāju iepriecināšanai raidīja gaisā bagātīgu daudzkrāsainu raķešu birumu. Sarīkojumā bija izdevība sastapt arī kādu tikai nesen no Latvijas

atbraukušu māmuļu, kas asarām acīs izteicās: "Liels ir pārdzīvojums un prieks pēc tik daudz gadiem atkal redzēt senos Jāņus un dzirdēt līgo dziesmas. Latvijā tas vairs tādā veidā nevar notikt. Rīgā latviešu valodu dzird daudz retāk nekā šeit Sidrabenē, jo viss krieviskais ņēmis virsroku."

Prieka asaras šīs sirmās māmuļas acīs lai ir pateicība darba paveicējiem un pamudinājums pārējiem. Šis prieks būtu bijis vēl lielāks, ja dažam labam līgotājam nebūtu aizmirsusies omulības mēra sajūta, kas sakāms ne tikai par vecāko paaudzi vien. Tāpat sāļa bezprieka asara nobirdināma par to "tautieti", kas pie ieejas Sidrabenes kasieŗus nosauca par "ceļmalas laupītājiem."

Sidrabenes Līgo svētku sarīkojuma ietvaros bija arī mākslinieka Jāņa Zuntaka gleznu izstāde bērnu vasaras nometnes ēdamzālē. Mākslinieks šoreiz rādīja 23 darbus, no kuŗiem pirmajā dienā visus pārdeva.

R. N.

LATVIJA AMERIKĀ Sestdien, 1968. gada 29. jūnijā

LĪGO SVĒTKI SIDRABENĒ

Toronto latviešu Sv. Andreja draudzes lauku īpašumā Sidrabenē Līgo svētki 22. jūnijā izvērtās par īstiem latviešu tautas svētkiem, no visām debesu pusēm sarodoties ap 2500 līgotājiem, apm. 50 automašīnām arī no ASV. Svētki noritēja bez tradicionālā lietus, bez karstuma svelmes. Arī odu daudzums bija ļoti ierobežots - tie koda tikai labākos cilvēkus.

Sidrabenes ceļos satikās sen neredzējušies kaimiņi, svešinieki kļuva paziņas un apdomīgie jau laikus ieņēma vietas, lai varētu labi noskatīties etnografes Birutas Senkēviča uzvedumu "Jānis nāca sētiņā." B. Senkēviča ir suverēna etnografe un daudzus gadus dala savāktās gara mantas rakstos, priekšlasījumos un latviskos uzvedumos.

Viņas jaunajā uzvedumā "Jānis nāca sētiņā" skanēja līgo dziesmas, dzirkstīja tautas gudrība un ticējumi. Tautu meita ilgi neķircinājās, bet priecīga solījās tautietim. Anetes Bencones stāsts par raganu izdarībām Jāņu naktī patīkami aizvirzīja domas cilvēku rakstura daudzveidībā. Šķiet, ka raganu izdarības ir košākas nekā labo tikumu kompleksi.

Veiklas rokas pārvietoja lāpas, un ugunis pacēlās pāri klausītāju galvām. Jānis sargāja aizdegtu sveci, lai tumsas gari nenoposta tīrumus un nesapūdē pļāvumu, lai paglābtu ganāmpulku no sērgām. Dziedāja saime, Jāņa pavadoņi, jaunieši un gani. Pat ganu suns nebija aizmirsts un tēloja pēc Staņislavska metodes... Daži paguruši tēlotāji spēku smēlās no sētas ēkā ieguldītiem avotiem. Balsis kļuva lokanas un līgoja kā apenītis kārts galā. Vecajam puisim Rūdim

meitas izslīdēja no rokām, toties viņam palika puišu brīvība un acu mirdzums.

Mātes un tēvi viegli atelpoja, kad Diždancītī mazajiem dejotājiem nepazuda ne solis. Kamēr pieaugušie izcīnīja dziesmu kaŗus, mazās meitenes nadzīgi tramdīja zēnus ar Jāņu zālēm.

Sen biju aizmirsusi dadža lapas noderību. Pagāja labs laiciņš, kamēr aptvēru, ko veikli puiši slēpa lielajās lapās. Jā, ļaudis kļuvuši gaišāki.

Andis Cers turējās savā vietā kā krietnam saimniekam nākas. Alberts Vītols Jāņu uguni sargās, kamēr Pļaujas svētkos vārpas nolieksies pateicībā par šo gadu. Režisors Hugo Miķelsons bija mācījis un mīlējis vārda burvību, visus tēlotājus sekmīgi izvadot caur skatītāju krustugunīm.

Bez pieminēto vārdiem paliek daudzi nepieminēti. Kādēļ? - Gribu piedzīvot to dienu, kad, pilsētās dzīvodami, nedomāsim pagasta mērogā. Svētku norisē visiem vārdiem bija nozīme, jo aiz vārda bija dzīvais cilvēks ar skatuves darbību. Ja izrādes dalībniekiem bijis prieks par savu sniegumu, tad nevajadzētu sevi apmierināt, meklējot savu vārdu. Audziniet sevī radīšanas prieku! Reklamēšanas uzbāzība lai paliek profesionāliem ļaudīm. Neminēšu arī svētku norises pieteicēju. Viņas jaunība, izdarība un latviešu valoda bija Papardes zieds!

V. Palmas sarūpētā uguņošana un daudzie ugunskuri apgaismoja Sidrabeni. Gaismas lokos un deju laukumā bija daudz jauniešu. Jaunas un līksmas balsis skanēja visur. Ak, var jau vaimanāt, ka viņi runāja svešu valodu, bet - viņi tur bija, viņi nāca paši un Sidrabenē jutās laimīgi.

Rakstīdama šīs rindas, dzirdu ap sevi jaunas balsis, kuŗas pieder visām latviešu jauniešu organizācijām: "Lūdzu raksti un vēlreiz raksti - mēs negribam dalītus jauniešu Jāņus! Mēs gribam būt visi kopā!" Lai pravieši atbild, kāda būs rītdiena.

--ra--

LATVIJA AMERIKĀ 1970. gadā

LĪGOSVĒTKI SIDRABENĒ

Tikko Royal York viesnīcas koncertzālē 27. jūnijā bija beidzies dziesmu svētku atklāšanas un ieskaņas koncerts, daudzi apmeklētāji tūlīt posās uz Līgosvētkiem Sidrabenē. Tie, kam nebija pašiem savu satiksmes līdzekļu, sevišķi iebraucēji no aizjūŗas zemēm, izmantoja sagādātos autobusus, kuŗi īpaši šim gadījumam atgāja no viesnīcas plkst. 2 un 3 pēcpusdienā un devās tiešā ceļā uz Sidrabeni, lai pēc pusnakts atkal atgrieztos pilsētā. Tai pašā laikā uz Sidrabeni devās

simtiem privāto automašīnu. Pēcpusdienā pa Sidrabenes iebraucamo ceļu uz svētku ceļu plūda nepārtraukta automašīnu straume, izvēršoties plašajos zāļu laukumos gan vecajā nometnes daļā, gan jaunajā - viņpus upei, pār kuŗu veda jaunais pārbraucamais tilts.

Lēšot pēc kontrolpunktā izsniegtajām vienreizējās iebraukšanas zīmēm, cauri Sidrabenes vārtiem līdz Jāņu uzveduma sākumam bija izbraukušas vairāk nekā 800 automašīnu, neieskaitot kārtējo Sidrabenes apmeklētāju mašīnas, kuŗām novietošanas zīmes izpirktas visai sezonai, tāpat pašu darbinieku un svētku rīkotāju satiksmes līdzekļus. Automašīnu kopīgais skaits bija lēšams uz vismaz 1000, bet Līgosvētku apmeklētāju skaits - pāri 5000, ievērojot arī atbraucējus ar autobusiem, tāpat varbūtējos "zaķus", par kuŗiem lika domāt ārpus Sidrabenes robežām novietotās automašīnas, kādu ap pusnakti redzēja gan iebraucamā ceļa malā, gan tālāk krūmajā.

Bērnu nometnes ēdamzālē plkst. 3 pēcpusdienā atklāja mākslinieka Jāņa Zuntaka gleznu izstādi ar 20 eļļas darbiem. Jau pirmajās stundās viesu grāmatā varēja saskaitīt ap 500 parakstu, bet, kā pats mākslinieks teica, daudzi drūzmā izstādi atstājuši, viesu grāmatā neparakstījušies. Daļa apmeklētāju iegriezās arī nesen iesvētītajā veco ļaužu atpūtas mājā, ar kuru tuvos un tālos cieminus iepazīstināja Sv. Andreja draudzes pr-ķs R. Roze un draudzes padomes pilnvarnieks nama lietās J. Bārdiņš.

Bet nebija jau laika ilgi kavēties nevienā vietā, lai cik interesanta un pievilcīga tā būtu. Kaut kas notika arī līgošanas centrā, kuŗā vēlāk smaržoja nopļautā zāle un augstu gaisā slējās darvas mucas, lai iedegtos gaišās liesmās, vakaram satumstot. Še zemē bija iestiprināta arī augsta kārts, vīra plaukstām sākumā tikko aptveŗama. Pēc senā Rīgas "umurkumura" parauga tajā bija jāuzrāpjas, lai iegūtu galā novietoto piecu dolaru naudas zīmi. Ar lielu jautrību, saucieniem un zobgalīgām piezīmēm skanot, sākās rāpšanās, mēģinātājiem pa gludo koku noslīdot atpakaļ, dažam ar stiprāku piesēdienu zemei. Cits tika līdz pusei, cits augstāk, bet naudas zīme kārts galā turējās ilgu laiku. Taču kādam palaimējās to sasniegt un ar veiklu tvērienu ieraust kabatā, ātri noslīdot zemē. Uzvarētājs ātri iejuka ļaužu pūlī, tā arī paliekot nezināms, varbūt arī nevēlējās tikt atklāts, dzenoties tik klaji pakaļ dolaru zīmei... kaut vai rāpus... Par to sacentās ap 40 kāpēju.

Laukumā bija novietots arī paprāvs koka gabals - "bomja mešanai". Kaut tas bija tikai 120 mārciņu smags, apkārtstāvošie vīri "bomi" nevarēja kustināt. Paši "Nākotne 70" jaunieši parādīja kā "bomis" metams. Vieglāka izrādījās koka zāģēšana, ko bija jāveic pēc laika, to uzņemot minūtēs un sekundēs. Dzīva piedalīšanās bija spilvenu kaujā, tajā iesaistoties ap 80 kaujinieku. Pa pāŗiem bija jāsēž uz augstas kārts, piestiprinātas pie diviem zemē ieraktiem stabiem, ar spilveniem sitoties tik ilgi, kamēr viens nokrita uz miltiem nobārstītās matraces. Protams, tas piecēlās kā dzirnavu puisis. Pāri upei norisinājās diezgan izplatītais "sporta" veids - virves vilkšana. Upes krastos nostājās vilcēji, cenšoties pretējo pusi ieraut ūdenī. Tas arī notika, zaudētājiem izmirkušiem izbrienot no seklā ūdens krastā, par lielu uzjautrinājumu skatītājiem. Sacensības

vadīja Juris Altraks ar palīgu Ausekli Zaķi.

Kad spožā saule, kuŗa visu dienu sildīja sabraukušos jāņubērnus, jau bija ieslīdējusi vakara pusē un Sidrabenes augstie koki meta pāri laukumiem gaŗas ēnas, brīvdabas skatuvē pulcējās dalībnieki Birutas Senkēvičas Jāņu uzvedumam "Papardes zieds", kuŗu noskatījās lielākā daļa apmeklētāju. Pirms izrādes skatītājus 13. Līgosvētkos Sidrabenē apsveica Zane Ezera, aicinādama visus nekautrēties likt galvā Jāņu vainagu kā piederības zīmi savai tautai. Arī runātājas pašas galvu rotāja baltu margrietiņu vainags. Viņa aicināja skatuvē uznākt uzveduma autori Birutu Senkēviču, kuŗu apsveica Sv. Andreja draudzes pr-ks R. Roze, pateicoties par sarakstīto Jāņu uzvedumu, šogad jau devīto pēc kārtas. Pēc tam izsauca galveno tēlotāju vārdus, kaŗam veltījot pa simboliskam rozes ziedam. Draudzes mācītājs A. Cops spieda roku uzveduma režisoram Hugo Miķelsonam, kas Sidrabenei sagatavojis jau astoto Jāņu izrādi pēc kārtas. Viņš atbildēja apsveikumam ar nodeklamētu J. Raiņa dzejoli "Tur burvīgā gaismā". Izrādē piedalījās pavisam 62 dalībnieki, no tiem 22 lomu tēlotāji, 16 Diždanča dejotāji Z. Miezīša vadībā un 24 līgotāji. Brīvdabas skatuves dekorācijas bija atsvaidzinājis mākslinieks O. Grebže, dziesmas iestudējusi Olga Upeniece ar Alberta Vītola līgomelodiju sakārtojumu un Edvīna Kalviņa mūzikas pavadījumu. Taurēšanu pārzināja Imants Drengers.

Pēc uzveduma, kas ilga pusotras stundas, līgotāji pulcējās galvenajā laukumā, kur dega trīs Jāņu mucas, simbolizējot Sidrabenes, Mežotnes un Beverīnas pilskalnus. Šākās līgošana, apdziedāšanās un jāņubērnu pacienāšana ar sieru un miestiņu. Līgotāji saņēma pavairotas lapiņas ar dziesmu tekstiem un pat notīm. Tad uzsprakšķēja uguņošana, kuŗu arī šogad vadīja Kārlis Zariņš, izdevumus sedzot Robertsona Chevrolet-Oldsmobile autopārstāvniecības aģentam Hansam Plaudem. Pret debesīm augstu gaisā uzšāvās spožās raķetes, kuŗu uzliesmošanu jāņubērni apsveica prieka saucieniem. Pāri upītei, jaunajā deju laukumā, ko tikko nesen beidza izbūvēt, tāpat kā kājnieku tiltu, kas ved uz laukumu, spēlēja deju mūziķas kapella, kamēr otrajā laukumā par moderno deju mūziku rūpējās Sneidera ieskaņošanas firma no Hamiltonas, gādājot par atskaņojumiem arī svētku uzvedumam.

Tik daudz līgotāju un ugunskuru Sidrabene 13 aizvadītajos Līgosvētkos nekad vēl, šķiet, nebija piedzīvojusi kā šogad. Visos laukumos, vecajā un jaunajā daļā aizupē, dega neskaitāmi ugunskuri. Dūmu vērpetes griezās gaisā, piepildīdamas visu Sidrabeni ar rūgtenu smaržu un sagādājot odiem napatīkamu nakti. Starp tumšajiem koku siluetiem un automašīnu rindām vijās spožas uguns liesmas, apgaismodamas apkārtsēdošo stāvus un novietotos spēkratus. Tas bija skats, kas atgādināja kādreiz miljonu dolaru filmā rādīto Napoleona kaŗagājienu uz Maskavu un franču kaŗavīru apmetnes vietu naktī Krievijas plašumos. Līgotāji ēda, dzēra un līksmoja starp saviem spēkratiem pie ugunskuriem, dziedāja un spēlēja uz līdzpaņemtiem mūzikas instrumentiem. Pie kāda ugunskura darbojās pat īsta mūzikas kapella, ar pūšamiem un sitamiem instrumentiem. Sidrabenes jaunajā daļā galvenokārt bija novietojusies jaunatne. Arī še kūsāja īsts Jāņu nakts prieks, varbūt vēl īstāks un izteiksmīgāks nekā vecajā daļā, kur ļaudis ātrāk pagura, tukšojot līdzņemtos krājumus.

Vecākās paaudzes svētku dalībnieki, vērojot ļaužu saplūdumu Sidrabenē, atcerējās kādreiz Latvijas neatkarības laikā rīkotos plašos Līgosvētkus dzimtenē. Arī tajos dažkārt, tāpat kā Sidrabenē, pie kautrīgi noslēptajām mājiņām koku un krūmu puduros veidojās gaidītāju rindas. Sidrabenē nebija tik augstu viesu, lai rastos gandrīz starptautiski diplomātiski sarežģījumi kā kādreiz Pļaujas svētkos Koknesē, kad Francijas sūtnim Diparkē bija jāsēžas savā limuzīnā, lai aizbrauktu uz tuvējo mežu ārpus svētku vietas un vēlāk atkal atgrieztos. Francijas sūtņa īslaicīgo pazušanu gan bija ievērojusi rūpīgā svētku vadība un satraukumā gaidījusi, kas tālāk notiks, pārliecībā, ka augstajam viesim kaut kas nepaticis, bet vēlāk noskaidrojās, ka sūtnim bijuši gluži "personīgi iemesli". Taču arī mūsu lielo svētku rīkotājiem svešumā vajadzētu padomāt, ka tajos kādreiz varētu ierasties arī kāds diplomāts...

Sd.

LATVIJA AMERIKĀ 1971. gadā

MĒRNIEKU LAIKI...

Gribētos kaut kā "atkosties" H. Miķelsonam par pārāk pazemīgo sava kora novērtējumu. Bet, diemžēl - vai par laimi - netieku nemaz klāt. Nekas nav grūtāk, kā traucēt režisoru mēģinājumā. Ja starp tēlotājiem tādi vārdi, kā Mirjama Bērziņa (saimniece Anna), Alberts Vītols (saimnieks Prātnieks), Andis Cers (skolotājs Pietuka Krustiņš), Žanis Zentiņš (skroderis Drekberģis), Valda Āvika (gane), Eiženija Vītola (Ķenča meita), Fricis Vilmanis (Pāvuls), Andrejs Pakrastiņš (Svauksts), Anita Bencone (Ieva), pats režisors H. Miķelsons (Ķencis) un pats autors Edvards Freimūts (Svērtelis), tad koris nemaz nevar neskanēt. Arī jaunās un mazāk jaunās balsis nāk no koriem un ansambļiem, kas daudzkārt sevi jau pierādījuši. Visas tās apmācījusi, saliedējusi un vēl pārliedējusi O. Upeniece, kas, tāpat, liedēšanā nav nekāda iesācēja. Liekas šīs balsis piedziedās ne tikai Sidrabeni. Tās aizskanēs pāri līdz kādreizējai Slātavai un Čangalienei un "aizraus" sev līdz pat tos piebaldzēnus, kas uzvedumā šeit, svešumā gan gribētu, bet nespēj piedalīties.

No tīri "teātrālā" viedokļa, vecākās skatītāju paaudzes uzvedums aizvedīs atpakaļ pagātnē - citos Mērnieku laiku dramatizējumu uzvedumos, bet ja ne tajos, tad - pamatskolā. Ķenci, Svaukstu un Pietuka Krustiņu visi vēl atcerēsies no lasīšanas. Bet arī par jaunākajām paaudzēm ir domāts - Ķenča lūgšana saturot pavisam šodienīgus elementus. Tās teksts vēl noslēpums, ko zina tikai autors un režisors un tas varot mainīties vēl pašā pēdējā brīdī. Bet par vienu visi varot būt droši - Mērnieku laiki Sidrabenē jeb Jāņu vakars Slātavā kā nāks, tā aizies bez - mērniekiem. Uzvedumā tiem lomu nav. Tāpat nekas netraucēšot līgot gribētājus pēc uzveduma. Visi varēšot dejot straujāk un ilgāk un dziedāt skaļāk un līksmāk, kā jebkad.

O. L.

xxxx

Arī šogad uzveduma dekorātors bija mākslinieks Otto N. Grebže. Līgo dziesmas bija sakārtojis Alberts Vītols, bet iestudējusi Olga Upeniece, mūzikas pavadījumus veicot Edvīnam Kalviņam. Tērpus galvenajiem tēlotājiem bija aizdevis DV teātris.

Pēc gandrīz 2 stundu ilga svētku uzveduma sākās uguņošana un deju prieki, spēlējot E. Zakuļa kapellai. Sidrabenes pārvalde bija gādājusi par bagātīgu malkas devumu ugunskuriem, kuŗi dega visās malās. Ieskanējās arī Līgo dziesmas, kuŗas šogad likās klusākas nekā iepriekšējos gados. Vai jāņubērni būtu apguruši?

--rs

LATVIJA AMERIKĀ 1971. gadā

LĪGOSVĒTKOS
MĒRNIEKU LAIKI SIDRABENĒ
27. JĀŅUDIENA SVEŠUMĀ

PAR TO KAS BŪS!

Nē, tā nav sagadīšanās, nav nekāda divdomība. Tie tur būs sestdien, 26. jūnijā, kad Sidrabene, kā parasts, svinēs Līgo svētkus. Programmās gan, laikam, būšot iespiests - Jāņu vakars Slātavā, pēc brāļu Kaudzīšu stāsta motīviem sakārtojis E. Freimūts. Bet šis "vakars" risināsies uz Sidrabenes brīvdabas skatuves un Sidrabene nesaucas Slātava. Kaimiņos nav tās pretstata - Cangalienes. Skatuvi gan slātaviskošot mākslinieks O. Grebže, bet tā turpat vien paliks. Un blakus tai nedzīvo 10 - 15 līgotāju piebaldzēnu, kas uz svētkiem esot aicināti Prātnieka un Pietuka Krustiņa ierosmē. Tie, tā tad, būs sidrabenieši vai viņu tuvinieki. E. Freimūts, bez tam, šo "vakaru" nav tikai sakārtojis. Viņš gan izmantojis brāļu Kaudzīšu Mērnieku laiku personāžus, bet lielāko daļu teksta sacerējis pats. Sakārtotāja titulis jeb, pa slātaviski runājot, "tītais teļš", acīm redzot, lietots tikai par zemošanās zīmi lielo, īsto Mērnieku laiku autoru priekšā. - Par sarežģītu? - Ņemsim pēc kārtas.

"Mēģinājumi notiek ceturtdienās, igauņu laikā, latviešiem brīvu stundu nav. Jums būtu jāaiziet paskatīties," skan Sidrabenes pārvaldes priekšnieka P. Plīša rīkojums tālrunī. Rīkojumi ierindniekiem jāizpilda.

"Diez kur viņi te varētu mēģināt - igauņu laikā," prātoju durvis vērdams. Priekštelpā svešas sejas. Kāds jauneklis paceļ roku un uzsauc "Hai!" Cits to tomēr pasteidzas izlabot ar latvisku, bet igauniski akcentētu "Labvakar!"

Lejas stāvā viņu nav. Augšstāva zāle neapgaismota, tukša. Apkārt klusums. Bet tad pēkšņi no kādas blakus telpas atskan spēcīga Piebaldzietes dziesma.

Nekas nav nepatīkamāk, kā traucēt koŗi ar diriģentu pie klavierēm. Nodomāju, ka šoreiz laikam, tikai dziedāšanas mēģinājums. Caur puspavērtām durvīm paskatos dziedātāju pakaušos: dažiem tīri piebaldzēniskas frizūras. Bet neliekas, ka cilvēks, kas pie klavierēm, būtu Pietuka Krustiņš. Griežos apkārt.

Otrā dienā, iznākot no Latviešu nama, ieraugu mašīnā uz ielas vīrieti ar skolmeistariski paceltu pirkstu. Apstājos. Saules atspulgam stiklos mazliet sagriežoties, izrādās, ka pie stūres sēd Mērnieku laiku režisors Hugo Miķelsons.

"Nesatikāmies - man jau zvanīja," viņš, izkāpis, saka. "Un mēs visi bijām tur iekšā."

"Es domāju - tikai koris...," taisnojos.

"Vai tad skanēja pēc koŗa?" atsmaida H. Miķelsons.

Šķiet, - visi ar pazemību sisti," nodomāju, bet nepasaku. Norunājām satikties pēc nedēļas.

Nākamajā ceturtdienā, tāpat igauņu laikā, ansamblis mēģina pilnā sastāvā, cilvēku 40. "Vecos" aktieŗus un dziedātājus pazīstu, bet starp tiem daudz jaunu seju - arī daudz jaunu, slaidu un veiklu kāju: lec polku, ka grīda dimd vien. Režisors šoreiz nesmaida - rāda un kārto situācijas, cenšas uzturēt disciplīnu. Nav viegli iestudēt uzvedumu ar 40 dalībniekiem nedaudzos mēģinājumos. "Vecie" aiztērzējas un norādījumiem seko lēnām, "jaunie" gan lec uz svilpienu, bet par lēciena nozīmi nedomā. Ja lēciens iznāk par tālu - jāatkāpjas atpakaļ. Ja par īsu - jālec vēlreiz. 26. jūnijā uzvedums tomēr, liekas, būs kārtībā, kā vienmēr. Tas ir - ja vien mikrofoni nestreikos...

PAR TO KAS BIJA...

Uzvedums zināmā mērā atgādināja "dziesmu spēli", ar mūziku, koŗa dziesmām, dejām iestarpinātiem dialogiem un monologiem, solo dziesmām un duetiem, visai izrādei tomēr neatņemot vai mazinot tās etnografisko pamatu. Bija "aizņemtas" Mērnieku laiku galvenās personas, kuŗas tēloja: Alberts Vītols (Prātnieks), Mirjama Bērziņa (Anna), Aneţe Bencone (Ieva), Žanis Zentiņš (Drekberģis), Andrejs Pakrastiņš (Svauksts), Andis Cers (Pietuka Krustiņš), Hugo Miķelsons (Ķencis), Fricis Vilmanis (Pāvuls), Eduards Freimūts (Svērtelis),

Ženija Vītola (Ilze) un Valda Avika (ganu meitene). Līgotāju vidē, slātaviešos un piebaldzēnos, uzvedumu tīkami saliedēja DV tautas deju kopas Daugaviņa dejotāji Edvīna Kalviņa un Arņa Rozīša vadībā. Visā uzvedumā, kopā ar tēlotājiem, līgotājiem, piedalījās turpat pussimts dalībnieku, režiju vadot Hugo Miķelsonam, kas Sidrabenē sagatavojis jau devīto Jāņu izrādi pēc kārtas, pašam spēlējot Ķenča lomu.

Līgosvētku apraksts nav īstā vieta kur pieskarties atsevišķo tēlotāju sniegumam, kas bija teicami. Nevar tomēr paiet garām "pārtaisītajai" Ķenča lūgšanai, kas klausītājiem, šķiet visvairāk patika, jo skāra šāsdienas "aktuālitātes", parādoties Ķencim no Piebalgas mūsdienu vidē, tieši Sidrabenē, kādēļ viņš pirmkārt aizlūdza par tās pārvaldes priekšnieku Paulu Plīsi, lai viņš cigāru smēķējot, bet nevis pašam grūti strādājot Sidrabenes uzpošanā, varētu reiz mierīgi noraudzīties uz darba veikumu, neatraujoties no savas ģimenes. Ķenča lūgšanā nebija aizmirsts arī LNAK valdes priekšsēdis T. Kronbergs, lūdzot priekšsēdim tādu prātu, lai viņš atteiktos no "bārdas audzēšanas sacensības" ar ALAs priekšsēdi Ú. Gravu un nākošajā 18. novembra atceres dienā izskatītos "tik pat smuks kā agrāk"... Lūgšanā bija pieminēts arī Hans Plaude, Robertsona Chevrolet-Oldsmobile autopārstāvniecības aģents, kas sedza uguņošanas izdevumus arī šogad, neaizmirstot arī agrāko sponsoru V. Palmu.

LAIKS 1972. gadā

UZ DZIMTENI LIETŪ AIZGĀJU...

Biruta Senkēviča tā nebija sapņojusi. Bet tā iznāca. Tradicionālais Jāņu sarīkojums Sidrabenē šogad noritēja nepārtrauktā "būt vai nebūt" jautājuma zīmē. Lietus, kas bija lijis jau visu nedēļu, nepārstāja līdz vēlai 24. jūnija pēcpusdienai. Laiku pa laikam tas sevi atgādināja arī vēl pēc tam. Saslapināšanās draudiem un dubļiem par spīti, Sidrabenē tomēr pulcējās ap 1200 līgotāju. Izpildījās arī visa paredzētā sarīkojuma programma.

J. Zuntaka gleznu izstādi plkst 4 p.p. bērnu nometnes ēdamzālē atklāja mācītājs A. Cops. No izstādītā 21 darba klāsta pircējus atrada 5.

Plkst. 7 vakarā, lietum brīžiem smidzinot, sākās Birutas Senkēvičas speciāli uzrakstītais un Hugo Miķelsona inscenētais Jāņu uzvedums "Uz dzimteni sapnī aizgāju." Autorei tas bija jau desmitais Sidrabenē - tātad, tāda kā maza jubileja. Pretēji agrāk redzētajiem, parasti par etnografiskiem nodēvētajiem uzvedumiem, programmā tas šoreiz bija nosaukts par patriotisku, un šo apzīmējumu arī attaisnoja. Notikumu virknējums dažam skatītājam gan, varbūt, šķita mazliet pārdrošs, bet no sapņiem jau loģikas neprasa. Publikai sapnis patika, par to liecināja vairākkārtēji applausi izrādes vidū. Un tas arī šādos uzvedumos ir galvenais.

Izrādē bez H. Miķelsona piedalījās Sidrabenē jau bieži redzētie un dzirdētie aktieri un dziedātāji: Anete Bencone, Alberts Vītols, Mirjama Bērziņa, Andis Cers, Skaidrīte Leja un Kārlis Pavasars, bet mazākās lomās bijušie un pašreizējie Toronto latviešu ģimnazijas drāmatiskā pulciņa dalībnieki Arnis Rozītis, Arnis Budrēvics, Ilze Morgenšterna, Astra Vītola, Daina Brūmele un daudz citu. Līgo meldijas bija sakārtojis Alberts Vītols, bet mūzikas pavadījumus veica Edvīns Kalviņš. Dejoja "Daugaviņa" Mārtiņa Mežuļa vadībā. Uzvedumam izmantoja O. Grebžes agrāko gadu dekorācijas, gan vējā un lietū mazliet noplukušas, bet tādas šoreiz bija vajadzīgas. Izrādē piedalījās ap 50 tēlotāju un dziedātāju.

Pēc uzveduma, kā parasts, sākās deja, par ko priecājās kāds pustūkstotis jauniešu, un mazliet vēlāk - uguņošana. Atsevišķās mājās un ap teltīm pulcējās līgotāju grupas. Slapja bija arī malka, tomēr dega daudz ugunskuru, čurkstēja desiņas, un savs pussimts automašīnu vēl svētdien atradās turpat.

Sidrabenē tie, laikam, bija pirmie aizlijušie Jāņi 15 gadu laikā. Biruta Senkēviča tā, varbūt, nebija sapņojusi. Bet, varbūt, tomēr bija - tikai savu sapni mazliet aizmirsusi un uzspodrinājusi. Dzimtenē Jāņi taču aizlija daudz biežāk. Vienādi vai otrādi, uz dzimteni viņa skatītājus aizveda - pretēji visām pašas aizstāvētājām aizliegumu rezolūcijām. Un atradās daudzi, kas gribēja braukt. Kaut arī - lietū...

--ms

LATVIJA AMERIKĀ Trešdien, 1972. gada 28. jūnijā

AIZLIJUŠIE LĪGO SVĒTKI

SIDRABENE

"Līst kā pa Jāņiem!" - Šī paruna 24. jūnijā atskanēja katrā latviešu mājā un ģimenē Toronto, Hamiltonā un apkārtnē, neatkarīgi, vai uz līgošanu gatavojās Sidrabenē vai citur. Viesulvētra "Agnese" gan jau pirms nedēļas skaitījās "nomirusi", bet tās "launais gars" vēl joprojām neatlaidīgi "lidinājās pa zemes virsu", un uznākušais "gaļais lietus" negribēja rimties.

Tā pati paruna neskaitāmas reizes skanēja un turpināja atkārtoties arī Sidrabenē. Pārvaldes kasieris J. Kauliņš atzinās, ka bažās par Jāņu sarīkojuma izdošanos visu iepriekšējo nakti neesot gulējis - ilgojies pēc "labākiem laikiem". Pārvaldes priekšnieks P. Plīsis, turpretim, gaļajās daudzo sagatavošanās darbu stundās sestdienas priekšpusdienā un vēlāk trīs reizes esot ticis "pašas" norīkots pārģērbties un visas trīs reizes šo rīkojumu izpildījis - izžāvēdams drēbes uz miesas... Viena kāja vienbrīd sākusi pat kūpēt. Vakarā viņš toties vēl kūpēdams "atspēlējās visām pretvarām". Apsveikdams sanākušos līgotājus, viņš izteica pārliecību, ka turpmāk neviens

savas meitas vairs nekristīšot par Agnesēm...

Bet, kaut daudzkārt slikti rādījās, labi vien iznāca. Sarīkojuma apmeklētāju gan bija mazāk nekā citos gados. Arī šī pasākuma materiālais atlikums Sidrabenes turpmākai izbūvei būs mazāks. Tomēr ap 1100 līgotāju bija ieradušies.

Tajā pašā laikā Sidrabenes kalnā zem pilošām koku lapām Hugo Miķelsona vadībā ap 50 Jāņu uzveduma dalībnieki, galvenokārt jaunieši, bija pulcējušies pēdējam mēģinājumam. Spītēja, dziedāja un - uzvarēja. Pārgāja ne tikai lietus, norima arī vējš.

No šī mēģinājuma līdz izrādei palikušajās pāris stundās daudzi skati brīžiem pabažīgi vērās uz Sidrabenes vārtu pusi. Bet arī tie nepievīla. Ieejas biļešu pārdevēji stingri turējās savās "pozicijās" un automašīnas ieripoja viena pēc otras. To skaits drīz tuvojās ceturtam simtam. Sidrabenes pļavas un laukumi piepildījās. Viss tā drīz izskatījās "kā citkārt Jāņos".

Tad sākās uzvedums "Uz dzimteni sapnī aizgāju", Birutas Senkēvičas jau desmitais Sidrabenē. Parasto mikrofonu mitruma dēļ šoreiz nebija. Bet nebija arī vēja. Lielākā daļa teksta tādēļ bija vienmērīgi labi sadzirdama - daudz labāk nekā citus gadus. Izrādes laikā gan atvērās daži lietussargi. To atvēra arī autore. Bet dziedātāji, dejotāji un aktieri uz skatuves turējās varonīgi un - lietussargi atkal aizvērās. Rīkotāju galvenās rūpes pēc stundas ar to bija beigušās.

Uz rīta pusi, kad vecāko gadagājumu piederīgie, izcilājuši atminas un iztukšojuši glāzes, kas tagad gribot negribot jālieto seno alus kausu vietā, tumšajās debesīs kautrīgi esot atsedzies pat mēness ar pāris zvaigznēm... par zīmi, ka Sidrabenes pārvaldes kasieris var sagaidīt "labākus laikus" augustā, lielsarīkojuma dienās.

Aizlijušus Jāņus Sidrabenē neviens jau sen kā neatceras. Bet reiz tiem bija jānāk. Tagad tie aizvadīti un - bez rūgtuma. Daudzi apgalvo, ka dažā ziņā tie bijuši vislīdzīgākie Jāņiem dzimtenē - vislīdzīgākie no visiem iepriekšējiem. Varbūt, ka tas tiesa. Bet arī dzimtenē, tāpat kā trimdā, reiz Jāņos atkal spīdēs saule.

Snt.

LATVIJA AMERIKĀ Sestdien, 1973. gada 30. jūnijā

REKORDSKAITS LĪGO SVĒTKOS SIDRABENĒ

JĀŅU UZVEDUMS BEZ AUTORA

Visa izrāde ilga apmēram stundu, un publika, ar visiem trūkumiem, to uzņēma ļoti atsaucīgi. Applausi bieži skanēja pat uzveduma vidū, gan solistiem, gan dejotājiem. Koŗi, ar maz izņēmumiem, skanēja

lieliski. Dziesmu tekstu un meldiju izvēle bija bijusi rūpīga, ar tieksmi izvairīties no ikgadējās atkārtošanās. Bet ir vēl daudz nekad neizmantotu meldiju un tekstu.

Pats režisors Hugo Miķelsons tēloja Rūdolfa Blaumaņa personāžu - Taukšķi. Dziesmu un deju vidū iespraust jokdari ir Sidrabenes pēdējos uzvedumos radusies tradicija. Iepriekšējos gados tas bija Ķencis. Nodoms labs - publikai jādod arī par ko pasmieties. Blaumaņa tekstu un aktuālitāšu sajaukums tomēr ne vienmēr izdodas. Šogad tas bija bālāks - autors, likās nebija vēlējies daudz teikt. Vai arī - nebija īsti uzdrošinājies. Publika tomēr smējās un bija apmierināta, tiklab ar izvēlētajām aktuālitātēm, kā ar H. Miķelsona tēlojumu. Vai un par cik šī tradicija turpināma, tas ir cits un ne tikai gaumes jautājums.

Izrādes gatavošanā nopelni vairāk nekā 60 cilvēkiem. Nav iespējams uzskaitīt visu vārdus. Bez jau pieminētā režisora un dekorātora, līgo meldijas bija sakārtojis Alberts Vītols, mūzikas pavadījumus spēlēja Ed. Kalviņš un A. Šmits, dziesmu iestudējumos bija palīdzējusi S. Argue-Plīse, taurēja I. Drengers, solo, duetus un ansambļus dziedāja A. Cers, M. Bērziņa, K. Pavasars, S. Darkēvica, lielākas vai mazākas lomas tēloja A. Bencone, R. Zamlovska, M. Ķuze, Dz. Cera, A. Āpše, E. Eglīte, F. Vilmanis un citi, piedalījās deju kopa Daugaviņa E. Kalviņa vadībā un koris ap 30 dalībnieku sastāvā. Sevišķu atzīmi par piedalīšanos un dziedājumu duetā pelna mazās D. un S. Ķuzes, kuŗām kopā tikai, laikam, ap 15 gadu. Tās arī dziedāja gandrīz pareizā atstatumā no mikrofona.

Pēc izrādes un vēlreiz, gan kopā ar publiku, gan atsevišķi nodziedātām līgo dziesmām, A. Kalniņš mēģināja atrast autoru, bet bez panākumiem. Sidrabenes pārvaldes priekšnieks Pauls Plīsis piešķirto titulu apzīmēja par kļūdu, tāpat Hugo Miķelsons. Par puķēm un applausiem tomēr pateicās abi, tā uzņemdamies gan atbildību, bet noraidīdami atzinību un godu, tā atvieglinādami arī šīs atsauksmes rakstīšanu. Ja tajā pateikts šis tas, ko parasti, ja saka, tad tikai privāti, bet visbiežāk nemaz nesaka, tad tas nenozīmē niecinājumu, taisni otrādi - tas izteic atzinību par padarīto un cerību, ka Sidrabenes uzvedumi turpmāk nevis atkārtosies, bet dažādosies - arī veidosies uz augšu.

Pēc Sidrabenes pārvaldes priekšnieka P. Plīša un viņa palīga A. Kalniņa vērtējuma Līgo svētki Sidrabenē šogad iezīmējušies ar apmeklētāju rekordskaitu, turpat 3000. Caur kontrolvārtiem šogad izbraukušas ap 800 automašīnas, daudzām ierodoties vēl pēc pusnakts no citām Līgo svētku sarīkojuma vietām.

Pēc pēdējām ziņām iespaidus no šiem svētkiem kāds federālā parlamenta loceklis aiznesīšot arī uz Otavu.

Vēl atzīmējams, ka sarīkojumā bija daudz jaunatnes, vismaz - puse. Tas liecina, ka tiem jāturpinās. Tie veido Sidrabenes pienesumu nākotnei - latvietībai trimdā.

O. L.

LATVIEŠU BALSS

RADIO RAIDĪJUMS NO CHIN
AM 1540

Svètki, svinàmas dienas vai personìgas jubilejas, ir reizes kad Jùsu draugi priecàsies, dzirdot sevi sveicam ar LATVIEŠU BALSS starpniecìbu!
Mès esam gatavi Jums pakalpot.

LATVIEŠU BALSS
RADIO RAIDĪJUMS NO CHIN
AM 1540

Tuvàkai informàcijai lùdzu zvanìt:-
447-9861 vai, 691-5946

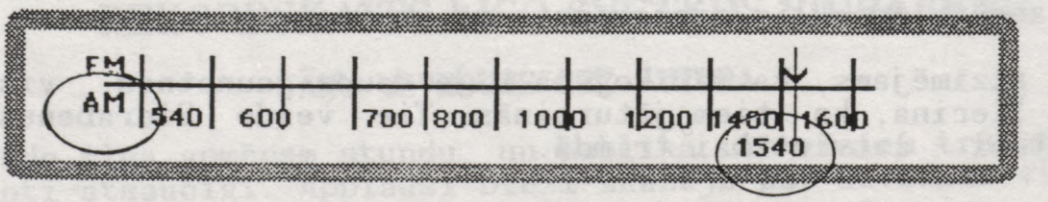

Latviešu radio programmu "Latviešu Balss", 1986. gada rudenī, Daugavas Vanagu Toronto nodaļas paspārnē, ar vairākiem darbiniekiem, uzsāka dzejnieks Modris Lorbergs. Kopš 1988. gada to vada Hugo Miķelsons ar galveniem līdzstrādniekiem žurnalistu-redaktoru Krišu Sidaru, Maiju Ķuzi, Viju Purmali-Theodorakis un citiem darbiniekiem. Katra programma sākās ar "Rīga Dimd" mūzikas motīvu un nobeidzās ar Viļa Plūdoņa dziesmu "Tev Mūžam Dzīvot Latvija".
Sākumā, sastādīto programmu noraidīšanai CHIN radio stacijā, sagatavoja Dainis Kivlenieks. Kā pieteicēja darbojās Ivonna Kivleniece.

Šeit daži paraugi ar programmas "Latviešu Balss" ievadvārdiem:

#44 1988. gada 10. aprīlī

(H.M.) Labvakar "Latviešu Balss" viesi. Šeit runā Hugo Miķelsons radio pārraidē, latviešu valodā no Internacionālās Televizijas un Radio stacijas CHIN, AM skalas 1540tā vilnī.

Tuvojas 43. gadskārta, kad pāri cerībās un spītā stiprinātiem Latvijas aizstāvjiem Kurzemē un pašu Latviju, nolaidās modernā verdzības nakts - 8. maijs. Vārds "modernā" šeit iederas tādēļ, ka tā notika 20. gadu simtenī, laikā kad tautas atbrīvojās no saviem kakla kungiem. Par pēdējo cerību dienu Kurzemes Cietoksnī stāsta kādreizējais tā aizstāvis Staņislavs Leimanis.

Ir 8. maijs, 1945. gads. Kurzemes piekalnes jau ietinušās baltos ievu ziedos un katrs koks un krūms ietērpies košā krāšņumā. Daba Kurzemē sākusi jaunu dzīvi un mirdz pavasara greznumā.

Rietumu pasaules raidītāji ziņo par vienu uzvaru pēc otras. Tautas uzgavilē un priecājās, bet kauju ugunīs rūdītie latviešu leģionāri turpina modri stāvēt sardzē par savu tēvzemi. Debess ir mēma, bet sarkanbaltsarkans karogs vēl lepni pacelts pār Kurzemes cīnītāju galvām. Kautkur vaid ievainotais, biedri tam steidzās palīgā. Viens mirst lai dzīvotu simti. Tāda ir Kurzemes cīnītāju parole. Vīri vēl lolo cerībās atgriezties no grāvjiem un redzēt Rīgas baznīcu smailos torņus, Zemgales līdzenumus, Vidzemes pakalnus un Latgales mūžam zilos ezerus.

Bet sarkanā zirnekļa asinainās kājas jau atrodas Eiropas sirdī. Kur palikuši latviešu draugi?! Ielās plūst satrauktu cilvēku masas, bet neviens nezina kurp iet un ko darīt. Visu sejās iezadzies cietš stingums. Liekās, ka izmisušās sirdis vairs nespēj izkliegt dvēseles sāpes.

Pulkstens rāda otro stundu pēc pusdienas. Kuldīgas raidītājs paziņo Kurzemes kapitulāciju. Sarkanarmiešu ķēdes priekā aurodamas traucas uz Kurzemes aizstāvju ierakumiem, kuŗus ar kaujām nebija varējuši ieņemt.

Tāda izskatījās Kurzemes nāves stunda. Rietumu pasaules dievnamos gavilē ērģeles uzvarai, bet te - Dzintarjūŗas krastā, varonīgie

Latvijas aizstāvji un tauta noliec galvas un klusē.

Šo liktenīgo dienu atceroties, klausīsimies Daugavas Vanagu vīru kora izpildīto "Par Zemi Ko Mīlam".

#45 1988. gada 14. maijā

(H.M.) Labvakar cienītie klausītāji.....

Raidījuma šajā daļā pakavēsimies pie pavasarīgiem notikumiem trimdas latviešu dzīvē. Līdzi pirmiem pavasara zaļumiem nāk līdzi iesvētības, kad atkal lieku reizi pildīsies dievnami mūsu draudzēs un latviešu papildskolas slēgs savas durvis sekmīgam mācību gadam. Piemēra pēc, TLB sestdienas skolai tas būs jau 38. mācību gada nobeigums. Klasi beigušie vienosies par nākošās klases apmeklēšanu rudenī, skolu beigušie lūkosies pēc latviskas dzīves turpināšanas organizācijās - koros, tautas deju vienībās, mūzikālos pasākumos. Daudzi bērni un jaunieši piedalīsies draudžu nometnēs, vasaras skolās un dažādos kursos.

Lai arī kādā vecuma pakāpē trimdinieki būtu, ilgas pēc latviskas kopības mūs vieno. Visam pamatā ir mūsu izcelšanās, gara mantu bagātīgais krājums un valoda, kurā varam saprasties latviski. Okupētā dzimtenē mūsu valoda ir atstāta bārenītes lomā, tur valsts valoda ir krievu valoda. Liekas, ka mēs dzīvodami ārpus dzimtās zemes, saņemam lielāku uzmanību savai etniskai izcelsmei salīdzinājumā ar tautu dzimtenē.

Rietumu demokrātiskās valsts iekārtas latviešu valodas mācīšanai un latviskuma saglabāšanai, piešķir privilēģijas un līdzekļus, ja vien ir pietiekami jaunās audzes locekļu, kuri vēlētos šo trimdinieku priekšrocību izmantot.

Nav jāiet pārāk tālu pagātnē atceroties - ka mūsu karavīru aizsegā pavērās ceļš no degošās Latvijas, lai komunisma ordām izbēguši, sevi un savus pēcnācējus saglabātu Latvijai. Tādai Latvijai, kuŗu dzīvajie veidotu kā brīvas tautas locekļi. Protams, laiks dziedē fiziskās brūces, bet vai arī tautas dvēselē cirstās brūces būtu paslaukāmas zem Latvijas okupantu propogandas tepiķa: - tā tas ir un tā tam jāpaliek!

Draugs, ja satieci nejaušu paziņu no okupētās Latvijas, pastāsti viņam to ko tas nezin! Ja esi jauns gados, saki: ka pirms 43 gadiem tavi vecāki no Kurzemes izkļuva leģionāru aizsegā, un tu šiem karotājiem, tēvzemes sargātājiem, par to esi mūžīgi pateicību parādā! Ja stāstītājs esi kādreizējais leģionārs, piemini nacionālo lepnumu, ar kādu tu turēji atvērtus vārtus koncentrācijas nometnes žogam, kurš tika celts ap tavu dzimteni, lai tie kas vēlējās un spēja, izkļūtu no tā! Bet ja stāstītāja galva liecas ābeļziedu baltumā, piemini savam acumirkļa paziņam šajā vasarā no okupētās

dzimtenes: - ka brīvību alkstošās latviešu tautas masas pie Brīvības pieminekļa un Brāļu kapos, svētīja par Latviju kritušo varoņu garus.

Izvadot savus bērnus un mazbērnus vasaras brīvdienās, neaizmirsīsim pateikties Dievam un Viņa svētītiem Latvijas aizstāvjiem, caur kuŗu ziedošanos mums tika dota iespēja dzīvot ciešā ticībā no komunisma jūga brīvai Latvijai!

Seko piemērota dziesma ...

#46 1988. gada 28. maijā

(H.M.) Labvakar cienītie klausītāji.....

Šā vakara programmas sākumā atskatīsimies Latvijas nesenā vēsturē, kas saistīta ar vasaras sākumu. Šis gada laiks latviešu tautai ir bijis svarīgu notikumu pilns. Ne tikai tāpēc ka lauki prasīja sēklas iestrādāšanu rudens pļaujai, vai arī tādēļ ka atgriezās gājputni, palu ūdeņi upēs bija noskrējuši un pļavu līčos jau ziedēja pīpenes un citas puķes!

Aicinu jūs domās aiziet uz 1919. gada vasaras sākuma svarīgiem notikumiem, kad bija pagājuši tikai nedaudzi mēneši kopš suverēnās Latvijas dzimšanas, bet pati zeme vēl bija mūsu tautai naidīgu spēku pilna. Tā gada vasara iesākās ar tautas sajūsmu kā pavasara paliem, kuŗi trauca pār Latviju lai aizskalotu ļaunuma pabiras. Tautas atbalstīti, ar ieročiem rokās un brīvības domas apgaroti, mūsu karavīri stājās pretīm daudzkārt stiprākam ienaidniekam, lai padzītu tos no dievzemītes ārēm. 10. martā neatkarības bataljons ieņem Saldu. 21. martā kauja pie Bataru mājām. 22./23. maijā Rīgas atbrīvošana. 26. maijā, kopā ar igauņu skolnieku rotu, partizānu nodaļu un Cēsu pulka 1. rotu, atbrīvo Valmieru. 27. maijā Raunas un Smiltenes un 31. maijā Cēsu atbrīvošana.

Šeit minētas tikai dažas pieturas vietas latviešu karavīru upurgājienam par valsts un tautas brīvību, līdz nākošā gada 11. augustā tiek parakstīts Latvijas - Padomju Krievijas miera līgums - kur pēdējā atsakās no mūsu zemes "uz mūžīgiem laikiem!" Kāds paradoks - uz mūžīgiem laikiem!

Par mūsu brīvības gadiem stāsta okupētā Latvijā iznākošā Auseklļa ievadraksts. Es citēju: - nepulgosim to ko mums liedz slavēt. Šis pārdomas var uzskatīt par vēstījumu no viņpasaules. Piederu paaudzei, kuŗa dzimusi un mirusi reizē ar (un par) 18. novembra Latviju. Es klusībā lepojos ar rētām, ko esmu guvis aizstāvēdams to, šobrīd nopulgoto, buržuāzisko... Es turu svētu, par viņu kritušo, savas paaudzes piemiņu un - "tās nezināmās kapu kopas, kas tautas varoņgaru pauž - Tik rotā meža mētras skopas, Tik dzimtās zemes vēji glauž"!

Mana paaudze piedzīvoja mūsu tautas brīvības uzliesmojuma mirkli. Varu apliecināt, ka man trūkst vārdu, lai izteiktu sāpi, ar kādu mums bija jāmaksā par brīvības atskārsmi, to zaudējot. Vai šodien ir iespējams būt brīvam? Vienmēr - "Brīvs ir kas cīnās - Tik brīvas zemes ar' - Cik vīra augums - Krītot apsegt var". - Un, kaut arī brīvību nedāvā, nepiešķir, to izcīna un tā nav bez upuriem, šobrīd tieša konfrontācija nav pieļaujama. Jāaudzē un jāsaudzē tas spēks, kas glabā un nes ideju - vārdu. Nešķiedīsim spēkus, raujot važas, kuŗas nespējam nokratīt, bet nebūsim arī kā vergi, kuŗi spodrina savas važas. Vismaz nepulgosim to, ko mums liedz slavēt. Ar svētumiem nav jāplātās, bet gudri un nemitīgi jāuztur to spēks. Auseklī publicētā citāta beigas.

Kā ir ar mums trimdiniekiem, kuŗi saņēmām vasaras sākumus Latvijas brīvvalsts laikā, bet šodien skatam savu dzimteni caur personīgo uzskatu sietu? Citreiz pašu piedzīvotu - apciemojumā, citreiz - saņemtu no mīļa atbraucēja. Tā visa ir tikai subjektīva informācija par to kas notiek ar latviešu tautu. Nepulgosim to ko mums liedz slavēt - sadzīvošanas dēļ ar okupācijas varu. Būsim godīgi, kaut vai paši pret sevi!

Mūzikas un dziesmu saturs šim vakaram ir izvēlēts par skaisto Latvijas vasaru. Sākumam - tenors Jānis Zābers dzied - "Mēnesnīca".

#59 1988. gada 13. novembrī

(H.M.) Labvakar, "Latviešu Balss" šā vakara viesi.....

Tuvojas 18. novembris, diena kas mūsu tautai nozīmē daudz, lai neteiktu - visu. 1918. gadā, nedaudz drosmīgi cīnītāji, tautas uzticības balstīti, proklamēja suverēnas Latvijas valsti. Cik līdzīgas gleznas, salīdzinājumā ar 1918. gadu, mēs redzam šodien, kad pēc 70 gadiem, atkal latviešu tauta dzimtenē, nedaudz drosmīgu vīru un sievu rosināta, ceļas kājās un latviešu tautas lūgšanas un sarkanbaltsarkano karog-krāsu iedvesmotas, pulcējas saietos Latvijas svētnīcās - pie Brīvības pieminekļa, Brāļu kapos, Meža parkā, - lai apliecinātu ka pāri gājušās uguns vētras un fiziskie un garīgie pazemojumi, nav spējuši iznīcināt tautu, kuŗa runā, jūt, cieš, un ja vajadzīgs, iet nāvē - latviski.

Trimdinieki, apmainīsim gadījuma rakstura jūtas par piederību savai tautai, pret svētu pienākumu un apliecinādami vienību ar tautu dzimtenē, pulcēsimies arī mēs, kur organizāciju izraudzītie darbinieki, organizē Latvijas 70tās gadskārtas atzīmēšanu. Būsim tur ne tikai daži desmiti vai simti, bet vairāki tūkstoši. Mēs nedrīkstam palikt kaunā mūsu brāļu priekšā. To, ko viņi spēj paveikt, aizvien vēl svešas varas ielenkti, mums jāveic ne mazāk grezni! Skatot dzīves alku pilnas dziedātāju sejas, video uzņēmumos no okupētās Latvijas, neviens nedrīkst palikt vienaldzīgs. Arī mums ir jāiekļaujas sajūsmas lavīnē, kas šodien veļas pāri dzimtenes

kalniem un lejām, un aizrauj tautu, kuŗas sastāvdaļa esam arī mēs - nevarīgu zīdaiņi un smaidošu sirmgalvi ieskaitot.

Dievs, svētī mūsu tautu! Dievs, svētī Latviju! (Mūzika)

#61 1988. gada 27. novembrī

(H.M.) Labvakar, cienītie "Latviešu Balss" šā vakara viesi.....

Atstājot novembra mēnesi, domās aiziesim atpakaļ pie pacilājošiem notikumiem, kuŗi skāra latviešu tautas dzīvi - 70tās gada dienas atzīmēšanu trimdā un okupētā Latvijā. Aculiecinieku nostāsti un video filmas mums vēsta par sajūsmu un plašiem brīvības sauciena gājieniem, drošsirdīgu un staltu vīru nestu sarkanbaltsarkanu karogu apņemti. Nav šaubu, ka tādai tautai pienākas stāvēt goda vietā, līdzās citām, brīvām tautām, bet līdz komunisma virskundzības un nelikumīgu tiesas dienai, tām jāatgādina brīvai pasaulei lozunga "Visi zemju proletārieši, apvienosimies", patiesā nozīme un gala rezultāts: - noplicināti un mežiem aizauguši reiz auglīgie Latvijas lauki. Garu, cerīgu pircēju rindu ielenkti tukši veikali, upes, ezeri un teiksmainā Dzintarjūŗa vairs nesniedz veldzi latvietim, karstajās vasaras dienās. Un tie ir tikai sīkumi, salīdzinājumā ar valodas, vēstures, mākslas un visāda veida latvieša gara un garīgo vērtību nonicināšanu un rupjo okupantu zābaku kājām, mīdīšanu.

Līdzīgu likteni ir piedzīvojušas daudzas citas - komunisma lētticībā nožņaugto un okupēto zemju tautas. Un to piedzīvos nākotnē katra, ar aklību sista, kas paļausies vilinājumiem savienoties ar citu zemju proletāriešiem. Kopā ar Maskavas pipkotāju noniecināto tautu dzimtenē, arī trimdas latviešu saime atzīmēja 70. Latvijas goda dienu. Igauņu un lietuviešu atbalstīta, līdzīgi, kā tas notiek okupētās Latvijas lauku un pilsētu sanāksmēs. Latvieši, igauņi un lietuvieši ir izgājuši pasaules forumā un no tās viņi vairs nenoies!

Lai Dievs svētī tautas Baltijā un dod viņām spēku novest uzsākto cīņu līdz spožai uzvarai!

#62 1988. gada 4. decembrī

(H.M.) Labvakar, cienītie "Latviešu Balss" šā vakara viesi.....

Lasot laikrakstus un apmeklējot sarīkojumus, kur bezgala daudz ir jāsaskaras ar mūsu garīgās dzīves norisi trimdā, ir jāapstājas domās pie tiem, kas ir šīs latviskās gara pasaules stimulētāji. Vispirms, trimdas latviešu sabiedrība, kuŗa ap latviskās dzīves izpausmēm pulcējas kā bites ap savu māti un sargā to kā vienīgo dzīvības

uzturētāju. Tad - skolas, sabiedrības un pēdējā laikā arī valdības atbalstītas un pašaizliedzīgu cilvēku vadītas. Dzejnieki, rakstnieki, mūziķi, dziedoņi, baznīcas, kā arī visāda veida sabiedriski darbinieki ir tie kas veido trimdinieku dzīves to daļu, bez kuŗas mēs nogrimtu šās zemes materiālisma dūkstīs!

Baudīdami tagadējo kultūras darbinieku sasniegumus, it sevišķi jaunai sarīkojumu sezonai sākoties, šā vakara "Latviešu Balss" programmā, kopā ar daļu no sabiedriskās dzīves notikumiem trimdā un okupētā Latvijā, klausoties domās aiziesim atmiņās tajā garīgajā pasaulē, kuŗu ap mums reiz veidoja tādi gara milži kā dziedoņi Sakss, Kaktiņš, Vētra un viņiem līdzīgi. Kā pirmo jūs dzirdēsit Marisa Vētras dziedāto "Ej Saulīte".

№69 1989. gada 22. janvārī

(H.M.) Labvakar "Latviešu Balss" - Draudzīgā aicinājuma ieskaņas viesi....

1947. gadā, Kārļa Skalbes ģimnazijas 4. klases audzēknis, Gunārs Vārpa, latviešu jaunatnes mēnešrakstā "Lāpa", par Draudzīgo aicinājumu rakstīja šādi: Atmodas laikmeta darbinieki un karavīri izcīnīja brīvu Latviju. Kāds sapnis kļuva īstenība. Visa zeme uzelpoja. Viena pēc otras, gan pilsētās gan laukos, savas durvis atvēra skolas, aizdedzinot ugunis zinību ziedokļos. Latviešu tauta bija izslāpusi pēc gaismas. Skolas pildījās ar mācīties un zinātalkstošo jaunatni, un skolotāji, zinību lāpu nesēji, dalīja gaismu un veldzi, cik vien viņiem bija. Bet izslāpušo bija daudz, viņiem - skolotājiem - pieejamie zinību avoti ne vienmēr spēja remdēt viņu - skolnieku - slāpes. Trūka mācības līdzekļu, grāmatu, skolas telpas bija šauras un tumšas.

Jaunajai valstij vajadzēja daudz līdzekļu saimnieciskās dzīves uzcelšanai, jo valstsvīri zināja ka tikai veselā miesā mājo vesels gars. Lielākā daļa izslāpušās tautas nāca no līdumniekiem, kuŗu līdzekļus prasīja karā izpostīto saimniecību labošana, vai jaunsaimniecību būve. Grāmatas neaizsniedza visus lasītājus un reti aizsniedza tālākās lauku sētas. Tās, reizi izlasītas, kā grāmatu plauktu rota, stāvēja pilsētnieku istabās. Arī parastā grāmatu dārdzība lielai daļai tās neļāva aizsniegt. Stāvoklis prasīja atrisinājumu.

Prezidents Kārlis Ulmanis to saprata, domāja, kā tautai palīdzēt un - izdomāja. Ko viens nespēj, to vienībai vajadzēja veikt. Tā 1935. gada 28. janvārī, savā vārda dienā, prezidents bija ne veltes saņēmējs, bet dāvinātājs. Prezidents deva savai tautai ideju kas neiznīkst, kamēr būs dzīva zināt alka un kamēr virs zemes skaņēs latviešu mēle. Idejas lielumu pauda darbi - tumšās, sakritušās skolas būdiņas pārvērtās baltās, gaišās gaismas pilīs, skolas saņēma bagātīgas mācības līdzekļu veltes - klavieres, mūzikas instrumentus,

radio aparātus, kartes un citus priekšmetus, kā arī naudas veltes. Tūkstošiem grāmatu, simtiem gleznu, sāka savu ceļu uz visiem zemes stūriem. Latviešu tauta ar īstu latvisku sirds dedzību atsaucās savam prezidentam, viņa idejai - Draudzīgam aicinājumam.

Draudzīgais aicinājums atgādināja kādu aizmirstu pienākumu - pienākumu pret skolu, kas bija tautas gara šūpulis, ikkatras gaismas liesmas deglis. Tautas veselīgais prāts saprata, sirds atsaucās.

Katru gadu, 28. janvārī, tautas veltes garam, pieņēma parādes apmērus. Katrs gribēja nolikt savu dāvanu uz gaismas ziedokļa. Dzirkstele bija mesta, ugunskurs liesmoja. Zinību avoti vērsās plašumā, kļuva dziļi un dzidri. Pagastos, pilsētās pacēlās balti skolas nami, bibliotekas ceļoja uz valsts visattālākiem un tumšākiem stūriem un spirdzināja visus. Tauta palīdzēja sev.

Šeit beidzās jaunā latviešu vidusskolnieka raksts par Draudzīgo aicinājumu, 1947. gadā DP nometnē, Vācijā.

"Latviešu Balss" klausītāji! Arī šodien skola gaida mūsu atbalstu. Ja mēs nevaram savai personīgai, dzīves sākuma gara gaismas devējai tagad okupētā dzimtenē, sniegt palīdzīgu roku ar atzinīgu velti, tad darīsim to simboliski, un atbalstīsim mūsu trimdas skolas. Toronto gadījumā - Latviešu biedrības sestdienas skolu ar pārzini Elizabeti Pētersoni, Toronto ģimnaziju ar direktoru Paulu Legzdiņu un Toronto latviešu skolu Valodiņu ar pārzini Dr. Andri Rubeni.

#71 1989. gada 5. februārī

(H.M.) Labvakar "Latviešu Balss" šā vakara viesi.....

Jau vairāk kā 40 gadus ilgā prombūtne no mūsu tēvu zemes Latvijas, nav izdzēsusi mūsos ilgas pēc latviskā vārda, kuŗa vērtību mēs cenšamies pārdēstīt arī jaunajā audzē ar latvisku ģimeni svētdienas un citu skolu palīdzību. Visāda veida sacerējumi grāmatu formātā, dziesmas ieskaitot, mūsu garam dod veldzi, bez kuŗas nav iedomājama fiziskā dzīve. Ne mazāk vērtīgi, gan citādā veidā, ir periodiskie izdevumi latviešu valodā - žurnāli, biedrību biļetēni, laikraksti. Daudzi no tiem, kopā ar latviešu valodu, - ir vērtīgi arī kā ziņu avoti.

Visērtāk pieejamie trimdas latviešu laikraksti Toronto, ir "Latvija Amerikā" un "Laiks". "Latviešu Balss" programmā nav iespējams minēt visus priekšā stāvošos kā arī atreferēt jau notikušos sarīkojumus, bet Toronto ziņas, Sarīkojumu kalendārs un Latviešu dzīve Kanadā, kā arī chroniku apskati, politiskie vērtējumi un intervijas ar vietējiem politiķiem un viesiem no okupētās dzimtenes, dos jums plašu un vispusīgu pārskatu par latviešu dzīvi trimdā un dzimtenē. Lasiet paši un dāviniet jaunus laikraksta abonamentus tiem, kam materiālie apstākļi to, varbūt, neatļauj. Tad, kopā ar dzirdētiem

"Latviešu Balss" iksvētdienas raidījumiem, jūs padarīsit savu rūpju pilno dienu - latviskāku. Un to mēs vēlamies, palikt latvieši ar latviešu valodu un latvisku domāšanu, līdz mūsu tautas lielai - nolaupītās brīvības atgūšanas dienai!

Mātes valoda tev būs kā zobens, ar ko ļaunos mezglus pušu cērt! saka Jānis Jaunsudrabiņš.

#94 1989. gada 16. jūlijāī

(H.M.) Labvakar "Latviešu Balss" šā vakara viesi.....

Vasara iegājusi tās briedumā. Aizvadīti mūsu tautas skaistie svētki, vasaras saulgrieži, Jāņi. Kristus Dārzs, Saulaine, Mežciems, un daudzas citas trimdinieku svētku vietas, lauku saimniecības, vasaras mājas ezeru un upju krastos - pulcināja tautas senmantu gara izslāpušos līgsmotājus, kuŗi sasaucās ar līgotājiem mūsu okupētās dzimtenes pilskalnos un pļavās.

Pļavās plūktās Jāņu zāles un ozoliem lauztie zari vīst vainagos vīti, izplatīdami Dieva radīto augu vīraka smaržu un vienodami latviešu tautas locekļus ticībā mūsu dzimtenes rītausmai, kuŗa, vienotības stiprināta, raisīsies skaistā, saulainā dienā. Trimdas jaunā audze, sava spēka traukta, pulcējas nometnēs, skolās un salidojumos, vietās kur sapņi un jaunas draudzības sola dzīves piepildījumu, jo - jaunībā nekas nav grūti! Un mums, ne vairs tik jauniem, kuŗu gara lidojumiem nereti trūkst spārnu, gribas ticēt jaunajiem un vēlēt tiem sīkstuma spēku izturībai, lai pieliekot roku brīvās Latvijas atjaunotai celtnei, tās pamati būtu stipri un pati ēka izturīga.

#101 1989. gada 3. septembrī

(H.M.) Labvakar "Latviešu Balss" šā vakara viesi.....

Šovakar uz brīdi pārdomās apstāsimies pie 23. augusta notikumiem 1939. gadā. Nav šaubu, ka šis datums bija sākums 20. gadsimta postam Eiropā, kuŗa sekas kā sāpīga brūce nav sadzijusi un nesadzīs tik ilgi, kamēr komunisms kā nedziedināma slimība perināsies brūces pamatos. Tauta okupētā Latvijā un citur Baltijā beidzot pasaulei ir parādījusi savu spēku un 50 gadus rupjas verdzības važās apslāpēto dzīvot gribu. Gribu dzīvot kā brīvai tautai brīvā zemē. Tūkstošiem un atkal tūkstošiem lielas cilvēku vienības, zīmīgās dienās ar zīmīgām prasībām savai brīvībai un mūsu valsts karogi ar daudz izteicošiem, cilvēku nestiem plakātiem, stiprina tautas apziņu, modina rietumu pasaules interesi. Un šī pasaules interese ir tā, kas

apspiestām tautām var palīdzēt visvairāk.

Nav noliedzams fakts, ka līdzšinējie, nacionālās trimdas protesta gājieni brīvo zemju pilsētu ielās un apelācijas valdību iestādēs, ņzturēja dzīvu interesi par muti aizsietām tautām aiz bēdīgi slavenā Čerčila dēvētā, idejiskā dzelzs aizkara un komunistu mūrētā Berlīnes mūŗa. Gorbačeva radītās perestroikas ērai sākoties, atraisītais apspiesto tautu spēks, apvienojies ar trimdas nerimstošiem centieniem, panāca baltiešu un citu tautu goda pilno vietu Eiropas kartē, kā to rādīja televīzijas pārraides visā pasaulē 23. un 24. augustā. Bet kur palikuši citi trimdas tautu karogi un prasīgie plakāti? Runājot konkrētāk, vai tiešām tik niecīgam skaitam sarkanbaltsarkano karogu un diviem, DV Toronto nodaļas gatavotiem plakātiem vajadzēja pārstāvēt 8 tūkstoši lielo latviešu saimi Toronto, pilsētas mājas laukumā, 23. augusta pēcpusdienā? Kurpretī, krietni applausi atskanēja sapulcējušo vidū, kad apspiesto tautu pārstāvji paziņoja komunisma nobendēto skaitu. Jo vairāk noslepkavoto, jo lielāka piekrišana! Par to noteikti priecājās komunisma kliķes bendes, un mierīgi griežās kapā uz otriem sāniem! Jāpieņem ka applaudētāji nebija latvieši!

Daudz kas ir panākts mūsu, vēl dzīvo brāļu un māsu labā, bet atzīsimies, vēl daudz vairāk ir jāpanāk - mūsu dzimtene aizvien ir okupēta, piegānīta netīrumiem un svešu tautu maiŝelniekiem, citkārt ziedošā saimniecība izlaupīta un tauta aizvien vēl dzīvo fizisku baiļu ēnā. Viņi izmisīgi cīnās, neklusēsim arī mēs! Jāpiebilst - Daugavas Vanagu Toronto nodaļa ar saviem divi plakātiem un niecīgo atbalstītāju skaitu, var būt gandarīti par savu līdzdalību 23. augusta demonstrācijā pie Toronto pilsētas mājas. Viņu plakātā izteiktais brīdinājums pasaulei par komunismu, ievietots "Toronto Star" avīzē. Daudzos lasītājos atstās veselīgas pārdomas!

23. augusta Melnās Lentas dienas demonstrāciju izkārtošanā atzinīgus vārdus ir pelnījuši latviešu jaunās paaudzes brīvības cīnītāji, Andis Zīlāns, Ēriks Blūms un daudzi citi. Tēvzeme Latvija un trimda pateicās jums, jaunie Tālavas Taurētāji!

#126 1990. gada 25. februārī

(H.M.) Labvakar "Latviešu Balss" viesi.....

Šķirstot senāk rakstītas dzejas, atdūros uz Viļa Plūdoņa sacerējumu, kuŗš manuprāt, ir zīmīgs un pārlaicīgs. Šo dzejoli izvēloties, gan ar zināmu nolūku, neesmu domājis kādam personīgi vai cilvēku grupai darīt pāri vai piesieties, kā tauta saka, to nolasot. Es domāju par katru latvieti atsevišķi, sevi ieskaitot, kas visi kopā veidojam ziemciešu tautu ar vēlēšanos pārdzīvot šo tumšo laiku, kas slīd kā lietuvēna rēgs pāri latviešu tautai okupētā dzimtenē, tā arī trimdā. Nava šaubu ka izturēsim, un ja mēs vēl atrastu mazliet cienības pret sava līdzcilvēka darbu un viņa personību, tad var gadīties ka vēl

mūsu paaudze piedzīvo "zelta laikus" Latvijā. Ak jā! Viļa Plūdoņa dzejdarbs.

Ja. Kur gan vēl tā kā pie latviešiem iet!

Ja, kur gan vēl tā kā pie latviešiem iet!
Trīs latvieši balsīs septiņās dzied,
Savu meldiņu velk tie ikkatrs cik māk,
Nav daļas gar otru, vai beidz tas, vai sāk.

Cik ūdeņu Daugavā aizplūdis jau!
Bet viņiem vēl vienmēr - saskaņas nav:
Tie dzied viens par ātru, bet otrs-par gaus'
Un dziedamais gabals ikkatram ir savs!

Tā zvirbulis zvirbuli neklausa ar',
Kad kopā tie sanāk, bet čirkst, cik kurš var,
Vai latvieši mācīj'šies dziedāt no tiem?
Jeb zvirbuļu tauta no latviešiem?

ĪSTENĪBA UN ŠĶITUMS
sakārtotājs

Hugo Miķelsons

PIELIKUMS

Toronto Latviešu Tautas Augstskolas (TLTA) Sestdienas Ģimnazijas audzēkņi Drāmas pulciņā

Režisors Hugo Miķelsons

Sv.Andreja draudzes svētdienas skolas audzēkņi Ziemas svētku uzvedumos

Režisors Hugo Miķelsons

Daugavas Vanagu Teatrī - Pensionāros - Austrumu draudzes Dāmu komitejā

Režisors Hugo Miķelsons

Citu režisoru iestudēto lugu izrādēs

Organizāciju un Sociālā dzīvē

Līgo svētki

No ģimenes foto albūma....

Ar Video un foto kameru

Izdevējas piezīmes

Pēcvārdā

ZELTA ĀBELE

Ir atkal pienācis zelta ābeles ziedēšanas laiks. Zelta ābeles nosaukumu Draudzīgā aicinājuma dienai devis mūžībā aizsauktais lielais liriķis Edvards Virza.

Mums jāgādā, lai zelta ābelei būtu bagātīga raža. Varētu rasties jautājums, kāpēc tas jādara tieši mums, ģimnazijas absolventiem. — Domāju, ka katrs, kas kaut cik saņēmis latvisko izglītību ir palicis parādā savai skolai. Bez zināšanām, ko skola mums devusi, mēs nevarētu latviešu sabiedrībā sekmīgi darboties. Šīs zināšanas mums ir mūža guvums, tādēļ neviena atmaksa nebūs diezgan liela pret to, ko esam saņēmuši.

Viens no pienākumiem pret mūsu tautu ir uzturēt mūsu dzimto valodu un latviskās zināšanas, pie kuŗām pieder literātūra, vēsture, ģeografija, reliģija, sabiedriskās zinātnes un mākslas vēsture, ko mācāmies latviešu ģimnazijā.

Ikviens no mums, kas mācījies latviešu skolā, var izteikt pateicību kā skolai, tā visai tautai, sekojot Draudzīgajam aicinājumam. Skolām noder grāmatas, literārie izdevumi un vēl daudzkas cits, kā arī naudas līdzekļi. Saprotams, mēs katrs varam tikai dot iespēju robežās, bet ikviens no mums var atbalstīt ģimnaziju, piedaloties sarīkojumos.

Kārlis Ulmanis, brīvās Latvijas pēdējais valsts prezidents un Draudzīgā aicinājuma idejas ierosinātājs, vairākkārt uzsvēris, ka garīgais elements būs izšķirīgais tautas pastāvēšanā, teikdams:

„Neaizmirsīsim, ka grāmata un skola savstarpēji papildinās un ir nedalāmi saistītas ar tautas kultūru un mūžīgo vērtību radīšanu."

Viviana Vasarāja

ZELTA ĀBELE

Toronto Latviešu Tautas Augstskolas
Sestdienas Ģimnazijas Atklātais audzēkņu vakars
1965.gada 19.aprilī.

A. Pelēča ... Sirmā pasakā. Deklamēs I. Sala 1. kl.

Priekšlasījumi.

Labie gadi ... Lauma Kaļiņa 2. kl.
Cēsis ... Inta Kalniņa 2. kl.
Lietuva ... Uldis Celmiņš 2. kl.

*

Mūzikālie priekšnesumi.

Mocarta "Fantasija" -klavieres- Dace Zemdega 1.kl.
Hendeļa "Largeto" -cello- Turaidis Zemdegs 4. kl.
-klavieres- Dace Zemdega 1. kl.
Šuberta "Militārais marss" -klavieres- Silvija Plīse 1. kl.
-klavieres- Ruta Kalniņa 1. kl.

*

H. Miķelsona "Privātsekretāre"
Komēdija vienā cēlienā.

Darbojas:

Privātsekretāre ... ...Lolita Kalniņa 2. kl.
Zobiņa kungs, uzņ. īpašnieks.. Valdis Zāns 2. kl.
Nodaļas vadītāja ... ... Ilze Korolkevica 2. kl.
Kasieris ... ... Dainis Kivlenieks 1. kl.
Advokāts ... ... Guntis Siliņš 2. kl.
Kalpone pie Zobiņa kunga ... Valda Briede 2. kl.
Meitene no puķu veikala ... Inese Krastiņa 2. kl.
Elektriķis ... ... Hugo Miķelsons

Dekorators: H. Gaiķis 2. kl.
Skatuves meistars: E. Bērziņš 2. kl.

*

Lugu sagatavojis H. Miķelsons.
Mūzikālos priekšnesumus sagatavojusi A. Zemdega.

*

Pēc priekšnesumiem

d e j a s, r o t a ļ a s u n a t s p i r d z i n ā j u m i.

R.Blaumaņa "Pazudušais dēls" (frg)
E.Vulfa "Līnis murdā"
1965

TLTA SESTDIENAS ĢIMNAZIJAS

DRAUDZĪGĀ AICINĀJUMA ATCERES

sarīkojuma norise

1965. g. 30. janvārī pl. 7.30 vak.

KANADAS LATVIEŠU KULTŪRAS DIENU

a t k l ā š a n a

LNAK Kultūras un izglītības noz. vadītājs J. Mežaks

TLTA Sestdienas ģimnazijas dramatiskā pulciņa

i z r ā d e

SKATI NO R. BLAUMAŅA „PAZUDUŠĀ DĒLA"

D a r b o j a s :

Krustiņš	Guntis Siliņš II kl. sk.
Roplainiete	Valda Briede II kl. sk.
Ilze	Nora Klaviņa II kl. sk.
Līzino	Valda Briede II kl. sk.
Mikus	Eduards Caune III kl. sk.
Roplainis	Hugo Mikelsons

Režisora palīdze: Valda Briede II kl. sk.

S t a r p b r ī d i s 15 m i n ū t e s

E. VULFA „LINIS MURDĀ"

komēdija 1 cēlienā

D a r b o j a s :

Augusts Līnis	Valdis Zāns II kl. sk.
Kārlis Dīka	Dainis Sultmanis IV kl sk.
Holla	Ilze Korolkevica II kl. sk.
Laukulēpes kundze	Lauma Kaļiņa II kl. sk.
Emmija Dunder	Vija Zuntaka IV kl. sk.
Otilija Plikšen	Lolita Kalniņa II kl. sk.
Mice Lapa	Inese Krastiņa II kl. sk.
Minna	Māra Hollandere I kl. sk

Režisora palīdze: Ilze Korolkevica II kl. sk.

Lugas sagatavotājs: Drāmatiskā pulciņa vad. H. Miķelsons

Inspicente: Lauma Kaļiņa II kl. sk.

Sufliere: Ruta Cube II kl. sk.

Apgaismotājs: Guntis Rozītis IV kl. sk.

Kostīmu metu zīmējusi: Lolita Kalniņa II kl. sk.

Skatuves meistari: Alnis Bāliņš, Valdis Budrēvics, IV kl. sk.

Pēc izrādes

DEJAS, ROTAĻAS UN ATSPIRDZINĀJUMI

J.Pètersona "Ilgas" 1966

TORONTO LATVIEŠU TAUTAS AUGSTSKOLAS
SESTDIENAS ĢIMNAZIJAS

DRAUDZĪGĀ AICINĀJUMA SARĪKOJUMS

1966. gada 22. janvārī, pl. 7 vakarā
Sv. Andreja baznīcas augšējā zālē

P R O G R A M M A

P. Aigara — Brāļi un draugi
D. MARSONS, 1b. kl.

V. Mora — Jaunība
I. PĒTERSONE, 3. kl.

Referāts
L. KAĻIŅA, 3. kl.

L. Bērziņa — Apburtie zābaki
A. AUZIŅŠ, 1b. kl.

P. Ērmaņa — Bija un būs
I. KALNIŅA, 3. kl.

Audzēkņu domraksti
LASIS AUTORI

J. Raiņa — Prologs no „Daugava"
R. PURVA, 1b. kl.

Referāts
U. CELMIŅŠ, 3. kl.

V. Veldres — Dzimtene
D. MARSONS, 1b. kl.

10 minūšu starpbrīdis

J. PĒTERSONA VIENCELIENS

ILGAS

Darbojas:

VIESNĪCNIEKS LIDUMS	DZ. POPĒDIS, 4. kl.
ZELMA, VIŅA SIEVA	S. LEJA, 1a. kl.
CAUNE	E. CAUNE, 4. kl.
CAUNES SIEVA	I. BOSA, 1b. kl.
EMILIJA, VIŅU MEITA	R. GRIBUSTE, 1b. kl.
RŪDIS ZARIŅŠ, SKOLOTĀJS	D. ĶIVLENIEKS, 2. kl.
SKRĪVERIS MENTE	D. MAKSIŅŠ, 1a. kl.
KĀKLIŅU PĒTERIS, SAIMNIEKDĒLS	A. EZERS, 1a. kl.
CEĻINIEKS	G. SILIŅŠ 3. kl.
PASTA PUISIS	R. RŪTITIS, 1a. kl.

Darbība notiek kādā lauku viesnīcā

Izrādi sagatavojis H. MIĶELSONS
DV teātŗa kostīmi
Suflieres: V. Siksna un M. Maskoviča, 1a kl.

Tautas dejas • Rotaļas

Atspirdzinājumi

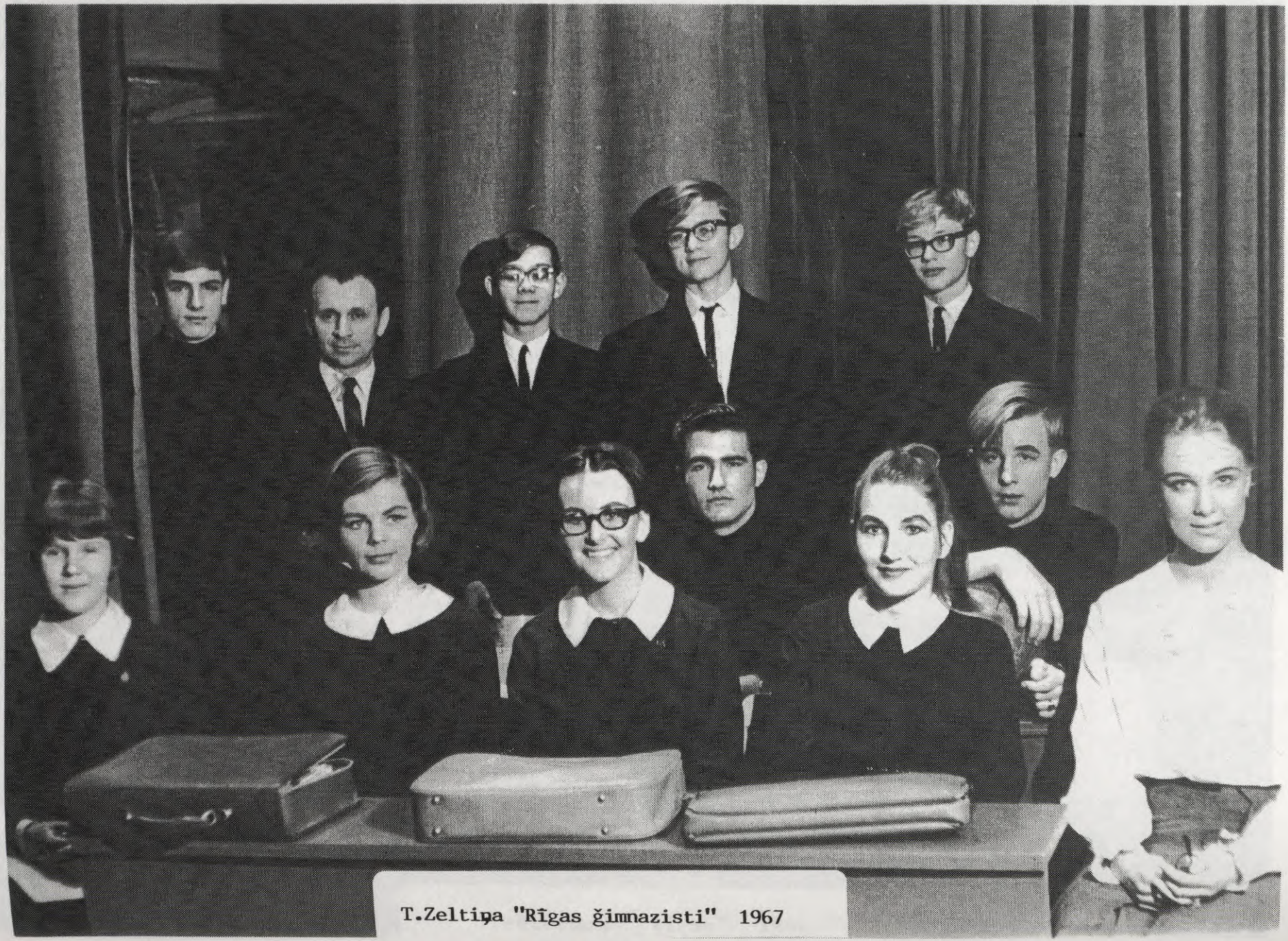

T.Zeltiņa "Rīgas ģimnazisti" 1967

TORONTO LATVIEŠU TAUTAS AUGSTSKOLAS

SESTDIENAS ĢIMNAZIJAS

DRAUDZĪGĀ AICINĀJUMA

SARĪKOJUMS

1967. GADA 29. JANVĀRI

SV. ANDREJA BAZNICAS AUGŠĒJĀ ZĀLĒ,

T O R O N T O

P R O G R A M M A

1. DRAUDZIGAIS AICINĀJUMS

VELTA KUPERE, 2. b. kl.

2. TEĀTRA IZRĀDE

Teodora Zeltiņa

RĪGAS ĢIMNAZISTI

Nopietni jautra spēle 5 ainās (saisināta)

Darbojas:

Ģimnazisti:

AGITA IVE — INGRIDA BOŠA, 2b kl.
ILGA MĀRZEME — RITA GRIBUSTA, 2b kl.
LIZITE RIKA — SKAIDRITE LEJA, 2a kl.
ALVIS SELGA — TĀLIVALDIS AUZIŅŠ, 2b kl.
JĀNIS JONIS — DAINIS MĀRSONS, 2b kl.
REINIS RUNCIS — GUNTIS SILIŅŠ, 4. kl.
SKOLOTĀJA DZĒRVES KUNDZE — INESE KRASTIŅA, 4. kl.

Monologu teicēji:

HUGO MIĶELSONS
PĒTERIS ANCĀNS — 1. kl.
ANDREJS STIKUTS — 1. kl.
RAIMONDS RŪTIŅIS — 2a kl.

Darbība notiek 30tos gados Rīgā

Lugu izrādei sagatavojis H. MIĶELSONS

Choreogrāfija — D. JABLOKOVA-VORPA

Suflē — V. SIKSNA

Skatuvi iekārtojis — Z. SILIŅŠ

Apgaismotājs — A. LEJA

3. DEJAS — ROTAĻAS

Atspirdzinājumi

Starpbrīži pēc 1., 2. un 4. ainas 15 minūtes

L.Auzànes-Tìcmanes - "Atbalss"
1968

L.Auzānes-Ticmanes - "Atbalss"
1968

TORONTO LATVIEŠU TAUTAS AUGSTSKOLAS

SESTDIENAS ĢIMNAZIJAS

DRAUDZĪGĀ AICINĀJUMA

SARĪKOJUMS

1968. gada 28. janvārī

LATVIEŠU NAMĀ, TORONTO

P R O G R A M M A

TEĀTRA IZRĀDE

DEJAS — ROTALAS

Atspirdzinājumi

Pirmizrāde

L. AUZANES-VITOLIŅAS

komēdija 3 cēlienos

„ATBALSIS"

LUGA GODALGOTA AUSTRALIJĀ, 1967. GADĀ,
JAUNIEŠU LUGU SACENSIBĀ

Darbojas:

AINA OZOLA	V. KUPERE, 3b. kl.
MĀRA, viņas meita, 13. kl. skolniece	SK. LEJA, 3a. kl.
GRIETA DESIŅA, alias Greta de Sinē	M. KUPERE, 3b. kl.
RODRIGO, viņas dēls, 13. kl. skolnieks	P. ANCĀNS, 2. kl.
ANTRA, 13. kl. skolniece	Z. EZERA, 1. kl.
IVETA, 13. kl. skolniece	R. GRIBUSTA, 3b. kl
NAULA, 13. kl. skolniece	V. SIKSNA, 3a. kl.
GVIDO, 13. kl. skolnieks	A. ROZĪTIS, 2. kl.
ĒRIKS PĒTERSONS — students	A. STIKUTS, 2. kl.
JĀNIS GRODIŅŠ, Ozolu dzivokļa saimn. dēls	R. RŪTIŅTIS, 3a. kl.

Vieta — Ainas Ozolas dzīvoklis

Laiks — Tagadne

Lugu izrādei sagatavojis — H. MIĶELSONS

Skatuves iekārtu gatavojis Z. SILIŅŠ

Skatuve iekārtota pēc D. VARES, 1. kl. meta

Skatuves meistars D. ĶIVLENIEKS, 3a. kl.

Suflē — D. VARE, 1. kl.

Pēc katra cēliena 15 minūšu starpbrīdis

A T B A L S I S

Jaunatne ir tā laikmeta atbalss, kurā viņa aug — laikmeta, kuru viņa pati nav radījusi, bet kas radīes kā sekas vecākās paaudzes rīcībai.

Latviešiem ir paruna: „Kā mežā sauc, tā atskan". Mūsu bērni līdz tam brīdim, kamēr atrod paši sevi, ir mūsu domu un darbu dzīvās atbalsis.

Kā lai jaunietis atrod pareizo ceļu laikmetā, kurā valda nihilisms, kad tiek noliegts viss labais un skaistais, kad nekas vairs nav jārespektē un no televizijas un kino ņirdz tukšs skaļums un pat noziegums?

Kaut arī vide lielā mērā ietekmē jauniešu attīstību, tomēr, tāpat kā atbalss skan pavisam citādi mežā, kalnos vai gravā, arī katru jaunieti vide ietekmē citādi. Dažs sevi apzinīgi vai neapzinīgi uzsūc visu skaļo un neglīto, cits turpretim, redzot ļaunumu, no tā jo steidzīgāk novēršas.

Latvieši vienmēr centušies saviem bērniem dot vislabāko. Kas ir vislabākais? Vai tā ir materiālā labklājība — auto, motorlaiva — viss, kas ir mūsu bērnu kanadiešu draugiem, vai arī tas ir kas cits?

Vai latviešu jaunatnei palīdzēs atrast pareizo ceļu viņu asins mantojums? Jaunietis var dzīvē attālināties un aiziet no savas tautas, bet viņš nevar nomest kā vecu drēbju kārtu savu senču mantojumu — latviešu sikstumu, darba mīlestību un garīgo spēku, kas viņu izvedīs uz pareizā ceļa.

Ik reizes, kad mums liekas, ka mūsu jaunatne maldās, ka viņas rīcība ir nepareiza un nosodāma, pirms pārmetam, ielūkosimies spogulī paši savās sejās nesaudzīgā dienas gaismā un padomāsim, kāda ir mūsu atbalss uz mūsu bērnu S.O.S. saucienu.

K.Binkas - "Jaunaudze" 1969

Toronto Latviešu Tautas Augstskolas
SESTDIENAS ĢIMNAZIJAS
Draudzīgà Aicinàjuma

S a r ì k o j u m s

Latviešu namà, Toronto, 1969. 26.janv.

K. BINKAS

„JAUNAUDZE"

sadzīves luga 5 cēlienos

D a r b o j a s :

KERAITIS — inženieris	A. EZERS IVa. kl.
KERAISA kundze	Sk. LEJA IVa. kl.
PĒTERIS — viņu audžu dēls	R. RŪTIŅIS IVa. kl.
ZOGAS — drēbnieks	G. SILIŅŠ
ZOGAS kundze	M. KUPERE IVa. kl.
PLUSKAS kundze	R. GRIBUSTA IVb. kl.
TIJUNAS — klases audzinātājs	H. MIĶELSONS
DIREKTORS	A. GRANTS IVb. kl.
INSPEKTORS	P. ANCĀNS III. kl.
PSICHOLOGS	P. JANSONS IIa. kl.
VĒSTURNIECE	S. INDZERE IIb. kl.
GEOGRĀFE	V. KUPERE IVa. kl.
BOTĀNIĶE	M. KUPERE IVa. kl.
VINGROŠANAS SKOLOTĀJA	R. GRIBUSTA IVb. kl.
JASIS	A. ROZĪTIS III. kl.
BARDZUS	V. PĀLĒNS IIa. kl.
SURA	I. ĶIVLIS IIb. kl.
ALDONA	Z. EZERA IIb. kl.
MĀRĪTE	I. EZERKALNA IIa. kl.
1. ĢIMNAZISTE	L. MĀRSONE Ia. kl.
2. ĢIMNAZISTE	S. LEIMANE Ia. kl.
MATISS	P. ANCĀNS III. kl.
JUZIS	D. MĀRSONS IVb. kl.
CIGĀNIETE	S. INDZERE IIb. kl.

ĢIMNAZIJAS DRAMATISKĀ PULCIŅA UZVEDUMS

Izrādi sagatavojis H. MIĶELSONS

Kostīmu konsultante — V. JANSONE

Dekorācijas gatavojuši — V. VARE un Z. SILIŅŠ

Apgaismotāji — D. MAKSIŅŠ IV.a kl. un D. MĀRSONS IV.b kl.

Inspicents A. ROZĪTIS III. kl.

Grimētāja — D. VARE, IIb kl.

Fotografs — J. LIĢERS

Darbība notiek kādā pilsētiņā Lietuvā 20-os gados.

Starpbrīži: pēc 1. un 3. cēliena 15 minūtes,

pēc 2. un 4. cēliena 5 minūtes.

K.Binkas - "Jaunaudze" 1969

R.Blaumaņa "No saldenās pudeles" 1970

Draudzīgā Aicinājuma sarīkojums, Latviešu namā, Toronto

1970.gada 25.janvārī.

RINDENS:
„Nu, ja tu domā, ka pagatilde nav drošs, tad jo tuvi Tu nezini jo sevis."
MĀRTIŅŠ ZILVERS, IIIa klase

KRISS:
„Griez centripugu un precē Latviju!"
ANDREJS PAKRASTIŅŠ, II klase

KRUSTMĀTE LAVĪZE:
„Nudien," Ko tad tu" dzer..."
Nauda man, zināms ir
SKAIDRĪTE LEJA

MOLIERE:
„Aktiera pirmais pienākums ir nesamājatu pretā vēlies savu lieku."
SARMĪTE ZUBĀNE, II klase

MĀRTIŅŠ:
„Ak runojiet, ko cilvēki, man ir drošas zinas. Ka es Marijai nepatīku?"
ARNIS ROZĪTIS, IV klase

MARIJA:
„Tikai tiesu jautu, mīļi patikšanu.
Es cerību šīsu patikšanu!"
ZANE EZERA, IIIb klase

TAUKŠĶIS:
„Ā? — Kā tu! No tu nakšņi! Diemž jau ...
diemžu tas nav nekāda skāmste. Diemž jau. Ē
cerēju ... m i es ..."
HUGO MIĶELSONS

PIĆUKS:
„Neesi nu tik lepna. Es nemaz nejēdzīgs."
PĒTERIS ANCĀNS, IV klase

AUCE:
„Es nezinu, kas man tai acumirkli par uztveri nāca. Es paliku tāda salta, tāda ievilga"
SANDRA INDZERE, IIIb kl.

EZERLAUKU MĀTE:
„Man jāizpreczina meita, un es kā nepiesīga persona pati"
VELTA KUPERE

R. BLAUMAŅA

"NO SALDENĀS PUDELES"

Komēdija 4 cēlienos ar prologu

ĢIMNAZIJAS DRAMATISKĀ PULCIŅA IZRĀDE

Izrādi sagatavojis — H. MIĶELSONS

Izrādei dekorācijas gatavojuši — V. VARE un Z. SILIŅŠ

Kostīmu konsultante — V. JANSONE

Kostīmus aizdevis D.V. teātris

Apgaismotājs — D. MAKSIŅŠ

Inspicente un sufliere SARMA ZUBĀNE 2. kl.

Fotografs — J. LIĢERS

D a r b o j a s :

EZERLAUKU MĀTE —	VELTA KUPERE
MARIJA, viņas meita	ZANE EZERA, 3. b klasē
KRUSTMĀTE LAVĪZE —	SKAIDRĪTE LEJA
MĀRTIŅŠ —	ARNIS ROZĪTIS 4. klasē
TAUKŠĶIS —	HUGO MIĶELSONS
KRISS —	ANDREJS PAKRASTIŅŠ 2. klasē
PIĆUKS —	PĒTERIS ANCĀNS 4. klasē
AUCE —	SANDRA INDZERE 3.b klasē
RINDENS —	MĀRTIŅŠ ZILVERS 3.a klasē
PROLOGA TEICĒJA —	SARMA ZUBĀNE 2. klasē
PROLOGU SARAKSTĪJIS —	LEONIDS VIKS

Starpbrīži: pēc 1. cēliena 5 minūtes un pēc 2. un 3. 15 minūtes

Jauno aktieru skola

GANDARĪJUMS TORONTO JAUNIEŠOS PAR KF ATZINĪBU

TORONTO (M.D.).— "Materiālais atbalsts nav galvenais, bet gandarījums ir par to, ka mūsu darbs ir saredzēts un atzīts," saka Toronto latviešu tautas augstskolas un sestdienas ģimnāzijas drāmatiskā pulciņa vadītājs, režisors Hugo Miķelsons, būdams ļoti iepriecināts par Ziemeļamerikas latviešu kultūras fonda pulciņam piešķirto 200 dol. atzinības balvu par R. Blaumaņa No saldenās pudeles iestudējumu.

H. Miķelsons ar ģimnazijas drāmatisko pulciņu strādā jau ilgus gadus un uzskata to par īpašu sirdslietu. Ir cerības tādā veidā palīdzēt arī audzināt jaunus spēkus latviešu trimdas teātrim. Labs piemērs te ir Baibas tēlotāja Dziesmu svētku Pūt, vējiņi uzvedumā — Skaidrīte Leja, kas nāk no ģimnazijas drāmatiskā pulciņa.

Pēc piecām izrādēm Blaumaņa komēdijas iestudējums tagad nolikts plauktā. To noskatījušies kopā ap 1000 cilvēku. Sagatavošanā jau nākamais iestudējums — Teodora Zeltiņa Vīna raugs, ko pirms 8 gadiem Toronto uzveda DV teātris Kanadā. Pirmizrāde notiks, kā parasts, ģimnazijas Draudzīgā aicinājuma atcerē.

Kultūras fonda 200 dol. atzinības balva piešķirta režisora Hugo Miķelsona vadītajam Toronto latviešu tautas augstskolas sestdienas ģimnazijas drāmatiskajam pulciņam par šai mācību gadā iestudēto R. Blaumaņa komēdiju „No saldenās pudeles". Pirmā rindā no kreisās: Sarma Zubāne (prologa teicēja), Velta Kupere (Ezerlauku māte), Zane Ezera (Marija), Skaidrīte Leja (krustmāte Lavīze), Sandra Indzere (Auce); otrā rindā: režisors Hugo Miķelsons (Taukšķis), Pēteris Ancāns (Pičuks), Mārtiņš Zilvers (Rindēns), Andrejs Pakrastiņš (Krišs) un Arnis Rozītis (Mārtiņš). Foto J. Ligers

DRAUDZĪGĀ AICINĀJUMA IDEJA DZĪVO

Ir pagājuši jau 35 gadi, kopš pirmo reizi atskanēja mūsu pēdējā valsts prezidenta Kārļa Ulmaņa aicinājums atcerēties skolas. Kāds rakstnieks sākuma gados to salīdzināja ar zelta ābeli. Pasakainās zelta ābeles ziedēšana nav pārstājusi arī svešās zemēs, kur vien mīt latvieši un viņu bērni mācās savās skolās. Patiesībā, latviešu skolas trimdā var pastāvēt tikai tādēļ, ka Draudzīgā aicinājuma ideja vēl dzīva. Tā sakņojas pārliecībā, ka ir svarīgi bērnus ieaudzināt latviskumā, un gatavībā tās īstenošanai nest vajadzīgos upuŗus. Neviens mūs nespiež, nevienu arī nevar piespiest atbalstīt latviešu skolas, bet lielākā daļa to dara savas pārliecības dēļ. Un kamēr vēl būs dzīva šī apziņa, tik ilgi arī pastāvēs latviešu skolas svešumā.

Draudzīgajā aicinājumā tagad parādās arī mūsu tautas sena atziņa — dots devējam atdodas. Latviešu skolu panākumi iepriecina kā vecākus, tā arī plašāko sabiedrību. Latviskās jaunatnes stāja un centieni stiprina un drošina arī vecāko paaudzi. Skolēnu priekšnesumi, kā, piemēram, šī teātŗa izrāde, parāda viņu spējas latviskā izteiksmē. Latviešu skola viņus ir pietiekami sagatavojusi un modinājusi interesi lielāku uzdevumu veikšanai. Ticībā mūsu tautas brīvībai veicināsim to ar atbalstu latviešu skolām!

J. Mežaks,
LNAK Izglītības nozares vadītājs

T.Zeltiņa - "Vīna raugs" 1971

Dramatiskā pulciņa izrādes:
Toronto 23. un 24. janvārī, Montreālā 30. janvārī, Hamiltonā 6. februārī, Londonā 21. februārī, Bostonā 17. aprīlī un Ņujorkā 18. aprīlī.

TORONTO

LATVIEŠU

TAUTAS AUGSTSKOLAS

ĢIMNAZIJA

DRAUDZĪGĀ AICINĀJUMA

sarīkojums

1971. GADA 23. UN 24. JANVĀRĪ

Latviešu namā

PROGRAMMA

Abitūrijas klases audzēkņa

MĀRTIŅA ZILVERA

uzruna

Drāmatiskā pulciņa

teātŗa izrāde

Dejas un rotaļas

Atspirdzinājumi

TEODORA ZELTIŅA

VĪNA RAUGS

Komēdija 3 cēlienos

Darbojas:

Pāvils Pukstis — dekāns
Hugo Miķelsons

Silvija Pukste — viņa meita, studente
Zane Ezera, 4. kl.

Marija Maldava — lauku saimniece
Vizma Maksiņa, 2. kl.

Nikolajs Maldavs — viņas dēls, students
Andris Liepiņš, 3. kl.

Alberts Dūkurs — students
Andrejs Pakrastiņš, 3. kl.

Teofils Irvis — students
Raimonds Rūtītis

Ansis Amša — students
Andris Leja, 2. kl.

Maiga Sadraudze — studente
Sarma Zubāne, 3. kl.

Sarmīte Madara — studente
Brigita Joma, 1. kl.

* * *

Izrādi sagatavojis — H. MIĶELSONS

Kostīmu un frizūru konsultante — VELGA JANSONE

Apgaismotāji
ALVIS BUTKĒVICS, 2. kl., un PĒTERIS SNUCIŅŠ, 2. kl.

Sufliere un inspicente — DZINTRA KRĒSLIŅA, 2. kl.

Darbība notiek 1. un 3. cēlienā Nikolaja Maldava un 2. cēlienā prof. Puksta dzīvoklī.

Starpbrīži pēc katra cēlienа 15 minūtes.

T.L.T.A. ĢIMNAZIJAS drāmatiskais pulciņš pateicas par atbalstu izrādes sagatavošanā:

ŽANDM SILIŅAM, D.V. TEATRIM, GUNTIM SILIŅAM, JANIM LIĢERAM, VIKTORAM MARTINAITIM, MIDTOWN REPROD. SERV. LTD., ANETEI BENCONEI, EVALDAM KALVIŅAM UN KĀRLIM PAKRASTIŅAM.

L.Auzànes-Tìcmanes-"Mès prasàm brìvìbu"
1972

Darbojas: ROBERTS GRANTS, būvuzņēmējs — HUGO MIĶELSONS

L. AUZĀNES-TĪCMANES
„Mēs prasām brīvību"
komēdija 3 cēlienos.

Viesizrādes:

MONTREĀLĀ — 6. februārī

HAMILTONĀ — 20. februārī

OTAVĀ — 8. aprīlī

BAFALO — 6. maijā

BOSTONĀ — 29. aprīlī

Jaunas lugas!

Lidija Auzāne-Tīcmane

Nedomāju, ka man ir parāk liels drāmatiskas spējas, bet mēģināšu tās izkopt. Teātra spēle ir viens veids, kā latviešu kultūru varam celt. Ne es viena daudz iespēju, bet, cieši sadarbojoties visam ansamblim, varam gūt labus panākumus.

Ilze Morgenšteina

Es ceru, ka ar saviem drāmatiskā pulciņa draugiem dodu latviešu teātrim iespēju pastāvēt nākotnē. Ja mēs to nedarīsim, kas gan cits to darīs? Brīvas Latvijas liktenis un latviešu teātris ir jaunatnes rokās!

Astra Vītola

Es kā indivīds īstenībā neko daudz nevaru dot, bet kā grupas loceklis varu dot daudz. Jau ar to vien, ka latviešu ģimnazisti grib piedalīties drāmatiskā pulciņā, viņi apliecina, ka grib turēties pie savas tautas.

Silvija Rūtīte

Es varu censties dot savus labākos spēkus teātrim. Spēlējot latviešu teātri, varu labāk iepazīties ar latviešu tautu un izrunāto latviešu vārdu dziļāko jēgu.

Daina Brumele

KO
ES VARU DOT
LATVIEŠU TEĀTRIM

Latviešu teātris man uzlabos latviešu valodu, un tā es kļūstu labāks latvietis par to, kas nevar kārtīgi izteikties. Es latviešu teātri ari gribu parādīt, ka ne visi hipiši ir nerātni. Viņi var būt arī kārtīgi zēni un meitenes.

Ronalds Joma

Latviešu teātrī es varu palīdzēt skatuves techniskos darbos vai arī tēlot kādu mazu lomu. Es to centšos darīt cik labi vien varēdams. Kopā ar citiem latviešu jauniešiem es varu priecāties latviski latviešu teātri, un domāju, ka tas ir solījums nākotnes Latvijai!

Alvis Butkēvics

Tā kā esmu izšķīries par teātra spēli, man jāpieliek viss brīvais laiks valodas kopšanā un lomas izveidošanā, lai rakstnieka tēlu vislabāk izteiktu. Jāpadomā arī, kādā veidā es savā lomā atspoguļoju savu latvietību.

Arnis Budrēvics

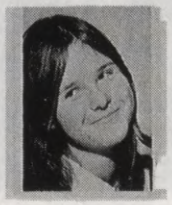

Mūsu jaunatnei ir jābūt latviskai. Apzinos sevi par latvieti, un vienmēr tāda gribu palikt. Tēlojot teātrī, mēs aicinām citus latviešu jauniešus savā vidū. Viņi vēro, kā mēs cīnāmies un kā priecājamies, un redzot, kā priecāties var arī latviešu valodā, viņi vēlēsies puicēties līdzīgās nodarbībās. Mūsu pulciņš palīdz jauniešiem paturēt savu latviskumu.

Brigita Joma

Dot latviešu teātrim jaunus sekotājus un jaunajiem sekotājiem apziņu, ka teātris nav tikai laika kavēklis, bet galvenokārt jaunu ideju nesējs tautā!

Hugo Miķelsons

Domāju, ka varu noderēt latviešu teātrim jau ar to vien, ka protu runāt labā latviešu valodā, kas ir viena no pamatprasībām. Darbojoties drāmatiskā pulciņā īsu laiku, man bijusi iespēja iepazīties ar teātŗa spēli, kā arī skatuves technisko darbu. Man nav daudz dažadu interešu, tādēļ domāju, ka teatrim varētu veltīt visus savus spēkus.

Pēteris Snuciņš

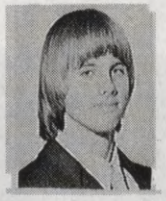

Es gribu turpināt latviešu tradicijas un uzturēt humora garu. Pienāks diena, kad Latvija kļūs brīva, tādēļ šolaiku latviešu jauniešos jāstiprina tautiskā apziņa.

Egils Matiss

Slavena aktrise es nekļūšu. Pats svarīgākais, ka es piedalos latviskās nodarbībās — teātrī, un ar to ieinteresēju citus latviešu jauniešus par mūsu kultūras bagātībām un valodas skaistumu. Tādā kārtā arī palīdzu atsevišķiem locekļiem turēties kopā.

Jūlija Pakalne

Darbojas:

ROBERTS GRANTS, būvuzņēmējs — HUGO MIĶELSONS
AIVARS, viņa dēls, students — RONALDS JOMA, 2. kl.
HILDA KĻAVIŅA — ASTRA VĪTOLA, 2. kl.
DAINIS, viņas dēls, students — ARNIS BUDRĒVICS, 2. kl.
RITA, viņas meita, skolniece — SILVIJA RŪTĪTE, 2. kl.
LAUMA, Granta krustmeita — BRIGITA JOMA, 2. kl.
ELGA, Laumas māsa — ILZE MORGENSTERNA 2. kl.
RALFS, Aivara draugs — EGILS MATISS, 2. kl.
ESTERE, viņa māsa — DAINA BRUMELE, 2. kl.
JAUNEKLIS — JŪLIJA PAKALNE, 1. kl.
1. POLICISTS — ALVIS BUTKĒVICS, 3. kl.
2. POLICISTS — PĒTERIS SNUCIŅŠ, 3. kl.
DŽIMIJS

Izrādi sagatavojis **H. Miķelsons**
Kostīmu konsultante — **V. Jansone**
Dekorācijas pēc **E. Krūmiņa** norādījumiem gatavojis **Ž. Siliņš**
Apgaismotājs — **A. Butkēvics**, 3. kl.
Skatuves meistars — **P. Snuciņš**, 3. kl.
Sufliere — **J. Pakalne**, 1. kl.
Starpbrīži pēc 1. un 2. cēliena 15 minūtes

Darbība notiek Roberta Granta dzīvoklī un Silver Coin kafejnīcā

Toronto latviešu tautas augstskolas

SESTDIENAS ĢIMNAZIJAS

DRAUDZĪGĀ AICINĀJUMA
SARĪKOJUMS

1972. GADA 29. UN 30. JANVĀRĪ

Latviešu namā

R.Blaumaņa "Trīnes grēki" 1973

TORONTO LATVIEŠU TAUTAS AUGSTSKOLAS

ĢIMNAZĪJAS

DRAUDZIGĀ AICINĀJUMA

SARIKOJUMS

1973. GADA 27. un 28. JANVĀRĪ
LATVIEŠU NAMĀ

Viesizrādes:

HAMILTONĀ — 1973. g. 3. februārī

MONTREALĀ — 1973. g. 10. februārī

OTAVĀ — 1973. g. 7. aprīlī

LONDONĀ — 1973. g. 31. martā

MOTTO:

. . . tas dzīvais ūdens ko tu lēji,
mūžam neizsīks . . .

PROGRAMMA

ATCERES AKTS

Uzrunu teiks IV kl. audzēknis MIĶELIS CĒRPS

TEĀTRA IZRĀDE

DEJAS — ROTAĻAS

Atspirdzinājumi

RUDOLFA BLAUMAŅA

TRiNES GRĒKI

Joki četros cēlienos

PERSONAS:

H. Miķelsons	Mazbērzu tēvs
J. Pakalne 2. kl.	Mazbērzu māte
E. Legzdiņš 1. kl.	Juris viņu dēli
E. Stiebriņš 1. kl.	Vilis
S. Rūtīte 4. kl.	Made kalpones Mazbērzos
A. Vaivare 1. kl.	Trīne
J. Brammanis 2. kl.	Brencis, kalps
S. Klepere 1. kl.	Emilija, Lielbērzu saimniece
D. Brumele 3. kl.	Annule, kalpone
A. Freimanis 2. kl.	Jaņuks kalpi Lielbērzos
J. Miķelsons 3. kl.	Mārcis
J. Liepiņš 2. kl.	Atis, Emilijas brālis, medicīnas students
R. Joma 3. kl.	Abrams
G. Brumelis 2. kl.	Joske, viņa dēls
A. Putniņa 2. kl.	Rembēniete
E. Eglīte 2. kl.	Dāvis, viņas priekšpuisis

Pirmais, otrais un ceturtais cēliens notiek Mazbērzos, trešais — Lielbērzos

Izrādi sagatavojis *H. Miķelsons*
Kostīmu konsultante *V. Jansone*
Gaismas — *V. Kurzemnieks*
Grimms — *Z. Ezera*
Mēbeles — *Ž. Siliņš*

Starpbrīži: pēc 1. un 3. cēliena 5 min., pēc 2. — 15. min.

M.Zìverta - "Cilvèks grib dzîvot"
1974

M.Zīverta - "Cilvēks grib dzīvot"
1974

TORONTO LATVIEŠU TAUTAS AUGSTSKOLAS

SESTDIENAS ĢIMNAZIJAS

DRAUDZĪGĀ AICINĀJUMA

S A R Ī K O J U M S

1974. gada 26. un 27. janvārī

LATVIEŠU NAMĀ

Viesizrādes:
MONTREĀLĀ
HAMILTONĀ
OTAVĀ
LONDONĀ
Bufalo

P R O G R A M M A

ATCERES AKTS
Abitūrijas klases audzēknes

NORAS GUBIŅAS

uzruna

TEĀTRA IZRĀDE

DEJAS — ROTAĻAS

Atspirdzinājumi

MĀRTIŅA ZĪVERTA

„CILVĒKS GRIB DZĪVOT"

Luga 4 cēlienos

Darbojas:

Moriss Mersjē	Juris Brammanis 3. kl.
Lulu - viņa sieva	Anita Vaivare 2. kl.
Žans	Andrejs Dzintars 2. kl.
Žaks viņa brāļi	Jānis Liepiņš 3. kl.
Pols - māceklis	Egils Stiebriņš 2. kl.
Māra Baltiņa	Sandra Klepere 2. kl.
Jānis Auzarājs	Ēriks Eglīte 3. kl.
Miss Nikerbokere	Daina Brumele 4. kl.
Ārsts	Andris Briedis 3. kl.
Kazu gans	Hugo Miķelsons
Pastnieks	Guntis Brumelis 3. kl.

Izrādi sagatavojis H. Miķelsons
Kostīmu un frizūru konsultante V. Jansone
Dekorācijas gleznojis S. Kovaļiks
Dekorācijas un mēbeles gatavojis Ž. Siliņš
Apgaismotājs V. Kurzemnieks
Sufliere A. Putniņa 3. kl.
Grimms Z. Ezera

Darbība notiek kādā mazā Alpu pilsētiņā un tās apkārtnē.

Starpbrīži pēc 1. un 3. cēliena 5 minūtes, pēc 2. cēliena 15 minūtes.

Dramatiskais pulciņš pateicas par materiālo atbalstu
Valsts sekretariāta departamenta pavalstniecības nodaļai.

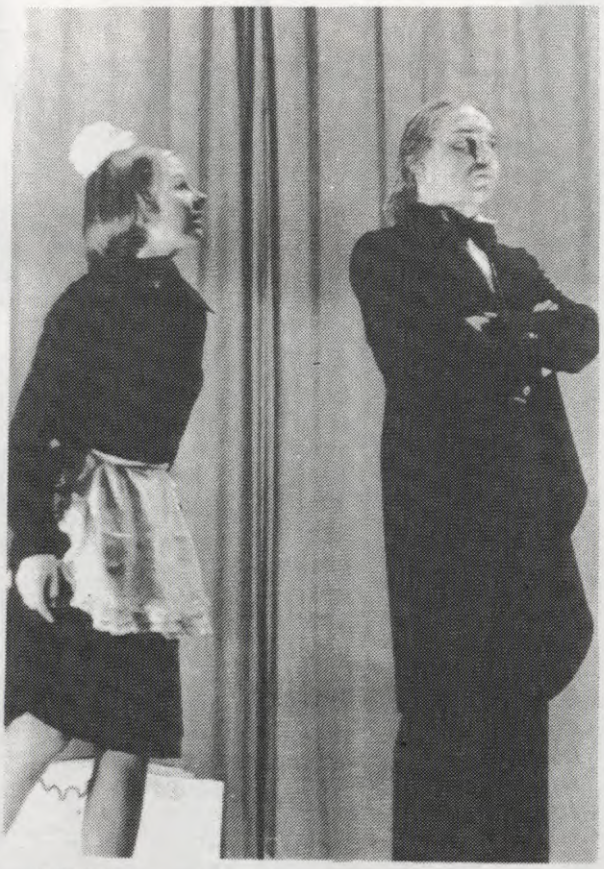

V.Kārkliņa "Sarkanvīns" 1974 (Hugo Miķelsonam 50 mūža gadi)

Drāmatiskais pulciņš pateicas par
materiālo un morālo atbalstu:

VALSTS SEKRETĀRIATA DEPARTMENTA
PAVALSTNIECĪBAS NODAĻAI,

CARLING'a MĀKSLAS FONDAM un

ikvienam tautietim—tautietei,
izrāžu apmeklētājiem.

PALDIES!

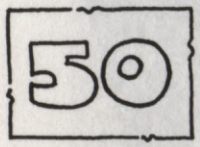

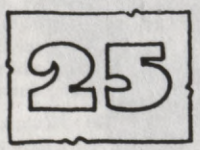

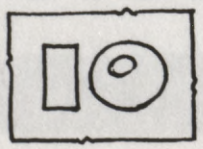

Režisoram Hugo Miķelsonam,
mūža gadsimta otrā pusē iekāpjot.

Jauna Tev vēl sirds un seja.
Trīnos - klāt jau jubileja.
Savs mūža pussimts gados
Nonāci ar ākstiem rados,
Lai nu simta otru pusi
Tu uz lauriem nenodusi.
Liec mums raudāt, liec mums smaidīt,
Daudzas izrādes vēl gaidīt.

Draudzībā

Teodors Zeltiņš

TORONTO LATVIEŠU TAUTAS AUGSTSKOLAS

ĢIMNAZIJAS

DRAMATISKAIS
PULCIŅŠ

. . . ģimnazisti tēloja . . . . .

Velta K U P E R E
Ezerlauku saimniece, R. Blaumaņa "No saldenās pudeles"
Aina Ūdela, L. Tīcmanes-Auzāņes "Atbalsis"
Ģeografijas skolotāja, K. Binkas "Jaunaudze"

Andris L i e p i ņ š
Nikolajs Maldavs, T. Zeltiņa "Vīna rauga"

Juris B r a m m a n i s
Brencis, R. Blaumaņa "Trīnes grēki"
Moriss Morsjē, M. Zīverta "Cilvēks grib dzīvot"

Daina B r ū m e l e
Estere, L. Tīcmanes-Auzāņes "Mūs prasām brīvību"
Annule, R. Blaumaņa "Trīnes grēki"
Miss Nikerboker, M. Zīverta "Cilvēks grib dzīvot"

. . . abitūrienti tēlo . . . . .

V A L D E M Ā R A K Ā R K L I Ņ A

SARKANVĪNS

komēdija 3 cēlienos

P E R S O N A S:

Alans Kevendišs, vecs vīrs - - - - - - - Hugo Miķelsons

Karina Kevendiša, jauna sieva - - - - - Velta Kupere

Harijs Elendēls, jauneklis - - - - - - - Andris Liepiņš

Džozifs, labi audzināts kalpotājs - - - Juris Brammanis

Anete, slikti audzināta istabmeita - - - Daina Brūmele

Vieta: Londona

Režisors: Hugo Miķelsons
Dekorātors: Aleksis Kovariks
Apgaismotājs: Vitauts Kurzemnieks
Kostīmi: Velga Jansone

Starpbrīži pēc 1. un 2. cēliena 15 min.

M.Zìverta - "Ķìnas vàze" 1975

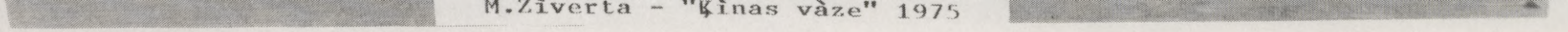

Mātes valoda tev būs kā zobens

Ar ko ļaunos mezglus pušu cērt.

— J. Jaunsudrabiņš

Vēsture māca, ka latvieši bijuši karcivīga tauta un, varbūt, tādēļ salidzinājumos bieži lietojam cīņas ieročus. J. Jaunsudrabiņš mātes valodu pielīdzina zobenam, kas sevišķi noderīgs svešās zemēs. Cīņā nedodas, ja neprot ar attiecīgo ieroci rīkoties. Lai kļūtu par labiem cīnītājiem, ir jārūdas, jāvingrinās un jāmācās, un, lai ar zobenu patiešām ļaunos mezglus varētu pārcirst, tas jāasina.

Gatavodami šo izrādi, jaunie tēlotāji ir gatavojušies cīņai, viņi mācās ar latvisko valodas zobenu rīkoties, to parcizi pielietot un pareizi asināt. Daudzie mēģinājumi ir viņu vingrinājumi un ne tikai skatuves mākslas ievirzē, bet galvenā kārtā — latviskas vides izpratnē un pareizas latviešu valodas pareizā lietošanā. Lugas sarunu valoda ir dzīva saite, kas ikdienas valodu netieši pārvērš literārā valodā, tā paplašinot jauniešu valodas zināšanu un izpratni. Luga ir jāmācās, bet tēlojot, iedzīvojoties lomā, mācīšanās kļūs kā tīkama rotaļa. Un tomēr tas ir darbs. Mūsu jaunie šo darbu darījuši ar prieku, viņi vingrinājušies latviskā zobens lietošanā, lai rūdītos paši un, ja vajadzīgs, lai tautai palīdzētu nākotnē ļaunos dzīves mezglus pārcirst.

Jo plašāks būs jauno tēlotāju pulks, jo mierīgāki mēs varam būt par nākotni. Tēlošanas mākslu var apgūt dažādās valodās, dažādās teātŗa skolās, bet latviešu teātris palīdz noturēt spožu mātes valodu — latviskās kultūras zobenu. Lai jaunajiem tēlotājiem labas sekmes šī zobens lietošanā!

INDRA GUBIŅA

TORONTO LATVIEŠU TAUTAS AUGSTSKOLAS

GIMNAZIJAS

DRĀMATISKAIS

PULCIŅŠ

Viesizrādes:

Montreālā
Hamiltonā
Vinipegā
Otavā
Londonā

Latviešu namā
1975
J a n v à r ì

Martiņa Ziverta

ĶĪNAS VĀZE

komedija 3 cēlienos

Darbojas:

Cerpa kundze	Aida Putniņa 4. kl.
Janis, viņas dēls, tirgotājs	Jānis Liepiņš 4 kl.
Lilija, viņas meita	Inese Briede 2 kl.
Ella, Jāņa sieva	Sanna Eglīte 2 kl.
Leksīte, vel kupas gados	Zinta Briede
Valdis, mechaniķis	Edgars Liepiņš 3. kl.
Notārs	Juris Brammanis 4. kl.

Darbība notiek Cerpu ģimenes mājā pilsētas nomalē

Starpbrīži pec 1. cēliena 5 minūtes, pec 2. - 15 minutes

Izrādi sagatavojis H. Miķelsons
Sagatavošanā asistējis J. Brammanis
Kostīmu un frizūru konsultante V. Jansone
Dekorācijas gleznojis A. Kovarik
Dekorācijas gatavojis Ž. Siliņš
Apgaismotājs V. Kurzemnieks
Grimms Z. Ezera
Suflē D. Brūmele

Drāmatiskais pulciņš pateicas par materiālo atbalstu:

Valsts sekretāriāta departamenta pavalstniecības nodaļai

un

Carling'a Mākslas Fondam

R.Blaumaņa "Pazudušais dēls"
1976

TORONTO LATVIEŠU TAUTAS AUGSTSKOLAS

ĢIMNAZIJAS

DRAUDZIGĀ AICINĀJUMA

SARIKOJUMS

1976. gada 24. un 25. janvāri

LATVIEŠU NAMĀ

Viesizrādes:
Montreālā
Hamiltonā
Londonā
Otavā

PROGRAMMA

ATCERES AKTS

Abiturijas klases audzekņa

Jura Tauriņa uzņuma

TEĀTRA IZRĀDE

DEJAS - - ROTAĻAS

Atspirdzinājumi

Rūdolfa Blaumaņa

PAZUDUŠAIS DĒLS

Personas:

Roplainis	Jānis Rudzutis
Roplainiete	Sandra Mackitante
Krustiņš, viņu dēls	Edgars Liepiņš
Ilze, Roplaiņu audžu meita	Dace Ciekava
Mikus tēvs	Jānis Tikiņš
Mikus, Andžs, Gusts — Roplaiņu kalpi	Ēriks Kleperis; Raitis Freimanis; Ēriks Blūms
Liziņa, Roplaiņu kalpone	Diāna Lapiņa, Zaiga Pērkone
Pūlīšu Pauls, saimnieks	Arnis Korolkevics
Iņķis, krodzinieks	Juris Brammanis
Matilde, Inka meita	Sarma Eglīte
Aža	Inese Briede

Notiek Vidzemē: pirmais, otrais, trešais un piektais cēliens Roplaiņos, ceturtais - krogā pie Iņķa.

Starpbrīži pēc pirmā, trešā un ceturtā cēliena - 5 minūtes; pēc otrā - 15 minūtes.

Izrādi sagatavojis	H. Miķelsons
Sagatavošanā palidzējis	J. Brammanis
Dekorācijas gleznojis	A. Kovariks
Dekorācijas gatavojis	Ž. Siliņš
Kostīmu un frizūru konsultante	V. Jansone
Apgaismotājs	V. Kurzemnieks
Grimms	Z. Jansone

V.Richtera "Pìlèns" - 1977

TORONTO LATVIEŠU TAUTAS AUGSTSKOLAS

GIMNAZIJAS

DRAUDZIGĀ AICINĀJUMA

SARIKOJUMS

1977. gada 29. un 30. janvāri

LATVIEŠU NAMA

PROGRAMMA

Abitūrijas klases audzēknes

Sandras BĀDERES

uzruna

TEĀTRA IZRĀDE

DEJAS — ROTAĻAS

Atspirdzinājumi

Voldemāra Richtera

„PĪLĒNS"

komēdija 3 cēlienos

Darbojas:

Maiks Smiss	E. Kleperis
Džons, viņa brālis	P. Legzdiņš
Aina, iebraucēja no Eiropas	Z. Briede
Džonsons, Smitu draugs.	J. Tikiņš
Mērija, viņa meita	I. Briede
Džems, kalpotājs	J. Rudzītis
Betija, kalpotāja	A. Auziņa

Darbība notiek brāļu Smisu dzīvojamā istabā Amerikā.

Starpbrīži pēc 1. cēliena 5 minūtes, pēc 2. - 15 minūtes.

Izrādi sagatavojis	H. Miķelsons
Asistējis	J. Brammanis
Kostīmu un frizūru konsultante	V. Jansone
Skatuves iekārtu gatavojis	Ž. Siliņš
Apgaismotājs	V. Kurzemnieks
Grimmētājas	M. Rudzīte un Z. Jansone
Skatuves meistari	F. Blūms un A. Kotolkēvics

V.Richtera "Nebèdnieki" 1978

TORONTO LATVIEŠU TAUTAS AUGSTSKOLAS

GIMNAZIJAS

DRAUDZIGĀ AICINĀJUMA

SARIKOJUMS

1978. gada 28. un 29. janvāri

LATVIEŠU NAMĀ

PROGRAMMA

Abitūrijas klases audzēknes

Sandras MARKITANTES

uzruna

TEĀTRA IZRĀDE

DEJAS — ROTAĻAS

Atspirdzinājumi

Voldemāra Richtera

NEBĒDNIEKI

komēdija 3 cēlienos

Darbojas:

Birziņš - saimnieks .....Jānis Rudzītis

Selga - viņa meita .....Aija Auziņa

Dadzitis - īrnieks .....Jānis Tikiņš

Ilze - viņa sieva .....Zaiga Pērkone

Vaira - Dadzīšu meita .....Dace Veinberga

Ints Lauciņš - agronoms.....Pauls Legzdiņš

Vilnis - ganu zēns.....Arnis Korolkēvics

Jete - kalpone .....Zinta Briede / Daina Vāgnere

Klimpene.....Ieva Ose

Jānis - viņas dēls.....Ēriks Kleperis

Jiezēns - kaimiņš .....Arnis Markitants

Darbība notiek Birziņos, tūkstoš deviņi simti trīsdesmitajos gados

Starpbriži pēc 1. cēliena 15, pēc 2. - 5 minūtes

Izrādi sagatavojuši H. Mikelsons
J. Brammanis

Skatuves iekārtu gatavojuši Ž. Siliņš
I.. Klepere
A. Kovarik

Kostīmu un frizūru konsultante V. Jansone

Apgaismotājs V. Kurzemnieks

Grimmētājas Z. Jansone
M. Rudzīte

Izrādi vada Juris Brammanis

Skaņu efekti E. Klepera

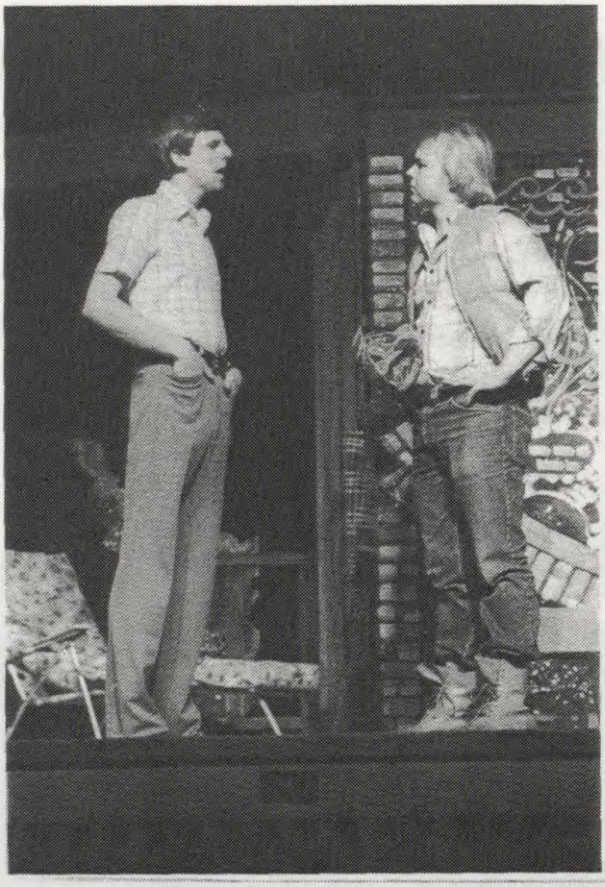

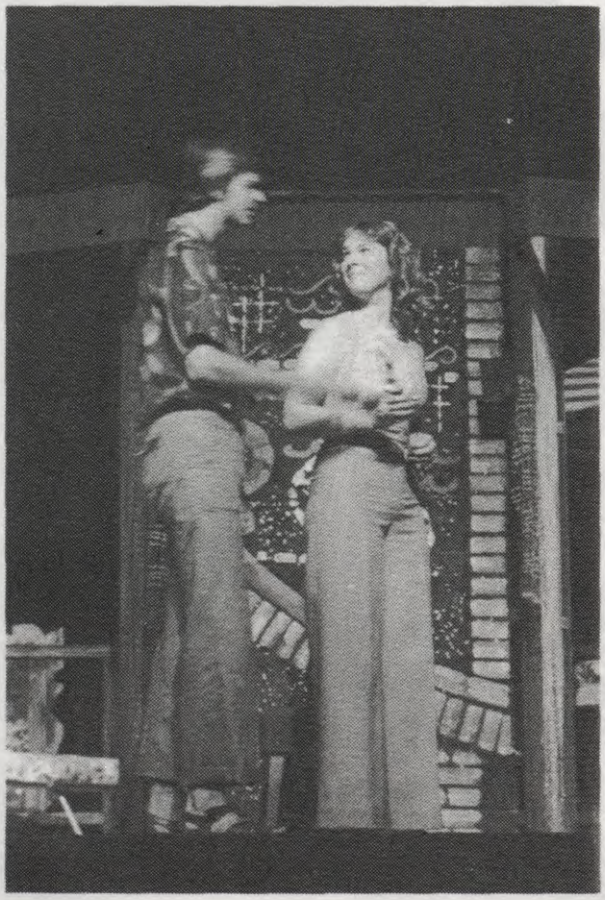

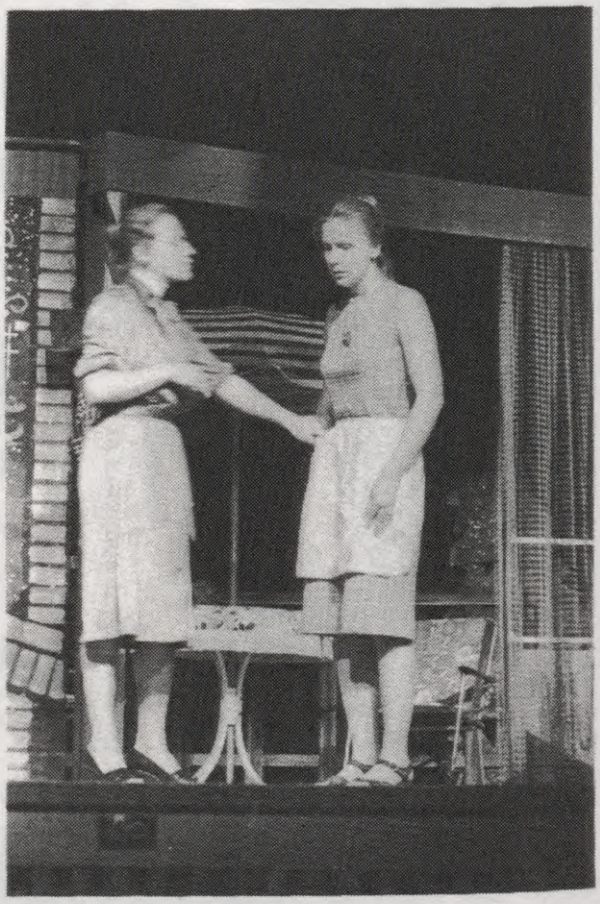

L.Auzànes-Tìcmanes "Nàra" 1978 (Çimnazijas 25. gadu pastàvèšana)

1953 1978

25
gadu jubilejas sarikojums

ABSOLVENTU TEĀTRIS

LIDIJAS AUZĀNES - TĪCMANES

NĀRA

Traģikomēdija 3 cēlienos

sestdien, 1978. gada 25. novembrī

Personas uznākšanas kārtībā

ELZA —	INESE KRASTIŅA
AUGUSTS —	EDGARS LIEPIŅŠ
TOMS —	JURIS BRAMMANIS
NORA —	SANDRA LEIMANE
ALISE —	ILZE KOROLKĒVICA-POOLE
VILMA —	INESE BRIEDE
EDGARS —	PAULS LEGZDIŅŠ

V i e t a : Istaba Augusta un Elzas vasaras mājā

L a i k s : Tagadne

S t a r p b r ī ž i : Pēc katra cēliena 10 minūtes

Režisors —	HUGO MIĶELSONS
Dekorācijas gleznojis —	VALDIS VARE
Dekorācijas gatavojis —	ŽANIS SILIŅŠ
Kostīmu un frizūru konsultante —	VELGA JANSONE
Apgaismotājs —	VITAUTS KURZEMNIEKS
Skaņu efektu apzinātājs —	ĒRIKS KLEPERIS
Sufliere —	AIJA AUZIŅA
Skatuves meistars —	JĀNIS RUDZĪTIS (jr.)
Administratori —	RAIMONDS RŪTĪTIS
	JĀNIS GALĒJS (sr.)
	MARIJA EGLĪTE

LIDIJA AUZĀNE - TĪCMANE

dzimusi 1913. gadā Taškentā, Turkestānā. 1931. gadā viņa ar izcilām sekmēm beidza N. Draudziņas ģimnaziju Rīgā un 1935. gadā Latvijas universitātes juridisko fakultāti ar mag. iur. gradu. Francijā beigusi franču valodas kursu Grenobles universitātē. Atgriezusies Latvijā, strādāja Ārlietu ministrijā un par žurnāla Zeltene literāro redaktrisi.

Šai laikā Kultūras fonda uzdevumā rakstniece tulkoja franču valodā mūsu ievērojamo komponistu dziesmas un vēlāk A. Kalniņa operas Baņuta libreta pēdējos cēlienus 1940. gada rudenī viņa devās bēgļu gaitās uz Vāciju, pēc kara uz Angliju un 1964. gadā uz Kanadu.

Lidijas Auzānes - Tīcmanes literārā talanta veidošanās sākās ļoti agrī, jau skolas gados. Divpadsmit gadu vecumā viņa saņēma žurnāla Atpūta godalgu par bērnu stūrītī iesniesto stāstu Puķītes piedzīvojumi. Vēl skolniece būdama, rakstīja dzejoļus un lugas. Pavisam viņai ir 23 lugas un vairākas īsstāstu, kas izrādītas Anglijā, ASV, Austrālijā, Kanadā un citur. Vairākas no tām godalgotas un publicētas.

1933. gadā lugu Dzimtene sauc godalgoja Latviešu strēlnieku biedrības lugu sacensībā Rīgā. (Rīga, Latvju Grāmata, 1933.) Lugu Mantotais lāsts godalgoja Atturības biedrības konkursā Rīgā. 1940. gadā Kultūras fonds piešķīra rakstniecei godalgu par operas libretu Visvaldis - Jersikas karalis. Šo libretu viņa vēlāk pārstrādāja lugā Jersika, ko izrādīja Anglijā un II Latviešu dziesmu svētkos, Kanadā, Toronto.

Rakstniecei ļoti mīļa bija jaunatne, un viņa ir pazīstama ar savām jaunatnes lugām. 1968. gadā luga SOS jeb Raidāmstacija ieguva ALA godalgu un DV Sidnejas godalgu. 1972. gadā lugai Mēs prasām brīvību piešķīra Ziemeļamerikas Latviešu Kultūras Fonda Krišjāņa Barona prēmiju, ko pasniedza TLTA Sestdienas ģimnazijas izlaiduma aktā. Minētās lugas arī izrādītas minētās ģimnazijas iestudējumā, Hugo Miķelsona režijā.

No citām lugām jāmin: Dāmu valsis (Rīgā, A. Gulbja izd.), Grāfs Cepelīns, Geznotājs Otiņš, Ložmetēju kalns, Ziemas svētku vēstule, Uz Ameriku, Septiņi mīlētāji (ALA Kultūras Fonda atzinība), Robots un Hetera, Nāra, Svētozols.

1955. gadā rakstniece sava tēva piemiņai sarakstīja ģen. Auzāna biografiju (Zelta ābeles izd. Stokholmā, 1955). Otrs paplašināts izdevums iznāca Toronto 1971. gadā. Periodiskos izdevumos publicēti daudzi viņas dzejoļi, kritikas un ideoloģiskas apceres.

Rakstniece ir aktīvi darbojusies Latviešu preses biedrības Kanadas kopā, veicot priekšsēža vietnieces pienākumus, vadot rakstnieku cēlienus un rakstnieku rītu 1970. gadā 5. Latviešu dziesmu svētkos Kanadā, Toronto.

Visos Lidijas Auzānes-Tīcmanes darbos dominē dzīves jēgas meklēšana un labā, skaistā un gaišā uzvara pār ļauno.

A u t o r e s p i e z ī m e s —

Luga uzrakstīta realpsīchloģiskā garā, bet tai cauri vijas simboļiskais Nāras pavediens.

Kā radies lugas nosaukums? Pēc kāda makšķernieka nostāstiem savus lielākos lomus viņš esot izvilcis zivis pievilinot ar īpatnēju Zviedrijā gatavotu vizuli Nāras izskatā. Zivs, skaistā vizuļa vilināta, ierij āki un, nespēdama no tā atbrīvoties, iet bojā. Vai līdzīgs liktenis negaida arī cilvēku, kas padodas savām lielajām un mazajām kaislībām un vājībām? Naids, neuzticība, vienaldzība, pārliecīga godkāre, nenovīdība ir tikai dažas no cilvēka daudzajām vājībām, kas kā Nāras vilinājumi tur to savā varā, neļauj izjust īsto brīvību, iet pareizo ceļu uz īsto laimi, kas ir kalpošana otram. Tā Nāras (sirēnas) vilināts un nespēdams tai pretoties, kāds jūrnieks noklīst no pareizā ceļa un, laikā neattapies, iet nenovēršami preti garīgai bojā ejai.

Lugā tēlota ikdiena gan komiskā, gan traģiskā plāksnē. Skatītājs, kas teātrī nemeklē tikai izklaidēšanos, arī uztver lugā risinātās dziļākās problēmas.

Vai cilvēks ir brīvs? Tas ir jautājums, uz kuŗu mēs vienmēr meklējam atbildi. Vai garīgais lielums meklējams tikai neikdienišķā varonībā, vai cilvēks var būt liels arī ikdienā? Kas notiek, ja mēs nomaldāmies no pareizā ceļa un apstājamies savā garīgajā augšanā? Bez šīm cilvēcīgajām problēmām, lugas darbība pieskaras arī latviešu, īpaši vecākās paaudzes, trimdas problēmai. Cik daudzi no mums ir izmesti tukšumā — starp to, kas bija, kas ir un kas varētu būt. Rakstnieks Jānis Klīdzējs saka, ka mēs esot ievainoti kā tauta un kā individi. Taču dzīve nepanes tukšumu — tas jāpiepilda. Kā mēs to panākam? Kur noved mūsu vientulība, nepiepildītās ilgas un strauji pārrautā dzīve? Kādu ceļu iet lugas varoņi — Elza, kuŗas sirds agrāk vienmēr bija atvērta cilvēka ciešanām? Vai viņa savu māju, pēc kuŗas visu laiku tik ļoti ilgojusies, pamazām pārvērš par elku, kuŗam tagad kalpos. Kas notiek ar Alisi, kas velti cenšas sasiet savu pārrauto dzīvi ar sairušu pavedienu, un Vilmu viņas bailēs no vientulības? Kas gaida Noru un Edgaru, kuŗi nemēģina skatīties tālāk par savām acumirkļa iekārēm? Vai taisnība Tomam, kas velti meklē brīvību un domā, ka tā nav atrodama? Vai taisnība Augustam, kas tic, ka cilvēks ir brīvs?

Vide ietekmē cilvēku. Vai mēs, nokļuvuši rietumu pasaulē, nogrimsim šejienes materiālismā, aizmirstot dzīvo cilvēku ar viņa sāpēm un ciešanām? Vai spēsim būt īsti latvieši un šai nihilisma laikmetā saglabāsim savu latvisko pasaules uzskatu, ticību gara brīvībai un to pašu spēku, kas mūsu senčus bija uzturējis gadsimtu verdzībā? Vai arī mēs apmainīsim šo gara brīvību pret Nāras vilinājumu?

T.Bangas "Septiņas vecmeitas"
1979

TORONTO
LATVIEŠU
TAUTAS
AUGSTSKOLAS
ĢIMNAZIJAS

DRAUDZĪGĀ AICINĀJUMA SARĪKOJUMS

1979. GADA 27. UN 28 JANVĀRĪ, LATVIEŠU NAMĀ

PROGRAMMA

Abitūrijas klases audzēknes
Vivianas Vasarājas
UZRUNA

TEĀTRA IZRĀDE

DEJAS — ROTAĻAS

Atspirdzinājumi

TIJAS BANGAS

SEPTIŅAS VECMEITAS

KOMEDIJA 3 CĒLIENOS

Personas uznākšanas kārtībā:

Sausiņa, pansijas turētāja — Astrīda Kalna
Dundure, kalpone Sausiņos — Sandra Ķuze
Lielause, pensionāta mērniece — Dace Ķuze
Mīkstiņa, pensionēta franču valodas skolotāja — Ilze Ezergaile
Pūpēdis, gleznotājs-īrnieks Sausiņos — Mārtiņš Veinbergs
Ida, Laimiņu kalpone — Dace Veinberga
Anna Laimiņa — Ilze Miezīte
Grietiņa Laimiņa — Ilze Kraujiņa
Renāte, Laimiņu audžu meita — Daina Vāgnere

Darbība notiek: 1. un 3. cēliens pie Sausiņas, 2. — pie Laimiņas

Starpbrīži — pēc 1. un 2. cēliena 15 minūtes

REŽISORS
HUGO MIĶELSONS

SKATUVES IEKĀRTU GATAVOJUŠI
LONIJA KLEPERE, ŽANIS SILIŅŠ un
EGILS TANNIS

KOSTĪMU UN FRIZŪRU KONSULTANTE
VELGA JANSONE

APGAISMOTĀJS
VITAUTS KURZEMNIEKS

GRIMĒTĀJA
ZANE JANSONE

SUFLIERE
AIJA AUZIŅA

INSPICIENTE
DACE VEINBERGA

V.Dāboliņas "Glābts mantojums" 1980

TORONTO
LATVIEŠU TAUTAS AUGSTSKOLAS
ĢIMNAZIJAS

DRAUDZĪGĀ AICINĀJUMA

SARĪKOJUMS

1980. g. 26. un 27. janvārī
LATVIEŠU NAMĀ
TORONTO

PROGRAMMA

Abitūrijas klases audzēkņa
ALBERTA ZUBĀNA
uzruna

TEĀTRA IZRĀDE

DEJAS — ROTAĻAS

Atspirdzinājumi

Veras Dāboliņas

GLĀBTAIS MANTOJUMS

PIRMUZVEDUMS

luga 3 cēlienos

Personas, uznākšanas kārtībā:

Rasma Vētra, bibliotekāre — Rita Ancāne
Ilga, viņas meita, vidusskolas skolniece—Silvija Tint
Vilis Kalniņš, inženieris — Hugo Miķelsons
Vija Zīle, vidusskolas skolniece — Ingrīda Bērziņa
Pegija, Ilgas draudzene — Daina Gulbe
Krūkliša kundze, Rasmas paziņa — Astrīda Kalna
Zīles kundze, Vijas māte — Ieva Ose
Pēteris (balss dārzā) — Ēriks Kleperis

Darbība notiek Rasmas Vētras dzīvojamā istabā,
Ņujorkas priekšpilsētā, 1960tajos gados
Starpbrīži pēc 1. un 2. cēlienā 10 minūtes

Izrādi sagatavojis — HUGO MIĶELSONS
Skatuves iekārtu gatavojis — ŽANIS SILIŅŠ
Solo dziesmas dzied — ARIANA LIEPIŅA
Kora dziesmas dzied — ĢIMNAZIJAS 3. KLASES AUDZĒKŅI
Dziesmu un mūzikālo pavadījumu sagatavojusi ARIANA LIEPIŅA
Kostīmu un frizūru konsultante — VELGA JANSONE
Apgaismotājs — VITAUTS KURZEMNIEKS
Grimē — ZANE JANSONE
Skaņu efektus sagatavojuši — ĒRIKS KLEPERIS un VIESTURS ROZENBERGS
Skaņu efektus pārzina — ĒRIKS KLEPERIS
Izrādes vadītājs — ARNIS KOROLKĒVICS

Ar dziesmām piedalās — Ģimnazijas 3. klases audzēkņi: Sandra Liepkalna, Gundega Ķelle, Kristīne Kirkupe, Ieva Jēkabsone, Daina Vāgnere, Rita Jente, Gunilla Gustava, Sandra Bernava,; Aivars Tannis, Andris Bāders, Arnis Šulcs, Svens Osis, Andris Aveniņš, Arnis Markitants, Aldis Liepiņš.

V.Alanta - "Grāmatvedības kļūda" - 1981

V.Alanta - "Grāmatvedības kļūda" - 1981

TORONTO
LATVIEŠU
TAUTAS
AUGSTSKOLAS
ĢIMNAZIJAS

DRAUDZĪGĀ AICINĀJUMA SARĪKOJUMS

1981. gada 24. un 25. janvāri
LATVIEŠU NAMĀ

PROGRAMMA

Abitūrijas klases audzēknes
ANITAS ĀBELES
UZRUNA

TEĀTRA IZRĀDE

DEJAS — ROTAĻAS

Atspirdzinājumi

Vitauta Alanta

GRĀMATVEDĪBAS KĻŪDA

Komēdija 3 cēlienos
no lietuvju valodas tulkojis
Emīls Skujenieks

Personas uznākšanas kārtībā:

Bruzga - departamenta priekšnieks	Pēteris Rudzītis
Indrūns - ierēdnis	Elmārs Tannis
Grigonis - sekretārs	Arnis Markitants
Biruta - Bruzgu meita	Daina Vāgnere
Aldona - Birutas draudzene	Sandra Struce
Rimšķis - konservatorijas students	Pauls Legzdiņš
Felicita - ziņnese	Daina Gulbe
Bruzgiene - Bruzgas sieva	Anita Ābele

Darbība notiek Bruzgas departamenta kabinetā un Bruzgu dzīvoklī

Starpbrīži: pēc 1. cēliena 15 minūtes, pēc 2. - 5 minūtes

Izrādi sagatavojis - Hugo Miķelsons
Kostīmu un frizūru konsultante - Velga Jansone
Mūziku atskaņo - Pauls Legzdiņš
Gaismo - Vitauts Kurzemnieks
Grimmē - Zane Jansone
Dekorātivo iekārtu kārto - Jānis Ezergailis un
Suflē - Daina Gulbe Edmunds Baumanis

Drāmas pulciņš pateicas Toronto Latviešu namam un
Toronto Latviešu centram par telpu atvēli mēģinājumiem

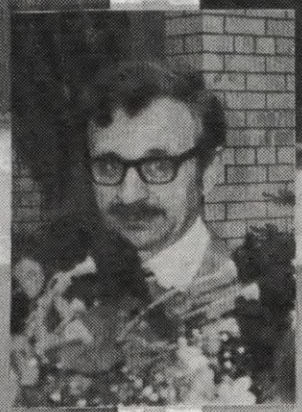

J.Pētersona "Prāta cilvēki" 1982

TORONTO
LATVIEŠU
TAUTAS
AUGSTSKOLAS
ĢIMNAZIJAS

DRAUDZĪGĀ AICINĀJUMA SARĪKOJUMS

1982. gada 30. un 31. janvārī

LATVIEŠU NAMA

PROGRAMMA

Abitūrijas klases audzēknes
Renātes Krastiņas
UZRUNA

TEĀTRA IZRĀDE

DEJAS — ROTAĻAS

Atspirdzinājumi

Jūlija Pētersona

P r ā t a c i l v ē k i

komēdija 4 cēlienos, 5 ainās.

Personas uznākšanas kārtībā:

Teodors Ziemelis-zinātnes kalps,- Arnolds Legzdiņš,3.kl.
Tīne, saimniecības vadītāja,-Ruta Lauze,2.kl.
Saliņš, Ziemeļa draugs,-Andris Leja
Meta,-Laura Zariņa, 4. kl.
Dzintars,-Arnis Korolkēvics
Spalis, vecāks kungs,- Valdis Martinsons
Spalā kundze,- Anita Ābele
Mērija, Spalu meita,- Silvija Tint, 2.kl.
Priednieks, advokāts,- Zintis Pērkons, 4.kl.

Darbība notiek Ziemeļa dzīvoklī

*

Starpbrīži: Pēc 1. cēliena 5 minūtes, pēc 2. cēliena 15 minūtes, pēc 3. cēliena 5 min.

*

Izrādi sagatavojuši - Hugo Miķelsons un Andris Leja
Kostīmu un frizūru konsultante-Velga Jansone
Dekorātīvo ietērpu kārto - Jānis Ezergailis
Izrādi vada - Arnis Korolkēvics
Gaismo - Vitauts Kurzemnieks
Dziesmas sagatavojusi - Aija Auziņa
Grimē - Zane Jansone un Irene Kalviņa
Suflē - Aija Auziņa

Toronto latviešu tautas augstskolas ģimnazijas 10. izlaidums: 1. rindā no kreisās — skolotāja V. Pilpe, ģimnazijas sekretārs A. Sudmalis, skol. E. Ezera, H. Mercs inspekt. V. Slavieša, ģimnazijas direktors visu 10 g. laikā prof. V. Burkēvics, absolventu klases audzinātāja E. Zuntaka, LNAK izglītības nozares vadītājs J. Mežaks, skolotāja A. Libere un TLTA kasieris K. Priedītis; 2. rindā — skolotājs O. Sils, H. Miķelsons, absolventi Rudīte Gulbe, Daina Āpše, Anda Bāliņa, Gundega Melli, Ilze Šmite, Rudīte Jansone, Gunta Gūtmane un Laila Āboliņa; aizmugurē — Eduards Caune, Uldis Kopštāls, Pēteris Mukts un Dzintars Pūpēdis.

TORONTO LATVIEŠU TAUTAS AUGSTSKOLAS SESTDIENAS ĢIMNAZIJAS 15. IZLAIDUMS ABSOLVENTI UN SKOLOTĀJI

1. r. no kreisās: A. Plampe, A. Cēbere, E. Ezera, LNAK izglītības nozares vadītājs J. Mežaks, ģimnazijas direktrise V. Slavieša, L. Viks, K. Priedītis, J. Zuntaks un I. Pilpe; 2. r. absolventi: Māra Koņce, Zane Ezera, Māra Prauliņa, Rasma Caune, Rita Lāce, Inese Ezerkalna, pianiste O. Upeniece, administrātors O. Sils, H. Pētersone un J. Šmits; 3. r.: E. Kalviņš, H. Miķelsons, absolv. Arnis Puķītis, Guntis Bērziņš, Aivars Beikmanis, Pēteris Leitrants, Pēteris Celmiņš, Ilze Bebre, Atis Ozoliņš, Anita Plūdone, Imants Ķivlis un skolot. J. Ozols; aizmugurē: absolv. Mārtiņš Zilvers, Sandra Indzere, Pēteris Jansons, Valdis Pālens un Ludis Hābs. Foto: J. Liģers

Toronto latviešu tautas augstskolas sestdienas ģimnazijas 1972. gada absolventi ar audzinātājiem. Otrā rindā skolotāji, no kreisās: J. Ozols, A. Plampe. māc. Ā. Čops, L. Viks, direktrise V. Slavieša, viņai priekšā J. Zuntaks, E. Ezera, māc. A. Briedis, E. Cēbere, pianiste O. Upeniece un I. Pilpe; aizmugurē — I. Černavska, rindas beigās J. Šmits un H. Miķelsons. Beidzamā rindā Elm. Bērziņš un O. Sils, rindas beigās — Edv. Kalviņš

TLTA sestdienas ģimnazijas 17. izlaiduma absolventi un skolotāji. 1. r. no kreisās: I. Černavska, L. Vīks, J. Zuntaks, LNAK izglītības nozares vad. J. Mežaks, absolv. klases audzinātājs J. Ozols, ģimnazijas direktrise V. Slavieša, TLTA vadītājs A. Sudmalis, A. Cēbere, O. Upeniece, I. Pilpe un E. Ezera; 2. r. skol. O. Sils, absolventes Sandra Cicurska, Ausma Zvirgzdiņa, Ilze Andžāne, Silvija Rūtīte, Māra Strazdiņa, Vija Luce, Laila Mārsone, Benita Kalna, Inese Balēvica, Dzintra Krēsliņa, Vizma Maksiņa, skol. E. Kalviņš un H. Miķelsons; aizmugurē absolv.: Miķelis Cērps, Alvis Butkēvics, Pēteris Dzintars, Pēteris Snuciņš, Andris Leja, Arnis Pelūde, Elgars Vaivars un Māris Kārkliņš.

Foto: J. Liģers

Toronto Latviešu Tautas Augskolas
(TLTA) 20 darba gadi 1973.gada 8.dec.
un ģimnazijas vadība, skolotāji
un ģimnazistu saime

E.Vulfa Līnis murdā, R.Blaumaņa Pazudušais dēls (fragm.) tēlotāji un pārējie programmas izpildītāji Draudzīgā Aicinājumā

No kr.: A.Briedis, J.Brammanis, A.Dzintars, G.Brūmelis

S.Klepere, A.Briedis

M.Zīverta Cilvēks grib dzīvot ansamblis pēc izrādes

1.Dekāns Pāvils Pukstis
T.Zeltiņa Vīna raugā

2.H.Miķelsona pirmā saime
Ģimnazijas Drāmas pulciņā

3.Skatītāji Draudzīgā Aicinājuma sarīkojumā

4."Mēs prasām brīvību" uz viesizrādi Bufalo USA

5.Taukšķis R.Blaumaņa
No saldenās pudeles

Pēc V.Richtera Nebēdnieku izrādes Garezerā - USA

Skats no V.Richtera Nebēdnieku izrādes

Uz L.Auzānes-Tīcmanes Nāras mēģinājumu

Pēc V.Kārkliņa Sarkanvīna izrādes

...mēģinājums...

... un izrāde. R.Blaumaņa
No saldenās pudeles un
Trīnes grēki

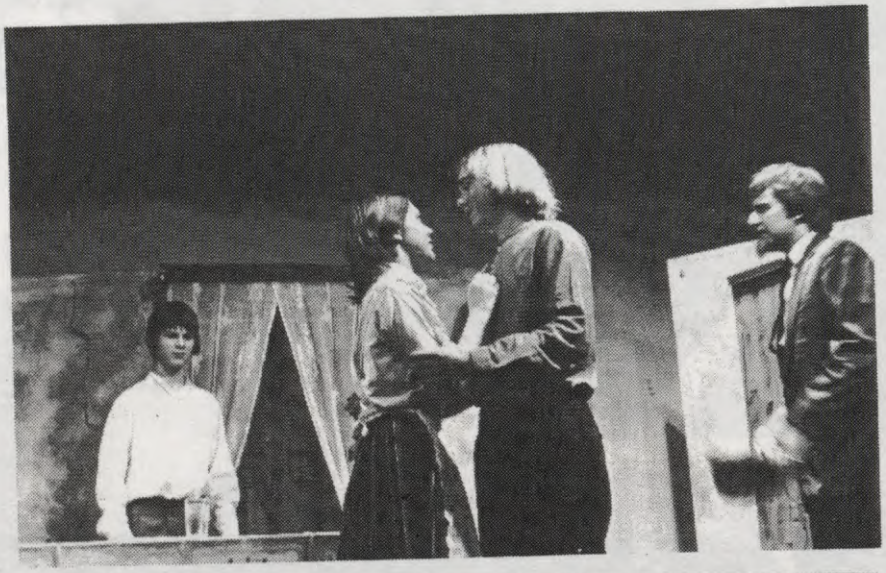

...mēģinājums...

...izrāde...

K.Binkas

Jaunaudze

Skati no ....

L.Auzānes-Tīcmanes
Mēs prasām brīvību

V.Richtera Pīlēns

T.Zeltiņa
Rīgas ģimnazisti

K.Binkas Jaunaudze.

Ģimnazistu izbraukuma pavadoņi

Ģimnazijas inspektrise V.Slavieša ar 14.abitūrijas klasi

14.absolventu klase ar direktrisi V.Slaviešu un audzinātāju H.Miķelsonu

Sv.Andreja draudzes bērnu
Ziemas svētku uzvedumu dalībnieki
ar balet skolotājām - I.Ķeniņu,
E.Bērziņu, skolotājām A.Cēberi,
E.Kivli un mācītāju A.Čopu

Sv. Andreja draudzes svētdienas skola Toronto izrādīja Mirdzas Timmas 3 cēl. ludziņu Ziemsvētki mežā Hugo Miķelsona režijā. Izrādi vadīja A. Cēbere, dekorācijas bija gatavojusi L. Klepere. dejas un mūziku iestudējusi I. Ķeniņa. Daudzos kostīmus skol. E. Ķivles vadībā bija gatavojuši bērnu vecāki. Augšējā attēlā izrādes dalībnieku kopgrupa.

Sv.Andreja draudzes bērnu Ziemas svētku uzvedums Dagmāras Brastiņas dekorācijās

Sv.Andreja draudzes bērnu Ziemas svētu uzveduma dalīnieki, skolotājas un rakstniece L.Auzāne-Tīcmane

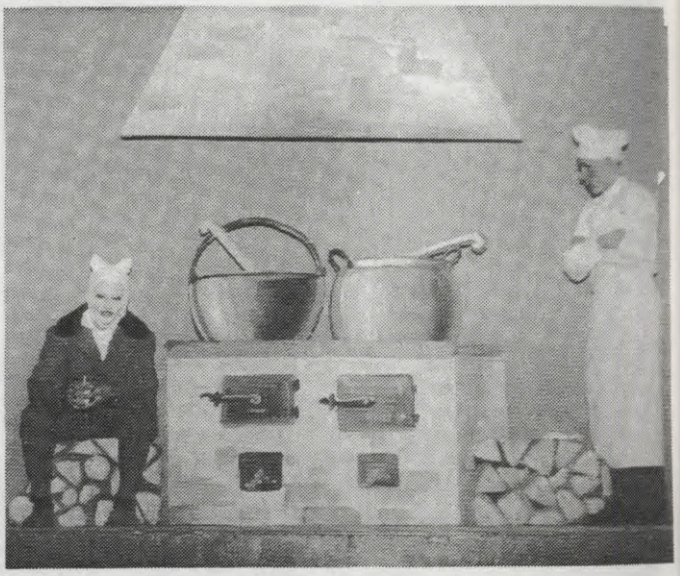

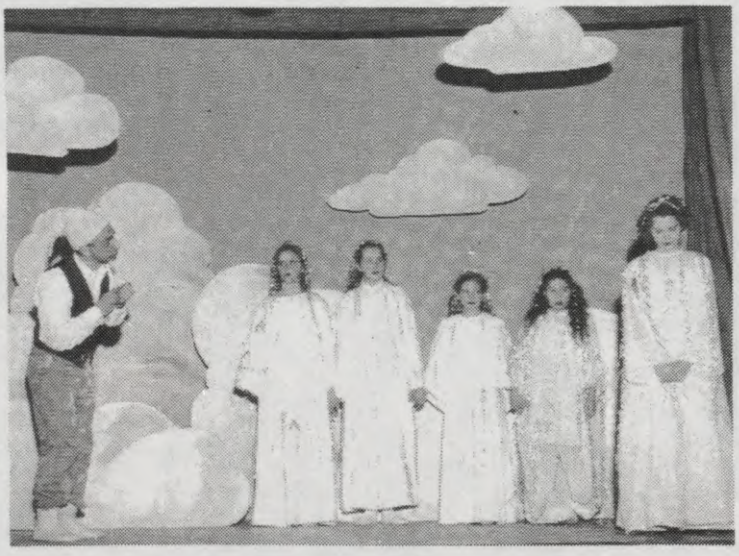

Sv.Andreja draudzes bērnu
Ziemas svētku uzveduma dalībnieki
ar mākslinieku-gleznotāju J.Zuntaku,
mācītāju A.Copu un rež.H.Miķelsonu
(ari Ziemas svētku vecīti)

Toronto Sv. Andreja draudzes bērnu eglītē svētdienas skolas audzēkņi uzveda režisora H. Miķelsona iestudēto L. Auzānes-Vītoliņas ludziņu „Ziemsvētku vēstule", kurā bija iekļauta arī I. Ķeniņas-Kajakas sagatavota leļļu deja. Uzņēmumā no kreisās „lelles" G. Ozoliņa, D. Vāgnere, R. Vītola, A. Vītola, I. Luksa un I. Bērziņa.
Foto: D. Maksiņš

Čaklie rūķi, kas palīdzēja Ziemsvētku vecītim piepildīt dāvanu maisu eglītes vakara uzvedumā Austrumu draudzē Toronto: par rūķiem bija pārvērtušies Mārtiņš Pētersons, Dāvis Sproģis, Jānis Grāvītis un Andris Krūmiņš, bet viens no viņiem kautrīgi paslēpies aiz pārējiem...

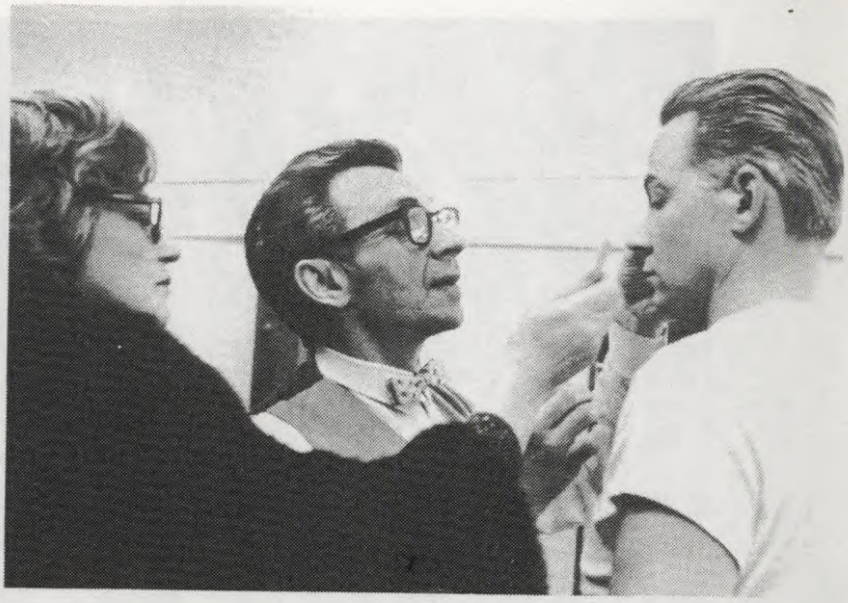

Skati no F.Molnāra
S p ē l e p i l ī
mēģinājumu un
izrādes laikā

Daugavas vanagu Teatra uzvedumā F.Molnāra Spēle pilī.
1.r.no kr. V.Vare, rež.H.Miķelsons, izrādes vadītāja L.Martinsone, V.Martinsons.
2.r. P.Ancāns, skat.m. E.Kalviņš, D.Mārsons, gaismotājs R.Martinsons, A.Butāns, dekorātors V.Vare, R.Miglāns

Londonas Avīze - 1953.gada 23.oktobrī

Fr. Molnāra komēdijas „Spēle pilī" tēlotāju grupa. No labās pirmā rindā: režisors un galvenās lomas tēlotājs J. Zariņš, Ligita Apine, R. Lazdiņš; otrā rindā: P. Sotnieks, H. Miķelsons, R. Abiks un M. Pelcis.

Daugavas Vanadu Drāmas stūdija Londonā-Anglijā ar režisoru Jāni Zariņu

Skats no F.Molnāra Spēle pilī, Londonā, J.Zariņa režijā. Labā pusē Ligita Apine

T.Zeltiņa Vīna rauga ansamblis ar režisoru J.Zariņu un suflieri Martu Zariņu labā pusē

Jāņa Raiņa Zelta zirga ansamblis, režisora Feliksa Lintiņa iestudējumā, Daugavas vanagu teatra izkārtojumā

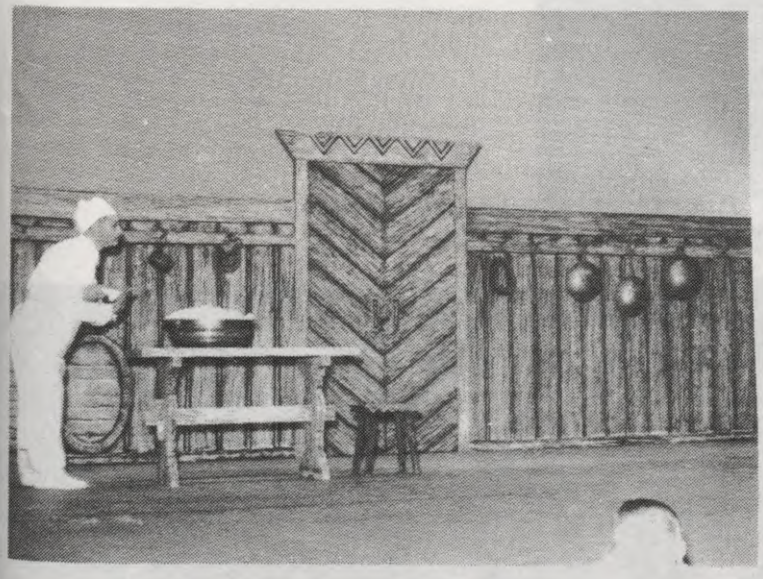

Daugavas vanagu teātrī, režisores Emmas Kalniņas-Znotiņas iestudētās Annas Brigaderes Princese Gundega un Karālis Brusubārda atsevišķs skats un viss ansamblis

Daugavas vanagu Teatra ansamblis M.Zîverta
Smilšu tornis. Režisors Boriss Zvaigzne.

Toronto Latviešu biedrības ansamblis-M.Zîverta
J e r s i k a. Režisors Voldemārs Pukats

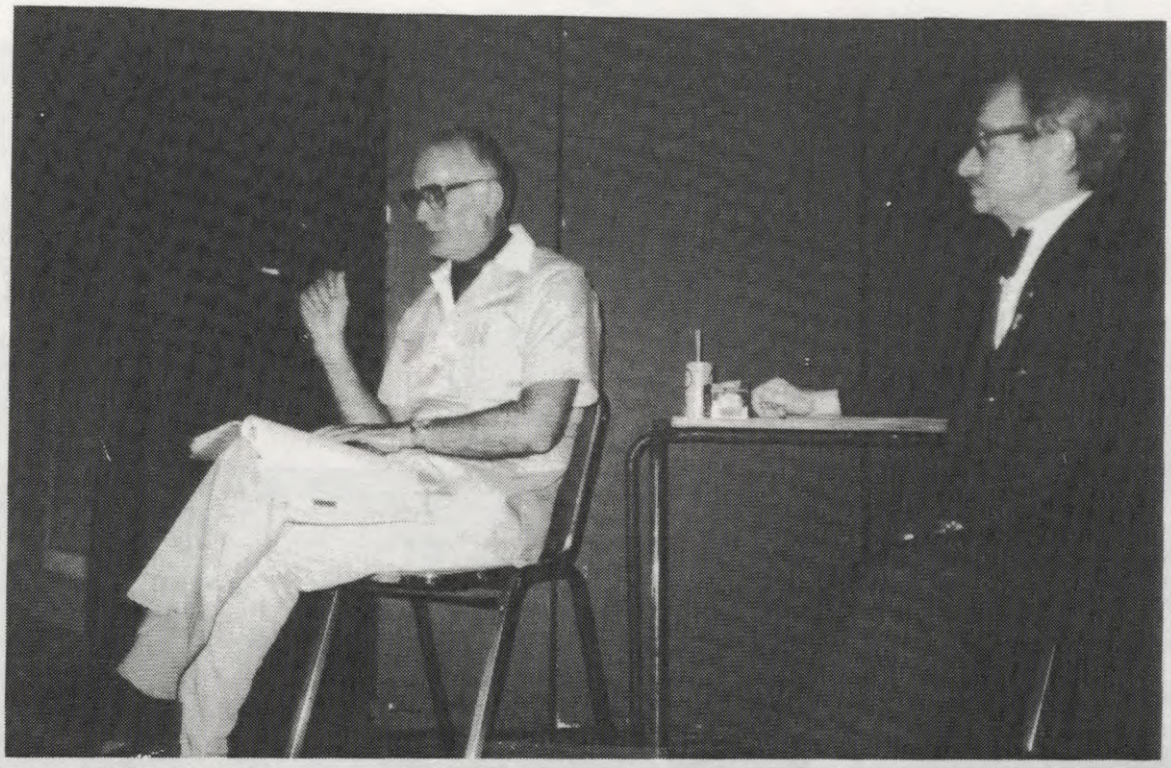

V.Brastiņš un H.Miķelsons A.Eglīša lugā Spēle ar brāļiem, Māra Ubāna režijā

J.Raiņa Zelta zirga skatā H.Miķelsons, R.Miglāns, Dz.Pūpēdis

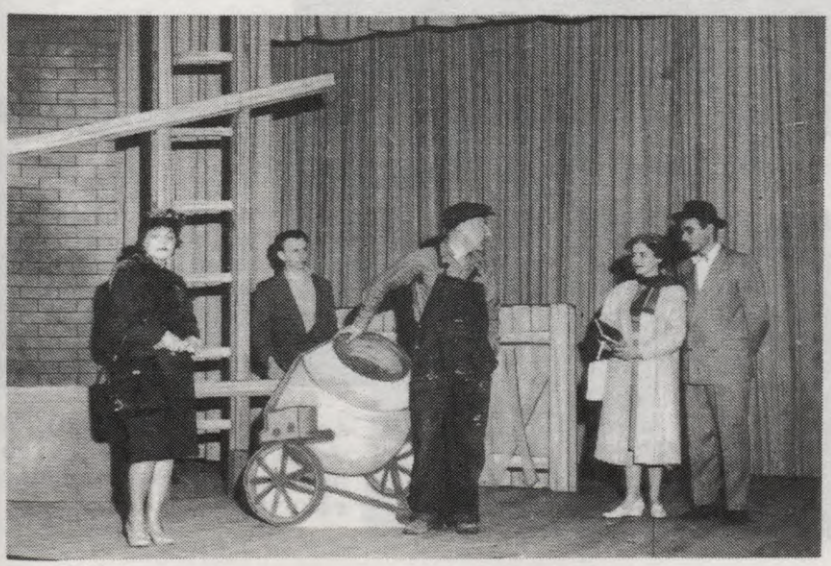

Skats no Daugavas Vanagu teatrī režisora Dz.Pūpēža iestudētā E.Ādamsona Mālu Ansis

Aina no F.Molnāra Spēle pilī izrādes. No kr.-A.Butāns, P.Ancāns, D.Mārsons, H.Miķelsons, Vija Vare, V.Martinsons.

Aina no F.Lintiņa režijā veidotās J.Raiņa Zelta zirga izrādes.

Ar dziesmām, mūziku, dzejas un prozas skandējumiem un humoru, Sv.Jāņa draudzes sarīkojumā

Pirms izrādes F.Molnāra Spēle pilī, DV Teatra iestudējumā. No kr.:- rež.un Korta lomas tēlotājs H.Miķelsons, Ilona - V.Vare, aktieris Olmedijs - V.Martinsons.

Dekorātors un Istenības un Šķituma grāmatas vāka zīmējuma autors V.Vare.

Ģimnazijas Drāmas pulciņš pēc T.Bangas Septiņu vecmeitu izrādes ar kostīmu konsultanti Velgu Jansoni labajā pusē, rež. H.Miķelsonu pa kreisi un suflieri Aiju Auziņu kreisajā pusē.

Rakstniece, rakstnieces māte Marija Auzāne, māsa Aleksandra Sudmale.

Rakstniece - drāmaturģe Lidija Auzāne-Tīcmane, viņas ģimene un mūža mājas. Pieminekli Alistonas kapos iesvētot, dzeju skandē rež. Hugo Miķelsons.

Pēc izrādes!
No labās - Arnolds Tīcmanis, Aleksandra Sudmale, Marija Auzāne, rež.Hugo Miķelsons, Adolfs Sudmalis (aizmugurē).

Rakstnieces biogrāfija šīs grāmatas "Jauno aktieru skola" nodaļā

DV Toronto nodaļas valde...

un pārstāvji pie Ontario valdības ministra T.Ruprecht

Kāda Toronto Latviešu biedrības sarīkojuma programmas sniedzēji Toronto

Programmu izpildītītāji
Latviešu namā Toronto

Jāņu bērnu ierašanās...

... Līgo svētku uzvedumam Sidrabenē

Līgo svētkos Kanadā (Sidrabenē) pulcējās vairāk kā 1000 viesu lai skatītos Birutas Senkēvičas patriotisko Jāņu uzvedumu, 10.pēc kārtas. Priekšplānā Daina Gulbe, Sandra Ķuze, Pēteris Olte. Kreisajā malā H.Miķelsons - 12.Jāņu dienas izrādē, kuru viņš sagatavojis un vadījis

Foto J.Liģers

....un atkal kāda Jāņu nakts Sidrabenē.....

Un tu priekā miesta kausu,
Kuram putu vainags vīts,
Kvēlām lūpām tukšo sausu,
Pirms aiz birzīm blāzmo rīts!
Jāzeps Valdmanis

H.Miķelsons, Mirjama Bērziņa un Andis Cers.

Kopā ar līgotājiem Austrumu draudzes lauku īpašumā Tālavā.
Priekšplānā ar vainagiem-Jāņu māte Olga un Jāņu tēvs Ludis Zablovskis

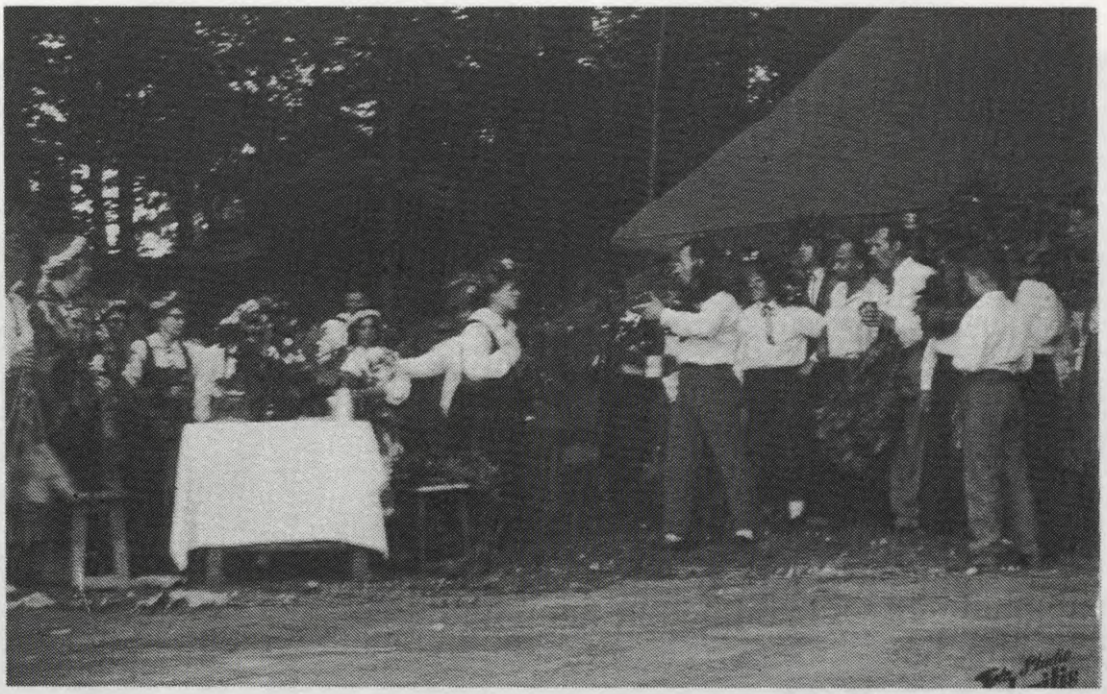

Mirjama Bērziņa, Anete Bencone, tēlotāji, dejotāji un citi līgotāji uzvedumā Sidrabenē

Nepārredzami skatītāju simti Līgo svētku uzvedumā Sidrabenē. Apakšā — uzveduma dalībnieku kopgrupa, pa kreisi Sidrabenes pārvaldes priekšnieks P. Plīsis, no viņa pa labi pirmais pēdējā rindā — režisors H. Miķelsons. Foto: J. Liģers

E.Freimūta sacerētā "Mērnieku laiki" Sidrabenē, Jāņu dienas uzveduma dalībnieki

Pāvuls-F.Vilmanis un Ķencis - H.Miķelsons.
Labā pusē - trīs paaudžu līgotāji. Vilis, Sandra, Maija, Dace Ķuze un Lūcija ar Arnoldu Zvaigzni

Priecīgie līgotāji Sidrabenē!
No kr.: HM, Mirjama Bērziņa, .Cera (daļēja), Biruta Senkēviča, Andis Cers, Arnis Rozītis (daļējs), Alberts Vītols, Valdis Gulbis, viņam priekšā Sarma Eglīte, viņai priekšā Sandra Ķuze

Toronto Pensionāru Apvienības Teatra kopa pēc Augusta Nopūtas īslugas "Uz maiņām" izrādes.
No kr.: HM,A.Zelmenis, V.Turķis, E.Volmere, V.Vare, M.Ķuze, L.Dickson, V.Šimiņa, K.Štelmanis

D A Ž Ā D I

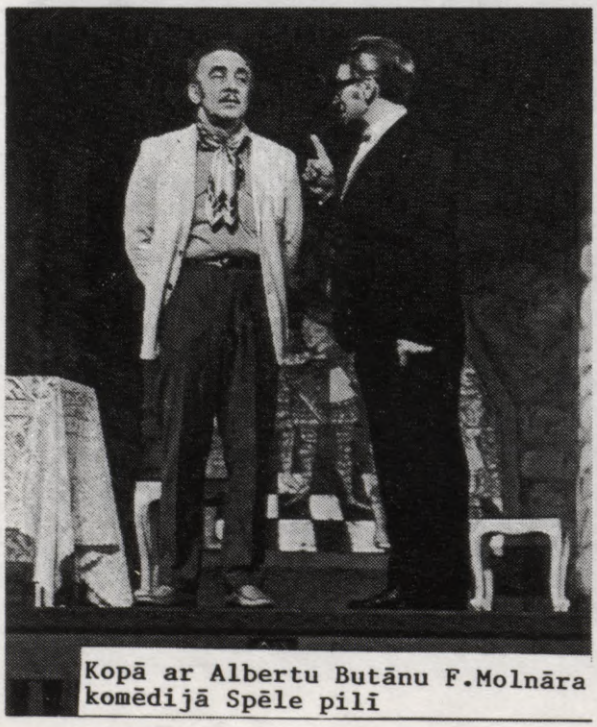

Kopā ar Albertu Butānu F.Molnāra komēdijā Spēle pilī

Ar Ziemas svētku vecīša dāvanu "maisu"

Viesi Latviešu ģimnazijas Draudzīgā Aicinājuma sarīkojumā.

1.r.no labās:- TLTA dibinātājs un vadītājs kā ari ģimnazijas direktors V.Burkēvics, A.Burkēvica, māc. (vēlāk Archibiskaps) A.Lūsis, J.Mežaks, L.Lūse, A.Mežaka, A.Sudmale, A.Sudmalis.

DV Teatra uzvedumā T.Zeltiņa Vīna raugs. 1.r.no kr.D.Sūngale, M.Ķuze, rež.H.Miķelsons, A.Bencone, M.Gaiķe. 2.r. - K.Pavasars, gaismotājs J.Purens, E.Kalniņš, izrādes vadītāja I.Miķelsone, J.Vilks, skatuves meistars K.Pakrastiņš

DV Teatris un T.Zeltiņa
V ī n a r a u g s

LPB Kanadas kopa, kopas locekļi un viesi. Pēdējā rindā 4.no kr. kopas priekšniece Inta Purva, 6. - dzejiece un rakstniece Māra Zālīte.

LPB Kanadas kopas valdes locekles - dzejniece Lolita Gulbe un gleznotāja Valija Mērniece.

Foto H.M.

Kopā ar R.Silaraupu un Dr.G.Siliņu

Daugavas vanadžu Kanadā ilggadējā vadītāja, Nora PULCIŅA.

Ontario provinces "Latviešu pagasta" stiprais balsts - sēd, no kr.: Mārtiņš, Aleksandrs un Marija Kalniņi.

J.Raiņa Zelta zirga izrādi veidojot....
No kr.. Dz.Vorps, I.Purva, M.Čulītis, R.Norītis, H.Miķelsons, D.Jablokova-Vorpa, rež.F.Lintiņš. Priekšā,dekorātors V.Vare.

PBLA Kultūras Fonda sēdes dalībnieki Toronto. Pirmā rindā no kr.:- I.Vīksna, I.Zīversa-Preisa, Prof.P.Norvelis, I.Purva. Aizmugurē:- R.Norītis, J.Briedis, E.Dzenis, K.Sventeckis, Prof.T.Bērziņš, B.Kļaviņa, P.Zariņš, M.Stauvers, V.Jansone, Dr. E.Reinbergs, A.Graudiņa-Zadina, H.Miķelsons.

V.Pukats un H.Miķelsons CHIN Internacionālā Radio un Televizijas stūdijā, sagatavojot Latviešu Balss raidījumu.

Skautu vadītājs
Jānis Treimanis.

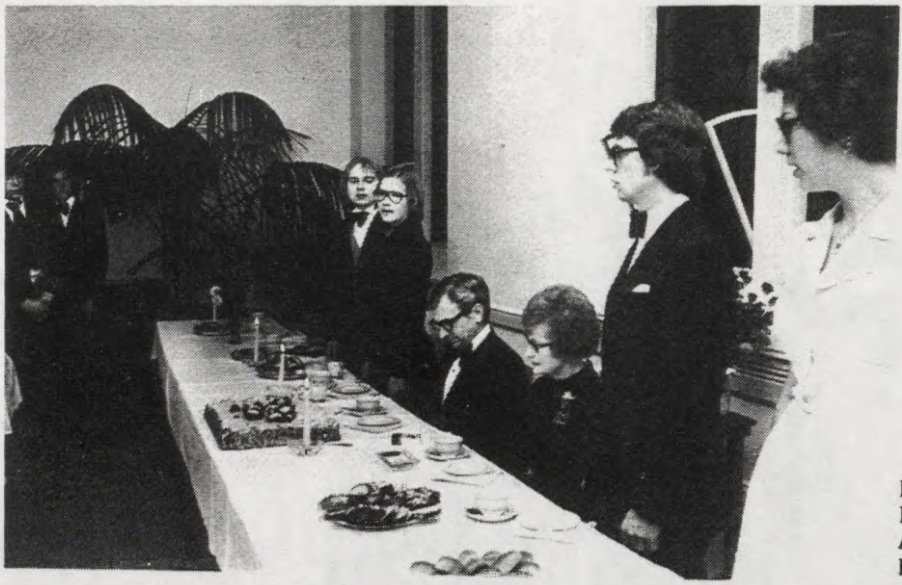

Daudz baltu dieniņu....
(HM 50 dzīves gadi)

No kr.: Juris Brammanis, Daina Brūmele, HM, Irena, Andris Liepiņš, Velta Kupere

Laba vēlētāju saime Sv.Andreja baznīcas lejas zālē ar .....

... draudzes mācītāju Adolfu Čopu, kas teica ka šā vakara jubilārs ir "kluss, pašaizliedzīgs darba darītājs"!

(HM 50. dzīves gadu mijā)
Rakstnieces Lidijas Auzānes - Tīcmanes Piemiņas Fonda balvu pasniedz fonda pr-dis Arnolds Tīcmanis. Asistē Fonda locekļi - rakstnieks Osvalds Liepa un Brunis Rubess

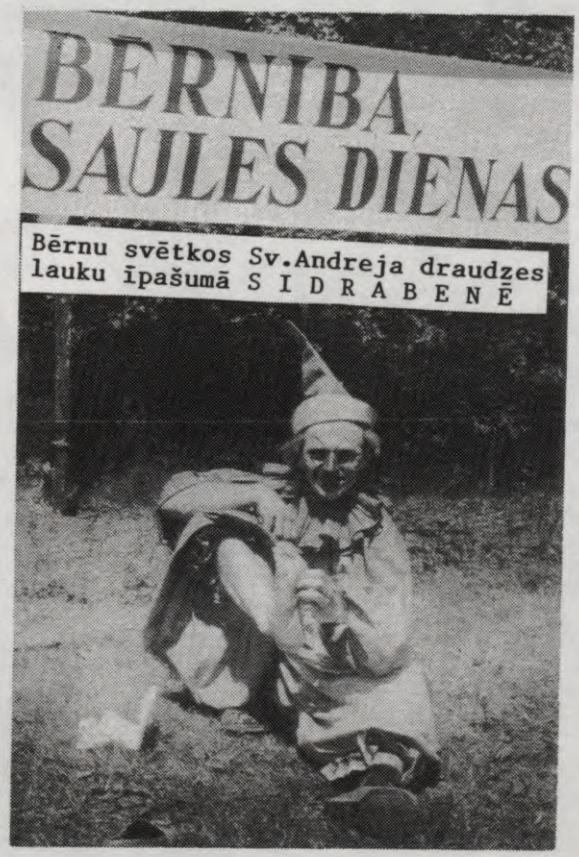

Ar otu un krāsu paleti

Foto H.Miķelsons

Irena

Foto H.Miķelsons

Ontario valdības apbalvojumu saņemot

Ar Video un foto kameru....

Daugavas Vanagu organizācijas darbinieki Alfreds Puķīte un Vilis Dāboliņš

Latviešu Nacionālās Apvienības Kanadā (LNAK) valdes priekšsēdis Viesturs Zariņš un Inga Zariņa

Sabiedriskais darbinieks Tālivaldis Kronbergs

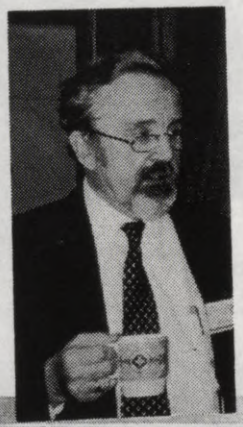

Montreālas Ziņotāja red.Mārtiņš Štauvers

No labās:- Latvijas vēstnieks Apvienotās Nācijās Aivars Baumanis viņa dzīves biedre Anita, laikraksta Laiks Kanadas redaktors Rūdolfs Norītis ar dzīves biedri Irēnu, Jānis Mežaks un Baltiešu Sieviešu Padomes vicepriekšsēde Elma Miniate

Foto H.Mikelsons

Toronto Austrumu ev. lut. draudze. Padome ar māc. A.Celmu 1.r. vidū, no viņa pa labi draudzes priekšnieks I.Jente un Dāmu komitejas priekšniece L.Pētersone.

Foto H.Mikelsons

Dāmu komiteja ar priekšnieci Lidiju Pētersoni vidū.

Austrumu ev.lut. draudzes locekļi - Lidija Misbacha un Heinrich Urķis. Foto H.M.

Pateicības pēcpusdiena draudzes darbiniekiem. (Dāmu komitejas izkārtojums)

Foto H.Mikelsons

Draudzes darbinieku eglīte Mildas un Valda Tikiņa mājā. 1.r. no kr.:- M.Tikiņa, L.Pētersone. 2.r. V.Liepkalna, I.Freimane, A.Barona.
(Dāmu komitejas izkārtojums)

Pensionāru Drāmas kopa E.Vulfa Līnis murdā
No labās:- Valentīna Šimiņa, Artūrs Ziediņš, Hugo Miķelsons

Toronto Pensionāru Drāmas kopa ar E.Vulfa Līnis murdā

Latviešu Nacionālā Apvienība Kanadā,(LNAK) Padome. No kreisās - sekretāri Kornēlija Zariņa un Jānis Briedis, priekšsēža 1. viet.Dr.Gunārs Šūbiņš, priekšsēdis Aleksandrs Budrēvics, priekšsēža 2.vietn. Sarmīte Bulte

Ar sarkanbaltsarkano karogu par Latvijas brīvību! (Pulksteņa rād. virz.) Ar karogu - Harijs Jansons, Alberts Vītols, Rūdolfs Pētersons, Dr.Linards Lukss, Aina Selga, Verners Cinis, Zigurds Akots. (Centrā) Velga Jansone, Inta Purva, Lolita Gulbe un citi

HUGO MIĶELSONS , dzimis 1924. gada 9. novembrī, Lēdmanes pagastā. Jau bērnībā mīlējis tēlot. Izstaigājis kaŗa laukus, ievainots, bijis kaŗa gūsteknis. Atsākot privāto dzīvi, skatuvisko izglītību ieguvis pie režisora Jāņa Zariņa, viņa vadītajā Daugavas Vanagu Drāmas studijā no 1947. līdz 1950. gadam Londonā, Anglijā. Tēlojis viņa sagatavoto lugu izrādēs: Jēkabu Jūdiņu - J. Jaunsudrabiņa "Jo pliks jo traks"; Albertu Dūkuru - T. Zeltiņa "Vīna raugs"; Sekretāru - Franča Molnāra "Spēle pilī"; Hariju Elendēlu - V. Kārkliņa "Sarkanvīns" un citos uzvedumos.

Hugo īstais darbs teātrī sākās pēc ierašanās Kanadā 1956. gadā. Nepārtraukti, 20 gadus sagatavojis Ziemas svētku uzvedumus ar Sv. Andreja draudzes svētdienas skolas audzēkņiem. 12 gadus, piedaloties vietējiem skatuves darbiniekiem, koristiem un skolu jaunatnei, sagatavojis Līgo svētku uzvedumus draudzes lauku īpašumā, Sidrabenē. Strādājis kā skolotājs, klases audzinātājs un nepārtrauktus 18 gadus vadījis Drāmas pulciņu Toronto Latviešu ģimnazijā. Ar darbu Drāmas pulciņā, ievadot jaunatni teātra mākslā un tautas gara mantās, izpelnījies latviešu sabiedrības atzinību Kanadā un Amerikas Savienotajās Valstīs - arī kanadiešu vidū. Piebilstams, ka minētajos trīs pasākumos Hugo sabiedriski kulturālais darbs notika paralēli vienā laikā. Mainījās tikai sezonas, nedēļas dienas un pulksteņa laiks. Daudzos gadījumos pildījis sarīkojumu programmas vadītāja - ceremoniju meistara - pienākumus, lasījis prozas darbus un skandējis dzeju sarīkojumos.

Par visu augšminēto darbu ģimnazijas Drāmas pulciņā un sabiedrībā vispār, apbalvots ar latviešu organizāciju atzinības balvām. Pasaules Brīvo Latviešu Apvienības (PBLA) Kultūras Fonda KRIŠJĀŅA BARONA PRĒEMIJU, ATZINĪBAS BALVU un GODA DIPLOMU. Latviešu Teātru Apvienības Ziemeļamerikā PATEICĪBAS RAKSTU. Par 25 gadu nokalpošanu teātra mākslā (aktieris, režisors, jaunatnes teātra vadītājs), saņēma rakstnieces Lidijas Auzānes-Tīcmanes PIEMIŅAS FONDA BALVU. Latviešu Nacionālās Apvienības Kanadā (LNAK) ATZINĪBAS RAKSTU. Daugavas Vanagu Centrālās Valdes un Kanadas Valdes ATZINĪBAS RAKSTU. Sesto Daudzkultūru Teatra svētku ATZINĪBAS RAKSTU. Saņēmis latviešu grāmatu veltes un goda rakstus par KANADIEŠU SABIEDRISKI KULTURĀLĀS DZĪVES BAGĀTINĀŠANU ar darbu latviešu sabiedrībā.

Dzejnieka Modra Lorberga iniciātīvē 1986. gadā Toronto izveidojās radio raidījums LATVIEŠU BALSS. Hugo Miķelsons ir viens no raidījuma veidotājiem. Kopš 1988. gada ir LATVIEŠU BALSS atbildīgais vadītājs. Sastāv Daugavas Vanagu organizācijā, Latviešu Preses Biedrības (LPB) Kanadas kopā un Kanadas Etnisko žurnālistu un Rakstnieku klubā. Kopā ar dzīves draugu Ireni dzīvo Toronto, Kanadā.

I Z D E V Ē J A S P I E Z Ī M E S

Lai daļēji atspēkotu savā laikā par Trimdas latviešu sabiedrisko dzīvi okupētā Latvijā publicētās aplamības, nācu pie pārliecības ka manas, par Hugo un viņa līdzgaitniekiem krātās liecības laikrakstos 30 gadu tecējumā, var palīdzēt!

Dzīvojot zem "viena jumta" ar Hugo, varēja gadīties ka kļūstu personīga, tādēļ kopā ar rakstiem un foto uzņēmumiem iepriekšējās lapas pusēs, vēlos publicēt atsevišķu sabiedrības darbinieku, par Hugo teiktos vārdus, saglabātus atmiņā vai ari Audio lentās. Tos teikuši cilvēki kurus mēs cienījām kā pareiza, latviska Trimdas ceļa gājējus.

Mācītājs Ādolfs Čops. "Kluss un pašaizliedzīgs darba darītājs!"

Dr.Guntis Siliņš. Citējot aktiera Miķeļa Valtera viņa "Atmiņās un Rosmēs" teikto par notikumiem latviešu kultūras dzīvē gadsimta maiņā, teica: "Tur pieminētais, manuprāt, atgādina mūsu tagadējās trimdas dzīves garīgos rosinātājus šodien un Hugo Miķelsona lomu tajā!"

Zigurds Akots, DV Toronto nodaļas valdes priekšsēdis. "Hugo ir vienmēr bijis ļoti atsaucīgs vanagu darbam!"

Inta Purva, vairāku trimdas organizāciju atbildīga darbiniece. "Tavas lielās goda dienas gadijumā (dzīves 60 gadi), izsaku Tev paldies par padarīto darbu latviešu sabiedrības labā un līdz ar visa laba vēlējumiem nākotnē - vēl daudz, daudz raženu darba dienu!"

Vera Slavieša, Toronto Latviešu ģimnazijas direktrise. "Atceroties Hugo Miķelsona pieredzi darbā ar jaunatni Sidrabenēs bērnu svētkos un Ziemas svētku uzvedumos draudzē, kā režisoru Ģimnazijas Drāmas pulciņām ieteica mācītājs Adolfs Čops. Nav Kanadā tāda latviešu centra, kur Hugo Miķelsons ar teatra mīlestībā audzināto ģimnazijas teātri nebūtu uzstājies, gūstot labus panākumus. Viņš ir brīnišķīgs organizētājs, labs financists un māca pareizi runāt latviešu valodu!"

Ādolfs Sudmalis,Toronto Latviešu Tautas Augstskolas vadītājs. "Cienītās Slavieša kundzes klātbūtne šajās svinībās (dzīves 60 gadi) ir pierādijums un pateicība Miķelsona kunga lielajam darbam Ģimnazijas un visas sabiedrības labā!"

Alberts Šterns, Latvija Amerikā pārstāvis. "Būtu vieglāk uzskaitīt tās organizācijas kurās tu neesi piedalījies nekā tās kurās Tu esi piedalījies! Pieminama Latvija Amerikā un Daugavas Vanagu Mēnešraksts, kuros Tu piedalies ar "tīri labiem rakstiem". Paldies par devumu!"

Leitnants Alberts Bērziņš.
"Hugo savas dotības parādijis sabiedrībā, kalpojot mūsu tautai un inteliģencei. Viņš ir atradies visur tur kur bijusi vajadzība parādīt mūsu kultūru, mūsu sadzīves tikumus, mūsu tautas mīlestību. Varētu teikt ka Hugo savu dzīvi ne tikai dzīvo bet bieži vien ari tēlo!"

Aleksandrs Kalniņš, Daugavas Vanagu Druvas nodaļas valdes pr.-sēdis. "Vēlos pateikt lielu, lielu paldies . Ir vienmēr bijis prieks Druvas Kalniņos ("Latviešu pagastā") redzēt Miķelsona kungu ar kundzi. Šo prieku apliecinu ar vēlreiz teiktu p a l d i e s. Mēs ceram ka arī priekšdienās viņi neaizmirsīs ierasties pie mums!" (teikts HM 60 gados)

Helēna Rūtīte, savas ģimenes vārdā. "Kaut mūsu mājā lieto tikai latviešu valodu, bērniem mācību stundas ģimnazijā ar Miķelsona kungu, bija ieguvums!"

Žanis Siliņš, savas ģimenes vārdā. "Lai ģimnazijas teatris varētu pastāvēt un dzīvot, viņš (HM) tam un reizē ģimnazijai, atdeva savu laiku un naudu!"

Viktors Jostiņš, trimdas ceļa līdzgājējs. "Divi gadi kopā ar kundzi un Tevi vienā mājā dzīvojot, no Tevis es iemācijos garšīgus ēdienus gatavot. Sevišķi pīrāgus cept. Paldies par to mākslu!"

Krišs Sidars, redaktors. "Ja kara laiks nebūtu sajaucis cilvēku likteņus, varbūt ka Hugo Miķelsons tagad spēlētu Rīgas Nacionālajā vai Dailes teatrī un atrastos blakus tiem slavenajiem vārdiem, kas grezno mūsu teatra vēstures izcilās lapas puses no mūsu valsts brīvības gadiem!"

Visa, nupat teiktā noslēgumā, vēlos atsaukties uz laikraksta Laiks redaktora Makša Čulīša reiz publicēto: "Hugo Miķelsons pārrodas mājā (savā dzīves vietā) tikai lai pārgulētu!" Bet... tas bija trauksmains laiks un visiem bija jādara iespējamais lai dzimteni atstājusī latviešu daļa sevi attaisnotu. Paldies katram kas veicināja mūsu tautas izdzīvošanu, tādi kļūstot par latviešu tautas patriotiem!

Irena A. Miķelsons-Zvicevič,
grāmatas "Īstenība un Šķitums"
izdevēja

P Ē C V Ā R D Ā

Katrā grāmatā lai tā būtu pēc iespējas pilnīgāka, atradīsies vietas kuras prasa pēc papildinājuma. Arī ĪSTENĪBĀ UN ŠĶITUMĀ tādu netrūkst. Mēģināšu teikt nepateikto.

Šajā grāmatā ievietotie materiāli, galvenokārt ir mana dzīves drauga Irenas "mūža darbs". Vairāk kā trīsdesīt gadus, no Latvija Amerikā, Laiks, Londonas Avīze un citām publikācijām, notikumu apraksti un foto uzņēmumi tika izgriesti un uzglabāti. Arī kādreizējie teatra draugi aizdodot foto uzņēmumus un minēto laikrakstu archīvi bija atsaucīgi.

Nenoliedzama patiesība ir tā ka to, ko esmu darījis, dariju skatuves mākslinieka - režisora Jāņa Z A R I Ņ A rosināts.

Kanadā mani ceļa rādītāji sabiedriskā darbā bija:- dzīves ceļa līdzgājēja I R E N A, mācītājs Ādolfs Č O P S un citi garīdznieki, jaunatnes audzinātāja - skolotāja Vera S L A V I E Š A kā arī katrs viens skolotājs Latviešu biedrības sestdienas skolā un Toronto latviešu ģimnazijā,biedrību un draudžu atbildīgie vadītāji kā arī katrs viens, kas sniedza roku kad darbs bija darāms. Bet visam pāri, j ū s, latviešu tautas daļa trimdā - jaunatni ieskaitot un ilgas pēc brīvības latviešu tautai dzimtenē, bijāt mans lielākais balsts. Bez jums es nebūtu padarījis ne nieka! Tādēļ visiem jums, kam mana klātbūtne ir bijusi pieņemama, lai mana vissirsnīgākā pateicība!

Kopsavilkumā vēlos minēt ka nepārtraukti 20 gadi ar Sv.Andreja draudzes Svētdienas skolas bērniem, 12 gadi ar kuplo Jāņu bērnu saimi Līgo svētku uzvedumos, brīvdabas skatuvē Sidrabenē un 18 gadi Toronto Latviešu Ģimnazijas Drāmas pulciņā - no tiem 8 gadi arī kā klases audzinātājam, ir bijuši manas dzīves visskaistākie gadi!

Uzmanīgs lasītājs būs ievērojis ka vairāku notikumu apraksti grāmatā atkārtojās. Tie publicēti tādēļ lai lasītājs iepazītos ar atsevišķu žurnālistu pieeju vienai un tai pašai lietai. Pie kam, nereti viens rakstītājs papildina otru, darot notikumu bagātāku. Lappušu numerāciju aizstāj notikumu chronoloģiskā secība.

Grāmatas nosaukums ir patapināts no dzejnieka Modra LORBERGA, tās rakstītā vārda grafiskais iekārtotājs bija Jānis TREIMANIS.
Es pateicos arī ikvienam citam, kas neatteica savu padomu.
Pēcvārda nobeigumā. ĪSENĪBA UN ŠĶitums ir mans un Irenas mazs pienesums Latviešu trimdas dzīves dokumentēšanai. Mēs neiebildīsim, ja minot izdevēju, šīs grāmatas atsevišķas daļas tiktu izmantotas kādai citai publikācijai.
Atvadoties - vēl dažus vārdus pāri visam kas šajā grāmatā redzēts un lasīts. Varu godīgi atzīties ka savā līdzšinējā dzīvē esmu saticis tikai godīgus un darbā pretīnākošus cilvēkus!
Krājumā ĪSENĪBA UN ŠĶITUMS ievietoti laikrakstos publicētie Jēkaba Kreiļa, ĀdolfaJānīša, Jāņa Liģera, Hugo Miķelsona un citu preses fotogrāfu foto uzņēmumi.

Hugo Miķelsons

Grāmatas nosaukums ir patapinats no [illegible]
rakstītā vārda grafiskais iekārtotājs [illegible]
Es patelcos ari ikvienam citam, kas [illegible]
Pēcvārda nobeigumā. ĪSENĪBA UN ŠĒTUMS [illegible]
nesums Lacviešu trimdas dzīves dokume[illegible]
ja minot izdevēju, šīs grāmatas atsev[illegible]
kādai citai publikācijai.
Atvadoties - vēl dažus vārdus pāri vi[illegible]
un lasītu. Varu godīgi atzīties ka sa[illegible]
ticis tikai godīgus un darbā pretināk[illegible]
Krājumā ĪSENĪBA UN ŠĒTUMS ievietoti [illegible]
kaba [illegible], Ā[illegible], Jāna Liǧera [illegible]
ses [illegible] foto uzņēmumi.

[illegible]

Grāmatas nosaukums ir patapināts no dzejnieka Modra LORBERGA, tās rakstītā vārda grafiskais iekārtotājs bija Jānis TREIMANIS.
Es pateicos ari ikvienam citam, kas neatteica savu padomu.
Pācvārda nobeigumā. ĪSENĪBA UN ŠĶitums ir mans un Irenas mazs pienesums Latviešu trimdas dzīves dokumentēšanai. Mēs neiebildīsim, ja minot izdevēju, šīs grāmatas atsevišķas daļas tiktu izmantotas kādai citai publikācijai.
Atvadoties - vēl dažus vārdus pāri visam kas šajā grāmatā redzēts un lasīts. Varu godīgi atzīties ka savā līdzšinējā dzīvē esmu saticis tikai godīgus un darbā pretīnākošus cilvēkus!
Krājumā ĪSENĪBA UN ŠĶITUMS ievietoti laikrakstos publicētie Jēkaba Kraiļa, ĀdolfaJāniša, Jāņa Liģera, Hugo Miķelsona un citu pieses fotogrāfu foto uzņēmumi.

Hugo Miķelsona

4.00 Ls

LATVIJAS NACIONALĀ BIBLIOTĒKA
0301044902